

ҲУСАЙН ИБН ИБРОҲИМ
МУҲАММАД АТ-ТАФЛИСИЙ

كامل التعبير

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР»

МУКАММАЛ ТУШ ТАЪБИРНОМАСИ

*Форсийдан
тарих фанлари доктори*

МАҲМУД ҲАСАНИЙ

таржимаси

Тошкент
«Мовароуннаҳр»
2008

**МАХДУМ ВОСИЛИЙ НОМИДАГИ МАЪНАВИЙ
«МЕРОС МАРКАЗИ»**

Масъул муҳаррир:
ШАЙХ АБДУЛАЗИЗ МАНСУР

Муҳаррир:
АБДУСАМАД ҲАСАНИЙ

Ношир:
ЮСУФЖОН МАҲМУДОВ

Муҳаммад Тафлисийнинг (XII-аср) «Комил ут-таъбир» китоби Шарқда ёзилган барча таъбир китобларининг қаймогини ўзида мужассам қилган ва асрлардан буён одамларнинг диққатини ўзига жалб этиб келаётган асарлардан биридир. Форс тилида ёзилган катта ҳажмли бу асар ўзбек тилида биринчи марта эълон қилинмоқда.

Асар кишининг руҳияти, жон ва руҳ масалалари, туш кўришининг сирлари билан шугулланувчи олимлар ҳамда туш таъбири билан қизиқувчи кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган. Китоб Андижон вилояти Марҳамат туманида жойлашган етук олим ва шоир Мулла Ҳасанхон ибн Мулла Муҳаммад Иброҳим (Махдум Восилий, 1898-1979 й.й.) номидаги маънавий «Меърос Маркази»нинг қўлёзмалар фондида сақланаётган 1904 йилда Бомбайдаги «Каримий» матбаъасида чоп қилинган нусха асосида таржима қилинди.

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги
Дин ишлари бўйича қўмитанинг 11 феврал 2008 йилдаги
196-рақамли тафсияси билан чоп этилди.

ISBN 978-9943-12-109-6

© Маҳмуд Ҳасаний
© «Мовароуннаҳр»
2008 й.

СЎЗ БОШИ

Ер ююзид адамзот пайдо бўлибдики, унга уйқу ҳокимдир. Ухлаганда эса туш кўрмай иложи йўқ. Уйгонганда эса тушидан қаттиқ таъсирланади, оқибати нима бўлиши билан қизиқади, туш уни ё шодлантиради ёки бир неча кунлар изтиробга солиб юради. У тушини энг яқинларига айтади, маслаҳат сўрайди, таъбирини билмоқчи бўлади. Лекин ҳамма вақт ҳам ўз туши таъбири ҳақида тўғри жавоб ололмайди, негаки уни тўғри таъбир қилиб бера оладиган одамнинг ўзи йўқ. Тушни билмасдан таъбир қилиш эса ёмон оқибатларга олиб келади. Ўтмишида 124 минг пайғамбар ўтган бўлиб, улар башоратли тушлар кўришар ва тушига қараб иш тутар эдилар. Одамлар уларнинг ҳузурига бориб, тушларини айтишар ва улардан тўғри жавоб олар эдилар. Лекин улардан ҳеч бири тушни мукамал таъбирлаш ҳақида ном қазонолмаган ва бу соҳада етук мутахассис даражасига кўтарила олмаган. Аллоҳ таъоло ўз пайғамбари Юсуф алайҳиссаломгагина таъбир илмини мукамал қилиб берди. Бу ҳақда Қуръони Мажидда шундай дейилади: **«Шундай қилиб, Юсуфни ерга (Мисрга) жойлаштирдик ва гаплар (тушлар ёки илоҳий китоблар) таъвили (мазмун)ни билдиришимиз учун (шундай қилдик)»*** (Юсуф сураси, 21-оят).

Абдуллоҳ ибн Аббоснинг розияллоҳу анҳунинг айтишича, Аллоҳ таъолонинг Расулуллоҳ (с.а.в.)га берган биринчи башорати ҳам туш эди. Жаброил алайҳиссалом Расулуллоҳнинг тушида: «Эй Муҳаммад, сизга башоратлар бўлсинки, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло сизни пайғамбарлар жумласидан қилди, сизни танлади ва пайғамбарларнинг сўнггиси қилди», – дейди. Расулуллоҳ (с.а.в.): «Туш пайғамбарликнинг қирқ олти улуши-

* Қуръон оятларининг таржима ва изоҳлари Шайх Абдулазиз Мансурнинг «Қуръони карим маъноларининг таржимаси» китобидан олинди.

дан бир улушидир», – деган эдилар. Яна Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) дедилар: «Рост туш ваҳийдурким, Ҳақ таъоло туш кўргувчи дунёга мағрур бўлмаслиги ва Яратувчи амридан гофил бўлмаслиги учун унга етадиган яхшилик ва ёмонликни (тушда) билдиради».

Абу Ҳурайра (розийаллоҳу анҳу)нинг айтишича, Расулуллоҳ (с.а.в.) бемор бўлиб қолганларида ёронлари ҳузурларига келиб: «Сиз бизга яхши ишлардан хабар берар эдингиз, энди эса, Аллоҳ ўзи асрасин, ажал келиб қолса, бизга ким хабар беради, дин ишида ва чоралар борасида қаердан хабар топамиз?», – дедилар. Расулуллоҳ (с.а.в.): «Вафотимдан сўнг ваҳий келиши тўхтайди, аммо башорат тўхтмайди», – дедилар. «Башорат нима?» – деб сўрашди. Расулуллоҳ (с.а.в.): «(Башорат) яхши одамнинг туш кўриши ёки у ҳақида бошқа одамнинг туш кўриши», – дедилар.

Кўриниб турибдики, башоратли тушлар кўриш ҳақ экан. Ўтмишда таъбир илмига моҳир бўлган ва ўзларидан бу бобда китоб қолдирган зотлар бўлган. Бундай зотлар қаторига Дониёл алайҳиссалом, Имом Жаъфар Содиқ, Муҳаммад ибн Сирин, Жобир Мағрибий, Иброҳим Кирмоний, Иброҳим ибн Ашъас роҳматуллоҳи алайҳим ва бошқаларни киритиш мумкин. «Комил ут-таъбир» муаллифи ўз китобининг муқаддимасида туш таъбири ҳақида ёзилган ўнлаб китобларнинг номини келтиради.

Энди қўлингизда турган «Комил ут-таъбир» китобига келсак, «Лугат деҳхудо» китоби муаллифининг маълумотига қараганда, муаллифнинг тўлиқ номи Хубайш ибн Иброҳим ибн Муҳаммад Тафлисий, кунияси Абдулфазл, лақаби Камолiddин (ваф. 625 ҳижрий) бўлиб, ўз даврининг машҳур адиби, олими, мунажжими, табиби, шоири, файласуфи ҳамда ҳайъат, ҳанда-са, лугат, шеър, фикҳ ва бошқа асарлар муаллифидир. баъзи манбаларда унинг номи Хусайн, Ҳабаш, Аҳбеш, тахаллуси эса, Тақвусий тарзида келтирилган. Олим Саъжужий султонларидан Қилич Арслон Румий (1156-1188 й.й.) даврида яшаган бўлиб, бу таъбирномани шу ҳукмдорга бағишлаган. Комил ут-таъбирнинг Душанбе шаҳрида нашр қилинган нусхасида унинг

фаннинг турли соҳаларига бағишланган 13 та асари тилга олинади. Москвада «Наука» нашриётида унинг асарларидан олинган намуналар тўплами нашр қилинган.

Тафлисийнинг ёзишича, у ўзидан аввал араб ва форс тилларида ёзилган таъбирнома китобларини кўриб чиққан. Форс тилида мукаммал бир китоб йўқлигини кўриб, шундай китобни ёзишга киришади. Унинг ўзи бу ҳақда: «Унинг номини «Комил ут-таъбир» деб қўйдим, чунки бу илм борасида форсий тилда бундан яхшироқ китоб қилинмаган, ростини айтганда, ҳамма одамнинг бу китобга ҳожати тушади. Ҳар ким бу таъбирноманинг сўзларига назар қилса, бошқа ҳар қандай таъбир китобларига иши тушмайди», – деб ёзади. Ҳақиқатан ҳам, «Комил ут-таъбир» ўтмишида ёзилган таъбир китобларининг мағзини ўзида ифодалайди.

Менинг қиблагоҳим Махдум Восилий (Мулла Ҳасанхон Махдум Мулла Муҳаммад Иброҳим ўғлининг (1898-1979) қўлида арабча ва форсча таъбир китоблари бор эди. Тарих, адабиёт, тасаввуф, табобат, тафсири, ҳадис ва фикҳ илмларини мукаммал билган ва Бухородаги Мирараб мадрасасини 1920-йиллари тугатган, 30 дан ортиқ рисолалар муаллифи Махдум Восилий иккита китобни кўп мақтар эдилар. Улардан бири Мақсудхўжанинг фикҳга оид «Мухтасар ул-Виқоя»га ёзган «Мажмаъ ул-Мақсуд» номли шарҳи ва таржимаси эди. Эски ўзбек тилида ёзилган бу асар ўзидан олдин ёзилган юзлаб фикҳий асарларнинг қаймоғини ўзида мужассам қилган. Қиблагоҳим: «Агар бу китоб нашр қилинганда эди, одамлар фикҳ (ислом ҳуқуқшунослиги) масалаларини турли китоблардан қидириб юрмас эдилар», – дер эдилар.

Қиблагоҳимнинг бу фикрларини кейинчалик давримизнинг йирик диний уламоларидан Шайх Абдулазиз Мансур ва Анвар Ҳожи Кўчқор ўғли ҳам тасдиқладилар. Қиблагоҳимнинг бу орзуларини рўёбга чиқаришдек ишни амалга оширганимдан ўзимни гоят бахтиёр деб ҳисоблайман. «Мажмаъ ул-Мақсуд»нинг биринчи жилдини ўғилларим Абдусамадхон ва Убайдуллахон Ҳасанийлар билан табдил қилиб, 1996-йил нашр қилишга муваффақ бўлдик. Бу ишда Шайх Абдулазиз Мансурнинг хизмати ҳам беқиёс бўлди. Шундан сўнг «Мажмаъ ул-Мақсуд»нинг

иккинчи жилдини нашрга тайёрладик. Бу ишда Анвар Ҳожи Қўчқор ўғли катта ёрдам кўрсатдилар. Дўстимиз Шарифжон Холмуродовга ҳам миннатдорчилигимизни билдираман. Бу иккинчи жилд ҳам нашрдан чиққан.

Қиблагоҳим мақтаган китоблардан яна бири Тафлисиёнинг «Комил ут-таъбир» китоби эди. Форс тилида ёзилган бу китобнинг ҳам ўзбек тилида чиқишини қиблагоҳим жуда орзу қилган эдилар. Мен бу катта ҳажмли китобдан айрим намуналарни таржима қилган ва у 1991-йили «Меҳнат» нашириёти орқали босилган эди. Бугун эса унинг тўлиқ таржимаси амалга оширилди.

Тафлисиё асарнинг муқаддимасида туш кўришининг сирларини илмий томондан исботлаб беришга ҳаракат қилган. Тушларнинг тўғри ва нотўғрилиги, туш кўришда руҳ ва нафснинг иштироки, таъбир қилишининг одоблари, таъбирчининг қандай бўлиши кераклиги китобнинг 14 та фаслида мукамал баён қилинган. Бундай йирик ва мукамал туш таъбирномаси биринчи маротаба эълон қилинмоқда. Унга баҳо беришни ҳурматли ўқувчиларнинг ўзларига ҳавола қиламиз.

Махмуд ҲАСАНИЙ,
тарих фанлари доктори,
ЎЗР ФА Шарқшунослик институти
Шарқ қўлёзмалари фонди мудири,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Тангрига мақтовлар бўлсинки, У Қодир ва Сомад (беҳожат)-дир. У улуғлик эгаси бўлмиш Малик ва донолик соҳиби бўлмиш Ҳай (тирик)дир, У халққа ризқ берувчи ва кўнгилдагини билувчидир, У осмонларни ва чиройли юлдузларнинг яратувчисидир, У ғойибни билувчи ва сирларни сезувчидир, У Зоҳир ва Ботиндир, У Аввал ва Охирдир.

Салавот ва саломлар пок Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва асҳобиҳи васалламгаки, барча пайғамбарларнинг сарвари, ҳужжати ва фахридирлар.

Сўнг Абулфазл Ҳусайн ибн Иброҳим Муҳаммад Тафлисий шундай дейди: «Бадан сихатига оид китобларни кўраётиб, форс тилида ёзилган таъбир китобларига эътибор қилдим ва бу соҳада аниқ ва равшан ёзилган, ҳар бир тушни шу илм устодларининг сўзлари асосида ҳужжат ва далиллар билан исботлаб ёзилган, ҳар бир тушни Алифбо тартибида берган бирорта мукамал китоб ёзилганини кўрмадим. Бундай фойдали асарни топмаганимдан сўнг, шундай ишга киришдим ва қийинчиликни бўйнимга олдим ва султони муаззам, иззуд-дунё (дунё иззати), Абулфатҳ қилич Арслон ибн Масъуд Носир Амир ул-мўъминин, — унинг умрини Тангри узун қилсин, назарлари учун бу китобни бунёд қилдим ва тушларни алифбо тартиби билан очиқ ва равшан форсий тилида бу нафис илм бобида маълум ва машҳур бўлган китоблардан йиғиб олдим. Бу китоблар — Дониёл алайҳи саломнинг «Ҳусул» китоби, Жаъфар Содикнинг «Тақсим» китоби, Муҳаммад ибн Сириннинг «Жомий» китоби, Иброҳим Кирмонийнинг «Дастур», Жобир Мағрибийнинг «Иршод», Исмоил ибн Ашъаснинг «Таъбир», «Канз ур-рўёи Маъмуний» китоби, Ийдруснинг «Баён ут-таъбир», Ҳофиз ибн Исҳоқнинг «Таъбир», «Ҳамл уд-далойил вал-маномот» китоби, «Мабодий ут-таъбир», «Кофий ур-рўё», Батовуснинг «Таъбир» китоби, «Муфарриҳ ур-рўё», «Тухфат ул-мулук» китоби, Ҳомид Исфаҳонийнинг «Минҳож ут-таъбир», «Мутақаддимат ут-таъбир»

китоби, «Ҳақойиқ ур-рўё» китоби, Важин Муҳаммад ибн Шоҳ-вид китоби ва бу илм соҳасида тасниф қилиниб, ҳар кимнинг сўзларидан танлаб олинган «Китоби мутафарриқ»дан танлаб олинди ва ҳар бир тушни биринчи, иккинчи ва учинчи ҳарфлари бўйича бу китобда келтирдим ва унинг номини «Комил ут-таъбир» деб қўйдим, чунки бу илмда форсий тилда бундан яхшироқ китоб қилинмаган. Ростини айтганда, ҳамма одамнинг бу китобга ҳожати тушади. Ҳар ким бу таъбир (нома)нинг сўзларига назар қилса, бошқа ҳар қандай таъбир (китоблари)га иши тушмайди.

Бу заиф банда устодларнинг айтганларидан олти кишининг сўзларини келтирдимки, улар ўз асрининг ягоналари ва ўз даврининг ҳақимлари эдилар. Биринчиси – Дониёл алайҳиссалом ўз даврининг тоза насаблларидан эдилар. Иккинчиси – Жаъфар Содиқ. Учунчиси – Муҳаммад ибн Сири. Тўртинчиси – Жобир Мағрибий. Бешинчиси – Иброҳим Кирмоний. Олтинчиси – Иброҳим ибн Ашъас, – Тангри уларнинг ҳаммасини раҳматига олсин!

Билиш зарур бўлган нарсаларнинг ҳаммасини ўн тўрт фаслда баён қилдим ва ўқувчи ҳамда ўқитувчига осон бўлиши ва ундан ҳар қандай нозик томонлари яширин қолмаслиги учун ҳар бир нарсани ўз жойида тартиби билан баён қилдим. Аллоҳ тўғри йўлни билувчироқдир.

Биринчи фасл – тушнинг мизожини билиш.

Иккинчи фасл – тушнинг қисмларини билиш.

Учинчи фасл – нафс (жон) ва руҳ ҳақида.

Тўртинчи фасл – тушнинг тўғрилигини билиш ҳақида.

Бешинчи фасл – тушнинг рост ёки ёлғонлигини билиш.

Олтинчи фасл – тушларнинг тафовутини билиш.

Еттинчи фасл – тушлар ўртасидаги фарқни билиш.

Саккизинчи фасл – нодонлар олдида туш айтиш.

Тўққизинчи фасл – тушнинг вақтга боғлиқ экани ҳақида.

Ўнинчи фасл – таъбир қилишнинг шарт ва одоблари.

Ўн биринчи фасл – таъбирчи ва савол берувчининг ўзини тутиши ҳақида.

Ўн иккинчи фасл – таъбирнинг неча хил бўлиши ҳақида.

Ўн учунчи фасл – таъбири тескари бўладиган тушлар баёни.

Ўн тўртинчи фасл – Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло азза ва жал-

ланинг дийдорини фаришталарни ҳамда пайғамбарларни кўриш ҳақида. (Буларни) ўз тартиби билан баён қилдим».

Ҳақ субҳонаҳу ва таъолодан бу китобни битириш учун мадад сўраймиз ва икки жаҳон савобини топишдан умид қиламиз. Аллоҳ (ҳар ишда) билувчироқдир.

БУ ИЛМНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАҚИДА

Билгинки, таъбир илми улӯф ва азиз илмлардан бўлиб, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло азза ва жалла бу илми Юсуфи Сиддиқ алайҳиссаломга берди ва унга юклади. Чунончи, бу ҳақда Каломи Мажидада дейди: **«Шундай қилиб, Юсуфни ерга (Мисрга) жойлаштирдик ва гаплар (тушлар ёки илоҳий китоблар) таъвили (мазмун)ни билдиришимиз учун (шундай қилдик)»** (Юсуф сураси, 21-оят).

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳу деди: «Ҳазрати Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло ҳазрати Мустафо соллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва асҳобиҳи васалламга берган биринчи нарса шу эдики, фариштаи муқарраб (Жаброил)ни тушларида кўрдилар. (Фаришта) деди: «Эй Муҳаммад, сизга башоратлар бўлсинки, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло сизни пайғамбарлар жумласидан қилди ва сизни танлади ва пайғамбарларнинг сўнггиси қилди. **«Муҳаммад сизларнинг эркакларингиздан бирортасининг отаси эмасдир, балки у Аллоҳнинг элчиси ва пайғамбарларнинг муҳридир»** (Аҳзоб сураси, 40-оят). (Абдуллоҳ ибн Аббос) давом этади: «Бу хайру иқболли нубувват тушидан сўнг Расулуллоҳ бедор бўлдилар. Меърождан сўнг бошқа туш кўрдилар, чунончи, бу ҳақда Аллоҳ таъоло айтади: **«Қасамки, Аллоҳ Ўз Пайғамбарига (у кўрган) тушни рўёбга чиқарди, албатта, сизлар (эй, мўминлар), иншоаллоҳ, Масжидул-Ҳаромга эмин-эркин, бошларингизни (сочларингизни) қирдирган ва (ёки) қисқартирган ҳолларингизда кўрқмасдан кирурсизлар. Бас, (Аллоҳ) сизлар билмаган нарсани билиб, ундан (Макка фатҳидан) олдин яқин бир ғалабани (Хайбар ғалабасига эга) қилди»** (Фатҳ сураси, 27-оят).

ИЗОҲ: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳудайбия сулҳидан олдин тушларида саҳобалар билан Маккага тинч ҳолатда кириб, Каъбани зиёрат қилганларини кўрганлар.

Қуръонда Иброҳим алайҳиссалом қиссасида: «**Бас, қачонки у (отаси) билан бирга юрадиган бўлгач, (Иброҳим): «Эй, ўғилчам, мен тушимда сени (қурбонлик учун) сўяётганимни кўрмоқдаман. Энди сен ўзинг нима раъй (фикр) қилишингни бир (ўйлаб) кўргин», – деган эди...».** Бу то: «**Эй Иброҳим сен тушни оқладинг. Биз яхшиларни мана шундай мукофотлаймиз...**» оятигача (Вас-соффот сураси, 102-оят). Хабарда келишича, таъбир Юсуф алайҳиссаломнинг мўъжизалари эди. Демак, пайғамбарнинг мўъжизаси бўлган илм, шубҳасиз, азиз ва улуғ илмдир.

Баъзи пайғамбарлар мурсал бўлмаганлари учун уларга тушда каромат зоҳир бўларди. Ҳишом ибн Урва ўз отасидан ривоят қилишича, отаси бундай деган: «**Ҳақ субҳонаҳу ватаъоло юборган: «Уларга бу дунёда ва охиратда яхши хабар берилади», – оятининг маъноси шуки, Ҳақ таъоло азза ва жалла бу бушро (яхши хабар) билан яхши кишиларнинг тушини назарда тутганки, яхши кишилар ўзлари учун (яхши хабар) тушлар кўришади ёки бошқалар у ҳақда (яхши хабар) туш кўради».** Тушнинг ростлиги ҳақида оят ва хабарлар жуда кўп, агар уларнинг ҳаммасини зикр қиладиган бўлсак, китобимиз чўзилиб кетади.

Анас розийаллоҳу анҳудан келган бир ҳадисда Расулуллоҳ (с.а.в.) бундай деганлар: «**Яхши кишининг туши пайғамбарликнинг қирқ олти улушидан бир қисмидир».** Бу ҳадисни айтганларининг сабаби, улар қирқ ёшда эканларида ваҳий келди ва олтимиш уч ёшларида эса охират сафарини қилдилар. Ваҳий ва вафот ораси йигирма уч йил эди. Нимаики хоҳласалар, тушларида кўрар эдилар... Расулуллоҳ (с.а.в.) шу маънода: «**Туш пайғамбарликнинг қирқ олти улушидан бир қисмидир», – дедилар.** Бошқа пайғамбарлар ҳам шундай эдилар, нимани хоҳласалар Ҳақ таъоло уларга аён қиларди.

Абдуллоҳ ибн Аббос розийаллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда айтилишича, Расулуллоҳ (с.а.в.) дедилар: «**Рост туш ваҳийдурким, Ҳақ таъоло туш кўрувчи дунёга мағрур бўлмаслиги ва яратувчи амридан ғофил бўлмаслиги учун унга етадиган яхшилиқ ва ёмонликни билдиради».**

Абу Ҳурайра розийаллоҳу анҳу ривоят қилади: «**Расулуллоҳ (с.а.в.) бемор бўлиб қолганларида ёронлари ғамгин бўлиб, уларнинг ҳузурларига келдилар ва дедилар: «Сиз бизга яхши ишлардан хабар берар эдингиз, энди эса, Худо ўзи асрасин, ажал**

келиб қолса, бизга ким хабар беради, дин ишида ва қандай чора кўриш борасида қаердан хабар топамиз?». Расулуллоҳ (с.а.в.): «Вафотимдан сўнг ваҳий келиши тўхтайдими, аммо башорат тўхтамайди», — деган эканлар. «Башорат нима?» — деб сўрашди. Пайғамбар: «(Башорат) яхши одамнинг туш кўриши ёки у ҳақида бошқа одамнинг туш кўриши», — дедилар.

Абу Худрий розияллоху анҳудан келган ҳадисда дейилади: «Мен Расулуллоҳ (с.а.в.)дан эшитдимки, улар дўстларига шундай деган эдилар: «Сизлардан бировингиз ёқимли ва яхши туш кўрса, Худога шукрлар айтсин ва тушини мўъмин биродарлари ва дўстларига баён қилсин, агар ёқимсиз туш кўрса, ўзи яхши одам бўлса, бир неча марта «Аъзу биллаҳи минаш-шайтонир-рожим»ни айтсин, шайтоннинг шарридан Ҳақ жалла паноҳига киради ва ўзига зиён ва зарар етмаслиги учун бу тушини ҳеч кимга айтмасин».

Амир ул-мўъминин Алий ибн Аби Толиб каррамаллоху ва-жҳаху дейди: «Мўъмин бир туш кўрганда ёки биров у ҳақда туш кўрганда, унинг таъбирини билмоқ ва шодликдан баҳраманд бўлмоқ вожибдир. Ёмон тушдан эса ҳазар қилиш, яъни дуо, ибодат ва садақага машғул бўлмоқ керак».

Ибн Сирин раҳматуллоҳи алайҳнинг айтишича, бу илм билан бошқа илмларнинг мартабаси шундайки, ҳар ким бирорта илмни қидирса, ўша илмнинг асл ўзаги ўзгармайди, ҳеч қандай таъбирга муҳтож бўлмайди, сабаби таҳқиқ қилинмайди. Бироқ бу (таъбир) илми эса одамларнинг ҳолати, сифати, қадри, диёнати ва ҳимматига қараб аслидан ўзга ҳолга ўзгаради ҳамда вақтига қараб, ҳар хил тавофутни қабул этади...

Билгинки, бирор олим бир илмга эга бўлса, бошқа бир илмга ҳожати тушмаслиги мумкин, бироқ таъбирчи эса зарурий равишда Қуръон тафсирини, Мустафо алайҳиссалом ҳадисларини, Араб ва Ажам тамсил ва ашъорларини, амалдаги луғат ва лафзларнинг ажойиботлари ва таркиб топишларини, яъни биридан ўтишларини билиши зарур. (Яна) таъбирчи улук, латиф ва адиб бўлиши, одамларнинг аҳволи ва хулқ-атворини яхши билиши, усул илмини ва қиёсни эгаллаган бўлиши, Ҳақ таъолодан уни доимо тўғри йўлга солиб туриши учун ундан тавфиқ тиловчи бўлиши керак. Тилида савоб ва солиҳлик бўлиши зарур. Бундай нарсаларни Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло фақат ҳар

бир лукмада ҳаром ейишдан ва нобакор сўзларни гапиришдан табиати пок бўлган кишигагина беради. Бундай киши олимлар каторига кириш ва пайгамбар меросхўрига айланиш учун маъсиятлардан ҳазар қилган бўлади.

Демак, оқил кишилар учун таъбир илмини билиш, унинг қонуниятларини ўрганиш вожибдир, чунки хоҳ олим, хоҳ жоҳилларнинг каттаю кичиги бўлсин бу илмга муҳтождир.

Биринчи фасл

ТУШНИНГ МИЗОЖИНИ БИЛИШ ҲАҚИДА

Бу фаслда тушнинг чегараси ва унинг мизожлари нима эканини баён қиламиз.

Билгинки, ҳукамоларнинг айтишича, туш вужудга келишининг сабаби бадандан мия томон кўтарилувчи ҳўл буғ сабаблиқдир. Огоҳ бўлгинки, барча сезгилар ва қувватлар тинчланиб, ором олган бўлади, ейилган таомлар ҳал бўлади, бундай уйқуни табиблар табиий деб аташади. Баъзиларнинг айтишича, уйқу - бу руҳнинг барча сезгилардан фойдаланишни тарк этишидир. Баъзилар эса уйқу - бу мия феълларидан бўлмиш бир феълдир, дейдилар. Чунки ундан қувватларга роҳат етади, хусусан, хаёлга олиш ва фикрлар қувватига. Бу зикр этилган қувватлар нафсоний руҳ ҳаракатларидир ва уларнинг жойи миядир. Нафсоний руҳнинг дам олиши эса уйқу билан бўлади. Бунга далил шуки, илм таҳсилига уринган кишида тунда мизожига иссиқ ва қуруқлик холиб бўлади ва нафсоний руҳ ҳаракатининг кўплиги сабабли суст ва заиф бўлади, шу туфайли ранж ва беморлик туғилади ва бунинг давоси совуқ ва ҳўл нарсалар бўлади, масалан, бинафша, нилуфар ёғи ва шунга ўхшашлар.

Ҳакимларнинг айтишича, уйқу икки хил бўлади: бири — табиий ва иккинчиси — ғайри табиий. Табиий (уйқу) табиий ҳарорат беради, яъни ичдаги аслий ҳароратни ичда сақлаб туради. Кўп ухлаганда нафсоний қувватлар сустлашади, шу сабабли унга ҳўллик ёпишади, бироқ ранжларни ҳайдайди, баданда йиғилиб қолган ортиқча моддаларни терлаш билан бадандан чиқариб юборади.

Ғайри табиий уйқу эса уч навга бўлинади: бири-бадан мизожини бузилишидан; иккинчиси-бадан тешикларининг (масом) кўпайиши, яъни қон, сафро ва савдодан; учинчиси-зиён етказувчи ҳўл-совуқ, ғализ овқатларни ейишдан. Мизожнинг ҳўл-совуқлиги миянинг ҳўл-совуқ бўлишининг асосидир. Шу ердан маълумки, миясида қуруқ-иссиғи бор одамга уйқу кам келади, мияси ҳўл-иссиқ одам эса кўп ухлайди.

Шубҳасизки, уйқу мия фаолиятидан бўлган бир феъл бўлиб, табиий ва ғайри табиий уйқу, хаёлга олиш қувватининг заифлиги, эслаш қуввати, фикрлаш қувватининг шарҳини ўтмиш ҳақимларининг далил ва ҳужжатлари асосида «Кифоят ут-тиб» («Тиб бўйича кифоя қилувчи» китоб) ида келтирдик ва барчасини унда баён қилиб ўтдик.

Иккинчи фасл

ТУШНИНГ ҚИСМЛАРИНИ БИЛИШ БАЁНИДА

Дониёл алайҳиссалом айтадиларки, туш асида икки хилдир: бири — аҳволнинг ҳақиқатидан огоҳ қилувчи; иккинчиси — ишларнинг оқибатидан хабар берувчи. Бу икки хил эса тўрт қисмга бўлинади: бири — омир, яъни буюрувчи туш; иккинчиси — зожир, яъни қайтарувчи туш; учинчиси — мунзир, яъни қўрқитувчи ва ваҳима солувчи туш; тўртинчиси — мубашшир, яъни башорат қилувчи туш.

Абдуллоҳ ибн Масъуд розийаллоҳу анҳунинг айтишича, Расулуллоҳ (с.а.в.) шундай деганлар: «Туш уч қисмдир: биринчиси — Ҳақ таъолодан бўлиб, мўъминларга ҳаётларида башорат беради; иккинчиси-шайтондан бўлиб, одамларни ғамгин қилади; учинчиси- паришон тушлардир».

Имом Жаъфар (р.а.)* айтади: «Туш асида уч қисмдир: бири — ҳукм деб аталади; иккинчиси — муташобих (рамзий) дейилади; учинчиси — асфосу аҳлом (паришон туш) дейилади. Асфосу аҳломни тўрт гуруҳ, одамлар кўради: табиати фасод (ёмон) ишларга мойил бўлган гуруҳ; ароқ ичувчи гуруҳ; савдо қўзғатадиган

* (р.а.) — раҳматуллоҳи алайҳ сўзининг қисқартмаси.

овқатларни, масалан, бақлажон, ёсмиқ, тузланган гўшт ва шу кабиларни ейдиган гуруҳ; балоғатга етмаган гўдаклар гуруҳи».

Муҳаммад ибн Сирин раҳматуллоҳ айтади: «Туш икки қисмдир: бири — ҳукм туши бўлиб, у тўғри бўлади; иккинчиси — асғосу аҳлом, бу паришон ва пароканда тушлардир. Асғос — гиёҳларнинг шохчалари, чунончи, гиёҳлар бўстонларда ёйилиб, тарқалиб туради. Аҳлом ҳам тарқалишни билдиради ва (у ўз навбатида) учга бўлинади: баъзиси — табиат ёки ҳаво ғалабасидан; баъзиси-жинлар намоишидан; баъзиси-нафс хоҳишидан ва бу учта тушнинг бариси ҳам тўғри эмас».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Туш уч қисмдир: бир қисми — Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло азза ва жалла башоратидан; бир қисми — шайтон васвасасидан; бир қисми — ўзича ёки ўзича гапирган сўзлардан бўлиб, бу сўзлар ҳаваси туфайли тушида кўради. Рост туш фаришта сувратида бўлиб, лавҳи маҳфуздан одамнинг қилган ишлари ҳақида башорат олиб келади ва унинг ёмонлигидан сақланади. Туш кўриб унутиб юборувчиларга қарата таъбирчи: «Гуноҳлардан тавба қил!», - дейди. Тушни унутиш маъсиятдан бўлади, зероки тушни кўрсатувчи лавҳи маҳфуздан келувчи фариштадир».

Мағрибий (р.а.) айтади: «Туш икки қисмдир: биринчи қисми-рост туш; иккинчи қисми- ёлғон туш. Рост туш уч қисмга бўлинади: биринчи қисми-башорат берувчи туш; иккинчи қисми-таҳдид; учинчи қисми-илҳом дейилади. Башоратли туш шундайки, Ҳақ таъоло лавҳи маҳфузга фариштани вакил қилиб қўйган ва у одам фарзанди бошига яхшилик ва ёмонликдан нима етадиган бўлса, лавҳи маҳфуздан унга етказиб туради ва тушида кўрсатади. Бу фаришта Малак ур-рўъё (Тушлар фариштаси) дейилади. Бирор кишига башорат етказиш керак бўлса, Малак ур-рўъё унинг тушида кўрсатади».

Таҳдид туш шундайки, Малак ур-рўъё уни қўрқитади, кишига етиши мумкин бўлган нарсадан, шу киши тоатга киришсин ва гуноҳдан қайтсин, деб огоҳлантиради. Бу туш сабабли ибодат ва фармонбардорлик қилиб, ўзига келаётган нарсадан эмин бўлади. Чунки, Аллоҳ таъоло айтади: «...**Барчангиз Аллоҳга тавба қилингиз, эй мўминлар! Шояд, (шунда) иқболли бўлсангизлар**» (Нур сураси, 31-оят).

Илҳом туши шундайки, Худойи таъоло фариштага илҳом

бериб, садақа бериш, Ҳақ субҳонаҳу ва таъолога қайтиш, гуноҳдан узоқ бўлиш, халойиққа адлу эҳсон қилиш лозимлигини бандага тушида маълум қилишни буюради.

Ёлгон туш уч хил бўлади: бири — ҳиммат туши дейилади; иккинчиси — иллат туши дейилади; учинчиси — шайтоний, яъни паришон ва тарқоқ туш дейилади. Ҳиммат туши шундайки, одамлар ўнгида бирор нарса ҳақида ўйлайдилар, тушида шу нарсани кўрадилар, бу тушнинг асоси йўқ, таъбири ҳақиқатга тўғри келмайди. Иллат туши шундайки, одамлар бадан оғриғидан нола чекадилар, уйқута кетганларида дард кучайган бўлади, натижада ёқимсиз ва оғир тушларни кўрадилар, бу тушнинг сабаби эса оғриқдир. Бу тушнинг ҳам асли рост эмас. Шайтоний туш шундайки, одамни чўмилиш (ғусл)га мажбур қилади ва ёки мумкин бўлмаган нарсаларни тушда кўрсатади. Бу тушнинг ҳам таъбири ва ҳақиқати йўқ. Аллоҳ таъоло айтади: «(Аъёнлар) **айтдилар**: «(Бу) **алафда тушлар. Биз** (бундай) **тушлар таъбирига олим эмасмиз**» (Юсуф сураси, 44-оят).

Амир ул-мўъминин Алий, каррамаллоҳу важҳаҳу дейди: «Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло яратган ажойиботлардан бири тушдирки, яхшилик ёки ёмонликлардан ниманики тушимизда кўрсак, шундан сўнг Аллоҳ таъолонинг ҳукми етиб келади».

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Туш ажойиботларидан бири шундайки, киши тушида яхшилик, фойда, роҳат ёки ёмонлик ва офатни кўради, ўша яхшилик, роҳат ва ёмонлигу офат ўнгида айнан унга етади. Яна бири шуки, фаҳми кам ёки тили чучук одамлар борки, ўнгида узун бир байт ёки бирор шеърни ёд ололмайдилар, тушда эса ўқийдилар ва ёд оладилар, уйғонганда эса тўғри ўқиб берадилар. Кўпгина илмсиз одамлар борки, (тушларида) ҳикматли сўзларни гапирадилар ва чиройли жумлаларни айтадилар, аслида бундай сўзларни бирорта ҳаким ёки олим ҳам айтолмайди, уйғонганларида эса ўша сўзларни бемалол айтиб берадилар».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Туш ажойиботларидан бири шуки, киши тушида бирор нарсани кўрса, аслида ўша нарса ёлгон бўлса-да, бироқ унинг таъбири фарзандига ёки ака-укаларига тааллуқли бўлиб чиқади. Чунончи, бир киши Муҳаммад Мустафо (с.а.в.) замонларида тушида Абу Жаҳлни мусулмон бўлганини кўрди ва бу туш Укريمةга тааллуқли бўлиб чиқди.

Яна бир киши тушида Макка амири Асадни мусулмон бўлганини кўрди ва бу туш Аббос ибн Асаднинг ўғилларига тааллуқли бўлиб чиқди.

Гўдак туш кўрса, таъбири онасига, қул туш кўрса хожасига далолат қилиши мумкин. Туш ҳақидаги бундай ажойиботлар жуда кўп, ҳаммасини эслайдиган бўлсак, китобимиз чўзилиб кетади.

Учинчи фасл

НАФС (ЖОН) ВА РУҲ БАЁНИДА

Билгинки, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло Қуръони Каримда айтади: «**Жонларни ўлган вақтида, ўлмаганларни эса ухлаётган пайтларида Аллоҳ олур. Бас, Ўзи ўлимга ҳукм қилган жонларни (қайтармасдан) ушлаб қолур, бошқаларини эса белгиланган бир муддатгача (ажаллари етгунча) қўйиб юборур**» (Зумар сураси, 42-оят).

Олимлар ва ҳакимлар ўртасида нафс ва руҳ борасида ихтилоф мавжуд. Баъзиларнинг айтишича, ҳар иккови битта, нафс ва руҳнинг маъноси жон демақдир. Уларнинг далили шундайки: «Араб каломида (нафс) саккиз маънога эга: жон, қон, маний, ахлат, ҳиммат, жисм, кўриш». Айтишларича, руҳ ўн икки маънога эга: жон, ел, сўз, руҳ ул-қудс (фаришта), ёмғир, ваҳий, Масиҳи Марям, афсун, ҳаёт, фаришта ва Ҳақ таъолонинг раҳмати.

Баъзиларнинг айтишича, туш кўрадиган жон танадан ажралиб чиқади, осмонга кўтарилади ва нимани кўрса ва эшитса, эсда сақлайди. Уйғонганда эса жон яна танга киради.

Уларнинг далиллари шундайки, пайғамбар солаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва асҳобиҳи васаллам дедилар: «Ҳар бир банда таҳорат билан ухласа, Ҳақ таъоло зикрини тилига жорий қилса, унинг жонини осмонга олиб чиқадилар».

Баъзи таъбирчилар бу ҳадисни ман этадилар ва айтадилар: «Бу Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг сўзи эмас, ухлаётган одамнинг жони танидан чиқадиган бўлса, нафас олиш ҳаракати бўлмас эди. Демак, ухлаётган одамда (нафас олиш) ҳолати бор экан, жон ҳам танда ухлаётган бўлади».

Баъзилар жон ва руҳнинг орасига фарқ қўядилар ва айтадиларки, киши уйқуга кетганда руҳ танидан ажралиб чиқади ва

атрофи оламни айланиб чиқади, яна танга қайтиб киради ва кўрган нарсалари ҳақида жонга хабар бериб туради. Улар далил келтириб айтадиларки, жон мисоли қуёшдир, руҳ эса қуёшнинг нурлари. Қуёш тўртинчи осмонда жойлашган бўлсада, унинг нурлари жаҳонда бўлади. Баъзи файласуфлар эса жон билан руҳ битта, орасида ҳеч қандай фарқ йўқ, дейдилар. Чунки, уларнинг солиштиришлари ақлий бўлиб, сув яхдан, ях эса ўз навба-тида сувдан, дейдилар.

Арастатолиснинг фикрича, жон биринчи мабдаъ (бошланувчи манба) бўлиб, у руҳга нисбатан азиз ва улуғдир. Биз бундан аввал эсга олган нафс ва руҳ сифати ҳақидаги фикрларни ҳакимлар сўзича баён қилдик, улар «Суммор ул масойил» («Кечки суҳбатлар учун масалалар») номли китобимизда аҳли суннат ва жамоат қошида руҳ Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло ишларидан бўлмиш бир иш экани маълум бўлсин учун гапириб ўтганмиз. Чунончи, Аллоҳ таъоло айтади: «(Эй, Муҳаммад,) Сиздан руҳ ҳақида сўрайдилар. Айтинг: «**Руҳ фақат Раббимнинг ишидандир**». Сизларга эса оз илм берилгандир» (Исро сураси, 85-оят).

Борий таъоло сўзи ҳамда Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг ҳадисларига суянамиз. Бу ерда ҳакимларнинг сўзларини ёд қилишдан мақсад — китоб уларнинг зикри ва далилларида холий бўлмаслиги эди. Аллоҳ таъоло ҳаммамизни ўз дини ва пайғамбар суннати йўлида сақласин, яхшилик ва каромат тавфиқини арзон тутсин!

Тўртинчи фасл

БЕЛГИЛАРГА ҚАРАБ ТУШНИНГ ТЎҒРИЛИГИНИ БИЛИШ ҲАҚИДА

Кирмоний (р.а.) айтади: «Ҳар ким ўз тушининг тўғрилигини яхши белгилар ва тўғри далиллар орқали билишни истаса, иложи борича таҳорат билан ухласин, ўнг ёни билан ётсин, Худони ёдда тутсин, тўйиб овқат емасин, чунки овқатни кўп еса, Худони ёдламаса, меъдаси лиқ тўлиб, овқат буғлари миясига чиқади, ундан ақл паришон бўлади, шу сабабли ҳар хил ва қўрқинчли тушларни кўради. Овқатни оз ҳам емасин, чунки меъда овқатдан бўш бўлиб, қорин оч ҳолда ухласа паришон тушларни кўради. Чунки табиат овқат топмаса, суст ва заиф бўлади, уйқу яхши келмайди,

уйку келганда ҳам ёмон тушларни кўради. Киши ухлаётган вақтида оч ҳам, тўқ ҳам бўлмаслиги керак, шунда кўрган туши рост ва тўғри бўлиб чиқади, кўрган тушини эса унутмайди».

Абдуллоҳ ибн Масъуд розийаллоҳу анҳудан нақл қилинган ҳадисда айтилишича, бир араб киши Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг хузурларига келиб деди: «Ё Расулаллоҳ, кечаси туш кўрибман, тушим жуда кўрқинчли эди». Расулуллоҳ (с.а.в.): «Нима еган эдинг?», - деб сўрадилар. «Пишган хурмодан жуда кўп еган эдим», - деди у. Расулуллоҳ (с.а.в.): «Бу тушнинг маъноси йўқ, тўғри чиқмайди», - дедилар.

Шунинг учун ҳам, кўп таъбирчилар тушни таъбир қиладилар, бироқ тўғри чиқмайди. Таъбирчилар қандай таъбир қилишдан ғофил бўлмасликлари зарур. Савол қилувчилардан шундай нарсалар ҳақида сўрашлари, ундан сўнг таъбир қилишлари керак, шундагина айтганлари рост ва тўғри чиқиши мумкин. Тушнинг тўғри чиқиши биз юқорида айтган аломатлар асосида бўлади.

Ибн Сири (р.а.) айтади: «Кўп тушлар бўладики, унинг таъбири шу тушни кўрувчига мос ва лойиқ бўлмайди, бундай туш унинг яқинларидан бирига тааллуқли бўлиб чиқади, яъни фарзандига, ака-укасига ёки отасига. Биз бундан аввал Укрима розийаллоҳу анҳунинг таҳририни қилган эдикки, отаси-ҳақида туш кўрса, боласига тегишли бўлиб чиққан эди. Шунингдек, балоғатга етмаган боланинг туши отасига оид бўлиб чиқади.

Демак, таъбирчи бундай нарсаларнинг асосини билса, таъбир қилиш унга ҳеч қийин бўлмайди.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Кўп оғир ва қаттиқ тушлар бўладики, таъбири тескари бўлиб чиқади, чунончи, ғам ва кўрқинч шодлик ва ҳуррамликка далил бўлади: «...уларнинг (Маққадаги кўрган) хавф-хатарларидан сўнг (Мадинада) хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди...» (Нур сураси, 55-оят).

Подшоҳ, душман ёки йиртқич ҳайвонлардан ёки шунга ўхшашлардан кўрқинч туш эгасининг омон бўлишига ва Аллоҳ таъоло нигоҳида эканига далил бўладики, Аллоҳ таъоло айтади: «(Эй, Муҳаммад, уларга айтинг): **«Бас, Аллоҳга (имон келтириш учун) қочинглари! Албатта, мен сизлар учун У зот(нинг азоби)дан аниқ огоҳлантирувчидирман»** (Зориёт сураси, 50-оят).

Бундай кўринишдаги таъбирлар жуда кўп, иншааллоҳ, биз унинг ҳар бирини ўз жойида баён қиламиз.

Бешинчи фасл

ТУШНИНГ РОСТ ЁКИ ЁЛФОНЛИГИНИ
БИЛИШ ҲАҚИДА

Дониёл алайҳиссалом айтадилар: «Одамлар шаклда, сувратда, табиатда, баландликда, сўз айтишда ҳар хил бўладилар. Ҳар бир одамнинг туши ҳам табиати, ҳаво ва шаҳарга қараб ҳар хил бўлади ва бир-бирига ўхшамайди. Агар гўшт, ҳалво, шароб ва қонни кўпайтирадиган бошқа нарсаларни еб-ичишдан одамнинг табиатига қон ғалаба қилган бўлса, у одам тушида томир очиш, қон олдириш, лаб ёрилишини кўради, чанг ва чағона ва шунга ўхшаш овозларни эшитади. Демак, таъбирчи унга қараганда, юзини қизил кўрса, тани семиз бўлса, унинг туши қон ғалаба-сидан эканини билади ва бу тушнинг таъбири бўлмайди.

Агар сафро ҳосил қиладиган нарсаларни, масалан, пишлоқ, пиёз, мурч, ва қуруқ-иссиқ мижозли нарсаларни кўп ейишдан одам табиатига сафро ғолиб бўлса, у одам тушида олов, чироқ, шам, қандил ва иссиқ нарсаларни кўп кўради. Таъбирчи бундай одамни сариқ рангли, озғин кўрса, уни шошган ва тез ҳаракатли кўрса, сергаплигини билса, унга сафро ғолиб эканини билади ва (шунга оид) тушларнинг асли йўқ эканини билади.

Агар балғам туғдирадиган нарсаларни, масалан, қатиқ, айрон, сут ва шунга ўхшашларни еб-ичишдан кишининг табиатига балғам ғолиб бўлса, ундай киши тушида қор, ёмғир ва шунга ўхшаш нарсаларни кўради. Таъбирчи бундай одамнинг юзини оқ, баданини семиз кўрса, гапиришда офир-вазминликни сезса, унинг табиатига балғам ғолиб эканини билади ва (шунга оид) кўрган тушларининг асли йўқ бўлади.

Агар савдо туғдирадиган нарсаларни, масалан, тузланган гўшт, шўр-нордон нарсалар, бақлажон ва шунга ўхшаш нарсаларни ейишдан кишининг табиатига савдо ғолиб бўлса, бундай одам кўрқинч, ваҳима, чаён, илон, қоронғулик, қора ва офир нарсаларни кўп кўради. Таъбирчи бундай одамнинг юзи, кўзлари ҳаёлга толган, бесабаб юзу сақолларига қўл уришини кўрса, савдо унга ғолиб эканини кўради, (шунга оид) тушларининг асли йўқ эканини билади.

Демак, ўз-ўзидан равишданки, таъбирчи юқорида айтганлари-

мизга чуқур диққат қилиши ва ҳар кимнинг тушини тўлиқ сўраб билиши ва тағигача воқиф бўлиши зарурки, шундагина у тушнинг ҳақиқатини тўғри аниқлайди.

Ибн Сирин (р.а.) айтишича, ҳиммат асҳоблари бўлган кишилар тушларида ошиқ ва маъшуқларни, ҳунар эгалари эса ҳунарга оид нарсаларни, масалан, тўқувчи карбос (зигир мато)ни, темирчилар темирни кўради. Демак, таъбирчи уларнинг тушини яхшилаб сўраши, кечаси нима еганини билиши ёки қандай ўй ва хаёл билан уйқуга кетганини аниқлаши, сўнг таъбир қилиши зарур. Ёки бир одам тушида қор, ёмғир, муз ва совуққа дучор бўлганини кўрса, уйғонгач, устида кўрпаси тушиб кетганини билса, демак, тушда кўрилган совуқ устининг очилиб қолиши туфайлидир. Бу тушнинг асли йўқ. Тушида иссиқда юрганини кўрса ёки қуёш ёҳуд ҳароратни сезса, уйғонгач, ўзини қалин ўранганини кўрса, тушдаги бу иссиқлик ўзини қалин ўрашнинг оқибати бўлиб, унинг таъбири бўлмайди. Агар киши тушида нола чекаётган бўлса, бутун баданини оғриқ эғаллаб олганини кўрса, бу ўнгидаги дард сабабли бўлиши мумкин. Ёки тушида пешоб ушатаётганини кўрса, уйғониб, жойига сийиб қўйганини ёки қаттиқ сийгиси келганини билса, бундай тушларнинг асли бўлмайди.

Олтинчи фасл

ТУШЛАР ОРАСИДАГИ ФАРҚНИ БИЛИШ ВА ҲАР КИМ КЎРГАН ТУШИНING ТАФСИЛОТИ ҲАҚИДА

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Туш эгаси икки ҳолатдан ташқари эмас: ё мўъмин ё кофир. Туш кўрувчилар эса ўн тўрт хилдир. Биринчи хил — подшоҳлар туши; иккинчи хил — қозилар туши; учинчи хил — муфтийлар туши; тўртинчи хил — олимлар туши; бешинчи хил — озода кишилар туши; олтинчи хил — банда (қул)лар туши; еттинчи хил — эркаклар туши; саккизинчи хил — аёллар туши; тўққизинчи хил — солиҳ (пок) кишилар туши; ўнинчи хил — фосиҳ (гуноҳкор) кишилар туши; ўн биринчи хил — бадавлат кишилар туши; ўн иккинчи хил — дарвиш (камбағал) кишилар туши; ўн учинчи хил — балоғатга етганлар туши; ўн тўртинчи хил — балоғатга етмаган болалар туши.

Булардан подшоҳлар туши тўғрироқдир. Айтишларича, подшоҳлар оддий халққа нисбатан қанчалик олий фазилатга эга бўлса, тушлари ҳам уларга нисбатан шунча афзалликка эга. Чунки, Аллоҳ таъоло подшоҳларни танлаб олиб, уларга сарварлик ато қилган ва халққа эса уларга итоат қилишни буюрган. Аллоҳ таъоло айтади: **«Эй, имон келтирганлар! Аллоҳга итоат этингиз, Пайғамбарга ва ўзларингиздан (бўлмиш) иш эгалари (раҳбарлар)га итоат этингиз!..»** (Нисо сураси, 59-оят). Пайғамбар (с.а.в.) дедилар: «Кимки ҳукмдорга итоат этса, у Аллоҳга ва унинг пайғамбарига итоат этган бўлади». Демак, одил ва солиҳ подшоҳнинг кўрган туши ҳақиқатга яқин, тўғрироқ ва ростроқ бўлади. Қози тушидаги фазилат ҳам бошқаларникига нисбатан яхши, чунки адлу инсоф, катта-кичикнинг ишини кузатиш, халойиқ ишларининг юриши ва тўхташи қозилар билан бўлади. Олимларнинг кўрган тушларининг фазилати оддий одамларнинг тушига нисбатан фазилатга эгадир, чунки улар фикҳ (диний қонуншунослик) асослари, мусулмончилик чегараси, фаройиз, суннат, ҳалол ва ҳаром нималийгини уларнинг сўзлари орқали бишиш мумкин.

Озод кишиларнинг туши қулларнинг тушларига нисбатан афзалдир, чунки Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло улар учун қулларга нисбатан шараф ва насаб ато қилгандир.

Олимлар тушининг афзаллиги шундаки, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло уларни иззатлироқ қилиб, халқни тўғри йўлга йўллаш, яхши ишга ва тоатга рағбат қилдириш учун тавфиқ ато этган.

Эркаклар туши аёлларга нисбатан афзалдир, чунки Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло уларни бир неча нарса билан аёлларга аниқбатан афзал қилган. Аллоҳ таъоло айтади: **«Эркаклар хотинлар устидан (оила бошлиғи сифатида доимий) қоим турувчилардир...»** (Нисо сураси, 34-оят). Барча юборилган пайғамбарлар — уларга саломлар бўлсин! — эркаклардан эдилар. Яна айтди: **«...Сизлар рози бўладиган (адолатли) гувоҳлардан икки эркак кишини гувоҳ қилинглар. Агар икки эркак топилмаса, бир эркак билан икки аёлдир — бири (унутиб) адашганда, иккинчиси эслатади...»** (Бақара сураси, 28-оят). Сабр, ҳиммат, фикр, шижоат, саҳоват, улуғлик ва ҳашам эркаклар жинсига (кўпроқ) берилгани ақлга ойдиндир. Аёлларнинг туши банда (қул) ларнинг тушига яқиндир.

Солиҳ (яхши) кишиларнинг туши фосиқ кишиларнинг тушига нисбатан афзалдир. Чунки солиҳ кишиларнинг туши тоатга мойил бўлиб, маъсият (гуноҳ)дан узоқ ҳисобланади. Кофирларникига ўхшаб, фосиқларнинг туши ҳам қиёмат куни ўзларига ҳужжат бўлади. Чунки фосиқларнинг гуноҳ ишлари ўзларига ҳужжат бўлади. Чунки фосиқлар гуноҳ ишларни қилишда ботир бўладилар.

Бадавлат кишиларнинг туши камбағалларнинг тушига нисбатан афзалдир, чунки давлатли киши закот ва садақа бериб туради, Ҳаж ёки ғазот қилади. Расулуллоҳ солаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва асҳобиҳи васаллам: «Берувчи қўл олувчи қўлдан яхшидир», — деб айтдилар. Бир гуруҳ таъбирчиларнинг айтишларича, камбағал кишилар кўрган тушнинг асли йўқ, чунки камбағал кишиларнинг юраги бола-чақа ва рўзғор ташвиши билан ҳар доим паришон бўлади, камбағал киши рост туш кўрса, бу туш таъсири кеч пайдо бўлади, ёмон туш кўрса, таъсири тез юз беради. Бадавлат кишиларнинг туши бунинг аксидир.

Баловатга етганларнинг туши эътиборлидир, чунки уларда шаҳват волиб бўлади. Баловатга етмаганларда эса адаб ва ақл кам бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, баловатга етмаган болаларнинг тушлари яхши бўлса, бу яхши туш таъсири ота-онага бўлади, ёмонлигидан ҳам зарар етади. Баловатга етмаган болалар ҳақида икки фикр бор. Биринчи фикр шундайки, уларнинг тушлари рост ва тўғри бўлади, ҳукми эса юз беради, чунки болаларнинг юраги соф бўлади, маъсият ва дунё шуглидан фориф бўлади. Бошқа фикр шундайки, болаларда ақлу тамиз йўқлиги учун туши тўғри эмас.

Маст, жунуб ва ой кўраётган хотин-қизларнинг тушлари тўғри бўлмайди. Жухуд ва насаронийнинг туши тўғри бўлади. Чунончи, Сафия бинти Ҳинд тушида ой ва қуёшнинг осмондан тушиб, қучоғига кирганини кўради ва бу тушини Ҳайбар амирига айтади. Ҳайбар амири унинг юзига шапалоқ туширади ва: «Агар рост айтаётган бўлсанг Муҳаммад (с.а.в.) Ҳайбарни забт этади ва сени хотинликка олади!», — дейди. Бошқа куни Расулуллоҳ (с.а.в.) Ҳайбарни қўлга киритадилар ва ислом аскарлари Сафияни Расулуллоҳ (с.а.в.) ҳузурларига келтирадилар. Улар Сафиядан: «Юзингдаги кўм-кўк доғ нимадан?», — деб сўрадилар. Сафия туш воқеасни баён қилади. Кўрган нарсаси бўлди ва туш таъбири рост бўлиб чиқди.

Еттинчи фасл

ТУШЛАР ЎРТАСИДАГИ ФАРҚНИ
БИЛИШ БАЁНИДА

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, диндорлар туши динсизлар тушидан тўғрироқ, донолар туши нодонлар тушидан яхшироқ, солиҳ кишилар туши фосиҳ кишилар тушидан афзалроқ бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Балки ёмонлик (гуноҳ)ларни касб этганлар ўзларини имон келтирган ва солиҳ амалларни қилган зотлар каби қилишимизни ва ҳаётлари ҳам, мамотлари ҳам баробар бўлишини ўйлагандирлар?! Нақадар ёмон (ноҳақ) ҳукм қилурлар?!»** (Жосия сураси, 21-оят).

Кексалар туши болаларнинг тушларидан яхшироқ ва тўғрироқ, озода аёл туши канизак тушидан яхшироқ бўлади.

Таъбирчи ҳар бир одамнинг тушини таъбир қилаётганда тартибга риоя қилиши, туш эгасига савол берганда, ҳар хил пароканда сўзларни эшитса, уларни ақл орқали тўғрилаб тушуниши, биринчи сўз охирида бўлса, охирдан аввалга олиб келиши, шундан сўнггина таъбир қилиши, қайси сўзни кучлироқ деб билса, ўша сўзга биноан таъбир ҳукмини айтиши керак. Сўзлар тарозуси бузилмаса, хато қилиш камроқ бўлади, нимани айтса, тўғри айтган бўлади, зероки қадимги уламолар шундай қиёс билан иш тутиб, тўғри ва рост ҳукм қилганлар.

ҲИКОЯТ. Айтишларича, бир киши Ибн Сирин (р.а.)га: Тушимда азон айтаётган эканман», — деди. Ибн Сирин: «Ҳажга борасан!», — деди. Шу пайт бошқа киши келиб: «Азон айтаётган эканман», — деди. «Сени ўғрилиқда тухмат қилишади!», — деди. Ибн Сириннинг шогирдлари: «Бу туш бир хил кўринишга эга, иккови ҳам азон айтишган, қандай қилиб унинг орасида фарқ бўлиши мумкин?», — дейишди. Жавоб берди: «Биринчисини яхши одам эканини кўрдим ва Ҳаж қиласан, дедим. Аллоҳ таъоло айтади: **«Одамлар орасида (юриб уларни) ҳажга чорлагин: улар сен сари пиёда ва ҳар қандай гуяда узоқ йўллардан келурлар»** (Ҳаж сураси, 27-оят). Иккинчисини аҳли фасодлардан эканини кўрдим, таъбирни бошқа қилиб, сени ўғрилиқда мутаҳҳам қилишади, дедим. Аллоҳ таъоло айтадики: **«Бас, уларнинг ҳожатларини раво қилгач, инисининг юки орасига (бил-**

дирмай) бир қадаҳни солиб қўйди. Сўнгра жарчи: «Эй карвон (эгалари), сизлар ўғридирсизлар», – деб жар солди» (Юсуф сураси, 70-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Шундай вақтлар ҳам бўладики, туш кўришади ва унинг ижроси ҳам худди шу куни юз беради. Баъзан тунда туш кўришади, аммо натижаси бир йилдан кейин пайдо бўлади, баъзан тунда туш кўрадилар, унинг юз бериш муддати олти ойда бўлади, баъзан эса кўрилган туш йигирма йилдан кейин зухурга келади. Қирқ йилдан кейин юз берадиганлари ҳам бўлади. Чунончи, амир ул-мўъминин Хусайн розийаллоху анҳунинг ўлдирилиши шундай бўлган эди. Расулulloҳ (с.а.в.) туш кўрсалар, Хусайн розийаллоху анҳунинг қонини ит ичаётган экан, тўлиқ қирқ йилдан сўнг ўша туш юз бериб, уни шахид қилдилар».

Жобир (р.а.) айтадики, тунда кўрилган тушнинг маъноси кундузгига нисбатан кучли бўлади. Туннинг аввалида кўрилган туш тўғри бўлмайди, чунки у кўпинча кўп ўйлаш ва машғулотлар натижасида бўлади. Ярим тунда кўрилган тушлар асфосу аҳлом навларидан бўлади. Тўғри туш саҳарда кўрилган туш, чунки саҳардаги тушни фаришта лавҳи маҳфуздан одамларга кўрсатади. Шу сабабли маъноси рост ва тўғри бўлади. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, туннинг аввалида кўрилган туш беш йилдан сўнг зухурга келади, ярим кечаси кўрилса, беш ойда билинади, саҳарда кўрилган тушнинг маъноси ўн кун ичида маълум бўлади. Демак, туш тонгга қанчалик яқин бўлса, юз бериши тезроқ ва тўғрироқ бўлади.

Саккизинчи фасл

НОДОНЛАР ОЛДИДА ТУШ АЙТИШ

Кирмоний (р.а.) айтади: «Илму ҳикмат аҳллари нодон олдида туш айтиш ва ундан туш таъбирини сўрашга рухсат этмайдилар. Ўйлайдиларки, киши тушини нодондан сўраса ва у таъбирини айтса, ўша нодон таъбирчи айтган нарса юз беради. Бу эса маҳолдир. Чунки, тушни кўрсатувчи фаришта бўлиб, у ҳаргиз хато қилмайди, нимани айтса ҳақдир, ҳақиқат эса нодоннинг сўзи билан ботил бўлмайди, олим билан нодон орасида эса фарқ

каттадир. Аллоҳ таъоло қавли (бунга далил)ки: «...Айтинг: «Билладиганлар билан билмайдиганлар тенг бўлурми?! Дарҳақиқат, фақат ақл эгаларигина эслатма олулар» (Зумар сураси, 9-оят). Расулulloҳ (с.а.в.) шундай дедилар: «Олим билан билим-сиз баробарми?».

Тушни кўрсатаётган фаришта экан у лавҳи маҳфуздан гапирар экан, яхшилик ва ёмонликдан бирор нарса етиши керак бўлса, хоҳ олим бўлсин, хоҳ жоҳил бўлсин, уни қайтара олмайди. Етиши керак бўлган нарса барибир етади, фақат қазойи муаллақгина дуо ва садақа билан даф бўлиши мумкин. Чунончи, Шоҳ Раййон ибн Валид ўша (машҳур) тушни кўрди, бу ҳақда Ҳақ таъоло дейди: «Шоҳ деди: «Мен тушимда еттита озғин сигир еттита семиз сигирни еяётганини ва еттита яшил бошоқ билан бирга бошқа (еттита) қуриган бошоқларни кўрдим. Эй, аъёнлар! Агар туш таъбирини айтувчи бўлсангиз, тушим тўғрисида фатво (жавоб) берингиз-чи!» (Юсуф сураси, 43-оят). У ўз қавмини чақирди ва бу туш таъбирини сўради. Аллоҳ таъоло бу ҳақда айтади: «(Аъёнлар) айтдилар: «(Бу) алағда тушлар. Биз (бундай) тушлар таъбирига олим эмасмиз» (Юсуф сураси, 44-оят).

Шундай қилиб, Юсуф (а.с.) таъбир қилиб, етти йилга чўзиладиган очарчилик хабарини бердилар. Шу ердан кўриб турибмизки, жоҳиллар қанчалик таъбир қилмасинлар, ҳақиқат ҳеч қачон ботил бўлмайди.

Тўққизинчи фасл

ТУШНИНГ ВАҚТГА БОҒЛИҚ ЭКАНЛИГИ, УНИНГ ХИЛЛАРИ ВА ШАКЛЛАРИ БАЁНИДА

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Туш вақтга боғлиқ бўлади... Агар киши тунда ухлаб, бир қуш итни тутганини кўрса, туш кўрувчининг бир аблаҳ одамга иши тушишига далил бўлади. Агар шу тушни кундузи кўрса, касалга чалинади»...

«Адид ул-ҳадис» китобида ёзилишича, Абу Убайда тилидан Аҳмад ибн Саъд ривоят қилади, бир аёл Муҳаммад Мустафо (с.а.в.)дан: «Тушимда кўрсам, томнинг устунини синиб устимга тушибди», — деб сўради. Жавоб қилдилар: «Эринг сафардан қайтади!». Кейин эса яна ўша тушни кўрди ва Абу Бакр розий-

аллоҳу анҳунинг олдига бориб, таъбирини ундан сўради. «Эринг ўлади!», – деб жавоб берди у. Ҳар икки туш бир хил, таъбири эса кўрилган вақтига мувофиқ ҳар хил эди...

Кирмоний (р.а.) айтади: «Баҳор фаслида кўрилган тушдан яхшиликни умид қилса бўлади, бироқ юзага келишида кечикиш мавжуд бўлади. Ёзда кўрилган тушнинг юз бериши тезроқ ва кучлироқ бўлади. Кузда кўрилган тушнинг таъбири тўғри чиқмайди. Бу сўзнинг тўғрилигига далил шуки, бир одам Абу Бакр Сиддиқ (роз.а.)*дан: «Тушимда бир дарахтдан етмишта баргини санаб олиб, менга бердилар», – деб сўради. Абу Бакр: «Сенга етмиш таёқ урадилар», – деб жавоб берди. Ўша ҳафта унга етмиш таёқ урдилар. Кейинги йил эса худди шу тушни ва ўша барглари кўрди ва Абу Бакр Сиддиқдан сўради. «Сенга етмиш минг дирам (олтин пул) беришади», – деди. У эса: «Эй амир ал-мўъминин, ўтган йили худди шу тушни кўрсам, унинг таъбири етмиш таёқ бўлган эди, бу йил эса етмиш минг дирам деяпсиз, бунинг фарқини айтиб беринг!», – деди. Абу Бакр Сиддиқ (роз.а.): «Ўтган йили куз фаслида кўрган эдинг, у пайтда барча дарахтлар қуриб, барглари тўкилиб бораётган эди. Бу йил эса баҳор, дарахтлар яшаришга киришган пайт. Таъбири эса шундай!». У киши ҳақиқатан етмиш минг дирам топди.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, киши иқболда, яъни бомдоддан то қиём (куннинг тиккага келиши)гача туш сўраса, таъбири иқбол ва яхшиликка далил. Завол (Куннинг оғиши)дан то шом (кун ботиши)гача эса зиён ва заҳматга далил бўлади. Булутли, қорли, ёмғирли кунларда ҳамда қуёшнинг чиқаётган ва ботаётган пайтларида туш таъбирини сўрамаслик керак».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Тушларнинг энг тўғрилари саҳардан то қуёш чиққунча кўрилгани ёки қуёшнинг тиккага келган вақтда кўрилган туш тўғри ва рост бўлади. Дарахтларнинг гуллагани ва меваларнинг етилгани жуда ажойиб тушлардандир, таъбири эса рост бўлиб чиқади. Қишда кўрилган тушнинг ҳукми заиф бўлади. Қишда изғирин ва ёғингарчилик, баҳорда жаҳон хушу хуррамдир».

* (роз.а.) – розияллоҳу анҳу сўзининг қисқартмаси.

Ўчинчи фасл

ТАЪБИР ҚИЛИШНИНГ ШАРТ ВА
ОДОБЛАРИ БАЁНИДА

Дониёл (а.с.) айтадилар: «Таъбирчи доно, порсо бўлиши керак, оғир, билимдон ҳамда гуноҳдан узоқ бўлиши зарур. Ундан таъбир сўраётганларида ҳушёр ва зийрак ҳолда туриши ва тушни савол қилувчидан эҳтиёткорлик билан эшитиши керак. У савол қилувчининг подшоҳми ёки оддий халқ, улуғми ёки кичикми, олимми ёки жоҳилми, озодми ёки қулми, мусофирми ёки муқимми, бойми ёки камбағалми, эркакми ёки хотинми, беғамми ёки ғамгинми, тушни ёзда кўрганмиди, сўнг, ҳар бири-ни аввал ўтган устодлари йўли бўйича ақл билан бирма-бир қиёслаб таъбир қилиши ва ўзидан ҳеч нарса қўшиб гапирмаслиги керак.

Ибн Сирин (р.а.) ҳақида айтишларича, у мазкур илмда имом ва ягона бўлса ҳам, шунчалик фозиллиги билан, тушнинг таъбирини аниқ билмаса, ҳеч нарса айтмас эди. Абу Ҳотамнинг Асмаъий тилидан ривоят қилишича, Ибн Сириндан ўттиз-қирқ марта сўрашса, бир марта жавоб берарди. Қолганларини таъбир қилмас эди.

Демак, таъбирчи аввало туш айтаётган одамнинг сўзларини яхшилаб эшитиб, шу сўзларга асосланиб, таъбир қилиши керак... Агар туш таъбири ёмон бўлса айтмасин ва бунни яширсин.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Туш уч асосга эга: бири — жинс; иккинчиси — сифат; учинчиси — таъбъ. Жинс бу — дарахтлар ва қушлар бўлиб, буларнинг ҳаммаси эркакларни билдиради. Сифат шундайки, таъбирчи дарахтнинг қайси эканлигини ва қушлар қайси жинсга мансуб ва қайси сифатга эга эканини билиши лозим. Агар дарахт ёнғоқ дарахти бўлса, қиёс билан у ажам эркаклардан эканини билади, чунки арабларда ёнғоқ бўлмайди. Агар қуш товус бўлса, ажамлик бўлади, туяқуш бўлса, араб бўлади. Таъбъ шундайки, (таъбирчи) дарахтнинг табиати қандайлигини билиши, сўнг таъбир қилиши зарур. Агар дарахт ёнғоқ дарахти бўлса, бой киши бўлади, лекин ёмон муомалали, бахил ва хунук бўлади, чунки ёнғоқ ҳаракатга келтирилса, овоз чиқаради, синдирмагунингча мағзини ололмайсан. Агар хурмо да-

рахти бўлса, осон битадиган ишни ихтиёр этади: «(Эй, инсон), Аллоҳ пок сўзга (яъни, имон калимасига) қандай мисол келтирганини кўрмадингми?! (У сўз) худди бир яхши дарахтга ўхшайдики, унинг илдиизи (ер остига) ўрнашган, шохлари эса осмондадир» (Иброҳим сураси, 24-оят). «Яхши дарахт» — бу ерда хурмо дарахтидир. Агар қуш бўлса, учаётган бўлса, бу киши сафар қилади. Яна қушнинг табиатини ҳам билиши керакки, агар қарға бўлса, аҳди бузуқ эркак бўлади. Бундан ташқари туш кўраётган одам ростгўй ва диёнатли бўлиши, кўрган нарсасига бирон нарса қўшиб ёки камайтирмаслиги зарур, чунки тушни зиёнига алмаштиради.

Агар киши туш кўрса ва бундан кўрқса, уч марта «Оятал Курси»ни ўқисин ва ўзига дам урсин ва айтсин: «Аъувзу биробби Муса ва Иброҳима мин шарри-р-рўё-аллази раайтуҳа фи манами ан-язуррани фи-дийни ва дунё-йа ва маъишати азза жаарука ва жалла санааука вало илоҳа ғойрук».² Шундан сўнг икки ракаат намоз ўқисин ва садақа берсин, шунда ўша тушнинг зиёни ўзгаради.

Мағрибий (р.а.) айтади: «Иблис алайҳил — лаъна ҳамма тушларга эътироз қилади. Худойи азза ва жаладан бошқа ҳамма нарсага ўзини ўхшатишга уринади. Фаришталар, пайғамбарлар, осмон, қуёш, ой ва юлдузларга ўзини ўхшатолмайди. Агар унда юқоридаги нарсаларга ўзини ўхшата олиш қуввати бўлганда эди, халойиқ орасига фитналар солган бўлур эди. Баъзида ўзини пайғамбарга ўхшатиб, мен сендан хурсандман, нимани хоҳласанг, ўшани қилавер, деган бўларди. Бошқа одамга эса: «Мен сенинг яратувчингман, сенинг гуноҳларингни афу этдим ва сени кечирдим», — дер эди. Шунга ўхшаш ҳар хил нарсаларни айтиб, Худойи таъоло азза ва жалланинг бандаларини йўлдан оздирган бўларди».

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ҳар вақт Иблис алайҳил-лаъна ўзини Расулуллоҳ (с.а.в.) сувратига киргизмоқчи бўлса, осмондан бир олов тушиб, уни куйдиради. Иблис алайҳил-лаъна учун энг оғир ишлардан бири — бир мўъмин банда дилининг равшан бўлиши, Ҳақ таъоло азза ва жаллани таниши ва тушининг тўғри чиқишидир.

*Ўн биринчи фасл***ТАЪБИРЧИ ВА САВОЛ БЕРУВЧИНИНГ ЎЗИНИ
ТУТИШИ ҲАҚИДА**

Кирмоний (р.а.) айтади: «Таъбирчининг эҳтиёткорлиги шундайки, оҳисталик ва ҳушёрликни ўзининг сармоёси қилиб олади, савол берилаётганда яхшилаб эшитади ва (охиригача) тушунди. Дин, маърифат ва эътиқоддан воқиф бўлади, (савол берувчининг) сўзлари ростми ёки ёлгон эканини билиши зарурки, бу ҳақда Расулуллоҳ (с.а.в.) дедилар: «Кимки росттўйроқ бўлса, унинг туши тўғрироқдир!».

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Ақлли кишиларга қуйидагилар вожиб: таҳорат билан ухлаши, уйқуга кетишдан аввал Худойи таъолони ёдга олиши ва ухлаётганда ўнг томони билан ётиш, уйғонганда яна Ҳақ субҳонаҳу ва таъолони ёд қилиши, агар яхши туш кўрган бўлса, шукр қилиши ва садақа бериши, агар ёмон туш кўрган бўлса: «Аувзу биллаҳи минаш-шайтонир рожийм», - дейиши ва «Қул ҳуваллоҳу аҳад» сурасини тўлиқ ўқиши, чап томонига дам уриши ва: «Ё раб, сен билганни мен билмайман, агар яхши бўлса, бу тушнинг яхшилигини менга етказ, ёмон бўлса, бу тушнинг ёмонлигини мендан ва барча мусулмонлардан узоқ қил. Ё мужиба даъватил музтаррийн, ё илаҳал оламийн, ё арҳамар роҳиймин», - дейиши, уйқуга кетишда, уйқудан туришда ва барча ишларнинг бошланишида: «Бисмиллаҳир роҳмонир роҳийм, бисмиллаҳ ил-лази ло язурру маъасмиҳи шайъун фил-арзи вала фис-самаи ва ҳува-с-самийу Алийм», - дуосини ўқиши, эрталаб бомдод намозидан фориф бўлганда Қуръондан ёки дуолардан бўлган вазифаларини ўқиши, шундан сўнг туриб, таъбирчининг олдига бориши, борганда ҳам яхши пайтда бориши, тушини айтганда эса ортириб ёки камайтириб айтмаслиги керак».

Ибн Сириин (р.а.) айтади: «Таъбирчи учун шарт шуки, у тушни эшитаётган вақтда таҳоратли бўлиши, туш айтаётган унинг душмани бўлса, душманлиги сабабли нотўғри таъбир қилмаслиги, бир одамнинг ёмонлигини билса, бошқаларга ошкор қилмаслиги керак».

Мағрибий (р.а.) айтади: «Кимки туш кўрса, тушини ортти-

риб ёки камайтириб айтмаслиги ва ёлгон гапирмаслиги керакки, хабарда айтилганидек, рост туш бу Ҳақ субҳонаҳу ва таъолодан ваҳийдир, кимки ваҳийни ортгирса ёки камайтирса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъолони ёлгончига чиқарган бўлади, туш Худойи таъоло билан баъда ўртасидаги амонатдир.

Расулуллоҳ (с.а.в.) дедилар: «Ҳар ким менга, яъни пайғамбарга ёлгон гапирса, менга нисбатан фасод иш қилса, демак у ўз ўзига расволик тамғасини босган бўлади!». Демак, ҳар ким ёлгон тушни тўқиса, Расулуллоҳ (с.а.в.) сўзи бўйича осий (гуноҳдор) бўлғусидир. Бу эса тушнинг муаззам ва улғулигига далилдир ва одоб шартини сақлаш таъбирчи ва савол қилувчига вожибдир.

Ўн иккинчи фасл

ТАЪБИРНИНГ НЕЧА ХИЛ БЎЛИШИ ҲАҚИДА

Ибн Сири (р.а.) айтади: «Таъбирчи аввало туш кўрувчининг номини, қадр мартабасини, мазҳаб ва ички оламини, ақлу фаросатини билиб олиши зарур. Тушнинг эса кундузи кўрганми ёки кечасими, аниқлаши керак. Савол қилувчи тушини сўзлаётганда қандай ҳаракатлар қилаётганига диққат қилиши ва тушини қандай ҳолатда баён қилаётганини кузатиши лозим. Яна ойларнинг форсча номини, ой кунларининг арабча исминини биладими, шунга эътибор қилиши, сўнг тўғриси аниқлаб, тушни таъбир қилиши лозим».

Дониёл (а.с.) айтишларича, якшанба куннинг аввалида кўрилган туш яхши бўлади, негаки қуёшга тааллуқли. Душанба куннинг аввали Ойга тааллуқли, кўрилган туш яхшидир. Сешанба куннинг аввали Миррих (Марс)га тааллуқли бўлиб, туш таъбирини сўраш носоздир. Чоршанба куннинг аввали Уторуд (Меркурий)га тааллуқли бўлиб, бу кунда Ҳуд қавми ва Асҳоб ур-Раъс ҳалок бўлганлар, бу пайтда туш сўраб бўлмайди. Пайшанба куни Муштарий (Юпитер)га тааллуқли бўлиб, куннинг аввалидаги туш саодат ва ишратга далилдир. Жумъа куннинг аввали Зуҳра (Венера)га боғлиқ бўлиб, шодлик, хушлик, айш ва хотиржамликка далилдир».

Мағрибий (р.а.) айтади: «Таъбирчи тажрибакор бўлиши ке-

рак, тушни таъбир қилиш табибнинг бемор устидан синов ва даволаш ўтказиши кабидир».

ҲИКОЯТ. Амир ул-мўминин Махдий кечаси туш кўрса, юзи қорайиб кетган эмиш. Уйқудан уйғониб, кўрқиб кетди, таъбирчиларни йиғиб, тушини айтиб берди. Улар бу тушни таъбир қилишдан ожиз қолдилар ва нимага йўйишни биладилар. Шунда таъбирчиларнинг устози ҳисобланмиш Иброҳим Кирмоний (р.а.)-ни олиб келдилар. У ҳалифанинг тушини эшитиб: «Сен қиз кўрасан!», – деди. Таъбирчилар: «Бунга нима далилинг бор?», – дедилар. У қуйидаги оятни айтди: **«Қайси бирларига қиз (кўргани ҳақида) хушxabар берилса, ғзаби келиб, юзлари қорайиб кетар»** (Наҳл сураси, 58-оят).

Амир ул-мўминин унга минг дирҳам пул берди. Худди шу кун қиз туғилди. Иброҳим Кирмонийга яна минг дирҳам инъом қилди.

ҲИКОЯТ. Бир киши тушида ўзини бичиб қўйилганини кўрди. Таъбирчилардан бу тушнинг таъбирини сўради. Бир гуруҳи: «Бу киши яқинда ўлади!», – дейишди. Бошқаси эса: «Болаларидан жудо бўлади!», – деди. Яна бири: «Унинг насли қирқилади!», – деди. Бошқаси: «Хотинини талоқ қилади», – деди. Шундай қилиб, кўп вақт ўтмади-ю, хотинини талоқ қилди, болаларини олиб азми сафар қилди, денгизга етиб, кемага ўтирди, қарши шамол кўзғолиб, кема чўкиб кетди. Денгиз ўртасида бир балиқ унинг жинсий аъзоларини узиб олди. Моллари ва фарзандларининг ҳаммаси нобуд бўлди. Бу тушнинг таъбири, таъбирчилар нима деган бўлсалар ўшандай бўлиб чиқди.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Таъбирчи гўристонларда таъбир қилмаслиги керак. Туш айтувчига тўғри гапириш лозимки, Юсуф (а.с.) зиндонда дедилар: **«Эй, икки ҳамзиндонларим! Энди, сизларнинг бирингиз (кўрган туш)га келсак, (у озод этилиб, яна) хожасига соқийлик қилур. Униси бўлса, (дорга) осилади ва унинг бошидан қушлар (чўқиб) ерлар. Сизлар жавобини сўраган иш битди»** (Юсуф сураси, 41-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тўрт тоифа одамдан туш сўраш нораводир: диёнатсиз кишидан, аёллардан, нодонлардан ва душманлардан.

*Ўн учинчи фасл***ТАЪБИРИ ТЕСКАРИ БЎЛАДИГАН
ТУШЛАР БАЁНИ**

Билгинки, кўпгина масалалар борки, туш кўрувчи сўрайди, таъбири эса тескари бўлади, муаллимларга яширин қолмаслиги учун, биз, бу фаслда улардан баъзиларини баён қиламиз.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тоун (ўлат)ни тушида кўриш ўнгда жангу жадални билдиради. Тушда йиғлаш ўнгда шод бўлишни билдиради. Тушда қон олиш ўнгда бирор маъсулиятни бўйнига олишни билдиради. Тушда ўзини гўрда кўриш ўнгда қамоққа тушишни билдиради. Тушда уйнинг хароб бўлишини кўриш ўнгда қиз туғилишини билдиради. Тушда қиз туғиш экин экиш билан шуғулланишни билдирадиги, Аллоҳ таъоло айтади: «**Хотинларингиз зироатгоҳингиздир. Бас, зироатгоҳингизга хоҳлаган жиҳатингиздан келаверингиз ва ўзингиз учун (савобли ишларни) тақдим этингиз...**» (Бақара сураси, 223-оят).

Тушида бўз тўқиш яхшилик қилишни билдиради. Анжир ейиш эса пушаймонлик ейишдир. Тушда бирор ерга сел келиши душман келишидир. Барча турдаги нарсаларнинг келиши, агар эски бўлса ёмон, янги бўлса яхшидир. Умунан тушдаги ҳар қандай эски нарса ёмон бўлади, янгиси эса яхши... Бундай қисмга таалуқли тескари тушлар жуда кўп, ҳаммасини эслайдиган бўлсак, китоб чўзилиб кетади, бироқ бу нарсаларнинг барчасини ўз жойида айтиб ўтамиз, иншааллоҳу таъоло.

*Ўн тўртинчи фасл***ҲАҚ СУБҲОНАҲУ ВА ТАЪОЛО АЗЗА ВА
ЖАЛЛАНИНГ ДИЙДОРНИ ВА ФАРИШТАЛАРНИ
ҲАМДА ПАЙҒАМБАРЛАРНИ КЎРИШ ҲАҚИДА**

Бу китобнинг муаллифи (Аллоҳ унга раҳматини сочсин) айтадики, бу заиф (банда)нинг устоди Худованди таборак ва таъолони, пайғамбарларни ва фаришталарни тушда кўриш таъбирини китобларининг аввалида келтирган эдилар, шунга мувофиқ, биз ҳам китоблардаги таъбирларга асосланган ҳолда ки-

тобнинг аввалида келтиришни лозим топдик. Бошқа тушларни эса китоб муқаддимасида айтиб ўтганимиздек, топиш осон бўлиши учун, Алифбо тартибида баён қилдик.

Худованди таборак ва таъолони тушда кўрмоқлик таъбири. Даниёл (а.с.) айтадилар: «Хар бир мўъмин банда Худойи таъоло азза ва жаллани хабарларда келтирилгандек, шаклсиз ва ўхшашсиз ҳолда тушида кўрса, Худойи таъоло унга ўз дийдорини кўришни насиб этиши ва унинг ҳожатларини раво қилишига далилдир. Агар киши бир ерда турган бўлса, Худойи азза ва жалла уни кўриб турган бўлса, бу ишларнинг яхшиланиши ва жоннинг саломат бўлишига далилдир. У яна махсус мағфиратта ноил бўлади, агар гуноҳкор бўлса, тавба қилади».

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Агар Хақ субҳонаҳу ва таъолонинг ўзи билан сирлашаётганини кўрса, у Хақ субҳонаҳу ва таъоло оддида азиз бўлишига далилки, Аллоҳ таъолонинг: **«Биз унга Тур (тоғи)нинг ўнг томонидан нидо қилдик ва уни муножот қилган ҳолида (Ўзимизга) яқин этдик»**, — деган сўзи бунга далилдир (Марям сураси, 52-оят).

Агар Худо уни ўзига яқинлардан қилса, иззат ва икром кўрсатса, у билан ҳисоб-китоб қилиб, кечирса, демак унинг гуноҳларидан ўтади. Бироқ бу дунёда уни қийинчиликларга мубтало қилади. Худойи азза ва жалланинг ўзига панду насихат қилаётганини кўрса, демак мазкур кишидан рози эмас. Аллоҳ таъоло айтади: «... (У) эслатма олурсизлар, деб сизларга насихат қилур» (Наҳл сураси, 90-оят).

Хақ таъоло унга бир яхшилик ҳақида хабар бераётганини кўрса, Худойи таъолонинг хушнудлигига далилдир. Агар (Худо) қўрқитаётганини кўрса, Худойи азза ва жалланинг ғазабига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтишича, Худойи таъолонинг бирор нарса берганини кўрса, дунёда унга бало ва меҳнат юклашига далилдир. Унинг илтифот назари билан қараганини кўрса, Жаннат ва жамолдан баҳраманд қилишга далилдир. Дунё молидан ўзига бирор нарса бераётганини кўрса, оғир касаллик азобини тортишига далилдир, бироқ бундан савоб ва мукофотлар топади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, уқубатга дучор бўлади. Агар Худойи азза ва жаллани кўрса, бир одам унга: «Бу Худойи азза ва жалла бўлади», — деса, унинг бирорта подшоҳга иши тушадди. Худойи азза ва жалланинг ерга ёки бирорта мавзегга тушга-

нини кўрса, агар ўша мавзе аҳли мазлум (зулм кўрган) бўлса, Хақ таъоло ўша мавзе аҳлига ғалаба ато қилади, агар ўша мавзеда очлик ва қаҳатчилик ююз берган бўлса, кенглик ва фаровонликка айланади. Борди-ю, ўша мавзе аҳли гуноҳкор ва осий бўлсалар, Хақ субҳонаху ва таъоло уларга тавба ато қилади.

Агар Худованди таъолони ўз уйига тушганини кўрса ва илтифот қўли билан унинг бошини силаса ёки унга кийим кийдирса ёхуд қайтариб олса, хафа қилса, буларнинг ҳаммаси Хақ субҳонаху ва таъолонинг карами ҳисобланади, бироқ дунёда қийинчилик ва касаллик тортади. Агар Худованди таъолони тавсиф этиш қийин бўлган бир нур сифатида кўрса, ғам-андуҳга далил бўлади. Худойи таъоло уни бошқа ном билан атаса, шараф ва уруғликка далил бўлади. Ўзига ғазаб қилганини кўрса, зоҳидлик ва тақводорлик топади. Худойи таъоло ёнига чақираётганини кўрса, ажали яқин қолганига далилдир.

Мағрибий (р.а.) айтади: «Кимки Худойи азза ва жаллани бирорта шаҳар ёки қишлоқда кўрса, ўша жойдаги яхши одамлар иззат ва шараф топадилар, зулм қўли ўша ердан кўтарилади. Аллоҳнинг: «... Ўшанда сизлар ихтилоф қилган (келиша олмаган) нарсалар борасида ўртангизда ҳакамлик қилурман», — деган сўзи бунга далилдир (Оли Имрон сураси, 55-оят). Аллоҳ таъолонинг ўша ер аҳлига ғазаб қилаётганини кўрса, ўша шаҳар қозисининг иккиюзламачиликка мойиллиги ёки шаҳар амирининг зулмкорлиги ёхуд шаҳар умум халқининг баддин эканлигига далил бўлади. Агар бу тушни ўғри кўрса, қўл ва оёғининг кесилишига далилдир ҳамда бу шаҳарга фитна ва офат ёғилади, қиргин юз беради. Худо сўзи (далил)ки: «У бандалари устидан (барча ишда) волибдир. Устингизга (савоб ва гуноҳларингизни битиб) сақловчи (фаришталар)ни юборади. Бирорталарингизга ўлим келган пайтда, уни элчи (фаришта)ларимиз эринмай (ўз вақтида) вафот эттирурлар» (Анъом сураси, 61-оят).

Абдуллоҳ ибн Аббос розийаллоҳ анхумо айтади: «Агар Худойи азза ва жаллани шаклсиз ва ўхшашсиз кўрса, кўрқинч ва ваҳимадан омон бўлади, агар кофир одам тушида Аллоҳни кўрса, мусулмон бўлади, мусулмон бўлса, охиратда Хақ таъолонинг дийдорини кўради». Аллоҳ таъоло айтади: «Эзгу иш қилганларга чиройли (савоб — жаннат) ва зиёдалик (Аллоҳнинг дийдорини кўришлик) бордир...» (Юнус сураси, 26-оят).

Муфассирлар Хақ субҳонаҳу ва таъолонинг дийдорини кўриш ҳақида таъбирларни айтганларки, масалан, илгари ўзи кўрмаган бир шаклда кўрса, Аллоҳ таъолонинг фазлу карамига далил бўлади. Агар эркак киши сифатида кўрса, ўша кишининг голиб ва номдор бўлишига далилдир. Агар Худованди таборак ва таъолони намоз ва тасбиҳ устида кўрса, туш кўрган кишининг раҳмат ва кечирувга ноил бўлганига далилдир. Агар Аллоҳ таъолони ғозийлар ғазо пайтида кўрсалар ғозийларнинг ғалаба қилишига далилдир. Агар Аллоҳ таъолони ўликлар қабри бошида турганини кўрса, ўша ўликларнинг кечирилганига далилдир. Агар Худойи азза ва жалла унга дашном бераётганини кўрса, туш эгаси кофирга айланади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтади: «Аллоҳ таъолони тушда кўриш етти нарсани билдиради: авф ва мағфиратни: иккинчи - бало ва меҳнатдан омон бўлишни; учинчи - нур, ҳидоят ва динда бақувватликни; тўртинчи - зулм аҳли устидан зафарни; бешинчи - бало, уқубат ва охират азобидан омонликни; олтинчи — ўз дёрида ободонлик ва подшоҳ адолатини; еттинчи - дунё ва охирада иззат, шараф ва юксакликни билдиради. Бироқ раҳмат назари билан қарасагина (шундай бўлади), агар қаҳр назари билан қараса, назуз биллаҳ, буларнинг акси бўлади».

Агар қози Аллоҳ таъоло азза ва жалланинг ўзига ғазаб қилаётганини кўрса, шарийъатдан четга чиқиши ва мазлумлар ҳақини адо қилмаслигига далилдир, агар подшоҳ бўлса, адолатсизликка, олим бўлса, эътиқодига нуқсон етишига далил бўлади. Демак, раҳмат назари билан боқса кечиришга, қаҳр билан боқиши заҳмат ва азобга сабабдир. Бунинг учун бизнинг ҳужжатимиз шуки, биз Худойи азза ва жаллани бор деймиз, уни кўришимиз эса ақл орқали бўлади, демак Худойи таъоло азза ва жаллани тушда кўришни илҳор қилмаслик керак.

Муҳаммад ибн Сирин (р.а.)дан Абу Хотам қуйидагини эшитган: «Хақ таъолони шаклсиз ва ўхшашсиз ҳолда кўрилган тушдан яхшироқ ҳеч қандай туш йўқ!».

Фаришталарни кўриш

Фаришталарни кўриш диндор, диёнаткор ва яхши подшоҳ ёки парҳезгар олимни кўришга далолат қилади. Фаришталарнинг энг улуғлари тўрттадир: Жаброил, Мекоил, Исрофил ва Азроил алайҳиссаломлар.

Жаброил алайҳиссалом. Ибн Сирин (р.а.) айтишича, кимки Жаброил алайҳиссаломни хуштаб ва очиқ юзли ҳолда кўрса, душмандан зафар топиши ва мақсадига етишига далил бўлади. Бунинг аксича, ғам ва қайғуга далил бўлади. Тушида Жаброил (а.с.) хуш хабар ёки яхши ваъда бераётган ёки бирор ишдан қайтараётганини кўрса, давлат, иззат ва хотиржамлик топади. Жаброил (а.с.) бирор нарса бераётганини кўрса, подшоҳдан қадр топади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, агар Жаброил (а.с.) бирор нарса берса, унга етиб келаётган катта қўрқинчга далил бўлади. Тушида одамлар унга: «Сен Жаброилсан», – дейишаётганини кўрса, у ширин ва чиройли сўзловчи бўлади ва муродига етади ҳамда омонат ва диёнатда машҳур бўлишига далолат қилади.

Мекоил алайҳиссалом. Кимки Мекоил (а.с.)ни тушида кўрса, унга яхшилик ва башорат келишига далилдир, чунки Жаброил алайҳиссалом азоб олиб келувчи, Мекоил (а.с.) башорат, хайру неъмат келтирувчидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, Мекоил (а.с.) ўзига бирор нарса ато қилаётганини кўрса, яхшилик ва улуғлик топишига далилдир. Тушида одамлар унга: «Сен Мекоилсан», – дейишаётганини кўрса, ундан одамларга яхшилик ва башорат етади, одамлар олдида қадр ва эътибори ошади.

Исрофил алайҳиссалом. Ибн Сирин (р.а.)ни айтишича, Исрофил (а.с.)ни асл сувратида кўрса, бу қувват, улуғлик, эътибор, илм ва донишга далолат қилади. У тушда кўрилган диёрда омонлик ва ободонлик ҳукмрон бўлишига далилдир. Агар унинг қўлида сур (карнай) борлигини ва уни чалаётганини кўрса, фитна ва бало юз беришига далилдир. Чунки, Аллоҳ таъоло уни сур чалишга амр қилган, қаердаки сур чалинса у ерда ташвиш, фитна ва бало бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Сур чалинади-ю, осмонлар ва Ердаги бор жонзот ўлади, илло Аллоҳ хоҳлаган зотларгина** (тирик қолурлар)...» (Зумар сураси, 68-оят).

Исрофил (а.с.) қўлида сур бўлса-да, бироқ чалмаётган бўлса, бу

ўша шаҳарга фитна, бало ва қўрқинч тушишига далилдир. Исрофилнинг ўз уйига кириб келганини, ухлашга ётиб, яна тез уйғонганини кўрса, шаҳар подшоҳи унга ғазаб сочишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кимки Исрофил (а.с.) ғамгин ҳолда сур чалаётганини ва сур овозини эшитаётганини кўрса, бу мазкур шаҳар ё мамлакатда ўлим кўп бўлишига ва золимлар ҳалок бўлишига далилдир.

Исрофил (а.с.) хат ёзиб, муҳраб, ўзи бераётганини кўрса, ажали яқинлашиб қолганига далил бўлади. Агар Исрофил (а.с.) очиқ юз ва хурсандчилик билан қараб турганини кўрса, подшоҳдан яхшилик ва омонлик топишига далилдир.

Азроил алайҳиссалом. Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Кимки Малак ул-мавт (ўлим фариштаси, яъни Азроил)ни осмонда, ўзини эса ерда кўрса, ишдан олинишига далилдир. Агар Малак ул-мавтни ўз ёнида кўрса, ажали етганига далилдир. Агар Малак ул-мавт билан курашса ва ундан йиқилса, дунёдан тез кетишига далилдир, борди-ю Малак ул-мавтни йиқитса, баъзи таъбирчиларнинг айтишича, касал бўлади, аммо шифо топади».

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, кимки тушида Малак ул-мавтни шод ва хуррам ҳолда кўрса, ҳаёти узоқ бўлишига далилдир. Малак ул-мавтни ўзига салом қилаётганини кўрса, ажали яқин қолгани, оқибат натижада шаҳид бўлишига далилдир. Малак ул-мавтни ўзига ширинлик берганини кўрса, жон бериш осон бўлишига далилдир. Малак ул-мавтнининг ўзига аччиқ нарса бераётганини кўрса, жон бериш оғир бўлишига далилдир. Агар унга, Малак ул-мавт фалон жойда эмиш, деб хабар беришса, у эса узоқдан қараётганини кўрса, подшоҳга иши тушишига далилдир. Агар Малак ул-мавтни ўлдирганини кўрса, халққа душман бўлишига далилдир.

Ҳамалат ул-Аршни кўриш. Булар шундай фаришталарки, Ҳақ таъоло амри билан Аршни кўтариб турадилар. Кимки уларни тушида кўрса, бирорта султонга иши тушади ва муродига етади. Агар улар билан алоқада эканини кўрса, бирорта улуғ подшоҳга иши тушишига ва хайру манфаат кўришига далилдир. Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ўз аҳли динлари билан бирга бўлади ва Ҳаж қилади. Аллоҳ таъолонинг: «(Эй, Муҳаммад,) Сиз (ўша Кунда) фаришталар Арш атрофини ўраб олган ҳолларида, Парвардигорларига ҳамд билан тасбеҳ айтаётганларини кўрарсиз...», — деган ояти бунга далилдир (Зумар сураси, 75-оят).

Агар фаришталар уни хурсанд қилса ва ўз хизматларига қабул этса, ажали яқин қолганига далилдир.

Кироман котибийн. Булар шундай фаришталарки, одамларнинг яхши ёмон ишлари ва сўзларини ёзиб турадилар.

Ибн Сирийн (р.а.) айтишича, кимки кироман котибийинни тушида кўрса, ўзи яхши одамлардан бўлса, икки жаҳон яхшилиги ва созлиги унга ҳосил бўлади, агар ёмон одам бўлса, узоқ ғам-қайғу тортади. Аллоҳнинг: «(Улар) **сизлар қилаётган ишларни билурлар**», — деган сўзи бунга (далилдир) (Инфитор сураси, 12-оят).

Ибн Сирийн (р.а.) айтади: «Фаришталарнинг бир-бири билан уруш ва жанг қилаётганин кўрса, гуноҳкор ва осий бўлишига, Хақ таъолонинг азобига дучор бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Эй, Закариё, Биз сенга бир фарзанд хушхабарини берурмизки, унинг исми Яҳё бўлиб, илгари унга бирор (кимсани) ҳамном қилган эмасмиз**» (Марям сураси, 7-оят).

Фаришталар уни кутиб турганини ва ундан бирор нарса олмақчи эканликларини кўрса, молу неъматга завол етади. Фаришталарнинг бирор жойга йиғилиб турганини кўрса, ўша ерда тинчлик бўлади. Фаришталарнинг урушга машғул эканини кўрса, душман устидан ғалаба қилади. Фаришталар аёллар сувратида кўринса, туш кўрувчи Худойи азза ва жаллага ёлгон гапиради. Аллоҳ таъолонинг: «(Эй, мушриклар), **Раббингиз сизларни ўғиллар билан мумтоз этиб, (Ўзига) фаришталарни қиз қилиб олибдими?! Дарҳақиқат, сизлар оғир сўзни сўзламоқдасиз!**», — оятни бунга далилдир (Исро сураси, 40-оят).

Қаноти бўлиб, фаришталар билан учаётганини кўрса, ажали яқин бўлади ва дунёдан тавба билан кетади. Узоқдан фаришталарни кўриб, олдига боролмаётганини туш кўрса, унга бирор мусибат етишига далилдир. Аллоҳнинг: «**Улар фаришталарни кўрадиган кунни (қиёмат кунини эсланг). Ўша кунда жиноятчилар учун (ҳеч қандай) хушхабар бўлмас...**», — деган сўзи (далилдир) (Фурқон сураси, 22-оят).

Фаришталарнинг ўзларига итоат қилишга буюраётганини кўрса, агар туш кўрувчи яхши ва солиҳ кишилардан бўлса, шодлик ва ҳуррамлик кўради, аҳли фасоддан бўлса, ранж ва андуҳга дучор бўлади. Фаришталарнинг ўзига салом қилаётганини кўрса, душман устидан зафар тонади, ишларининг оқибати яхши бўла-

ди. Фаришталарнинг бир жойга тушганларини кўрса, ўша ер одамлари гаму қайғудан озод бўладилар, чунки фаришталар пайғамбар ғалабасига ёрдам бериш учун доимо тушиб турганлар.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Фаришталарни кўриш туш кўрувчи учун панду насихатдир. Фаришта унга васият қилса ва панду насихат берса, у дунёдан шаҳид кетади... Фаришта бўлиб, осмонга учиб кетаётганини кўрса, ва орқага қайтмаса, дунёдан кетади, номи эса дунёда яхшилик билан қолади».

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Фаришта унга бирор иш ҳақида хушхабар берса, бир улуғ киши уни бирор ишга машғул қилади. Фаришта унга нарса бераётганини кўрса, ҳада ёки улуғлик топади. Агар бир гуруҳ фаришталар унинг истиқболига чиққанини кўрса, икки жаҳон давлатини топади. Фаришталар уни кўргани келаётган ва қўлларида шамлар ва чироғлар бор эканини кўрса, унинг оиласида олим ва доно фарзанд туғилишига далил бўлади. Фаришталар унга оқ ёки яшил либос бераётганини кўрса, унинг яқинларидан бирининг ажали етган ёки ўлишига далилдир. Фаришталар унга шодлик билан қараб турганини кўрса, оқибат ишлари яхши бўлади. Фаришталар Қуръон ёки ёзилган хат беришса, бирор киши унга душманлик қилади ва бироқ енгилмайди».

Пайғамбарларни кўриш

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, пайғамбар алайҳиссаломларнинг мартабалари уч хил бўлади: биринчиси — улул азм; иккинчиси — мурсал; учинчиси-набий. Улул азмлар олтидир: биринчиси Одам алайҳиссалом; иккинчиси — Нуҳ алайҳиссалом; учинчиси — Иброҳим алайҳиссалом; тўртинчиси — Мусо алайҳиссалом; бешинчиси — Исо алайҳиссалом; олтинчиси — Муҳаммад мустафо (с.а.в.). Мурсаллар эса Жаброил алайҳиссалом ваҳий келтирган пайғамбарлар бўлиб, улар уч юз ўн учтадир. Набийлар эса Жаброил (а.с.) ваҳий келтирмаган пайғамбарлардир.

Кимки улул-азмни тушида кўрса, иззат ва улуғлик топади. Кимки мурсални кўрса, душман устидан ғалаба қазонади, у жойда ғам, қайғу, оғирлик ва қийинчилик бўлса, яхшилик, созлик, ободлик дин ва дунёларида бўлишига башоратдир. Агар пайғамбар-

лар бир жойдан кўчиб кетаётган ва ўша жой аҳолисини дуойи бад қилаётган бўсалар, Худойи таъоло у ер аҳлига улуғ бало юборишига далилдир, улар тавба қилишлари ва худо йўлига қайтишлари керак.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Ҳар бандани мўъмин бирорта пайғамбарни очиқ юзли ва хурсанд ҳолида кўрса, иззат, шавкат ва ғалаба топишига далилдир. Агар ғазабланган ҳолда кўрса, ёмон аҳвол, ранж ва офирлик кўришига далил. Агар пайғамбардан бирор нарса эшитса, ўша пайғамбар илмидан баҳра олади ва шод бўлади. Агар пайғамбарни ўлдириб қўйса, демак хиёнат қилган бўлади...».

Одам алайҳиссалом. Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, кимки Одам алайҳиссаломни тушида кўрса, улуғлик ва вилоят топади. Аллоҳ таъоло: «**Бас, (Одам билан Ҳавво) ундан ейишлари билан авратлари очилиб қолди ва ўзларини жаннат япроқлари билан тўса бошладилар. Одам Парвардигорига осий бўлиб, янглишди. Сўнгра Парвардигори уни поклаб, тавбасини қабул этди ва ҳидоят қилди**» (Тоҳо сураси, 121 – 122-оятлар).

Одам (а.с.)нинг ўзи билан гаплашиб турганини кўрса, илм ўрганишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Аллоҳ) **Одам (Ато)га барча номларни ўргатди...**» (Бақара сураси, 31-оят). Одам (а.с.) қўлидан тутиб турганини кўрса, улуғлик ва мамлакат топади. Тушида Одам (а.с.)га итоатдан бош тортаётганини кўрса, осий ва бадбахт бўлади.

Ҳавво алайҳиссалом. Ҳавво (а.с.)ни тушида кўрса, давлат ва иқбол топади, неъмат ва айши хуш бўлади, умри узун бўлади.

Нуҳ алайҳиссалом. Кимки Нуҳ (а.с.)ни тушида кўрса, умри узун бўлади, лекин душманидан ранж ва қийинчилик кўради, охири муродига етади.

Идрис алайҳиссалом. Кимки Идрис (а.с.) тушида кўрса, ишлари яхши ва оқибати соз бўлади.

Ҳуд алайҳиссалом. Кимки Ҳуд (а.с.)ни тушида кўрса, душманлари уни кўролмайдди, оқибатда эса улар устидан ғалаба қазонади.

Лут алайҳиссалом. Кимки Лут (а.с.)ни тушида кўрса, ишлари яхши йўлга тушади ва мақсадига етади.

Солиҳ алайҳиссалом. Кимки Солиҳ (а.с.)ни тушида кўрса, бир-жойдан иккинчи жойга кўчади, яхшилик эшиклари унга очилади.

Иброҳим алайҳиссалом. Кимки Иброҳим (а.с.)ни тушида кўрса, Ҳаж қилади, баъзи таъбирчиларнинг айтишича, золим султондан унга зулм етади, яна айтишларича, ота-онасига ёмонлик қилади.

Исмоил алайҳиссалом. Кимки Исмоил (а.с.)ни тушида кўрса, ғалаба ва ўлжалар ҳақида башорат топади. Аллоҳнинг: «**Яна, Биз унга солиҳлардан (бўлғуси) пайғамбар Исҳоқнинг хуш-хабарини бердик**», — деган сўзи далилдир (Вас-соффог сураси, 112-оят).

Яъқуб алайҳиссалом. Кимки Яъқуб (а.с.)ни тушида кўрса, болалари туфайли ғам-андуҳ чекади, охири ғамдан озодликка чиқади.

Юсуф алайҳиссалом. Кимки Юсуф (а.с.)ни тушида кўрса, яқинлари унга туҳмат қилишади, охири улуғлик топади.

Шуъайб алайҳиссалом. Кимки Шуъайб (а.с.)ни тушида кўрса, душман унинг устидан ғалаба қилади, ундан кейин эса бу уни енгади.

Мусо алайҳиссалом. Мусо (а.с.)ни тушида кўрса, аҳлу аёли билан ғамга мубтало бўлади, сўнг аҳволи яхшиланади, душмани устидан ғолиб бўлади. Худойи азза ва жалла сўзи (далил)ки: «**Биз унга (Мусога) Ўз фазлимиз билан биродари – Ҳорунни пайғамбар қилиб бердик**» (Марям сураси, 53-оят). Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, Мусо (а.с.)ни тушда кўриш ўша диёр подшоҳининг халок бўлишига далилдир.

Довуд алайҳиссалом. Довуд (а.с.)ни тушида кўрса, Хақ таъоло унга улуғлик, подшоҳлик беради, неъмат, мол ва иззати зиёда бўлади.

Закариё алайҳиссалом. Закариё (а.с.)ни тушида кўрса, Хақ таъоло унга тоат ва тавфиқ ато қилади.

Яҳё алайҳиссалом. Яҳё (а.с.)ни тушида кўрса, Хақ таъоло унга яхшиликлар борасида тавфиқ ато қилади.

Ҳизр алайҳиссалом. Кимки Ҳизр (а.с.)ни тушида кўрса, омонлик, ризқ ва узоқ умр билан узоқ сафар қилади.

Юнус алайҳиссалом. Кимки Юнус (а.с.)ни тушида кўрса, ғамлардан озод бўлади, қоронғилиқдан ёруғликка чиқади, иншааллоҳу таъоло.

Айюб алайҳиссалом. Кимки Айюб (а.с.)ни тушида кўрса, бузилган ишлари қайта тузалади, тоат ва яхшиликлар борасида муваффақиятларга эришади.

Ҳазрати Муҳаммад Мустафо (с.а.в.). Кимки ҳазрати Муҳаммад Мустафо (с.а.в.)ни тушида кўрса, у барча ғамлардан озодлик топади, қарздор бўлса, қарздан узилади, қамоқдаги киши, қамоқдан қутулади, қўрқинчи бўлса, қўрқинчи йўқолади, танглик ва очликда бўлса, кенглик ва фаровонликка чиқади. Баъзиларнинг айтишларича, бой бўлса, камбағал бўлади.

Абу Ҳурайра розийаллоҳу анҳу деди, мен Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи ва олиҳи ва асҳобиҳи васалламдан эшитдимки, улар шундай дедилар: «Кимки мени тушида кўрса, ҳақиқатдан ҳам мени кўрибди, чунки шайтон менинг суратимга киролмайди, ажабланмаки, мени кўрганлик таъбири кўпроқ охиратда дийдор кўришиш саодатига далилдир».

Аммо, Муҳаммад (а.с.)ни хўмрайган ҳолда кўрса, дин сустиги ва ўша диёрда бидъат юз берганига далилдир. Агар Расулulloҳ (с.а.в.)ни бирор ерда бонг ураётганини кўрсалар, ўша диёр хароб бўлса, ободонликка айланади. Уларни бирор нарса еяётганларини кўрса, садақа ва закот беришга далилдир. Уларни ҳеч қандай бало ва кулфат бўлмаган жойда кўрсалар, ўша ерда неъмат янада фаровон бўлади, агар масжидда кўрилса, яна ҳам яхши. Агар уларни ғамгин ё бемор ҳолда кўрса, дини заиф бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Муҳаммад Мустафо (с.а.в.)ни бирорта шаҳар ёки жойда кўрса, ўша жойда молу неъмат фаровон бўлади, одамлар хотиржамликка эришадилар, ўша ер аҳолиси душман устидан зафар топади.

Агар Расулulloҳ (с.а.в.)нинг баданида бирор аъзосини кам ҳолда кўрса, ўша ер халқи шарифат йўлида сусти эканлигига далилдир, чунки уларнинг баданларидаги нуқсон унинг динидаги нуқсондир. Мустафо соллalloҳу алайҳи ва олиҳи васаллам унга ҳўл ёки қуруқ мева берганларини кўрса, динда ва парҳезгарликда унга мартабалар ҳосил бўлади. Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Кимки Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламни нуқсонли кўрса, ўша нуқсон туш кўрувчида ҳосил бўлади, чунки Расулulloҳ (с.а.в.)ни яхши одамларгина тушида кўради, яхши одамларга эса уларга етишадиган нарсалар ҳақида хушxabар берадилар, ёмон одамларга эса уқубатдан қутулишлари учун, гуноҳдан ҳазар қилишни буюрадилар, чунки Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи ва олиҳи васаллам башорат берув-

чи ва огоҳлантирувчи эдилар, башоратлари мўъминларга, огоҳлантиришлари кофирларга эди. Агар уларни ғазабли кўрса, ёмон бўлади».

Абдуллоҳ ибн Аббос розийаллоҳу анҳунинг айтишича, кимки Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва олиҳи васалламнинг тобутини кўрса, ўша диёрда ранж ва мусибат кўп бўлади. Агар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва олиҳи васалламнинг тобути орқасидан кетаётганини кўрса, ҳою-ҳавас ва бидъат бўлади. Уни зиёрат қилаётганини кўрса, мол, неъмат ва вилоят топишига далилдир. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва олиҳи афсус чекаётганларини кўрса, кофир бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Айтинг (эй Муҳаммад): «Аллоҳни, оятларини ва Расулини масҳара қилаётган эдингизми?».** «...**Иймонингиздан кейин (яна) куфрга кетгансиз...**» (Тавба сураси, 65–66-оятлар).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, пайғамбарларни тушда зиёрат қилиш ўн нарсага далолат қилади: биринчиси – раҳмат; иккинчиси – неъмат; учинчиси – иззат; тўртинчиси – улғлик; бешинчиси – давлат; олтинчиси – зафар; еттинчиси – саодат; саккизинчиси – хотиржамлик; тўққизинчиси – қувват; ўнинчиси – икки жаҳон яхшилиги ҳамда туш кўрувчи яшайдиган жойдаги одамларга етадиган тинчлик.

Хулафои рошидинларни³ кўриш

Биринчиси амирул-мўъминин Абу Бакр Сиддик (роз.а.). Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кимки Абу Бакр (роз.а.)ни тушида кўрса, шодлик ва кароматга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кимки Абу Бакр (роз.а.)ни бирор шаҳарда тирик юрганини кўрса, очиқ юзли ва хушчақчақ бўлса, ўша шаҳар ёки диёр аҳолиси садақа ва закотни кўп беришига далилдир. Агар уни хўмрайган ва ғамгин ҳолда кўрса, бунинг акси бўлади.

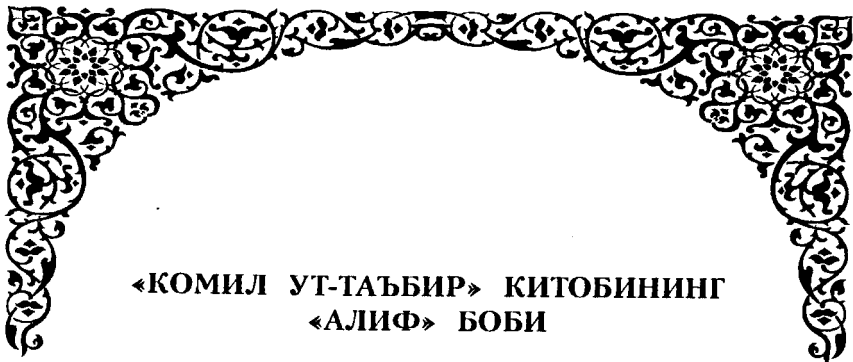
Умар ибн ал-Хаттоб розийаллоҳу анҳу. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кимки амир ул-мўъминин Умар ибн ал-Хаттоб (роз.а.)ни тушида кўрса, у инсофли, одил киши бўлишига далилдир. Агар уни бирорта шаҳарда очиқ юзли ва шодмон ҳолда кўрса, ўша шаҳарда адолат ва инсоф пайдо бўлади.

Усмон ибн Аффон розийаллоҳу анҳу. Ибн Сирин (р.а.)нинг

айтишича, кимки амирул-мўъмининг Усмон ибн Аффон (роз.а.)-ни тушида кўрса, тақводор, парҳезгар ва зоҳид бўлишига далилдир. Агар уни бирорта шаҳарда очиқ юз ва хурсанд юрганини кўрса, ўша шаҳар одамларининг Қуръон ва илм ўрганишига рағбат ҳосил қилишларига далилдир.

Алий Мургазо розийаллоҳу анҳу. Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Кимки амир ул-мўъминин Алий (раз.а.)ни тушида хурсанд ва хандон ҳолда кўрса, каромат, шижоат ва сарварлик топишига далилдир. Бирорта шаҳарда юрганини кўрса, ўша шаҳар инсоф ва адолат билан оро топади, бироқ гоҳ-гоҳ одамлар орасида хусумат пайдо бўлади».

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «АЛИФ» БОБИ

«АБАСА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Абаса» сурасини ўқиётганини кўрса, одамларга очиқ чехрали бўлмаслиги ва хўмрайишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кўп рўза тутади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, хайру эҳсон қилади.

АЁЛ (ЗАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги аёл эркак киши учун шодлик ва мақсад бўлади. Қари аёл дунё ва ундаги машғуллик бўлади. Яна кўп аёлларни кўриш шодлик ва мақсад бўлади. Бироқ шодлик аёлларнинг чиройли ва гўзаллиги, семиз ва ориқлиги ҳамда хунуқлиги миқдорига мувофиқ бўлади. Тушдаги аёлларнинг яхшиси машхур бўлмаган аёллардир. Чиройли ва семиз аёл неъматнинг фаровонлигига, озгин ва хунуқ аёл очлик ва қийинчиликка далилдир. Шодон ва ўзига оро берган аёл бу дунё мақсадларига далилдир. Қари, бадбашара ва ифлос аёл мақсаддан узоқликка далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар аёл киши эркакларникига ўхшаган олатга эга эканини кўрса фарзанд туғилиши ёки ҳомиладор бўлиб, бола туғилишига далилдир. Агар ёш қиз қари бўлиб қолганини кўрса, дин ва дунё ишларининг яхши бўлишига далилдир. Агар аёл ўзида эрлик олати борлигини ва жинсий алоқа қилаётганини кўрса ундан бир ёқимсиз иш содир бўлишига далилдир. Агар эркак киши ўзи билан бир аёлнинг орқадан алоқа қилаётганини кўрса, унинг обрў ва эътибори тўкилишига далилдир. Агар аёл киши эркак бўлиб қолганини ва эркаклар кийимини кийиб олганини кўрса, агар бу аёл поқдомон аёл бўлса, яхшилик ва созликка далилдир, агар бу аёл бузуқ аёл бўлса, унинг ёмон иш қилишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, бузуқ аёл дунё қидирувчи киши учун дунёсининг зиёда бўлишига далилдир, яхши киши учун яхшилик ҳамда илм бўлади. Нотаниш аёл таниш аёлдан яхшироқ бўлади. Агар бир киши хотинига ўзга кишининг қўл узатаётганини кўрса, бу хотиннинг аҳли оиласи бой бўлишига далилдир. Агар хотини бегона эркаклар олдида бузуқчилик қилаётганини кўрса, эркакка фойда ва яхшилик етишига далилдир. Агар киши хотинига бирорта эркак найза ёки қилич берганини кўрса, ўғил туғишига далилдир. Агар бирор киши унга дори берганини кўрса, қиз туғишига далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги аёл олти нарсани билдиради: шодлик ва мақсадни; дунёни; касбни; неъматни; очлик ва тангликни; бойликни.

АЖДАРҲО (АЖДАҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги аждарҳо катта душман ва душманлар ичидаги кучли душманга далилдир. Агар аждарҳога эга эканини кўрса, улуф кишиларга етишади. Агар аждарҳо билан кураш ва жанг қилаётганини кўрса ва аждарҳо уни ўраб олганини кўрса, душман билан жанг қилишига, оқибат уни енгишига далилдир. Аждарҳони ўлдирганини ва гўштидан еганини кўрса, душманни енгиши ва мол топишига далилдир.

АЗОН (БОНГИ НАМОЗ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, мўъмин, солиҳ ва покдоман ҳар бир банда маълум ва таниш томондан азон овозини эшитса ёки ўзи азон айтаётганини кўрса, Ҳажга боришига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Одамлар орасида (юриб уларни) ҳажга чорлагин: улар сен сари пиёда ва ҳар қандай туяда узоқ йўллардан келурлар**» (Ҳаж сураси, 27-оят). Агар азон овозини нотаниш ва номаълум томондан келаётганини эшитса, бир номаъқул ва ёқимсиз одамлар гуруҳининг ўз олдига келишига далилдир. Агар бу тушни фосиқ одам кўрса, уни ўғриликда айбашларига далилдир. Агар азонни масжидда ёки минорада айтаётганини кўрса, одамларни Худо йўлига чақаришларига далилдир. Агар кўрпада ётган ҳолда азон айтаётганини кўрса, хотини билан яқин улфат бўлишига далилдир. Агар ўз уйида азон айтаётганини кўрса, камбағал ва бечора бўлишига далилдир. Айтишларича, унинг аҳлидан кимдир вафот этади. Агар чоҳ ёки

сардобада азон айтаётганини кўрса, азон айтувчининг Худосиз ёки мунофиқ эканидан далилдир. Агар кўчада азон айтаётганини кўрса, жосуслик қилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар бирор киши хотини билан азон айтаётганини кўрса, тез орада вафот қилишини билдиради. Агар азон сўзларини ортиқча ёки кам айтаётганини кўрса, одамларга жафо ва ситам қилишга далилдир. Агар ёш боланинг азон айтаётганини кўрса, ота-онасининг ёлгончи эканини билдиради. Агар ҳаммомда азон айтаётганини кўрса, унинг аҳволи дин ва дунёда ёмон бўлишга далилдир. Агар карвонда ёки лашкаргоҳда азон айтаётганини кўрса, таъбири ёмон бўлади. Агар мажусийнинг зиндонда азон айтаётганини ва намозга турганини кўрса, зиндондан озодлик топади. Агар азонни ўйнаб айтаётганини кўрса, халок бўлишга далилдир. Эгар устида азон айтаётганини кўрса, подшоҳнинг сўзи рост экани ва уни Худо йўлига чақиришга далилдир. Агар минора устида азон айтаётганини кўрса, улуғлик ва амал топишга далил бўлади. Агар уйнинг бир чеккасидан азон айтаётганини кўрса, Хақ йўлига хиёнат қилишга далилдир. Агар сардобада азон айтаётганини кўрса, сафарга бориши ва бу сафарда қийинчилик ва кулфатлар кўриши ва сафардан кеч қайтишга далилдир. Агар икки тоғнинг орасида азон айтаётганини кўрса, ситамгар бир қавм орасига тушиб қолиши ва бу қавмнинг унга хиёнат қилишга далилдир. Агар тахт устида ўтириб, ҳазил ва мазах қилган ҳолда азон айтаётганини кўрса, ақли ундан зойил бўлишини билдиради. Агар бир одамнинг азон айтаётганини, у эса эшитаётганини кўрса, эшитаётган кишининг ибодат ва итоатга хуши йўқлигини ва кимдир уни Худойи таъоло йўлига чақиришини билдиради. Агар такбир овозини эшитаётганини кўрса, Хақ таъоло ишларида тавфиқ топишга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги азон овози ўн икки нарсани билдиради: Ҳажни; сўзни; мансабдорликни; улуғликни; раҳбарликни; сафарни; ўлишни; камбағалликни; хиёнатни; жосусликни; мунофиқликни; қўл кесилишини.

АЙВОН (СОЯБОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги айвон пасткаш подшоҳни билдиради. Агар айвон остида ўтирганини кўрса, пасткаш подшоҳнинг хизматида бўлишга

далилдир. Агар айвон унинг устига йиқилиб тушганини, бироқ зарар етмаганини кўрса, подшоҳ унга нисбатан ғазабланишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтишича, айвон жуңдан ёки қалин қоғоздан қилинганини, ранги яшил ёки оқ эканини кўрса, золим подшоҳнинг хизматини қилишига далилдир.

АЙИҚ (ХИРС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги айиқ пасткаш ва аҳмоқ душман бўлади. Агар тушида айиқ устида ўтирганини кўрса, подшоҳ томонидан хорлик кўришига далилдир. Агар тушида айиқни ўлдирганини кўрса, душман устидан зафар топишига далил бўлади. Агар айиқ гўштидан тановул қилганини ва терисини ўзи билан бирга олиб юрганини кўрса, унга хавф етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги эркак айиқ бадбахт ва девона кишига далилдир. Мода айиқ эса юқоридаги шакли ва хислатли аёлни билдиради. Агар тушида мода айиқни тутиб олганини кўрса, баён қилинган сифатли аёлга уйланишига далилдир. Агар эркак айиқнинг уйга кириб келганини туш кўрса, юқорида тавсиф қилинган эркакнинг уйга келишини билдиради. Айиқ кўрмоқ барча ҳолатда ҳам яхши эмасдир.

АЙРОН (ДУФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда айрон сотиб олиш ғаму андуҳ, ичиш эса беморлик бўлади.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушда айрон ичиш ҳаром мол бўлади, чунки ундан маска (ёғ) ажратиб олингандир. Тушида бировга айрон берганини кўрса, ўша киши ғам тортишига далилдир.

АКСИРИШ (АТСА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида аксириб, ортидан «Ал-ҳамду лиллаҳ» деганини кўрса, бемор бўлса, табибга эҳтиёж тушишга далилдир. Агар соғлом бўлса, кимдир унинг ҳожатини чиқаришига далилдир. Агар тушида уч марта аксирганини кўрса, яхшилик ва хуррамликка далилдир. Агар кўпгина аксирганини кўрса, мақсади қийинчилик билан юзага чиқишига далилдир. Агар аксирганини ва бурнининг суви қайтиб кетаётганини кўрса, оиласида фарзанд туғилишига далилдир. Агар аксиргани ва бурун суви оқиб кетаётганини кўрса, унга ёмон сўзлар айтилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида осонлик билан аксирганини кўрса, мол осонлик билан қўлига киришига далилдир. Агар қийналиб аксирганини кўрса, молни қийинлик билан қўлга киритишига далилдир.

«АЛАМ НАШРОҲ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Алам нашроҳ» сурасини ўқиётганин кўрса, қийинчилик унга осон бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тўхтаб қолган ишлари юришади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, икки жаҳон саодатини топади.

«АЛАҚ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Алақ» сурасини ўқиётганини кўрса, унга илм ва Куръон фаҳмини ато қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, олим ва сўз устаси бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, камтарин ва чиройли хулқ эгаси бўлади.

«АЛ-ҲОҚҚА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ал-Ҳоққа» сурасини ўқиётганини кўрса, Аллоҳ таъоло буюрган фарзларни адо қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳақ сийратига эга бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, шарифат йўлида бўлади.

АЛОЙ (САБИР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги алой илм ҳамда мол тўпловчи олимни билдиради. Агар тушида алой еяётганини кўрса, шу хилдаги олим бўлишига далилдир, агар емаган бўлса, таъбири аксинчадир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда алой ейиш унга етадиган ғаму андуҳга далилдир.

АНБАР (АНБАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида анбари борлигини кўрса, унинг миқдорича фойда топишини билдиради. Агар тушида кўпгина анбар йиққанини кўрса, ўз қимматига яраша ҳукмдорлик топишига далилдир. Агар бировга анбар берганини кўрса, ундан ўша кишига фойда етишига да-

лидир. Агар анбари йўқ бўлиб қолганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир. Агар бировнинг юзига анбар суртганини кўрса, унинг ўрнига яхшилиқ қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги анбар тўрт нарсани билдиради: фойдани; ҳукмдорликни; бахтиёрликни ва яхши мақтовни.

«АНБИЁ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Анбиё» сурасини ўқиётганини кўрса, Ҳақ таъоло унга анбиёлар сийратини беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, икки олам иқболени топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, олим ва доно бўлишига ва машаққатлардан осонлик топишига далилдир.

АНГУЗА (ҲИЛТИТ) – бу «Ҳинги бадбўй» номли ўсимлиқдир. Тушда ангузани кўрмоқ, барча ҳолатда ҳам ғам-андуҳга далилдир.

АНЖИР – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда анжир еса, агар у ўз вақтида бўлса, яхши, вақтида бўлмаса ёмондир. Анжир еяётганини ёки тўплаётганини ёки бирор кишига бераётганини кўрса, унга ғаму андуҳ етишига далилдир ёхуд бирор иш қилиб, ундан пушаймон бўлишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда сариқ анжирни кўрса ёки еса, беморликка далилдир. Қора анжир еса қайғу ва ғамга далилдир. Кўк анжир емоқ ўз вақтида бўлса ва мазаси ширин бўлса, зиёни йўқдир.

«АНКАБУТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Анкабут» сурасини ўқиётганини кўрса, ўлим вақти келгунча Худойи таъолонинг паноҳида бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ранжу балодан омон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, унинг салоҳияти ва неъматидан халқ баҳраманда бўлишига далилдир.

АНОР – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги анор аслида мол бўлади. Лекин бу одамнинг ҳиммати миқдориға мувофиқ бўлиб,

хусусан ўз вақтида бўлса юқоридаги натижани беради, агар ўз вақтида бўлмаса таъбири ёмон бўлади. Анорни дарахтдан узиб олганини ва еганини кўрса, зебо юзли бир аёлдан фойда топишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ширин анорни кўрса, мол жам қилишига далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, тушда бир дона шириң анор еганини кўрса, минг дирҳам пул топишига далилдир. Аччиқ анор ғамни билдиради. Агар анорнинг аччиқ ёки ширинлигини билмаса ширин анорга таъбир қилинади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ширин анорни еса ва у ўз вақтида бўлса, минг дирҳам пул топишига далилдир. Аччиқлиги камроқ анор бўлса, эллик дирҳам топишига далилдир. Демак таъбирни туш кўрувчининг ҳиммати ва эътиборига мувофиқ таъбир қилиш керак.

Агар ҳар ким қиш фаслида анор еяётганини кўрса, еган ҳар бир донаси ҳисобида таёқ ейди. Аччиқ анорни хоҳ вақтида бўлсин, хоҳ бевақт бўлсин, емоқ ёмондир. Ширин анорнинг ҳукми ўртачадир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким ширин анорни ўз вақтида еганини кўрса, борди-ю у савдогар бўлса молу матоси кўпаяди, мусофир бўлса, сафари муборак бўлади ва фойда топишига далилдир. Анор доналарини топиб олса ёки бирор киши унга берганини кўрса, у кишига ранж етишига далилдир. Бу вақтида бўлса ҳам бўлмаса ҳам ширин анорни пўсти ва пардалари билан еяётганини кўрса, барча нарсалардан баҳрамандлик топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда анор емоқ уч нарсани билдиради: йиғилган молни; порсо аёлни ва обод шаҳарни.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, агар подшоҳ анори борлигини кўрса, вилоят ёки шаҳар топади. Раис кўрса, қишлоқ бўлади, савдогар кўрса, минг дирҳам топади, камбағал кишилар кўрса, ўн дирҳам ёки бир дирҳам билдиради.

АНОР ГУЛИ (ГУЛНОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги анор гули, хусусан ўз вақтида дарахт устида кўрса, покиза келини билдиради. Тушида анор гули дарахтидан ерга тушганини кўрса, покиза келин ёки канизакнинг дийдоридан жудо бўлишига далилдир.

«АНФОЛ» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушда «Анфол» сурасини ўқиётганини кўрса, яхшилик ва созиқда бўлишига далилдир.

«АНЪОМ» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида «Анъом» сурасини ўқиётганини кўрса, дунё ва охират саодатини топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кўпгина чорва молларини ҳосил қилади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, эҳсон ва саховат соҳиб бўлишига далилдир.

АНҚО – чанг, барбот ва шунга ўхшаш чолғу асбобларидан бири.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, агар тушида анқо чалаётганини кўрса, бузукликка ва маҳол сўзга розилик бўлишига далилдир. Агар бемор тушида анқони сиңдирганини ёки отиб юборганини кўрса, ёлғон ва маҳол сўздан тавба қилишига далилдир. Агар тушида анқо чалаётганини кўрса, тез фурсатда ўлишига далилдир.

«АР-РАҲМОН» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ар-Раҳмон» сурасини ўқиётганини кўрса, ёлғон ва ҳаромдан қочишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхши хулқларни ва дин йўлини эгаллашига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, бу жаҳонда мол топиши ва у жаҳонда неъмат топишига далилдир.

АРАВА (ГАРДУН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида аравага ўтирганини ва у яхши кетаётганини кўрса, иззат ва улуғлик топишига далилдир. Агар тушида арава ҳўкизларсиз турганини ва арава устида эканини кўрса, ранжга, қийинчиликка ва беморликка мубтало бўлишига далилдир. Агар подшоҳ ўз арваларидан бирини берганини кўрса, подшоҳдан иззат ва улуғлик топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги арава саккиз нарсани билдиради: яқинликни; иззат ва ҳўрматни; мартабани; улуғликни; ҳайбатни; шодликни; юксакликни ва ишларнинг осонлигини.

АРИ (ЗАНБУР) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги ари пасткаш ва ҳиммати паст эркақдир. Агар ари чақиб олганини кўрса, бирорта пасткаш одамдан ёқимсиз ранж етиши ёки ширин сўз эшитишига далилдир. Агар ариларнинг ўзига ёпишиб олганини кўрса, пасткаш одамлар ичига тушиб қолишига далилдир. Хусусан, арилар уни чақаётганини кўрса, шу ҳол юз беради.

Кирмонийнинг айтишича, агар ари чақиб олганини кўрса, ёмон хотиндан унга озор етишига далилдир. Уйда ариларнинг тўпланганини кўрса, чақимчи бир хотин билан машғул бўлишига далилдир. Агар арини ўлдирганини кўрса, душман устидан ғалаба қазонганига далилдир. Агар ҳаводан кўплаб ариларнинг йиғилиб келганини кўрса, ўша ерда аскарларнинг йиғилишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ари олти нарсани билдиради: ғавғони; пасткаш одамларни; лашкарни; чигирткаларни; душманни ва фарзандларни.

АРИҚ СУВИ (ЖУЙИ ОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ариқ суви борди-ю хуштаъм ва тоза бўлса ширин ҳаёт кечиришига далил бўлади. Агар номаълум бир ариқдан тоза сув ичаётганини кўрса, ичаётган одам сафарда ёки бир бегона ерда бўлса номаълум ишларга машғул бўлиши ва умрини шу ишларга сарфлаши ва ариқдан ичган суви миқдорига мувофиқ бу ишлардан фойда кўришига далилдир. Агар ариқ суви шўр, бемаза ва нохуш бўлса ҳаётнинг аччиқ бўлишини билдиради. Ҳар ким тушида равон оқаётган тоза сувли ариқни кўрса, ишлари равон бўлишига далилдир. Агар ариқдаги сувни лойқа эканини кўрса, иши бетартиб ва нуқсонли бўлишига далилдир. Ҳар қандай ердаги ариқ суви ўша ердаги ноҳияга далил бўлиб, ундаги ортиқча ва камлик шу ердаги вакилга далолат қилади. Агар бирорта сўрига ўтирганини кўрса ва ўша сўри остидан сув оқаётганини бўлса, давлат ва иқбол унга юз кўрсатиши ва икки дунёдаги аҳволи яхши бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Албатта, Аллоҳ имон келтирган ва эзгу ишларни қилган зотларни остидан анҳорлар оқиб турадиган жаннатларга дохил қилур**» (Ҳаж сураси, 14-оят). Агар ариқдаги тоза сувга ўтирганини кўрса, ғамдан шодликка чиқишига далилдир, агар бемор бўлса шифо то-

пишига, қарздор бўлса қарзидан қутулишига, сафарда бўлса тез қайтишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги ариқ муҳташам ва манфаатга бой кишини билдиради. Агар тушида ариқ сувидан олаётганини кўрса, олаётган сувининг миқдорига мувофиқ ўша муҳташам одамдан мол топишини билдиради. Кичкина ариқ ҳаёт ва рўзгўзарончиликдир.

АРПА (ЖАВ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ҳўл, қуруқ ёки пиширилган арпа еяётганини кўрса, озгина нарсага эга бўлишига далилдир. Агар ҳар ким арпаси борлигини ёки кимдир унга ҳадя қилганини кўрса, арпа миқдорига мувофиқ унга яхшилик етиши ва тандурустлик топишига далилдир. Агар ерга арпа сепяётганини кўрса, унинг қўлида мол тўпланишига ва Худойи таъоло ундан хушнуд бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги арпа қўлга осон келадиган молдир. Тушидаги арпа сотувчи дунёни диндан устун қўядиган кишини билдиради.

АРПАБОДИЁН (РОЗИЁНА) (ўсимлиги) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушдаги арпабодиён, хоҳ ўз вақтида бўлса, хоҳ бўлмасин, ғаму андуҳ бўлади, унинг истеъмоли эса зиёндыр. Тушида ўз мулки бўлган ерда кўпгина арпабодиённи кўрса, ғаму андуҳга гирифтор бўлишини билдиради.

АРРА – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида арра билан дарахтни йиқитаётганини кўрса, шу дарахтга тааллуқли бўлган бирор кишининг суҳбатидан жудолик қидириши ва унга озор беришига далилдир. Агар фарзандини, ака-укасини ёки опа-сингисини арра билан иккига бўлиб қўйганини кўрса, ўшалар каби бошқа фарзанд, ака-ука ёки опа-сингил туғилишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар арра топиб олса, ёки сотиб олса ёхуд унга бирор киши арра берса, ўғли бўлса бошқа ўғил туғилишига далил бўлади. Борди-ю наслсиз бўлса, ҳайвонлари бола туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги арра уч нарсани билдиради: фарзандни; опа-сингил ёки ака-укани ва ҳамкорликни.

АРРОДА⁴ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ғайридинлар томонига аррода отаётганини кўрса, уларни қаттиқ душман тутишига далилдир. Агар мусулмонлар шаҳарига аррода отса, мусулмонлар дини ҳақида ёқимсиз сўзлар айтиши, балки ислом аҳли ҳақида дуойи бад қилиши ҳам мумкин. Тушида аррода отганини кўрса, отилган мавзе одамлари ҳақида ғийбат сўзларини айтиши, уларга дашном беришига далилдир.

АРШ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Арш улуф амир ёки кўп молдир. Агар Аршни ясатиб қўйилганини кўрса, улуф бир одам билан суҳбат қуришига ва ундан иззат ва ҳурмат кўришига далилдир. Агар Аршни ташлаңдиқ ҳолда кўрса, одамлар олдида хор бўлишига далилдир. Агар ўзини Арш устида ўтирганини кўрса, бир улуф одамга етиши ва ундан ёрдам ва ҳурмат кўришига далилдир. Агар Аршдан пастга тушганини кўрса таъбири юқоридагининг акси бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Арш беш нарсани билдиради: улуф дўстни; мартабани; юксалишни; иззат ва улуфворликни.

АРҚОН (РАСАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги арқон аҳду паймон бўлади. Тушида арқонни ушлаганини ва у билан ҳавода муаллақ осилиб турганини кўрса, арқоннинг балаңдигига қараб, обрў-эътибор топишини билдиради. Тушида арқон қўлдан чиққанини ва ўзи йиқилганини кўрса, қадри ва эътибори тушишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида осмондан арқон осилиб турганини ва у эса арқонни ушлаганини кўрса, Худойи таъоло билан унинг орасида аҳду паймон бўлишини, масалан, борди-ю у бемор бўлса, агар шифо топсам, Худога ундай ёки бундай қиламан, дейишини билдиради. Агар тушида арқонда оёғи билан турганини кўрса, Худойи таъоло билан қилган паймонига далилдир. Арқонга қўл урганини туш кўрса, динга қўл урганини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ҳаммангиз Аллоҳнинг «арқони» (Қуръон)ни маҳкам тутинг ва фирқаларга бўлинманг...**» (Оли Имрон сураси, 103-оят).

Баъзи таъбирчиларнинг сўзича, тушдаги арқон Худойи таъоло ва халқ ўртасидаги аҳду паймонни билдиради. Тушида бўйни-

га арқон солинганини кўрса, бировга берган аҳду паймонини бажаришни орқага сураётганига далилдор. Тушида арқон билан кўзбойлогичлик қилаётганини кўрса, эътиқодига нуқсон етишига далилдор. Томдан ёки балад жойдан арқон билан осилиб тушганини кўрса, мақсадини тарк қилиши ёки кўрқувдан дилидаги ҳожатини ошкор қилишига далилдор.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги арқон тўрт нарсани билдиради; аҳду паймонни; динни; омонатни ва ҳожатларнинг раво бўлишини.

АСАЛ (АНГАБИН) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, асал молдан етадиган имконият ва феълдан ҳосил бўладиган яхшиликдор, зеро унда дардларга шифо бор. Асал фаровон ризқ бўлади. Чунончи, Аллоҳ таъоло Қуръони каримда айтади: «...Уларнинг қоринларидан одамлар учун шифо бўлган турли рангдаги шарбат (асал) чиқур...» (Наҳл сураси, 69-оят). Тушида асали борлигини кўрса, унинг миқдорига мувофиқ илм ва дониш ҳосил қилишига далилдор. Агар асадан одамларга бераётганини ва улар еяётганларини кўрса, одамлар унинг илмидан фойда топишларига далилдор. Агар бунинг аксини кўрса, фойда топмайди.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда асал кўриш уч нарсага белги бўлади: биринчи; ҳалол ризққа; манфаатта ва мақсадга етишга.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мумли асал мерос ёки ҳалол бойлик бўлади. Тушида асали борлигини кўрса, унинг миқдорича бирор ердан ҳалол мерос топишига далилдор.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, асал Қуръонга далилдор.

АСАЛАРИ (МАГАСИ АНГАБИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги асалари кенг ризқли эркак ва касб қилувчи аёлдор. Тушида асалариси борлигини ёки биров унга берганини кўрса, шунга яраша молу неъмат топишига далилдор.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида асаларилар унга ёпишганини ва чақаётганини кўрса, молу неъматни ранж билан топишига далилдор. Тушида асаларилар асал еяётганини кўрса, шунга яраша зиён кўришига далилдор. Тушида асални асаларилардан тортиб олганини кўрса, яхши ва фойдали сўз эшитишига ва бундан фойда кўришига далилдор.

АСИДА ҲОЛВАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, асида ҳолванинг бир туридир. Ичида заъфарони бўлмагани яхшироқдир. Тушда уни кўриш машаққат билан қўлга келадиган молни билдиради. Агар тушида асидадан бир луқмани оғзига солганини кўрса, ширин сўз эшитишига далилдир. Агар тушида асидадан кўп еганини кўрса, душманлик билан мол топишига далилдир.

«АСР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аср» сурасини ўқиётганини кўрса, ишларда сабрли ва чидамли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, унга зиён етади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тижорат орқали ишлари яхши бўлади.

АТР – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзидан хушбўй ҳид келаётганини, ўзи эса аслида олим бўлса, илмидан одамларга фойда етишига далилдир. Агар бой бўлса, молдан одамларга фойда етказишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзида атр борлигини кўрса, одамлар унга офарин айтиши ва мақташларига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги атр тўққиз нарсани билдиради: яхши мақтовни; ёқимли сўзни; фойдали илмни; яхши хулқни; илм мажлисини; сахий кишини; маданиятли кишини; пок динни; яхши хабарни.

АТР СОТУВЧИ, АТТОР (АТТОР) – Тушда атр сотувчи (аторлик) қилаётганини кўрса, одамлар унга раҳмат айтишларига далилдир. Агар одамларга хушбуй нарсалардан сотаётганини кўрса, ваъда бериши, бироқ ваъдага вафо қилмаслигига далилдир.

Исмоил Лшъас (р.а.)нинг айтишича, тушида атторлар билан дўст ва ошино бўлганини кўрса, одамлар унга мадҳу сано айтиши ва ном чиқаришига далилдир.

АФСУН – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда афсун қилмоқ одамларни алдамоқдир. Бироқ афсун Худойи таъолонинг номлари ва Қуръон оятлари билан бўлса, бунга кирмайди. Агар афсунгардан ўзига ёки бирор кишига шифо етганини кўрса,

ғамдан қутилиб, роҳатга етишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, қайғу ва ғамга далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда афсун қилмоқ ботил ишга далилдир. Борди-ю бу афсунда Худойи таъолонинг зикри бўлмаса, юқоридагига далил бўлади. Агар афсун Қуръон, Худойи таъолонинг номлари билан бўлса, ўша киши ҳақ ва ростлик билан иш тутишига, бундан унга яхшилик ва икки жаҳон тўғрилиги насиб этишига далилдир.

АЧЧИҚТОШ (ШАББИ ЯМАНИЙ) – Уни зоки сафид (оқ зок) ҳам дейдилар. Уни тушда кўриш ғам ва андуҳдир, ейиш эса ҳалокатга далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, аччиқтошни қуёшга ўхшаб ярқираган ҳолда кўрса, ишлардаги хайрият ва юришишга далилдир. Агар бунинг акси бўлса, зарар ва ишларининг тўхтаб қолишига далилдир.

АШУЛА (СУРУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ашула ботил сўз ва мусибатга далилдир. Агар ашулани даф, чанг ва най билан бирга айтаётганини кўрса, андуҳ ва ғам кўпроқ бўлишига далилдир. Агар ашула эшитаётганини кўрса, ярамас сўз эшитишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ашула айтаётганини кўрса, агар бозорда бўлса, бойларнинг расво бўлишига, камбағаллар ғамгин бўлишига далилдир.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги ашула олти нарса-ни билдиради: ёмон сўз; ғаму андуҳ; мусибат; расво бўлиш; жанг; илму ҳикмат.

АЪЗОЛАР ОҒРИҒИ (ДАРДИ АНДОМҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида аъзолари оғриётганини кўрса, гуноҳи кўп эканлигига далил бўлиб, тавба қилиши ва садақа бериши лозим.

Агар пешонаси оғриганини кўрса, динининг бузуқлиги ва ғаму андуҳга далилдир. Агар кўзи оғриганини кўрса, кимдир унга тўғри йўлни кўрсатишига далилдир. Агар елкаси оғриганини кўрса, ҳар кимдан ёмон сўзлар эшитишига далилдир. Агар бурни оғриганини ёки тилида қандайдир нуқсон борлигини кўрса,

хор бўлишига сабаб бўладиган сўз айтишига далилдир. Агар бу тушни савдогар одам кўрса, тижоратда ёлғон сўзлашига далил-дир. Агар тилининг кесилганини кўрса, солиҳ ва порсолигига далилдир. Агар танглайи оғригани ва шишганини кўрса, бировнинг ҳақини инкор қилишига далилдир. Агар оғзи оғриганини кўрса, яқинларидан ғам етишига далилдир. Агар бўйни оғриганини кўрса, бўйнида бировнинг омонати борлиги ва уни жойига қўймаётганига далилдир. Агар қорни оғриганини кўрса, ҳаром мол еганига далилдир.

Агар тушида бели оғриганини кўрса, ўз бошлиғидан озор топишига далилдир. Агар биқини оғриганини кўрса, ўз яқинлари сабабли дард тортиши ва ранж кўришига далилдир. Агар жигари оғриганини кўрса, фарзандига мушфиқ эканига далил-дир. Агар қўли оғриганини кўрса, қўшни ака-укасига жафо қилишига далилдир. Агар бармоқ оғриғини кўрса, гиначи эканига далилдир. Агар киндиги оғриганини кўрса, аёлига озор беришига далилдир. Агар уят жойи оғриганини кўрса, бузуқ ишга киришувига далилдир. Агар орқа тешик оғриганини кўрса, ҳаром ва ярамас иш қилишига далилдир. Агар думбаси оғриганини кўрса, қариндошлари ва дўстларига жафо қилишига далил-дир. Агар оёғи оғриганини кўрса, қўл остидагиларга раҳм қилмаслигига далилдир. Агар баданига доғ солаётганларини кўрса, мол топишига далилдир.

«АЪЛО» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аъло» сурасини ўқиётганини кўрса, тасбиҳ ва таҳлилни кўп ўқишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Ҳақ зикрига машғул бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, қийин ишлар унга осонлашади.

«АЪРОФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аъроф» сурасининг ўқиётганини кўрса, диндор ва мўъмин бўлишига, оқибат ишлари яхши бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аъроф» сурасини ўқиш Тур тоғини зиёрат қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аъроф» сура-

сини ўқиш халқининг ундан хурсанд экани ва омонатни сақловчи бўлишига далилдир.

АҚИҚ (АҚИҚ) (Қимматбаҳо қизил тош) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ақиқи борлигини ёки биров унга берганини кўрса, бир улуғ одам билан суҳбатдош бўлиши ва ундан яхшиликлар кўришига далилдир. Агар тушида ақиқи йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар бир халта ақиқи борлигини ва ундан баъзисини еганини кўрса, оиласида фарзанд туғилиши ва у шараф, улуғлик ва обрў топишига далил бўлади.

АҚЛ (АҚЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз ақлини одам шаклида кўрса, чунончи ақл унга, мен сенинг ақлингман, деса ва у ростдан ҳам ўзининг ақли эканини таниса, агар туш кўрувчи ақл ақлидан бўлса, подшоҳ фарзанди билан суҳбатдош бўлиши ва подшоҳзода уни дўст тутишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар ҳар ким ақлини айтилган шаклда кўрса, бахт унга юз кўрсатиши, иззат ва обрў топиши, бадавлат бўлишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги ақл бахт ва давлатдир. Агар тушида ўз ақлини одам шаклида кўрса, ақл унга, мен сенинг ақлингман, деса, демак унга бахту давлат ёр бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ақл ва жон ота ва онани билдиради. Агар ота ва она ғойибда бўлсалар ва тирик бўлсалар, уларнинг дийдорини албатта кўради. Агар ота-она ўлган бўлсалар, хайру садақасининг савоби уларга етади.

Ҳадисларда келишича, бир киши Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг хузурига келиб: «Тушимда ақлим ва жоним мендан ажралдирлар, ҳар иккови одам шаклида эди, уйимга кирдилар, биз учовимиз ўтирдик ва еб-ичишга машғул бўлдик», — деди. Расулуллоҳ (с.а.в.) унга: «Ақл бу жаҳоннинг қисмати, жон у жаҳоннинг қисмати, ишларинг кўнгилдагидек бўлади», — деб жавоб бердилар.

Агар ақл ва жон жанжал қилиб, тортишаётганини кўрса, вилоят султони билан низо қилишига сабабдир.

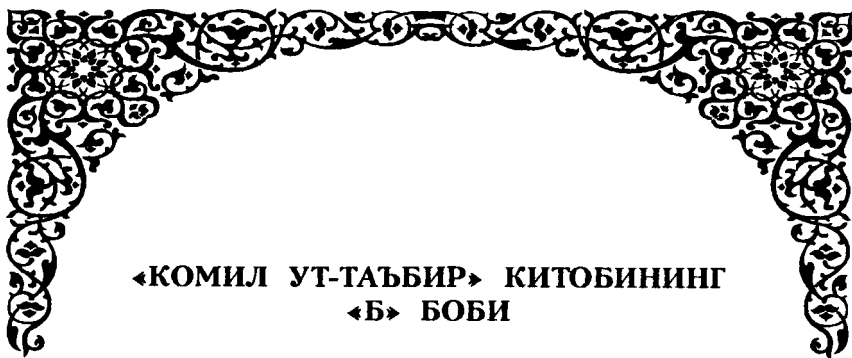
Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ақл ва жон тўрт

нарсани билдиради: бахту давлатни; ота ва онани; подшоҳ фарзандини; молу неъматни.

«АҲҚОФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Аҳқоф» сурасини ўқиётганини кўрса, ота-она фармонини бажо қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ота-онасига қулоқ солиб, ажойиб ишларни кўришига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Б» БОБИ

БАДАНЛАР (АНДОМҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, одамлар ўз баданларида зиёдаликни кўрсалар, қариндошлари ҳамда ўз аҳлининг зиёда бўлиши ва ўз жойларида бўлишларига далилдир. Агар унинг бадани кесилса ёки танадан бир нарса тушса, сафарга кетиши ва ўз аҳлининг пароканда бўлишини билдиради. Тушида ўз баданини кесса ва парчалаганини кўрса, ўз аҳли ва қариндошларини ҳар хил шаҳарларга тарқатиб юборишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ўз баданидан бир парча гўштни кесиб олганини кўрса, у кишига хайру манфаат етишига далилдир. Агар баданидан бир бўлагини жудо бўлганини кўрса, бирор киши унинг молидан зўрлик билан тортиб олишига далилдир. Агар баданидан гўшт қирқиб олганини кўрса ва қушларни олдига ташлаганини кўрса, ўз молидан бировга бахшида қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, баданидан бир аъзоси у билан сўзлашганини кўрса, халқ орасида расво бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Бизларни, барча нарсани сўзлатган зот – Аллоҳ сўзлатди...**» (Фуссилат сураси, 21-оят).

Агар бирор аъзосининг йўлда юриб кетаётганини кўрса, бир иш қилишига ва бу ишда шикаст пайдо бўлишига далилдир. Агар баданидан бирор аъзосининг жудо бўлганини кўрса, қариндошларидан бир кишининг ғурбатта тушишини билдиради. Агар аъзоларининг озода эканини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар бирор қушнинг ўз баданидан бир парча гўштни узиб қочганини кўрса, кимдир унинг молидан зўрлик билан тортиб олишига далил бўлади. Агар ўз гўшtidан қирқиб олаётганини ва қушлар олдига ташлаётганини кўрса, ўз молидан бировга бахшида қилишига далилдир.

Фазл айтадики: «Мен Аллоҳнинг Расулига арз қилдимки, ё Расулаллоҳ (с.а.в.), мен ёмон туш кўрдим». «Қандай туш кўрдинг?» — сўрадилар. Айтдим: «Тушимда сизнинг баданингиздан бир парчасини олиб бир четга қўйдилар». Расулуллоҳ (с.а.в.) дедилар: «Фотима ўғил туғади ва у сенинг ёнингда катта бўлади». Шундан сўнг Фотима Хусайнни туғдилар ва у Фазлнинг ёнида катта бўлди. Фазл уни тарбия қилди.

БАДАН ҚИЧИШИ (ХОРИШИ ТАН) — Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида бадани қичишаётганини кўрса, қариндошларига интилиши ва улар учун ғам ейишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда баданининг қичишиши ўз қариндошларини ва аҳли байтининг аҳволи учун қайғуриши, улар учун қайғу алам тортишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, бадан қичиши унга заҳмат бераётганини кўрса, қариндошларидан унга зарар етишини билдиради.

БАЗЗОЗ⁵ — Баззоз деб форсийда жомауфуруш (либос сотувчи)га айтилади. Баззоз катта хатар эгаси бўлган кишини билдиради. Чунки, либоснинг баҳоси дирам ва динор бўлиб, бу пулни билдиради. Дирам ва динорнинг таъбири макр ва андишага оиддир, бу нарсаларда яхшилик йўқ. Агар либоснинг баҳоси учун дирам ва динордан бошқа нарса берилган бўлса, унинг яхши ва ёмонлиги ўша берилган нарсанинг хилига боғлиқдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бир киши тушида баззозлик қилаётганини ва матосини дирам ва динорга сотмаётганини кўрса, унга ғам ва андуҳ ҳамда зиён етишини билдиради. Агар бирор матони ўз матоси эвазига олганини кўрса, муроди ҳосил бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадиларки, тушда баззозни кўриш дунё зийнатини билдиради.

«БАЙЙИНА» СУРАСИ — Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Баййина» сурасини ўқиётганини кўрса, дунёдан тавба билан кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, одамларга яхши ва тўғри йўлни кўрсатади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича ҳам шундай.

БАЙРОҚ (АЛАМ) – Тушдаги байроқ доно киши, зоҳид имом ёки одамлар эргашадиган бир шахсдир.

Агар тушида қўлида байроқ борлигини кўрса, юқорида айтилган тоифадан бири билан танишиши ва ундан роҳат топишига далилдир. Агар байроқ қўлидан тушиб кетганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги байроқ сафарга далил бўлади. Агар тушида унга қандайдир байроқни берганларини ёки лашкар у билан жам бўлганини кўрса, иззат ва улуғлик топишига далилдир, хусусан, байроқ яшил ёки оқ бўлса шундайдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича тушида катта оқ байроқ қўлида турганини кўрса, бир яхши бадавлат бой билан суҳбатдош бўлиши ва ундан хайру манфаат топишига далилдир. Агар яшил байроқ қўлида турганини кўрса, зоҳид ва диндор бўлишига далилдир. Агар қора байроқ борлигини кўрса, қози ёки хатиб бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги байроқ тўрт нарсани билдиради: мартабани; сафарни; обрўни; яхши аҳволни.

БАЙТ УЛ-МАЪМУР – тўртинчи осмонда, Кабатуллоҳнинг баробарида жойлашган ўйдир ва у фаришталарнинг Ҳаж қиладиган жойи.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ўзини Байт ул-маъмурга тушиб қолганини кўрса одамлар орасида омонатли киши ва илмли инсон сифатида зоҳир бўлади, Ҳажга боради ҳамда душманларнинг ёмонлигидан омонда бўлишига далил бўлади. Агар Байт ул-маъмурни ерда кўрса, бир олим ва одил подшоҳга яқинлашувини билдиради. Агар Байт ул-маъмурда бир хона қурганини ёки у ерда ухлаганини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради. Агар Байт ул-маъмурнинг атрофини тавоф қилаётганини кўрса, у ҳам дунёдан рихлат қилишига далил бўлади. Агар Байт ул-маъмурни масжид сифатида кўрса ва унда намоз ўқиганини кўрса, унинг ҳожатлари раво бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар ердан то Байт ул-маъмургача йўл очиқ эканини кўрса, одамлар ўша йили кўплаб Ҳаж ва Умра қилишларини билдиради. Агар Байт ул-маъмурнинг ясатилганини ва фаришталар уни тавоф қилаётганларини кўрса, уламолар ва дин аҳлларининг ишлари яхши бўлишига ва обрў эътибор топишларини билдиради.

БАЛЗАМЛАШ (ХУНУТ) – мурдаларга ишлатиладиган хушбўй хидди моддадир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида хунутни хидламоқ одамларга мақтов айтмоқни билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, хунут миқдорига мувофиқ ўлик хонадонининг аҳлига етадиган яхши номдир.

«БАЛАД» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Балад» сурасини ўқиётганини кўрса, садақа бериш вожиб бўлиши ва садақа беришни яхши кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳаммага баробар эҳсон қилади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, офат ва балолардан омон бўлади.

БАЛАНДА ЧИҚМОҚ (БОЛО РАФТАН) – Муҳаммад ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар ҳар ким тушида тоғ устида ўтирган бўлса, том ёки кўшк ва шунга ўхшаш нарсалар устида ўтирса ёки улар томон юқори кўтарилса, излаган нарсасини топиши ва ҳожатлари раво бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қийинчилик билан баландга чиқаётганини кўрса, қидираётган нарсаси машаққат ва қийинчилик билан қўлга келишини билдиради. Агар нарвондан юқори кўтарилаётганини кўрса, динда обрў топишига далил бўлади. Агар нарвон ганч ёки тошдан эканини кўрса, динда нуқсон бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ганч ва тошдан қилинган нарвондан юқори кўтарилаётганини кўрса, бу дунёда иззат ва улуғлик топишини билдиради. Агар нарвоннинг хом фишдан ёки лойдан қилинганини кўрса, у дунёда обрў-эътибор топишига далолат қилади. Агар осмонга кўтарилганини ва яна қайтиб, ерга тушмаганини кўрса, ажали яқин қолганига далилдир. Агар осмонга кўтарилиб, яна қайтиб тушганини кўрса, қаттиқ бемор бўлиши, охири шифо топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадиларки, тушида юқорига кўтарилмоқ бешта нарсани билдиради: ҳожатлар раво бўлишини; хотин олишини; улуғлик ва яқинликни; мақсадга етилишни ва ишларнинг юқорилашувини.

БАЛИҚ (МОҲИЙ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги балиқ иссиқ ҳаволи денгизларда бало ва қийинчилик, совуқ ҳаволи денгизларда, таъбири аксинча бўлади. Тушида янги ва катта балиқларнинг кўплигини кўрса, молу дунёга далилдир. Майда балиқлар ғаму андуҳ бўлади. Балиқнинг қорнидан марварид топиб олганини кўрса, ўғил туғилишига далилдир.

Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга қури-тилган ёки шўр балиқдан берганини кўрса, подшоҳдан ёки бир улуғ одамдан зарар етишига далилдир. Тушида шўр балиқ еганини кўрса, ғуломи зарар етказишига далилдир. Тушида тузланган ва қовурилган балиқ еганини кўрса, сафар қилиши, илм қидириши ёки бир одам билан суҳбат қуришига далилдир. Майда балиқларни тушда ейиш хусусамт бўлади. Тушида балиқнинг аъзоларидан, масалан, қонни, суякни ёки балиқ қорнида бўлган бирор нарсани топса, унинг миқдорича мол, хайру баракат топишига ёки ақлли ғуломга далолат қилади. Агар денгиз ёки дарёда катта балиқ тутиб олганини кўрса, моли кўп оиладан хотин олишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тоза ва қовурилган балиқ молу неъмат бўлади, тоза балиқ Жаннатдаги таомлардан бири бўлиб, Исо (а.с.)га осмондан туширилган. Аллоҳ таъоло айтади: **«Исо ибн Марям деди: «Эй, Раббимиз – Аллоҳ! Бизга осмондан (бир) дастурхон туширгинки, у аввалу охири-миз учун байрам ҳамда Сендан (бизга) мўъжиза бўлсин...»** (Моида сураси, 114-оят).

Агар тушида оғзидан балиқ чиққанини кўрса, ишларда ёлғон гапиришга йўл қўйишига далил бўлади. Агар балиқ ўз олатидан чиққанини кўрса, қиз туғилишига далилдир. Агар аёл киши оғзидан балиқ чиққанини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради. Агар дарёдан балиқ ушлаб олганини кўрса, улуғ бир одамдан молу неъмат топишига далилдир. Агар тоза ва янги балиқ еганини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида балиқфурушлик қилганини кўрса, унга ва унинг одамларига хайру манфаат етишини билдиради. Тушида ҳовуз ёки ариқдан балиқ тутиб олганини кўрса, одамлардан макру ҳийла билан бирор нарса ундиришига далилдир. Агар дарёдаги балиқлар у билан сўзлашганини кўрса, подшоҳ сири ошкор бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги балиқ олти нарсани билдиради: вазирни; лашкарни; балоғатта етган қизни; ҳарбий урушни; ғаму андуҳни ва ҳинд канизагини.

БАЛИҚ СИРАЧИ (СИРИШУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида сиришуми борлигини ёки биров унга берганини кўрса, унинг миқдорича роҳат етишига далилдир. Агар тушида сиришум еяётганини кўрса, оиласи орқали маҳкам ва устувор бир иш қилишига далилдир.

БАЛҒАМ КЎРИШ (БАЛҒАМ ДИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги балғам яхшилик йўлида сарф қилинадиган нафақа молни билдиради. Агар киши тушида одамлар гуруҳи олдида балғам ташлаганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар покиза балғам ташлаганини кўрса, яхшилик йўлида мол нафақа қилади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар бемор тушида балғам ташлаганини кўрса, касалликдан шифо топишига далилдир. Агар қора балғам ташлаганини кўрса, ғаму андуҳни билдиради. Агар қон аралаш балғам ташлаганини кўрса, молига бироз нуқсон етишига далилдир. Агар ўз уйининг ичига балғам ташлаганини кўрса, молини бегоналарга нафақа қилишини билдиради. Агар масжид ичига балғам ташлаганини кўрса, бегоналар учун ўз молини яхшилик йўлида сарфламаслигини билдиради.

БАНАН (МУЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги банан бой одамлар учун мол, диндор учун дин бўлади. Банан барги бошқа барглардан яхшироқдир. Тушида банани борлигини ёки биров унга берганини кўрса ва у киши бой эканини кўрса, моли янада зиёда бўлишини билдиради. Тушида банан еганини кўрса, диний ва дунёвий фойда куришини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги банан уч нарсага далилдир: бойликнинг зиёда бўлишига; ҳалол ризқ ва ёқимли ҳаётга; диннинг зиёда бўлишига.

«БАНИ ИСРОИЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Бани Исроил» сурасини ўқиётганини кўрса, Ҳақ таолога яқин бўлиши, дунёда иззат ва обрў топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, душман устидан зафар топиши ва мақсадига етишига далилдир. Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дини ва эътиқоди тоза бўлишига далилдир.

БАРГ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, агар тушида барглари дарахт устида кўрса, туш кўрувчининг феълу-атворини англатади, хусусан бу ўз вақтида бўлса. Агар дарахтдан яшил барглари узиб олса ёки кимдир унга берса, туш кўрувчининг феълу атвори хуш ва соз эканига далилдир. Агар дарахтдан янги баргни узиб олганини кўрса, баргнинг миқдорига мувофиқ пул ҳосил бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ширин мевали дарахтларнинг барглари хулқнинг яхши эканига далилдир. Аччиқ мевали дарахтларнинг барглари хулқнинг ёмон эканига далилдир. Аччиқ мевали дарахтларнинг барглари бадхулқликни билдиради. Мева қилмайдиган дарахтларнинг барглари дирам ва динор (пул)ни билдиради. Таъбирчиларнинг айтишларича, мевали дарахтларнинг барглари дирам ва динорни билдиради.

БАРМОҚЛАР (АНГУШТОН) – Ибн Сири (р.а.) айтади: «Ўнг қўлнинг беш бармоғи беш вақт намозга, чап қўлнинг беш бармоғи болалар ҳамда ака-укаларга далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, бош бармоқ бомдод намозига, кўрсатгич бармоқ пешин намозига, ўрта бармоқ аср намозига, номсиз бармоқ шом намозига ва жимжилоқ хуфтан намозига далолат қилади. Агар ўнг қўлининг бармоқлари бўлмаса, фарзанди ёки ака-укасининг фарзандига мусибат етади».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Бармоқларини йиғиб турганини кўрса, камбағал бўлишига далилдир. Бармоқларини бир-бирига боғлаб туш кўрса, ака-укаларининг ёки фарзандининг ишларини тузатади».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Агар бош бармоғини кесилган кўрса, молининг қуввати бўлади. Кўрсатгич бармоғининг кесилганини кўрса, фарз намозларида нуқсонга йўл қўйишига далилдир. Ўрта бармоғи кесилганини кўрса, шахрида подшоҳ ёки бир улуғ кишининг ўлишига далилдир. Номсиз бармоғининг кесилганини кўрса, молига зиён тушади. Жимжиллоғининг кесилганини кўрса, туғилган боласи ўлишига белгидир» .

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Оёқ бармоқлари зийнат ва оройишга далил бўлади. Агар оёқ бармоқларини йўғон ва кучли ҳолда кўрса, эрлик ишлари соз бўлишига далилдир. Оёқ бармоқларига офат етгани ва юра олмаётганини кўрса, моли сабабли унга қаттиқ ғам етишига далилдир» .

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, бармоқлар тушда олти нарсага белгидир: фарзандга; ака-укаларга; ходимларга; дўстларга; куч-қувват ва беш вақт намозга. Агар бармоғининг тушиб қолганини ёки кесилганини кўрса, айтганимиздек, шу бармоққа тааллуқли нарсадан ажрайди. Бармоғининг синиб қолганини кўрса, аҳли оиласидан бир кишининг ўлишига далил бўлади».

Халаф Исфажоний айтади: «Беш бармоғидан сут оқаётганини ёки кўрсатгич бармоғидан қон кетаётганини кўрса, қайнонаси билан бузуқ иш қилишига далил бўлади».

БАҚА (ВАЗАФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бақа обид ва зоҳид кишидир. Ҳар ким тушида бақани тутиб олганини кўрса, юқорида айтилган сифатли киши билан ҳамсухбат бўлишига далилдир. Агар бақа билан уришаётганини кўрса, айтилган сифатдаги одам билан душманлашади. Тушда бақаларнинг бирорта ерга йиғилиб, вақирлаётганларини кўрса, ўша ерга Худойи таъолонинг азоби етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бақани ўлдирганини ва гўштидан еганини кўрса, бир зоҳид одамга қаҳр қилиши, унинг миқдорича молини тортиб олиб, сарф қилишига далилдир. Тушида бақа тишлаб олганини кўрса, зоҳид одамдан унга зиён етишига далилдир. Тушида бақани сувдан олиб, қуруқликка ташлаганини кўрса, бир зоҳид одамни ишдан қўйиши ва унга зарар етказишига далилдир.

БАҚА ЖЎХОРИСИ (ШИТАРАЖ) – Билгинки, бақа жўхориси бир дори бўлиб, уни тушда истеъмол қилиш зарар тортишга ва молига нуқсон етишига далилдир. Уни тушда кўриш фойда бўлмайди, аксинча зарарни билдиради.

«БАҚАРА» СУРАСИ – Агар тушида «Бақара» сурасини ўқиётганини кўрса, «Фотиҳа» сурасидаги таъбирга эга бўлади ҳамда душманларнинг ёмонлигидан омон бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича одамлар орасида ростгўй бўлади. Агар камбағал бўлса, бой бўлади, бемор бўлса, шифо топади, ғамли бўлса, шод бўлади, банди бўлса, озод бўлади.

БАҚЛАЖОН (БОДИНЖОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бақлажонни кўрса, хоҳ у вақтида бўлсин хоҳ бевақт, хоҳ пишмаган бўлсин, ейилгани миқдорига қараб, қайғу ғам бўлишига далил бўлади. Унинг ҳўл ва қуруғи бир хил таъбирга эга.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида кўпгина бақлажони борлигини кўрса, лекин барчасини бериб юборса ёки сотиб юборса ёки уйдан чиқариб ташласа ва ундан емаса, қайғу ғамдан озод бўлишига далилдир.

БАҚҚОЛЛИК ҚИЛМОҚ (БАҚҚОЛИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда баққоллик қилмоқ ишларда жидду жаҳд қилмоқни ва маишат учун бирор нарсани ҳосил қилмоқни билдиради. Агар баққоллик қилаётганини кўрса, дунё молу матосидан унга ҳосил бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, баққоллик молларини олтин танга ва пулга сотаётганини кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади. Чунки олтин танга ва пул ғам ва андуҳга таъбир қилинади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадиларки, тушда баққоллик қилмоқ уч нарсага далилдир: касб қилмоққа; фойда топмоққа; борди-ю баққоллик молларини олтин у дирамга сотаётган бўлса, ғаму андуҳни билдиради.

БАҲОР – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ўз вақтидаги баҳор подшоҳ бўлади. Агар баҳор фасли эканини, ҳаво ноъмўтадил эканини, иссиқ ёки совуқдан одамларга зарар ва ранж етаётганини кўрса, ўша диёрга подшоҳдан ранжу зарар етишини билдиради. Агар ҳавонинг мўтадил эканини, ҳаммаёқ гулу райҳонлар билан хуррамлигини, одамларга ҳеч қандай ранжу зарар етмаётганини кўрса, ўша диёр аҳлига подшоҳдан хайру манфат етишини билдиради. Агар баҳорни мўтадил ҳаволи ҳолда кўрса, иззат ва улуғлик бўлиб, оммага подшоҳдан қувват ва мадад етишини билдиради, подшоҳнинг инсофли бўлишига далил бўлади. Кузнинг таъбири ҳам баҳор таъбири кабидир.

БИЁБОН – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги биёбон қисмат ва ризқи рўз бўлади, бу эса биёбоннинг катталиги ва кенглигига мувофиқдир.

Агар биёбонда танҳо юрганини кўрса, ўз касбидан кўп мол топишини билдиради. Агар кўпчилик билан биёбонда юрганини кўрса, сафардан кўп молу неъмат топишига далил бўлиб, ризқи рўзи кенгайишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, биёбондан чиққанини кўрса, ғаму андуҳдан қутулишига далилдир. Агар биёбонга кириб қолганини кўрса, ғамгин ва ночор бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги биёбон тўртта нарсага далилдир: ризқу рўзга; хайронлик ва саргардонликка; қийинчилик ва машққатга; кўрқинч; хатар ва ҳалокатга. Бироқ ундан тез чиқиб кетса, бунинг аксидир.

БИЛАК (СОЪИД) – Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар билагида мўйларнинг кўплигини кўрса, дўстлари ундан жудо бўлиши ва ғамга тушишларига далилдир. Агар билак қисмидаги мўйларни қирганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда билак кўриш ака-ука, фарзанд ёки ишончли дўстни билдиради. Агар билагини кучли эканини кўрса, улардан фойда етишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, улардан ҳеч қандай фойда ва манфаат етмаслигига далилдир. Агар билагини узилиб тушганини ёки кимдир уни қирқиб юборганини кўрса, ака-укаси, дўсти ёки яқинларидан кимдир дунёдан ўтишини ёки ундан жудолик истаётганини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда билакни кўриш олти нарсани билдиради: ака-укани; фарзандни; ҳамкорликни; дўстни; амакиваччани; кўшнини.

БИЛАГУЗУК (ЁРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, эркак киши тушида қўлида тилла билагузути борлигини кўрса, унга ёқимсиз бир нарса етишига далилдир. Агар кумуш билагузути борлигини кўрса, ғаму андуҳ камроқ етади. Тушда аёлларнинг барча зийнати эркаклар учун яхши бўлмайди. Подшоҳлик зийнатларидан ҳисобланган бўйинбоғ, сирға ва бошқалар эркаклар учун хотин, хотинлар учун эр бўлади.

БИЛЛУР – Билгинки, тушдаги биллур аслзода бўлмаган аёлни билдиради. Агар биллури борлигини ёки кимдир унга биллур берганини кўрса, аслзода бўлмаган хотинга уйланишига далилдир. Агар биллури йўқолиб қолганини кўрса, хотинини талоқ қилишига ёки ундан узоққа кетишини билдиради. Биллурга эга бўлмоқ хотинлар туфайли молга эга бўлмоқни билдиради.

БИРОВНИ КИШАНЛАМОҚ (ПОБАНДОНИЙ КАРДАН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бирор кимсанинг оёғига кишан солаётганини кўрса, ўша одамнинг ишларида ҳамдард ва муқим бўлишини ва ундан жудо бўлмаслигини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушда бировга кишан солмоқ уч нарсани билдиради: кишан солинаётган кишининг ишларида ҳамдард бўлишини; унга лутфу иноятлар кўрсатишини ва хайру манфаат етишини. Агар кишандан кишининг чиқиб кетганини кўрса, таъбири аксинчадир.

БИТ (ШИПИШ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида битни ўлдирганини кўрса, душманга қаҳр қилишига далилдир. Агар бит бошқа одамники бўлса, душмани заиф эканига далилдир. Агар кўпгина битлар унга ёпишганини ва уни чақаётганини кўрса, одамларнинг оғзига тушиши ёки молига нуқсон етишига далилдир. Агар битлар одамларнинг қонини сўраётган бўлса, қоннинг таъбири мол бўлади.

БИЧМОҚ (ХАСЙ КАРДАН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини бичганини кўрса, ҳожати раво бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрига қараганда, фарзанди ўлади ёки Хақ субҳонаҳу ва таъолонинг ибодатига рағбат қилади ва бадавлат бўлади. Агар бичилган нотаниш кишини тушида кўрса, ўша киши ёқимли ва солиҳ киши бўлишига далилдир. Яна айтишларича, у киши фаришта бўлиб, туш соҳибини хайрли тўғри йўлга чақиради ва яхши муждалар беради, чунки фаришталарда шаҳват бўлмайди. Борди-ю, бичилган кишининг сўзларида илму ҳикмат бўлмаса, демак у фаришта эмас. Тушида кўрган киши бичилган бўлса ва таниш киши эканини кўрса, ундаги яхши ва ёмон нарса туш кўрувчига қайтувчидир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида мояги кесилганини ва ерга тушганини кўрса, душмани устидан зафар топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, тушдаги кесилган мойк ота ва қизга далолат қилади, яъни шу даврдан бошлаб унинг қизи бўлмайди, чунки мойклар қизни билдирувчидир. Тушида моягини чиқариб олиб, бировга берганини кўрса, қизларини бировга беришига далилдир.

Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида сабабсиз бичилганини кўрса, унга хорлик ва зиён етишига далилдир. Тушида олатининг ҳам танидан кесиб олингани шу таъбирни беради ва номи эл орасида кам тилга тушади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтишича, тушда бичишни кўриш уч нарсага далилдир: зоҳид кишиларни кўришга; фариштага; ибодатга.

БИҚИН (ПАХЛУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, биқин тушда аёл бўлади. Агар чап биқинини шишганини кўрса, хотини ва канизаги бараварига ҳомиладор бўлишларига далилдир. Агар биқинининг қизарганини, қонли бир парча гўшт биқинидан ажраб турганини кўрса, аёлининг бола ташлашини билдиради. Агар икки қўлини биқинига қўйиб турганини кўрса, қаттиқ ғам етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар ҳар ким биқин суягини шишганини кўрса, отаси, онаси ёки хотинидан ғам ва андуҳ етишига далолат қилади. Агар чап биқинининг териси ажраб ерга тушганини кўрса, моли ва оиласи нобуд бўлишига далилдир. Агар ҳар икки биқинининг сарғайиб кетганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Агар биқинининг тешилиб қолганини ва ундан гавҳар ёки марварид чиққанини кўрса, олим ва доно фарзанд туғилишини билдиради. Агар биқини катта ва кучли бўлиб қолганини кўрса, дини соз, оиласи қувватли бўлишини билдиради. Агар биқинининг кичик ва заиф бўлиб қолганини кўрса, таъбири юқорида айтилганнинг акси бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги биқинлар аёлларга далолат қилади. Чунки аёллар эркакларнинг биқинидан яратилгандир. Демак, биқинда кўринган ҳар қандай яхшилик ва ёмонликнинг таъбири аёлларга таалуқли бўлади. Агар биқинлари кўпайиб кетганини кўрса, шу биқин миқдорига му-

вофиқ аёллар ва канизаклари кўпаяди. Агар биқинидан илон чиққанини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадиларки, тушда биқин кўрмоқ бешта нарсага далилдир: хотинга; қизга; канизакка; ходимга ва хона-донида бўлган қария кампирга.

БЕДАНА (САМОНА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги бедана қулнинг ёки хизматкорнинг ўғлидир. Агар беданани тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, қули ёки хизматкорида фарзанд туғилишига далилдир. Агар нар бедана бўлса ўғил, мода бўлса қиз туғилади. Агар бедана қўлидан учиб кетганини кўрса, фарзанди ёки қули ҳалок бўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги бедана мол ва ҳалол ризқдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...самовий ноз-неъматлар ва (пиширилган) беданалар нозил этиб, «Сизларга ризқ сифатида берилган пок нарсаларни енглар (дедик)...» (Бақара сураси, 57-оят).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бедана тўртга нарсага далилдир: қулнинг фарзандига; ҳалол ризққа; фойда ва бойликка.

БЕЛ (ПҮШТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бел – қувват, ҳимоя ва ёрдам талаб қилинадиган эркакни билдиради. Агар тушида белини синиб қолганини кўрса, ҳимоя қилиб юрган кишисининг дунёдан кетишини билдиради. Агар белига бирорта зарар етганини кўрса, ранж ва офат етишига далил бўлади. Агар белининг қаттиқ, йўғон ва бақувват бўлиб қолганини кўрса, бедани кучли, доно ва ақлли фарзанд туғилишига далил бўлади. Белига бирор нарса олганини кўрса, оғирлик миқдорига қараб, унга ғам-андуҳ етишини билдиради. Агар ўликни орқасига кўтарганини кўрса, ўликнинг оиласини ўз елкасига олишини билдиради. Агар бели чиқиб кетганини кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, душманнинг белини кўриш душманнинг ёмонлигидан омон бўлишини билдиради. Аёлнинг белини кўриш дунёнинг ўзгаришини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бел ака-укаларни билдиради. Бели синганини кўрса, ака ё укаси вафот қилишига далилдир. Тушида бели оғриётганини кўрса, ака-укасидан

ёки бир улуг кишидан ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар бел оғриғи туфайли белига қиздирувчи доғ қўйилганини кўрса, дини ва дунёсининг соз бўлишига далилдир. Агар бели билан деворга суяниб турганини кўрса, сафарга чиқади ва мол ҳосил қилади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда белни кўрмоқ ўн икки нарсага далилдир: қувватга; биродарликка; дўстга; подшоҳга; вазирга; муҳаббатга; отага; ака-укага; ўғилга; молга; ёрдамга ва бобога.

БЕЛАНЧАК, БЕШИК (МАҲД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида беланчақда ўтирганини кўрса, ва туш кўрувчи шунга мос бўлса, роҳат, енгиллик ва хуш ҳаётга ҳамда кўрқув ва ғамдан эмин бўлишига далилдир. Тушида беланчақдан қулаб кетганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида беланчақда ўтирганини кўрса, меҳрибон хотин олиши ёки чиройли канизакка далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги беланчақ шунга сазовор бўлган киши учун оромгоҳ, иззат ва мартаба бўлади, агар сазовор бўлмаса, қамоқхона бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги беланчақ ёки бешик саккиз нарсага далилдир: енгиллик ва роҳатга; айшга; иззатга; давлатга; мартабага; омонликка; меҳрибон канизакка ва хотинга.

БЕЛКУРАК (БЕЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги белкурак хизматда бўлувчи ходимни билдиради. Кирмонийнинг айтишича, тушдаги белкурак ишларни нифоқ билан бажарувчи ходимни билдиради. Бошқаларнинг айтишича, тушдаги белкурак машаққат ва қийинчилик билан амалга ошадиган ишни билдиради. Ҳар ким тушида белкуракка эга эканини ва у билан иш қилаётганини кўрса, ўша қилаётган ишининг тўла амалга ошишига далилдир. Агар иш қилаётган бўлса, ишининг тўхтаб ва узилиб қолишини билдиради.

БЕМОРЛИК (БЕМОРИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бемор эканини кўрса, диний ишлари нуқсонли, одамлар билан бўладиган муомаласи мунофиқона эканини билдиради. Баъзиларнинг айтишича, ўша йили ўлади. Агар касал-

ликдан тузалганини кўрса, ўз уйида бўлмаса, ҳеч ким билан сўзлашмаса касаллиги узоққа чўзилиши, хатто ўлим хатарининг эҳтимоли борлигига далилдир. Аммо одамлар билан ўтирганини ва сўзлашаётганини кўрса, касалликдан тезда шифо топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, касалликда яланғоч эканини кўрса, тез ўлишига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги касаллик фисқу фужур ҳамда подшоҳ ёки аёл томонидан етadиган ғаму андуҳни билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтишича, тушдаги ҳар хил касалликлар, фарзлар ва суннатларнинг хор бўлишига далил бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушида бемор бўлганлигини ва иллатдан нола чекаётганини кўрса, ғамдан эмин бўлишига далилдир. Агар касалликда қаноатли, рози ва шукр қилувчи бўлса, таъбири яхшилик ва саломатликка далил бўлади. Агар касал бўлгани ва яланғоч эканини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради.

БЕҲИ (БЕҲ) – Билгинки, тушда кўрилган беҳи ҳақида бу фан устодлари ўртасида икки хил фикр бор. Баъзиларнинг айтишича, бир улуғ одамдан хайру манфаат ва ёқимли мақтов топади, баъзиларнинг айтишича, беҳи фарзанд бўлади, баъзиларнинг фикрича, беморлик бўлади, дейилади. Беморликка ҳукм қилганлари айтадиларки, агар беҳи сариқ рангли бўлса, беморлик бўлиши мумкин. Баъзилари тан ранжини тортадиган узоқ сафар бўлади, дейдилар. Бунинг маъноси шуки, Жаброил (а.с.) Одам Ато Жаннатдан чиқаётган пайтда унга беҳи берган ва ғаму андуҳли сафар ҳукмини етказган эди. Чунки, Одам Атонинг сафари Жаннатдан ерга борадиган ғаму қайғули сафар эди.

Беҳини фарзандга ҳукм қилганларнинг маъноси шуки, Одам алайҳиссалом дунё юзига келгач, беҳи еганидан сўнг унда маъний (эрлик уруғи) зиёда бўлди, натижада ундан бир неча фарзандлар вужудга келди.

Бир улуғ одамдан хайру манфаат ва ёқимли олқиш топади деганларнинг маъноси шуки, беҳи берувчи Жаброил (а.с.) эди ва олувчи эса Одам алайҳиссалом эди. Унинг ширин ҳиди эса ёқимли мақтов бўлади. Кўриб турганингиздек, устозлар таъбир қилган бу ҳар бир туш беҳуда эмас.

Иброҳимнинг айтишича, тушдаги беҳи, хоҳ вақтида, хоҳ вақт бўлсин, беморлик бўлади, ранги қанчалик сариқ бўлса, беморлик шунчалик оғир бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтишларича, ўз вақтида кўрилган, бироқ ранги кўк бўлган беҳи фарзандга ишоратдир. Ўз вақтида кўрилмаган, ранги сариқ бўлган беҳи, беморликдир.

БОДОМ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бодом тушда неъмат ва ризқ бўлади, бироқ хусумат билан қўлга киради. Агар бодом йиғиб олганини кўрса, бодом миқдорига қараб, унга неъмат ва ризқ етади, аммо қийинлик билан етади. Таъбирчиларнинг айтишларича, бодомнинг таъбири бу илм ва қийинликдан қутултирадиган шифо бўлади, мағзини кўрса, яна яхшироқ бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бодомни пўсти билан кўрса ёки биров унга берса, баҳил одамдан қийинлик билан бирор нарса олади. Аччиқ бодом мағзидан ёғ олаётганини кўрса, чиқарган ёғи миқдорича баҳил одамдан фойда кўради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда бодом кўриш молу неъмат бўлади, аммо бодомни пўсти билан кўрса, молни бироз ранж ва заҳмат билан топади. Бодомни пўстсиз кўрса, молни осонлик билан қўлга киритади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг марҳамат қилишича, тушда бодом кўрса, икки нарсага белгидир: биринчи – яширин мол ҳосил бўлишига; иккинчи – беморликдан шифо топишига.

БОДРИНГ (ХИЁР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бодринг кўрса, ва бу ўз вақтида бўлса, ёқимли сўз эшитиши ёки бирорта аёлнинг унга нисбатан рағбат қилишига далилдир. Тушида ўша бодрингдан еяётганини кўрса, аёлдан муроди ҳосил бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда бодрингни кўрмоқ уч нарсага далолат қилади: ишлардан пушаймонликни тортишга; шодликка; қариндошлари ва дўстларидан фойда топишига.

БОЙЎҒЛИ (ЧУҒЗ) – Тушдаги бойўғли нобакор ва ҳаромхўр киши бўлади. Агар тушида бойўғлини олаётганини кўрса, шу сифатга эга бўлган киши билан душманлашишига далил бўлади. Тушда бойўғли кўрмоқ барча ҳолатда ҳам муборак эмас.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида бойўғли овозини эшитаётганини кўрса, шу овоз миқдорига мувофиқ ўша ердан йиғи зори, оҳ-вой юз беришига далилдир. Агар бойўғлининг боласини кўрса, фарзанди шум ва қулоқсиз бўлишига далилдир. Агар бойўғли гўштини еяётган бўлса, еганига мувофиқ ўғри ва нобакор кишининг молидан ейишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар бойўғлига эга эканини кўрса ёки кимдир унга берса, бир ўғри одамга ғазабини сочишига далилдир. Бойўғли гўштини еяётган бўлса, еган гўшти миқдорича ўғри одамнинг молидан ейишига далилдир. Агар бойўғли боласига эга эканини кўрса, ўғрининг кичкина боласи ёки ўғрининг шогирдига эга бўлиши мумкин.

БОЛА, ГЎДАК (КУДАК) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги гўдаклик ғам ва андух бўлади. Тушида гўдак бўлиб қолганини ва муаллим олдида китоб ўқиётганини кўрса, ғаму андухга гирифтор бўлишига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишича, агар ўзини гўдак бўлиб қолганини кўрса, ишлари суст бўлишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қовуриб пиширилган гўдакни унинг олдида қўйганларини ва у эса ундан еганини кўрса, бу гўдақдан кўп эзгуликлар кўришини ва бола улуввор киши бўлиб ўсишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чиройли бола фаришта бўлади, хунук бола эса фойда бўлади. Агар катта киши сут эмувчи гўдакка айланиб қолганини кўрса, мақсаддан узоқлашувига далилдир. Агар эркак киши болага сут бераётганини кўрса, бола соғ-саломат туғилишига далилдир.

БОЛТА (ТАБАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги болта хизматкор бўлиб, унинг ишлашини хоҳлаб, иш буюрсанг, ишни чала қилишни хоҳлайди, бу билан унга иш буюришмасликларини истайди.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги болта кўрқоқ эркак бўлади. Ишларда мунофиқона йўл тутувчи ва дўстлар орасида жудалик солувчи бўлади. Агар болтаси борлигини ёки унга биров болта берганини кўрса, ўша болта яхши бир одам билан дўст тутинишига далилдир.

БОЛҒА (ХОЙСАК) – Тушда болға кўрмоқ бир қавмга бош бўлмоқни билдиради. Агар тушида кўпгина болғалари борлигини ёки кимдир унга болға берганини кўрса, бир қавмнинг бошлиғи билан суҳбатдош бўлиши ва ундан фойдалар кўришига далилдир. Агар тушида болға билан бир кишини ураётган бўлса, бир бошлиққа қаҳр қилишига далилдир. Агар тушида болғасини йўқотиб қўйганини кўрса, раҳбарликдан жудо бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида темирчиликни билмагани ҳолда сандонга болға ураётганини кўрса, икки бошлиқнинг ўртасида чақимчилик қилиши ва икки орага душманлик солишига далилдир.

БОРБАД^о (БАРБАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, борбад ўйин-кулгини ва дунёнинг ботил ҳавасларини ҳамда ёлғон сўзни ва маҳол гапларни билдиради. Агар борбад чалаётганини кўрса, ёлғон ва маҳол сўзларни айтиши, бирор кимсани ёлғондан мадҳу ситойиш қилишига далилдир. Агар бировнинг ўз олдига борбад чалаётганини кўрса, маҳол ва ботил сўзлар эшитишига далил бўлади. Агар борбад билан бирга чанг, дутор ҳамда най ва шунга ўхшаш мусиқа асбобларини чалаётганини кўрса, ўша мавзегга етадиган ғаму мусибатга далил бўлади. Агар борбадни синдирганини ёки ташлаб юборганини кўрса, ёлғондан ва ботил сўзларни айтишдан тавба қилишига далил бўлади. Агар бемор бўлса ва борбад чалаётганини кўрса, ўлимга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, борбадни устивор ва устодларча чалаётганини кўрса, аслида эса чалишни билмаса, бу тушни кўраётган киши олим одам бўлса, одамларга илмдан ва маърифатдан гапиришига далил бўлади. Агар бу тушни кўраётган киши оддий одам бўлса, қилаётган иши туфайли одамлардан таъна ва маломат эшитишига далил бўлади. Агар борбад овозини эшитаётганини кўрса, улуғ бир аёлнинг хабарини эшитиши ва ўша аёл билан ораларига дўстлик тушишига далил бўлади.

БОТИРЛИК (ЙАЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, подшоҳ тушида ботир эканини кўрса, подшоҳликда қувват ва шавкат топади. Агар олим тушида ҳақиқий фозил ва баҳсларда ягона эканини кўрса, душман устидан голиб бўлишини билдиради. Агар савдогар одам тушида қўрқмас эканини кўрса, тижоратда

кўп мол топишига далилдир. Тушида биров билан курашганини ва голиб бўлганини кўрса, душманни енгишига далилдир. Агар душман унинг устидан голиб келса, таъбири аксинча бўлади. Агар аёл киши билан курашганини ва аёл голиб келганини кўрса, аҳволи ёмон бўлиб, хорлик тортишига далилдир.

БОШ (САР) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушдаги бош гуруҳ бошлиғидир. Агар тушида кесилган бошни кўрса, дўст ва раҳбар бўлишига, уни хоҳлашларига ва ундан бошқалар хайру манфаат топишига далилдир. Агар боши ҳеч захмсиз танидан жудо бўлганини кўрса, бошлиқликдан тушишига ёки она-онасидан жудо бўлишига далилдир. Агар ярадор қилиш билан бошини танидан жудо қилишганини кўрса, агар бой бўлса, камбағал бўлиши, агар қарздор бўлса, қарзидан қутулишига, ғамдан қутилишига, агар қул бўлса, озод бўлишига, агар бемор бўлса, тузалишига, агар ҳақиқатан ҳам дармонсиз дарди бўлса, ўлишига далилдир. Агар раҳбар одам боши танидан жудо бўлганини кўрса, улўғлик топишига далилдир, агар қул бу тушни кўрса, бойвачча хотин олишига далилдир.

Ибн Сириннинг айтишича, ҳар ким узилган бошни бирор жойда ётганини кўрса, бошлиқлар ўша ерга тўпланишига далилдир. Агар чорва ҳайвонларнинг ёки йиртқич ҳайвонларнинг терисини еяётганини кўрса, мол топишига далилдир. Агар одамнинг бош терисини хом ҳолда еяётганини кўрса, молу неъмат топишига далилдир. Агар нотаниш каллани еяётганини кўрса, бирор кишининг сармоясини ейишига далилдир. Агар қушнинг бошини еяётганини кўрса, подшоҳнинг молини ейишига далилдир. Агар ҳар хил ўликнинг бошини унинг олдига олиб келсалар, ўша гуруҳнинг саркардаси унинг олдига келишига, хусусан, ўша каллаларнинг гўштидан еса, улардан фойдалар топишига далилдир.

Агар бу тушни аёл киши кўрса, бой бир одамдан фойдалар кўришини билдиради. Агар қўй калласининг гўштидан еганини кўрса, ҳалол мол топишига далилдир. Агар сигир калласини еганини кўрса, ўша йили молу давлатни кўп топишига далилдир. Агар эчки калласини еганини кўрса, бир сахий раҳбардан ёки олижаноб бир инсондан мол ҳосил қилишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар ҳар ким ўз бошини катта бўлиб

қолганини кўрса, бир улуф амалдордан иззат ва обрў кўришига далилдир. Агар ўзида иккита бош борлигини кўрса, ишлари муштаҳкам ва умри узоқ бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, улуф ишга қўл уради, лекин бу ишдан фойда чикмайди. Агар ўзини бошяланг кўрса, ўз ишидан айрилиши ва ғамгин бўлишига далилдир. Агар бошида яра борлигини ва ундан қон оқаётганини кўрса, бирор кишидан адолат талаб қилишига далилдир. Агар миясининг мағзи оқиб чиқаётганини ва ерга тушганини кўрса, қўлидан сармоysi кетишига далилдир. Агар мия мағзини яна ўз жойига қўйганини кўрса, сармоysi қайтиб қўлига келишига далилдир. Агар бошини ёғли ҳолда кўрса, яхши ишлар учун тавфиқ топишига далилдир. Агар кесилган бошни қўлида турганини кўрса ва бу бош кимники эканини билмаса, ўн минг дирам кумуш танга топишига далилдир. Агар ўша бошни ерга ташлаб юборганини кўрса, молини яхши ишга сарфлашига ёхуд моли қўлидан кетишига далилдир. Агар кесилган бошни қўлида кўрса, кўп мол топишига далилдир. Агар бош унга яхши сўз айтганини кўрса, инсоф ва адолатга эга бўлишига далилдир. Агар бош унга ёмон сўз айтганини кўрса, инсоф ва адолатсиз бўлишига далилдир. Агар бошини иккига бўлинган ҳолда кўрса, ота-онаси касал бўлишига ва оқибат шифо топишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, бошини фил боши каби эканини кўрса, мол ва улуғлик топишига далилдир. Бошини шер боши каби эканини кўрса, бузук ва ҳаромга мойил бўлишига далилдир. Агар боши отнинг боши каби эканини кўрса, подшоҳдан молу неъмат топишига далилдир. Агар боши айиқ боши каби эканини кўрса, бахтга муяссар бўлишига далилдир. Агар бошини қўй боши каби эканини кўрса, жаҳл унда ғолиб бўлишига далилдир. Агар боши туя боши каби эканини кўрса, ҳукмдорлик топишига ва душманга ғазаб сочишига далилдир. Агар боши айиқ боши каби эканини ва кофирлар уйи сари майл қилганини кўрса, кофирликка майли борлигига далилдир. Агар боши шишадан эканини кўрса, унинг ҳалок бўлишига далилдир. Агар боши кумушдан ёки тилладан эканини кўрса, мол топишига далилдир. Агар бошини сариқ кумушдан эканини кўрса, хатар ва ҳалокатга далилдир. Агар бошини пўлатдан ёки тошдан эканини кўрса, лоф-қоф урувчи кишига хизматда бўлишига далилдир. Агар бошида олов ёнаётганини кўрса, иши яхши бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъаснинг айтишича, агар боши ваҳшийлар бошига ўхшаганини кўрса, ёмон одамдан ҳокимликни олиши ва душманга қаҳр қилишига далилдир. Агар бошини қушларнинг бошига ўхшаб қолганини кўрса, сафарга кетишига далилдир. Боши пишганини ва ундан еяётганини кўрса, ўз сармоясини ейишига далилдир. Агар бир кишининг боши танидан жудо бўлганини ва яна уни қайтиб жойига қўйганини кўрса, ўша одам оқибат шаҳид бўлишига далилдир. Агар қучоғида бош борлигини кўрса, ўша пайтда хотини ҳомиладор бўлса, хотини ўфил туғишига далилдир. Агар сочи қирилганини кўрса, эри ўлишига далилдир. Агар қовуриб пиширилган бошдан еяётганини кўрса, мол топишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар пиширилган бошни еганини кўрса, раис бўлишига далилдир. Агар пиширилган бошни сотиб олаётганини ёки биров унга берганини кўрса, бировдан унга фойда етишига далилдир. Агар хом калани еяётганини кўрса, бир улуғ кишини гийбат қилишига далилдир. Пишган бош хом бошдан яхшироқдир.

Исфаҳонийнинг айтишича, тушдаги бош ота, бошлиқ ёки ўфил бўлади. Агар боши кесилганини кўрса, ота ё онасидан жудо бўлишига далилдир. Агар бошини ўз қўлида кўрса, ота-она ёки бошлиқ билан учрашувига далилдир. Агар бошини яна жойига қўйганини кўрса, бирор кимсанинг нарчасини олиши ёки қарз кўтаришига далилдир. Агар олдида кўпгина бошлар борлигини ва ўзи рақс қилаётганини кўрса, ўша диёр бошлиғига ғам, андуҳ ва мусибат юзланишига далилдир. Агар подшоҳнинг бошини ўз елкасида кўрса, қийинчилик ва оғирчилик билан икки минг (танга) пул топишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда одамларнинг бошини кўриш ўнбитта нарсага далил бўлади: бошлиқ; улуғлик; ота; она; амир; олим; икки минг дирам пул; қул ёки канизак; хотин ва бойлик.

Агар тушда боши оғриётганини ва тоза либосда эканини кўрса, улуғлар билан суҳбат қуришига, ишлари яхши бўлиб, давлат топишига далилдир. Агар қассобларга ўхшаб чиркин кийинган бўлса, улуғлар сабабли унга қайғу ва ғам етишига далилдир.

БОШ КИЙИМИ (КУЛОҲ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушда бош кийимини кўриш унинг қийматига мувофиқ иззат ва обрў бўлади. Тушида ғозийларнинг бош кийимини кўрса, душманга ғолиб бўлишини билдиради.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида туркларнинг кулоҳини кўрса, қийинлик билан фойда топишига далилдир. Тушида муғ (оташпарастлар) кулоҳини кўрса, бу дунё иззатини топиши, бироқ динда заиф бўлишига далилдир. Агар тушида подшоҳ бош кийимини кўрса, ҳурмат ва обрў топишига далилдир. Агар ун-нобий кулоҳини кўрса, шод бўлиши ва манфаат топишига далилдир. Агар румий кулоҳни кўлида кўрса, диний ва дунёвий яхшиликлар кўришига далилдир. Агар кулоҳни салласи устига қўйганини кўрса, одамлардан яширадиган бир ишга мубтало бўлганига далилдир. Агар ипақдан қилинган кулоҳни кўрса, фойда топишига далилдир. Бошида тилладан қилинган кулоҳ борлигини кўрса, одамлардан фойда топишига далилдир. Марвариддан қилинган бош кийимини кўрса, одамлар қошида азиз бўлиши, диндор ва ғозий одам билан суҳбат куришига далилдир. Бош кийимининг темирдан эканини кўрса, подшоҳдан иззат ва обрў кўришига далилдир. Ёғочдан қилинган бош кийимини кўрса, ўзини одамлар олдида хор қилиб кўрсатиб, ёлғонгапиришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ёзлик бош кийимини қишда бошига кийганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, мақсадидан ноумид бўлишига далилдир. Бошида қора бош кийимини кўрса ва бедорликда ҳам уни кийиб юрган бўлса, хайру манфаат топишини билдиради. Тушида бошидан бош кийими тушиб кетганини кўрса, амалидан тушиши ёки кучли ғам юз беришига далилдир. Айтиб ўтилган бош кийимларидан бир кийимни бошига кийдирганларини кўрса, ўша бош кийимнинг қимматига мувофиқ улуғлик ва обрў топишига далилдир. Агар тушида бошидан бой кийимини олиб қўйганларини кўрса, обрў-эътибордан тушишига далилдир. Агар аёл киши тушида икки бурчақли бош кийимини кийганини кўрса, ўғил туғилишига ва ўша ўғил подшоҳ бўлишига далилдир. Агар тушида вазирлик бош кийимини унга кийдирганларини кўрса, унинг дини соз эмаслигига далилдир, аммо подшоҳлар учун яхши бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бош кийимида эканини кўрса, шараф ва иззатининг зиёда бўлишига далилдир. Тушида бош кийими эски ва йиртилган эканини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Тушида бегона бир одам унинг кийимини олиб қочганини кўрса, улуғ бир одамдан узоқлашишини билдиради. Бош кийими сувсар, тулки, ёки шунга ўхшашларнинг терисидан эканини кўрса, динда бўлмаган бир улуғ кишидан шараф ва улуғлик кўришига далилдир. Тушида бир бош кийимини кийганини ва уни бедорликда ҳечқачон киймаганини кўрса, агар у оқ бўлса, унинг учун яхшилик бўлади, агар яшил бўлса, унинг учун ёмон бўлади, агар қизил бўлса, беморликка далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида зийнатланган бош кийимини кийганини кўрса, унинг қийматига мувофиқ иззат ва улуғлик топишига далилдир, бироқ динда нуқсон бўлади. Агар бош кийими оловга тушганини кўрса, подшоҳ унинг мулкини мусодара қилишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бош кийими шараф ва улуғликка далил бўлади ва у тушда олти нарсани билдиради: амали; раёсатни; улуғликни; иззат ва обрўни; миқдорни ва эътиборни.

Тушдаги бош кийимини тикувчи улуғлар хизматини қилувчи кишидир.

БОШОҚ (ХУША) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда қурмаган янги бошоқ фарзанд ҳамда молнинг кўпайиши ва баракатидир. Қуриган бошоқ умри узоқ фарзандни билдиради, бироқ ўша йили қаҳатчилик ва очарчилик бўлади. Хурмо ва узум бошоғи (боши) яхшироқдир, у ўз вақтида бўлса.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида яшил бошоқдан еяётганини кўрса, шу йили ҳаёт унга фаровонлик билан кечишига далилдир. Тушида бошоқни сариқ ҳамда қуриган ҳолда кўрса, қаҳатчилик ва қийматчилик бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги яшил бошоқ фарзандларга ва хайру баракатга далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «... мисоли гўё бир донга ўхшайдик, у ҳар бир бошоғида юзтадан дони бўлган еттига бошоқни ундириб чиқаради...» (Бақара сураси, 261-оят).

Қуриган бошоқ қаҳатчиликни билдиради.

БОҚЛА' (**БОҚИЛЛА**) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда боқла кўрмоқ-хоҳ ўз вақтида бўлсин, хоҳ вақтида бўлмасин, хоҳ пишган бўлсин, хоҳ хом бўлсин, ғамни билдиради. Унинг хўл ёки қуруғи таъбирда бир хилдир. Агар ундан емаганини кўрса, қайғу ғам камроқ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бирор кишининг боқла берганини кўрса ва ундан емаса ғамгин бўлишига ва эҳтимолки ўртага хусумат тушишига далилдир.

Таъбирчилар айтадиларки, ҳар ким боқлага эга бўлса, кимдир унга берса ёки уйдан чиқариб отса ва ундан ҳеч емаса, бундан унга зарар етмаслигини билдиради, хусусан бу нарсани ўз вақтида кўрса.

БОҒ КЎРИШ (БОҒ ДИДАН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишлари-ча, тушдаги боғ хотин бўлади. Боққа сув бераётганини кўрса, хотини билан яқинлик қилади. Боққа сув бераётганини, бироқ нам бўлмаётганини кўрса, хотини унинг яқинлик қилишини хошлаётган бўлади. Боққа гулу райҳонлар экаётганини кўрса, қобил фарзанд туғилишига далилдир. Боққа шафтоли экаётганини кўрса, фарзанд туғилиб, тезда унга илму адаб ўргатишига далил бўлади. Боғида райҳон ўсганини, бўй чўзганини ва унинг ҳиди димоғига кираётганини кўрса, доно, ботир ва ақлли фарзанд туғилишига далилдир. Райҳон ҳиди фарзандга далолат қилади. Боғини ям-яшил, обод, оқар сувли, кўшкли, дарахт меваларидан еган, хотини билан тамошо қилиб юрган ҳолда кўрса, улар Жаннат аҳли эканликларига далилдир. Ободон боғни кўрса ва меваларидан олиб еса, бойвачча хотин олишига далолат қилади ва ундан молу неъмат топади. Куз фаслида номаълум боққа кирса ва дарахтлардан баргларни тўкса, унга ғам ва қайғу етишига далилдир. Боғда кўшклар бўлса, сабзалар, оқиб турувчи сувлар, дарахтлар сероб бўлиб, соҳибжамол бир аёл уни имлаб турганини кўрса, охиратда Жаннат ва ҳурларни топишига далилдир.

Боғи борлигини ёки биров унга боғ берганини кўрса, молдор хотин олади ва унинг молидан ейди. Боғда турганини ва баланд дарахт мевалари унинг устига тушаётганини кўрса, азиз бир киши билан хусуматлашади ва унга ғолиб келади. Боғда дарахт устида ухлаётганини кўрса, унинг насли ва фарзандлари кўпайишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, боғ тушда молли ва жамолли улуф киши бўлади. Баҳор ёки ёзда боғни яшнаган ҳолда кўрса, мевалар етилган бўлса, гулу райҳонлар очилган бўлса, оқар сувлар бўлса, у боғ ўртасида ўтирган бўлса. шаҳидлик билан ўлишига далил бўлади. Ёзда маълум ва номаълум боғ кўрса, мевалари ширин бўлса, дарахт берглари тўкилган бўлса, аёёну ходимларидан ажралган подшоҳ билан суҳбатдош бўлишига далилдир. Ёзда боғни яшил, сермева ва оқин сувли ҳолда кўрса, дарё суви оқиб келиб, боғни қўпориб, хароб қилса, диёр подшоҳига ўлим хавфи борлигига далил бўлади ёки улуф султон томонидан подшоҳликдан туширилади. Агар олов пайдо бўлиб, боғ дарахтларини ёндириб юборса, подшоҳга фожеавий ўлим етади. Боғда туялар юрган бўлса, ўша мамлакат подшоҳи душман устидан ғалаба қилади. Боғда қўйларни кўрса подшоҳдан молу неъмат топади, подшоҳга эса улуф ҳайбат бўлади. Боғда паррандаларни кўрса, подшоҳ лашкарлари аҳду вафода турган бўлади, бироқ уларга ишонч бўлмайди. Боғдан мева териб, уйига олиб кетса, ўша мевага яраша хайру манфаат топади. Боғни безатилган ва яшнаган ҳолда кўрса, кимдир унга бу боғ фалончини, деса, у ўша боғдан мева олиб еса, еганига қараб, боғ эгасидан фойда топишига далилдир. Баҳор ёки ёзда боғни хароб ҳолда кўрса, чунончи, унда на сабза ва на дарахт бўлмаса, подшоҳ халққа жабру ситам қилишига далил бўлади. Ўз қўли билан боғ барпо қилганини кўрса, дарахт ўтқизса мева ҳосили бўлса, бойвачча хотинга уйланиши ва молу неъмат ҳамда фарзандлар ҳосил бўлишига далилдир. Ўша боғда ўз вақтида узум кўрса, ўз ҳимматига лойиқ қадру эътибор топади.

ҲИКОЯТ. Айтишларича, бир киши Сулаймон алайҳиссаломнинг ҳузурига келди ва деди: «Эй пайғамбар, тушимда безатилган бир боғ кўрдим, унда мевалар жуда сероб эди, боғда бир катта чўчқанинг ўтирганини кўрдим, менга: «Бу боғ мана шу чўчқаники», — дейишди, мен бу ҳолдан ҳайратга тушдим. Боғда яна бошқа кўпгина чўчқаларни кўрдим, улар мева ейишар эди, менга: «Бу чўчқалар мана шу катта чўчқанинг буйруғи билан мева ейишмоқда», — дедилар. Сулаймон алайҳиссалом дедилар: «Бу катта чўчқа золим ва ситамгар подшоҳдир, бошқа чўчқалар эса золим подшоҳга итоат қилиб, ҳаром ейишга одатланган олимлардир, улар динларини дунёга сотганлар, Ҳақ таъоло азобидан кўрқмаганлардир».

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда боғ кўриш етти нарсани билдиради: аёлни; яхши хотинни ва фарзандни; ёқимли ҳаётни; молни; олийликни; шодликни ва канизакни.

Киши тушида боғбонлик қилса, бой хотин олади, унинг ишларини амалга оширади ва у билан яхши яшайди. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги боғ уч нарсага белгидир: эрлик ишларига; аёл иш бошқарувчисига; кўз қорачуғи бўлган фарзанд.

БУЗОҚ (ГУСОЛА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида эркак бузоқ топганини ёки биров унга берганини кўрса, оила-сида ўғил туғилишига далилдир. Агар бузоқ мода бўлса, қиз туғилишини билдиради. Тушида бузоқни уйига олиб борганини ва уни силаганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бузоқ унинг уйига кириб-чиқиб юрганини кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади. Тушида бузоққа миниб олганини кўрса, ажам подшоҳига етишиши ва ундан улуғлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бузоғи ўлиб қолганини кўрса, фарзандининг ўлишига далилдир. Бузоғи йўқолиб қолганини кўрса, фарзандлари ундан узоқлашиш йўлини қидиришларига далилдир. Тушида бузоғи борлигини ва унинг гўштидан еганини кўрса, фарзандининг меросидан ейишига далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида бузоғи оқ рангли эканини кўрса, фарзанди муборак, порсо ва бадавлат бўлишига далилдир. Агар бузоқ ранги оқ-қора (ола-була) бўлса, фарзандининг ўртача бўлишини билдиради. Бузоғи семиз ва кучли эканини кўрса, фарзанди тандуруст ва аҳволи соз бўлишига далилдир. Агар кучсиз ва ориқ бўлса, юқоридагининг акси бўлади.

БУЙРА (БУРЁ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушидаги буйра пасткаш ва хасис одамни билдиради ёки насли паст ва ҳоли заиф аёлга уйланишини билдиради ва бу туфайли одамлардан маломат топади. Агар буйра тўқиб, тугатганини кўрса, кўзлаган ишини тугатишига далилдир. Агар ўз уйи учун буйра тўқийтганини кўрса, ўз оиласини ишлари билан машғул бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар буйрага эга бўлгани-

ни ёки кимдир унга берганини кўрса, буйранинг катта ёки кичиклиги миқдорига қараб, бирорта аёлдан манфаат топишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушдаги буйра уч нарсани билдиради; манфаатни; уйланишни ва оилавий ишлар билан машғулликни.

БУЙРА (ҲАСИР) – Ибн Сири (р.а.) айтадики, тушида буйраси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ўша буйра миқдорига мувофиқ фойда топишини билдиради. Агар буйра тўқиётганини кўрса, бир аёлга ошиқ бўлишига далилдир. Агар камбаҳоли буйра тўқиётганини кўрса, ўша хотин ноасл ва камбағал бўлишига далилдир. Агар буйра қимматбаҳо ва тоза бўлса, ўша хотин этиборли ва аслзода эканига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, қамиш тўқиётганини ва сотаётганини кўрса, унга ғам етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда буйра кўрмоқ уч нарсани билдиради: хотинни; фойдани ва лаънат етадиган совчиликни.

БУЙРАК (ГУРДА) – Тушдаги буйрак – топиб, харж қилинадиган яширин бойликдир. Тушида кўпгина сувда ёки ёғда пиширилган буйраклари борлигини кўрса, уларнинг миқдорига мувофиқ яширин бойлик топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги буйрак фарзанд бўлади, негаки фарзанднинг мойси маний (эрлик уруғи) бўлиб, у буйрақдан ҳосил бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида отнинг буйрагига эгаллигини ва уни пишириб еганини кўрса, улуғ бир кишидан мол топишига далилдир. Агар тушида сигирнинг буйрагига эгаллигини кўрса, ўша йили молу неъмат топишини билдиради. Агар тушида қўй буйраги борлигини кўрса, ўша душман томонидан ҳалол молу неъмат топишига далилдир. Агар тушида хом буйрақдан еганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар кўп буйрақларга эга эканини, бироқ емаганини кўрса, айтилганлардан озроқ бойлик топишига далилдир.

БУЛБУЛ (ҲАЗОРДОСТОН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги булбул хушовоз ва ширин сўз фарзанд бўлади, бироқ ҳоли заиф бўлади, илму адаб ва билим соҳиби, одамлар учун

севимли бўлади. Тушида булбул совға қилганларини кўрса, айтилган сифатдаги фарзанд тувилишига далилдир. Тушида бирорта боғдан булбул тутиб олганини кўрса, хушхулқ ва яхши сўзли киши билан учрашув юз беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги булбул хушовоз хотин бўлади. Тушида булбул сотиб олганини кўрса, хушовоз канизак сотиб олишига далилдир. Тушида қўлидаги булбул учиб кетганини кўрса, хотинига талоқ беришига далилдир. Агар қўлида булбулни ўлиб қолганини кўрса, фарзанди ёки ғуломининг ўлишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги булбул фарзанд, ширин сўз ва ёқимли овоз бўлади. Агар кўпгина булбулларга эга бўлганини кўрса, уларнинг миқдорига мувофиқ ғуломлар сотиб олишини билдиради. Агар булбулларни сўйиб, гўштидан еганини кўрса, ғуломи мерос топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги булбул беш нарсани билдиради: хотинни; фарзандни; қозини; ҳақимни ва хизматкорни.

БУЛОҚ (ЧАШМА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги булоқ суви хуштаъм ва хуш бўй бўлса саҳоватли, баҳшида этувчи раҳбарни билдиради.

Агар булоқ суви лойқа, ифлос ва нохуш бўлса ғам, беморлик ва мусибатга далилдир. Агар булоқдан масҳ қилаётганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир. Агар булоқ сувининг кўпайганини кўрса, шу диёрда иззат, обрў ва мардоналик зиёда бўлишини билдиради. Агар булоқ сувининг нуқсон топганини кўрса, таъбири аксинчадир. Агар булоқ сувининг қуриб қолганини кўрса, бир олийҳиммат раҳбарининг бу диёрдан риҳлат қилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида унинг уйи ёки дўконида булоқ пайдо бўлганини кўрса, унга ғаму андуҳ ва йиғи шу булоқ сувининг миқдори ва кучига қараб юз кўрсатади. Сувни тез оқувчи ва ёқимсиз ҳолда кўрса, ғаму андуҳ оғирроқ кечади. Агар ўша булоқ сувида юзу қўлини юваётганини кўрса, қул бўлса озод бўлади, ғамгин бўлса ғамдан қутулади, бемор бўлса шифо топади, қарздор бўлса қарздан қутулади, гуноҳкор бўлса тавба қилади, Ҳаж қилмаган бўлса Ҳаж қилади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги булоқ туш эгасининг умрига далолат қилади, бу эса булоқдаги сувнинг миқдорига мувофиқ бўлади, хусусан, бу сувга қўлини ураётган бўлса. Тўхтаб турган сув таъбирда оқаётган сувдан заифдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тўхтаб турган булоқ суви, яхшиликка ва диннинг созлигига далил бўлади. Агар оқаётган бўлса ғаму андуҳга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги булоқ суви беш нарсани билдиради: олийҳиммат раҳбарни; ғаму андуҳни; мусибатни; беморликни; умр ва ҳаётни.

БУЛУТ (АБР) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушда булут кўриш олти хил бўлади; оқ булут, қора булут, сариқ булут, қизил булут, ёрадиган булут, ёғмайдиган булут ва буларнинг ҳар бири учун алоҳида таъбир бор.

Кимки ўзини ёғувчи оқ булут остида кўрса, Худойи азза ва жалла унга илму ҳикмат ато қилади, одамларга эса унинг илму ҳикматидан манфаат етади. Агар сариқ булут остида турганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, бу одам хотин олади ва хотиндан ранжу алам ва андуҳлар кўради. Қизил булут остида кўрса, меҳнат ва балога гирифторм бўлади, чунки Худойи азза ва жалла қайси қавмнинг устига азоб юбормоқчи бўлса, аввало уларнинг устида қизил булут пайдо бўлар эди.

Булут устида тик турганини кўрса, булут миқдорича амру фармонга эга бўлади. Боши устидан булут ўтиб кетаётганини кўрса, яхши ниятли ва яхши аҳдли одам билан суҳбат қуради, ундан мурод ҳосил бўлади.

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Агар булутни осмонда ҳайдаб юрганини кўрса, унинг уламолар билан суҳбатда бўлишига далилдир. Агар бу тушни подшоҳ кўрса, ўз вилоятига элчилар ва хабарчиларни юборади. Агар ҳаводан булутни олса ва ерга келтирса, ишлари яхши бўлиши ва улуглик топиши ва илм ҳосил қилишига далил бўлади. Булут бошига соя солаётганини кўрса, ўша йили хайру неъматни кўп топишига далилдир. Агар булутдан либос тўқиб, уни кийганини кўрса, ҳеч кимда бўлмаган катта илм ҳосил қилишга далилдир. Агар булут тамоми оламни қоплаб олганини кўрса, лекин ҳеч ёмғир бўлмаса, ёмон аҳволга далилдир».

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар булутни тўлаганини ё кўтариб олганини ёки еганини кўрса, ҳокимлар орасида иззатли бўлади ва илмда ягона бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Агар булутни еётганини кўрса, унинг ризқ рўзи ҳикмат орқали бўлади. Ёмғирли булут кўрса, раҳмат ва хайриятга далилдир. Ёмғир сувини ичаётганини кўрса, ичгани миқдорича унга раҳмат ва яхшилик топишига далолат қилади. Агар ёмғир ва момақалдиروқ кучли эканини кўрса, ота-она ёки мусулмонлар дуосидан кўрқинч юз беришига далилдир. Агар момақалдиروқ билан чақмоқни бирга кўрса, бу азоб қаттиқроқ ва кучлироқ бўлишига далилдир. Унинг уйи ва ўтирадиган жойига булут ёйиб қўйилганини кўрса, фарзанди ва аҳли оиласи учун ҳикмат ва илм бўлишига далолат қилади».

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида булут кўрса, тўққиз далилга эга бўлади: ҳикматга; ҳукмдорликка; подшоҳликка; раҳматга; пархезгарликка; азобга; қаҳатчиликка; офатга ва фитнага.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Қора булут қаттиқ кўрқинч ва ваҳимага, ёмғирли булут яхшилик ва кенгчиликка далил бўлади».

БУРД – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, либосларнинг энг яхшиси бурддир. Агар тушида бурднинг пахтадан эканини кўрса, ранги яшил ёки оқ бўлса ёки бурддан янги либос кийганини кўрса, неъматни фаровон бўлишига далилдир, айниқса, либоснинг янги, эскилигига қараб хайру манфаат кўп ёки оз бўлиши мумкин. Агар тор либос кийганини кўрса ва у кўкка мойил қора бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги бурдфуруш динини дунёга алмашган кишини билдиради, хусусан сотаётган бурди пахтадан бўлса. Агар бурди ипак аралаш мато бўлса, у киши ҳам дин, ҳам дунё илмларининг толиби эканини билдиради.

БУРЖЛАР – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, Ҳамал, Қавс ва Асадни кўрса, подшоҳ лашкарига далил бўлади. Савр, Сунбула ва Жадий подшоҳнинг ўғлига далилдир. Жавзо, Мезон ва Далв қози ва подшоҳнинг соҳиби тадбирларига далилдир. Саратон, Ақраб ва Ҳут подшоҳнинг шаробдорига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кимки Ҳамални тушида кўрса, мўътабар бир киши билан иш юзасидан учрашуви ва

унинг ҳожатини раво қилишига далилдир. Агар Саврни тушида кўрса, жоҳил ва нодон одамга иши тушиши ва иши ҳожати раво бўлишига далилдир. Агар Жавзони кўрса, уста ва тили равон одамга иши тушиши ва ҳожати раво бўлишига далилдир. Агар Саратонни кўрса, беасл одамга иши тушиши ва ҳожати раво бўлиши, улуғлик ва иззат топишига далилдир. Агар Сунбулани кўрса, бевафо бир зироатчига иши тушиши ва мурооди ҳосил бўлмаслигига далилдир. Агар Мезонни кўрса, қозига иши тушадди ва берган ваъдасига вафо қилади. Агар Ақрабни кўрса, душман билан ёки бадкор бир бузуқ аёлга иши тушиши, заҳмат топиши ва ғамга тушишига далилдир. Агар Қавсни кўрса, бир ҳарбий кишига иши тушиши ва ҳожати раво бўлиши ва халқ уни дўст тутишини билдиради. Агар Хутни кўрса, бир ғариб, соддадил, андишали, меҳрибон ва камсухан кишига иши тушиши ва ҳожати раво бўлишига далилдир.

«БУРУЖ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Буруж» сурасини ўқиётганини кўрса, дунёда ғамгин бўлиши ва ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдир.

БУРУН (БИНИЙ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги бурун туш кўрувчининг обрў-эътиборига далилдир, бурунда кўрилган камлик ёки ортиқчалик кўрувчининг қадр эътиборига далилдир. Агар бурунининг қисқариб қолганини кўрса, обрў-эътиборига етадиган нуқсонга далилдир. Агар бурнининг ўз жойидан тушиб кетганини кўрса, обрў-эътибордан тушишини билдиради. Агар бурун тешикларининг кенгайиб қолганини кўрса, маишати соз бўлишини билдиради, агар торайиб қолганини кўрса, маишати тор бўлишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бурнидан миясининг оқиб чиқаётганини кўрса, бир улуғ кишидан манфаат топишини билдиради. Агар бурнидан бирор жониворнинг чиққанини кўрса, масалан, қурт, пашша ва шунга ўхшашларни, фарзанд туғилишига далилдир. Агар бурун учи бекилганини, чунончи, нафас ололмаётганини кўрса, ишлари юришмай қолишига далил бўлади. Агар бурнидан гапираётган бўлса, давлати қўлдан кетишига далил бўлади. Агар бурун учи терисининг тушиб кетганини кўрса, унга зиён етишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда ҳар ким бурнидан қон оқаётганини кўрса ва таъбирчига, мен туш кўрдим, тушимда бурнимдан қон оқаётган эмиш, деб айтаётган бўлса, жуда кўп мол топишига далилдир. Агар ҳар ким бурнининг икки тешигини битта бўлиб қолганини кўрса, оқила бир аёл билаш қовушмоғини билдиради. Агар бурнининг учи кесилганини кўрса, ўғлини хатна қилишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, унинг обрў-эътиборига нуқсон етади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар бурнидан ёқимсиз бир нарса чиққанини кўрса, ғазабга далилдир. Агар бурнидан қон чиққанини ва бундан жумла тани қонга бўялганини кўрса, қўлига ҳаром мол тушишига далилдир. Агар бурнидан яшил қон тушса ва у озгина бўлса, боланинг она қорнидан тушишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрига қараганда камбағал бўлади. Агар бурнидан қон оқаётганини кўрса, бироқ тани қонга бўялмаган бўлса, боласи ёки хотинини уйдан ҳайдаб чиқаришига ёки уларга бирор зарар етишига далилдир. Агар бурнининг ерга узилиб тушганини кўрса, қиз туғилишига далилдир. Агар бурнини юваётганини кўрса, бирорта эркак унинг хотинига фириб беришига далилдир. Агар бурнидан бир қушнинг чиқиб кетганини кўрса, чорваси бўлса, бола туғилишига далилдир. Таъбирчилардан баъзиларининг фикрига қараганда бурндан қон кетиши яшаб турган диёридаги подшоҳдан мол етишига далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, агар бурнини хартум каби катта бўлиб кетганини кўрса ёки хартумдан кичикроқ эканини кўрса ҳам, буруннинг катта-кичиклигига қараб, иззат ва обрўси ошишини ва бундан қариндош-уруғлари ҳам манфаатдор бўлишини билдиради. Агар бурнидан ҳид келаётган бўлса, яхши фарзанд туғилишига далилдир. Агар бурнидан нохуш ҳид келаётган бўлса, таъбири юқоридагининг аксидир.

Ҳофиз айтадики, тушида бурнининг йўқ эканини кўрса, қариндошлардан бирининг ўлишига далилдир. Агар иккита бурни борлигини кўрса, хотини билан ўзи ўртасига муҳолифлик тушишини билдиради. Агар бир киши унинг бурнига хушбўй ҳидли нарсани тутганини кўрса, ўша кишидан фойда топишига далилдир. Агар тушни аёл киши кўрса, ундан солиҳ фарзанд туғилишига далилдир. Агар бир киши унинг бурнига нохуш ҳидли нарса

тугаётганини кўрса, ўша кишининг газабига дучор бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда бурун кўрмоқ беш нарсага далилдир: иззатга; молга; улуғликка; фарзандга ва маишатга.

БУРУН СУВИ (ОБИ БИЙНИ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишлари, бурун суви фарзандга далил бўлади. Бурнидан сув келаётганини кўрса, фарзанд бўлишига далилдир. Бурнидан сирка оқётганини кўрса ҳам юқоридагига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бурнидан сув оқётганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир, ранж, машаққат ва ғамдан озод бўлади, бемор бўлса, шифо топади.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, бурун суви тушда фарзанд бўлади, бироқ бурун суви баданига оқиб тушса, фарзанд ўғил бўлишига, агар ерга оқиб тушганини кўрса, фарзанд қиз бўлишига далолат қилади. Бурун сувининг ўз хотинига оқиб тушганини кўрса, хотини ҳомиладор бўлишига далилдир, бироқ бола ташлайди. Хотини унга бурун сувини ташлаганини кўрса, ўғил туғилишига далил бўлади. Агар бурун сувини қўшнисининг уйига ташлаётганини кўрса, қўшнининг хотини билан хиёнат қилади. Агар бурун сувини бирорта эракнинг кўрпасига ташласа, юқоридагига далилдир. Яна Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, кимки ўзининг бурун сувини ичаётганини кўрса, ўз молини ўз аёлига сарф этади. Агар хотинининг бурун сувини ичаётганини кўрса, фарзанд ҳосил бўлишига далилдир. Бурун сувининг қора ва хира эканини кўрса, фарзандига ғаму андуҳ этади. Бурун сувининг сариқ эканини кўрса, фарзанди бемор бўлади.

БУРУН ШИЛЛИҒИ (ХУЛМ) – Хулм – бу мухот бўлиб, бурундан келадиган шиллиғдир. Тушида бурнидан шиллиқ келётган бўлса, қарздан қутулиши ва қайғу ғамдан озод бўлишига далилдир.

Ибн Сири (р.а.) айтадики, тушдаги бурун шиллиғи фарзандга далолат қилади. Тушида бурун шиллиғи либосига тушганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Агар бурун шиллиғининг ерга оқиб тушганини кўрса, қиз туғилишини билдиради. Тушида бурун шиллиғини ерга ташлаганини кўрса, хотини ҳомила-

дор бўлишига, бироқ бола ташлашига далилдир. Тушида хотини бурун шиллиғини ерига ташлаганини кўрса, эрининг ҳамсоя хотин билан бузуклик қилишига далилдир. Тушида бурун шиллиғини еганини кўрса, қамоқхона молини ейишига далилдир.

БУТ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бутга чўқинаётганини кўрса, Худога ёлғон гапирётгани ва ботил йўлда эканлигига далилдир. Агар бутни ёғочдан эканини кўрса ва унга чўқинаётган бўлса, динда мунофиқ бўлишига далилдир. Агар бутнинг кумушдан эканини кўрса, ўз ҳавойи нафси учун бирорта аёлга мойил эканига далилдир. Агар бут олтиндан эканини кўрса, унинг майли ёқимсиз ишларга ва мол йиғишга қаратилганини билдиради. Агар бут пўлатдан, мисдан ёки қўрғошиндан эканини кўрса, унинг мақсади диндан кўра, дунё ишлари ва молу мато қидиришга мойил эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бутни жавоҳирлардан эканини кўрса, мақсади подшоҳлик, аъёнлар ва хизматкорлар соҳиби бўлиш эканлигига далилдир. Агар бутнинг уйда эканини кўрса, ақл ва илмдан ажралиши ва ҳайронликда қолишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда бутни кўрмоқ уч нарсани билдиради: ботил ёлғонни; мунофиқ маккорни; алдовчи фосиқ аёлни.

БУЮРИШ (ФАРМУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир кишига: «Юзингни ўтир, токи куймасин», – деса, бир ишни заҳмат билан амалга оширишига далилдир. Агар тушида унга: «Нонни синдир», – деса, ака-укаларини яхши асрашига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида унга: «Эшикни ёп», – деб буюрсалар, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир. Агар унга: «Оловда исин», – деб буюрсалар, камбағал бўлиб қолмаслик учун молини сақлашига далилдир. Агар унга: «Фалон нарсани е», – десалар, ўша нарса ширин бўлса, ейишига далилдир.

БУҒДОЙ (ГАНДУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги буғдой одамларга қийинчилик билан етадиган ҳалол молдир.

Тушида буғдой еганини кўрса, солиҳ ва диндор бўлишига далилдир. Агар буғдойнинг пиширилганини еса, ғамгин бўлишига далилдир. Тушида оғзидан то қорнигача қуритилган буғдой билан тўла эканини кўрса, умри охирига етганини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида буғдой бошоқларини еганини кўрса, ўша диёрда қаттиқ очарчилик бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Шоҳ деди: «Мен тушимда етти та озгин сигир еттита семиз сигирни еяётганини ва еттита яшил бошоқ билан бирга бошқа (еттита) қуриган бошоқларни кўрдим...»** (Юсуф сураси, 43-оят). Тушида буғдой сепаетганини кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло ўша диёрда ғалла нархини арзон қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги буғдой уч нарсани билдиради: ҳокимликдан тушишни; кўмак ва ғарибликни.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қиздирилган буғдой еганини кўрса, ҳеч қандай фойда топмаслигига далилдир. Тушида буғдойни ўз вақтида ўриб олаётганини кўрса, кўп молни қийинчилик билан қўлга киритишига далилдир. Тушдаги буғдойфуруш дунёни диндан устун қўювчи кишидир.

БЎЗЛАБ, ҲЎНГРАБ ЙИҒЛАМОҚ (НАВҲА КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бўзлаб йиғлаганини кўрса, ўша йиғлаган мавзе унга муборак бўлмайди ва улуғ одамлар у ердан тарқалиб кетади. Тушида шаҳар ҳокимининг ўлганини ва одамлар ҳўнграб йиғлаётганини кўрса, одамларга ўша ҳокимдан ранжу ситам етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ҳоким учун хуррамлик етади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳўнграб ва бўзлаб йиғлаганини кўрса, унга ғаму андуҳ етишига далилдир. Тушида йиғлаётганини ва оҳиста бўзлаётганини кўрса, хуррамлик ва шодликка далил бўлади. Агар эркаклар ва аёллар кўп бўлиб, бўзлаб, баланд овоз билан йиғлаётганларини кўрса, подшоҳ томонидан ўша мавзегга ғаму андуҳ етишига далилдир.

БЎЙИН (ГАРДАН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги бўйин омонат ҳамда дин жойидир. Агар тушида бўйни йўғон бўлиб қолганини кўрса, омонатни жойига қўйиш, диннинг созлиги ва диёнатни сақлаш қувватини билдиради. Тушида бўйни

калта ва заиф эканини кўрса, омонатни жойига қўйиш учун заиф эканига далилдир. Агар тушида илон унинг бўйнига ўралиб олганини кўрса, мол закотини бермаслигига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...Қиёмат куни бахиллик қилган нарсалари (ўз бўйинларига) бўйинтуруқ қилиб илиб қўйилади...» (Оли Имрон сураси, 180-оят).

Агар тушида бўйнида ҳеч нарса бўлмагани ҳолда бўйнининг оғир эканини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Тушида бўйнида нарса борлигини, бироқ унинг оғирлигини сезмаётганини кўрса, динининг созлиги ва умрининг узун бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бўйнининг йўғон ва кучли эканини кўрса, омонатни жойига қўйишига ва ишлари мустақкам бўлишига далилдир. Агар бўйнининг узун бўлиб қолганини кўрса, омонат унинг бўйнида узоқ қолишига далилдир. Агар бўйнини калта бўлиб қолганини кўрса, омонатни бўйнидан тез туширишига далилдир. Агар тушида бўйнини қора эканлигини кўрса, омонатга хиёнат қилишига далилдир. Агар бўйнининг синганини кўрса, ўз мақсадидан узоқлашишига ва динига нуқсон етишига далилдир, зеро диндан кўра улурроқ омонат йўқ. Агар бўйнини калта кўрса, омонатга хиёнат қилишига далилдир. Агар бўйнида мўй кўрса, омонатни жойига қўйишда қарздор бўлишига далилдир. Агар бўйнидаги мўйни қириб ташлаганини кўрса, карзидан қутилишига далилдир. Агар бўйин гўштининг қирқилганини кўрса, ўзида бўлган бировнинг молини йўқотишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида бўйин гўштини еганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар тушида бировнинг бўйнида ўтирганини кўрса, душман устидан зафар топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича тушда бўйнини кўриш беш нарсага далилдир: омонатга; қувватга; хиёнатга; қарзга ва беморликка.

БҲЙИНБҲОҒ (ТАВҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида бўйнида тилла ёки кумушдан ясалган тавқ борлигини кўрса, унинг миқдорига мувофиқ улурлик топиши ва бунда инсофга амал қилишига далилдир. Агар тавқни пўлатдан эканини кўрса, омонатни асрамаслиги ва динининг бузуқлигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз бўйнида тавқ борлигини кўрса, ёлгон даъво қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз бўйнида тилла тавқ борлигини кўрса, улуғлик топишига далилдир. Агар тавқ мис ёки пўлатдан бўлса, биров билан душманлашишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тавқ олти нарсага далилдир: Ҳажга; улуғликка; хусуматга; омонатга; фуломга ва канизакка.

Агар тушида ўз отининг бўйнида тавқни кўрса, подшоҳдан мол ва амал топишига далилдир.

БЎЙНИНИ УЗИШ ЁКИ БОШНИНИ ТАНИДАН ЖУДО ҚИЛИШ (ГАРДАН ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бўйнига уриб, бошини танидан жудо қилганларини кўрса, агар қул бўлса озод бўлиши, бемор бўлса, шифо топиши, қарзи бўлса, қарзидан узилиши, хавфда бўлса, омон бўлиши, кофир бўлса, мусулмон бўлишига далилдир. Агар бўйнини узган одам таниш бўлса, айтилган нарсалар ўша таниш орқали унга етади. Агар бўйнини узувчи бола бўлиб, балоғатга етмаган бўлса, бўйни узилган одам бемор бўлса, ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бўйнига урган одам тандуруст, озод ва бадавлат бўлса, бахтиёрликдан бадбахтликка тушиши, молу давлати йўқ бўлиши, камбағаллашуви ва охири ҳалок бўлишига далилдир. Тушда бошни тандан жудо қилиш камбағаллар ва қийинчиликда қолганлар учун яхши бўлади, бадавлат кишилар ва молу неъмат эгаларига ёмон бўлади.

БЎРИ (ГҮРГ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бўри ёлгончи ва ситамгар подшоҳдир. Тушида бўри билан жанг қилаётганини кўрса, подшоҳ ёки бошқа бир киши билан душманлашувига далилдир. Тушида бўрининг сугини ичганини кўрса, унга кўрқув ва хавф етишига далилдир. Тушида бўри гўштини еганини кўрса, ситамгар подшоҳдан егани миқдорича бойлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бўрини ўлдирганини кўрса, мусулмонлар ундан юз ўтиришига далилдир ва унда ҳеч қандай яхшилик йўқлигини билдиради. Баъзи таъбирчилар айтишича, душманга қаҳр қилади. Тушида бўрининг калласини

топиб олганини ёки кимдир берганини кўрса, унинг миқдорича иззат ва улуғлик топишига далилдир. Тушида бўри унинг уйига кирганини ва зарар етказганини кўрса, подшоҳдан зиён етишига далилдир. Агар зарар етказмаганини кўрса, подшоҳ унинг уйига меҳмонга келишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бўри унинг кўрпаси ичига яшириниб олганини кўрса, подшоҳ унинг аёли билан бузқчилик қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бўри уч нарсага далил бўлади: зolim подшоҳга; ёлғончи аёлга; бўри мода бўлса, заиф мухолифга.

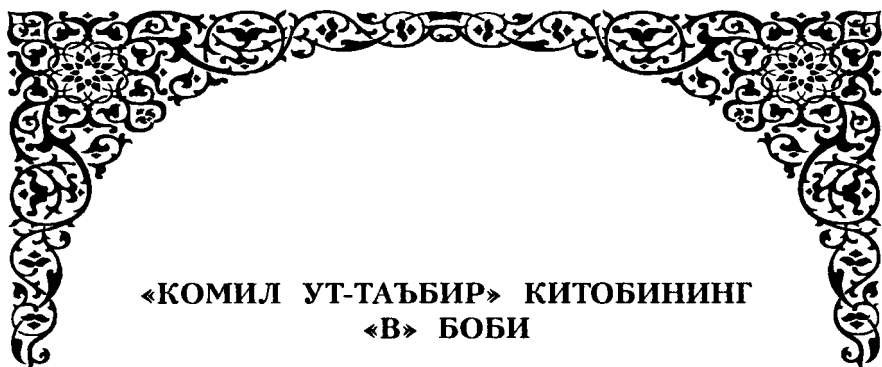
БҲЯМОҚ (ХУЗОБ КАРДАН) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушда соқолни бўяш ишларнинг сирини яширишдир. Тушида соч ва соқолни бўяганини, бироқ соч ва соқол рангни қабул қилмаётганини кўрса, одамларга ишнинг зоҳир (ташқи) томонини кўрсатишига далилдир. Агар ранг олганини кўрса, ишлари яхши бўлади, бироқ унинг ишлари яширин ҳолда қолади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида одамлар ранг бераётган нарсаларни у ҳам ранглаётганини кўрса, ўзини маҳол ва ёқимсиз ишлар билан банд қилишига далилдир. Агар қўл ва оёғини бўяётганини туш кўрса, қўлидан кетган моли қайта қўлига келишини билдиради. Тушида ҳар икки қўлига хина боғлаганини кўрса, ўз болаларини шариятга зид бўлган нарсалар билан безатишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида қўлига оро бериб, хина билан бўяётганини кўрса, у одам ўз касбу кориди макру ҳйла ишлатишига далил бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қўл ва оёғини хина билан бўяганини кўрса, одамлар афсус айтадиган бир иш қилишига далилдир. Тушида бармоқларининг учини хина қилаётганини кўрса, тасбиҳ айтишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «В» БОБИ

ВАЗИР (ВАЗИР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги вазир подшоҳ учун яхши ишдир. Ҳар ким тушида вазир бўлиб қолганини, инсофли ва одил эканини кўрса, ўзининг инсофли ва адолати миқдорида улуғлик ва иззат топишини билдиради. Агар вазир тушида гилам ёки палос ёйганини кўрса, унинг учун иззат, мол ва неъмат фаровон бўлишига, умри узоқ бўлишига далилдир. Тушида вазир чопон ва бош кийими берганини кўрса, одамлар уни ҳоким қилишига далилдир. Тушида вазир унинг уйига келганини кўрса, подшоҳ сабабли унга ғаму андуҳ етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида вазир билан таом еганини кўрса, ундан иззат ва улуғлик топишига далилдир. Тушида вазирнинг уйи қулаб кетганини, бемор бўлганини, подшоҳ уни ишдан олганини, от йиқитиб юборганини, сигир шохи билан сузиб юборганини кўрса, буларнинг ҳаммаси унинг ишдан кетишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда вазирни кўриш тўрт нарсага далилдир: кўзи ой ва қуёшнинг кўзига айланган бўлса; кўзи Дажла дарёсига айланган бўлса; подшоҳ белига камар боғлаган бўлса; Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг ёронларидан бири унинг бошига тож кийдирганларини кўрган бўлса, буларнинг ҳаммаси вазирлик мансабини топишига далилдир.

ВАЙРОНЛИК (ВАЙРОНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги уй, дўкон ва шунга ўхшашларнинг вайронлиги динда йўлдан адашишга далилдир. Тушида вайронани обод қилаётганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида обод ернинг вайрон

бўлганини кўрса, ўша ер одамлари бало ва мусибатга тушишларига далилдир. Тушида эски вайронани обод қилганини кўрса, туш соҳибининг ишлари соз бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, вайроналик Яратувчининг ишларидан бўлса, туш кўрувчига фойдадир, агар банданинг иши бўлса, таъбири аксинча бўлади.

ВАКИЛ (ВАКИЛ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида подшоҳга вакил бўлганини ва ўз ишини адолат билан қилганини кўрса, дунёда эзгулик ва иқбол топишига далилдир. Агар қозининг вакили бўлганини кўрса, ҳам шу таъбирга эга. Агар ўз ишида инсофли ва адолатли бўлмаганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, вакил тушида тавба қилувчини эъзозлаганини кўрса, бирор кишига ширин сўз айтишига далилдир. Агар тавба қилувчининг очиқ юзли ҳолда кўрса, унга тавба қилувчидан фойда етишини билдиради. Бунинг аксини кўрса таъбири ҳам аксинча бўлади.

ВАҲШИЙ ҲАЙВОНЛАР (ВУҲУШ) – Вуҳуш – даштларда яшайдиган тўрт оёқли ҳайвонлардир. Улардан нар (эркак)лари эркак кишиларга, мода (урғочи)лари аёлларга далолат қилади.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида ваҳший ҳайвонларни овлаганини ёки биров ўз овини унга берганини кўрса, молу неъматга далил бўлади. Унинг гўшти ва териси ҳам шунга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ваҳший ҳайвонлар Сулаймон (а.с.)га итоаткор бўлганлари каби, унга ҳам итоатли эканини кўрса, мусулмончиликда нуқсонли бўлган бирорта гуруҳ фармониға қулоқ солувчи бўлишиға далилдир.

ВОДИЙ (РУДБОР) – Рудбор деб водий (серсув жой)ни айтадилар. Тушида водийға тушиб қолганини кўрса, ғаму андуҳға гирифтор бўлишиға далилдир.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, водийдан чиқиб кетганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги водий Ҳажни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Эй, Раббимиз! Мен зурриётимдан** (бир

қисмини — ўғлим Исмоил ва унинг онаси Ҳожарни) Сенинг ҳурматли Байтинг ҳузурдаги экин ўсмайдиган бир водийга жойлаштирдим...» (Иброҳим сураси, 37-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги водий шеър айтишга далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Шоирларга йўлдан озганлар эргашурлар. Уларнинг ҳар водийда (мавзуда) дайдишларини кўрмадингизми?!**» (Шуаро сураси, 224 – 225-оятлар).

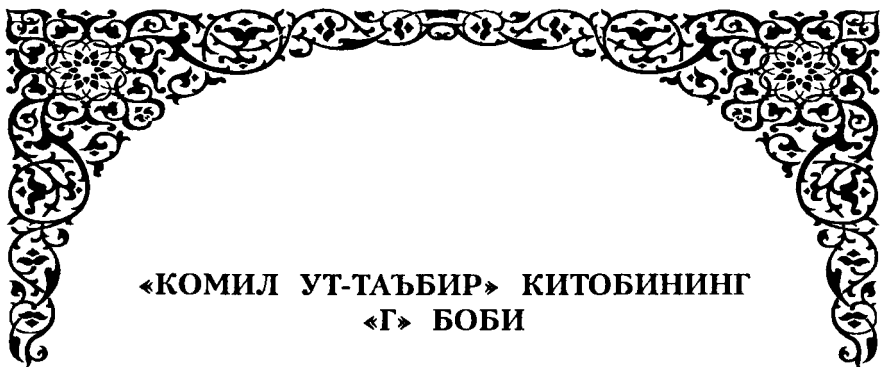
ИЗОҲ: Бу оятлардаги шоирлардан мурод ўша даврдаги ёмон ниятли, лаганбардор, ёлғон тўқувчи маддоҳ шоирлардир. Аммо яхши шоирлар тўғрисида Муҳаммад алайҳиссаломдан қатор ҳадислар борки, уларда шеър ҳикматдан холи бўлмаслиги, шоирлар ўз қаламлари билан қилич қилаолмайдиган ишларни бажаришлари мумкинлиги ва бошқа фазилатларини баён қилганлар.

«ВОҚИЪА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Воқиъа» сурасини ўқиётганини кўрса, гуноҳлардан тавба қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тоат тавфиқини топади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тоат бобида бошқалардан ўзиб кетишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Г» БОБИ

ГАВҲАР (ГАВҲАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гавҳар чиройли ва бадавлат аёл бўлади. Тушида гавҳар борлигини кўрса, хотинини талоқ қилишини билдиради. Агар тушида кўпгина гавҳарлари борлигини кўрса, кўп мол топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида гавҳар сотаётганини кўрса, аёллар иши билан шуғулланишини ва даллолик қилишини билдиради. Агар баъзи гавҳарларнинг тешиги борлигини ва баъзиларида тешик йўқлигини кўрса, қизлар ва бева аёлларга даллолик қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ гавҳар фарзанд бўлади. Туши оқ гавҳари борлигини кўрса, оиласида фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гавҳар саккиз нарсага далил бўлади: молга; илмга; фарзандга; қимматбаҳо бирор нарсага; чиройли аёлга; фойдали сўзга; хайру баракатга ва яхши ишлар қилишга.

ГАВҲАРФУРУШ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида гавҳару марварид сотаётганини ва бу гавҳар ўзининг мулки эканини кўрса, илм ва дин эгаси бўлишига ва ҳаммага яхшилик ва эҳсон қилишига далилдир. Агар илм ва дин эгаси бўлмаса, фуломлар эгаси бўлиши ва гавҳарнинг қиймати миқдориди мол топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, агар киши солиҳ ва покдонмон бўлса ва гавҳар сотаётганини кўрса, илм ва дин амалларини қилишига далилдир. Тушдаги гавҳарфуруш илму ҳикмат соҳибидир.

ГАДОЙЛИК ҚИЛИШ (ГАДОЙИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида гадойлик қилиб, нарса сўраётганини кўрса, унга хайру манфаат кўп етиши, ҳар ким билан келишиб яшаши, бироқ одамлар уни маломат қилишига далилдир. Агар тушида уйлардан нарса сўрагани ва ҳеч ким нарса бермаганини кўрса, ишлари юришмаслигига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда гадойлик қилиши тўрт нарсага далилдир: яхшиликларга; фойдага; маишатга; иззат ва обрўга.

ГАЖ (ГАЖ) (алебастр) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гаж жанг ва хусумат бўлади. Агар тушида гаж берганини кўрса, жанг ва хусуматга тушади. Агар биров унга гаж берганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гаж оғирликни билдиради. Тушда гаждан бунёд қилинган ҳар қандай нарса ёмон бўлади, чунки ҳаммаси оловда пиширилгандир. Агар тушида гаж еганини кўрса, ҳалок бўлиш хавфи борлигига далилдир.

ГАРОВ (ГАРОВ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида гаров жойидалигини ёки ўз танини гаровга қўйганини кўрса, қилган гуноҳларидан бадани учун хавфда эканига далилдир. Агар тушида аёли ва фарзандларини биров учун гаровга қўйганини кўрса, унга ситам ва адолатсизлик етишига далилдир. Тушида ўзини гаровга қўйганини кўрса, зулм кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини гаровга қўйганини кўрса, дини бузилишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ҳар бир жон** (эгаси) **ўзи** (дунёда) **қилган амали билан гаровлидир**» (Муддассир сураси, 38-оят). Агар тушида дунё матоси ҳақида бир одам олдида гаровлашса, бирор нарса ҳақида бирор киши билан сўзлашувига далилдир.

ГИЛАМ (ГИЛИМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гилам раис ва раҳбар бўлади. Агар туш кўрувчи раҳбарлардан бўлса, унинг иззати ва улуғлиги янада зиёда бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги гилам солиҳ ва сара одамдир, у дарвишлардан бўлади. Тушида гилам тўшалганини ва бу гилам унинг мулки эканини кўрса, умри узун ва ризқи кенг бў-

лишига далилдир. Агар тушида гиламга ўтирганини кўрса бироқ бу жой кимники эканини билмаса, аҳволи ўзгаришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида гилам олган бўлса, бадавлат аёлга уйланишини билдиради. Агар бу тушни аёл киши кўрса, эрга тегиши ва эридан хайру манфаатлар кўришига далилдир. Агар тушида кичкина гиламга ўтирганини кўрса, чиройли, порсо, соз аёлга уйланишини билдиради. Агар гилам яшил бўлса, урушқоқ диндор аёлга далилдир. Агар гилам қизил бўлса, ишрат ва шодликни яхши кўрадиган аёлга далилдир. Агар гилам сариқ бўлса, касалманд аёлга далилдир. Агар гилам қора бўлса, зоҳид ва обид аёлга далил бўлади. Агар гилам ҳар хил рангларда бўлса, айтилган барча нарса мавжуд бўлган аёлни билдиради. Агар тушида гиламни ёпиб олганини кўрса, бир улуғ ва порсо одамнинг ҳимоясида бўлишини, ундан фойдалар топишини билдиради. Агар гиламни ўзидан узоқлаштира ва у йўқолса таъбири айтилганнинг акси бўлади. Тушида кичкина гиламга ўтирганини кўрса, умри қисқа эканига далилдир. Агар ўтирган кичкина гилами унинг остида каттага айланганини кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Агар гиламни йиғиштириб, уйнинг бурчагига қўйганини кўрса, ўз иқболини ўз қўли билан йўқотишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гилам беш нарсани билдиради: раисни; порсо раҳбарни; бадавлат аёлни; канизакни ва хайру манфаатни.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида гиламни яшил ва тозо ҳолда кўрса, дин ва дунёда хотиржамликка далилдир. Агар бошқаларнинг уйда тўшалган гиламни кўрса, сафарга чиқиши ва сафардан кўп фойдалар кўришига далилдир.

ГОВМИШ, БУЙВОЛ (ГОВМИШ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги говмиш одамларга фойда етказадиган кадрли кишидир, хусусан говмиш итоаткор бўлса, шундайдир.

ГОВЗАБОН ЎСИМЛИГИ (ГОВЗАБОН) – Говзабон ўсимлик турларидан бўлиб, барглари қўпол бўлади.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушда говзабон ейиш жанг ва хусуматни билдиради. Уни ейиш ва кўришдан фойда йўқ.

ГОВЧАШМ ЎСИМЛИГИ (ГОВЧАШМ) – Говчашм ўсимлик номи бўлиб, уни тушда кўриш одобли канизакни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар аёл киши тушида говчашм ўсимлигининг гулларини олиб, эрига берганини кўрса, талоқ олишига далилдир. Агар говчашмнинг гулларини олиб, ғуломига берганини кўрса, ғуломи қочиб кетишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, говчашмни ўз вақтида кўрса, хотини фарзанд туғишига далилдир. Агар ўз вақтида кўрмаса, ёмон бўлади. Агар говчашмни сўлиган ҳолда кўрса, боласи касал бўлишига далилдир. Агар фарзанд бўлмаса, ғамгин бўлади, зарар етиш эҳтимоли бор.

ГУДОБЛАР⁹ (ДУШОБ) ШИННИСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда кўрилган кудоблар ичида хурмодан тайёрланган кудобдан яхшиси бўлмайди. Ундан сўнг бодом, ундан кейин нон кудоби, сўнг кўкнор кудоби яхши бўлиб, кўкнордан фойда камроқ бўлади. Агар тушида бодом кудобини истеъмол қилганини кўрса, унинг миқдорича бахил одамнинг молидан қўлга киритишни билдиради. Кўкнор кудобидан еганини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилади, бироқ фойдаси камроқ бўлади. Агар тушида нондан қилинган кудобни еса, унинг миқдорича порсо бир одамдан мол ҳосил қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кудоблар қанчалик ширин ва хуштаъм бўлса, шунча эзгуликка далил бўлади, тахир ва нохуш бўлса, ёмонликка далилдир.

ГУЛ (ГУЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда кўрилган гул ҳақидаги ҳукм икки хилдир: биринчиси – дарахтда турган гул; иккинчиси – дарахтдан тўкилган гул. Бақоси йўқ, узоқ турмайдиган гул туш кўрувчи учун ғаму андуҳ бўлади. Ҳар ким тушида қизил гулни ўз вақтида ўз дарахтида кўрса, унинг оиласида фарзанд туғилишига далилдир, агар ўз вақтида бўлмаса, фарзанд сабабли мусибат етишига далилдир.

Тушдаги гул дарахти улуғлик ва сўзини ўтказиш бўлади. Тушдаги сариқ гул дарахти ҳожатларни чиқарувчи савдогар аёл бўлади. Оқ гул дарахти иззат, давлат ва обрў бўлади. Агар ўз ҳовлисида гул дарахтини кўрса, бир қизга уйланишига далилдир. Агар ўз ҳовлисида садбарг гулини кўрса, фарзанд сабабли шод бўлишига

далилдир. Агар ҳар хил гулларнинг очилиб турганини кўрса, қариндошлари ва оила аъзоларидан хурсанд бўлишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гул бировга вафо қилмайдиган паст ҳимматли эркакни билдиради. Тушида бировга гул берганини ёки гул қўлидан тушиб кетганини кўрса, айтилган сифатли эркақдан узоқлашишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гул ғойибдаги одамдан келадиган мактубни ёки ғойибдаги одамнинг келишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гул олти нарсани билдиради: фарзандни; дўстни; паст ҳимматли одамни; канизакни; гуломни ва ғойибдаги одамнинг хатини.

ГУЛОБ¹⁰ (ЖУЛЛОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда гулоб ичмоқ ҳалол мол ва пок динни билдиради. Агар тушида биров гулоб берганини ва ичганини кўрса, шу ичгани миқдорида мол ҳосил бўлишига далилдир, яна дини пок ва дуруст эътиқодга ҳам далилдир. Агар ўзига гулоб берганини кўрса, ўша берган кишидан хайру манфаат топишини билдиради. Агар гулобни ичмаганини ва ерга тўкиб юборганини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади.

ГУЛТОЖИХЎРОЗ (БЎСТОН АФРУЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда гултожихўрозни кўрмоқ шодликни билдиради. Агар гултожихўроз топса ёки биров унга берса, шодлик ва хуррамликка далил бўлади. Агар бировга гултожихўроз берганини кўрса, ўша одамни хурсанд қилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар гултожихўрозни ўз вақтида кўрса, улўғликка далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, гултожихўроз – хуштабиатли, гўзаллик соҳибаси бўлмиш савдогар бойнинг хотинини билдиради. Агар гултожихўрозни ердан юлиб олганини кўрса, бирор одамнинг суҳбатидан жудо бўлишини билдиради.

ГУЛҚАНД (ГУЛШАКАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гулқанд, гулшакар ва гулангабинлар ейилган миқдорига мувофиқ бойлик ва ҳалол мол ҳисобланади. Тушида гулқанд ва гулангабини борлигини ва ундан еганини кўрса, агар бой

бўлса, моли зиёда бўлишини, агар бемор бўлса, шифо топишини, агар ғамгин бўлса, шод бўлишини, агар қарздор бўлса, қарздан қутилишини билдиради.

ГУЛХАЙРИ (ХИТМИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ўз фаслида кўрилган гулхайри фойда бўлади, ўз фаслида кўрилмаган ғаму андуҳ бўлади. Тушда ундан истеъмол қилмоқ зарар ва нуқсонни билдиради. У билан бошни ювиш эса тавба ва пок динлиликка далилдир.

ГУНАФША (БИНАФША) – Муҳаммад ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бинафшани кўрса ва бу ўз вақтида бўлса, бирор аёлдан ёки канизакдан ўзига бирор нарса етишига ёхуд фарзанд туғилишига далилдир. Агар уни ўсимлигидан узилган ҳолда кўрса, ҳам ғам ва қайғу етишига далилдир. Агар аёл киши бинафшани узса ва эрига берса, эри уни талоқ қилишига далил бўлади. Агар бировнинг ўзига бир даста бинафша берганини кўрса, ўша одам билан ўрталарига айрилиқ тушишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги бинафша ўсимлиги бадфеъл ва уришқоқ канизакни билдиради.

ГУМБАЗ, ҚУББА (ГУНБАД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гумбаз хотин бўлади. Тушида тоза гумбазни кўрса ва гумбаз ўз мулки эканини билса, чиройли хотин олишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гумбаз шараф ва улуғликка далилдир. Тушида баланд гумбаз устидалигини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гумбаз тўрт нарсага далилдир: хотинга; канизакка; фойдага; иззат ва обрўга.

ГУНОҲ (ГУНОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида гуноҳ қилганини кўрса ва бу қандай гуноҳ эканини билмаса, гуноҳ ва фитнага тушишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда гуноҳ қилиш ҳам маъсият, ҳам гуноҳ бўлади, Ҳақ таъоло уқубатидан омон бўлиб, ишлари яхши бўлиши учун тавба қилмоқ керак.

ГУРЗИ (АМУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гурзи яхши ва тўғри одамдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтиши, қаттиқ сўздир.

Агар тушида бир одамни гурзи билан урганини кўрса, бир одамга қаттиқ сўз айтишига далилдир. Агар тушида пўлат гурзини борлигини кўрса, подшоҳдан қувват ва кўмак олишига далилдир. Агар гурзини қўлидан тортиб олганларини кўрса, таъбири аксинчадир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гурзи уч нарсага далилдир: тўғри одамга; хунук ва қаттиқ сўзга; улуғ бир ҳукмдорга.

ГУРУЧ (БИРИНЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гуруч қийинчилик билан ҳосил бўладиган молга далолат қилади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, пишган гуруч еяётганини кўрса, ҳожати раво бўлишига белги бўлади, унга яхшилик келади. Агар гуручни гўшт билан пишириб еганини кўрса, яна ҳам яхшироқ ва яна ҳам созроқ бўлади. Гуручни сут билан еса, жуда создир. Гуручни айрон билан пишириб еса ғаму андуҳга далил бўлади. Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг марҳамат қилишларича, тушда гуруч кўриш уч нарсага далолат қилади: молга; ҳожатга; хайру манфаатга.

ГҲНГ ВА ТЕЗАК (САРГИН) – Ибн Сириннинг айтишича, от ва сигирнинг гўнги молу неъматни билдиради. Тушида кўп гўнгни кўрса, молу неъматнинг кўп ҳосил бўлишига далилдир. Эркак кишининг гўнги ҳаром молдир. Агар ўз жойини ифлослаб қўйганини кўрса, молидан баъзи қисмини баъзи аёлига сарф қилишига далилдир. Агар ҳожат ушатиб, ахлатини тупроқ билан бекитаётганини кўрса, ўз молини ерга кўмиб, бекитишига далилдир. Агар одам гўнгини еяётганини кўрса, ҳаром мол ейишига ёки ҳаром молни қўлга киритишига далилдир. Агар номаълум бир жойга ҳожат ушатганини кўрса, ўз молини фойда ва савоб бўлмайдиган бир ишга сарф этишига далилдир. Агар бошдан-оёқ бадани ахлат билан бўялганини кўрса, бирорта гуноҳ қилишига далилдир. Агар ичи кетаётганини кўрса, молини беҳудага исроф қилишига далилдир. Агар ичидан нажосати сел каби оқиб чиқаётганини кўрса, подшоҳдан ғаму андуҳ етишига далилдир.

Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушдаги одамлар гўнги ҳаром молга далилдир. Чорва ҳайвонларнинг гўнги ҳам ҳаром молдир. Ваҳший ва ёввойи ҳайвонларнинг гўнги зулм билан қўлга киритиладиган молдир.

Жобирнинг айтишича, одамдан чиқадиган барча ахлатлар ўша одамдан чиқадиган молини билдиради. Агар ахлатлар орасида кетаётгани ёки катта кўча ёхуд уйда ахлатга ботиб қолганини кўрса, унга подшоҳдан ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар нажосатга оёқ қўйганини ва йиқилиб тушганини, бош-оёқ нажосатга булганганини, турган жойи пастлик ва ёмон эканини кўрса, ҳокимдан ёки валийдан унга бирор ёқимсиз ҳолат етишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ич кетиши, агар ўзининг жойида бўлса, тўрт нарсани билдиради: ҳаром молни; ишларнинг юришувини; оилага нафақа келишини; ғамнинг йўқ бўлишини.

Тушда ҳожат ушатиш бойлик ва муроддир.

ГҶНГҚҶНҒИЗ (САРГИНГАРДОН) – Уни араб тилида жуъал дейдилар.

Тушдаги гўнғқўнғиз молу давлат тўплайдиган кишидир.

Ибн Сириннинг айтишича, агар тушида гўнғқўнғизни тутиб олганини кўрса, ҳаромхўр бир киши билан суҳбат қуришига далилдир. Агар уни ўлдирганини кўрса, ҳаромхўр кишини ўлдиришига далилдир. Агар кўпгина гўнғқўнғизлар ўзига ёпишиб олганини кўрса, ҳаромхўрларга дучор бўлишига ва зарар тортишига далилдир. Агар гўнғқўнғизни еб юборганини кўрса, ҳаромхўр кишининг молини ейишига далилдир.

ГҶР (ГҶР) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушдаги гўр зиңдон, яъни қамоқни билдиради. Тушида ўзи учун ўзи гўр кавлаганини кўрса, аҳволи танг бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ўша гўр кавлаган жойида ўзи учун уй қуришини билдиради. Тушида уни гўрга қўйганларини кўрса, аҳволи офир бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «Сўнгра унга ўлим бериб, қабрга киритди» (Абаса сураси, 21-оят).

Тушида уни гўрга қўйганларини ва бошидан тупроқ торганларини кўрса, динида нуқсон бўлиши ва дунёдан тавбасиз кетишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзи гўрга кирганини кўрса, қамоққа солишларига далилдир. Тушида гўрга кириб, у ерда ўлганини кўрса, қамоқда ўлишига далилдир. Тушида унинг томи устида гўр кавлаганларини кўрса, узоқ яшашига далилдир. Агар гўр устида турганини кўрса, гуноҳ устида доимий бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини гўрда ўлик ҳолда кўрса ва Мункар Накир уни саволга тутса, ўша диёр подшоҳи уни қидиришига далилдир. Агар Мункар Накирга хато жавоб айтганини кўрса, подшоҳ азобидан ожиз қолишига далилдир. Уни тушида гўрдан чиқариб, дорга осганларини, яна қайтиб гўрга қўйганларини кўрса, подшоҳ уни эъзозлаши ва сарпо кийдиришига, сўнг қамоққа солишига далилдир.

ГҲРИСТОН, МОЗОР (ГҲРИСТОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гўристон дини ва дунёси бузуқ ҳамда ғаму пушаймонда бўлган нодон кишилар билан суҳбатдош бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида гўрдагиларни зиёрат қилганини кўрса, қамоқдагиларни зиёрат қилишига далилдир. Тушида гўристонда ёмғир ёққанини кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъолодан гўрдагиларга раҳмат бўлганига далилдир.

Магрибий (р.а.)нинг айтишича, бадавлат киши тушида гўристонда кетаётгани ва гўрларга салом бераётганини кўрса, камбағал бўлиши ва одамлардан гадойлик қилиб нарса сўрашига далилдир, чунки гўристон бечораларнинг жойидир. Тушида таниш қабристонда эканини ва мурдалар гўрларидан тирилиб чиққанларини кўрса, ўша мавзе одамларига қийинчилик ва танглик етишига далилдир. Тушида одамлар гўрларни очаётганларини, гўрдагиларнинг баъзиси ўлик, баъзиси тирик эканини кўрса, ўша вилоятда қийинчилик юз беришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гўристон уч нарсага далилдир: қамоққа; ғамга; меҳнат ва балога.

ГҲШТЛАР (ГҲШТҲО) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушда сувда пиширилган гўшт қовурилган гўшдан яхшироқ бўлади, қовурилган гўшт эса хом гўшдан яхшироқдир. Агар тушида ўз танасининг гўштини еганини кўрса, ўз оила

аъзоларини ғийбат қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, пушаймон келтирадиган бирорта ишни қилишига далилдир. Тушида одамларнинг гўшларини еганини кўрса, ноҳақдан одамларнинг ғийбатини қилишига далилдир.

Тушида бир одамни дорга осганларини ва у эса ўша осилган одамнинг гўштидан еганини кўрса, ҳаром мол ейишига далилдир. Тушида пиширилган семиз қўй гўштидан еганини кўрса, молу неъмат топишига далилдир. Агар сўйилган қўйни уйига олиб келганини кўрса, бир улуг одам ўша ерда ўлишига далилдир. Тушида сўйилган қўйнинг баъзи аъзоларини уйига олиб келганини кўрса, ўша хандонда бировнинг ҳалок бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда ориқ гўштдан семиз гўшт афзал бўлади. Тушида янги ва тоза гўшт билан бировни урганини кўрса, ўша одамни тили билан хафа қилиши ёки бировни ғийбат қилишига далилдир. Тушида қовурилган гўшт еганини кўрса, унинг миқдорича ризқни ғаму андуҳ билан топишини билдиради. Тушида қассобдан гўшт олганини, ҳақини берганини ва уйига олиб келганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Тушида аждарҳо гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича душман молини тортиб олиши уни харж қилиши ва душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Тушида от гўштини еганини кўрса, одамлари ичида яхши номга эга бўлиши ва подшоҳдан бирор нарсага эга бўлишига далилдир. Тушида туя гўштини еганини кўрса, унинг миқдорича душман молига эга бўлишни ва ундан ейишни билдиради. Агар бўталоқ гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича етимнинг молини ейишга далилдир, ундан сўнг касал, бўлиши ва шифо топишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, подшоҳ одамларидан фойда топишни билдиради. Агар туяқуш гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича саҳройи одамлардан фойда топишни билдиради. Тушида оҳу гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича чиройли бир аёлдан мол топишини билдиради. Агар эчки гўштидан еганини кўрса, душман молини текинга қўлга киритишига ва харжлашишига далилдир. Тушида қалдирғоч гўштидан еганини кўрса, унга мусибат етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, душман молини ейишига далилдир.

Тушида ўрдак гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича молу

неъмат топишига далилдир. Агар қоплон гўштидан еганини кўрса, жангдан ном чиқариши, шараф ва улуғлик топишига далилдир. Агар чумчуқ гўштидан еганини кўрса, семиз ва қўпол бир одамдан мол топиши ёки унинг миқдорича фарзандидан мол ҳосил қилишига далилдир. Тушида маймун гўштидан еганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Тушида фил гўштидан еганини кўрса, султондан мол топишига далилдир. Агар қирғий гўштидан еганини кўрса, золим подшоҳдан фойда топишини билдиради. Агар қирғовул гўштидан еганини кўрса, бир сотқин одамнинг молидан ейишига далилдир. Агар тушида бойўғлининг гўштидан еганини кўрса, ўғирланган молдан ейишини билдиради. Тушида эшак гўштидан еганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Тушида қуён гўштидан еганини кўрса, хотин молидан бироз топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, мерос топади.

Тушида хўроз гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича ажамий кишидан манфаат топишига далилдир. Агар саратоннинг гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича ҳаром мол ейиши ва тоатга сузлик қилишини билдиради. Агар тушида дуррож гўштидан еганини кўрса, аёлининг молини тортиб олиши ва харж қилишига далилдир. Агар латча (ариқ сичқони)нинг гўштидан еганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар қарға гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича фосиқ одамнинг молини ейишига далилдир. Агар калтакесак гўштидан еганини кўрса, кўп сафар қиладиган одамдан фойда кўришини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг гапича, калтакесак гўштидан ейиш бу жаҳоннинг зийнати ва тугаллигига далилдир. Тушида ит гўштидан еганини кўрса, душман устидан зафар топишига далилдир. Агар олмахон гўштидан еганини кўрса, мусофир бир одамнинг молидан ейишига далилдир. Тушида семурғ гўштидан еганини кўрса, улуғ бир одамнинг моли унга тегишига далилдир.

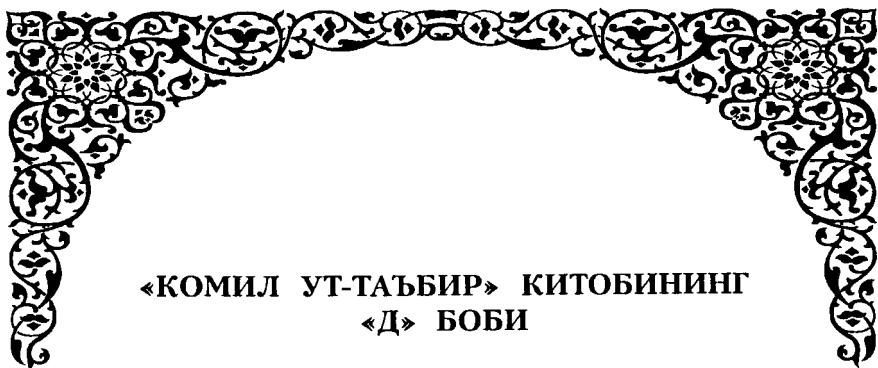
Тушида шоҳин (оқ бургут)нинг гўштидан еганини кўрса, золим бир одамнинг молидан фойда топишини билдиради. Тушида кўзичоқнинг гўштидан еганини кўрса, бир гумроҳ одамга яқинлашишни билдиради. Тушида шернинг гўштидан еганини кўрса, тижорат тўғрисида қариндошлари билан жанжаллашишни билдиради. Агар товус гўштидан еганини кўрса, молу неъмат топишига далилдир. Агар тўти гўштидан еганини кўрса, илм ўқ-

ишини, бироқ илм унга фойда бермаслигига далилдир. Агар мусича гўштидан еганини кўрса, бир яхши аёлдан фойда топишини билдиради. Тушида сигир гўштидан еганини кўрса, кўп мол ҳосил қилади ва иши тартибга тушади. Агар ёввойи буқа гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича хотини ёки канизани молидан фойда етишини билдиради. Тушида каптар гўшtidан еганини кўрса, хотинининг молидан баҳраманда бўлишига далилдир. Тушида мушук гўшtidан еганини кўрса, фойда топишига далил бўлади. Тушида бўри гўшtidан еганини кўрса золим подшоҳдан ҳаром мол топишига далилдир. Агар тошбақа гўшtidан еганини кўрса бирорта олимдан илм ҳосил қилишини билдиради. Агар сртлон (ёлдор бўри) гўшtidан еганини кўрса, бир қари кампир уни жоду қилишига далилдир. Агар қулон гўшtidан еганини кўрса, молу манфаат топишига далилдир. Агар товук гўшtidан еганини кўрса, канизак ёки хизматкордан мол топишига далилдир.

Тушида балиқ гўшtidан еганини кўрса, хотинининг молидан бироз нарса ейишига далилдир. Агар мурғобий (сув қуши, ўрдак)-нинг гўштини еганини кўрса, улуғлик ва обрў топишига далилдир. Тушида мурданинг гўшtidан еганини ўша мурдани ёмон сифати билан ёд қилишига далилдир. Агар тимсоҳ ёки наҳанг балиқ гўшtidан еганини кўрса, унга ранж ва бало етишига далилдир. Агар сассиқпопушак гўшtidан еганини кўрса, зийрак ва улуғ бир одамдан фойда топишини билдиради. Агар ҳумо қушининг гўшtidан еганини кўрса, подшоҳдан унга роҳат етиши ва ишлари юқорилашувига далилдир. Агар булбул гўштини еганини кўрса, хотини, фарзанди ёки ғуломининг молидан унга фойда етишига далилдир. Агар қоплон гўшtidан еганини кўрса, душман молидан ейишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда жониворлар гўштини кўриш тўрт нарсани билдиради: молнии; меросни; бадавлатликни; мусибат ва ғамни.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Д» БОБИ

ДАЖЖОЛ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, Дажжолни таниш бўлган жойда кўрмоқ ўша ерда фитна пайдо бўлиши ва ёлғончиларнинг йиғилишига, у ерда хайру баракатнинг йўқолишига далилдир.

ДАЛА (САҲРО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дала подшоҳ томонидан даланинг катталигига мувофиқ етадиган яхшилик ва хуррамликдир. Агар тушида чегарасиз далаю сахрони кўрса, унда тикону хашаклар кўп бўлса ва у мазкур ерда айланиб юрганини кўрса, золим бир подшоҳ билан суҳбатдош бўлиши ва унинг яқинига айланишига далилдир. Агар кўкатлар ўсиб ётган далани кўрса, бир олим одам билан суҳбатлашиши ва унда фойдалар топишига далилдир.

ДАЛЛОЛЛИК ҚИЛМОҚ (ДАЛЛОЛИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг аётишича, тушда даллоллик қилиш тўрт нарсага таъбир қилинади: одамлар орасида маслаҳат қилишига; тўғри йўлга; яхши феълга; амри маъруфни бажо келтиришга.

Тушдаги даллол одамларни яхшилик сари йўл кўрсатувчи кишидир. Ҳар ким тушида даллоллик қилаётганини кўрса, яхши йўлни кўрсатишга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги даллоллик тўрт нарсага далилдир дейди ва улар юқорида зикрини топди.

ДАРАХТЛАР (ДАРАХТОН) – Дониёл (а.с.) айтадилар: «Тушдаги одамлар учун қадрли бўлган дарахт азизи ва улуғ киши бўлади. Қадрсиз дарахт эса пасткаш киши бўлади. Мевали дарахт бадавлат кишига далил, мевасиз эса фақир кишига далил. Боғда кўрил-

ган дарахт боғ эгаси учун молу давлатдир. Дарахтни томири билан қўпорса, бирор кишининг иззат ва обрўйини тўкади».

Тушдаги Араб диёрида ўсадиган дарахтлар саҳройи кишиларга, Ажам юртларида ўсадиган дарахтлар Ажам одамларига далолат қилади.

Анор дарахти (дарахти анор).

Тушдаги анор дарахти фойдали бадавлат кишидир.

Бодом дарахти (дарахти бодом).

Тушдаги бодом дарахти соҳибжамол, чиройли аёлдир.

Гул дарахти (дарахти гул).

Тушдаги гул дарахти шодон одамга далилдир.

Ёнғоқ дарахти (дарахти жавз).

Тушдаги ёнғоқ дарахти азиз ва олижаноб кишини билдиради.

Жийда дарахти (дарахти синжид).

Тушдаги жийда руҳи енгил ва ҳашаматли олимга далилдир.

Зайтун дарахти (дарахти зайтун).

Тушдаги зайтун дарахти аслзода ва насабли кишига далилдир.

Какос ёнғоғи дарахти (дарахти жавзи ҳиндий).

Тушдаги какос ёнғоғининг дарахти одамларга бахил ва аёлга қаттиққўл ажамли кишидир.

Лимон дарахти (дарахти лимун).

Тушдаги лимон дарахти жоду қилувчи ёки мунажжимлик билан шуғуланувчи кишига далилдир.

Мурч дарахти (дарахти фулфул).

Тушдаги мурч дарахти азиз ва улўф кишига далилдир.

Олма дарахти (дарахти сиб).

Тушдаги олма дарахти касалмаңд кишига далилдир.

Олхўри дарахти (дарахти олу).

Тушдаги олхўри дарахти барчага наф етадиган табибдир.

Обнус дарахти (дарахти обнус).

Тушдаги обнус дарахти ўз ишида боши қотган одамдир. Баъзиларнинг айтишича, хотин ёхуд канизақдир.

Сарв дарахти (дарахти сарв).

Тушдаги сарв дарахти ажамли хуштабъ кишига далилдир.

Сандал дарахти (дарахти сандал).

Тушида сандали борлигини кўрса, одамлар унга мадҳу сано айтишига далилдир.

Турунж дарахти (дарахти турунж).

Тушдаги турунж дарахти мухолиф ва ўзбилармон кишини билдиради.

Уд дарахти (дарахти уд).

Тушдаги уд дарахти чиройли юзли ва ширин забон кишига далилдир.

Хандонписта дарахти (дарахти фистақ)

Тушдаги хандонписта дарахти бадавлат бахил кишига далилдир.

Хурмо дарахти (дарахти хурмо).

Тушидаги хурмо дарахти азиз ва олим киши бўлади. Тушида ҳовлисида хурмо дарахти борлигини кўрса, улуғ бир киши билан ошино бўлишига далилдир. Боғда кўрилган хурмо таъбири туш эгасига тааллуқли бўлади.

Шаммома палаги (дарахти шаммома).

Тушдаги шаммома (форсча дастанбуй деб аталувчи ўткир ҳидли қовун) тезда ҳалокатга учровчи ва тез давлат топувчи кишига далилдир.

Шафтоли дарахти (дарахту шафтолу).

Тушдаги шафтоли дарахти шарму ҳаёли улуғвор кишига далилдир.

Эман (дуб) дарахти.

Эман (дуб) дарахти мунофиқ ва хайриятсиз кишига далилдир.

Ўрик дарахти (дарахти зардолу).

Тушдаги ўрик дарахти фойда еткизадиган муборак кишига далилдир.

Ўрмон ёнғоғи дарахти (дарахти фундуқ).

Тушдаги фундуқ (ўрмон ёнғоғи) ўйин-кулгини яхши кўрадиган ўта тошжорак кишига далилдир.

Қамиш ўсимлиги (дарахти най).

Тушдаги қамиш бадфеъл ва чақимчи кишига далилдир.

Ҳанзал палаги (аччиқ тарвуз палаги).

Тушдаги ҳанзал (аччиқ тарвуз палаги) дарвиш ва дини бузуқ кишига далилдир.

Ҳар бир мевали дарахт мевасига қараб қиёс қилинади. Тушида мевали дарахтдан мева олиб еяётганини кўрса, ўша меванинг қадру қийматига мувофиқ молу неъмат топишини билдиради.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушда ўз уйида дарахт кўрса, бу аёлни билдиради. Подшоҳ уйида кўрилган ҳар қандай дарахт подшоҳ хизматкорига далолат қилади. Тушдаги қовун ва бодрингга ўхшаган танаси йўқ ўсимликлар пастҳиммат одамларни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида дарахтларнинг томирларини кучли ҳолда кўрса, закот молини адо қилганига далилдир, аксинча кўрса, бунинг аксидир. Дарахт пўстлоғи дарахт эгасига етадиган ризқу рўзга далилдир. Дарахт шохлари ака-укалар, фарзандлар ва қариндошларни билдиради. Тушида дарахт баргларини зиёда кўрса, хуш табиат эгасига далилдир. Тушдаги дарахт мевалари эгасининг парҳезгар ва диңдор эканига далилдир. Дарахтни кесганини ва йиқилганини кўрса, дарахт эгасининг ўлимига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида дарахтни хушбўй ва таъми ширин эканини кўрса, солиҳ ва покдин кишига далилдир. Тушида кўрган дарахтининг меваси нохуш ва тиконли бўлса, бузуқ ва бедиёнат кишига далилдир. Тушида ўз ҳовлисида ёки бировнинг ҳовлисида пакана дарахтни кўрса, ўша ҳовлига тушадиган мусибатга далилдир. Тушида ўз ҳовлисида уруғ экаётганини кўрса, ўша уруғ миқдорича унга бирор нарса етишига далилдир. Агар бегона ерига дарахт экаётганини кўрса, бегона киши билан ҳамсуҳбат бўлиши ва ундан шараф ва улуғлик топишига далилдир. Тушида ўз ҳовлисига дарахт ўтқазётганини кўрса, куёвга далилдир. Тушида баланд дарахт устида турганини кўрса, ишлари юксалишига далилдир. Тушида дарахт барглари ни йиғаетганини кўрса, барглар миқдорига қараб, дирам (пул) топишига далилдир. Агар тушида дарахтларда мева етиштираётганини кўрса, фарзандлари ҳамда насли кўпайишига далилдир. Тушида кўпгина мевали дарахтларни кўрса ва бу дарахтлар ўзининг мулки эканини билса, умри узоқ бўлиши, зафар ва улуғлик топишига далилдир.

Тушида дарахтни аралаётганини кўрса, касал бўлиши ёки яқинларидан кимнингдир ўлишини билдиради. Тушида куз фаслида номаълум бир боққа кирганини ва боғдаги дарахтларнинг барглари тўкилаётганини кўрса, ғаму андуҳга далилдир. Тушида дарахт ўзи билан сўзлашаётганини кўрса, бир иш қиладики, бу ишдан одамлар таажжубга тушадилар. Тушида дарахтни жой-

идан суғуриб олганини кўрса, касал бўлиши ёки дарахтни суғуриб олган мавзедан кимнингдир вафот этишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги қуриган ёки кесилган дарахтлар дини ёмон кишиларга далилдир. Қайси дарахтни яхшироқ ҳолда кўрса, дини яхшироқ бўлишини билдиради, дарахтда қанчалик нуқсон кўрилса, ўзининг нуқсонига далил бўлади. Тушида дарахт соясида ўтирган ёки ухлаётганини кўрса, шу дарахт эгасининг сояси остига боришини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги дарахт ўн нарсага далилдир: подшоҳга; аёлга; савдогарга; курашувчи одамга; олимга; мўъминга; кофирга; мартабага; хусуматта ва шубҳали молга.

ДАРАХТ ГУЛЛАРИ (ШУКУФАН ДАРАХТОН) – Дарахт гуллари ни ўз вақтида кўриш яхшилиқдир.

Агар тушида жилонжийда гуллари ни кўрса чиройли келинга далилдир. Бошқа дарахтларнинг гули ширин сўзларга далилдир. Агар тушида дарахт гули ни ҳидлаётгани ни кўрса, одамлар уни мақташига далилдир.

ДАРВОЗА – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида шаҳар дарвозаси ни кўрса, бу подшоҳ ҳожиби ва эшик офаси ни билдиради. Тушдаги дарбон (эшик офаси) улуғ кишидир.

ДАРВОЗАБОН ФАРИШТА (РИЗВОН) – Билгинки, Ризвон бу Жаннат, эшигида турувчи дарвозабон фариштадир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Ризвонни кўрса, азобдан омон бўлишига далилдир. Тушида Ризвоннинг Жаннатда тургани ни кўрса, дунёдан кетишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг сўзича, тушдаги Ризвон одамнинг иши тушадиган подшоҳ хазиначисидир, чунончи, Ризвон Жаннат хазинабони ҳисобланади. Тушида Ризвон унга ёқут, гавҳар ва марварид бергани ни кўрса, оиласида доно ва олим фарзанд туғилишига далилдир, чунончи, унинг номи илм билан машхур бўлади.

ДАРМАНА ЎСИМЛМГИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дармана (шифобахш ўсимлик ва уруғи) га му андуҳга далил бўлади. Ундан истеъмол қилиш эса мол ҳамда оила нуқсонига далилдир.

ДАРЁ – Ибн Сирин (р.а.) айтади: "Тушдаги, дарё подшоҳ ёки улуғ олим бўлади. Дарё суви равшан, тоза ва хуштаъм бўлса, порсо, одил ва софдил подшоҳ бўлади. Дарё суви нохуш ва бе-маза бўлса, золим ва ёмон подшоҳ бўлади. Дарё сувидан ичса, подшоҳдан иззат ва улуғлик топади ёки бирор олимдан баҳра-манд бўлади. Дарё сувидан олиб, кўзага қуяётганини кўрса, ўша миқдорда подшоҳдан манфаат топади. Дарёга тушиб кетса ва бадани лойга беланса, подшоҳдан унга ғаму андуҳ етади. Бада-нини лойдан ювиб тозаласа, ғаму андуҳ ундан зойил бўлади. Дарё сувида сузаётганини кўрса, подшоҳ уни ҳибсга олади. Да-рёдан сузиб дарёдан чиққанини кўрса, ҳибсдан озод бўлишига далил бўлади. Дарёда чўкиб ўлганини кўрса, дин ишларига гарқ бўлишига далилдир. Узоқдан дарёни кўрса, бироқ олдига бор-маса, кўзлаган мақсадига етишига далил бўлади. Дарё устида юриб кетаётганини, бироқ оёри ҳўл бўлмаётганини кўрса, Дўзах ўтидан омон бўлишига ва дунё ишлари унинг учун осон бўли-шига далолат қилади. Дарёнинг ўртасига борганини кўрса, иш-ларида хатар борлигига далилдир. Дарёдан чиққанини кўрса, ғамдан қутилишига белгидир. Дарёдан сув ичганини, сув эса совуқ эканини кўрса, туш кўрувчининг ўзи олим бўлса, ҳаётдан тўла баҳраманд бўлади, агар кўрувчи олим бўлмаса, аксинча бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Айтинг (эй Муҳаммад): «Бордию денгиз (суви) Раббимнинг сўзлари (илму ҳикматларини битиш) учун сиёҳ бўлса ва яна шунча сиёҳ келтирсак ҳам, Раббим-нинг сўзлари битишидан илгари у денгизлар тугаб битар»** (Каҳф сураси, 109-оят).

Агар туш кўрувчи подшоҳ одамларидан бўлса, подшоҳнинг ишончли кишисига айланади. Дарё суви билан ювинса, под-шоҳдан омон бўлишига далилдир. Дарё сувидан ичса сув иссиқ бўлса, гуноҳ қилишига далолат қилади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Уни ютмоқчи бўлади-ю, (томоғидан) ўтказа олмас, унга ҳар томондан ўлим келади-ю, у ўла олмас. Унинг ортида (бундан ҳам) оғир азоб бордир»** (Иброҳим сураси, 17-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Агар киши дарёда кетаётта-нини кўрса, тоатда тавфиқ топади, омонатдан қутилади. Дарёдан ўтганини кўрса, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир».

Жаъфар Содиқнинг айтишича, тушдаги дарё олти нарсага белги бўлади: подшоҳга; ҳокимга; раисга; молга; олим ва улуғ ишга.

ДАРЁ КЎПИГИ (КАФИ ДАРЁ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дарё ва денгиз кўпиги подшоҳдан ёки улуғвор бир одамдан етадиган фойдадир.

ДАСТУРХОН (СУФРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида янги ва тоза дастурхони борлигини ёки сотиб олганини кўрса, хунук юзли канизакка далилдир. Агар дастурхонда тўла нозу неъмат бўлса, канизакдан фойдалар кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дастурхон фойдали сафарни билдиради. Агар дастурхон кичик ва қуруқ бўлса, фойда кам бўлишига далилдир. Агар дастурхони қуйганини ёки йўқолганини кўрса, канизагининг ўлишига ёки молининг йўқ бўлишига далилдир.

Жаъфари Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дастурхон тўрт нарсани билдиради: канизакни; хизматкорни; сафарни ва касбу маишатни.

ДАСТРЎМОЛ (ДАСТОРЧА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида зиғир толасидан қилинган дастрўмолни қўлида кўрса, унга ажойиб ва яхши бир инсондан манфаат етади. Тушида дастрўмолининг йўқолганини ёки ёниб кетганини кўрса, унга зиён етишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дастрўмол уч нарсага далилдир; фойдага; канизакка ва арзимас ҳадяга.

ДАШНОМ (УРИШИШ, СЎКИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бировнинг ўзига дашном бераётганини кўрса, аҳволи яхши бўлишига ва дашном берувчи устидан галаба қазонишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким ўзига дашном бераётганларини кўрса, дашномчи устидан ғолиб бўлади.

ДАҲЛИЗ – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, хона даҳлизи ҳодим бўлади. Тушида ободон даҳлизни кўрса, тандурустлик ҳамда хона ходимининг батартиблигига далил бўлади. Даҳлизни хароб ҳолда туш кўрса, таъбири аксинчадир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида хона даҳлизининг девори фишт ва лойдан эканини кўрса, хона ходими ярамас ва бодин эканига далилдир.

ДЕВ – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Тушдаги дев алдовчи ва маккор улуғ душман бўлади. Дев унга васваса солаётганини кўрса, душмани устидан ғалаба қазонмаслиги учун нотўғри ишларидан юз ўгириши керак. Агар дев билан жанг қилиб ғалаба қазонганини кўрса, дини дуруст бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Агар девни хуррам кўрса, ҳою-ҳавас ва шаҳватга машғул бўлишига далилдир. Девни ғамгин кўрса, ибодат ва динини созлашга машғул бўлади. Дев унинг танидан либосини ечиб олганини кўрса, амалдор бўлса, амалидан тушадди, деҳқон бўлса, зарар етади».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Девнинг кўлига асир тушганини кўрса, расволик билан машхур бўлишига далил бўлади. Дев билан суҳбат қурганини кўрса, ундан улуғ гуноҳ содир бўлади».

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Дев билан еб-ичишаётганини кўрса, фисқу фасод ишларга киришишига ва динларга итоат қилишига далилдир».

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Тушида дев кўриш олти нарсага далилдир: курашишга; фасод ишга; шаҳват ва мусибатга; ҳавойи нафсга; яхши иш ва яхши одамлардан узоқлашишга ва ҳаром нарсаларга».

ДЕВОР – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, девор туш кўрувчининг ҳолатини билдиради. Деворнинг маҳкам ва соз эканини кўрса, ҳолатининг соз бўлишига далилдир. Девор эски бўлса ва уни йиқитаётганини кўрса, молу давлат топишига далолат қилади. Девор янги бўлса ва уни бузаётганини кўрса, деворнинг бузилиши миқдорига қараб ғаму андуҳ тортади. Деворнинг суст ва ингичкалигини кўрса, аҳволи дунёда заиф бўлишига белгидир. Деворнинг қийшайганини кўрса, ҳолининг паришон ва маишатининг завол топишига далилдир. Деворнинг йиқилганини кўрса, касбу маишатдан айрилишига далолат қилади.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Шаҳар ёки масжид деворининг қулаганини кўрса, шаҳар ҳокимнинг ўлимига далилдир. Ўз кўли билан фишту лойдан девор қилаётганини кўрса, Жаъфар Содиқ сўзи бўйича, динининг поклигига далолат қилади. Ганч ёки пишиқ фиштан девор қилса, ҳолининг ёмон бўлишига, оҳак ва тошдан девор қилса, дунёга берилганига, охиратта толиб эмаслигига далилдир».

ДИБО (Олий нав ипақдан қилинган кийим, атлас) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дибо (Олий нав ипақдан қилинган кийим, атлас) бу дунёнинг созилиги ва яхшилигидир. Агар уни хотинлар кўрса, яхшироқ бўлади. Эрақак киши тушида дибодан қилинган чопон кийганини кўрса, дин ва дунёда иззат ва обрў топишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, аёл киши тушида яшил атласдан либос кийганини кўрса, ўша аёлнинг диндор ва диёнатли эканини билдиради. Тушида оқ атласдан кийинганини кўрса, унинг покдоман ва порсолигини билдиради. Тушида кўк атласдан кийганини кўрса, мусибат етишини билдиради. Қора атласдан кийганини туш кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Тушдаги дибо тўқувчи одам дунёси соз, дийни ёмон мусофирни билдиради.

ДОИРА, ЧИЛДИРМА ЧАЛМОҚ (ДАФ ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда доира чалмоқ амри маъруф (панду насихат) қилмоққа далилдир. Тушида доира чалаётганини кўрса, яхши ишни тарк қилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида устодларча доира чалаётганини кўрса, бадфеъл хотин олишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда доира овозини эшитиш шодлик бўлади, уни канизак ёки аёлдан эшитиш янада яхшироқдир. Доира овозини эрақадан эшитса, давлат ва бандалик бўлади, ёш йигитдан эшитмоқ ишларнинг зоҳир ва ошкор бўлишидир.

ДОЛЧИН (ДОРЧИНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида долчин ичганини кўрса, ғаму андуҳи янада кўпайишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида касаллиги учун долчин ичганини ва у илатига мос келганини кўрса, хайру манфаатга далил бўлади.

ДОНЛАР (ДОНҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги донлар, хоҳ пишган, хоҳ хом бўлсин, ғаму андуҳга далолат қилади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда донларнинг ерга тўқканини кўрса, арзон бўлишига далилдир. Тушида қандай донни бўлма-

син, уни уйига олиб кетаётганини ёки қоғларга жойлаётганини кўрса, ўша доннинг қимматлашувига далилдир. Тушида мурдаларнинг одамларга дон улашаётганини кўрса, ўша донларнинг арзон бўлишига далолат қилади.

ДОРГА ОСМОҚ (БАРДОР КАРДАН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтади, бир куни бир киши менинг ҳузуримга келди ва деди: «Тушимда бир кишининг икки қўлини кесганларини, бошқасини эса дорга осганларини кўрдим». Унга дедим: «Агар бу тушни кўрганинг рост бўлса, бугун шаҳар амирини ишдан оладилар ва бошқа амирни унинг ўрнига ўтқазадилар». Шундай қилиб, айтилган нарса бўлди, унинг ўрнига бошқа амир ўтирди.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда бир кишини дорга осган бўлсалар ва бошқа кишилар уни томоша қилаётган бўлсалар, осилган киши бир қанча кишиларга бошлиқ бўлишига далил бўлади. Агар ҳеч ким уни томоша қилмаётган бўлса, улуғлик ва эътибори ошади, лекин динга лаёқатсиз ва фосиқ бўлади. Агар бир кишининг гўштини дорга осиб қўйган бўлсалар ва у кишининг ўзи шу гўштдан еятганини кўрса, бир одамга тегишли бўлган молни эгаллаб олган кишининг молидан ейишига далил бўлади. Агар кишини дорга осган бўлсалар ва ундан қон кетаётган бўлса, ўша киши одамларни ғийбат қилишига ва кўплаб гуноҳлар қилишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадиларки, тушда дорга осмоқнинг тўртта нарсага далолати бор: раҳбарликка; молу давлатга; улуғликка; одамларни ғийбат қилишга.

ДОРИ (ДОРУ) – Ибн Сири (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ўз касаллиги учун дори ичганини ва у дори касаллигига мос келганини кўрса, динини яхши бўлишига интилишини билдиради. Тушида дори ичганини ва мос келмаганини кўрса, дин созлиги ундан йўқ бўлишига далилдир. Тушида ўз тандурустлиги учун дори ичганини кўрса, дорининг мослигига мувофиқ дунёсининг созлигини қидиришга далилдир. Тушида одамлар учун дори тайёрлаётганини кўрса, Худойи таъоло халқи учун эҳсон қилишига далилдир. Тушида тайёрлаган дорилари қуриётганини кўрса, ғаму андуҳдан халос бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида дори ичганини ва дори

унинг ичини қаттиқ сурганини кўрса, унга зиён етишига далилдир, бунинг аксини кўрса, хайру манфаат топади. Тушида дори ичганини ва ақлу ҳуши ўзидан ғойиб бўлганини кўрса, ғаму андуҳдан озод бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, ҳар қандай сариқ дори беморлик ва ранж бўлади, ичиш макруҳ ҳисобланган ҳар қандай дори беморлик бўлади.

ДУБУЛҒА (ХУД) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики тушида бошида пўлат дубулға борлигини кўрса, улуғликни, фарзандни ва дубулғанинг қанчалик соф ва ялтироқ бўлишига қараб, қувватининг зиёда бўлишини билдиради. Тушида дубулғаси борлигини кўрса, бир улuf одамдан қувват топишига далилдир. Тушида дубулғасини бирор кишига берганини кўрса, ўша кишининг қуввати ва ҳайбати ошишини билдиради. Тушида дубулғасини синдирганини ёки йўқотиб қўйганини кўрса, умрига нуқсон етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда дубулға кўриш беш нарсага далолат қилади: қувватга; молга; фарзандга; бақо ва яхшиликка; ўзини макруҳ ҳийладан сақлашга.

ДУК, ЙИГ (Ип йигирадиган чарх) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дук (ип йигирадиган чарх) қизни билдиради. Агар эркак киши тушида дук олганини ва унда иккита муҳра (соққа) борлигини кўрса, қизини эрга беришига далилдир. Тушида дуки синиб қолганини кўрса, қизи ёки опа-синглисидан бирининг ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги дук мусофир киши бўлади. Хотин киши тушида дук топганини ёки кимдир унга берганини кўрса, мусофир кишига тегишини билдиради. Тушида дук муҳраси тушиб кетганини кўрса, эрдан меҳри кетишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, эркак киши тушида дук билан ип йигираётганини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради, агар бу тушни аёл киши кўрса, ғами кетишига далилдир. Яна айтишларича, дук даллола хотиндир.

ДУМ (ДЎНБОЛ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида от, эшак ва сигирга ўхшаб думи бор эканини кўрса, моли

зиёда бўлиши ва ҳаёти роҳат билан ўтишини билдиради, бироқ динда суст бўлади. Думи итники, бўри ёки шағолники каби эканини туш кўрса, ҳаром мол топиши ва одамлар уни маломат қилишига далилдир. Тушида от, сигир ёки эшак думини қўлида турганини кўрса, унинг миқдорича молу неъмат топишига далилдир. Қўлида гўшти ҳаром бўлган бирорта ҳайвон думи борлигини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) тушдаги дум тўрт нарсани билдиради: олди-сотдини; ёмғирни; молни ва роҳату айшни.

ДУМБА (ДУНБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги думба бировнинг қўлидаги бир халта мол ёки аёлнинг моли бўлиб, думбанинг тўлиқ ёки камлигига қиёсланади.

Тушида хом думба еяётганини кўрса, шубҳали мол ейишига далилдир. Пишган думба еяётганини туш кўрса, душман унинг молидан ейишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида қўй каби думбаси борлигини кўрса, оиласида фарзанд туғилишига далил бўлиб, бу фарзанднинг давлати ва иқболи соз бўлади, кенг ризққа эга бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги думба бир ҳамён олтин бўлади.

Баъзиларнинг айтишича, ўнг думба ўғил, чап думба қизни билдиради. Агар тушида думбасининг қаттиқ ва мустаҳкам эканини кўрса, фарзандининг ҳоли яхши эканига далилдир. Агар думбани заиф ва кичик эканини кўрса, юқоридаги ҳолнинг акси бўлади. Агар думбаси шикаст тортиганини кўрса, фарзанди ўлишига далилдир.

ДУНЁ ИШЛАРИНИ ҚИЛИШ (КОРИ ДУНЁ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида дунё ишларини қилиб юрганини кўрса, динининг нуқсони ва ноқислигига далилдир. Агар тушида дин ишларини қилиб юрганини кўрса, динининг созликка ва у дунё аҳволи ҳам яхши бўлишлигига далилдир. Тушида дунё ишлари соз бўлганини кўрса, ажали яқин эканига далилдир. Агар бунинг акси бўлса, умрининг зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида ўзига ҳам, бировга ҳам фойдаси йўқ ишга машғул бўлганини кўрса, фойдаси бўлмаган бир иш билан машғул бўлишига далилдир.

ДУО ҚИЛМОҚ (ДУО КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда дуо қилиш ҳожатларнинг раво бўлишидир. Тушида ўзи ҳақида дуо қилаётганини ва Худодан кечирим сўраётганини кўрса, ишларининг оқибати яхши бўлиши ва ҳожатлари юзага чиқишини билдиради. Тушида бир яхши одамни дуо қилаётганини кўрса, зулму фасодга йўл қўймаслигини ва амри маъруфни бажо келтиришини билдиради. Тушида халқни дуо қилаётганини кўрса, халқ учун хайрихоҳ бўлиши ва ҳожатлари раво бўлишига далилдир. Тушида махсус бир дуони ўқиётганини кўрса, оиласида фарзанд туғилишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Қачонки у Парвардигорига хуфя дуо қилиб...**» (Марям сураси, 3-оят).

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида қоронғуда дуо ўқиётганини кўрса, борди-ю солиҳ ва порсо бўлса, Хақ таъоло уни ярақашини ва ҳожати раво бўлишини билдиради, туш кўрувчи ярамас киши бўлса, тавба қилмоқ керак, туш соҳиби кофир бўлса, мусулмонга айланади.

ДУРАДГОРЛИК ҚИЛМОҚ (ДУРУДГАРИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги дурадгорлик одамларга хайрихоҳликни билдиради, бироқ мунофиқ ва бадмазҳаб кишилар билан суҳбатдош бўлади ва уларнинг хоҳишига қараб юради, чунки тушдаги ёғоч аҳли нифоққа тааллуқидир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги дударгор нодон одамларга илму дониш ўргатадиган, одамларга тааллуқли ишларнинг чорасини кўрадиган, улардан мунофиқлик ва фасодни йўқотадиган болалар муаллимидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги дурадгор болалар муаллими бўлади.

ДУРРОЪА (Аёл ва эркаклар киядиган енгсиз кийим) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида янги, кенг, катта ва яшил дурроъа кийганини кўрса, динда иззат, обрў, қувват ва шараф топишига далилдир. Агар кир ва тор дурроъа кийганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида оқ рангли дурроъа кийганини кўрса, мол, неъмат ва улуғлик топишини билдиради. Қизил рангли дурроъа кийганини туш кўрса, мусибат юз беришига

далилдир. Қора ранглиси эса ғаму андуҳга далил бўлади, бироқ қора дурроғани қози ва котиб тушида кўрса уларга зиёни йўқдир. Тушида дурроғасини ечиб олганларини кўрса, хотинидан жудо бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда дурроға кўриш етти нарсага далилдир: шодликка; қувватга; муҳаббатга; иззат ва обрўга; мартаба ва амалга; ўйлаган ишларига эришишига ва хотинга.

«ДУХОН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Духон» сурасини ўқиётганини кўрса, тунлари тоатли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тўғрилиқка интилувчи бўлади. Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, бадавлат бўлади.

ДУШМАН – Тушида душман устидан ғалаба қилганини кўрса, муроди ҳосил бўлишига далилдир. Агар душман ўзи устидан ғалаба қилганини кўрса, таъбири бунинг аксидир. Тушида душман уни еб юборганини кўрса, бало ва мусибатга дучор бўлишини билдиради, балодан қутилиш учун тавба қилмоқ зарур.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги душман уч нарсани билдиради: ишларнинг юришмай қолишини; ғаму андуҳни ва молга етадиган зарарни.

ДУШМАНЛИК, ЖАНЖАЛ (ХУСУМАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида биров билан душманлашганини ва унинг устидан ғолиб бўлмаганини кўрса, оқибатда душмани устидан ғолиб бўлиши ва зафар топишига далилдир. Душман ўз устидан ғолиб бўлганини туш кўрса, юқоридагининг акси бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида юрт ҳокими билан хусуматлашганини ёки унинг устидан ғолиб бўлганини кўрса, ҳокимдан фойда топишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, ҳокимдан ранж етишини билдиради. Агар подшоҳ олдига жанжал учун борганини кўрса, ҳожати раво бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида одамлар билан сабабсиз хусуматлашганини кўрса, одамлар ундан ғам чекишларига далилдир, чунки у одамларга озор беришини истовчи кишидир.

ДЎЗАХ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Дўзахга тушиб қолганини ва ташқарига чиқмаганини кўрса, осий ва бадкирдор бўлишини билдиради, тавба қилмоқ керак. Тушида Дўзахни кўрса ва ундан ҳечқандай зарар етмаса, ғам ва кулфатга дучор бўлишини билдиради, оқибатда қутилади. Тушида Дўзахда муқим эканини ва бу ерга қачон келиб қолганини билмаса, дунёда тинимсиз ризқ кетидан юришини билдиради. Тушида Дўзахийларнинг овқати ва ичимлигидан тановул қилаётганини, Дўзах ўтида ёнаётганини кўрса, дунёда ярамас иш қилиши ва охиратда хор бўлишини билдиради. Тушида фаришта унинг пешона сочидан ушлаб, Дўзахга отганини кўрса, туш эгасида бадбахтлик аломатлари мавжудлигига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ҳар ким ўзини Дўзахда кўрса, гуноҳ қилишдан қўрқмайдиган эканига далилдир. Тушида Дўзахдаги заққум (тиканли ўсимлик) ва ҳамим (тер сув) дан еб-ичаётганини кўрса, ботил илмлар билан шуғулланишини билдиради. Тушида шамшир олиб, Дўзахга борганини кўрса, ярамас ва ёқимсиз сўзлар айтишига далилдир. Дўзахда бирор нарса еяётганини туш кўрса, етимнинг молини ва судхўрликдан келган фойдани ейишини билдиради. Дўзах яқинида олов ёқаётганини туш кўрса, офир ишга юзланишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.) айтадики, тушида уни кўтар-кўтар қилиб, Дўзахга олиб кетаётганларини кўрса, оқибатда кофир бўлишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «Улар юз тубан ҳолларида дўзах сари судраладиган Кунда (уларга): «Дўзах таъсирини тотиб кўринглр!» – (дейилур)» (Қамар сураси, 48-оят).

Тушида Дўзахга кирганини ва қайтиб чиққанини кўрса, қилган гуноҳларидан тавба қилишини билдиради. Тушида уни Дўзахга олиб кетаётганларини, у эса фарёд қилолмаётганини кўрса, кофирликка далолат қилади.

Тушида Дўзахдан қичқариқ овозини эшитса, подшоҳнинг заҳмати ва сиёсати унга етишига далилдир. Тушида Дўзах яқинида қарор топганини кўрса, олам унинг учун тангу тор бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Дўзах олти нарсани билдиради: Аллоҳ таъоло ғазабини; гуноҳга мубталоликни; султон жабрини; тўртинчидан то олтинчигача мусибат ва ғамни.

ДЎЛ (ТАГАРАГ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дўл, агар оз бўлса дунёнинг азоби ва танлиги бўлади. Агар дўл ўз вақтида ёрган бўлса, ўша дўл ёққан мавзе учун фаровонлик ва неъматга далил бўлади, лекин дўл ўз вақтида эмаслигини кўрса, ўша ёққан мавзе учун ғаму андуҳ етишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда дўл кўрмоқ, беш нарсани билдиради: балони; хусуматни; лашкарни; қаҳатчиликни ва беморликни.

ДЎЛАНА (АЛАЖ) – Билингки, дўлана (алаж)ни араблар «Зуь-рур» дейдилар. Ҳар ким тушида дўлана еяётганини кўрса, оз ва кўп ейиши миқдорига қараб, ранж ва беморлик тортади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида дўланаси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса ва уни уйдан чиқариб ташласа ёки емаса, ранжу беморликдан қутулишига далил бўлади. Умуман тушда дўлана ейишнинг хайру манфаати йўқ.

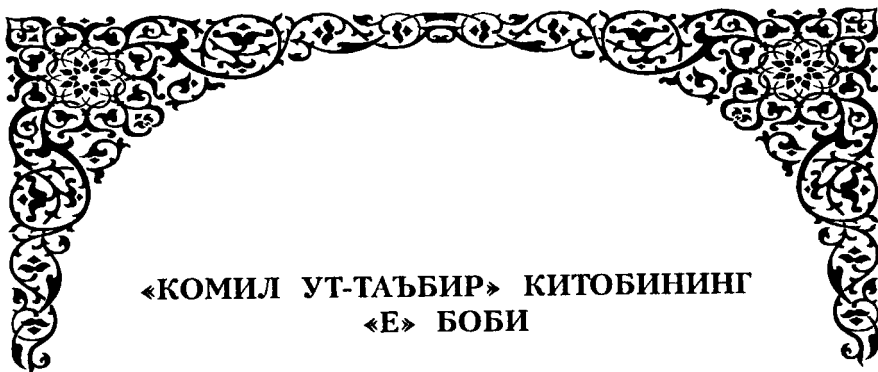
ДЎКОН (ДЎКОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида дўкон қурганини кўрса, уйланишига далилдир. Тушида дўконни бузганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир. Тушида дўконининг қулаб кетганини кўрса, хотини ўлишини билдиради. Тушида дўкон эгасининг изнисиз унинг дўконига кириб ўтирганини кўрса, ўзгаларнинг аёлига тасарруф қилишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги дўкон олти нарсани билдиради: хотинни; айшни; иззат ва улуғликни; яхшиликни; олийликни ва агар дўкон янги бўлса, мартабани.

ДЎМБИРА (ТАБЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дўмбира ёлғон ва ярамас сўздир. Агар тушида дўмбира билан бирга най ва рақс ҳам бўлса, ғам ва мусибатга далилдир. Агар ёлғиз дўмбирани чалаётганларини кўрса, ёмон сўз айтиши ёки машҳур бир нарсанинг унга етишишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида дўмбира чалаётганини кўрса, ёмон иш қилишига далилдир. Тушдаги дўмбира ясовчи ёлғон тарқатувчи кишидир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда дўмбира чалиниши ихтилофли хабарлар бўлиб, унда ҳеч бир фойда бўлмайди.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Е» БОБИ

ЕЛИМ (САМФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, самф (елим) дарахтдан чиқадиган ортиқча моддадир. Агар тушида елими борлигини ёки биров унга берганини кўрса, унинг миқдорича бировнинг ортиқча молидан ейишига далилдир. Агар елимдан бировга берганини кўрса, ўзининг ортиқча молидан бировга беришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги елим – дарахт табиатига мос бўлган одамдан етадиган озгина молдир. Масалан, бодом елимини еганини кўрса, бахил бир одамдан фойда топишига далилдир. Агар ўрик елимини еганини кўрса, касал одамдан фойда топишига далилдир. Агар ўзида муғилон елими борлигини кўрса, саҳройи бир одамдан фойда топишига далилдир.

ЕЛКА (КАТФ) – Тушдаги елка эркакнинг виқори ва чиройи бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда елканинг соғлом ва жойида бўлиши мол ва жамолнинг зиёда бўлишига далилдир. Агар тушда елканинг синганини ёки заифлигини кўрса таъбири аксинчадир. Тушдаги елка эркак кишининг зийнатидир. Тушида соз елкаси заиф бўлганини ёки синганини кўрса, таъбири аксинчадир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида елкасининг соз ва кучли эканини кўрса, омонатга нарса қўйишига далилдир. Агар елкасида кўп мўй борлигини кўрса, одамларнинг ҳақи ва омонат унинг гарданида эканлигига далилдир. Агар елкасини мўйдан пок ҳолда кўрса, омонатга нарса қўйишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушида елкасида мўй борлигини кўрса, кутмаган жойидан мол топишига далилдир.

ЕЛПИҒИЧ (ЧАТР) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, агар бир кишининг бошида елпиғич елпиётганини кўрса, агар шу елпиғичга мос одам бўлса, подшоҳлик топишига далилдир. Агар елпиғичга мос одамлар аҳлидан бўлмаса, унда улуғлик топишига далилдир. Агар қўлида подшоҳлар елпиғичини кўрса, подшоҳга яқин бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда елпиғич кўрмоқ етти нарсага далилдир: салтанатга; иззатга; амалга; раҳбарликка; улуғликка; вилоятга ва улуғлар билан суҳбатга.

ЕМОҚ ВА ИЧМОҚ (ХУРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳар қандай ёқимли ҳидга эга бўлган емишдан истеъмол қилиш яхшилик ва шодлик бўлади, ҳиди нохуш бўлса, ёмонликка далилдир. Тушда саримсоқ, пиёз ва гандано (тўқай пиёзи)ни ейиш ғаму андуҳга далилдир. Тушдаги аччиқ ва нохуш емиш камбағаллик ва бечораликка далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, емишнинг таъми ширин бўлса, шодлик ва хуррамликни билдиради, турш ва талх бўлса, ғаму андуҳни билдиради. Тушдаги таомфуруш сўз эгасига таъбир қилинади.

ЕР (ЗАМИН) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушдаги ер хотинни билдиради. Агар тушида катта ва кенг ери борлигини кўрса, бунинг бариси дийдор ва юз кўришишга далилдир. Агар ўша ер тоза бўлса, унинг солиҳа хотинлари бўлиши ва бу хотинларнинг ичида унинг учун иззат ва обрў бўлишига далилдир. Агар ернинг жуда катта бўлиб қолганини, чунончи, чегараси йўқ эканини кўрса, уйланиши ва хотиндан унинг учун неъмат ва кўпгина асбоблар ҳосил бўлишига далилдир. Агар ерда нотаниш гиёҳлар ва сабзалар ўсиб ётганини ва бу ер ўзиники эканини кўрса, мусулмон бўлишига далилдир, негаки сабза ислом юзи, яъни белгисидир.

Ибн Сириннинг айтишича, ердаги ўсимликлар ва сабзалар неъматлари билан таниш бўлса, туш эгаси фазилатли ва диёнатли бўлишига оқибатда охират савобларини топишига далилдир. Агар бирорта далада бўлиб қолганини, у ернинг биёбонга ўхшашини ва у ўзига таниш эканини кўрса, узоқ сафар қилишига далилдир. Агар ерни кавлаётганини ва тупроғини еяётганини

кўрса, еган тупроғига қараб мол топишига далилдир. Агар ерда йўқ бўлиб кетганини, ваҳоланки у ерда йўқ бўлиб кетадиган жой ёки ғор бўлмаса, бу ҳалок бўлишига далилдир. Агар ерни қудуқ ёки сардобага ўхшатиб кавлаётганини кўрса, дунё молини макру ҳийла билан қўлга киритишига далилдир. Агар уни ер ютиб юборганини кўрса, хотин томонида ғаму қайғуга қолишига ва молу дунёси йўқ бўлишига далилдир. Агар кенг ердан тор ерга ўтиб қолганини кўрса, яхши ишдан ёмон ишга ўтиб қолишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, агар ер у билан сўзлашса ва яхшиликлардан унга хушхабар берса, дин ва дунё ишларида кўп яхшиликлар қилиши, бундан одамлар ҳайратга тушишига ва вафотидан сўнг ҳам уни эслаб юришларига далилдир.

Исмоил Ашғаснинг айтишича, экин экиш учун ерни ағдараётганини кўрса, улуғ иш билан машғул бўлиши, хотин томонидан фойда топиши ёки сафардан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар бирорта ерни обод ҳолда кўрса, иши яхши ва мустаҳкам бўлишига далилдир. Агар хароб ҳолда кўрса иши заиф бўлиши ёки бирор киши унга нисбатан душманлик қилишига далилдир. Агар киши ўзини экинзор ичида юрганини кўрса, бирор киши билан шерик бўлиши ёки бирорта аёлни никоҳига олишига далилдир. Агар киши лой орасида саргардон бўлгани, сўнг лойдан чиққанини кўрса, тақводор ва диндор аёлга уйланишига ва ундан фарзандлар кўришига далилдир. Агар қуёшни лой билан тўсганини кўрса, фарзанди омон қолмаслигига далилдир. Агар дарё суви келиб ерини, босганини ва экини вайрон бўлганини кўрса, подшоҳдан саломат қолишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ер тўрт нарсани билдиради: хотинни; дунёни; мол ва ҳокимликни.

ЕР-МУЛК (ЗАЙОЪ) – Зайоъ – бу эга бўлган ер – мулкдир.

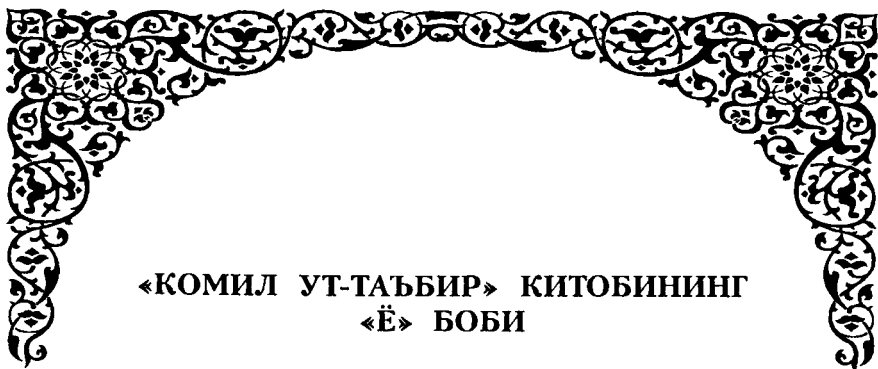
Агар тушида ўз ерига уруғ экаётганини кўрса, аҳволи яхши бўлишига далилдир. Агар тушида еридаги экини ўз вақтида ўсганини кўрса, дин йўлида ҳоли яхши бўлишига далилдир. Агар ер-мулкининг барчасини сотиб, баҳолаганини кўрса, ранж ва ғамга тушишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, таъбири хайрият ва созликка далилдир. Агар тушида ер-мулкини ободлигини кўрса, иморатлари миқдорида молу дунё ҳосил қили-

шига далилдир. Агар аксинча кўrsa, молига нуқсон етишига далилдир. Агар сел унинг ер-мулкини хароб қилганини кўrsa, подшоҳ томонидан зарар етишига далилдир.

ЕТМАК ЎСИМЛИГИ (КУНДУС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ўзида етмак ўсимлигининг кўп эканини кўrsa, бемор бўлиши ва беморлиги узоққа чўзилиши, оқибат шифо топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида етмақдан истеъмол қилганини кўrsa, ранжу балога гирифтор бўлишига далилдир. Тушида етмакни ҳидлагани ва аксирганини кўrsa, ҳожати қийинчилик билан чиқишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ё» БОБИ

ЁВВОЙИ БУҚА (ГОВИ ДАШТИЙ) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёввойи буқа бойлиги кўп бадавлат кишидир. Агар тушида ов қилиб ёввойи буқани овлаганини кўрса, унинг миқдорича молу неъмат топишига далилдир. Агар иккита ёввойи буқа бир-бири билан жанг қилаётганини кўрса, икки фосиқ киши бир-бири билан жанг қилишига далилдир. Ёввойи сигир таъбирда аёлни билдиради. Агар тушида ёввойи сигир гўшtidан еганини кўрса, аёллар туфайли мол ҳосил қилишига далилдир. Агар ёввойи сигир боласини тутиб олганини кўрса, хотини фарзанд туғишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар ёввойи буқа гўшtidан еганини кўрса, қувват ва давлат топишига далилдир. Агар ёввойи буқа кўп шохга эга эканини кўрса, ҳар бир шохи баробарида қувват ва давлат топишига далилдир.

ЁЗ (ТОБИСТОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ёз тушда қаттиққўл подшоҳ бўлади. Ёз ўта иссиқ бўлиб, одамлар ундан зиён чекаётганини кўрса, ўша диёр одамларига подшоҳдан яхшилик етишига далилдир. Ёзни ўз фаслида кўрса, яхшироқ бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики: «Кимки тушида ёзни ўз фаслида кўрса, жаҳон хуррам, дарахтлар серҳосил бўлса, давлати зиёда бўлишига далолат қилади, ишларида мақсадга етади. Агар ёзни ўз вақтида кўрмаса, бунинг акси бўлади».

ЁЗМОҚ (НАВИШТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ёзаётганини ёки кимдир унга ёзишни ўргатаётганини кўрса, илм ўрганишига далилдир. Тушида бирор нарса ёзаётганини кўрса, ёмонлик ва зиёнга далил бўлади. Агар Қуръондан,

ҳадисдан, тавҳиддан ёки дуолардан ёзаётганини кўрса, хайрият ва яхшиликка далилдир. Агар шеър ёки ғазалдан бирор нарса ёзганини кўрса, ёмонликка далилдир.

ЁЗУВЧИ (НАВИСАНДА) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида бирор нарса ёзганини ва ёзувчи бўлганини кўрса, бирор кишининг молини макру ҳийла билан ўзиники қилиб олишига ва қилиш мумкин бўлган ишни қилишига далилдир. Агар подшоҳ учун бирор нарса ёзганини кўрса, молу неъматни қўп топишига далилдир. Омий одамлар учун бирор нарса ёзганини кўрса, одамларни кўнглини макру ҳийла билан ўзига истиб олишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тўсатдан ёзувчи бўлиб қолганини кўрса, макру ҳийла орқали одамлардан ризқ топиб ейишига далилдир. Бирорта олим одам тушида ёзувчилик қилаётганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир. Тушида шеър, ғазал ва афсона ёзаётганини кўрса, дунё ишига машғул бўлишига, охират ишини ташлаб қўйишига далилдир. Тушида Қуръон, тавҳид ва дуолар ёзаётганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида хат ёзганини ва сиёҳи қондан эканини кўрса, судхўрлик ҳужжатини ёзишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, бир дабир (котиб) тушида бирор улуғ одамга хат ёзганини кўрса, агар ёзувчи солиҳ бўлса, дин ва диёнатига зое бўлишига далилдир. Агар фосиқ бўлса, тавба қилишини билдиради. Тушида қизил рангда ёзганини кўрса, айшу ишратга далилдир. Агар сариқ сиёҳ билан ёзса, бемор бўлишига далилдир. Яшил рангда ёзса, номи ўша диёрда яхшилик билан ёйилишига далилдир. Агар тилла ёки кумуш билан ёзса, подшоҳдан хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ёзиш тўрт нарсага далилдир: хайру манфаатга; молу неъматга; макру ҳийла билан бирор нарса ҳосил қилишга ва амалдан тушишга.

ЁЛҒОН ГАПИРМОҚ (ДУРУҒ ГЎҒТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда ёлғон гапириш диннинг бузуқлиги ва фасодига далилдир. Тушида ёлғон гувоҳлик бераётганини кўрса, дини барбод бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида подшоҳ ёлгон гапирганини кўрса, халқ унинг ёмон томонини гапиришига, обрў ва эътибори кетишига далилдир.

ЁМФИР (БОРОН) – Дониёл (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёмфир Худойи таъоло томонидан бандаларига етувчи раҳмат ва баракатга далолат қилади, борди-ю, ёмфир умумий бўлса ва барча жойга ёғса. Аллоҳ таъоло айтади: «У (одамлар) **умидсизликка тушганларидан кейин ёмфир ёғдирадиган ва Ўз раҳмат (баракот)ини кенг ёядиган зотдир...**» (Шўро сураси, 28-оят). Ёмфирни ўз вақтида, одамлар ёмфир кутаётган пайтда ёққанини кўрса, яхши бўлади. Аммо ёмфир бир жойга хос бўлса, чунончи, бир кўчага қаттиқ ёғса, бошқа жойларга ёғмаса, ўша жой одамларига ранжу беморлик ва огирлик етишига далилдир. Ёмфирни оҳиста ёғаётганини кўрса, ўша мавзе аҳлига хайру манфаат етишига далил бўлади. Йилнинг аввали ёки ойнинг аввалида ёмфир ёғаётганини кўрса, ўша йили ёки ўша ойда фаровонлик ва неъмат зиёда бўлишига далолат қилади. Ёмфирнинг лойқа ва қаттиқ эканини кўрса, беморликдан ҳалок бўлишига далилдир.

Ибн Сири (р.а.) айтади: «Ёмфирнинг қаттиқ ёғаётганини, бироқ ўз вақтида эмаслигини кўрса, ўша кунларда лашкардан ранжу бало етади.

Ёмфир бошига ёғаётганини кўрса, сафарга бориши ва кўп фойдалар олиб қайтишига далилдир. Ёмфир одамлар бошига худди тўфон каби ёғаётганини кўрса, ўша диёрда наувзубиллаҳ, фожевий ўлимлар юз беришига далолат қилади. Ёмфирнинг ҳар томчисидан овоз келаётганини кўрса, унинг иззат ва обрўси зиёда бўлади».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Ёмфир ўрнига асал ёғаётганини кўрса, ўша диёрда бойлик ва неъмат фаровон бўлади. Ёмфир сувидан ичаётганини кўрса, сув тоза ва соф бўлса, сув миқдорига қараб, созлик ва роҳат топади. Лойқа ва нохуш бўлса, шунга яраша ранж ва беморлик тортади».

Содиқ (р.а.)нинг марҳамат қилишларича, тушда ёмфир кўриш ўн икки нарсага белги бўлади: раҳматга; баракатга; додига етишни тилашга; ранжу беморликка; балога; жангу жадалга; қон тўкишга; фитнага; очликка; омонлик топишга; кофирликка ва ёлгонга.

ЁМҒИР ЎТМАЙДИГАН ЧОПОН (БОРОНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўз танасида боронийни кўрса ва у подшоҳ хизматидаги одам бўлса, унинг яхши номи ва мақтов и эл орасида тарқалишига далилдир. Агар боронийни со- вуқдан асрайдиган либос сифатида кийганини кўрса, унга дин ва унинг фойдалари ҳосил бўлишига далилдир. Агар унинг бо- ронийси жундан ёки канождан ёхуд пахтадан бўлса ва ранги яшил бўлса, яхшиликка далил бўлади. Бироқ боронийнинг ран- ги сариқ бўлса, касалликка далил бўлади. Агар ранги кўк бўлса гуноҳ ва маъсиятга далилдир. Агар унинг ранги оқ бўлса бирор ердан етишадиган хайру манфаатга далилдир.

ЁНҒОҚ (ГАВЗ ВА ЖАВЗ) – Тушдаги ёнғоқ меҳнат, бало, ранж ва қийинчилик билан қўлга кирадиган бойликдир. Тушида ёнғоқ ўйнаётганини ёки қўлида ёнғоғи борлигини кўрса, жанг ва жан- жалга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мағзи айниган ёнғоқ, кўп ва озлигига қараб, ҳаром молни билдиради. Агар тушдаги ёнғоқ мағзи ширин бўлса, ҳалол мол қўлга келишини билдира- ди. Тушида ёнғоқни чаққанини кўрса, ажамлик кишидан мол олишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ёнғоғи борлигини кўрса, жанг ва хусуаматга дучор бўлишига далилдир. Агар ёнғоқ мағзи аччиқ ва нохуш эканини кўрса, бахил бир одамдан нохуш сўз эшитишига далилдир. Тушида ёнғоқ мағзидан ёғ олганини кўрса, бахил одамдан унга фойда етишига далилдир.

ЁРУҒЛИК (РЎШНОЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги рўшнолик ҳидоят йўлидир. Тушида ёруғликка эга экан- ини ёки кимдир унга берганини кўрса, кимгадир дин илмини ўргатишига тўғри йўлга солишига далилдир. Тушдаги қоронғу- лик гумроҳлик ва диннинг носозлиги бўлади. Аллоҳ таъоло ай- тади: «Аллоҳ имон келтирганларнинг дўстидир. Уларни зул- матдан нур сари чиқаради...» (Бақара сураси, 257-оят).

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ёруғлик кўкрагига тушган- ини кўрса, порсо ва диндор бўлишини билдиради.

Тушида ён-атрофида ёруғлик борлигини кўрса, яхшилик ва омонликка далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги ёруғлик тўрт нарса-ни билдиради: динни; илми; тўғри йўлни ва пок эътиқодни.

«ЁСИН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ёсин» сурасини ўқиётганини кўрса, оқибати хайрли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, умри узоқ бўлиши ва Ҳақ таъолонинг раҳматини топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг муҳаббати қалбида мустаҳкам бўлишига далилдир.

ЁСТИҚ (БОЛИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги болиш ходимни билдиради. Агар янги болиш олганини кўрса ва болиш яшил бўлса ёки унга биров болиш берганини кўрса, бу солиҳ хизматкор ёки ходим олишига далилдир. Агар болиши эски, кир, сариқ ёки қора бўлса таъбири аксинча бўлади. Агар болишини парчалаб, титкилаб ташлаганини ёки куйдирганини кўрса ёки болиши йўқолиб қолганини кўрса, хизматкорларининг йўқ бўлишига ёки қочиб кетишига далил бўлади ёки бало ва кулфатга дучор бўлишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бирор киши унинг уйдан болишни ўғирлаб кетганини кўрса, кимдир унинг хотини пайдан бўлиши ёки канизагини алдашига далолат қилади.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, уйда болиш кўрмоқ шу хонадонда бирор кимсанинг вафот қилишини билдиради. Агар бир одам тушида кўпгина болишларга эга бўлганини кўрса, шу болишларнинг миқдорига мувофиқ ходимлар, канизакларга эга бўлишига далилдир. Агар уйига ўт тушганини ва болиши куйганини кўрса, унинг ходимлари ва канизакларининг кетиши ёки қочишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда болиш кўрмоқ беш нарсага далилдир: ходимга; канизакка; раҳбарликка; соф динга; тақводорлик ва одилликка.

ЁСУМАН, ЯСМИН (ЁСАМИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирорта дўсти бир даста ясмин совға қилганини кўрса, икки орада гап қочиши ва бир-биридан жудо бўлишларига далилдир. Агар аёл киши тушида ясмин гулини дарахтдан

териб, эрига берганини кўрса, эри талоқ беришига далилдир. Тушдаги ясмин дарахти бой, бадфеъл, пасткаш ва ҳасадчи хотинни билдиради. Агар ясмин гули хушбўй эканини кўрса, ўша аёл саховатли ва эҳсон қилувчи аёл бўлади.

ЁШАРИБ ҚОЛМОҚ (ЖАВОН ШУДАН) – Ибн Сири (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ёш бўлиб қолганини, оқ соқоллари қорайиб қолганини кўрса, пасткаш бўлишига далилдир. Агар бир нотаниш ёшни тушида кўрса, душмадан хорлик топиши ва муродига етмаслигига далилдир. Агар бир ёш одам кексайиб қолганини кўрса, ҳурмати зиёда бўлишини билдиради. Аёллар ҳам бу тушда эркалар кабидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, бир ёш тушида қариб қолганини кўрса, илму адаб ўрганишга далилдир.

ЁҚУТ (ЁҚУТ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида қизил ёки яшил ёқути борлигини кўрса, покиза ва яхши аёлга уйланишига ёки чиройли қиз туғилишига далилдир. Агар нуқсонли ёқути борлигини кўрса, аёли унга ҳаром бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида яшил ёқути борлигини кўрса, аслзода ва насаби соз чиройли аёлга уйланишига далилдир. Агар хотини бўлса, қиз туғилади. Агар кир ёқути борлигини кўрса, фарзанди бузуқ бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қизил ёқути борлигини кўрса, бой ва чиройли хотин олишига далилдир. Агар яшил ёқути борлигини кўрса, порсо ва сийрати соз аёлга уйланишини билдиради. Агар сариқ ёқути борлигини кўрса, ўша аёл касалманд бўлишига далилдир. Агар ёқути оқ бўлса, оладиган аёли қиз, зоҳида ва солиҳа бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушидаги ёқут олти нарсани билдиради: молнии; канизакни; илми; ўғилни; яхши эркани; ёш ҳамда балоғатга етган қизни.

ЁҒ (РАВҒАН) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги ёғ молу неъматдир, баъзиларнинг айтишича, меросни билдиради. Тушида мол ёғини топса ва ундан еса, унинг миқдорича молу неъмат топишини ва одамлар орасида азиз бўлишига далилдир. Исириқ ёғи ҳам шу таъбирга эга. Бироқ мол ёғи думба ёғидан яхшироқ-

дир. Бодом ва кунжут ёғи молу неъмат бўлади. Қимматбаҳо бошқа ёғлар, масалан, баласон (балзам), бинафша ва зайтун ёғлар деҳқондан етадиган манфаатлар бўлади. Зайтун ёғининг ўзи арабдан етадиган фойдадир. Наргис ёғи қишлоқдан топиладиган фойдани билдиради.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида барча тани ёғ билан бўялганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Тушида бошига ёғ сураётганини кўрса, зебу зийнатни билдиради. Ёғни хушбўй эканини кўрса, масалан, бинафша ёғи ёсуман ёғи бўлса, дунё зийнатига далилдир. Хушбўй ёғларнинг ҳаммаси яхшиликка далил бўлади. Ёғнинг ҳиди бадбўй ёғи ёқимсиз бўлса юқоридагиларнинг аксидир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги зайтун ёғи молу неъматга далилдир. Тушида бир кишининг бошқа кишига ёғ суртаётганини кўрса, ўша кишига макру ҳийла қилишини билдиради.

Жобир Маърибий (р.а.) айтадики, тушида ўзига ёғ суртаётганини кўрса, зийнатни билдиради, лекин охири ғаму андуҳдир. Тушида кўрагини ёғлаётганини кўрса, ёлғон қасам ичишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушида зайтундан бошқа ёғларнинг ҳаммаси ёмон бўлиб, зайтун ёғини истеъмол қилиш молтанга суртиш ғаму андуҳдир. Тушида либоси ёғ билан бўялганини кўрса, ғам тортишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги хушбўй ҳидли ёғ олти нарсага далилдир: чиройли аёлга; канизакка; яхши мақтовга; фойдага; ёқимли сўзга ва хуш табиатга. Бадбўй ёғ уч нарсани билдиради: бузук аёлни; иккинчи-фисқни; учинчи-ёмон сўзни.

ЁҒ ИДИШ (ДАББА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дабба (тери ёғи мисдан қилинган ёғ идиш бўлиб, сафарда олиб юрилади) ишончли кишидир. Тушида ёғ идиши борлигини ёғи кимдир унга берганини кўрса, ишончли киши билан ҳамсуҳбат бўлиши ва ёғ идишнинг миқдорига мувофиқ хайру манфаат кўришига далилдир. Агар ёғ идишнинг кир ва эски эканини кўрса, туш кўрувчига зиёну заҳмат етишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги дабба (ёғ идиш) тўққиз нарсага далилдир: ишончли кишига; аёлга; ходимга; дин мустаҳкамлигига; тандурустликка; узоқ умрга; молу неъматга; хайру баракатга ва хотинлар томонидан етадиган меросга.

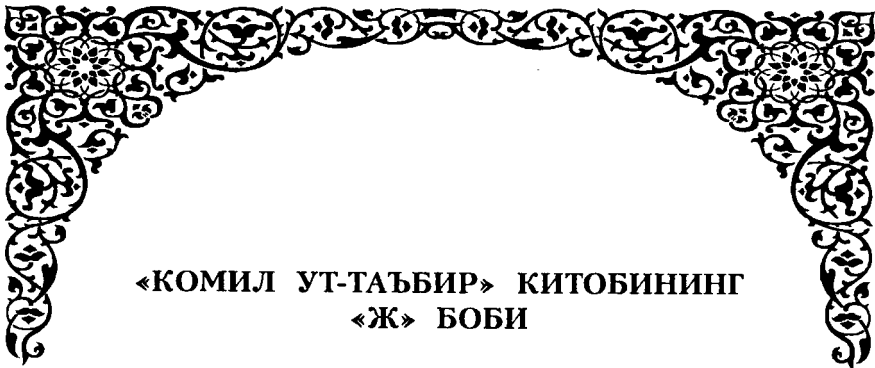
ЁҒ ИЧМОҚ ВА ЕМОҚ (ПИҲ ХҲҲРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, ҳар ким тушида ёғ ичаётганини ёки еяётганини кўрса, хайру неъмат ва кенглик топади. Агар қўй ёғига эга эканини ва уни еяётганини кўрса, ўша ёғ миқдорича ҳалол мол топишини билдиради. Агар бирор жониворнинг чарви ёғидан еяётганини кўрса ва у жониворни гўшти ҳалол бўлса, ҳалол мол топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда ёғ кўрмоқ уч нарсани билдиради: неъматни ва кенгликни; молу манфаатни; бузулган ишларнинг ўнгланишини.

ЁҒ ОЛУВЧИ, ЖУВОЗКАШ (АССОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида жувозкашлик қилиб, ёғ олаётганини кўрса, одамлар мақтайдиган, яхши ном қолдирадиган бир иш билан машғул бўлишига далилдир.

ЁҒОЧ (ЧҲҲБ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги ёғоч мунофиқлик бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги ёғоч мунофиқ киши бўлади. Агар бегона киши ёғоч берса, ўша киши билан орага нифоқ тушишини билдиради. Тушдаги эгри ёғоч тўғри ёғочнинг таъбири кабидир. Ёғочни ярайдиган эгри ёғоч мунофиқ ва ёлғончи киши бўлади.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ж» БОБИ

ЖАМБИЛ, ТОҒРАЙҲОН (МАРЗАНҒҮШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида жамбил (тоғрайҳон)ни ҳидлаганини кўрса, илм ва огоҳлик соҳиби бўлган муборак ва мўъмин ўғил туғилишига далилдир. Тушида жамбилни жойидан юлиб олганини кўрса, ўғли бемор бўлишига далил, агар фарзанди бўлмаса, ўзига ғам ва андуҳ етишига далилдир. Тушида ўзига қарашли бўлган ерда кўплаб жамбиллар ўсиб ётганини кўрса, унинг ёнида солиҳ кишилар кўп бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жамбил ўсимлигининг танаси аҳли хона яхши кўрадиган киши бўлади. Тушида жамбилнинг яшил рангда эканини ва ўзига қарашли ерда ўсганини кўрса, аҳли оиласидан кимдир уни севишига далилдир. Агар жамбилни сарғайган ва сўлган ҳолда кўрса, туш кўрувчи бузғунчи ва бадбахт бўлишига далилдир.

ЖАНГ ҚИЛМОҚ (ЖАНГ ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтдики, ҳар ким тушида одамлар ёки ҳайвонлар билан жанг қилаётганини кўрса, агар булар бир жинсдан бўлсалар, ғолиб бўлган жанг душман устидан зафар топади.

ЖАНГ ҚИЛИШ (КОР-ЗОР ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жанг ўлат (тоъун) касалиги бўлади. Тушида жанг қилаётганини кўрса, ўлат илатидан унга хавф борлигига далилдир. Агар жангга душманни енгганини кўрса, ўлатдан ҳалос топишига далилдир. Агар жангга душман уни қўлга олса, ўлатдан ҳалок бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида жангга ким биландир қилич кўтариб жанг қилаётганини ва улардан бири қилич

уришга фурсат топганини кўrsa, хусуматга далил бўлади ва фурсат топганга ғалаба ёр бўлади. Агар жангда найза билан уришаётган бўлса, унга ҳам мазкур таъбир бўлади. Агар тиру камон билан жанг қилаётган бўлса икки орада оғзаки тортишув юз беришига далилдир.

ЖАННАТ (БИҲИШТ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида Жаннатни кўрмоқ шоду хуррамликка далилдир ва Аллоҳ таъолодан мужда (хушхабар) бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**У (ер)га соф-саломат, тинч-омон киринглар** (дейилур)» (Ҳижр сураси, 46-оят). Жаннат меваларидан олганини ёки кимдир унга берганини ва мевалардан еганини кўrsa, егани миқдорига мувофиқ илм ўрганишига ва динни чуқур англашига далилдир, бироқ фойдаси бўлмайди. Агар Жаннат ҳурлари билан бирга бўлганини кўrsa, уни жон бериши осон бўлишига далилдир. Агар Жаннатда муқим бўлиб қолмоқчи бўлганини, лекин унга рухсат бермаганликларини кўrsa, дунёда унинг майли фасод ва исён ишларга мойил бўлишига далилдир. Агар Жаннат эшигини унинг учун ёпиб қўйганларини кўrsa, ота-онаси ундан хафа эканликларига далилдир. Агар Жаннатга яқинлашиб, яна орқасига қайтганини кўrsa, ўлим ҳолатига тушувчи касал бўлишига, лекин шифо топишига далилдир. Агар фаришталар уни Жаннатга олиб бориш учун қўлларидан тутсалар ва Тубий дарахтининг остига ўтирганини кўrsa, икки дунё мурод-мақсадига етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Имон келтириб, солиҳ амалларни қилганлар учун хушнудлик ва гўзал оқибат (жаннат) бордир**» (Раъд сураси, 29-оят). Агар уни сут ва шарбатлар ичишдан ман қилган бўлсалар, динида нуқсон пайдо бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**...Кимки Аллоҳга ширк келтирса, албатта, унга Аллоҳ жаннатни ҳаром қилур ва борар жойи дўзахдир...**» (Моидда сураси, 72-оят).

Агар кимдир унга Жаннат меваларидан берганини кўrsa, ўша киши туфайли илмдан баҳраманд бўлишига далилдир. Агар Жаннатга ўт ёқиб юборганини кўrsa, бирор кишининг боғидан ҳаром ейишига далилдир. Агар Кавсар ҳовузидан сув ичганини кўrsa, душман устидан зафар топишига далил бўлади. Агар Жаннат кўшкларидан бири унга берилганини кўrsa, бир дилором аёлга ёки канизакка уйланишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар Жаннат фариштаси ундан шод ва хуррам эканини кўрса, бирор кимсадан шоду хуррамлик ва неъмат топади. Аллоҳ таъоло Қуръони Каримда айтади: «...Сизларга салом! Хуш келдингиз! Бас, унга мангу қолувчи бўлган ҳолларингизда киригиз», – деганларида(улар беҳад шодланурлар)...» (Зумар сураси, 73-оят).

Агар Жаннатга ўхшаган чиройли бир баланд жойда турганини кўрса ва бу ерни Жаннат экан деб ҳаёл қилаётган бўлса, бир одил подшоҳ билан ёки бирор бой киши билан ёхуд бир улуввор киши билан алоқа боғлашини билдиради. Агар Жаннат томон кетаётганини кўрса, Ҳақ йўлига киришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда Жаннатни кўрмоқ тўққиз нарсани билдиради: илмни; тақвони; миннатни; шодликни; башоратни; омонликни; хайру баракатни; неъматни ва саодатни.

Агар тушида Жаннатда юрганини кўрса, икки дунё мақсадларига етганига ва қўлига кўп яхшиликлар тушишига далилдир. Бироқ бу тушни солиҳ одам кўрса, касалик ёки бирор балога мубтало бўлишини билдиради, бундан эса Биҳишт аҳлининг савобини топади ҳамда олим бўлади, халқ эса унинг илмидан манфаат топади.

ЖАРОҲАТ (ЗАХМ) – Ибн Сириннинг айтишича, агар киши ўз танида жароҳат борлигини, бироқ қони йўқлигини кўрса, жароҳат етказувчи устидан зафар қазонишига далилдир, бундан ташқари, яхшилик ва фойда кўришини ҳам билдиради. Жароҳат етказилган жойдан қон оқаётганини ва бадани қонга бўялганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар киши баданига жароҳат етгани ва ундан чиққан қонга бўялганини кўрса, жароҳатдан чиққан қоннинг миқдорига қараб молига нуқсон етишини билдиради.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жароҳат уч нарсани билдиради: галабани; яхшилик ва фойдани; молига нуқсон етишини, хусусан, жароҳат еридан қон оқаётганини кўрса.

Жобирнинг айтишича, жароҳат етган одам юз бериши мумкин бўлган оғирчиликда қолишига далилдир. Агар жароҳатдан қон оқаётганини кўрса, бирорта киши унга ёлғон сўз айтишига, охири бу сўз ёлғон экани маълум бўлишига далилдир. Агар жароҳат етган жойда шиш борлигини кўрса, бойлик ва хуш ҳаёт

топишига далил бўлади, бироқ дўстлари ва қариндошларидан узоқлашишга далилдир.

ЖАРЧИ (МУНОДИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида жарчининг ўтганини ва айтган сўзлари илму ҳикматга мувофиқлигини, ўзи эса солиҳ ва порсо эканини кўрса, бу яхшиликка ва башоратга далилдир. Агар жарчи у дунё яхшилиги учун даъват қилса, хайру яхшилик топишини билдиради, агар дунёвий яхшилик ҳақида гапирса, бу дунё муродини топишига далилдир. Агар ёмон нарсага даъват қилса, таъбири аксинча бўлади.

ЖАҒ (ЗАНАХ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги жар хонадон улуғидир ва кўп иш билан машғул бўлувчи кишидир. Агар тушида жағини кенг ва катта бўлиб қолганини кўрса, оиласи ва қариндошлари учун хор ва ҳақир бўлишига далилдир. Агар жағидан қон оқаётганини кўрса унинг миқдорига мувофиқ хонадон улуғидан зиён етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, касбу корига нуқсон етади.

ЖИГАР – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги жигар яширилган мол бўлади. Агар одамларнинг жигарини кўрса, яширин мол топиши ва сарфу харажат қилишига далилдир. Агар унинг қўлида кўпгина пиширилган ёки хом жигарлар бўлса, хазина топишига далилдир. Молнинг ва қўйнинг жигари ҳам молу неъматга далолат қилади. Баъзи бир таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги жигар фарзандларга далолат қилади, чунончи Расуллоҳ (с.а.в.) айтадилар: «Авладуна акбадуна» («Болаларимиз жигарларимиздир»).

Кирмоний (р.а.) айтадики, жигарнинг ташқарига чиқиши, пинҳон молнинг юзага чиқишидир. Кўпгина жигар, у хом бўлсин ёки пишган бўлсин, хазина топиш ёки райб илмидан баҳра топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги жигар уч нарсани билдиради: фарзанд ва молни; фарзанд ўрнидаги дўстни; илми.

Агар унинг уйдан жигарни олиб чиқиб кетаётганларини ёки олов жигарни куйдириб юборганини кўрса, подшоҳ унинг хазина ва молини тортиб олишига далилдир. Агар бу тушни бирор олим одам кўрса, илмлари бутунлай ёддан чиқишига далилдир.

ЖИЙДА (СИНЖИД) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги жийда қийинчилик билан қўлга келадиган ҳалол ва тоза молдир. Агар тушида жийда сотаётганини ёки биров унга берганини кўрса, ҳалол молни қўлга киритишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, дарахтдан жийда йиғаётганини кўрса, бадфеъл бир одамдан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар жийда еяётганини кўрса, аёлга мол нафақа қилишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича тушдаги жийда уч нарсани билдиради: мол ҳосил қилишни; қўлга мол киритишни; бадфеъл бир одамдан фойда олишни.

ЖИЛОНЖИЙДА, УНОБИ (УННОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида жилонжийдаси борлигини ва ундан еганини кўрса, унинг миқдорича мол топишига далилдир. Агар тушида бир одамга жилонжийда берганини кўрса, ундан бунга мол етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида дарахтдан жилонжийда йиғиб олаётганини кўрса, унинг миқдорича қийинчилик билан мол жамлашига далилдир.

ЖИМОЪ (жинсий алоқа) ҚИЛМОҚ – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги жимоъ (жинсий алоқа) ҳожатларни юзага чиқишидир, хусусан ўзидан маний (уруғ) ажраб чиққанини кўрса. Агар ҳар ким бирор киши билан жимоъ қилганини кўрса, ўша кишидан яхшилик ва ҳожатлари раво бўлишига далилдир. Агар бирор киши у билан жимоъ қилганини кўрса, унинг хонадони бой бўлишига далилдир. Агар ўз хотини билан жимоъ қилаётганини, чунончи хотин тепада ўзи эса пастда эканини кўрса, бошқа хотин олиши ва ундан хайру манфаат кўришига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, агар киши тушида ўз хотини ёки бошқа хотин билан, бошқа йўлдан жимоъ қилаётганини кўрса, экакнинг бидъатчи бўлиб, носоз ишларга интилувчи эканини билдиради ва бу ишдан қайтмоқ ва Расулуллоҳ суннатига амал қилмоқ лозим.

Агар ўз онаси, опа-синглиси ёки ўзига ҳаром бўлган бирор киши билан жимоъ қилаётган бўлса, ўз меҳр-муҳаббатининг улардан узилишига далилдир, борди-ю улар тирик бўлса, агар

ўлик бўлса ғаму андуҳга далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, агар тирик бўлса, ундан хайру манфаат топишига ва эҳтимолки, Ҳаж қилишига далилдир. Агар ўлган аёл билан жимов қилаётганини кўрса, ғамгин ва ночор бўлишига далилдир. Агар бегона одамнинг ўлган хотини билан жимов қилаётганини кўрса бир иш қилиши ва бу иш туфайли ноумидликка тушушини билдиради. Агар нотаниш бир аёл билан жимов қилаётганини кўрса, уларнинг орасида аввал хусумат юз берган бўлса, бу хусумат муҳаббатга айланишига ва ундан хайру манфаат топишига далолат қилади. Агар бир кекса билан жимов қилаётганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар подшоҳнинг ҳарамига кириб, жимов қилганини кўрса, душман устидан зафар топишига далилдир.

Агар ҳар ким бирорта қуш билан жимов қилаётган бўлса, ўша қушга мансуб бўлган киши устидан ғолиб бўлишига далилдир. Агар бирорта тарсо, жухуд ёки оташпараст билан жимов қилаётганини кўрса, дунёвий ишлари тартибга тушишига далилдир. Агар шаҳватдан қолган бирорта қария тушида ёшлик пайтидагидек, шаҳвати ғолиб бўлганини кўрса, дин ишларига рағбатли бўлишига далолат қилади. Агар ҳар ким нобакор бир аёл билан жимов қилаётганини кўрса, дунё ҳамда ҳаром мол толиби бўлишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, таъбири шунинг ўзидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар туя билан жимов қилаётганини кўрса, оғирчиликдан қутулишига, душман устидан зафар топишига, молнинг кўпайишига ва номининг балоғат бўлишига далил. Агар подшоҳ билан жимов қилаётганини кўрса, подшоҳнинг яқини ва сирдоши бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг хотини билан жимов қилаётган бўлса, ундан хайру манфаат кўришига далилдир. Агар ҳайзли аёл билан жимов қилаётган бўлса, ишлари раво бўлишига далилдир. Ўлган аёл билан жимов қилаётган бўлса, ишларининг ёмон бўлиши ёки ўша аёлни яқинлари билан топишиши ва қўшилишига далилдир. Борди-ю ўша аёл тирик бўлса, унинг яқинларидан алоқасининг узулишига далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, ҳайзли аёл билан жимов қилмоқ дунёвий ишларнинг осойишта бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида каниздакдан бўлган хотини билан жимоъ қилаётганини кўрса, подшоҳ томонидан унга хайру манфаат етишига далилдир. Агар таниш бир ёш киши билан жимоъ қилаётган бўлса, ундан хайру манфаат топишини билдиради. Нотаниш бир ёш киши билан жимоъ қилаётганини кўрса, подшоҳдан ҳожати раво бўлишига далилдир. Ўлган бир эркак билан жимоъ қилаётганини кўрса, ўша одам учун бирор дуо ёки эҳсон қилишини билдиради. Агар бир аёл бошқа бир аёл билан жимоъ қилаётганини кўрса, ўша аёлдан яхшилик кўриши ва ҳожати раво бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида жимоъ қилса ва ғусл вожиб бўлса, бу тушнинг таъбири бўлмайди.

«ЖИН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Жин» сурасини ўқиётганини кўрса, тавба қилиш ва жинларнинг зараридан омон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дев ва парилар унга зарар етказмайди.

ЖИННИЛИК (ДЕВОНАГИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги жиннилик жинниликнинг миқдорига қараб, туш соҳиб учун ҳаром молни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида жинни бўлганини кўрса, ҳаромхўрликка тушиши ва судхўрлик молини ейишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида жинни билан ҳамсуҳбат бўлганини кўрса, судхўр, ярамас киши билан суҳбатдош бўлишини ва унга маломат ҳамда бадномлик етишини билдиради.

ЖОЙНАМОЗ (САЖЖОДА) – Ибн Сириннинг айтишича, агар масжидда жойнамоз устида ўтирганини кўрса, Ҳижоз сафарига жўнашини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «...»**Иброҳим мақоми»ни намозгоҳ қилиб олинлар!..»** (Бақара сураси, 125-оят). Хусусан, масжидда эътикоф ўтирган бўлса, (шундай бўлади). Агар жундан ёки бўздан қилинган жойнамози борлигини ёки сотиб олганини кўрса, тоат ва ибодатга ҳарис ва рағбатли бўлишига далилдир. Агар жойнамози ипақдан эканини кўрса, тоат

ва ибодатни одамлар кўзи учун қилаётганига ва дини заиф бўлишига далилдир.

ЖОМ (ТАШТ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги жом хизматкор хотинни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жом уй хизматлари топшириб қўйилган канизак хотинни билдиради. Агар тушида жоми борлигини ёки кимдир унга берганлигини ёхуд сотиб олганини кўрса, уйига хизматкор хотин олишига ёки канизак сотиб олишига далил бўлади. Агар тушида жомнинг синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, канизакнинг қочиши ёки дунёдан кетишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида жом сотиб олганини кўрса, хизматкор хотинга ёки канизакка уйланишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда жомни кўрмоқ уч нарсани билдиради: хизматкор аёлни; канизакни; аёллардан етадиган манфаатни.

ЖОН – Муҳаммад ибн Сирин айтадики, тушдаги жон фарзанд, мол ёки итоаткор аёлни билдиради. Агар жон танидан чиққанини кўрса, фарзанди, аёли ўлишига ёки молининг йўқ бўлишига ёхуд ҳалок бўлишига далилдир. Агар ўз жонини яхши бир эркак суратида кўрса, оиласида яхши фарзанд туғилиши ва аҳволи яхши бўлиши ёки олийжаноб ёхуд хуштабиат бир подшоҳнинг хизматини қилиши ва аҳволи соз бўлишига далилдир. Агар ўз жонини хунук бир одам суратида кўрса, юқоридаги айтганларимизнинг акси бўлади.

ҲИКОЯТ. Хабарда келишича, бир киши Аллоҳ Расулининг хузурига келиб: «Ё Расулаллоҳ (с.а.в.), тушимда жоним танимдан чиққанини ва мени кучоғига олганини, сўнг осмонга чиқиб кетганини кўрдим», — деди. Расулуллоҳ (с.а.в.): «Васият қилки, жонинг ўз маконига кетибди», — дедилар. Ўша куни у дунёдан ўтди.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар ҳар ким ўз жонини ўз кафтида турганини кўрса, бир хатарли ишга қўл уриши ва бу ишда унинг жонига хавф бўлишига далилдир. Агар жон унинг кафтидан осмонга учиб кетганини кўрса, тез орада ўлишига далилдир. Агар жонининг ранги сариқ эканини кўрса, оғир касалликдан

ўлишини билдиради. Агар жонининг қизил ёки оқ рангда эканини кўрса, оқибати яхши бўлиши ва ғамдан қутулишига далилдир. Агар жонининг қора рангда эканини кўрса, Ҳақ таъоло азобига дучор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, мурда жон бераётганини, яқинлари унга йиғи-зори қилаётганини кўрса, ўша мурданинг аҳли оиласига ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар яқинлари унга оҳиста йиғлаётганларини кўрса, жони азобда бўлишига далилдир.

ЖОНИВОРЛАРНИНГ ҚИЧҚИРИШИ (БОНГДОШТАНИ ЖОНИВОРОН) – Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, тушида жониворларнинг қичқирини кўрса ва бу пайтда одамлар уй-қуда бўлса, ўша мавзеда ғам ва мусибат юз беришига далилдир. Агар узоқ жойдан унга қараб қичқираётган бўлсалар, у эса уларга жавоб бераётганини кўрса, тез орада вафот этишини билдиради, жавоб бермаётган бўлса, касал бўлишини билдиради. Агар йиғи овозини эшитса, хурсанд бўлишини билдиради. Агар оху нола овозини эшитса, бирор ёқимсиз иш юз бериши ва тезда бу нарсаининг йўқ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, отнинг кишнаётганини эшитса, башорат эшитишига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишича, унга бирор ёқимсиз ҳолат юз беради. Чунки ҳайвонотлар ёлғон сўзламайдилар, Агар эшакнинг ханграётганини кўрса, бирорта душман ёки жоҳил одамдан бақариш ёки низо сўзларини эшитади. Аллоҳ таъоло айтади: «(Юрганинга) **ўртаҳол юргин ва овозининг паст қилгин. Чунки, овозларнинг энг ёқимсиз эшаклар овозидир**» (Луқмон сураси, 19-оят). Агар туянинг қичқираётганини кўрса, Ҳажга бориши ёки тижорат иши билан кетиши ва бу тижоратдан фойда ва манфаатлар кўришига далилдир. Агар бирорта қўйнинг маъраётганини кўрса, бир улуг одамдан хайру манфаат кўришини билдиради. Агар эчки боласининг маъраётганини кўрса, хуррамлик, шодлик ва неъматга далил бўлади. Оҳунинг маъраётганини кўрса, канизак топишига далилдир. Агар шернинг ўкираётганини кўрса, подшоҳдан хавф ва қўрқинч етишини билдиради. Агар йўлбарснинг ўкираётганини кўрса, биров билан жанг ва хусуматга тушишига далилдир. Агар йуз (ёлдор бўри)нинг увиллаётганини кўрса, бировнинг ўзига нисбатан ғазаб сочишига далилдир. Агар бўрининг

увиллаётганини кўрса, душман устидан зафар қазонишини билдиради. Агар чия бўрининг қичқираётганини кўрса, хотинлар сабабли ғам ва андишага гирифтор бўлишига далилдор. Агар тулкининг қичқираётганини кўрса, бирор ёлгончи киши унга нисбатан макру ҳийла қилишига далилдор. Агар мушукнинг миёвлаётганини кўрса, ўғридан хавф юз беришига далил бўлади. Агар туяқушнинг қичқираётганини кўрса, серғайрат ходимга эга бўлишига далилдор. Агар каркаснинг қичқираётганини кўрса, улуғ бир кишидан ғамгин бўлишини билдиради. Агар кабутарнинг қичқираётганини эшитса, подшоҳ лашкарбошисидан хабар келишига далилдор. Агар хўрознинг қичқираётганини эшитса, бир ёш олийҳиммат кишининг хабарини эшитади. Агар товуснинг қичқираётганини эшитса, Ажам подшоҳининг хабарини эшитишига далилдор. Агар турна товушини эшитаётган бўлса, дарвиш бир кишининг хабарини эшитишига далилдор. Агар лайлакнинг товушини эшитса, бир деҳқон кишининг хабарини эшитиши ва ундан шодлик топишига далилдор. Агар какликнинг сайраётганини эшитса, чиройли бир аёл хабарини эшитишига далилдор. Агар қарғанинг овозини эшитса, харомхўр эркакнинг хабарини эшитишига далилдор. Агар чумчуқнинг овозини эшитса, хушxabар эшитишини билдиради. Булбулнинг сайраётганини эшитса, бирорта ашулачи ёки созанданинг хабарини эшитишига далилдор. Агар ғознинг овозини эшитса, қайғу ғам етишига далил бўлади. Агар ўрдакнинг овозини эшитса, бирор кишига етган мусибат хабарини эшитишига далилдор. Товуқ болаларининг овозини эшитса, мотам ва мусибатни билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, барча қушларнинг тушдаги овозини эшитмоқ яхшидир, бироқ овозидан фол очиладиган қушларнинг товуши ғам ва мусибатни билдиради. Илоннинг овози душман хавфини билдиради. Ариларнинг ва чигирткаларнинг овози ҳам қўрқинчли билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида осмонда, ерда ёки хавода даҳшатли қаттиқ овоз эшитса, подшоҳга етадиган ғам, қайғу ва мусибатни билдиради.

ҲИКОЯТ. Айтишларича, бир киши Ибн Сириннинг олдига келиб: «Тушимда ҳаракат қилувчи бир дөбба (ҳайвон) мен билан сўзлашди», — деди. Ибн Сирин унга: «Ажалинг яқин қолибди», — деб жавоб берди. Аллоҳ таъоло айтади: «**Қачон (кофир-**

ларнинг) устига сўз (азоб) тушганда (яъни, қиёмат олдидан) **Биз улар учун ердан бир жонивор чиқарурмиз. У уларга одамлар оятларимизга ишонмайдиган бўлиб қолганлари ҳақида гапирур»** (Намл сураси, 82-оят).

«ЖОСИЙА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Жосийа» сурасини ўқиётганини кўрса, тавба қилиши ва Аллоҳ йўлига қайтишига далилдир.

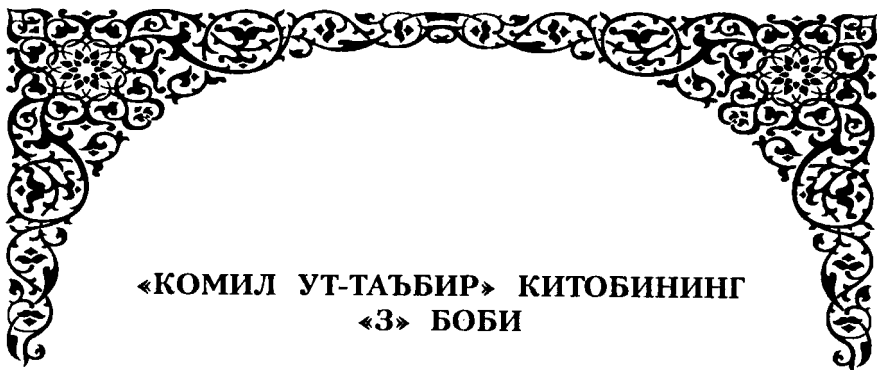
ЖУВОНА ЎСИМЛИГИ (НОНХОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жувона ўсимлиги ғаму андуҳ бўлади. Тушда жувонани бировга берганини ёки ташлаб юборганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилишига далилдир. Тушда жувонани кўриш ва ейшдан, фақат ғаму андуҳдан бошқа, ҳеч бир фойда йўқ.

«ЖУМЪА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Жумъа» сурасини ўқиётганини кўрса, Худойи таъоло унга тавбани насиб этишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхши ишларни қилиш учун тавфиқ топади.

ЖЎВОЛДЎЗ (Қоп тикадиган нина) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги жўвалдўз (қоп тикадиган нина) одамларнинг ишларини, хусусан кичик ишларни бир-бири билан боғлаб, амалга ошириб юрувчи кишидир. Агар ҳар ким тушида жўволдўз топганини ёки кимдир унга берганини кўрса, юқорида айтилган сифатли киши билан ҳамсуҳбат бўлишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «3» БОБИ

ЗАБАРЖАД (ХРИЗОЛИТ) – Ибн Сирин айтишича, тушдаги забаржад яхшилик ва фойдага далилдир. Агар забаржади йўқолиб қолганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир.

Ҳазрати Содиқнинг айтишича, тушда забаржадни кўриш уч нарсани билдиради: шодликни; фойдани ва бойликни.

ЗАБОД¹¹ – Билгинки, забод мушукка ўхшаган ва хушбўй ҳид берадиган жониворнинг теридир.

Ибн Сирин айтадики, тушида забоди борлигини ёки биров унга берганини кўрса, туш кўрувчи одобли ва илмли бўлишига, одамлар унга мақтов ва мадҳ сўзларини айтишига далилдир. Агар забоднинг бадбўй эканини кўрса, одамлар унга нохуш сўзлар айтишига далилдир. Агар забоднинг ҳиди йўқлигини кўрса, миннатдор бўлмайдиган одамларга яхшилик қилаётганига далил бўлади. Агар забодни еяётганини кўрса, аёллари адабли ва билимли бўлишларига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги забод- адаб, яхши ном, ёқимли ишларга далилдир.

ЗАИФЛИК (ЗАИФИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бошининг заиф бўлиб қолганини кўрса, иззат ва обрўсида нуқсон юз беришига далилдир. Агар кўзи заиф бўлиб қолганини кўрса, иззати кам бўлишига далилдир. Агар оғзининг заиф бўлиб қолганини кўрса, ризқи тор бўлишига далилдир. Агар бўйни заиф бўлиб қолганини кўрса, одамларнинг омонати унинг бўйнида бўлишига далилдир. Агар елкасини заиф бўлиб қолганини кўрса, омонатни жойига қўймаслигига далилдир. Агар кўли заиф бўлиб қолганини кўрса, хотини касал бўлишига да-

лидир. Агар билаги заиф бўлиб қолганини кўрса, онаси ёки фарзанди бемор бўлишига далилдир. Агар бозуси заиф бўлганини кўрса, тадбири ва фикри маҳол бўлишига далилдир. Агар кўкраги заиф бўлганини кўрса, бу ҳам юқоридаги таъбирга эга. Агар бармоқлари заиф бўлганини кўрса, қизи бемор бўлишига далилдир. Агар қорни заиф бўлганини кўрса, уни қўлаб-қувватловчи заиф бўлишига далилдир. Агар думбаси заиф бўлганини кўрса, қариндошларидан бўлган бир улуғ кишининг ҳоли ёмон бўлишига далилдир. Агар сони заиф бўлганини кўрса, қариндошларидан бир кишининг бемор бўлишига далилдир. Агар тиззаси заиф бўлганини кўрса, моли нуқсон топишига далилдир. Агар тани заиф бўлганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

ЗАЙТУН МЕВАСИ ВА ЁҒИ (ЗАЙТУН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги зайтун ғам ва андуҳдир. Агар зайтуни борлигини ёки биров унга берганини ва уни еяётганини кўрса, еганига мувофиқ ғам ва қайғу кўришига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги зайтун ёғи хайру баракатта далилдир. Агар зайтун ёғини ичаётганини кўрса, ичганига яраша қайғу ва ғам кўришига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар зайтун меваси аччиқ бўлмаса ва уни нон билан еяётганини кўрса, унинг учун фойда қийинчилик билан келишига далилдир.

ЗАКОТ – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги мол закоти молининг зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида фитр закоти-ни бераётганини кўрса, намоз ўқиб, тасбиҳ айтишига ва фаровонлик топишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Мўминлар нажот топдилар. Улар намозларида камтардирлар»** (Мўминун, 1 – 2-оятлар). Агар қарзи бўлса қутилади, бемор бўлса, шифо топади, душмани бўлса ғалаба қазонади.

Кирмонийнинг айтишича, кимки мол закотини бераётганини кўрса, моли жойида бўлади ва йўқ бўлмайди. Расулуллоҳ (с.а.в.) бу ҳақда ҳадисда дейдилар: «Молларингизни закот бериш билан асранглар».

Жобирнинг айтишича, мол закотини бераётганини кўрса, молининг зиёда бўлишига далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда мол закотини

бериш етти нарсани билдиради: башоратни; хайру барокатни; мушқил ишларнинг ҳал бўлишини; ҳожатларнинг раво бўлишини; ёруғликни; ғамдан қутилишни ва бойлик зиёда бўлишини.

ЗУЛАЙБИЙА¹² – Тушдаги зулайбийа ҳаддан ташқари интилиш ва ҳаракат қилиш, кўп мол топиш, шодлик ва хушнудликни билдиради. Агар зулайбийаси борлигини ёки кимдир унга берганини ва еганини кўрса, еганининг миқдорича молу неъмат топишига далилдир. Озгина зулайбийани оғзига солганини кўрса, бировдан ширин ва мулоим сўз эшитишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, агар зулайбийани заъфаронсиз еганини кўрса, мол топишига далилдир. Агар уни заъфаронли еса, бемор бўлишига далилдир.

ЗАМБИЛ, ЗАМБАР (ЗАНБИЛ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги замбил аёл ёки канизақдир. Агар замбили борлигини кўрса, унда ходим пайдо бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги замбил молу неъматни билдиради.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги замбил тўққиз нарсани билдиради: аёлни; ходимни; канизакни; мустаҳкам динни; тан саломатлигини; узоқ умрни; молу неъматни; баракатни ва аёллар томонидан етадиган меросни.

Тушдаги замбил тўқувчи ҳукмдорни билдиради.

ЗАНГ (ЗАНГАР) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги занг қайғу ва ғамдир, уни ичиш ҳалокатдир. Умуман, тушдаги занг фойдасиз бўлиб, яхши нарсани билдирмайди.

ЗАНГУЛА¹³ – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги зангула жанг ва душманликни билдиради. Агар таниши унга зангула берганини кўрса, ўша киши билан сўзлашишига далилдир. Агар тилла зангулани кўрса ёки биров унга берганини кўрса, ўша киши билан унинг ўртасида хусумат пайдо бўлишига далилдир. Агар зангула кумушдан бўлса ҳам шу таъбирга эга бўлади. Агар зангула мисдан ёки бронзадан эканини кўрса, у билан жоҳил бир одам орасида хусумат юз беришига далилдир.

«ЗАЛЗАЛА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Залзала» сурасини ўқиётганини кўрса, бир одамга иши тушиши ва адлу инсофни маҳкам тутишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ғайридинлар уни ҳалок қилишига далилдир.

ЗАНЖАБИЛ (ЗАНЖАБИЛ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги занжабил ғаму андуҳга далилдир. Ундан истеъмол қилиш зарар етишига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, занжабил тушда истеъмол қилиш душманлик ва тортишувга далил бўлади. Тушда занжабилни кўриш ва тортиш фойдасиз ва ҳеч нарсадир.

ЗАНЖИР (ЗАНЖИР) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги занжир гуноҳ ва маъсиятдир. Агар занжирни уриб, отиб юборганини кўрса, гуноҳдан тавба қилиши ва Худойи таъолога қайтишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, кимки бўйнида занжир борлигини кўрса, елкасида қарзи борлигига далилдир. Агар қўлларида занжир борлигини кўрса, бировларнинг қўлларидаги молга қўл узатиши ва ҳаромдан қўрқмаслигига далилдир. Агар оёқларида занжир борлигини кўрса, одамларнинг уйларида маъсият ва бузуқ ишларни қилишига далилдир.

ЗАНЖИРЛАМОҚ (БАНД НИҲОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар киши тушида оёғига пўлат занжир солинганини кўрса, дини нуқсонли бўлиши, ёлғондан мусулмонликни даъво қилиши, бахиллик соҳиби бўлиб, ундан ҳеч кимга бирор нарса етмаслигига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, бир солиҳ одам ўз қўлларига банд солинганини кўрса, ёқимсиз ва нолайиқ кишилардан қўл тортишига далилдир. Агар кишан солинганини кўрса, айтилган нарса енгилроқ ва осонроқ бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар киши бўйнига ёғочдан банд солинганини кўрса, бўйнида бировнинг омонати борлиги ва у омонатни адо қилолмаётганига далил бўлади. Агар ўз оёғида ёғочдан кишан борлигини кўрса, Хақ таъоло тоатидан қолганини билдиради. Агар бўйнидаги тавқ қумушдан эканини кўрса, хо-

тин сабабли ранжу заҳмат етишига далилдир. Агар бўйнидаги банд олтиндан бўлса, мол туфайли ранжу заҳмат тортишини билдиради. Агар банди мисдан эканини кўрса, унинг ранжу заҳмати дунёнинг касби ва маишати туфайли эканига далилдир. Агар бандни синдирганини кўрса, динига нуқсон етиши хавфи борлигига далилдир. Агар оёғидаги бандни олиб ташлаганини кўрса, подшоҳлик амалидан халос бўлишига далилдир. Агар ўз оёғида кунда бандини кўрса, мунофиқ бир одам билан суҳбатдош бўлишини билдиради. Агар ўз оёғида арқондан кишан борлигини кўрса, унга бирорта кишидан манфаат етишини билдиради.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, агар амир тушида ўз оёғига пўлатдан кишан солинганини кўрса, ўз вилоятдан сафарга кетиши ва сафарда доимий қолиб кетишига далилдир. Агар киши ҳар икки оёғига кишан солинганини кўрса, мартаба топишига далилдир. Агар ўз оёғига тўрт банд деб аталадиган кишан солинганини кўрса, унинг оиласида тўрт ўғил туғилишига далилдир. Агар оёғини банддан озод қилинганини кўрса, ғамдан шодликка чиқишига далилдир. Агар бирорта амир ўз оёғини занжир билан кишанлаб қўйилганини кўрса, порсолардан фойда кўришини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, унинг ишлари осонлашади. Агар унинг банди кумушдан бўлса, бирорта аёлни ўз никоҳига олади ёки бирорта аёлга ошиқ бўлишига далил бўлади. Агар унинг банди олтиндан эканини кўрса, ё сафарга бориши ёки бемор бўлиб қолишига далилдир. Агар оёғидаги банди пўлатдан бўлса, узоқ сафарга чиқишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги банд диннинг собитлигини билдиради, чунончи, жаноби Пайғамбаримиз (с.а.в.) дедилар: «Тушда оёққа банд солинганини яхши кўраман ва ғулни (қўл ва бўйинга солинадиган занжирни) ёмон кўраман, чунки оёққа солинган банд диндаги бандаликни билдиради».

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда бандни кўриш тўрт нарсани билдиради: кўфрни; нифоқни; аҳилликни ва маъсиятдан қўл ювишни.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қўлда ғулни кўриш зolim подшоҳнинг зулмдан қўли қисқа бўлишини билдиради.

ЗАРЧАВА (ЗАРДЧУБА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушда зарчавани кўриш касалликка далил бўлади. Агар қопда зарчавани

си борлигини кўрса, унга зиён ва зарар етишига далилдир. Агар кийимини зарчава билан бўялганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар кийим бошқа кишиники бўлса, беморлик ўша кийим соҳибига далолат қилади. Зарчавани кўриш ҳеч қандай фойдага далил эмас.

ЗАЪФАРОН (ЗАЪФАРОН) – Ибн Сириннинг айтишича, бирор киши ўзида заъфарон борлигини кўрса, заъфароннинг миқдорига мувофиқ одамлар унга мақтов сўзларини айтишига далилдир, хусусан, заъфарон янчилмаган бўлса. Агар заъфарон еяётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Заъфароннинг ранги либосида ёки баданида қолганини кўрса, бу ҳам беморликка далилдир. Заъфарон рангини баданидан юваётганини кўрса, беморликдан шифо топишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, янчилмаган заъфарон сотиб олганини ёки кимдир унга берганини кўрса, бойвачча хотин олишига далилдир. Заъфарон рангли либос ҳам ва андуҳга далилдир. Агар заъфарон еяётганини кўрса, бу ҳам ҳам ва андуҳга далилдир. Агар қопда заъфарони борлигини кўрса, неъмат ҳосил бўлиши ва одамлардан мадҳу сано эшитишига далилдир.

ЗАҲАР (ЗАҲАР) – Ибн Сириннинг айтишича, ҳар ким тушда заҳар ичса ҳаром мол топади ёки бировнинг қонини ноҳақ тўкади. Агар заҳар ичиб, баданини шишганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар бадани заҳарга булганганини кўрса, ўз ишига ўта ҳарисманд бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, сўз айтиб, шу сўз бўйича ҳаракатда бўлишига далилдир. Агар тушида заҳар баданига таъсир қилгани ва таңда шиш пайдо бўлганини кўрса, шиш миқдорига мувофиқ унга ҳам ва қайғу етишига далилдир. Агар заҳар ичганини кўрса, бировдан ғазабланишига далилдир.

ЗИЛЗИЛА (ЗИЛЗИЛА) – Ибн Сириннинг айтишича, агар зилзила бўлганини ва ер силкинаётганини кўрса, ўша диёр одамларига подшоҳдан ранжу бало етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, ҳар ким ернинг силкинаётганини кўрса, ўша диёр одамларига офат етиши ва беморлик юз бери-

шига далилдир. Агар ернинг усти остига бўлиб ағдарилганини кўрса, ўша вилоят аҳлига улуғ бало юз беришига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, ер оҳиста қимирлаётганини, ернинг бир томони ағдалиб, иккинчи томони ўз ҳолида турганини кўрса, ўша ерга подшоҳ келиши ва ўша ер аҳолисига зулм қилишига ва аҳолининг молини талашига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича тушдаги зилзила бўлиши ва ернинг чўкиши подшоҳ томонидан етадиган қийинчилик ва улуғ балони ёки очарчилик ва беморликни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бас, Биз уни ҳам, ҳовлисини ҳам ерга юттирдик...**» (Қасос сураси, 81-оят). Ернинг силкиниши барча ҳолда ўша диёр аҳли учун укубат ва оғирчилик белгиси ҳисобланади.

ЗИРА (ЗИРА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги зира, агар кўп бўлса, одамнинг дин ва фойдасига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда зирани оз эканини кўрса, озгина фойдага далилдир.

ЗИРАЛИ ОВҚАТ (ЗИРАБОЖ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги зирабож, агар тахир бўлмаса, ширинга мойил бўлса, хайру манфаатга далилдир. Агар тахирга мойил бўлса, қайғу ва ғамга далилдир. Агар унга заъфарон қўшилган бўлса, беморликка далил бўлади.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги зирабож мусибат, қайғу ва ғамни билдиради.

ЗИРК (ЗИРИШК) – Тушда зирк кўрса, бу ғам ва андуҳга далилдир. Агар зирк еяётганини кўрса, ғаму андуҳга далилдир. Агар зиркни дарахтдан олиб йиғаётганини кўрса, бахил бир одам билан душманлашишига далилдир.

ЗИФИР (КАТТОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги зиғир кўрилган миқдордаги ҳалол мол бўлади, бироқ фойдаси пахтадан камроқ бўлади. Зиғир толасидан тўқилган либос муборақдир. Агар зиғир уруғидан еганини кўрса, мол топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги зиғир уч нарсани билдиради: ҳалол молни; фойдани ва ёмонликни.

«ЗОРИЁТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Зориёт» сурасини ўқиётганини кўрса, тоат ва ибодатга машғул бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Худо халқига саховат ва эҳсон қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ризқи кенг бўлишига далилдир.

ЗУЛМ ҚИЛИШ (ЗУЛМ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ўзига зулм қилинганини кўрса, зулм қилувчига нисбатан зафар топишига далилдир. Агар тушида ўзи бирор кишига зулм қилганини кўрса, ўша киши бунинг устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар подшоҳ ўзига зулм қилганини кўрса, подшоҳ унга муҳтож бўлишига далилдир. Агар ўзини подшоҳга зулм қилганини кўрса, подшоҳдан зарар тортишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, бир улуф одам тушида бир бечорага зулм қилганини кўрса, ўша бечорани ўзидан қувишига далилдир. Агар хожа ўз қулига зулм қилганини кўрса, хожадан қулга офат ва қийинчилик етишига далилдир.

ЗУЛУК (ЗАРҚ) – Билгинки, зулук сувда юрадиган жонивор бўлиб, форслар уни зарқ дейдилар.

Ибн Сирин айтадики, тушдаги зулук тамагир душмандир. Тушида зулук унинг баданидан қон сўраётганини кўрса, душман унга ёпишиши ва сўрилган қон миқдорича бойлигига зиён етишига далилдир. Агар зулукни ўз баданидан юлиб олиб, ўлдирса, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир.

Кирмоний айтадики, зулук ўз молини эмас, ўзгаларнинг молини ейдиган аёлга ўхшайди. Агар кўпгина зулуқларнинг ўз баданига ёпишганини ва қонини сўраётганини кўрса, сўрилган қон миқдорича молига нуқсон етишига далилдир.

Жобир айтадики, агар зулук баданида турганини, бироқ қон сўрмаётганини ва тишлаб, зарар еткизаётганини кўрса, душмандан унга ҳеч қандай зарар етмаслигига далил бўлади. Агар зулукнинг томоғига ёпишиб олганини кўрса, душман унинг хонасида эканига ва зулукнинг етказган зарарича душмандан унга зарар етишига далилдир.

«ЗУМАР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Зумар» сурасини ўқиётганин кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло гуноҳларни афв қилишига далилдир.

ЗУМРАД (ЗУМУРРАД) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги зумрад фарзанд ёки ака-укалар ёхуд ҳалол мол бўлади. Агар зумрадга эгаллигини ёки биров унга берганини кўрса, фарзанди, ака ёки укаси дунёдан кетади ёки йўқолиб қолади ёхуд моли кўлдан кетади.

Кирмонийнинг айтишича, зумрад тўғри мазҳабни билдиради, зумрадаги ҳар бир зиёдалик ёки нуқсон дин ва мазҳабга яхши ёки ёмон бўлишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, тушдаги зумрад канизақдир, зумраддаги яхшилиқ ёки ёмонлик канизакнинг яхши-ёмонлигини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги зумрад ёқимли сўз эшитишга далил бўлади.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда зумрадни кўриш беш нарсани билдиради: фарзандни; ака ё укани; кумушдан бўлган ҳалол молни; чиройли канизакни; ёқимли сўзни. Тушдаги зумрад қанчалик яхши бўлса, айтилган далиллар ҳам шунчалик яхши бўлади.

ЗУННОР¹⁴ (ЗУННОР) – Ибн Сириннинг айтишича, агар беида зуннори борлигини кўрса, туш кўрувчи тақводор ва яхши киши бўлса, душмандан омон бўлишига далилдир. Агар тақводор бўлмаса, тавба қилмоқ керакки, бу ёмон нарсани аломатидир.

Жобирнинг айтишича, бирор кимса қўлида зуннор борлигини кўрса, дини заиф эканига далилдир. Агар тақводор киши белига зуннор боғлаб олганини кўрса, кофир бўлиш хавфи борлигига далилдир. Агар зуннорни кесиб, отиб юборганини кўрса, ёмон ишдан тавба қилиши ва Худойи таъолога қайтиши, гуноҳлардан пушаймон бўлиш ва тўғри йўлни ихтиёр қилишига далилдир.

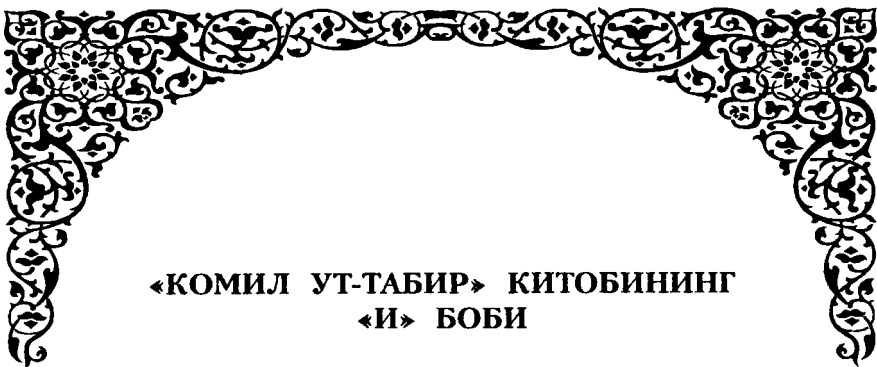
«ЗУХРУФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Зухруф» сурасини ўқиётганини кўрса, тоат ва ибодатни кўп қилишига ва доимо озода юришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тўғри сўзли ва чиройли хулқ эгаси бўлишига далилдир.

«ЗУҲО» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Зуҳо» сурасини ўқиётганини кўрса, сўровчиларга бирор нарса беришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, мусофирларни дўст тутишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАБИР» КИТОБИНИНГ «И» БОБИ

ИБЛИС (ШАЙТОН) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушда иблисни кўрмоқ дини бузуқ, ёлғончи, алдоқчи, ҳаёсиз, яхшиликдан умид узган, одамларни ёмонлик йўлига, бузғунчилик, фасод йўллarga бошловчи душманга далолат қилади. Иблис билан жангу жадал қилаётганини ва унга разабини сочаётганини кўрса, унинг яхшилик ва поклик йўлига мойил бўлишига далилдир. Иблиснинг ўзи устидан галаба қилаётганини кўрса, унинг ёмонлик ва бузғунчиликка мойил бўлишига далолат қилади. Иблис ўзи билан гаплашаётганини кўрса, унинг тўғри йўлдан тойдиришига ва итоатдан юз ўгиришига далил бўлади. Иблис ўзига насиҳат қилаётганини ва бу насиҳат унга ёқаётганини кўрса, унинг молига ва танига зарар етишига далил бўлади. Иблис кўлидан тутиб, номаълум бир жойга олиб кетса ва у: «Ло ҳавла вала қувата илла биллаҳил алиййил азим», — деяётганини кўрса, улуғ бир гуноҳга мубтало бўлишига ва қандайдир бир кишининг насиҳати сабабли бу гуноҳдан қайтишига далил бўлади. Агар Иблиснинг бўйнига занжир солаётганини кўрса, дин ва тўғрилиқ аҳлига шодлик етишига далолат қилади. Иблиснинг заиф ва ночор ҳолда кўрса, уламо ва пок одамларга куч-қувват етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, киши Иблисга муте бўлганини кўрса, ҳавойи нафсига мубтало бўлишига далилдир. Агар Иблис унга бирор нарса берганини кўрса, берган нарсаси яхши бўлса, харом мол топишига далилдир. Агар берган нарсаси ёмон бўлса, динининг бузулишига далолат қилади. Агар Иблисни шоду ҳуррам кўрса, одамларнинг иши бузуқлиқда мустаҳкам бўлишига далилдир. Иблисга қилич уриб, уни ҳалок қилмоқчи бўлганини ва Иблиснинг қочиб кетганини кўрса, улуғликни қўлга кири-

тишга, адолат ва инсоф билан иш юритишига далолат қилади. Агар Иблисни ўлдирса, ўз нафсига қаҳр қилади. Яхшилиқ йўлига киради.

ИБОДАТ (ИБОДАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Ҳақ таъолога ибодат қилганини кўрса, охират учун хайру савоб топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида масжид ёки насаролар ибодатхонасида ибодат қилганини кўрса, бу дунё яхшилиқларини топишига далилдир. Агар тушида қандайдир ёқимсиз бир жойда ибодат қилаётганини кўрса, таъбири юқоридагининг аксига бўлади.

«ИБРОҲИМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Иброҳим» сурасини ўқиётганини кўрса, доимо ибодат ва яхши ишларга машғул бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Аллоҳ таъоло олдида азиз бўлишига ва ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдир.

ИЛМ МАЖЛИСИ (МАЖЛИСИ ИЛМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини илм мажлисида ўтирганини, бир олим одам бировга Қуръон ўқиётганини, Қуръон тафсири, ҳадис ва тавҳид ҳақида гапираётганини кўрса, ўша ерда шарийатга хилоф иморат қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида илм мажлисида йиғлаётганини кўрса, дунё ишларига машғул бўлишига ва бундан шод бўлишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради. Тушида илм мажлисида ундан бир ҳолат пайдо бўлиб, беҳуш бўлиб қолганини, чунончи, ақли бутунлай зойил бўлганини кўрса, унинг учун бир иш юз бериши ва бу ишда саргашта ва ҳайрон бўлиши, оқибати хайрли тугашига далилдир.

ИЛОН (МОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги илон яширин ёмонликни кўзловчи душмандир. Тушида уйда илон юрганини кўрса, оиладаги душманни билдиради. Агар далада кўрса, бегона душманга далилдир. Тушида илон билан жанг қилаётганини кўрса, душман билан жанжални билдиради. Агар илон унга ёпишиб олганини кўрса, душманни енголмаслигига

далилдир. Тушида илон чақиб олганини кўрса, душмандан зарар топишини билдиради. Тушида илонни ўлдирганини кўрса, душманга қаҳр қилишига далилдир. Тушида илоннинг гўштини еганини кўрса, унинг миқдорича душман молини ейиши, яхшилик ва хуррамлик кўришини билдиради. Агар илонни иккига бўлиб қўйганини кўрса, душмандан ўч олишини билдиради. Агар ўша икки бўлакни қўлга олса, душман молини қўлга олишига далилдир. Тушида илон у билан мулойим оҳангда сўзлашганини кўрса, ҳаётида уни хуррам ва шод қиладиган бир иш юз беришига далилдир. Агар илон у билан қўпол ва хунук оҳангда сўзлашганини кўрса, душман уни енгишига далилдир. Агар тушида ўлган илонни кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло ёмонлик ва офатдан уни қутқаришига далилдир. Тушида илон унга итоаткор эканини кўрса иззат ва улуғлик топишига далилдир. Агар илон ўзидан қочганини кўрса заиф душманга далилдир. Тушида яшил илонни кўрса, душмани диндор ва омонаткор эканини билдиради. Тушида қора ва бошқа рангдаги илонларни кўрса, маккорга далил бўлади. Тушдаги илон сариқ бўлса, касалванд душманга далилдир. қизил бўлса, ўйин-кулги ва ишратни севадиган душманга далилдир. Тушида оёғи бир илонни кўрса, кучли ва ботир душманга далилдир. Тушида олдида кўпгина илонларнинг турганини ва унга зиён етказётганини кўрса, душман ўз қариндошларидан эканига далилдир, бироқ улар зарар етказолмайдилар. Тушида шохлари ва тишлари бор илонларни кўрса, душманнинг гинаси ва ичи бузуқ эканига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида илон унинг бурнидан, қулоғидан, эмчагидан, олатидан ёки орқасидан чақиб кетганини кўрса, фарзанди ўз душмани булишига далилдир. Агар илон унинг оғзидан чиққанини кўрса, ўзига зарар бўладиган бир сўз айтишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ илон душман бўлади, қора илон эса лашкарбошини билдиради. Тушида илондан кўрқиб қочганини, бироқ илон уни сезмай қолганини кўрса, ором ва хуррамликка далилдир. Тушида илон уни ушлаб олганини, бироқ зарар етказмаганини кўрса, улуғлик топиши ва душмандан омон бўлишига далилдир.

Халафи Исфаҳоний (р.а.)нинг айтишича, тушида яшил илон унга итоаткор эканини кўрса, хазина топишига далилдир. Агар

тушида енгидан илон чиқиб кетганини кўрса, фарзанди ўз душмани бўлишига далилдир. Тушида илонни ўлдириб, қонини ўзига суркаётганини кўрса, душман молини топишига далилдир. Агар ётадиган ўрнида илонни ўлдирса, хотинининг ўлишини билдиради. Илон ёқаси ичидан ёки оғзидан чиқиб, ерга тушганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги илон ўнга нарсага далилдир: яширин душманга; ҳаётга; саломатликка; подшоҳликка; лашкарбошиликка; хотинга; бойликка; ўлимга; ўфилга ва селга.

ИМОМЛИК ҚИЛМОҚ (ИМОМАТ ҚАРДАН) – Агар тушида бирор қавмга имомлик қилганини кўрса ва у қавмнинг имоми йўқ бўлса, бу ўша қавмнинг улуғи бўлишига ва барча унга тобе бўлишига далилдир. Агар катта жамоатнинг намозга йиғилганини кўрса ва жамоат унга қараб: «Бизга имомлик қилгин», — деса ёки: «Подшоҳ бизга имомлик қилишингни буюрди», — деса, у олдинга чиқиб имомлик қилганини кўрса, унинг ўша диёрда амир ёки ҳоким бўлишига ва ўша диёрда адолат ва ростлик билан иш тутишига далилдир. Агар бу ҳол қиблага қанчалик тўғри туриши ва намозни рукуъ ва сужудларини тўла тамом қилишларига боғлиқдир. Агар намознинг бирор нарсасини кам қилганини кўрса, намозда нуқсонга қанчалик йўл қўйганига қараб халққа жабр-зулм қилишига далил бўлади.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, агар бирор кимса имомлик қилаётганини кўрса ва у ўтирган ҳолда бўлса, касал бўлишига далилдир. Агар ёнбошлаб ётган бўлса ва намозда бирор нарса ўқиётганини кўрса, тезда вафот топишига ва ўша қавм унга жаноза намози ўқишига далилдир. Агар тушда бирорга имомни кўрса, ўша имомнинг улуғлиги ва шарафига мувофиқ обрў-этибор топишига далилдир. Агар имом билан бирор уйга борса, ёки имом унга бирор нарса берса ёки имом билан таом еса, ўша нарсаларнинг миқдорига мувофиқ қайғу ва ғам тортишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, имом билан жиҳодда юрганини кўрса, давлат ва вилоятда ўша имом билан шерик бўлади. Бу шериклик бирор масжидда ёки бирор қишлоқда ёки бирор шаҳарда бўлиши мумкин.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, имом ўзида ортиқча бирор нарсани кўрса, унинг улуглиги ва обрўсининг зиёда бўлишига далилдир. Агар ўзида нимаики нуқсон кўрса, молида, неъматда нуқсон юз беради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда имомлик қилмоқ олти нарсани билдиради: ҳокимликни; адлу инсоф билан подшоҳлик қилишни; илмни; яхши ишга қасд қилишни; фойдани ва душмандан омон бўлишни.

Агар бирор имом тушида зино қилганини кўрса, заифлар гуруҳига ҳоким бўлишини билдиради. Агар имом осмондан тушиб бирор қавмга имомлик қилганини кўрса, ўша замин аҳлига раҳмат ёғилишига далилдир. Агар ўликка жаноза намозини ўқийётганини кўрса, подшоҳдан амал топишига далилдир.

ИМОРАТ, ҚУРИЛИШ (ИМОРАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бир одам тушида хароб бир жойда иморат, масалан, масжид, мадраса ёки ханақоҳ қурганини кўрса, диннинг созлиги ва у жаҳон савобини билдиради. Агар хароб бир ерда ўзи учун иморат, яъни сарой, дўкон ёки бошқа нарсаларни қураётганини кўрса, бу дунё фойдаларини топишига далилдир. Агар машҳур жойи хароб бўлганини кўрса, бало ва офатга тушишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида машҳур, маълум ва обод жойда муқим яшаб қолганини кўрса, бу жойдан ободонлиги миқдорида яхшилик ва фойдалар кўришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги иморат тўрт нарсани билдиради: бу жаҳоннинг созликларини; хайру манфатни; бахтни; юришмай қолган ишларнинг юришиб кетишини ва баракатни.

ИНЖИЛ (МУҚАДДАС КИТОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушда Инжил ўқиётганини кўрса, ҳақ ишдан ботил ишга берилишига далилдир. Яна Ибн Сириннинг айтишича, Инжил ўқиётганини кўрса, Исо алайҳиссалом миллатидан бўлган кишилар унга андак фойда беришига далил бўлади. Инжилни ёддан ўқиётганини кўрса, ҳақдан ботилга тушади ва тарсоларни яхши кўрувчилардан бирига айланади.

«ИНШИҚОҚ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Иншиқоқ» сурасини ўқиётганини кўрса, қиёмат куни номаи аъмолини ўнг қўлдан берилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қиёмат ҳисоб-китоби унга осон бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, насли кўп бўлади.

«ИНСОН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Инсон» сурасини ўқиётганини кўрса, камбағалларга таом бериши ва Ҳақ таъолонинг ризолигини топишига интилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, саховат ва неъмат шукри сари насиба топади.

«ИНФИТОР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Инфитор» сурасини ўқиётганини кўрса, Худойи таъолодан кўрқишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дунё молига мойил бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, азиз подшоҳлар қошида муҳтарам бўлади.

ИП, АРҚОН (РИСМОН) – Тушдаги ип сафар бўлади. Тушида жун ёки сочдан аёллар ип тўқигани каби арқон тўқиётганини кўрса, ҳалол иш қилишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, аёл киши тушида сочи каби жундан арқон эшаётганини кўрса, ғойибдаги одами сафардан қайтишига далилдир. Тушида эшаётган ип ёки арқон узилиб кетганини кўрса, ғойибдаги одами сафарда узоқ қолиб кетишини билдиради. Кўп ип ёки арқонга эга бўлганини туш кўрса, умри узоқ бўлишига ва арқон ёки ип миқдорича хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги арқон ёки ип беш нарсани билдиради: сафарни; иш ҳақини; узоқ умрни; кўп фойдани ва ҳалол касбни.

ИПАК (ҚАЗЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ипак ва хом ипак оқ бўлса, бу жаҳон неъматига далилдир. Агар сариқ бўлса, беморликка далилдир. Тушда хом ипақдан кўра

пишган ипак яхшироқдир. Агар тушида пишган ипак ёки хом ипакнинг куйганини ёки йўқолганини кўрса, зиён етишига далилдир. Агар тушида пишган ёки хом ипаги борлигини, ранги оқ эканини ва улар ўзиники эканини кўрса, хайру манфаат етишига далилдир. Агар ранги яшил бўлса, таъбири яхшироқ бўлади. Агар қизил бўлса, эркакларга ёмон бўлади. Агар қора ёки кўк бўлса, ғаму андуҳга далил бўлади. Агар ҳар хил рангдаги ипаклари борлигини кўрса, ҳар хил рангли матоларга эга бўлишига далилдир. Ипак динда эркакларга ёмон, аёлларга яхши бўлади.

ИСИРИҚ (ИСПАНДОН) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида исириқ кўрса, ғамга далил бўлади. Агар исириқ еяётганини кўрса, еяётган исириқ миқдорича унга ғаму андуҳ етади. Ҳар ким унга исириқ бераётганини кўрса, исириқ бераётган кишидан унинг кўнглига ғам етади. Агар у бировга исириқ бераётганини кўрса, ундан ўша кишига ғам етади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким қўлида исириқ борлигини, бироқ ундан емаётганини, бировга берганини ёки уйдан чиқариб ташлаётганини кўрса, ғаму андуҳ камроқ етишига далилдир.

ИСИТМА (ТАБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида доимий иситма тутаётганини, чунончи, бир лаҳза ҳам қўйиб юбормаётганини кўрса, доимий бузук ва ярамас ишлар билан машғул эканига далилдир, азобдан нажот топиш учун тавба қилмоқ керак.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида узоққа чўзилувчи иситма тутаётганини кўрса, тани соз, умри узоқ бўлишини билдиради. Агар андак иситма тутганини кўрса, таъбири аксинчадир.

ИСМАЛОҚ (ИСФИНОХ) – Ибн Сирин (р.а.) айтишича, тушда исмалоқни кўрмоқ ғам ва фикрга далилдир. Уни емоқ эса мол учун зарар ва нуқсонга далилдир. Бироқ, уни гўшт ва ёғ билан пиширилганини кўрса ва ундан еса, еган миқдорича яхшилиқ ва фойдага далил бўлишини билдиради.

ИТ (САГ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги ит пасткаш душмандир, бироқ меҳрибон бўлади. Тушдаги урғочи ит паст-

каш аёл бўлади. Қора ит арабларда бўлган душманни билдиради, оқ ит ажамлик душман бўлади. Тушида итнинг ўзига қарши вовуллаётганини кўрса, душмандан ёқимсиз сўз эшитишига далилдир. Агар ит тишлаб олганини кўрса, душмандан зиён етишига далилдир. Агар либоси итнинг сўлаги билан булганганини кўрса, душмандан хаста ва хавотирда бўлишига далилдир. Агар ит унинг либосини йиртганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир. Агар итга нон бераётганини кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Агар ит у билан жинсий яқинлик қилганини кўрса, душман ундан тамаъ қилишига далилдир. Агар ит унга суяниб олганини кўрса, пасткаш душманга ишониши ва унга ёрдам беришига далилдир. Агар итнинг сутини ичаётганини кўрса, унга кучли хавф ва қўрқинч етишига далилдир, у билан душман ўртасига хусумат бўлиши ҳам эҳтимолдир. Агар ит ундан қочаётганини кўрса, душман ундан эҳтиётда эканига далилдир. Агар урғочи ит уйига кириб келганини кўрса, пасткаш аёлга уйланишига далилдир. Агар ит унинг либосини тиши билан тишлаганини кўрса, унга ёқимсиз бир нарса етишига далилдир.

Исмоил Ашъаснинг айтишича, тушдаги овчи ит душманлиги ошкора бўлган душмандир. Агар ит билан ов қилаётганини кўрса, душмандан илм қидириши ва ундан хайру баракат топишига далилдир. Агар овчи итнинг гўштини еяётганини кўрса, мерос топишига далилдир. Агар овчи итни ўзидан узоқлаштирганини кўрса, фойдали душмандан ажрашига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ит тўрт нарсани билдиради: душманни; тамагир подшоҳни; донишмандни ва бадфеъл ходимни; чақимчи одамларни.

«ИХЛОС» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ихлос» сурасини ўқиётганини кўрса, дин йўлида ягона бўлишига ва тоат тавфиқини топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дин пок ва эътиқоди яхши бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, икки олам саодатини топади ва ҳаёт унга яхши бўлади.

ИЧАК (РУДА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ичак топганини ва ундан еганини кўрса, қариндошларидан хайру

манфаат кўришини билдиради. Тушида ичаклари ичкаридан чиққанини кўрса, қариндошларидан бирининг фарзанди амалдор бўлишини билдиради. Тушида бировнинг ичагини еяётганини кўрса, еганига қараб, бошқа одамнинг молидан ейишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда ичакларнинг ошкор кўриши йиғиб қўйилган молнинг пайдо бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ичакларнинг оғзидан чиққанини кўрса, болаларнинг ўлишига далилдир. Тушида бировнинг ичагини чиқарганини кўрса, ичак миқдорига қараб, бировнинг яшириб қўйган молини топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги ичак олти нарсани билдиради: ҳаром молни; нохуш сўзларни; дашномни; фарзандни; тирикчиликни; ўз ишлари билан машғуллиқни.

ИШДАН ОЛИШ (АЗЛ) – Азл – ишдан узоқлаштиришдир.

Агар тушида бир кексани ишдан олганларини кўрса, хорлик ва беҳурматлик кўришига далилдир. Агар ёш йигитни ишдан олсалар, таъбири юқоридагининг аксидир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар бир улуғ кишини ишдан узоқлаштирганини кўрса, диннинг соз бўлишига далилдир. Агар иши касбу маишат билан боғлиқ бўлса, маишатига нуқсон етади. Агар иши ёмон бир амал бўлса ва уни бу амалдан олсалар, қўлини ёмонликдан тортиши ва яхши йўлга киришига далилдир.

ИШДАН ТУШМОҚ (МАЪЗУЛ ШУДАН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзи ишдан тушса ёки биров уни ишдан туширса, хотинини талоқ қилишига далилдир, агар хотини бўлмаса, тижоратда зарар қилишига далилдир.

ИШЛАРНИНГ ТУГАШИ (ТАМОМ ШУДАНИ КОРҲО) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида дунёвий ишларининг тугаганини ва бир тартибга тушганини кўрса, ҳолатининг ўзгаришига далил бўлади.

Ҳар ким ишларининг тугамаганини кўрса, аҳволининг ўзгаришига ҳамда умрининг тугаш хавфи борлигига, яна бир зolimнинг ундан ўч олишига далилдир.

ИШТОН (ИЗОР) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги иштон хотин бўлади. Агар иштонни бошига боғлаётганини кўрса, хотин олиши ёки канизак сотиб олишига далилдир. Иштони ғойиб бўлганини кўрса, хотинидан жудо бўлишига далолат қилади. Иштони йиртилганини кўрса, хотинининг нуқсон ва айбига далилдир. Иштонининг куйиб қолганини кўрса, хотинга етадиган офат ва беморликка далилдир.

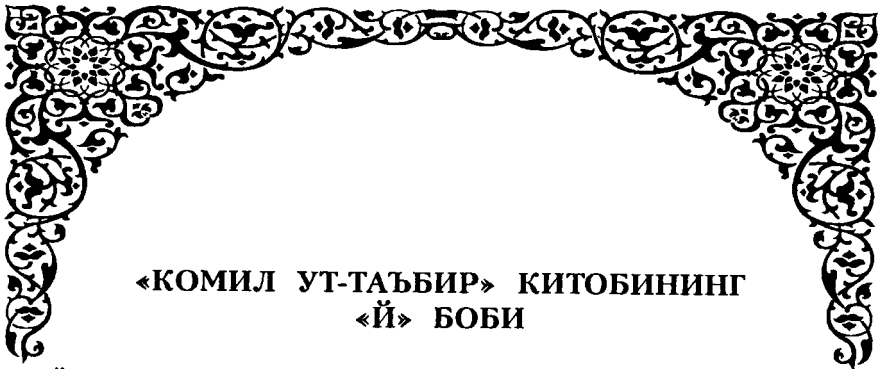
Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, иштони юнгдан ёки пахтадан эканини кўрса, хотинининг диндор бўлишига далилдир. Иштони эски ва кир эканини кўрса, бунинг аксидир. Агар иштонни ипақдан эканини кўрса, хотинининг ишратга ўч ёки тақаббур эканидан далолат қилади.

ИШТОНБОҒ (ШАЛВОРБАНД) – Тушдаги иштонбоғ эркакни қувватини билдиради.

Агар тушида чиройли иштонбоғи борлигини кўрса, эрлик олатининг қаттиқ ва маҳкам бўлишига далилдир. Агар эски эканини кўрса, таъбири юқоридагининг аксидир.

ИШҚОР (УШНОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ишқор ғаму андуҳни билдиради. Ундан ейиш эса беморликка далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Й» БОБИ

ЙАШМ ТОШИ (НЕФРИТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги йашм (нефрит) тоши аслзода бўлмаган аёлдир. Тушида йашм тошли узуги борлигини кўрса ёки биров унга берса, таги паст хотин олишига далилдир. Агар хотини бўлса, қиз туғилишини билдиради. Тушда йашм тоши борлигини кўрса, аёллар томонидан фойда топишини билдиради.

ЙИРИНГ (РИМ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги йиринг туш соҳиби учун мол бўлади. Тушида баданидан йиринг оқаётганини кўрса, молига нуқсон етишини билдиради. Тушида баданидан йиринг чиққанини, яна қайтиб жойига келганини кўрса, молига нуқсон етиши ва оқибат жойига келишини билдиради.

ЙИРТҚИЧ, ЁВВОЙИ ХАЙВОНЛАР (ДАДГОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида йиртиқичлари борлигини ва уларнинг ҳаммаси эшакка айланиб қолганини ёки бири эшак, бири сигир ва бири қўй бўлиб қолганини кўрса, ризқи рўзи кенг бўлишига далилдир, бироқ унга зиёни бор. Тушда чорва ҳайвонлари ёввойи ҳайвонларга айланиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда ёввойи йиртқич ҳайвонларни кўриш тўрт нарсага далил бўлади: душманга; подшоҳга; беҳаё аёлларга ва қўшнига.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида ёввойи ҳайвонларнинг гўштидан еяётганини кўрса, одамларнинг молини ҳийла билан қўлга киритишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида йиртқич ҳайвон шаклига

кириб қолганини кўрса, ақли кетишига далилдир. Тушида йиртқич ҳайвонлар у билан сўзлашганини кўрса, подшоҳлик топишига далилдир. Тушида йиртқичларни сўйганини кўрса, душман устидан ғалаба қилишини билдиради.

ЙИҚИЛМОҚ (АФТОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, юзтубан йиқилиш ташвишга, хусусан, жанг ва хусумат ташвишига далил бўлади. Агар бир ердан пастга йиқилганини кўрса, масалан, тоғдан ё томдан ёки девордан, орзуси тамом рўёбга чиқмайди ва муроди ҳосил бўлмайди.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кимки бир жойдан пастга йиқилганини кўрса, умид қилган нарсасига етолмаслигига далилдир. Агар тоғдан қулаб кетса, аҳволи ёмон бўлади, йиқилиш зарбига яраша баданига зарар етади. Йиқилишдан қаттиқ захм етса ва қон равон бўлса, ўша захм миқдорича зиён тортади. Агар оёғи тойилиб йиқилса, унга ранжу алам етишига далил бўлади. Уйининг остонасига илон, чаён, газандалар йиқилиб ётганини кўрса, унга подшоҳдан ёки бир улуғ одамдан ғаму андуҳ етишига далил бўлади. Агар уй томи ё девор устига қулаб кетганини кўрса, умид қилмаган жойидан кўп мол топади ва шу сабабли шоду хуррам бўлади, ишлари юришади.

ЙИҒЛАМОҚ (ГҶРИСТАН) – Агар тушида юзида йиғидан нишона борлигини кўрса, унинг яхши ишларига нисбатан таъна уришларига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги йиғи шодлик ҳамда Ҳақ субҳонаҳу ва таъолонинг кечириси бўлади. Тушида гуноҳига, илм мажлисининг сўзларига, Қуръон ўқилишига ёки шунга ўхшашга йиғлаганини кўрса, бу Ҳақ субҳонаҳунинг унга нисбатан марҳамати бўлиб, ўзининг фазлу карами билан унга меҳрибонлик қилгани ва гуноҳини кечирганига далилдир. Тушида йиғлаганини, бироқ кўздан ёш чиқмаганини кўрса, ўтмишдаги қилмаган ишларига ҳасрат ейиши ва тавба қилишига далил бўлади. Агар ўтмишда қилган маъсиятлар учун овозсиз йиғлаганини кўрса, шодлик ва хуррамлик кўришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида йиғлаётганини, сўнг кулганини кўрса, ажали яқин қолганига далилдир.

ЙЎЛ (РОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги йўл дин ва унинг амали, дин йўлида тўғрилиқни қидиришдир. Тушида катта йўлдан кетаётганини кўрса, дин йўлида эканига далилдир. Тушида қандайдир гуруҳга тўғри йўлда раҳбарлик қилаётганини кўрса, бирорта қавмга тўғри йўл ва динини созлашда раҳбарлик қилишига далилдир. Тушида йўлда саргашта ва ҳайрон бўлиб қолганини кўрса, дин йўлида ёки дунё ишларида саргашта ва ҳайрон бўлишига далилдир. Тушида ўғрилар йўлда унинг молларини ўғирлаб кетганини кўрса, унинг миқдорича бировнинг зарарини қоплашига ёки жарима тўлашига далилдир. Тушида йўлда кетаётганини ва чарчамаётганини кўрса, ўз ҳақини бировдан қийинчилик билан олишини билдиради. Кимдир уни тўғри йўлдан эгри йўлга олиб кетганини туш кўрса, маъсиятга машғул бўлиши ва тўғри йўлдан озишига далилдир. Тушида қоронғу тунда кетаётганини ва йўл юриш қийин бўлаётганини, аммо тўғри йўлдан деб гумон қилаётганини кўрса, динда тўғри йўлда эканига далилдир. Тушида кўпгина йўللарни кўрса ва қайси биридан юриш кераклигини билмаса, динда ҳайронликда қолиши ва дини бузуқ одамлар билан суҳбатдош эканлигига далилдир. Тушида йўл унга оғир бўлганини, қаёққа кетаётганини билмаганини, Расулulloҳ (с.а.в.) сўзлари бўйича, ўнг томонидаги йўлга юрганини кўрса, ҳақ йўл унга ёпиқ бўлишига далилдир.

Тушида тўғри йўлдан бошқа тарафга кетаётганини кўрса, душманга макру ҳийла қилишига далилдир. Тушида тўғри йўлдан кетаётганини, сўнг бир одамнинг андишаси учун қайтганини кўрса, динга зиён берадиган бир иш қилишини, ўз маишати учун беъмани ишлар билан машғул бўлишини билдиради. Тушида йўлда кетаётганини, олдидан бир аёл чиқиб, шу аёлни деб йўлдан қайтганини ва бошқа томонга қараб кетганини кўрса, динда нуқсон пайдо бўлиши ва дунёга алданишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, йўлида сабза борлигини ва чиройли кўкатлар ўсиб турганини туш кўрса, ҳолининг яхши ва динининг пок бўлишига далилдир. Тушида аниқ бўлмаган йўлдан гумон билан кетаётганини кўрса, динда бидъатга йўл қўйиши ёки ишларида саргашта бўлишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: **«Албатта, мана шу (Менинг) Тўғри йўлимдир. Унга эргашингизлар! (Бошқа турли) йўللарга эргашмангиз!..»** (Анъом сураси, 153-оят).

Тушида кимнидир йўлдан адаштирганини кўрса унинг динини бузилишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушдаги тўғри йўл мусулмонлик бўлади, эгри йўл бунинг оксидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги йўл бешта нарсага далилдир: дунёга; шодликка; яхши ишга; хайру баракатга ва осонликка.

ЙЎЛ-ЙЎЛ АҚИҚ¹⁵ (ЖАЗЪ) – Тушдаги йўл-йўл ақиқ аҳволи ўзгариб турадиган, паришонҳол аёлни билдиради. Агар ақиқи борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, юқорида айтилган сифатли аёлга уйланишини билдиради. Агар ақиқи йўқолиб қолганини кўрса, хотинининг ўлиши ёки талоқ қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар ақиқи оқ ва мусаффо бўлса, покиза, омонатли ва чиройли аёлга уйланишини билдиради. Агар ақиқи қора ва хира бўлса, таъбири бунинг оксидир.

ЙЎЛБАРС (БАБР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бабр (йўлбарс) бир йиртқич ҳайвон бўлиб, шернинг душмани ҳисобланади. Уни тушда кўрмоқ кучли ва ботир душманни билдиради, лекин у сахий ва меҳрибондир. Агар йўлбарс билан уруш ва жанг қилаётганини ва унга ғазабини сочаётганини кўрса, душман билан тортишиб қолишини билдиради. Агар йўлбарсдан енгилганини кўрса, душман унинг устидан зафар қазонишига далилдир. Йўлбарс ундан кўрқанини ва қочганини кўрса, душмандан омон бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, йўлбарснинг териси, суяги ва юнги душмандан унга етадиган молу манфаатни билдиради. Агар йўлбарс устига ўтирганини ва у итоатли эканини кўрса, душманнинг унга итоатли бўлишини билдиради.

ЙЎТАЛМОҚ (СЎРФИДАН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги йўталиш беш нарсани билдиради: ҳўл йўталини; қуруқ йўталини; балғамни; қонли йўтални; сафроли йўтални.

Агар йўталганда балғам чиққанини кўрса, ўзига етган бало ва кулфатдан ёки йўқолган молидан бир одамга шикоят қилишига далилдир. Агар қуруқ йўтал бўлганини кўрса, амалга ош-

майдиган ва беҳуда шикоят қилишига далилдир. Йўталганда сафро чиққанини кўрса, бадфеъл киши эканига, ҳар ким ундан шикоят қиладиган киши эканига далилдир. Агар бир улуғ одамнинг олдида йўталганини кўрса, ўз шикоятини амалдор одамга айтишига далилдир. Агар оҳиста йўталаётганини кўрса, динга ғамхўр бўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушда йўталганини кўрса, кимдир ундан шикоят қилишига далилдир. Агар йўтал тутаётганини кўрса, бу нотавонликка далилдир.

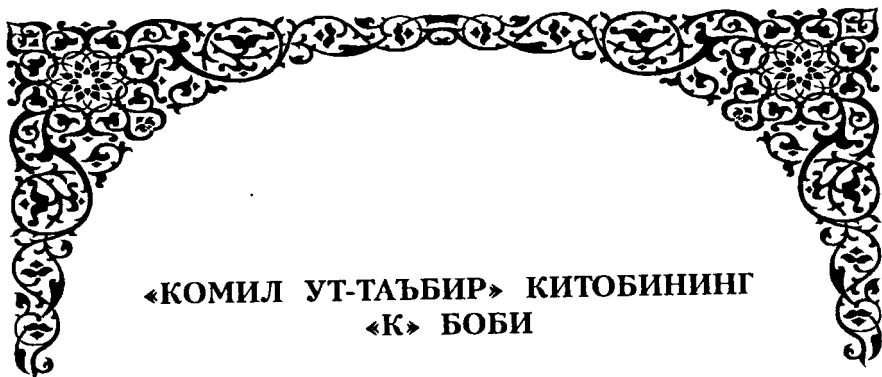
Жобирнинг айтишича, агар йўтал томоғида қолганини, йўтала олмаётганини кўрса, унинг ҳалок бўлишига далилдир. Агар унда йўтал пайдо бўлганини, бу йўтал касал йўтали каби бўлиб, балғам ташлаётганини кўрса, ғам ва қайғудан жудо бўлишига далилдир. Агар унда ёшлар йўтали пайдо бўлганини кўрса, юқоридаги таъбирга эгадир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида йўталаётганини кўрса унга подшоҳдан ранж ва офат етишига далилдир.

ЙЎҚОЛМОҚ (ГЎМ ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида йўқолиб қолганини кўрса, ўзи яшаётган мавзеда зое бўлишига далилдир, чунки уни яқиндан танимайдилар ва ўзларига яқинлаштирмайдилар. Тушида хотини ёки фарзандининг йўқолиб қолганини кўрса, улар учун ғамгин бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бирорта нарчасининг йўқолиб қолганини кўрса, агар ўша нарсанинг таъбири яхши бўлса, унинг миқдорича ғам ва андуҳ ундан йўқ бўлишига ва ишлари изига тушиб кетишига далилдир. Агар ўша нарса таъбирда ёмон бўлса, ғам ва қайғуси йўқ бўлмайди ва ишлари яхши йўлга тушмайди.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «К» БОБИ

«КАВСАР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Кавсар» сурасини ўқиётганини кўрса, молу неъмат топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, улуғ кишилардан ато топади. Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, яхши ишларни кўп қилади.

КАВСАР ҲОВУЗИ (ҲАВЗИ КАВСАР) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, агар тушида қиёмат бўлганини ва халқни Кавсар ҳовузи томон чақираётганларини кўрса, бир подшоҳнинг пайдо бўлиши ва халқ орасида адолат пайдо қилишига далилдир. Агар тушида Кавсар ҳовузидан бир пиёла ичганини кўрса, унинг ўлими мусулмон бўлган ҳолда юз беришига далилдир. Агар тушида Кавсар ҳовузи атрофида аёланаётганини, сув сўраётганини, лекин сув бермаётганларини кўрса, Пайғамбар алайҳиссалом дўстларининг душмани бўлишига далилдир. Агар тушида Пайғамбар алайҳиссаломнинг Кавсар сувидан берганини ва ундан ичганини кўрса, Пайғамбар алайҳиссалом шарофатидан баҳраманда бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ўз номини Кавсар ҳовузига ёзилганини, бир пиёла сув олиб, ундан ичганини кўрса, бир олим билан учрашиб, ундан икки олам манфаатини топишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида Кавсар сувидан ичганини, бироқ сувнинг тиниқ эмаслигини кўрса, туш кўрувчининг мунофиқ ҳамда Қуръон ва ҳадислардан бенасиб эканлигига далилдир. Агар тушида Кавсар ҳовузини кўрса ва у ҳадисларда айтилгандек эканини билса ва ундан сув ичса, Худойи таъоло олдида унинг қадри ва эътибори борлигига далил бўлиб, дин улуғларидан бирига айланишини билдиради.

КАКЛИК (КАБК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги каклик чиройли аёл ёки канизак бўлади. Агар тушида какликни тутиб олганини кўрса, уйланишига далилдир. Агар тушида унга каклик ҳадя қилганларини кўрса, унга чиройли хотин топиб беришларига далилдир. Агар какликни овда тутиб олганини кўрса, чиройли канизакни қўлга киритишига далилдир. Агар тушида каклик гўштини еганини кўрса, янги либос ҳосил қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нар каклик ўғил, мода каклик эса номувофиқ канизак бўлади. Агар тушида каклик унинг қўлидан учиб кетганини кўрса, хотинини талоқ қилиши ёки канизагининг қочиб кетишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги каклик тўрт нарсани билдиради: ўғилни; дўстни; шодликни; кўнгил хоҳлаган нарса ва мақсадни.

КАЛ (АСЛАЪ) – Билгинки, аслаъ деб форс тилида калликка айтилади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кал жойидан соч ўсаётганини кўрса, озгина мол топишига далилдир. Тушида кал бўлиб қолганини кўрса, вamu андуҳдан озод бўлишига далилдир. Агар бир аёл ўзининг кал бўлиб қолганини кўрса, унинг зийнати ва чиройига нуқсон етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда кал одамини кўриш савдогар учун фойда, хунарманд учун касбу хунар, подшоҳ учун тафаккур, аёллар учун зебу зийнатга далилдир.

КАЛ БЎЛМОҚ (КАЛ ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бошининг кал бўлиб қолганини кўрса, молу давлатни кўп топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ундан вamu қайғунинг кетишини билдиради, агар қарздор бўлса, қарзидан узилишига далилдир. Тушида кал одам билан суҳбат қураётганини кўрса, бадавлат одам билан дўст ва улфат бўлишига далилдир. Тушида бошининг кал эканини, сўнг соч чиқарганини кўрса, моли талон-тарож бўлиб, ўзи қарзга ботишига далилдир.

КАЛИТ (КАЛИД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги калит ишларни юргизувчи кишидир. Тушида қулфни калит би-

лан очганини ва эшик табақасини ҳам очганини кўрса, тўхтаб қолган ишларининг юришиб кетишига ва душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Тушида қўлида кўпгина калитлар борлигини кўрса, обрў ва эътибор топишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Осмонлар ва Ернинг очқичлари Ундадир...**» (Зумар сураси, 63-оят).

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги калит хайрли ишларнинг очилиши ва ёмон ишларнинг бекилишидир. Баъзиларнинг фикрича, калит уйланишни билдиради. Тушида Жаннат эшикларининг калитларига эгаллигини кўрса, султон йўлида бўлиб, ишларининг оқибати яхши ва соз бўлишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида темир калити борлигини кўрса, қувват ва созликка далилдир. Агар бронза ёки мис калити борлигини кўрса, сўзи ўткир бўлишига далилдир. Агар тилла ёки кумуш калити борлигини кўрса, сўзлари маъқул бўлишига далилдир яна айтишларича, хазила топади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида калитларни қанчалик кўп кўрса, моли шунчалик кўп бўлишини билдиради. Яна айтишларича, тушдаги калит Ҳақ субҳонаҳу ва таъолога дуо ва истиффор айтиш ҳамда ҳожатларини сўрашни билдиради. Тушида калитни қулфга солиб, эшикни очганини кўрса, ҳожатлари раво бўлишини, тўхтаб қолган ишлари юришиб кетишини билдиради. Агар тушида битта калит билан иккита қулфни очиб, эшикларни ҳам очиб юборганини кўрса, чиройли аёлга уйланишни билдиради.

Ҳофиз муаббирнинг айтишича, тушида ўз қўлини калит эканини кўрса, намозхон бўлишига далилдир. Агар калити қўлидан тушиб кетганини кўрса, намозга дангаса эканини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги калит саккиз нарсани билдиради: ишларнинг юришувини; ғамдан қутилишини; беморликдан шифо топишини; мурод топишини; дин қувватини; Ҳаж қилишни; дуоларнинг ижобатини; илм ўрганишни.

КАЛТА НАЙЗА (ҲАРБА) – ҲАРБА — бу калта найзадир. Агар тушида калта найзага эга эканини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Агар хотини бўлмаса мол топади. Агар калта найза билан биргаликда бошқа қуролларга ҳам эга эканини туш кўрса, улуғлик ва обрў топишига далилдир. Агар подшоҳ унга калта

найза берганини кўрса, подшоҳдан манфаат етишини билдиради. Агар ўзининг калта найзасини бировга берганини кўрса, унга ўша кишидан бирор нарса етишига далилдир. Агар қўлида калта найза борлигини ва у калта найза синганини кўрса, душман устидан зафар топишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги калта найза олти нарсани билдиради: манманликни; валийликни; умрни; зафарни; раҳбарликни ва манфаатни.

КАЛТАКЛАШ (ЗАДАН) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушида қамчи билан уришаётганини ва қамчи изи бада-нида қолаётганини кўрса ёки қўл-оёғини боғлаб, савалаётганларини, натижада баданидан қон оқаётганини кўрса, буларнинг барчаси ёмондир. Бу туш бирор кимса уни тили билан хафа қилиши ва чиққан қон миқдорига мувофиқ ғамгин бўлишига ҳам далолат қилади.

Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, тушида қўл-оёғини боғламай, қамчи билан ураётганларини, баданидан эса қон равон бўлаётганини, бадани қон билан бўялганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар жароҳат сабабли ҳолсизлик юз берганини кўрса, ҳолсизлик миқдорига мувофиқ ҳар кимдан фойда олишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, бир киши елкасига қамчи билан урганини ва у ердан қон оқаётганини кўрса, ўша кишидан мол топишига ёки урган одамни бир гуноҳ билан айблашига далил-дир. Агар елкасида жароҳат борлигини ва уни ким урганини билмаса, унинг диний ва дунёвий ишлари яхши бўлишига далил бўлади. Агар бировни қамчи билан урганини ва қамчи пора-пора бўлиб кетганини кўрса, оиласи пароканда бўлишига далил-дир. Агар биров таёқ билан урганини кўрса, бир дини бузук ва мунофиқ одам сабабли ғамгин бўлишига далилдир. Агар муҳ-тасибни олиб кетганини ва урганини кўрса, подшоҳ иш бериши ва ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар бир киши уни кесак билан урганини кўрса, унга қандайдир фойда ҳосил бўлишига далил-дир. Агар биров елкасига кесак билан урганини кўрса, бирор киши унга насиҳат қилишига далил-дир. Агар биров уни мушт билан урганини кўрса, урувчидан унга урилган зарбнинг кучига яраша зарар етишига далил-дир. Агар кимдир уни шапа-

лоқ билан урганини кўрса, бировдан ёмон сўз эшитиши ва обрўйи кетишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, биров уни урганини кўрса ва нима сабабдан урганини билмаса, мол топиши ва янги кийим кийишига далил бўлади, агар қўл-оёғи боғланган бўлса, бироқ урувчини танимаган бўлса, янада яхшироқ бўлади. Агар бирор киши уни таёқ ёки қамчи билан урганини, урувчи таниш киши эканини кўрса, туш кўрувчидан ўша одамга бирор нарса етиши далил бўлади, туш кўрувчига эса яхши бўлмайди.

Исмоил Ашғаснинг айтишича, қандайдир ўлик уни ураётганини кўрса, сафардан фойда топишига ёки қўлидан кетган нарсанинг қайтиб қўлига келишига далилдир. Агар ўзининг ўлик эканини ва уни уришаётганини кўрса, дини бақувват бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, қарзидан қутулади. Агар ўзи мурдани ураётганини ва бу уришдан ўзи рози эканини кўрса, ўша мурданинг аҳволи охиратда яхши бўлишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги уриш ва калтаклаш олти нарсани билдиради: шафоатни; жанжални; мушқил ишнинг ҳал бўлишини; сафарни; шараф ва улуғликни; ҳаром молни.

КАЛТАКЕСАК (СУСМОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида калтакесак тишлаб олганини кўрса, зарар тортишига далилдир. Агар калтакесакни ўлдирганини кўрса душманга нисбатан қаҳр қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, калтакесак унинг устида овоз берганини кўрса, уйдан йиғи овози чиқишига далилдир.

КАЛХАТ, СОР (КАРГАС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида калхати борлигини кўрса, бир улуғ одамдан фойда ҳамда улуғлик топишига, подшоҳдан эса мол ва давлат топишига далилдир. Агар тушида калхатнинг суяги ёки қовурилган гўштига эгаллигини кўрса, юқоридаги таъбирга эга бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида калхат уни тутганини ва ҳавога кўтариб, осмонга яқин олиб чиққанини кўрса, узоққа сафар қилиши ва сафарда кўпгина молу неъмат ҳосил қилишига далилдир, аммо динининг бузилишига сабаб бўлади, чунки Намруд осмонга калхат орқали чиққан эди. Агар тушида калхат уни осмондан ерга ташлаб юборганини ёки ўзи калхат чангали-

дан қутилиб, ерга тушганини кўрса, иззат ва улуғликдан ажраш ва ишлари хароб бўлишига далилдир. Агар калхат уни осмонга олиб чиққанини ва у ўша ерда муқим бўлиб қолганини кўрса, сафарга кетиши ва ўша сафарда ўлишига далилдир. Агар муқим бўлиб қолмаса ва яна ерга қайтиб тушганини кўрса, подшоҳдан улуғлик топишига далилдир. Агар у подшоҳ аҳлидан бўлмаса, унинг аҳлидан ёки қариндошларидан бири улуғлик топади. Тушдаги чангали йўқ калхат фаришта бўлади, чунки Ҳамалат ул-Арш¹⁶ фаришталари калхат сувратида бўладилар. Агар тушида калхатлар унинг устида ов қилаётганларини кўрса, туш соҳиби савдогарчилик қилишига далилдир. Тушида калхат билан жанг қилаётганини ва калхатнинг ғолиб бўлганини кўрса, бир улф киши билан душманлашиши ва унга ғолиб келишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, душман ундан ғолиб келади. Тушида калхатнинг боласини кўрса, агар хотини бўлса, хотини бола туғишига далилдир. Агар хотини бўлмаса, қизини катта қилиб тарбиялашига далилдир. Тушида калхат унинг устига миниб олганини кўрса, уни дорга осишларига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида калхатнинг бирорта кўчага кирганини кўрса, подшоҳ ўша кўчага киришига далилдир. Агар кўчада подшоҳни ўлдирилганини кўрса, ўша диёр подшоҳи амалдан тушишига ёки ҳалок бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги калхат беш нарсани билдиради: улуғликни; фармонни; раёсатни; мақтовни; мартабани; амру наҳий (яхшиликка буюриш ва ёмонликдан қайтариш)ни.

КАМАЛАК (КАМОНАЙИ ОСМОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда камалакнинг сариқ эканини кўрса, ўша диёр аҳлига келадиган касалликни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда камалакдаги яшиллик қизилиқдан кўп бўлса, ўша диёрда неъматнинг фаровон бўлишига далилдир. Агар қизиллик яшилликдан кўп бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида камалакдаги қизиллик тик чизикқа айланганини кўрса, ўша диёр подшоҳининг қувват топишига далилдир. Агар қора тўғри чизикни кўрса, таъбири аксинча бўлади.

КАМАР, БЕЛБОҒ (КАМАРБАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида белига камар ёки белбоғ боғлаганини кўрса, одамлардан ҳимоя топишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, ҳимоя фарзанд ёки қариндошларидан бўлади. Тушида камари дур ва жавоҳирлар билан безатилганини кўрса, унинг қадр қимматига мувофиқ мол ҳосил қилиши ва у билан ҳимояси кучли бўлишига, ёки фарзанд туғилиб, яқинлари ичида эътиборли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида белига белбоғ ёки камарни уч-тўрт бор айлантириб ўраганини кўрса, моли кўп бўлишига далилдир, яна айтишларича, умри узун бўлишини билдиради. Тушида унга камар ёки белбоғ берганларини, у эса белига боғлаб олганини кўрса, сафарга кетишига далилдир. Агар тушида камари ёки белбоғи йиртилса, ерга тушса ва йўқолса, моли ва улуғлигига нуқсон етишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида камари жавоҳирлар билан безатилганини кўрса, ўз қавмининг улуғи бўлишига ва у сабабли оиласи ва яқинлари бадавлат бўлишига далилдир. Тушида камарига пўлат ёки мисдан қилинган қилич осилганини кўрса, бойликка далил бўлади, бироқ озроқ бўлади. Тушида кимдир унга камар ва қилич совға қилганини кўрса, подшоҳ учун сафарга чиқишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги камар ёки белбоғ олти нарсани билдиради: отаси, ака-укаси ёки қариндошлар томонидан етадиган фойдани; фарзандни; улуғлик ва ҳимояни; узоқ умрни; инсоф қилиш ва инсоф топишини; дин поклигини.

Тушида белига камар боғланганини кўрса, душманларидан инсоф талаб қилишини билдиради, бироқ ярим умри ўтган бўлади.

КАМАНД¹⁷ (КАМАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирорта кишига арқон каманд ташлаб, уни тутиб олганини кўрса, каманд миқдорига мувофиқ бир улуғ одамдан ёрдам олишига далилдир. Тушида камандини арқондан эканини кўрса, мусулмон одамдан ёрдам олишига далилдир. Агар камандини чўчқа юнгидан эканини кўрса, ғайридин одамдан ёрдам олишини билдиради. Тушида каманд ташлаганини ва каманд бирорта одамнинг бўйнига тушганини кўрса, заиф бир одамдан ёрдам олишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ташлаган каманди бирорта кишининг қўлига тушган бўлса, мусофир кишидан ёрдам олишига далилдир. Тушида каманд ташлаганини, бироқ душманни тута олмаганини кўрса, унга ҳеч ким ёрдам бермаслигига далилдир.

КАМБАҒАЛЛИК (ДАРВИШИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги дарвишлик бой бўлишликдан яхшироқдир, хусусан, дин ва тўғрилиқ йўлида бўлса. Тушида камбағал бўлиб қолганини кўрса, динининг соф бўлишини билдиради. Тушида бой бўлиб қолганини кўрса, таъбири аксинчадир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида бир мусулмон камбағалга яхшилиқ қилганини кўрса, ғаму андуҳдан қутулишини билдиради. Тушида эшиклар олдида юрганини ва нон сўраётганини кўрса, унга хайру манфаат етишига далилдир

КАМОН, ЁЙ (КАМОН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида камонни ўқсиз тортаётганини кўрса, сафарга бориб, фойда билан қайтишига далилдир. Агар камонни тортаётганда ипи узилиб кетганини кўрса, сафари тугамаслиги, балки йўлда зиён етишига далилдир. Тушида бир одамнинг унга камон берганини кўрса, ўғил ёки ука туғилишига далилдир. Агар тушида камони синиб қолганини кўрса, иззат ва улуғликдан тушишини ёки молдан бирор нарса йўқ бўлишини билдиради. Тушида камондан ўқ отганини кўрса, бир улуғ одамдан унинг учун мактуб келишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида камондан ўқ отганини кўрса, ўқ тўғри ва эгрига кетгани каби рост ва ёлғон сўз айтишига далилдир. Тушида ўзи учун камон тайёрлаганини кўрса, Ажам подшоҳидан унга шараф ва улуғлик ҳосил бўлишига ёки ажамлик аёлга уйланиб, ундан ўғил кўришига далилдир. Тушида камондан ўқ ота олмаганини кўрса, унга подшоҳдан ёки уйлانган аёлдан фойда етмаслигига далилдир. Тушида камонини сотиб юборганини ёки бировга бериб юборганини кўрса, унинг иззат ва обрўйига нуқсон етишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, камон умрнинг узоқлигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида янги ва тоза камони борлигини кўрса, хотин олишига далилдир. Тушида камонни

тортганини кўрса, доимо яшайдиган аёлни билдиради. Агар камони йўқолганини кўрса, хотинидан жудо бўлишини билдиради. Тушида камони қаттиқ эканини, бироқ отадиган пайтда юмшоқ бўлиб қолганини кўрса, аёлни никоҳига олиши ва бу иш осон кўчишига, агар сафарга чиқса, сафарнинг муборак бўлиши ва сафардан мақсадга етишига далилдир. Камоннинг бўшлигини, отадиган вақтда қотганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар тушида камонни ўз қўли билан ўзи учун тайёрлаганини кўрса, ишлари соз бўлишига далилдир. Тушида камонни сотганини ва камон учун динор ва дирам олганини кўрса, динорни диндан устун қўйганини билдиради. Агар камоннинг баҳоси дирамдан ўзга нарса бўлмаганини кўрса, муроди ҳосил бўлишини билдиради. Тушида унга камон ҳадя қилганларини кўрса, тезда хотин олишига ва душман устида зафар топишига далилдир. Тушида ўзи тортмаса ҳам, бироқ тортилган камонни унга берганларини кўрса, умри узоқ бўлишига далилдир. Агар камонни камондонга солганини кўрса, дунёдан кетишини билдиради. Тушида камонлари кўп эканини кўрса, қийин пайтда додига етадиган дўстлари кўп бўлишига далилдир. Тушида тоза ва янги камони борлигини кўрса, яхши хулқ, тоат ва ҳасанотлар қилиши, Ҳажга бориши, шу каби ишлар билан Аллоҳ таъолога яқин бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «Сўнгра яқинлашиб, пастлади. Бас, (Муҳаммадга) икки камон оралиғидек ёки (ундан ҳам) яқинроқ бўлди» (Нажм сураси, 8–9-оятлар).

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги камон олти нарсага далил бўлади: сафарга; фарзандга ёки ака-укага; хотинга; қувватга; яхши феълларга ва яхши кишига.

КАНА (КАНА) – Ибн Сириннинг (р.а.) айтишича, тушдаги кана одамларнинг аёлларидир. Тушида кана баданини еяётганини кўрса, унинг миқдорича аёли молдан ейишини билдиради. Тушида чорва молларида кўплаб каналар борлигини кўрса, одамлар унинг молларидан фойда олишларига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида каналарни ўзидан олиб ташлаётганини кўрса, хотинини ўзидан узоқлаштиришига далилдир. Агар ҳайвонларидан каналарни олиб ташлаётганини кўрса, ҳеч кимга фойда етказмаслигига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кана уч нар-

сани билдиради: хотинни; ходим ва хизматкорларни ва кўп бойликни.

Агар каналарни ўлдирганини кўрса, айтилган нарсаларда нуқсон юз беришини билдиради.

КАНГАР (КАНГАР)¹⁸ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кангарни ўз вақтида еганини кўрса, ғаму қайғу етишига далилдир. Тушда кангар ейиш фойдани билдиради. Тушида кангари борлигини ва ундан емаганини кўрса, ғаму андуҳ, камроқ бўлишига далилдир.

КАНИЗАК (КАНИЗАК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги канизак чиройига биноан хайрият ва яхшилик бўлади. Тушида чиройли ва семиз канизаги борлигини кўрса, яширин бир нарса унга етиши ва бу нарсадан ўйга чўмишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги канизак бойлик бўлади. Тушида канизак сотиб олганини кўрса, яхшиликга далилдир. Тушида канизагини сотганини ва пулини олганини кўрса, ғам етишига далилдир. Агар канизак сотиб олганини кўрса, хуррам ва шодмон бўлишига ва молу неъматга эга бўлишига далилдир. Тушда канизаккни ялонғоч ҳолда кўрса, зиён етишига далилдир.

КАПТАР (КАБУТАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги каптар хотин ёки канизак бўлади. Агар тушида каптар тутиб олганини кўрса, хотин олиши ва хотини қиз тувишига далилдир. Агар кўпгина каптарларни тутиб олса, каптарларнинг сонига мувофиқ хотин олишига ёки канизаклар сотиб олишига далилдир. Агар каптар гўштини еганини кўрса, аёллар молидан фойда топишига далилдир. Агар каптарнинг болаларини тутиб олганини кўрса, аёллардан фойда топишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, каптар болалари уйланадиган аёли тарафидан етадиган ғам ва андуҳдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кўпгина каптарлар унинг уйида тўпланганини кўрса, болалари кўп бўлишига далилдир. Яна айтишларича, аёллар сабабли унинг бойлиги кўп бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги каптарлар озод аёлларни билдиради. Агар тушида бировнинг каптарини ҳийла би-

лан тутиб олганини кўрса, унинг миқдорича макру ҳийла билан мол топишига далилдир. Агар каптар ҳаводан учиб келиб, унга итоаткор бўлиб турганини кўрса, умид қилмаган бир жойдан унга фойда етишига далилдир. Агар каптарга дон бераётганини кўрса, аёлга сўз ўргатишига далилдир. Тушида кўпгина каптарларнинг йиғилганини ва уларнинг ҳаммаси ўзиники эканини кўрса, раёсат ва раҳбарликка далилдир. Тушдаги энг яхши каптар бу оқ каптарлардир. Агар туш соҳиби аёл киши бўлиб, у яшил рангли каптарни кўрса, эрга тегиши ёки қиз туғишига далилдир.

Тушдаги каптарбозлик ярамас иш ҳамда каптархона аёллар йиғиладиган жойдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги каптар беш нарсани билдиради: аёлни; канизаккни; бойликчи; ғойибдан келган хатни; раёсатни.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги каптарнинг ҳар бири туш соҳиби топадиган дирам (пул)дир.

КАРАМ (КАЛАМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида карами борлигини ва ундан еганини кўрса, аёл кишидан фойда топишига далилдир. Агар гўштсиз пишган карамни еса, фойда камроқ бўлишини билдирад

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида гўшт ва карамни бирга еганини кўрса, кўп фойда топишини билдиради. Агар карамни хом еганини кўрса, фойда камроқ бўлишига далилдир. Агар карамни ўз пишган вақтида емаганини кўрса, ғам ва ўйга далилдир. Тушдаги карам ширин бўлса, фойдаси кўпроқ бўлишига далилдир.

КАРВОН (КОРВОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида карвон аҳли билан йўлда кетаётганини ва карвон аҳли солиҳ ва яхши одамлар эканини кўрса, унинг ишлари яхши ва соз бўлишига далилдир. Агар карвон аҳли ярамас ва бадфеъл одамлар бўлса, таъбири аксинча бўлади. Агар уловга минганини ва мукаммал ҳолда эканини кўрса, неъмат ҳосил бўлишига далилдир. Агар карвонда пиёда бўлса ва керакли нарсалари йўқ эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида карвон билан уйига

етиб келганини кўрса, ишлари юришиб кетишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, ишлари тўхтаб қолишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, тушида карвон уйи томон кетаётганини кўрса, тўхтаб қолган ишининг юришиб кетишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, таъбири ҳам аксинчадир.

КАРИЗ¹⁹ (КОРИЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида таниш бир ерда кариз кавлаётганини ва каризда сув пайдо бўлмаганини кўрса, ўз одамлари билан макру ҳийлага қўл уришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кариздан сув олганини кўрса, макру ҳийла билан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар каризни ўзи кавлаган бўлса, олган суви миқдориди фойда етади. Агар кариздан сув олиб, хумга ёки кўзага қўйганини кўрса, харж қиладиган молга далилдир. Агар каризга йиқилиб тушганини кўрса, макру ҳийлага дучор бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида боғни кариз суви билан суғурганини кўрса, ўз хотини билан жинсий алоқада бўлишига далилдир.

Тушдаги кариз дунё ишларини макру ҳийла билан амалга оширадиган кишидир.

КАРЛИК (КАРИЙ) – Тушдаги карлик-камбағаллик, ёмон аҳвол ва ишларнинг тўхтаб қолишидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги карлик диннинг вайрон бўлиши, ғаму андуҳ, ишларнинг тўхташи ва муродининг ҳосил бўлмаслигидир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги карлик – бенаволик ва ишларнинг тўхтаб қолишидир. Тушида қулоғининг эшитаётганини кўрса, тўхтаб қолган ишларининг юришуви, муроду мақсадига етиши ва Ҳақ раҳматидан насиба топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги карлик тўрт нарсага далилдир: камбағалликка; диннинг бузилишига; ғаму андуҳга; ишларга тўсиқ тушиши ва муродга етмасликка.

КАСБУ ҲУНАР (ПЕША) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида ўз ҳунарини қўйиб, ундан яхшироқ бошқа бир ҳунарга машғул бўлганини кўрса, ишлари ва аҳволи яхши бўли-

шини, касбу ҳунарда муваффақиятлар пайдо бўлишини билдиради. Агар ҳар хил касбу ҳунарлар билан шуғулланаётганини кўрса ва бу касбу ҳунарлар яхши бўлса, ишларининг яхши ва соз бўлишини билдиради, агар ёмон бўлса, ишларининг ёмон бўлишини билдиради. Агар ҳунарлардан баъзилари ёмон ва баъзилари яхши бўлса ва қайси бири яхши ёки ёмонликда кучлироқ бўлса, кучлироғига ҳукм қилинади.

КАТИРО²⁰ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида катироти борлигини ёки биров унга берганини кўрса, бахил бир одамдан унинг миқдорича фойда етишига далилдир. Агар тушида катироси еганини кўрса, бойлигини сарф этишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги катироси уч нарсани билдиради: одамларнинг кўлидаги бойликни; озгина фойдани ва туш соҳибига етадиган озгина фойдали ишни.

КАФАН (КАФАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик ёки тирик учун кафан бичганини кўрса, кафан бичилган киши таниш бўлса, ўша кишидан унга зиён етишига далилдир. Агар тушида таниш бир мурдани кафанлаганини кўрса, дунёда ўша одамнинг изидан юришга интилишни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида мурданинг кафанини йиртиб юборганини кўрса, таъбирчиларнинг фикрича, туш кўрувчи солиҳ ва порсо бўлса, толиби илм бўлса, доно фикрларни айтувчи бўлса, демак унга бойлик юз кўрсатади ва ҳаром мол йиғишига далил бўлади. Тушида мурдаларни кафанлаб, бир жойдан иккинчи жойга олиб борганини кўрса, ҳаром мол унга оқиб келишини билдиради, борди-ю туш кўрувчи ёмон одам бўлса, мунофиқ ва чақимчи эканига, одамлар учун ёлгон гувоҳлик берувчилигига далилдир.

КАФАН ЎҒРИСИ (НАББОШ) – Наббош – қабрларни очиб, ўликларнинг кафанини ўғирловчи кишидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кафан ўғриси бўлиб қолганини кўрса, ўзи илм аҳлидан бўлса, илмини сотиши, ботил дунё қидирувчи бўлиши, умрини шу йўлда сарф қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кафан ўғриси бўлиб,

кўпгина кафан тўплаганини кўрса, солиҳ одамга айланиши ва илму ҳикмат ҳосил қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ҳаром мол йиғади ва одамлардан маломат ва таъна эшитади.

КАФТ (КАФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида каф-тида бир нарса борлигини кўрса, унинг миқдорича унга бирор нарса етишини билдиради. Тушида кафтларини бир-бирига қўйиб турганини кўрса, ўша тўй ёки хурсандчилик бўлишига далилдир. Тушида кафтларида яра ёки тилиниш борлигини кўрса, сафардан ёки кўчишдан қайтишини билдиради. Агар кафтларини очиқ ҳолда кўрса, қўли очиқ эканига далилдир. Бунинг аксини кўрса, бахилликни билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кафт олти нарса билдиради: очиқ қўлни; молнии; раёсатни; фарзандни; ботирликни; аёл билан ҳаром ишни.

КАШНИЧ (КАШНИЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги канич ғаму андуҳга далилдир. Тушида кашнич топганини ва уни еганини кўрса, унинг миқдорича ғаму андуҳ тортишига далилдир.

КАШТАН ДАРАХТИ ВА МЕВАСИ (ШОҲБАЛУТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида каштан меваси бўлишини ва уни еяётганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида каштан меваси борлигини ёки биров унга берганини кўрса, унинг миқдорича бахил бир одамдан фойда кўришига далилдир.

КАЪБА (КАЪБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича агар тушида Каъбани тавоф қилганини кўрса, диннинг созлигига далилдир. Тушида эҳром кийганини ва Каъбага юзланганини кўрса, унинг салоҳияти зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида ўз уйининг Каъба бўлиб қолганини ва одамлар зиёрат қилаётганларини кўрса, омонатни яхши сақлаши, қадру манзалат топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Каъбанинг асл моҳияти иймон ва мусулмонликдир. Агар тушида ўзини Каъбада кўрса, душманнинг зиёидан омон бўлиши ва дуоси мустажоб бўлишига

далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «Унга (Каъбага) кирган киши омонда бўлур...» (Оли Имрон сураси, 97-оят).

Агар тушида юзини Ҳажар ул-Асводга қўйганини ва ўпганини кўрса, Ҳаж қилишига далилдир. Агар тушида Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.) қабрларининг зиёратига борса ёки Мақоми Иброҳимда турганини кўрса, Ҳажга бориши ва соғу саломат қайтиб келишига далилдир. Агар ўзини Каъбанинг томида кўрса, мазҳаби бузуқ бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда Каъбани кўриш тўрт нарсага далилдир: халифага; имомга; иймон ва мусулмонликка ва хавфдан омон бўлишга.

«КАҲФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Каҳф» сурасини ўқиётганини кўрса, барча балолардан омон бўлиши, дин йўлида ягона ва эътиқодли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, узоқ умрли бўлиши ва охираат саодатини топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, узоқ умр кўриб, муродига етишига далилдир.

КЕКИРИШ (ОРУҒ) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кекирганини кўрса, ўз хурматини оширадиган сўзга далилдир. Кекириш билан бирга таом бўлса ва у томоғидан ташқарига чиқса, ажали яқинлигидан далолатдир.

Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, кекириш нордон ва нохуш бўлса, ўзига зарар ва хатар етказадиган сўз айтишига далилдир. Тутунга ўхшаган кекириш пайдо бўлса, айб ва маломат қиладиган ва охирида пушаймонлик келтирадиган бевақт айтилган сўзга далилдир.

КЕЛИ, КЕЛИЧА, ҲАВОНЧА (ҲОВАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кели ва келисоп бир-бирига шерик бўлиб, улар бир-бирига муҳтождирлар, улар бирга бўлганларида фойда келтирадилар. Агар тушда улардан биттаси кўрилса, фойда бўлмайди. Тушида кели ёки келичада бирор нарса туяётгани ва у нарса емиш эканини кўрса, унинг миқдорича ранж ва қийинчилик билан фойда етишига далилдир. Агар у нарса дори бўлса, молининг зиёда бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳавончада туйган нарсаси ширин бўлса, машаққат билан фойда топишига далилдир, агар нордон ва аччиқ бўлса, ғаму андуҳга далилдир. Агар жавоҳирлар бўлиб, уни ҳавончада туйиб, майда қилганини кўрса, унинг миқдорича фойда топиши, охири молини кўкка совуришига далилдир.

КЕМА (КЕШТИЙ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги кема ғам ва ўй ёки қамоқ ёхуд ранж ва бало келтирувчи бир ишга далилдир, хусусан, кема дарёдан чиқмаган ёки дарё суви ичида қолган бўлса.

Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида кема ичида эканини ва ундан соғ-саломат чиққанини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир. Агар тушида кеманинг дарёдан ҳалок бўлганини кўрса, бирорта қавм томонидан ҳалок бўлишига далилдир. Агар тушида кемаси ер устида қолганини кўрса, ранжу балога мубтало бўлиши, охири қутилишига далилдир. Тушида кеманинг фарқ бўлганини ва ўзи саломат қолганини кўрса, моли талон-тарож бўлишига, ўзининг соғ қолишига далилдир. Агар тушида кема синганини ва барча фарқ бўлганини кўрса, катта мусибатга мубтало бўлишини билдиради. Тушида кеманинг баланд жойига ўтириб олганини ва кема эса сувда юриб кетаётганини кўрса, улуғ подшоҳлардан яқинлик ва иззат ҳосил бўлишига далилдир. Агар дарё ўртасида кемалар кетаётганини кўрса, сафарга боришига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Унинг денгизда (елканлари) тоғлар каби баланд кўтарилган кемалари ҳам бордир»** (Ар-Раҳмон сураси, 24-оят). Агар кемада ўтирганини, бу унга ёқаётганини, кемани яхши юргизаётганини кўрса, ғаму қайғудан қутилиб, шод бўлишини билдиради. Тушида кеманинг тўхтаб турганини ва ҳар томондан тўлқин кемага урилаётганини кўрса, ўлим хавфи бўлган қийинчилик унга юзланишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«... улар бундан шодланиб турганларида, қаттиқ шамол келиб ҳамда ҳар томондан тўлқин келганда, улар қуршовда қолганларини билиб: «Агар шундан бизни ҳалос қилсанг, албатта, шукр қилувчилардан бўлурмиз!» – деб ихлос билан Аллоҳга илтижо қилурлар...»** (Юнус сураси, 22-оят). Тушида олдинда кема кетаётганини ва у кемага ета олмаётганини кўрса, бир оғир ишга мубтало бўлиши ва охири ха-

лос бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «Сўнг Биз (Нух)га ва кемадаги ҳамроҳларига нажот бердик ва уни (барча) оламларга ибрат қилиб қўйдик» (Анкабут сураси, 15-оят). Агар тушида кема ёнида денгизга борганини кўрса, сафарга бориши ва кўп фойда ва мол топишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Эй, инсонлар,) **Раббингиз Унинг фазлидан (ризқ) излашларингиз учун сизларга денгизда кемаларни юргизиб қўйган зотдир. Дарҳақиқат, У сизларга раҳмлидир**» (Исро сураси, 66-оят). Агар кемаларнинг ичида ҳеч нарса йўқлигини ва барчаси бўш эканини кўрса, подшоҳ ўз элчиларини бирор ерга жўнатишига далилдир. Агар кемалар фарқ бўлганини кўрса, подшоҳ ўз элчиларини қайтаришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кема денгизга чўкканини ва кема уники эмаслигини кўрса, ўлим ҳақида андишаси йўқлигини билдиради. Тушида кемада ўтирганини ва подшоҳдан кўрқаётганини кўрса, подшоҳга яқин бўлишига ва кеманинг катталиги баробарида фойда топишига далилдир. Агар кемада хавф-хатарсиз ўтирганини кўрса, подшоҳдан унга хавф етишига далилдир. Агар тушида денгиздаги кема ранг-баранг либослар билан безатилганини кўрса, подшоҳга яқин бўлишини билдиради. Агар кеманинг денгиз тубига чўкиб кетганини кўрса, подшоҳдан унга катта куч етишига далилдир. Агар кема тўхтаб турганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида кичкина кемада ўтирганини ва кема денгизда юрмай турганини кўрса, ғаму қайғуси зиёда бўлишига далилдир. Агар кема сувда юриб кетаётганини кўрса, сафарга бориб, тез қайтиб келишига далилдир. Агар кемасини қуруқликда турганини кўрса, бирор ишда чорасиз қолишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда кема кўриш саккиз нарсага далилдир: фарзандга; отага; хотинга; уловга; шодликка; омонликка; айшга ва бадавлатликка.

КЕНГЛИК (ФАРОХИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида тор ердан кенг ерга чиққанини ёки қийинчиликдан енгилчиликка чиққанини кўрса, ғамдан қутилиши, андуҳдан озод бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида хонанинг кенг бўлга-

нини кўрса, ризқ оиласи учун кенг бўлишига далилдир. Агар хонанинг тор бўлиб қолганини кўрса, ризқ ўзига ва оиласига тор бўлишига далилдир. Агар хонанинг тор бўлганини, сўнг яна кенг бўлганини кўрса, дин ва шарият йўли унинг учун мустаҳкам бўлишига далилдир. Умуман, тор нарсаларнинг кенг бўлиши ишларнинг юришиши ва нарсаларнинг баракатли бўлишига далилдир.

КЕПАК (САБУС) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги кепак муҳтожликка далилдир. Агар одамларнинг кепак ёки кепакдан қилинган нон еяётганларини кўрса, ўша ерда очлик ва қаҳатчилик юз беришига ва одамларнинг касби ва маишати издан чиқишига далилдир.

Агар кепакни ўз уйдан чиқариб ташлаганини ёки бировга бериб юборганини кўрса, ўша диёрда очлик ва қаҳатчилик бўлишига далил бўлади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кепак уч нарсани билдиради: муҳтожликни; очлик ва қаҳатчиликни; тирикчиликнинг офир бўлишини.

КЕТМОҚ (РАФТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида шаҳардан кетаётганини кўрса, бироқ қаёққа кетаётганини билмаса, бечора ва саргашта бўлишига далилдир. Хотини ва болаларини ҳам ўзи билан олиб кетаётганини туш кўрса, ҳаммасининг саргашта ва ҳайронликда қолишига далилдир. Тушида туга ўхшаб кетаётганини кўрса, дунё саодатини топишига далилдир. Тушида йиртқич ҳайвонга ўхшаб кетаётганини кўрса, таъбири ёмон бўлишига билдиради. Тушида чаён каби кетаётганини кўрса, унинг таъбири ҳам шунинг ўзидир. Қушлар каби кетаётганини кўрса, хайрият ва яхшиликка далилдир. Тушида қоронғидан ёруғлик томон кетаётганини кўрса, ботил йўлга йўлдан ҳақ йўлга кетишига далилдир. Харобалиқдан ободонликка томон кетаётганини туш кўрса, қийинчиликдан осончиликка етишига далилдир. Ободонликдан харобалиқ томон кетаётганини кўрса, ёмон бўлади, яхши жойга кетаётганини кўрса, яхши бўлади.

КИГИЗ, НАМАТ (НАМАД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида оқ ва тоза кигизи борлигини кўрса, ҳалол мол топи-

шига далилдир. Агар кигизни ифлос ва кир ҳолда кўрса, фойда-си йўқдир. Агар кўпгина кигизи борлигини кўрса, унинг миқдорича ўз касбидан ҳалол мол топишига далилдир. Агар кигизлари ёниб кетганини кўрса, бойлигини ёмон йўлда йўқотишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида эгнида кигиздан қилинган оқ либос борлигини кўрса, бой хотинга уйланиши ёки эр кўрмаган канизак сотиб олишига далилдир. Агар кигизни туя жунидан қилинганини кўрса, подшоҳдан фойда топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кигизи борлигини, бироқ уни йўқотиб қўйганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир. Тушдаги кигиз босувчи ҳалолга интиладиган ва ҳаромдан қочадиган кишидир.

КИЙИМ ТЎҚИМОҚ (БОФТАНИ ЖОМАҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда кийим тўқимоқ сафарни, тўқувчи эса мусофир кишини билдиради. Агар кийим тўқиётганини кўрса, сафарга боришини билдиради. Айтишларича, тушда кийим тўқиса хусуматни билдиради. Агар тушида кийим тўқиб ипини узса ўртадаги хусуматни бартараф бўлишини билдиради. Агар арқон ёки ипга тоб бераётганини кўрса, сафарга ҳозирликни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ипак ўрнига оддий ипдан ёки канои ипдан либос тўқиётганини кўрса, ёмон бўлади, чунки бу хиёнатни билдиради. Агар кийимни тўла тўқиб, ипини қирқса, сафарга бориши ва ишлари тўлиқ амалга ошишига далилдир. Агар тўлиқ тўқиб битирмаганини кўрса, ишлари нотавон бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида тўқувчилик қилаётганини кўрса, одамлардан унинг ўртасига хусумат тушиши, аммо ҳоли яхши бўлиши, бироқ одамлардан унга таъна ва маломатларнинг етишини билдиради.

КИНДИК (НОФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги киндик хотин ёки қўл остидаги канизак бўлади. Тушида киндиги тушиб қолганини кўрса, хотинини талоқ қилиши ёки канизакнинг ўлишига далилдир. Тушида киндигининг кесилганини кўрса, хотинининг ўлиши ва барча ишларининг издан чиқиши-

га далилдир. Тушида киндиги кичрайиб қолганини кўрса, таъбири бунинг аксига бўлади. Тушида киндигида тешик пайдо бўлганини кўрса, аҳволида нуқсон пайдо бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида киндиги ёки кўкрагида чизикқа ўхшаб мўй чиққанини кўрса, Пайғамбар (с.а.в.) суннатларини бажаришга рағбатли бўлишига далилдир. Тушида киндигининг томири кесилганини кўрса, ота ёки онасидан жудо бўлишини билдиради. Агар киндигидан то қорнигача ёрилганини кўрса, доно ва билимдон бўлишига далилдир, бироқ бойлиги кетади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида бировнинг киндигини кесганини ва еб юборганини кўрса, унинг миқдорича мол йўқ бўлишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги киндик беш нарсага далилдир: чиройли хотинга; канизакка; бойлик ва ризққа; ўрилга ва ота ва онага.

КИПРИК (МИЖГОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги киприк динни асраш бўлади. Тушида киприклари қимирлаётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Тушида кўз киприклари тўкилиб кетганини кўрса, динида бузилиш пайдо бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида киприкларининг қайрилганини кўрса, унинг миқдорича молига зиён етишини билдиради. Киприкларининг ҳаракатта келганини кўрса, бемор бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги киприк тўрт нарсага далилдир: динни асрашга; мувофиқ дўстга; бойлик ва ризққа; шодликка. Умуман, киприкда кўрилган барча яхшилик ва ёмонлик шу тўртта нарсага далилдир.

КИР (ЧИРК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида кир либоси борлигини кўрса, ёмон ишларга далилдир. Ҳар ким либосини ифлос нарса билан булғанганини кўрса, унинг диний ва дунёвий ишлари бузулишига далилдир. Агар либоснинг чиркинлиги ўликлар сабабли бўлса, динининг бузуқлиги ва дунёсининг соз бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда боши ва танидаги чиркин-

лик ғаму андуҳга далолат қилади. Тандаги чиркинликда ҳеч қандай хайру манфаат бўлмайди.

КИР ЮВИШ (ГОЗУРИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кир ювувчилик қилаётганини, аслида кир ювувчи эмаслигини кўрса, тавба қилиши ва яхшиликлар қилишига тавфиқ топишига далилдир. Чунки либос кири ғам ва уй бўлади, кир ювувчи эса кирни тозаловчидир, демак Худо йўлига қайтишни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кийимни юваётиб йиртиб қўйса, тавбасини бузишига далилдир. Агар йиртилган кийимни тикканини кўрса, яна қайтиб тавба қилишига далилдир. Тушида ювган кийими оқарганини кўрса, тавба туфайли халослик топганига далилдир. Агар кийимни ювганини, бироқ оқармаганини кўрса, доимий гуноҳ қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кир ювувчи одамларнинг дилидан ғам ва андуҳни кетказувчи кишидир. Шу сабабдан таъбирчилар айтадиларки, тушида бир киши либос юваётганини кўрса, кийимини оқ қилиб ювган бўлса, ғам ва қайғудан халослик топишига, гуноҳлардан тавба қилишига далил бўлади.

КИТОБ ЎҚИШ (КИТОБ ХОНДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тафсир китобини ўқиганини кўрса, динда тақволи бўлишига ва тўхтаб қолган ишларининг юришиб кетишига далил бўлади. Агар тушида фикҳга оид китоб ўқиганини кўрса, қилиниши мумкин бўлмаган ишлардан қайтишига далилдир. Агар ҳадис китобини ўқиганини кўрса, подшоҳ олдида фикри ўтадиган бўлишига далилдир. Агар усул китобини ўқиганини кўрса, фойда қийинлик билан ҳосил бўладиган ишга машғул бўлишига ва динда савоб бўладиган амални қилишига далилдир. Агар қисса китобини ўқиганини кўрса, авлиё ва анбиёлар сўзига ҳарисманд бўлишига далилдир. Агар нужум китобини ўқиганини кўрса, бу жаҳон яхшилиги ҳосил бўлишига далилдир.

Агар наҳв ва одоб китобларини ўқиганини кўрса, бирор нарсани қидириш ва бирор нарсани таниш иштиёқида бўлишига далилдир. Агар шеърлар китобини ўқиганини ва шеърлар ғазал ва мадҳлардан иборат бўлса, одамлар маломат қиладиган бир

иш билан машғул бўлишига далилдир. Агар шеър наът ва тавҳид ҳақида бўлса, яхши бўлишига далилдир. Агар таъбир (туш) китобини ўқиганини кўрса, бир улуғ одам сўзларидан миннатдор бўлиши ва ундан фойда топишига далилдир.

Агар тушида «Ҳидоя» китобини ўқиганини кўрса, одамлар доно деб аташларига боис бўладиган амалга машғул бўлишига далилдир, лекин дин учун фойдаси бўлмайди. Агар қозилик ҳукмлари ҳақидаги китобни ўқиганини кўрса, сафарга бориши ва ундан фойда топишига далилдир. Агар ҳисоб китобини ўқиганини кўрса, доимо ғамгин бўлишига далилдир. Агар латифа ва афсоналар ҳақидаги китобни ўқиганини кўрса, хунук бир ишни қилишига далилдир. Агар ҳажв ва нуқсон ҳақидаги китобни ўқиганини кўрса, одамларнинг нуқсонини қидириш ва одамлар орасида бадном бўлишига далилдир.

КИШАН СОЛМОҚ (БАНД НИҲОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, оёғида кишан борлигини кўрса, қўрқув ва хавфда қолишига далилдир. Агар оёғида иккита кишан борлигини ва ўзи масжидда эканини билса, динда ва намозда ёки ғазавотда ёки дин ишларини яхшилайдиган бирорта ишда мустаҳкам ва барқарор бўлишига далилдир. Агар ўз оёғида кишан борлигини кўрса ва сафарга жўнаётганини билса, ўша сафардан қайтиши ва борган жойида муқим бўлиб қолишига далилдир. Кишан қанчалик маҳкам ва қаттиқ бўлса, у ерда муқим бўлиб қолиши шунчалик кўпроқ бўлади. Агар кишан пўлатдан эканини кўрса, аввал юқорида зикр қилган таъбирларга тааллуқлидир. Агар кишанни арқондан эканини кўрса, унинг муқим бўлиб қолиши дин учун эканини кўрсатади. Агар унинг кишани ёғочдан эканини кўрса, унинг муқим экани диннинг бузилиши учун эканини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, бемор киши оёғида кишан борлигини кўрса, беморликдан қутулишига далилдир. Подшоҳ ўз оёғида кишан борлигини кўрса, подшоҳлиги мустаҳкам бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда кишанни кўрмоқ уч нарсага далилдир: динда барқарорликка; хотин олишга ва сафардан қайтишига.

КИШМИШ (КИШМИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кишмиш молу неъматга далил бўлади. Тушида кишмиши борлигини ёки кимдир унга берганини ва у еганини кўрса, унинг миқдорича ўша одамдан хайру манфаат топишига далилдир. Агар кишмишдан сувини чиқариб, ичганини кўрса, агар олим бўлса, илми зиёда бўлиши, агар савдогар бўлса, моли зиёда бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бир қоп кишмиш борлигини кўрса, агар олим бўлса, моли зиёда бўлиши, агар касиб бўлса, касбидан кўп мол ҳосил қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда кишмиш ейиш уч нарсани билдиради: фойдани; ҳалол молни ва касбни.

КОВУЛ, КАВАР ЎСИМЛИГИ (КАБАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ковул ўсимлигини йиғаётганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир, хусусан, ўз даврида бўлса. Агар тушида ковулдан еганини кўрса, ғам ва қайғуси оғирроқ бўлади. Ковул ейишда ҳеч қандай фойда йўқ.

КОВУШ, КАФШ (НАЪЛАЙН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ковушининг тешилиб қолганини кўрса, бирор сабаб билан сафардан қолишига ва ранж тортишига далилдир. Тушида ковушининг яшил рангалигини кўрса, сафари охират учун эканига далилдир. Агар ковуши йўқлиги учун сафардан қолганини кўрса, канизак топишига далилдир.

Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ковуши қора эканини кўрса, молдор аёлга далилдир. Агар қизил бўлса, ўша аёл ишратни ва шодликни яхши кўришига далилдир. Тушида ковуши оқ эканини кўрса, ўша аёл порсо ва тоза юзли эканига далилдир. Агар ковуши ҳар хил рангда бўлса, айтилган ранглардаги сифатлардан унда мавжуд бўлишига далилдир. Агар ковуши мол терисидан эканини кўрса, ўша аёл асли ажам эканига далилдир. Агар туя терисидан эканини кўрса, ўша аёлнинг асли араб эканига далилдир. Юриб кетаётгандан ковуши тушиб қолганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, унинг терисига нимадан эканига қаралади, агар туя терисидан бўлса, хотини бемор бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида ковуши йиртилганини кўрса, юқоридаги таъбирга алоқали бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наълайн (ковуш) уч нарсага далилдир: сафарга; хотинга ва канизакка.

КОЖИ²¹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кожини бодом ёки кунжут ёғи билан еганини кўрса, егани миқдорича мувофиқ хайру манфаат кўришига далилдир. Агар кожини ёғ ва асал билан еганини кўрса, унинг миқдорича роҳат топишига далилдир. Агар кожини ёғ ва қатиқ билан еганини кўрса, бировдан унга озгина манфаат етишига далилдир. Агар кожини нордон нарса билан еганини кўрса, ғам, андуҳ ва ўйга далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кожини бирорта ширин нарса билан еганини кўрса, осонлик билан мол топишига далилдир. Агар нордон нарса билан еганини кўрса, нордонлик миқдорига қараб ғам ва андуҳ тортишига далилдир.

КОКОС ЁНҒОҒИ (ГАВЗИ ҲИНДИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга кокос ёнғоғини берганини кўрса, фол кўриши ва мунажжим бўлишига далилдир. Тушида кокос ёнғоғидан еганини кўрса, унинг сўзларига рост деб ишонишларига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги кокос ёнғоғи пастҳиммат киши ёки ҳинд канизаги бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кокос ёнғоғини еганини кўрса, мунажжимларнинг сўзларини рост деб ўйлаши ва уларга эътиқод қўйишига далилдир

КОМА²² – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда комаларнинг барчаси ғам ва мусибатга далилдир. Агар тушида комадан истеъмом қилаётганини кўрса, унинг миқдорича ранж ва андуҳ етишига далилдир. Агар бировга кома берганини ва еганини кўрса, ўша кишининг кўнгли бундан ранжишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда кома ейиш уч нарсани билдиради: ғаму андуҳни; зарарни; хусумат ва жанжални.

КОН ТОПМОҚ (ЁҒТАНИ КОНҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида кон қавлаганини ва тилла кони топганини кўрса, ўз қадрига мувофиқ улуғлик топишига далилдир. Агар туш кўрувчи солиҳ, порсо ва аҳл дин бўлса, Ҳақ таъоло

унга илму ҳикмат ато қилади. Агар тушида кумуш конини топса, чиройли ва бадавлат бўлган, улуғлар хонадонига мансуб аёлга уйланишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича муборак фарзанд туғилади. Агар мис ёки бронза конини топса, бадфеъл ва бераҳм раҳбар билан суҳбат қуришига далилдир. Агар қалай конини топган бўлса, чиройли аёлга уйланишига далилдир. Агар темир конини топганини кўрса, кучли раҳбар билан суҳбат қуриши ва ундан мол топишига далилдир. Агар биллур конини топса, подшоҳдан ёки хотиндан фойда топишига далилдир. Агар забаржад ва зумрад конини топса, мол ва обрў соҳиби бўлишига далилдир. Агар ёқут конини топса, иззати ва моли зиёда бўлишига далилдир. Агар феруза конини топса, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир. Агар ақиқ конини топса, подшоҳдан фойда топишига, лаъл конини топса, иззат ва обрўи ошишига далилдир. Агар новшадил конини топса, ғамгин бўлишига, туз конини топса, бир улуғ одамдан фойда топишига далилдир. Агар сурма конини топса, ғаму андуҳга далилдир.

КОСА (КОСА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёғоч коса, агар ичида емиш бўлса ва ундан еганини кўрса, унинг миқдорича сафардан ҳалол ризқ топишига далилдир. Тушдаги сопол коса ризқ бўлади, бўш коса ҳайронлик ва бечоралиқдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги таом косаси кўлидан яхшиликлар келадиган ва молни тўғрилиқ билан тақсим қиладиган баракатли ва манфаатли ходимдир. Ичида емиш бўлган тилла ва кумуш коса ҳаром ризқдир. Бронза ёки қалайдан ясалган оқ коса ичида шубҳаси бўлган озгина ризқдир. Шиша коса ҳам шуни билдиради. Бўш коса-камбағалликдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз косаси ичида таъми соз ва ширин емиш борлигини кўрса, неъмат ва мол топишга далилдир. Агар унда нордон ва нохуш емиш бўлса, ғам ва ўйга далилдир.

КОТИБЛИК, ДАБИРЛИК (ДАБИРИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида дабирлик қилаётганини кўрса, мурдаларнинг молини ҳийла билан тортиб олиши ва қилиш мумкин бўлмаган ишларни қилишига далилдир. Тушида подшоҳга дабирлик қилаётганини кўрса, подшоҳ қавмидан фойда топишини билдиради.

Тушида оддий халққа дабирлик қилаётганини кўрса, одамларнинг кўнглини ўзига ром қилишига далилдир.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида ёзувчи (котиб) бўлганини кўрса, одамлар ризқини макру ҳийла билан қўлга киритишини билдиради. Агар доно дабир тушида дабирлик қилаётганини кўрса, кўп хайру манфаат топишига далилдир. Туш соҳиби амалдор кишилардан бўлса, ишдан кетишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда Қуръони Карим ва ҳадисларни котиб бўлиб кўчираётганини кўрса, у дунё хайру манфаатларини топишига далилдир. Тушида хат ёзиб бераётганини кўрса, сиёҳу қалами соз бўлса, ҳужжат ёзиб беришига далилдир. Тушида ёзган нарсаларни шарифатга зид бўлса, оқибати ёмон бўлишини билдиради.

«КОФИРУН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Кофирун» сурасини ўқиётганини кўрса, бидъат йўлига кириши ва дунёсига мағрур бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ғамда бўлса, шодликка чиқади.

КОФУР, КАМФАРА (КОФУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кофур (камфара) Худо йўлидаги пок ва тўғри жондир. Агар тушида кофур тутатаётганини ва ундан нохуш ҳид таралаётганини кўрса, бировга яхшилик қилиши ва буни миннат қилмаслигига далилдир. Агар тушида озгина кофури борлиги ни кўрса, шодлик башоратини топишига далилдир. Агар кўп кофур топса, кўпгина молу неъмат топишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кофур етти нарсага далилдир: олим кишига; хотинга; дўстга; чиройли канизакка; кўп молга; яхши сўз, мақтов ва офаринга; жон оромига.

КОФУРСИПАРҒАМ²³ – Кофурсипарғам – бир гиёҳ бўлиб, сарик гуллайди ва гулидан кофур ҳиди келади. Тушида бир ерда унинг ўсиб ётганини кўрса, барча одам оғзида унинг мадҳу саноли юришига далилдир. Агар кофурсипарғамни жойидан юлиб олганини кўрса, ўша ерда унинг мақтови тўхташига далилдир. Агар кофурсипарғамни еганини кўрса, унга ғам ва қайғу етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кофурсипаргам, агар ўз вақтида кўрилган бўлса, уч нарсани билдиради: сано ва офаринни; озгина фойдани; ширин сўз эшитиш ва айтишни.

КРАХМАЛ (НАШОСТА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги буғдой крахмали тижорат орқали қийин қўлга кирадиган ҳалол бойлиқдир. Тушида крахмал еганини кўрса, рамгин бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, бемор бўлади. Тушида крахмалдан ҳалво қилганини ва уни еганини кўрса, қўлга молу неъмат киритишига далилдир.

Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида буғдойдан крахмал тайёрлаётганини кўрса, ўз касбидан қийинчилик билан бироз нарса ҳосил қилишига далилдир.

КУЙДИРИБ ДАВОЛАМОҚ (ДОҒ ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтишича, тушида куйдириб даволамоқ мол ва бойлик бўлади. Тушида куйдириб даволаганларини кўрса, доғнинг миқдорига мувофиқ Худойи таъоло йўлида мол сарфлашига ва охиратда азобдан эмин бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, куйдириб даволаган ердан қон ёки йиринг оқаётганини кўрса, подшоҳ ҳузурида муқим бўлишига далилдир, агар қон ҳам, йиринг ҳам йўқ бўлса, подшоҳдан ҳеч қандай манфаат кўрмаслигини билдиради.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида бировнинг танини куйдириб даволаганини кўрса, ёмон сўз эшитади ёки уни бирор нарсада муттаҳам қиладилар. Тушида бирор касаликка қарши белини куйдириб даволаганларини кўрса, дин ва дунёсининг яхшиланишига далолат қилади. Баъзиларнинг айтишича, подшоҳ ишларининг пойдеворидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда куйдириб даволамоқ закотни манъ этиш ва подшоҳ иши билан машғул бўлишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «(Мазкур олтин-кумушлар) жаҳаннам ўтида қизитилиб, улар билан пешоналари, ёнлари, орқалари куйдирилган кунни: «Бу ўзларингиз учун сақлаган хазинангиздир...» (Тавба сураси, 35-оят).

КУЙДИРИЛГАН ҚҶРҒОШИН (МУРДОРСАНГ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мурдорсанг беморлик бўлади. Ту-

шида мурдорсангдан еганини кўрса, бемор бўлиши, ўлим хавфи мавжудлигини билдиради. Тушида мурдорсангни бировга ҳада қилганини ёки сотганини кўрса, ранж ва беморликдан омон бўлади. Сарик мурдорсанг беморликдан омон бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мурдорсанг уч нарсага далилдир: ранжга; беморликка; уқубатга ва қийноққа.

КУЛ (ХОКИСТАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кул султон томонидан етадиган ва боқий турмайдиган ботил моддир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, хайру манфаати бўлмаган илмдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги кул тўққиз нарсани билдиради: номақбул илми; ҳаром молни; ботил ишни; хусуматни; фисқу фужурни; макру ҳийлани; ҳасратни; пушаймонликни; фойдаси бўлмаган ишни. Аллоҳ таъоло айтади: «**Парвардигорларига кофир бўлганларнинг амаллари бамисоли бўронли кунда қаттиқ шамол учуриб кетган кулдир – улар қилган амалларидан бирор нарсага эга бўла олмайдилар**» (Иброҳим сураси, 18-оят).

КУЛГИ (ХАНДА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ханда ғаму андуҳдир. Тушида қаҳқаҳа билан кулаётганини кўрса, қайғу-ғамни зиёда бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бас, (улар) қилмишларининг жазоси учун (бу дунёда) оз кулсинлар ва (охиратда) кўп йиғласинлар!**» (Тавба сураси, 82-оят).

Тушида оҳиста кулаётганини кўрса, ғами камроқ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида оҳиста кулиш мурод ва башорат топишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Сулаймон) унинг сўзидан кулиб, табассум қилди ва деди: «**Эй, Раббим, менга ва ота-онамга инъом этган неъматинга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган яхши амалларнигина қилишга мени муваффақ этгин...**» (Намл сураси, 19-оят).

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушида оҳиста кулиш фарзандга далолат қилади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Хотини (Сора) турган эди, кулиб юборди. Унга Исҳоқ (номли фарзанд) ва Исҳоқнинг орқасидан Яъқуб (исмли набира беришимиз) ҳақида хушxabар бердик...**» (Худ сураси, 71-оят).

Тушида қаҳ-қаҳ уриб кулмоқ, ғаму андуҳни ва Худойи таъоло ишларидан ҳайратга тушишини билдиради.

КУЛЧА НОН (КУЛИЧА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кулча нон ёқимли ҳаёт, неъмат ва молга далилдир. Тушида кулча нон еганини кўрса, молу неъматни осон қўлга киритишига далилдир. Агар қопда кулчани борлигини кўрса, кўп молу неъмат ҳосил бўлишига далилдир. Тушида оғзига кулчани солганини ва уни еёлганини кўрса, унинг молу неъматни бошқаларга тақсим бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кулча нон тўрт нарсани билдиради: осон қўлга келадиган ҳалол молни; фаровон ризқни; неъматни ва хуш ҳаётни.

КУМУШ (НУҚРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кўп одамлар тушида кумуш кўрадилар, ўнгида ҳам кумуш топадилар, кўпинча заҳматга тушадилар. Тушда кумуш кўриш тўғри хабарга далил бўлади. Синган кумуш ёлғон хабарга далилдир. Агар чўнтагида кумуш борлигини кўрса бирор нарсани омонат сифатида унга қўйишларига далилдир. Агар тушида коса, офтоба ёки жомни кумушдан эканини кўрса, молга далил бўлади. Агар ҳисобсиз кумуш топганини кўрса, хазина топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кумуши жуда кўплигини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кумуш тўрт нарсани билдиради: хотинни; бойликни ва маишатни.

КУМУШ ТАНГА (ДИРАМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, одамларнинг табиатлари ҳар хил бўлади, бир одам бўладики, тушида дирамни кўради, ўнгида эса дирам топади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, ҳар ким тушида дирамни кўрса, ширин сўз эшитади ёки Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло зикрини айтади. Агар тушидаги дирам оқ бўлса яхшироқ бўлади, агар қора бўлса, юзида нақшлар ва суврат бўлса, жанг ва хусуматга далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушида кичкина дирам топиб олса, кичкина фарзандга далолат қилади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушида дирами йўқолиб қолса ёки кимдир ўғирлаб кетса кичкина фарзандидан дилига ғам ту-

шишига далилдир. Тушида кичик дирамани йўқотиб қўйса, яна қайтариб топса, ўша ранж дилдан кетишини билдиради, агар қайта топмаса, фарзанди ҳалок бўлишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида қўлида дирам тутиб туриш яхши сўз эшитишига далилдир. Синган дирамлар паришон сўзлардир. Тушидаги кўпгина дирам кўп молни билдиради. Тушда оилада дирамлар тақсим қилаётганини кўрса, уларнинг ўртасида қозилик қилишига далилдир. Уйда жуда кўп дирамлар борлигини туш кўрса, унинг миқдорича мол топишини билдиради. Тушида ҳисобсиз дирам йиққанини кўрса, одамларни ҳақ ва ботилдан огоҳ қилишини билдиради. Қўлида бир дона оқ дирам борлигини туш кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Дирамнинг йўқ бўлиб қолганини кўрса, фарзанди ўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида оқ дирам кўрса, ўнгида қора дирам топади. Одамларнинг аксарияти тушида дирам кўрадилар ва уйғоқликда уни топадилар.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушдаги бутун дирам диннинг софлигига, сингани эса хусуматга далилдир. Тушида подшоҳнинг дирам берганини кўрса, ғаму андуҳдан озод бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги дирам ўнбир нарса ни билдиради: яхши сўзларни; ҳожатларнинг юзага чиқишини; улуғликни; йирилган молни; дўстни; фарзандни; фитнани; ризқ кенглигини; тинчликни; канизакни; дирам топишни. Хусусан, туш кўрувчи покдоман киши бўлса, агар покдоман бўлмаса, фарзандлар заҳмати ҳамда ғаму андуҳ бўлади. Тушдаги синган дирам тўрт нарсага далил бўлади: ёмон сўзга; жанг ва хусуматга; қамоқ ва зиндонга ва сўзлашувга.

КУНОР МЕВАСИ²⁴ (КУНОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кунор ҳаётини зарур молдир, меваларнинг ичида хосиятда унга тенгги йўқ. Айтишларича, Одам (а.с.)нинг Жаннатдаги меваси кунор бўлган. Тушида кунор мевасидан еганини кўрса, ҳалол мол ва фаровон ризққа далилдир. Агар тушида қопида кунор меваси борлигини кўрса, кўп мол топишига далилдир.

КУНЖУТ (КУНЖИД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кунжут ҳар куни кўпайиб турадиган бойликни билдиради.

Тушида кунжути борлигини ва ундан еяётганини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилишига далилдир. Тушида бировга кунжут берганини кўрса, унинг миқдорича бировга фойда етказишига далилдир. Тушида кунжут еганини ва унинг таъми нохуш эканини кўрса, унинг миқдорича ҳаром мол топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, унга қайғу-ғам етади.

КУНДРУ²⁵ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кундру еганини ёки тиши билан эзганини кўрса, эзгани миқдорида хусумат ёки шикоят юз беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кундрус борлигини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради, чунки у аччиқ бўлиб, таъбирда ғамга далилдир

Агар тушида кундурни оловга қўйганини кўрса, унинг миқдорича молига нуқсон етишига далилдир.

КУНЛАР (РЎЗҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда жумъа куни эканини кўрса, шарият ишларини қилишига далилдир. Тушида шанба эканини кўрса, жухудлар билан дўст бўлишини билдиради. Тушида якшанба эканини кўрса, тарсолар билан дўст бўлишини билдиради. Агар шанбани жумъа деб уйлаганини туш кўрса, неъмат аҳли ҳамда бойларнинг тарафдори бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, кунларнинг яхшироғи жумъа кунидир, жумъадан сўнг шанба ва пайшанба кунларидир. Тушда кун қанчалик равшан ва мусаффо бўлса, шунчалик яхши бўлади.

КУРАК, ЕЛКА (ШОНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги одам кураги аёл бўлади. Агар тушда курагининг катта ва кучли эканини кўрса, хотин олишига далилдир. Агар сигир ёки қўйнинг курагини топиб олса, у ҳам хотин олади. Агар елкаси синиб қолганини кўрса, аёли ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушда курак гўшлари-ни ажратаётганини ва томирлар кўриниб турганини кўрса, ўша йили машаққатлар кўп бўлишига далилдир. Агар аксини кўрса, таъбири ҳам аксинча бўлади. Агар куракда қораликни кўрса, ўша йили офат ва балолар юз беришига далилдир. Агар куракда қизиллик ва қоралик бўлса, ўша йили нархлар арзон бўлишига

далилдир. Агар курақда сариқликни кўрса, беморликка далил бўлади. Агар атрофида кўплаб чизиқларни кўрса, ўша йили ўлим кўп бўлишига далилдир.

КУРАШМОҚ (КЎШТИЙ ГИРИФТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир киши билан курашганини ва ўша кишини йиқитганини кўрса, ҳоли яхши бўлишига ва ўша кишини енгишига далилдир. Агар ўзининг йиқилганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар иккови ҳам йиқилмаса, аҳволлари яхши ёки ёмонликда ўртача бўлиши, ташидан иккови дўст бўлишига далилдир.

КУПОРОС (ЗОК) – Ибн Сирин айтадики, тушда кўрилган зоклар ичида энг яхшиси қора зокдир оқ зок ва сариқ зок беморликдир. Қоразок ҳам ва мусибатдир, негаки қора ҳалокат белгисидир. Зок билан кийимга ранг бериш ёмондир. Умуман, тушда зокни кўришдан ҳеч қандай фойда йўқ.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги зок тўрт нарсага далилдир: ғамга; касалликка; мусибатга; аёллар сабабли бўладиган душманликка.

КУРСИ (КУРСИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Курси илмдир. Ҳақ таборак ва таъоло Каломи қадимида шундай дейди: «...Унинг Курсийси осмонлар ва Ердан (ҳам) кенглик қилур...» (Бақара сураси, 255-оят). Ибн Аббос (роз.а.)нинг айтишича, бу оятдаги «васиъа» илмдир. Иброҳим Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Курси Худойи таъолонинг ихотаси ва қудратидир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, Курсидан мурод комиллик ва оқилликдир. Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, Курсидан мурод итоаткор имом ёки тақвода камолга етган зоҳид ёки адолатли подшоҳ ёхуд парҳезгар, кучли доно кишидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Курси олти нарсага далилдир: адолатга; инсофга; иззат ва шарафга; мартабага; яқинликка; қадр ва иззатга.

Тушида осмондаги Курсида ўтирганини кўрса, ишларининг юқорилашуви, қадр, мартаба ва улуғлик топиши, барча мақсадларига етишуви, одамлар орасида улуғ, азиз ва мукаррам бўлиши, халқ орасида адолат ва инсоф пайдо бўлишига далилдир.

Тушидаги дурадгорлар ясаган курси хотин бўлади.

КУЧЛИ БЎЛИШ (НИРУМАНД) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида бедорлик ҳолатидагига қараганда кучлироқ бўлиб қолганини кўрса, агар солиҳ киши бўлса, дунё ва охиратда аҳволи яхши бўлишига далилдир, агар фосид киши бўлса, таъбири аксинча бўлади.

КУЯ (ШИПША) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, шипша (куя) бир жонивор бўлиб, ёзда жун либослар ва пўстинларга тушади ва уларни хароб қилади. Тушдаги куя ҳамсоядир. Агар куя унинг либосини еганини кўрса, молига нуқсон тушишига далилдир. Агар куя жун либосни хароб қилганини кўрса, ўғри уйдан бирор нарсани ўғирлашига далилдир. Агар куяни ўлдирганини кўрса, ўғрини тутиб олиши ва молини қайтариб олишига далилдир.

КЎЗ (ЧАШМ) – Ибн Сириин (р.а.) айтадики, тушдаги кўз узоқни кўрувчи киши бўлиб, у орқали ҳидоят йўлини топади. Кўк кўз бидъатдир, шаҳло, кўз фарзанд бўлади. Агар тушида кўр бўлиб қолганини кўрса, тўғри йўлни йўқотишига ёки фарзандининг ўлишига далилдир. Агар битта кўзининг кўр бўлиб қолганини кўрса, ярим динининг кетиши, бир қўли, бир оёғи ёки танининг бир қисми билан улуғ гуноҳ қилишига ёки унга бирор мусибат етишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар кўзга сурма тортганини кўрса, динини пок тутишга интилишига далилдир. Агар сурма тортишдан мақсади зийнат ва ясаниш бўлса, азиз бўлиш учун одамларнинг кўзига ўзини омонаткор ва диндор қилиб кўрсатишига далилдир. Агар кимдир унга кўзига тортиш учун сурма берганини кўрса, сурма миқдорига мувофиқ мол топишини билдиради. Агар кўз нури заиф бўлиб қолганини кўрса, зоҳир ва ботинда (ташқи ва ички томондан) иккиюзламачи ва мунофиқ бўлишга далилдир. Агар танасида кўп кўзлар борлигини ва ҳамма нарсани мукаммал кўра олаётганини туш кўрса, диннинг фарзларини ва сунгталари бажо келтиришга далилдир. Агар кимдир унинг кўзларини ўйиб олган бўлса, кўзига равшанлик бериб турувчи нарсалар, масалан, аёл фарзанд, сарой, боғ унинг назаридан ғойиб бўлишига далилдир, чунончи, уни бошқа кўролмайд.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, кўзи пўлатдан эканини кўрса, сирлари очилишига далилдир. Икки кўзининг шишиб

кетганини ва уларни очолмаётганини кўрса, ёқимсиз киши билан суҳбат қуришини билдиради. Кўз нурунинг камайганини кўрса, тоатида нуқсон юз беришига далил бўлади. Агар икки кўзини ўйилган ҳолда кўрса, шариятдан бебахра бўлишига далилдир. Агар юзининг ўртасида битта кўз борлигини кўрса, дин тўғрисида оғзидан носоз сўз чиқишига далилдир. Агар кўзларининг равшан эканини, бироқ одамлар уни кўр ёки шапкўр деб ўйлаётганларини кўрса, зоҳирига нисбатан ботинида дини яхшироқ эканига далилдир. Агар бир кишининг кўзи қора бўлиб, сўнг кўк бўлиб қолганини кўрса, ёмонлик ва аҳволнинг ўзгаришига далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«У кунда Биз жиноятчиларни кўзлари (кўрқувдан) кўк (нурсиз) бўлиб қолган ҳолларида йиғурмиз...»** (Тоҳо сураси, 102-оят). Агар икки кўзининг оқариб, сўнг яна қора бўлиб қолганини кўрса, касал бўлишига ёки бирор киши билан ўрталарида хурмат пайдо бўлишига далилдир. Кўзлари бутунлай қорайиб кетганини, оқи асло йўқ эканини кўрса, такаббур бўлишига далилдир. Агар бир кўзига офат етганини кўрса, фарзандларига офат етишини билдиради. Агар бир кишининг қўл чўзиб, бир кўзини ўйиб олганини кўрса, фарзанди уни йўлдан уришига далилдир. Агар кимдир унинг кўзини боғлаб қўйганини ёки қўли билан бекитганини кўрса, фарзандига зиёдалик етишига ёки моли кетишига ёки бирор гуноҳ қилишига далилдир. Агар кўзларидан қон оқаётганини кўрса, фарзанд туфайли ғам етишига ёки моли нуқсон топишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким кўзини қулоққа айланганини, қулоғи эса кўзга айланганини кўрса, хотин олиши ва қиз туғилишига ёки ҳар икковининг қўшилишига далилдир. Агар қўли ва кафтида кўз борлигини кўрса, мол топишини билдиради. Агар кўзида оқи борлигини кўрса, унга қайғу етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Кейин улардан юз ўгириб: «Эсизгина Юсуф!» деди. Ғам-ғуссадан унинг кўзлари оқариб (ожиз бўлиб) қолди ва у энди ҳазиндир»** (Юсуф сураси, 84-оят).

ҲИКОЯТ. Ҳикоя қилишларича, бир киши Дониёл (а.с.)нинг олдига келиб, деди: «Тушимда ўнг кўзим чап кўзимни ўпаётганини кўрдим». Дониёл алайҳиссалом: «Эй одам, Худодан кўрқ ва тавба қил, ундан кейин қўшни хотинга ҳиёнат қилма, токи Хақ таъолонинг азобидан эмин бўлғайсан», — дедилар. У киши: «Тавба қилдим, бундан буён уйланаман», — деди.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги кўз етти нарсани билдиради: ёруғликни; пок динни; исломни; фарзандни; молни; илмни ва динда зиёдаликни.

КЎЗ ЁШИ (АШК) – Кирмоний (р.а.) айтади: «Совуқ ёш кўзлари оқаётганини кўрса, шодлик ва хуррамлик топишига далилдир. Йиғисиз юзида ёш кўрса, унга сўз билан таъна уришларига далил бўлади. Ёш ўрнига кўзида чанг ва тупроқ борлигини кўрса, унинг миқдорича ранжсиз ҳалол мол топишига далилдир».

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Кўздан оқаётган ёш уч нарсага белги бўлади: шодлик ва хуррамликка; ғаму андуҳга; молу неъматга».

КЎЗ ТАБИБИ (КАҲҲОЛ) – Ҳар ким тушида каҳҳолни кўрса, ўтган ишларни яхшилаш ва ишда йўлдан адашганларга йўл кўрсатишга далилдир. Тушида каҳҳоллик қилаётганини ва дорилар кўзларга фойда бераётганини кўрса, одамларни яхши йўлга чақириши, гумроҳларга йўл кўрсатиши ва одамларга ундан фойда етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида каҳҳоллик қилаётганини кўрса, бир-биридан жудо бўлган дўстларни йиғиши ва одамларнинг орасини яраштиришига далилдир. Агар тушда унинг дориси кўзга фойда бермаса, таъбири аксинча бўлади.

КЎЗА (КЎЗА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бронза ёки мисдан қилинган кўза ходим бўлади. Агар янги сопол кўзаси борлигини кўрса, кўзанинг чиройига муносиб канизакка эга бўлишига далилдир. Тушида кўзадан сув ичганини кўрса, канизак билан яқинлик қилишига далилдир. Агар кўзасини синганини кўрса, канизакнинг ўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги кўза канизак ёки хизматкор бўлади. Агар тушида янги кўзаси борлиги ёки сотиб олганини кўрса, унда канизак ёки хизматкор пайдо бўлишига далилдир. Агар кўзаси синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, канизаги ёки хизматкорининг ўлишига ёки қочишига далилдир. Агар кўзасининг тешилиб қолганини кўрса, канизаги ёки хизматкори касал бўлишига далилдир. Агар кўзаси тоза сув билан тўла эканини кўрса, канизак ёки хизматкор унга фойдалар етказишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўза молу неъмат бўлади. Тушида олтин ёки мисдан қилинган кўзаси борлигини кўрса, бойлик топишини билдиради, бироқ бу молда тухмат бўлади. Тушида бронза ёки қалайдан қилинган кўзаси борлигини кўрса, молу неъматга далилдир. Агар темирдан қилинган кўзаси борлигини кўрса, бойликка далилдир, бироқ камроқ бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўза тўққиз нарсага далилдир: хотинга; ходимга; канизакка; диннинг маҳкамлигига; тандурустликка; узоқ умрга; молга; хайру баракатга; аёллардан етадиган меросга.

КҲЙЛАК (ПИРОҲАН) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги оқ кўйлак дин бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, кўйлак – аёл бўлади, яна касбу маишатдаги аҳволни билдиради. Агар янги ва кенг кўйлак кийганини кўрса, ишларининг яхши бўлишини ва аҳволнинг яхшиланишини билдиради. Агар кўйлагининг бир парчаси йиртилиб кетганини кўрса, таъбири ёмонлик ва яхшиликда ўртача бўлишига далилдир. Агар кўйлагининг эски ва кир бўлганлигини кўрса, хорлик ва бечоралик ва ранжу ғам етишига далилдир, кўйлак қанчалик эски ва йиртиқ бўлса бало ва мусибат шунчалик кўп бўлиб, туш соҳибининг ҳалок бўлишини билдиради. Агар подшоҳ унга ўз кўйлагини берганини кўрса, подшоҳликни ундан олинишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида янги кўйлак кийганини кўрса, зоҳиран яхши, ботинан ёмон бўлишини билдиради. Агар кўйлаги ва иштони, умуман барчаси, кир ва эски эканини кўрса, бой бўлса камбағал бўлиши, ғаму андуҳга гирифторм бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушда янги ва кенг кўйлак кийганини кўрса, маишати кенг бўлишини, кўйлаги тор бўлса маишати тор бўлишини билдиради. Агар кўйлаги йиртилганини кўрса, сири фош бўлишига далилдир. Агар ёқасиз ва енгсиз кўйлак кийганини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради. Агар узун кўйлак кийганини кўрса, ишлари ёмон бўлиши, лекин муродига етишишини билдиради. Агар ёқасиз орқа томондан йиртилганини кўрса, унга ёлғон тухмат қилишларига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бордию кўйлаги орқа (томон)дан йиртилган бўлса, у (Зулайхо) ёлғон сўзлаган, у эса росткўйлардандир**» (Юсуф сураси, 27-оят).

Агар бировга кўйлак берганини кўрса, ғамдан қутулиши ва бирор ердан хушхабар етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Сизлар мана бу кўйлагимни олиб бориб, отамнинг юзига ташлангиз, шунда унинг кўзлари соғаюр...»** (Юсуф сураси, 93-оят).

Агар қўлида қонга бўялган кўйлак борлигини кўрса, узоқ йиллар ғам ва қайғуда қолишини билдиради. Агар йиртилган кўйлак кийганини кўрса, ишлари пароканда ва сирлари ошкор бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги кўйлак янги ва кенг бўлса, олти нарсага далил бўлади: одамлар билан мулоқот қилишга; яширин ҳолатга; ёқимли ҳаёт кечирिशга; раҳбарликка; шоду хуррамликка ва хушхабарга.

КЎКАТЛАР (ТАРА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, кўкатлар маза жиҳатидан тахир ва нохуш бўлса, зиёнга далилдир.

КЎКАТФУРУШЛИК (ТАРАФУРУШИЙ) – Агар ҳар ким тушида кўкатфурушлик қилганини кўрса, таъбири яхши бўлади, чунки ҳамма одамлар унинг қўлидаги нарсага муҳтож бўладилар. Тушида кўкат емоқ беморлик, ночорлик ва ғаму андуҳ бўлади.

КЎКРАК (СИЙНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўкрак шарифатга далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Ахир, кўксини Аллоҳ Ислом учун (кенг) очиб қўйган, ўзи эса, Парвардигори (томони)дан нур (ҳидоят) узра турган киши (бошқалар билан баробар бўлурми)?!..»** (Зумар сураси, 22-оят). Тушида кўкрагининг кенгайиб кетганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар кўкрагининг тор бўлиб қолганини кўрса, динида нуқсон юз беришига далилдир. Агар кўкрагида яшил хат ёзилганини кўрса, Ҳақ таъоло унга каромат ато қилишига далилдир. Агар қора хат ёзилганини кўрса, бешаҳодат дунёдан кетишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, тушида кўкрагида мўйлар ўсганини кўрса, қарздор бўлишига далилдир. Агар кўкрагидан мўйларни қириб ташлаганини кўрса, қарзидан қутилишига далилдир.

Агар кўкраги тиқилиб, банд бўлганини, бирорта ҳам сўз айтолмай қолганини кўрса, дин ишлари терсидан кетишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўкрак етти нарсага далилдир: илму ҳикматга; саховатга; иймонга; куфрга; иймонга; ўлимга ва бахилликка. Валлоҳу аълам. (Аллоҳ билим-донроқдир).

КЎМИР (ЗЎФАЛ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги кўмир ҳаром молдир. Тушида бирор ердан кўмир топиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар оловга кўмир солаётганини ва оловни ёқаётганини кўрса, подшоҳ моли билан муомала қилишига ва фойда топишига далилдир. Агар либоси ёки бадани кўмир билан қора бўлганини кўрса, подишоҳдан ғам ва андуҳ етишига далилдир.

КЎР (НОБИЙНО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида кўр бўлиб қолганини кўрса, дин ва ислом йўлида гумроҳ бўлишига далилдир. Тушида битта кўзи кўр бўлганини кўрса, ярим динининг кетиши ёки катта гуноҳ қилиши ёхуд аъзоларидан бирига мусибат етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кўрнинг қўлидан тутганини кўрса, гумроҳ бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кўр бўлганини кўрса яхши ишлари қўлдан кетишига далилдир. Агар бировнинг бир кўзининг кўр қилганини кўрса, ўша кишини дин йўлидан чиқаришига далилдир. Агар ҳайвоннинг кўзини кўр қилганини кўрса, бу ўша ҳайвоннинг эгасига тааллуқли бўлиб, ўша одамга бирор-та зарар етказишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда кўр бўлиш етти нарсага далилдир: камбағалликка; ҳоли ёмон бўлишига; ғаму андуҳга; бадан нуқсонига; мусибатга; бойлик нуқсонига; диннинг бузилишига.

Агар кўр киши тушида кўрадиган бўлиб қолганини кўрса, дунё ишлари яхшиланишини билдиради ва умидсизланган нарсага умид пайдо бўлишига ва Ҳақ таъоло раҳматидан насиба топишига далилдир.

КЎРПА (ФИРОШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўрпа бировларга хотин топиб берадиган даллол аёлдир.

КЎРПА-ТЎШАК, ЎРИН (БИСТАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрин хотин бўлади, ўриннинг яхши- ёмонлиги хотиннинг яхши-ёмонлигига тааллуқлидир. Агар тушида ўрнини алмаштира, ёки бир ўридан иккинчи ўринга ўтса, хотин олишига ва биринчи хотинини талоқ қилишига далилдир. Агар ўринининг ўзгариб қолганини кўрса, хотининг аҳволи ўзгаришига далилдир. Агар ўрин бошқа ўрин бўлиб қолган бўлса, бошқа хотин олишини ва биринчисини талоқ қилишини билдиради. Агар кўрпа-тўшагини сотиб юборганини кўрса, хотинни талоқ қилишини ёки унга ролиб бўлишини ёхуд улардан бирининг ўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар бир киши ўзини номаълум ўринда ётганини кўрса, ўша ўриннинг қадр қиймати миқдорича унга зиён етишига далилдир. Агар унинг кўрпаси номаълум бир тахт устида ёзилганини ва унинг устида ўтирганини кўрса, улувлик ва мартаба топишига ва душманлари устидан ролиб бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрин мартаба ҳамда осойишталикни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «(Аҳли жаннат) **астарлари шойидан бўлган кўрпачалар узра ястанган ҳолларида** (ўтирурлар). **У икки жаннат меваси яқиндир**» (Ар-Раҳмон сураси, 54-оят). Агар кўрпа-тўшагини хонадан ташқарига отиб юборганини, сўнг яна хонага олиб кирганини кўрса, у билан хотини орасида ражъий талоқ²⁶ тушишини билдиради. Агар ўзини тайёрлаб қўйилган ўрнида ухлаб ётганини кўрса, шу йил унинг учун муборак бўлишини билдиради. Агар унинг кўрпаси юнг қўшиб тайёрланган бўлса, бойвачча хотин олишига далилдир. Агар кўрпа-тўшагини йиртилган ёки куйган ҳолда кўрса, ажали яқин келганини билдиради ва хотинининг дини, диёнати ва шарми йўқлигига далилдир. Агар унинг кўрпаси ипақдан эканини кўрса ёки зиғирдан қилинган матога алмаштирганини кўрса, фосиқа аёлни ҳайдаб юбориб, ўрнига покиза аёлни олишини билдиради. Агар кўрпасини сичқон тешиб юборганини кўрса, у билан хотини ўртасида бошқа бир кишининг ўзаро муомиласи юз беради ва бу бузуқ ишга унинг рози бўлишини билдиради. Ўрни ҳавода муаллақ турганини кўрса, кўрпаси баланд жойга ёзилганини, кўрса, амали юқорилаб, давлатга эга бўлишини билдиради. Агар ўрни ҳаводан ерга қулаб кетганини кўрса, хотини бемор бўлиши ва охири шифо топишига далил бўлади.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, агар у ўз кўрпасини яшил рангда эканини кўрса, диндор ва порсо хотинга уйланишини билдиради. Агар кўрпасини қизил рангда эканини кўрса, бадфеъл ва қайсар аёлга уйланишини билдиради. Агар кўрпасини эски эканини, бироқ янги бўлиб қолганини кўрса, хотини ёмон хулқдан яхши хулқ томон ўзгаришини билдиради. Агар кўрпасини эски бўлиб қолганини кўрса, юқоридаги таъбирга мос бўлиб, бадхулқликдан хушхулқликка қайтишини билдиради. Агар кўрпаси яшил бўлиб, қизилга айланиб қолганини кўрса, хотини поклик йўлидан, фасод йўлга мойил бўлганлигини билдиради. Агар бунинг акси бўлса, фасод йўлидан поклик йўлига қайтишини англатади. Агар кўрпаси қизил бўлиб, оқ ёки сариққа айланиб қолганини кўрса, хотини гуноҳдан тавба қилиб, бемор бўлишини, чунончи, ўлим хавфи борлигини билдиради. Агар кўрпага эга эканини ва бу кўрпани ўз остига солганини ва болишлар қўйганини кўрса, хотин олиши ёки канизак ва ходимлар сотиб олишини билдиради. Агар ўз кўрпасига болишлар қўйилганини кўрса, ходимларга далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Тизиб қўйилган ёстиқлар**» (Фошия сураси, 15-оят). Агар ўз ўрнини номаълум жойда кўрса, ер сотиб олиши ва деҳқончилик билан машғул бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, меросга эга бўлади. Агар ўрнида ухлаб ётганини кўрса, ором ва хотиржамлик топишига далилдир. Агар кўрпаси ҳавода турганини ва унинг устида ухлаб ётганини кўрса, хотин туфайли қадр мартабага эга бўлишини билдиради. Агар кўрпасининг йиртилганини кўрса, хотини нобакор эканлигига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, хотини ўлади. Агар ўрнига олов тушганини кўрса, хотинини талоқ қилиши хотини ёки ўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда ўрин, кўрпа кўрмоқ тўрт нарсани билдиради: хотинни; канизакни; амални; маишатни, манфаат ва роҳатни.

КЎРШАПАЛАК (ШАББАРАГ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўршапалак гумроҳ ва маҳрум кишидир. Агар тушида кўршапалаги борлигини кўрса, гумроҳ бир киши билан суҳбатдош бўлишига далилдир. Агар кўршапалакни еяётганини кўрса, ўша кишидан бунга фойда етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, унинг дарахтидан кўршапалакни учганини ёки ўлганини кўрса, гумроҳ кишининг суҳбатидан жудо бўлиши ва унинг учун тўғри йўл шу эканига далилдир.

КЎПРИК ҚУРМОҚ (ПУЛ СОХТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўприк подшоҳ бўлади ёки одамлар унинг воситаси билан мақсадларига етувчи улуғ бир кишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўприк таъбири яхши бўлувчи нарсалар қаторига киради. Агар тушда кўприқдан ўтганини кўрса, унга подшоҳ томонидан етадиган иззат ва обрўни билдиради. Агар кўприк учун пойдевор қўйганини ва иморат қилаётганини кўрса, улуғлик ва подшоҳлик топади, унинг қўлида кўп мол тўпланишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Одамларга аёллар, фарзандлар, уюм-уюм олтин-кумушлар, саман отлар, чорва ва экинларга нисбатан меҳр қўйиш зийнатли қилиб қўйилди»** (Оли Имрон сураси, 14-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтишларича, тушдаги кўприк тўрт нарсани билдиради: ҳамма одамларга яхшилик қиладиган ва ҳамманинг хожатини чиқарадиган кишини; подшоҳни; яхшилик ва мурод топишини; кўп мол қилишни.

Агар кўприкнинг йиқилиб хароб бўлганини кўрса, подшоҳнинг аҳволи ёмон бўлишига ва мамлакатнинг нуқсон топишига далилдир.

КЎШК (КЎШК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кўшк устида эканини кўрса, хусусан кўшк хом фишт ва лойдан қурилган бўлса, молу давлатга далилдир. Агар кўшк лой ва пишк фиштдан қурилган бўлса, мол топишига, бироқ динида нуқсон бўлишига далилдир. Тушида подшоҳ унга кўшк инъом қилганини кўрса, подшоҳдан бойлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кўшки вайрон бўлганини кўрса, моли созурилишига далилдир. Тушида кўшкка олов тушганини кўрса, подшоҳ уни мусодара қилишига далилдир.

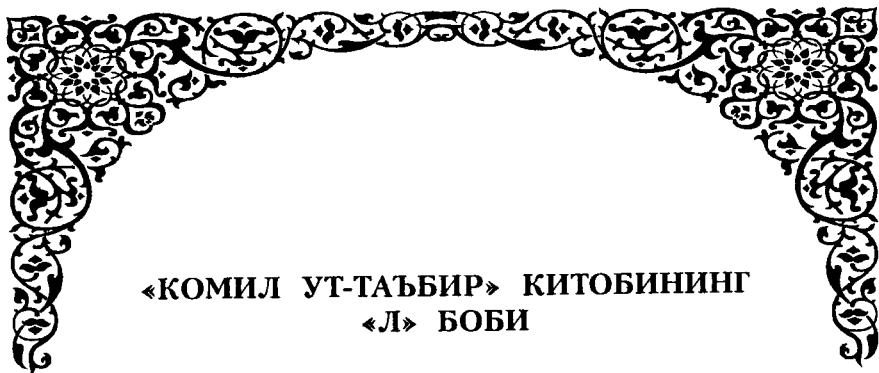
Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўшк саккиз нарсага далилдир: неъматга; мартабага; яқинликка; раёсатга;

улуғворликка; подшоҳликка; тинчликка; кўшкнинг баландлиги ва чиройига қараб шодлик ва хуррамликка.

КЎЧА (КЎЧА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини ободон кўчада кўрса, хайру манфаат топишига далилдир, хусусан, шу кўча одамлари солиҳ одамлар эканини кўрса, агар аксинча бўлса, зарар ва ёмонлик етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кенг кўчада яшаб қолганини кўрса, ғаму андуҳ етишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Л» БОБИ

ЛАБЛАР (ЛАБҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда лабларни кўриш ҳожатларнинг раво бўлишига далилдир. Тушдаги пастки лаб устки лабдан яхшироқдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги лаб қариндош ва яқинларни билдиради. Тушида устки лаби жойида йўқ бўлиб қолганини кўрса, моли завол топишига далилдир. Пастки лаб ҳам шу таъбирга эга. Тушида унинг устки лабини кесиб юборганларини кўрса, хотинини талоқ қилишини хотинини ўлдиришларига далилдир. Агар икки лабининг тушиб кетганини кўрса, ота-онаси сабабли унга мусибат етишини билдиради, яна айтишларича, у чақимчи бўлади. Агар тушида лабларини дардли эканини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Тушида лаблари бир-бирига ёпишиб қолганини ва уларни очолмаётганини кўрса, ишларига тўсиқ пайдо бўлишига далилдир. Агар аёл киши тушида лабида қора хол борлигини кўрса, иззати зиёда бўлишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида лабини тиши орасига олганини ва яра қилганини кўрса, икки орада хусумат юз бериши ва унинг учун ўлим хавфи борлигига далилдир. Тушида лаби шишиб кетганини кўрса, моли зиёда бўлишига далилдир. Тушида лаби қизил бўлиб қолганини кўрса, фармон берувчи бўлишини билдиради. Тушида лаблари яшил ёки оқ эканини кўрса, дўстлари учун ғам чекишига далилдир. Тушида лаби суст ва заиф эканини кўрса, ҳоли ёмон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги устки лаб ўғилларни, пастки лаб қизларни билдиради.

ЛАВЗИНА²⁷ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида лавзинани шакар билан оғзига солганини кўрса, бирорта одамдан

ширин сўз эшитишига далилдир. Тушида лавзинадан тўйиб еганини кўрса, унинг миқдорича мол топишига далилдир. Тушида бировга лавзина берганини кўрса, унга ширин сўз айтиши ёки унинг учун бир яхши иш қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида лавзина ейиш молу неъматга далилдир. Тушида лавзина топса ёки сотиб олса ёхуд кимдир унга берганини кўрса, ҳалолдан молу давлат топишига ва уни харж қилишига далилдир. Тушида бировга лавзина берганини кўрса, ундан ўша кишига молу неъмат етишига далилдир. Агар лавзинаси йўқ бўлиб қолганини ёки ўғирлаб кетишганини кўрса, бу молининг нуқсон топишига далилдир.

ЛАВЛАГИ (ЧЎҒУНДАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лавлаги ғаму андуҳга далилдир. Ҳар ким тушида лавлаги еяётганини кўрса, еганига мувофиқ ғаму андуҳ тортишига далилдир. Агар лавлагини уйдан чиқариб ташлаганини Кўрса, қайғу ғамдан қутулишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги лавлаги аёллар томонидан етадиган арзимас фойда бўлади. Пиширилган лавлаги ҳам аёллардан етадиган озгина фойдани билдиради.

ЛАВҲИ МАҲҒУЗ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Лавҳи Маҳғуз ўз молини Худойи таъоло йўлида сарф этадиган омонаткор кишидир. Тушида Лавҳи Маҳғузни кичик ва хор ҳолда кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Агар Қалам билан Лавҳи Маҳғузга бирор нарса ёзганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Тушида Лавҳ устида кетаётганини кўрса, бир улуғ подшоҳ билан бир ишга машғул бўлиши ва фармонни ижро этувчи бўлишига далилдир. Тушида ўз номининг Лавҳи Маҳғузга ёзиб қўйилганини кўрса, ажали етганига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда Лавҳи Маҳғузни кўриш олти нарсага далилдир: зиёда бўлишига, ўғилга, илмга, ҳидоятга, фармон ижросига, илму ҳикматга.

«ЛАЙЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Лайл» сурасини ўқиётганини кўрса, тиламчиларни қуруқ қайтармаслиги ва мол закотини адо қилишига далилдир.

ЛАЙЛАК (ЛАҚЛАҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лайлак насаби тоза, озод ва оқибатни ўйлаб иш қиладиган кишидир. Тушида лайлакни тутиб олганини ёки биров берганини кўрса, айтилган сифатдаги киши билан суҳбатдош бўлишига далилдир. Тушида лайлакни ўлдирганини кўрса, улуф бир душман унинг қўлида ўлишига далилдир. Лайлак у билан сўзлашганини кўрса, бир иш қиладики, одамлар бу ишдан таажжубга тушадилар ва у бир улуф одамдан фойда топади. Тушида бир лайлак учиб келиб томига қўнганини кўрса, бир улуф одам унинг уйига киришига далилдир. Тушида лайлак унинг қўлидан учиб кетганини кўрса, деҳқон одамнинг суҳбатидан жудо бўлишини билдиради. Тушида лайлак гўштини еганини кўрса, унинг миқдорича деҳқон кишининг молидан ейишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лайлак тўрт нарсани билдиради: деҳқон одамни, заиф подшоҳни, посбонни, ғариблик ва камбағалликни.

ЛАЪЛ²⁸ (ЛАЪЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёқут чиройли ва бадавлат аёлдир. Тушида ёқут топганини ёки биров унга берганини ёхуд сотиб олганини кўрса, айтилган сифатдаги хотин олиши ёки ақли ва покиза канизак сотиб олишига далилдир. Агар хотини бўлса, латофатли ва чиройли қиз туғилишига далилдир. Тушида ёқутлари кўплигини кўрса, унинг миқдорича мол топишини билдиради, бироқ динда макруҳ бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида танишларидан бири унга бир неча ёқут берганини кўрса, унинг қийматига мувофиқ ўз қариндошларидан бўлган бадавлат хотин олишига далилдир. Агар нотаниш одам унга ёқут берган бўлса, қариндош бўлмаган оиладан хотин олишини билдиради. Тушида бир ёш йигит унга ёқут берганини кўрса, мол топишига далилдир.

Жаъфари Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёқут тўрт нарсани билдиради: хотинни; канизакни; манфаатни; молу дунё ва қизларни.

ЛАЪНАТЛАШ, ҚАРФАШ, НАФРАТЛАНИШ (НАФРИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир золим одамни лаънат-

лаётгани ёки қарғаётганини кўрса, ўша золим устидан зафар қазонишига далилдир. Тушида ўзининг золим эканини ва мазлум уни қарғаётганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бир бегуноҳ одамни ноҳақ лаънатлаётганини кўрса, бировга зулм қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бир одамга ноҳақ лаънат ўқиганини кўрса, ишларига тўсиқ тушишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги ноҳақ лаънатлаш қарғаш ва нафрат туш эгасига қайтувчидир. Агар қарғаш ҳақ бўлса, қарғалган одамга тегади. Қарғаш ва нафрат ёмон одамдан кўра яхши одамга тез таъсир қилади.

ЛАТЧА (РОСУ) (АРИҚ СИЧҚОНИ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги латча (ариқ сичқони) ўғри бўлади. Тушида латчани тутиб олганини ёки ўлдирганини кўрса, ўғрини тутиб олиши ва енгишни билдиради. Тушида латча гўштани еяётганини ёки унинг аъзосидан бирортасини кўлида турганини кўрса, ўғирланган молни ўғридан тортиб олишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида латча уни тишлаб олганини кўрса, касал бўлиб, охири шифо топишига далилдир. Тушида латча билан олишаётганини ва унга голиб келганини кўрса, ўғрига ёпишиши ва уни енгишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда латчани кўриш уч нарсага далилдир: ўғрига; ғаму андуҳга; касалликка.

ЛАШКАР (ЛАШКАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирорта жойда лашкар турганини ёки бирор жойга лашкар кириб келганини кўрса, ўша ерга зарар етишига далилдир. Агар тушида қуроллар билан ораста лашкарни кўрса, лашкар турган дийрга қувват бўлиши ҳамда лашкар соҳиби бўлган подшоҳнинг куч топишига далилдир. Агар лашкар қуролсиз бўлса, ўша дийр подшоҳи ва халқининг кучсиз ва ожиз бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лашкар беш нарсага далилдир: чигирткага; селга; қаттиқ шамолга; жангу хусуматта; бало ва қийинчиликка.

ЛИБОС (ЖОМА) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги кийим эркак кишининг касбу кори бўлади. Агар ўз кийимини яхши ҳолда кўрса, касбу кори ёмон бўлишига далилдир. Агар подшоҳ тушида ўз кийимининг қора эканини кўрса, аҳволининг яхши бўлишига далилдир. Агар жамоат ўз кийимининг қора эканликларини кўрсалар, ғаму андуҳга далил бўлади. Тушдаги сариқ кийим беморлик белгисидир. Тушдаги қизил кийим шодлик бўлади. Тушдаги яшил кийим, Беҳиштдагиларнинг либоси ҳисобланади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Устиларида яшил ипак ва шойи либослар бўлиб, улар кумуш билакузуклар билан безанган бўлурлар...»** (Инсон сураси, 21-оят). Ювилган оқ кийим одамларнинг ишлари соз бўлишига далилдир. Яшил кийим зиёнга далолатдир. Куйган кийим подшоҳ томонидан етадиган зиёнга далилдир. Йиртилган кийим сирларнинг очилишига далилдир. Жун, кигиз, полос, умуман жундан қилинган кийимларнинг барчаси молу давлат ҳосил бўлишига далилдир. Ямоқ кийим камбағаллик ёки бечораликка далилдир. Кир кийим қайси наздан бўлмасин, ғаму андуҳга далилдир. Қоғоз кийим маломат етишига далилдир. Чорва ҳайвонлар пўстидан қилинган кийим, ўзига етадиган хайру манфаатга далилдир. Кафан шаклидаги кийим, диндаги машғулотларнинг тугашига, лекин умрининг охирига етганлигига далилдир. Агар эшак терисидан кийим олганини кўрса, иззат ва эътибор топишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида улуғлик либосини кийганини кўрса ва мана шу либосга яраша одамлар туридан бўлса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Вазирлик либосини кийганини кўрса, кўп мол топишига далилдир, бироқ халқдан маломат топади. Агар ҳожиблик²⁹ либосини кийганини кўрса, улуғларнинг ҳада ва атоларидан маҳрум бўлишига далилдир. Агар бир ёш йигит миршаблик кийимини кийган бўлса, кимдандир ёрдам олишига далилдир. Агар жаллодлик либосини кийганини кўрса, манфаат топишига далилдир. Агар қишлоқ оқсоқолининг либосини кийганини кўрса, омонатли, сўз ўтадиган бўлишига ҳамда халқ ишларини ҳал қилишга машғул бўлишига далилдир. Сўфийлар либосини кийганини кўрса, дини зиёда бўлишига далилдир. Зоҳидлар кийимини кийиб олганини кўрса, омонаткор бўлишига далилдир. Савдогарлар кийимини кийганини кўрса, дунёвий касбу кори яхши бўлишига далилдир. Солиҳ кишилар

кийимини кийганини кўрса, диний ишлари соз бўлишига далилдир. Ёмон одамларнинг кийимини кийганини кўрса, унга ярамас одамлардан қайғу ғам етишига далил бўлади. Табиблар либосини кийганини кўрса, ишларининг соз бўлишини, одамлар орасида шуҳрат топишини билдиради. Агар яҳудийларнинг либосида эканини кўрса, мақру ҳийла билан кимнидир ҳалок қилишини ва оқибат натижада ишлари расво бўлишини билдиради. Агар порсолар либосида эканини кўрса, бир ишни амалга оширадими, бу иш туфайли дўстидан омонлик топмаслигини билдиради. Агар тарсолар либосида эканини кўрса, бидъат соҳиби бўлиб, куфр ва залолатга мойил бўлишини билдиради. Агар оташпарастлар либосида эканини кўрса, хоҳиши бузуқ динлар ва нодонлар томонида эканини билдиради. Агар жангчилар либосида эканини кўра, у билан бир киши орасида адоват юз беришига далилдир. Агар муртад либосида эканини кўрса, кимдир унга бир нарса ато қилишини ва яна қайтариб олишини билдиради. Бутпарастлар либосида эканини кўрса, подшоҳ ёки бир амалдорнинг хизматига машғул бўлишига далилдир. Агар кийилган эски либосда эканини кўрса, ўз раҳбаридан узоқлашишига далилдир. Агар зиндондаги эркакларнинг либосида эканини кўрса, бирор иш туфайли ғамгин ва ночор бўлишини билдиради. Агар ҳаммол (юк ташувчи) либосида эканини кўрса, омонатни ато қилувчи бўлишига далилдир. Агар гўрков либосида эканини кўрса, пасткаш ва пастҳиммат бир кишининг хизматига машғул бўлишини билдиради. Агар кемачининг либосида эканини кўрса, бир яхши одамдан ҳалол ризқ топишига далилдир. Агар қассоб либосида эканини кўрса, унга бирор зиён ёки ғам етишини билдиради. Агар тантанавор либос кийганини кўрса, аёл билан нораво суҳбат қуришини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар янги либосга эга эканини ва унинг бўялмаганини кўрса, яхши бўлади. Зарбофт либос ақлли аёл ва билимли канизак бўлади. Бўрд (йўл-йўл) матодан қилинган ва нуқтадор либос хайру манфаат бўлади. Оқ либос диндир. Ага ҳар ким оқ янги ва покиза либосга эга эканини кўрса, дунё учун ҳам яхши бўлади. Қалин ёки юпқа либосни кўрса, динга ҳам дунёга ҳам ёмондир. Ифлос ва йиртиқ либосни кўрса, ҳам диннинг бузуқлигига ҳам дунёнинг бузуқлигига, далил бўлади.

Қизил либос, аёллар учун яхшидир. Қизил кўйлак, иштон,

камзул, чопон, салла, буларнинг барчаси эркаклар учун ғам ва қайғу ёки жангу хусумат бўлади. Сарик кийим, эркаклар учун касаллик бўлади. Агар аёл киши ўзининг сарик кийим кийганини кўрса, эрга тегишини билдиради, агар эри бўлса, касал бўлишига далилдир. Яшил либос, эркак ва аёллар учун диндир. Агар яшил либосни тириклар устида кўрса, диннинг созлиги ва ўликлар устида кўрса охират яхшилиги бўлади.

Эски либос подшоҳ томонидан етадиган қайғу ғамдир. Агар кимдир либос сотиб юрганини кўрса, яхши бўлади. Эски либос сотиб олаётганини кўрса, ёмондир. Эски либос киймоқ ёмон, эски либосни ечмоқ яхшидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ювилган либосни киймоқ иситмага далилдир. Кир либосга эга эканини кўрса, камбағал бўлади. Рангин либосга эга эканини кўрса, аёл ёки сипоҳий (аскар) бўлса, яхши бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида янги либос кийса тўрт нарсани билдиради: аёлни; подшоҳни; молни; хайру манфаатни билдиради. Яна у айтадики, тушида қайчи билан либосни қирқаётганини кўрса, унга бирор кулфат етишига далилдир. Агар ўғрилар либосни ўғирлаб кетганларини кўрса, аёллар орасида фасод юз беришига далилдир.

ЛИБОС ТИКИШ (ДУХТАНИ ЖОМА) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушида ўз либосини тикаётганини кўрса, ишлари муродига мувофиқ бўлишини ва аҳволи яхшиланишини билдиради. Агар ўз аёлининг либосини тикаётганини кўрса, бунда юқоридаги таъбир бўлади. Тушида бегона аёлнинг либосини тикаётганини кўрса, унга ғам ва зиён етишига далилдир. Агар эркак кишининг либосини тикаётганини туш кўрса, яхшилик кўришига далилдир. Тушида қўлидаги игна билан либосни тўлиқ тикиб битирганини кўрса, машғул бўлган ишини охиригача етказишини билдиради. Агар уйда кўпгина тикилган либослар борлигини кўрса, ризқи кенг бўлиши ва меросдан кўп мол тегишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида ўзи учун қўйлак тикаётганини ва уни тикиб битирганини кўрса, хотини билан аҳилликда яшашини билдиради. Тушида ўзи учун иштон тикканини, бироқ иштонбоғ турадиган ерини тикиб битирмаганини

кўрса, хотин олиб, оқибат ундан айрилишини билдиради. Тушида чопон тикканини кўрса, хизматга машғул бўлишини билдиради. Тушида аёл либосини тикаётганини кўрса, аёл сўзларидан чарчашини билдиради. Тушида ўз аёли учун ипак либос тикаётганини кўрса, ғамга ботиши ва бир тухмат гуноҳ учун андуҳ чекишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги чок тикувчи сочилган молларни йиғиб, уни ислоҳга келтирувчи кишидир.

ЛИМОН (ЛИМУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лимон, агар ўз вақтида ёки бевақт кўрилса, ранги сариқ бўлса, беморликка ва дарду ранжга далил бўлади. Агар кўк бўлса, ғаму андуҳ камроқ бўлади. Тушда лимонни кўриш ва ейишда ҳеч қандай манфаат йўқ. Аллоҳ тўғрилигини билувчироқдир.

ЛОВИЯ (ЛУБИЁ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ловия, агар ўз вақтида кўрилса, яхши бўлади, агар хом ёки пиширилганини ўз вақтида кўрмаган бўлса, ғаму андуҳ бўлади.

ЛОЙ (ГИЛ) ВА ТУПРОҚ ЕМОҚ (ГИЛ ХУРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида гил еганини кўрса, ўликлар орқасидан ёмон гапиришига далилдир. Агар гилни тупроқ билан бирга еганини кўрса, молини оиласига нафақа қилишига далилдир. Муҳаммад Мустафо (с.а.в.) қабрларининг тупроғидан еганини кўрса, Ҳаж қилишига далилдир. Агар уйини лой билан суваётганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ ва яшил гил ҳалол мол, сариқ гил беморлик, қизил гил ўйин-кулги, қора гил ғаму андуҳ ва ўй бўлади. Тушида гил (лой)га фарқ бўлганини кўрса, қутилиб бўлмайдиган катта қийинчиликка тушишига далилдир. Агар лой ичидан чиқиб кетганини ва либосини тозалаб ювганини кўрса ғам ва қайғудан озод бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги совуқ ердаги гил (лой)нинг таъбири иссиқ ердаги гилдан оғирроқ бўлади.

ЛОЧИН (БОЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, лочинни тутиб олса ёки кимдир унга берса ва лочин унга бўйсунувчи бўлса, яъни қўлига ўтурса, унинг улуғлиги, қадри, обрў-эъти-

бори ошишига далилдир. Оқ лочин қўлига ўтирганини кўрса, подшоҳдан қадру эътибор топишига далилдир. Агар лочин қўлидан йиқилиб кетганини ё ўлганини кўрса, обрў-эътибордан но-чорлик ва бечоралик ҳолига тушишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, оқ лочинни қўлга киритса, агар у подшоҳ одамларидан бўлса подшоҳдан ҳурмат ва эътибор топишига далилдир, агар оддий халқдан бўлса, кўп мол топишига далолат қилади. Агар биров унга лочин ҳадя қилса, соҳибжамол ва иззатли фарзанд туғилишига далилдир. Агар лочин томига қўнганини кўрса, у билан янги подшоҳ орасида суҳбат юз беришини ва ундан хайру манфаат топишига далил-дир. Агар лочин қочиб кетса ва уйига бекиниб олса ёки бирор аёлнинг этаги остида пинҳон бўлса, ўша аёл чиройли бир ўғил бола туғилишига далилдир. Агар ўша лочиннинг оёғида олтиндан ёки қумушдан қўнғироқча бўлса, ўша аёлнинг қиз туғилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар бир киши лочин топиб олса ва уни ўлдирса ва бу киши подшоҳ одамларидан бўлса, ишдан тушади, агар подшоҳ одамларидан бўлмаса аҳли хонадони томонидан унга бирор кулфат ёки ғам етишига далил-дир. Қўлидан лочинни учиб кетганини ва яна қайтиб келганини кўрса ва бу тушни подшоҳ кўрса, мамлакати қўлидан кетишини билдиради. Агар лочин қайтиб келса ва қўлига қўнса, мамлака-ти ва қудрати кучайишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, агар лочин унга итоатли бўлган-ини кўрса, бу беш нарсага далилдир: оромга; шодликка; башо-ратга; фармонга ва мақсадга етишишига. Лочиннинг қийматига қараб, хусусан, у оқ ва итоатли бўлса икки минг дирҳам пул топишига далилдир. Агар лочин итоатли бўлмаса тўрт нарсани билдиради: золим подшоҳни; ёмонликка мойил бўлган ҳокимни; хоин вазирни; ота-онасига бўйсунмайдиган фарзандни.

«ЛАА ҲАВЛА»НИ ЎҚИШ – Агар тушида: «Лаа ҳавла валаа қуввата илла биллаҳил алийй ил-Азийм», – деяётганини кўрса, мол ва мурод топишига далилдир.

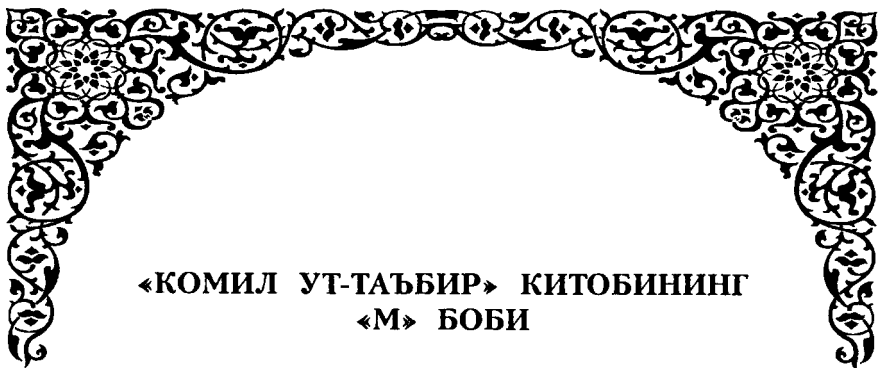
ЛУҚМА (ЛУҚМА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унинг оғзига ширин таомдан бир луқма солиб қўйгани-

ни кўрса, ўша киши бунга ширин бир сўз айтишига далилдир. Агар луқма қаттиқ ва нордон бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида оғзига ширин ва лазиз луқма солинганини кўрса, агар бу одам солиҳ киши бўлса, ҳалол мол топишига далилдир. Агар оғзига иссиқ луқма солинганини кўрса, кимнингдир сўзидан балога тушишига далилдир. Агар луқма оғзида осон турганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида оғиздаги луқма уч нарсани билдиради: бўса олишни; ширин сўз айтишни; луқма миқдориға мувофиқ, фойда кўришни.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «М» БОБИ

МАЗИЙ – Мазий – бу шодлик суви бўлиб, шахватбозлик натижасда олатдан оқадиган рутубатдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мазий суви шодлик ва хуррамликка далилдир.

МАЙМУН (БУЗИНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маймун фириб берувчи малъун душманни билдиради. Агар маймун билан ўтирганини ва маймун унга итоатли эканлигини кўрса, душман устидан ғолиб бўлишини билдиради. Агар маймун билан жанг қилаётганини ва ундан ожиз қолганини кўрса, касал бўлишини ва ундан шифо топмаслигини билдиради ёки унинг баданида бир айб пайдо бўладики, ундан халослик тополмайди.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда маймунни ўлдирганини кўрса, душманга қаҳр қилишига далил бўлади. Агар маймун гўштидан еганини кўрса, қийинчиликка ёки бирорта нуқсонга гирифтор бўлишини билдиради. Агар кимдир унга маймун берганини кўрса, кимдир унинг душманлигини ошкор қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар тушда маймунни ўлдирганини кўрса, касал бўлиши ва тезда шифо топишини билдиради. Агар маймун отига минганини кўрса, бирорта жухуд (яҳудий) унинг хотини билан бузуқ иш қилаётганига далилдир. Урғочи маймун бузуқ ёки жоду билан шуғулланувчи аёлдир. Агар уйига маймун кириб келганини кўрса, уйда бирорта аёлнинг унга сеҳру жоду қилишини билдиради. Агар маймун тишлаб олганини кўрса, бемор бўлиши ёки ўз аёлидан дашном эшитишини билдиради. Агар маймун унга бирор нарса берганини

ёки у еганини кўрса, ўз молини аҳли оиласи учун сарф қилишини билдиради.

МАЙПЎХТА³⁰ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, майпўхта ҳаром мол деб таъбир қилинади. Тушида май ичиб, маст бўлганини кўрса, майлик даражасига мувофиқ иззат ва обрў топишига далилдир. Тушда ароқ ёки майпўхта ичмасдан маст бўлганини кўрса, унга қўрқинч ва катта хавф етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида майпўхта ёки майиз шаробидан маст бўлганини кўрса, ичгани миқдорида молу неъмат кам бўлади. Тушида майпўхтаси борлигини ва уни охиригача ичиб тугатганини кўрса, одамлар билан жанг ва жанжал қилишига далилдир. Тушида майпўхта ичига ғарқ бўлганини кўрса, хусуматда ҳалок бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида майпўхта ичганини кўрса, ҳалол молни ҳаром молга алмашишига далилдир. Тушида майпўхта соф сув билан биргаллигини кўрса, баъзиси ҳалол баъзиси ҳаром молни қўлга киритишига далилдир. Яна айтишларича, аёллардан бойликни тортиб олишига далилдир. Тушида майпўхта сотганини кўрса, бирорта ҳаром нарса сотишига далилдир.

МАККА ШАҲАРИ (МАККАИ МУБОРАК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини Маккада кўрса, Каъбани зиёрат қилиши ва Ҳажни амалга оширишига далилдир. Агар Маккага зиёрат учун эмас, тижорат учун борганини кўрса, мол ва бойлик ҳирси борлигига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида Маккада зўҳду тақво ва ибодатга машғул эканини кўрса, дунё фойдасини билдиради. Агар Маккани обод ва фаровон кўрса, молу неъмат унга фаровон бўлишига далилдир. Агар уни хароб ҳолда кўрса, бунинг аксидир.

МАКТАБ (ДАБИРИСТОН) – Тушда мактабни кўрмоқ ғаму андуҳ жойини билдиради, лекин оқибати хайрли бўлади, манфаат ва улуғликка ҳам далил бўлади.

МАЛҲАМ (МАРҲАМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирор киши баданидаги ярага малҳам қўйганини кўрса,

дин ишларининг яхши ва созлигига далилдир. Тушида малҳам еганини кўрса, ҳаром ейишига ва андуҳ ҳамда зарар етишига далилдир. Агар тушида бировга малҳам берганини кўрса, одамларнинг болаларига фойда етакзишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида яра-чақасига малҳам қўйганини ва ўша малҳам гўштни еяётганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир.

МАНИЙ, ЭРЛИК УРУҒИ (МАНИЙ) – Маний – бу фарзанд ҳосил бўладиган сув (уруғ)дир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маний қўлга кириладиган ва ундан шод бўладиган бойликдир. Тушида бир кўза манийга эга эканини кўрса, кўп бойлик топишига далилдир. Тушида эрлик олатидан кўпгина маний оқиб чиққанини кўрса, касбидан маний миқдорига мувофиқ кўп бойлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида эрлик олатидан маний оқиб чиқаётганини кўрса, унинг миқдорига мувофиқ бегона одамдан мол топишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ундан маний оқиб тушганини кўрса, мол топишига далилдир, чунончи, Ҳақ таъоло айтади: **«Дарҳақиқат, Биз инсонни имтиҳон қилиб, (оталик ва оналик сувларидан) аралаш бир нутфадан яратдик. Бас, уни эшитувчи ва кўрувчи қилиб қўйдик»** (Инсон сураси, 2-оят).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маний тўрт нарсани билдиради: фарзандни; молнинг кўпайишини; молнинг нуқсонини; улуғликни.

Туш кўрувчи ўзидан маний оққанини айтса, таъбирчи буни бойликка йўйиши керак. Агар маний оқмаган бўлса, бойликнинг нуқсони бўлади.

МАНЖАНИҚ³¹ (МАНЖАНИҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мусулмонларнинг шаҳарига ёки қалъасига манжаниқдан тош отганини кўрса, мусулмонларнинг орқасидан ёмон гапиришига далилдир. Агар ғайридинларнинг шаҳари ёки қалъасига манжаниқ тошини отганини кўрса, уларни душман тутиши ва доимо улар ҳақида гапиришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида шаҳар атрофига манжаниқлар қўйилганини ва шаҳар биноларини хароб қилаётганларини кўрса, ўша шаҳарга душмандан хатар борлигига далилдир. Агар манжаниқлар синганини ёки оловда куйганини кўрса, шаҳар подшоҳи душманни енгиши ва шаҳар аҳолиси кўрқув ва хавфдан эмин бўлишига далилдир.

МАНҚАЛ (ОТАШДОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги манқал хона хизматини қилувчи аёлдир. Агар ўша идиш пўлатдан бўлса, ўша хона аҳлидан бўлмиш қариндош аёлга далолат қилади. Агар манқал ёғочдан қилинган бўлса, аҳли хонадондан бўлган аёлга далолат қилади, лекин у мунофиқ аёллардан бўлади. Агар манқал лойдан ясалган бўлса, ўша аёл бўйсунмайдиган аёл бўлишига ва мушриклардан эканлигига далил бўлади.

Имоми Жаъфар Содиқ айтадики, тушда манқал кўриш икки нарсага далилдир: ходима аёлга; канизакка.

МАРВАРИД (МАРВОРИД) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги марварид ғулом ёки канизакнинг фарзанди бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги марварид чиройли канизак ёки гўзал хотин бўлади. Бошқаларнинг айтишича, тушдаги йирик марварид илму ҳикмат сўзларига далилдир. Бошқа таъбирчилар бўйича, ўғиллар ва қизларга далилдир. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бундай марварид хотинларга ва қизларга далилдир. Тушида оғзидан марварид шодаси чиққанини кўрса, оғзидан илму ҳикматга оид сўзлар қаторлашиб чиқишига далилдир. Тушида марварид еганини кўрса, илму ҳикмат ва тавҳидни яширишига ёки Куръонни эсидан чиқаришига далилдир. Тушида уйда ёки кўчада марварид шодаларининг ёйилиб ётганини кўрса, илм ва ҳикмат ҳақида унинг ёзган ва тузган китоблари кўп бўлишига ва одамлар унинг сўзларидан илм ўрганишларига далилдир. Тушида ўтин ўрнига марварид ёқаётганини кўрса, илму ҳикмат ўргатишга арзимайдиган одамларга илму ҳикмат ўргатишига далилдир. Тушида кўпгина марвариди борлигини кўрса, туш кўрувчи диндор ва порсо бўлса, унинг дини ва диёнатининг зиёда бўлишига далилдир, агар бой бўлса, бойлиги зиёда бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида марвариди борлиги-

ни кўрса, чиройли фарзанд туғилишига далилдир. Чунончи, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло Каломи Маҷидда айтади: «Уларнинг устида гўё (садаф ичида) **яширинган гавҳардек** (пок ва хушсурат) **фуломлар айланиб** (хизмат қилиб) **юрар**» (Тур сураси, 24-оят). Агар катта марваридни кўрса ва бу марварид ҳаддан ошиқ катта бўлса, кўп бойлик ҳосил қилишига далилдир. Тушида марваридини сотиб юборганини кўрса, илм ва Қуръонни унутишига далилдир. Агар марваридни оғзига солганини ва ютиб юборганини кўрса, Ҳақ таъоло унга илм ато қилишига далилдир. Агар марваридни номаълум бир ерга отиб юборганини кўрса, илм қадрини билмайдиган одамга илм ўргатишига далилдир. Агар марварид шодасини кўлига боғлаб олганини кўрса, қиз туғилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кўпгина марвариди борлигини кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло унга илму ҳикмат ато қилишига далилдир. Тушида оғзидан дона-дона қимматбаҳо марваридлар чиқаётганини кўрса, яхши сўзлар айтиши ва одамлар бу сўзларни ёқтиришларига далилдир. Тушида кўлидаги маржон шодаси ерга тушганини ва синганини кўрса, кўп сўзлашига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида марваридни гўн ташлайдиган жойга ёки бирорта ифлос жойга ташлаганини кўрса, илму ҳикматни нодон одамга айтишига далилдир. Агар марваридни оловда куйдирганини ёки тош билан синдирганини кўрса, шаръатга хилоф иш қилишига далилдир. Тушида марварид оёғининг остида синганини кўрса, боласи ўлишига далилдир. Агар марварид эрлик олатидан чиққанини ва тешиги йўқлигини кўрса, қиз туғилишига далилдир. Агар марварид шодасини бўйнига илганини кўрса, ҳар хил илмлар ҳосил қилишига далилдир. Агар уни бировнинг бўйнига осиб кўйганини кўрса, ўша одамга илму ҳикмат ўргатишига далилдир. Агар қулоғига марварид сирға осганини кўрса, Қуръон ёдлашига далилдир. Агар қопда марварид борлигини кўрса, унинг миқдорига мувофиқ илм ҳосил қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида марваридфурушлик қилганини кўрса, ўзи порсо ва солиҳ бўлса, ҳар хил илмдан баҳраманда бўлишига далилдир, агар у илм аҳлидан бўлмаса, фарзанд туғилиши ва кўп бойлик топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги марварид олти нарсани билдиради: Қуръонни; ҳикмат ва илмни; бойликни; хотинни; чиройли канизакни; қобил фарзандни.

Тушдаги марваридфуруш бола-чақаси ва бойлиги кўп ҳамда дин илмига эга бўлган кишидир.

МАРГИМУШ (ЗИРНИХ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги маргимуш қийинчилик ва беморликка далилдир. Агар тушда маргимуш еяётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар маргимуш сотаётганини ёки бировга ҳада қилса ёхуд маргимуши йўқолиб қолганини кўрса, ғам ва қайғудан озод бўлишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, агар маргимуш конини топиб олса ёки маргимушни қопда устига олиб борганини кўрса, кўп мол топишига ва у молни касалликка сарфлашига далилдир. Агар сариқ маргимушни бир ерга йиваётганини кўрса, сафарда бемор бўлишига далилдир.

МАРДИКОРЛАР (МУЗДУРОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мардикорлар уйида ишлаётганини кўрса, подшоҳнинг қариндошлари билан хусуматлашуви ва улардан узоқлашиш йўлини қидиришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бировнинг уйида мардикор бўлиб ишлаганини кўрса, оғир ишга гирифтор бўлиши ва хона соҳиби бирорта одам билан душманлашувига далилдир. Тушида мардикорлар унинг уйида ишлаётганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида мардикорлар уйида тупроқ ташиётганларини кўрса, унинг миқдорича молу неъмат ҳосил қилишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, молига нуқсон етади.

МАРЖОН (МАРЖОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маржон фарзанд бўлади. Агар қизил бўлса, чиройли фарзанд бўлади. Агар маржонни бошқа кўпгина жавоҳирлар билан бирга кўрса, унинг миқдорича молу неъмат ҳосил қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маржон тўрт

нарсага далилдир: хотин ёки фарзандга; зийнатга; гўзалликка; хизматкор томонидан етадиган молга.

МАРЖОН ШОДАСИ (ГАРДАНБАНД) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушида оқ маржон шодасини тақиб олганини кўрса, Ҳақ таъоло унга илм ҳамда ўз каломини насиб этишига далилдир. Шоданинг жавҳари қанчалик кучли бўлса, илму до-ниш ҳам шунчалик кучли бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида унинг маржон шо-даси тилладан ёки қимматбаҳо гавҳарлар билан зийнатланган кумушдан эканини кўрса, унинг миқдорича шараф ва улуғлик топишига ёхуд бўйнига омонатни олишига далилдир. Агар шо-даси узун бўлиб қолганини кўрса, омонатни топширишига да-лилдир, агар қисқа бўлиб қолса, таъбири аксинчадир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, маржон шодаси тушида гавҳ-арлар билан зийнатланганини кўрса, иззат ва мартаба топишига далилдир. Агар маржон шодасининг узунлигини кўрса, иззат топишига далилдир. Агар қисқа бўлса, таъбири аксинча бўлади. Агар тушида кўлгина шодалари борлигини кўрса, илмда жуда комил бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида тилла маржон шодасини кўриш олти нарсани билдиради: Ҳажни; мартабани; жанг ва хусуматни; омонатни; муолажани; канизакни.

Яна унинг айтишича, тушдаги тилла шода Ҳаж бўлади, ку-муши эса канизакдир.

«МАРЯМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, туш-да «Марям» сурасини ўқиётганини кўрса, қиёмат куни Худойи таъоло ҳимоясида азобдан узоқ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхшиликлар йўлини тутиши ва Расулуллоҳ (с.а.в.) суннатларини бажо келтиришига далилдир.

МАСЖИД (МАСЖИД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги масжид одамлар ҳузурига кўп келадиган олим киши-дир. Ҳақ таъоло Қуръони Каримда айтади: «Улар ўз диёрлари-дан фақатгина «Раббимиз Аллоҳдир», деганлари учун қувил-ган эдилар. Агар Аллоҳ одамларнинг баъзиларини баъзилари билан даф этиб турмас экан, албатта, Аллоҳ номи кўп зикр

қилинадиган (роҳибларда) **узлатгоҳлар**, (насронийларда) **бутхоналар**, (яхудийларда) **ибодатхоналар** ва (мусулмонларда) **масжидлар** **вайрон қилинган бўлур эди...**» (Ҳаж сураси, 40-оят). Агар тушида масжид қурганини кўрса, мусулмонлар учун яхшилик ва эзгулик қилиши, бундан эса унга ажру савоб етишига ёки бирорта қавмни ўз иши учун жалб қилишига ёхуд бирорта қавмни дин ва шариятда тутиб туришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда масжид бино қилиш хотин олишга далилдир. Тушида масжид қурса ва унинг қурилишини тўлиқ тугатса, ҳалол хотин олишга ва бу хотиннинг диндор ва порсо бўлишига далилдир. Агар масжид чирогини ўчирганини кўрса, боласи ўлишига далилдир. Тушида Жомий масжидида ўтирганини, атрофида эса кўкатлар ўсиб турганини кўрса, унда мавжуд бўлмаган нарса ҳақида гумон қилишларига далилдир. Тушида кимдир уни масжид эшигидан қайтарганини кўрса, ўша киши бунга ситам қилишга далилдир. Тушида масжидда намоз ўқиганини, бироқ юзи қиблага эмаслигини кўрса, таъбири ёмон бўлади. Агар масжидда қўл ва юзини ювганини кўрса, ўз молини масжидга сарф қилишини ва муроди ҳосил бўлишини билдиради. Тушида масжиднинг вайрон бўлганини кўрса, бирорта олимнинг ўлишига далил бўлади.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушда масжид қуриш-адашув ичидаги одамларни қайтадан тўғри йўлга солишни, душманларни ғийбат қилишни билдиради. Агар тушида ўз мулки бўлган бир ер масжид бўлганини кўрса, динда шараф ва улўф топишига ва халқни даъват қилишига далилдир. Тушида бир қавм билан масжидга кетаётганини кўрса, жанжалкаш аёлга уйланишини билдиради. Тушида масжид ичида чироқ ёққанини кўрса, солиҳ фарзанд туғилишига далилдир. Тушида Макка ёки Мадинадаги масжид ичига кирганини кўрса, бирга қўрқувдан эмин бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда масжид кўриш ўн икки нарсага далил бўлади: подшоҳга; қорига; олимга; раисга; имомга; хатибга; муаззинга; масжидга; амирга; хайру баракатга; хотин олишга; яхшилик қилишга.

Агар тушида жумъа масжидига оро бераётганини кўрса, одамлар ундан хайру баракат топишига далилдир. Тушида масжидни

кураётганини кўrsa, дин ва иймонинг дуруст эканига далилдир. Тушида масжидга кирганини кўrsa, хавфдан эмин бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «Унга (Каъбага) кирган киши омонда бўлур» (Оли Имрон сураси, 97-оят).

МАСКАЁҒ (МАСКА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маскаёғ ҳалол молу неъмат бўлади. Тушида ёғ топса ёки биров унга берса ва у ёғдан истеъмол қилса, унинг миқдорича ҳалол бойлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда маскаёғидан ейиш тўғри гувоҳлик беришни билдиради. Тушида қўй сутидан олинган маскани еса, молу неъмат ҳосил қилишига, сигир маскасани еса, ўша йил унинг учун муборак бўлишига, унинг миқдорича хайру баракат топишига далилдир. Умуман, гўшти ҳалол бўлган ҳар қандай жонивор сутидан олинган маска ҳалол мол бўлади, гўшти ҳаром бўлса, ҳаром молга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги маскаёғ тўрт нарсани билдиради: ҳалол молни; тўғри гувоҳликни; илму дошишни ва маъсиятни.

МАСТАКИЙ³² (МАСТАКО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мастакийни оғзига солиб тишида майдалаганини кўrsa, ким биландир сўзлашувига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида мастакийни сув билан оғзида майдалаганини кўrsa, майдалаши миқдорида бировга шикоят қилишига далилдир. Агар мастакийни оловга солиб, тутатаётганини кўrsa, подшоҳдан ранж етишига далилдир.

МАСТЛИК (МАСТИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мастлик ҳаром мол бўлади ёки намозга нисбатан дангасаликни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мастлик, агар шаробдан бўлса, мастлик даражасига мувофиқ катта кўрқув ва ваҳимага далилдир.

Ҳазрати Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мастлик тўрт нарсага далилдир: молга; бойликка; нотавонликка ва нуқсонга; кўрқув ва хавфга.

МАСҲ (МАСҲ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида этигига масҳ тортаётганини кўрса, олим ва фозил фарзанд туғилишига ва унга итоаткор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида этигига масҳ тортганини кўрса, сафарга боришига, сафарда кўп мол топишига ва ишлари бир тартибда бўлишига далилдир.

МАЪЖУН ДОРИСИ (МАЪЖУН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида дард ва беморлик учун маъжун дорисини тайёрлаётганини кўрса, одамларга хайру манфаат етказишига далилдир. Агар маъжун барча учун бўлса, барча одамга хайру манфаат етказишига далилдир.

«МАЪОРИЖ» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушда «Маъораж» сурасини ўқиётганини кўрса, хайр ва эҳсон ишларини кўп қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхшилик ва эҳсон йўлини танлайди.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, кўрқув ва хавфдан омон бўлади.

МЕВА (МЕВА) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мева нордон ва ширин бўлса, хайру баракатга далилдир. Агар хом ва аччиқ бўлса, беҳуда ва совуқ сўзларга далил бўлади. Тушдаги қора узум, охўри ва зайтун ғаму андуҳга далилдир. Тушида дарахтдан мева териб олганини кўрса, унинг миқдорича бир улуғ одамдан мол топишига далилдир. Тушида ўтириб олиб дарахтдан мева тераётганини кўрса, топган нарсаси ҳалол ва лойиқ бўлишига далилдир. Тушида қўлини дарахтга узатмаса ҳам, дарахтдан меванинг узилиб тушганини кўрса, машаққатсиз ҳалол мол топишига далилдир. Агар дарахтдан мева узиб олганини кўрса, агар бу ўз вақтида бўлса, зарар эмас, ҳалол ризққа далил бўлади, агар бевақт бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, ҳар қандай мева бўлмасин, тушда уни ўз фаслида кўрса ва еса, унинг миқдорича бойлик топишига далил бўлади, агар ўз фаслида бўлмаса, моли тирқираб кетишига далилдир. Ҳар бир дарахтдан меваси дарахтнинг яхши ёки ёмонлигига боғлиқ бўлади. Сарик рангли мевалар бе-

морликка далилдир, фақат сариқ мевалардан турунж, беҳи ва ўрик бундан мустаснодир. Нордон мевалар ғаму андуҳ бўлади. Янги мевалар, агар етилиб пишган ва ширин бўлса ва ўз вақтида кўрилса, ҳалол ризққа далил бўлади. Етилмаган ёқимсиз мевалар ҳаром мол ёки ғаму мусибатга далил бўлади. Тушида ёзги мевани қишда еганини кўрса, бемор бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ширин мева, агар бевақт кўрилса, ғаму андуҳни билдиради. Тушида томоқни оладиган (ўта ширин) мева ўз вақтида кўрилмаган бўлса, ишларнинг издан чиқишига ва маишатининг торайишига далилдир. Тушдаги кўпроқ, хушбўйроқ ва ширинроқ бўлган ҳар қандай меванинг хайру манфаати кўпроқ бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида мева сотаётганини кўрса, агар у одамлар севадиган мева бўлса, улуғ бир ишга машғул бўлишига далилдир. Тушида нордон ва ёқимсиз мева сотаётганини кўрса, ғам, андуҳ ва ранж бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида мевафурушлик қилганини, мевалари ёқимли ва ширин эканини кўрса, зарар ва ёмон бўлади.

МЕШ, САНОЧ (ХИК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сут ёки сув меши ҳаром мол харж қилишини билдиради. Асал меши эса илм ўргатадиган ва олганини кўрса, юқорида айтилган сифатли киши билан ҳамсуҳбат бўлиши ва ундан хайру манфаатлар кўришига далилдир. Тушида меши йўқолиб қолганини ёки ўғирлаб кетганларини кўрса, юқорида айтилган сифатли кишидан жудо бўлишини билдиради.

МЕШКОБ (МЕШКОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мешкоб сафар бўлади. Тушида мешкоби борлигини ва у янги эканини кўрса, сафарга кетиши ва кўп фойда топишига далилдир. Агар мешкобни эскилигини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мешкоб уч нарсани билдиради: сафарни; бойликни; тирикчиликни.

МЕЪДА (МЕЪДА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида меъдасининг кучли ва нуқсонсиз эканини кўрса, умри узоқ

бўлишига далилдир, аксини кўрса, умри қисқа бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги меъда олти нарсани билдиради: ҳаром бойликни; пасткашликни; нохуш сўзни; фарзандни; уз оқ умрни; фойда ҳосил қиладиган иш қилишни.

МЕҲМОН – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги меҳмон бирор нарса юзасидан йиғилишни билдиради. Тушида бир қавмни меҳмонга чақирганини кўрса, ўзини барча ишлардан кўядиган бир ишни қилишига далилдир. Тушида уни оқин сув ва алвон мевалар билан тўла бир боққа меҳмонга олиб борганларини кўрса, ғазога чиқиши ва шаҳид бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Улар у жойларда (сўриларда) суяниб ўтириб, мўл-кўл мева-чева ва шароб чақирурлар»** (Сод сураси, 51-оят).

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида чанг, чағона, най ва рақс бўлган меҳмондорчиликни кўрса, ғам, андуҳ ва мусибатга далилдир, агар булар бўлмаса, хайру баракат бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги меҳмон ғойибдаги кишининг келишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида никоҳсиз хотин олса ва уни меҳмон қилса, ғам ва қайғу етишига далилдир.

МЕҲРИГИЁ ҲАМ ҲАМЛИГИ (ЯБРУЖ) – Билгинки, ябруж (меҳригиё)ни «ябруж ус-санам» ҳам дейдилар, у одам шаклида бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида меҳригиёси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, пасткаш ва қадрли йўқ бир кишининг хизматига машғул бўлишига ва ундан заҳмат тортишига далилдир. Тушида меҳригиё истеъмол қилганини кўрса, айtilган сифатидаги одамнинг мolidан ейишига далилдир. Тушда меҳригиёни кўришдан фойда йўқ.

МЕҲРОБ (МЕҲРОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида меҳробда намоз ўқиётганини кўрса, солиҳ фарзанд ҳақида башорат бўлишига далилдир. Чунончи, Ҳақ таъоло Закариё (а.с.) қиссасида айтади: **«Сўнгра, меҳробда туриб намоз ўқиётганида, фаришталар унга нидо қилдилар...»** (Оли Имрон сураси, 39-оят). Агар намозни ўз вақтида ўқиганини кўрса, фарзандла-

ри солиҳ бўлишига далилдир. Тушида меҳробда ўтирганини кўрса, намозга дангаса эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида меҳроб қурганини кўрса, фарзанди олим ва имом бўлишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, молини сарфлайди.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги меҳроб беш нарсани билдиради: имомни; подшоҳни; қозини; муҳтасибни; одамлар ўртасида воситачини.

МИНБАР (МИНБАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги минбар ислом аҳлининг султони бўлади. Минбарда кўрилган яхши ёки ёмон нарса султонга тааллуқлидир. Тушида минбарга чиқиб, илму ҳикмат ва хутба ўқиганини кўрса, аслида ўзи бу тоифадан бўлмаса, фарзанди ёки қариндошларидан бири олим бўлади. Тушида минбар устида шеър ўқиганини ёки шариятга хилоф сўз айтганини кўрса, ислом одамлари орасида динининг бузуқлиги ва бидъатчиликда расво бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, уни дорга осадилар. Агар подшоҳ тушида минбарга чиққанини, минбар қулаб кетганини ёки синганини кўрса, подшоҳликдан тушишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида минбарга чиққанини, хутбани тўлиқ ўқиб, пастга тушганини кўрса, хатиблиқдан тушишига далилдир. Агар аёл киши минбарга чиққанини, одамлар орасида Қуръон, ҳикмат ва илмдан гапирганини кўрса, расво бўлишига далилдир, чунки аёлларга эркаклар орасида илмдан гапириш ва хутба ўқиш раво эмас, шунингдек эркакларга ҳам аёллар орасида илм ва хутба ўқиш яхши эмас. Агар минбардан қулаб кетганини кўрса, агар олим ёки жоҳил бўлса, ҳурмати йўқ бўлиши, одамлар орасида хор бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида минбарга чиққанини кўрса, олим, солиҳ ва диндор бўлишига, улуғлик, иззат ва обрў топишига далилдир, агар ёмон одам бўлса, уни ўғирликда қўлга оладилар ва дорга осадилар. Минбарни қанчалик катта ва покиза кўрса, иззат ва обрў ҳам шунчалик юксакроқ бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги минбар беш нарсага далилдир: подшоҳга; қозига; имомга; хатибга; дорга олишига.

МИНОРА (МИНОРА) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги минора одамларни динга чорловчи киши бўлади. Тушида минора барпо қилганини кўрса, яхши ишларни қилишига ва ислом жамоатини йиғишга далилдир. Тушида минорани қўпо-риб юборганини ва хароб қилганини кўрса, мусулмонларнинг тарқалиб кетишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, минора муаззинининг дунёдан кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги минора подшоҳ ёки бир улуғ одам бўлади. Агар кўчада минора кўрса, бир улуғ одам келишига далилдир. Агар минорани гаж (алеябастр) ёки пишиқ гиштан эканини кўрса, султонга далилдир, агар хом гиштан бўлса, ўша улуғ киши оддий халқдан бўлади ва у диндор ва камтар бўлади. Агар минора тош ва оҳаддан қуриган бўлса, ситамгар подшоҳга далилдир. Агар минора ёрочдан эканини кўрса, ўша улуғ киши пастҳиммат бўлишига далилдир. Агар минорани масжид ҳовлисида кўрса, ўша улуғ киши олим ва фозил экани ва одамларни шарийат ишларига чақаришига далилдир. Агар масжид минораси қулаб кетганини кўрса, дин улуғларидан бирининг ҳалок бўлишига ва халқ орасига ташвиш ҳамда парокандалик тушишига далилдир. Тушида шаҳар ўртасида минора кўрса, подшоҳга далилдир. Агар миноранинг боши мис ёки бронзадан эканини кўрса, подшоҳ золим ва ситамгар бўлишига далилдир. Агар минора учи тилла ёки кумушдан эканини кўрса, подшоҳ ёлғончи, сўзида турмайдиган ва хиёнатчи бўлишига далилдир. Агар минора пишиқ гиштан бўлса, подшоҳнинг қайсар ва такаббур эканига далилдир. Агар ўзини минора устида кўрса, подшоҳга яқин бўлиши ва ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар минора устига таом қўйганини кўрса, ўша диёрда подшоҳ келишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида минорада эканини ва азон айтаётганини кўрса, подшоҳ халққа яхши ваъда беришига далилдир. Агар жомеъ масжиди минорасида азон айтганини кўрса, Умра қилишига далилдир. Тушида минора қимирлаганини кўрса, подшоҳнинг бемор бўлишига далилдир. Агар подшоҳ минорани бузганини кўрса, бирорта подшоҳнинг келиши, бу подшоҳни енгиши ва мамлакатни қўлга олишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда минорани кўриш тўрт нарсага далилдир: подшоҳга; улуғ кишига; имомга; муаззинга.

МИС (МИС) – Ибн Сирир (р.а.)нинг айтишича, тушида миси борлигини кўрса, унинг миқдорича бойлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мис идишлар, чунончи, сув ичадиган идиш, офтоба ва шунга ўхшашлар уй хўжалигини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида мис эритганини ва тоза ҳамда покиза қилганини кўрса, офир иш у орқали енгил бўлишига далилдир. Яна айтишларича, қийинчилик билан ҳалол мол топишига далилдир.

МИСВОК (МИСВОК) – Ибн Сирир (р.а.)нинг айтишича, тушида тишини мисвок билан тозаланини кўрса, савоб бўлмай-диган ишга молини сарфлашига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида олдинги тишларини мисвок қилаётганини кўрса, ака-ука ва опа-сингилларига хайрия ва эҳсон қилишига далилдир. Агар барча тишларига мисвок ураётганини кўрса, барча қариндошларига яхшилик қилишига далилдир.

МИСР КАКЛИГИ (САНГХОРА) – Сангхора – майда тошларни ейдиган бир қушдир. Ибн Сирирнинг айтишича, тушида сангхорани тутиб олганини кўрса, нодон бир одам билан суҳбат тутишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, тушида қўлида сангхора турганини кўрса, қийин ҳолга тушиши ва бу ишда ҳеч қандай хайру манфаат бўлмаслигига далилдир. Агар сангхора қўлидан учиб кетганини ёки қўлида ўлиб қолганини кўрса, қийин ҳолга тушиб қолган ишидан тезда қутилиб кетишига далилдир. Агар сангхора гўштидан еяётганини кўрса, ўз ишини қийинчилик билан адо этишига далилдир.

МИРТ ЎСИМЛИГИ (МУРД) – Ибн Сирир (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мирт ўсимлиги озода, табиати пок, чиройли, ақли комил, дўстликка арзийдиган одамлардир. Тушида миртга эга эканлигини кўрса, айtilган турдаги одам билан суҳбат қуришига ва ундан фойдалар олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида мирт дарахти синганини ёки жойидан қўпориб юборганини кўрса, айtilган турдаги одамнинг суҳбатидан жудо бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мирт кўп молу неъмат бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, мирт солиҳ фарзанд бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мирт тўрт нарсани билдиради: оқил ижарачиларни; солиҳ фарзандни; кўп мол ва фойдани.

Агар аёл киши тушида бир даста боғланган миртни эрига берганини кўрса, уларнинг никоҳи мустаҳкам бўлишига далилдир.

МИХ (МИХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мих ака ёки ука бўлади. Тушида михни деворга қоққанини кўрса, ака ёки укаси ўша мих қоқилган жойда бир киши билан топишини билдиради, негаки девор тушда эркак кишини англайди. Тушида ипга михни боғлаганини кўрса, ака ё укаси бир одам билан боғланишига далилдир. Тушида белига мих урганини кўрса, пуштидан бир фарзанд туғилиши ва бу фарзанд подшоҳ бўлиши ёки шараф ва улуғлик топиши ёки номи оламга тараладиган зоҳид бўлишига далилдир.

Қирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда мих дин ва дунёда шараф ва улуғлик топишига далилдир. Тушида уйнинг эшигида мих кўрса, улуғлик ва шараф топишига далилдир. Тушида уйдаги михни суғирганини ва отиб юборганини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади. Тушида ёғочдан ёки темирдан ёки қумушдан ёки мисдан ёхуд суюқдан михни кўрса, бунинг таъбири икки нарсага бўлади, ё хотин олади ёки дўст тутинади. Тушида михни устунга ёки хомага урганини кўрса, ўзига мос бўлган бир одам билан дўст тутинишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида михни бронза ёки мисдан эканини кўрса, таъбири яхши бўлади. Агар темир ёки суюқдан бўлса, яхшиликка ва кучу қувватга далил бўлади. Тушида қўлида темир мих борлигини кўрса, подшоҳга лойиқ бўлган фарзанд туғилишига далилдир. Агар фарзанди бўлмаса, Худойи таъоло унга илму дониш насиб этиши, агар илм аҳлидан бўлмаса, илм аҳли уни яхши кўришига далилдир. Тушида тилла ёки қумуш михни ерга қоққанини кўрса, ўз касбидан бой бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мих тўрт нарсага далилдир: ака-укага; фарзандга; дўстга; хотин олишга.

МИЯ, ИЛИК (МАҒЗ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги мия қатиғи ва суюқдаги илик захирага қўйилган бойликдир. Тушида илон ва чаён миясини еганини кўрса, унинг миқдорича одамларнинг бойлигини ейишига далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мия кўмилган бойликдир. Тушида сасиган ва нохуш мияни еганини кўрса, моли ҳаром бўлиши ёки закот молини бермаганига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги барча миялар уч нарсага далилдир: яширин бойликка; ақлга ва сабрга.

МОЗИ МЕВАСИ (МОЗУ) – Ибн Сирин(р.а.)нинг айтишича, мози мевасини дарахтдан йиғиб олаётганини кўрса, машаққат ва қийналиш билан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар бемор одам тушида қопда мозиси борлигини кўрса, бу макруҳ молни билдиради. Тушида мози еганини кўрса, ҳаром мол ейишини билдиради. Агар мози сариқ бўлса, беморликка далилдир. Агар яшил ва қора бўлса, ғам ва андуҳга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича тушдаги мози тўрт нарса билдиради: макруҳ молни; ғаму андуҳни; беморликни; машаққат ва қийинчиликни.

МОЗАРЙУН ЎСИМЛИГИ³³ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мозарйун, хоҳ ўз вақтида бўлсин, хоҳ бевақт бўлсин, ғаму андуҳни билдиради. Тушда уни ейиш молнинг нуқсон топиши ва таннинг ҳалокатидир. Тушда уни кўриш хайрли эмас.

«МОИДА» СУРАСИ – Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар тушида «Моида» сурасини ўқиётганини кўрса, шараф ва улуғлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, «Моида» сураси молу неъматнинг кўпайишига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, тушда «Моида» сурасини ўқиш сихҳат ва саломат бўлишига далилдир.

МОМАҚАЛДИРОҚ (ТУНДАР) – Тундар форсча бўлиб, араб тилидаги раъд (момақалдиروق)ни билдиради. Тушда момақалдиروقни кўрмоқ амалдорлар ёки авом халқига етадиган хавфни билдиради.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, агар момақалди роқни ёмғир билан бирга кўрса, одамларга етадиган хавф ва ваҳима камроқ бўлади, неъмат ва яхшилиқ эса кўпроқ бўлади. Агар ёмғирнинг шиддат билан ёғаётганини ва момақалди роқнинг даҳшат билан ўкираётганини кўрса, туш кўрувчига етадиган кўрқинч ота-онанинг дуосидан эканига далилдир. Агар момақалди роқнинг овози паст, ёмғир эса оз эканини кўрса, етадиган кўрқинчли иш ўз аҳлдан ёки зоҳид ва солиҳ кишиларнинг дуолари сабабидан эканлигига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги момақалди роқ беш нарсага далилдир: азобга; ҳикматга; заҳматга; савлатга ва подшоҳнинг вазабига.

Агар момақалди роқ овозини ёмғир ёғаётган пайтда эшитса, ўша диёрда хайру баракат юз беришига далилдир. Агар ёмғирни, момақалди роқ ва чақмоқни кўрса, ўша диёр аҳлига подшоҳдан кўрқинч ва хавф етишини билдиради. Агар ёмғир билан бирга дўл ёғаётганини кўрса, ўша диёрда фитна, азоб ва ҳалокат юз беришини билдиради. Агар момақалди роқнинг қаттиқ гулдирашини эшитса, подшоҳнинг ҳайбати ўша диёрга ёйилишини билдиради. Агар момақалди роқ ва чақмоқ бирга бўлиб, ҳавонинг қоронғулашиб кетганини кўрса, ситамгар подшоҳнинг пайдо бўлишига далилдир.

МОРҚАШИШ³⁴ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги морқашин ранж, зиён ва беморлик бўлади. Уни тушда кўришнинг яхшилиги йўқ.

МОХОВ (ВОРИЙ) – Ворий – бу жузом (мохов) касаллигидир. Тушда уни кўриш унга етадиган молдир, хусусан, агар баданда оқ шишларни кўрса.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида танида мохов иллатининг кўплигини кўрса, хунук бир иш юз беришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мохов иллати камбал учун бойлик, бойлар учун гуноҳдан тийилишини билдиради. Тушида мохов сабабли барча бармоқларининг узилиб тушганини кўрса, яхши ишларни қилишига далилдир. Фарзанди ёки ака-укасининг ўлиш эҳтимоли ҳам бор.

МОМИСО³⁵ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги момисо агар ўз вақтида ёки бевақт кўрса ҳам, ғаму андуҳга далил бўлади. Уни тушда кўришнинг хайрли томони йўқ.

МОШ (МОШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтшича, тушида пиширилган мошни еганини кўрса, озгина яхшилик унга насиб этишига далилдир. Хом еганини кўрса, ғамгин бўлади. Тушида уйига мош олиб келганини ва одамларга ундан берганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мош, хоҳ куритилган бўлсин, хоҳ ҳўл бўлсин, хом ёки пишиқ бўлсин, ғаму андуҳни билдиради.

«МОЪУН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Моъун» сурасини ўқиётганини кўрса, намоз ўқувчи бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дини суст одамлар билан суҳбат қуришдан эҳтиёт бўлиш керак.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, душман устидан ғалаба қазонади.

МУАЛЛИМ, ЎҚИТУВЧИ (МУЪАЛЛИМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича тушдаги муаллим улуғ ва доно кишидир. Тушида муаллимлик қилганини ва болаларга илм ўргатганини кўрса, одамларга ҳақ сўз айтишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида муаллим қилганини ва болаларга илм ўргатганини кўрса, подшоҳга лойиқ киши бўлмаслигига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда муаллимлик қилиш тўрт нарсага далилдир: фармон берувчига; иззат ва улуғликка; обрў-эътиборга; ҳукм қилишга.

МУБТАЛО БЎЛМОҚ (МУБТАЛО ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирор дардга мубтало бўлганини, чунончи, ўрнидан туролмаётганини кўрса, ишларда суст ва заиф бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бировни бирорта бахтсизликка мубтало қилганини кўрса, ўша одамнинг ҳаётини бузилишига ва унга зарар етказишига далилдир.

«МУДДАССИР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Муддассир» сурасини ўқиётганини кўрса, солиҳ амаллар қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тўғри йўлда пок сийрат топади.

МУЗ (ЯХ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги муз ғаму андуҳни билдиради, хусусан, агар уни ўз вақтида кўрса. Тушида муз еганини кўрса, кўп ризқ топишига далилдир. Тушида тоза музни ўз уйига олиб борганини кўрса, унинг миқдорича мол йиғишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ёзда тоза музни кўрса, ҳалол мол йиғишига далилдир. Агар муз кир ва ачиқ бўлса, ҳаром мол йиғишига далилдир. Агар қишда тоза музни кўрса, ҳаётни хуш ўтказишга, ҳаётдан фойдалар кўришига, дўстларнинг кўнгли ундан шод бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда совуқ ерларда музни кўрса хайру манфаатга, тандурустликка далилдир, иссиқ ерда қаҳат ва очликка далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, совуқ ерларда муз ва чақмоқни кўриш фаровон неъматга далилдир. Иссиқ мамлакатларда қаҳат ва андуҳга далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги муз олти нарса-ни билдиради: кенг ризқни; тирикчиликни; молни; арзон нархни; ғаму андуҳни; очарчиликни.

«МУЖОДАЛА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мужодала» сурасини ўқиётганини кўрса, аёллар билан хусумат юз беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дин учун одамлар билан тортишувига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, ўз аҳли оиласи билан хусумат пайдо бўлади.

«МУЗЗАММИЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Муззаммил» сурасини ўқиётганини кўрса, тун намозини яхши кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тоатга тавфиқ топади.

«МУЛК» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мулк» сурасини ўқиётганини кўрса, гўр азоби бўлмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, оқибати яхши бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, шараф ва обрў топади.

МУМ (МУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ мум мол ва неъмат бўлади, сариқ мум эса беморлиқдир. Тушида оқ мум еганини кўрса, унинг миқдорича ҳалол мол топишига далилдир. Тушида муми йўқолганини ёки сотиб юборганини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, мум қайси рангда бўлмасин молу неъмат бўлади. Туши оқ мумни оғзида тиши билан эзаётганини кўрса, бу бошқа мумлардан яхши бўлади. Тушида мумни оғзида майдалаётганини кўрса, бировдан шиқоят қилишига далилдир. Агар мумни оловда куйдираётганини кўрса, унинг миқдорича подшоҳ унинг молидан олишига далилдир. Тушида мумлардан шам ясаб, одамларга бераётганини кўрса, молини хайрли ва соз ишларга садақа ва харж қилишига ҳамда одамларга саховат ва эҳсон кўрсатишига далилдир.

«МУМТАҲАНА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мумтаҳана» сурасини ўқиётганини кўрса, ишлардан синовни тўғрилиқ асосида қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, суҳбати яхши кишилар билан бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ҳалокати юз берадиган бир меҳнат ва қийинчилика дучор бўлишига далилдир.

МУНАЖЖИМ (МУНАЖЖИМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мунажжим бўлганини кўрса, подшоҳ ва улўлар олдида иззат топишига, обрўйи баланд бўлишига, бироқ ёлғон ва маҳол сўзлар айтишига, хусусан, юлдузлар ҳукми ҳақида сўзлаганда шундай қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида юлдуз илми ва фалаклар ҳайъати ҳақида сўзлаганини кўрса, подшоҳ ҳамда улўлар уни ҳурмат қилишларига далилдир. Агар юлдуз ҳукмлари ҳақида сўзлаганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мунажжим Худойи таъолога шукр айтмайдиган ёлгончи киши бўлади.

«МУНОФИҚУН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мунофиқун» сурасини ўқиётганини кўрса, мунофиқ эканига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, мунофиқликдан тавба қилади.

«МУРСАЛОТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мурсалот» сурасини ўқиётганини кўрса, ёлгон гапиришдан тавба қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тўғри йўлни қидиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ризқи фаровон бўлади.

МУСАЛЛАС – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, мусаллас аслида ҳаром молдир. Агар мусаллас ичига фарқ бўлганини кўрса, фитнага тушишига далилдир. Агар мусаллас ичаётганини кўрса, ичгани миқдорига ҳаром мол насиб этади. Агар мусалласни қайнатиб ичганини кўрса, ҳаром молни машаққат ва қийинчилик билан қўлга киритишига далилдир. Агар уйида кўп мусаллас борлигини кўрса, мусаллас миқдорига мувофиқ бир деҳқон кишидан фойда топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, мусалласдан май бўлганини кўрса, мастлик миқдорига қараб улуғлик ва иззат топишига далилдир. Агар ичмасдан туриб маст бўлганини кўрса, унга қаттиқ қўрқинч юз кўрсатади. Аллоҳ таъоло айтади: **«...ҳамда одамларни «маст» ҳолда кўрасиз, ҳолбуки, улар маст эмаслар, лекин Аллоҳнинг азоби қаттиқдир»** (Ҳаж сураси, 2-оят). Агар қўлида қадаҳ борлигини, бироқ дўсти қўлидан олиб қўйганини кўрса, тирикчилик тўғрисида сўзлашувига далилдир. Агар мусалласни докадан ўтказаётганини кўрса, подшоҳ хизматини қилишига далилдир. Агар мусаллас ариқ бўлиб оқаётганини ва у ариқда сузаётганини кўрса, дунёвий балога гирифтор бўлишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, агар мусалласни сув билан аралаштириб ичаётганини кўрса, пора ейишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мусаллас уч нарсани билдиради: ҳаром молни; ривожни; неъматни.

Тушдаги мусаллас фуруш доимо жанг ва фитна билан шу-фулланувчи кишини билдиради.

МУСИЧА (ФОХТА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мусича ҳеч ким билан келишмайдиган меҳри қаттиқ аёлдир. Агар тушида мусичага эга эканини кўрса, юқорида айтилган сифатли хотин олишига далилдир. Агар мусичанинг боласини тутиб олганини ёки мусича гўштини еганини кўрса, унинг миқдорича мол топишига далилдир. Агар тушида мусича унинг томига қўниб, овоз бераётганини кўрса, ғойибдан хушхабар эшитишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича тушдаги мусича уч нар-сани билдиради: хотинни; фарзандни; хизматкорни.

МУСКАТ ЁНҒОҒИ (ГАВЗИ БУЁ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг ай-тишича, тушдаги мускат ёнғоғи диннинг созлиги ва шарийъат илмини ўрганишдир. Тушида мускат ёнғоғини еганини кўрса, дин йўлини ихтиёр қилишига ва шарийъат илмини ўрганишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида мускат ёнғоғи кўпли-гини, ундан еганини ва одамларга берганини кўрса, илм ва ҳик-матда ягона бўлиши ва бу илмдан ўзи ҳам, ўзгалар фойдалани-шини билдиради. Тушида мускат ёнғоғи борлигини, бироқ ҳеч кимга бермаганини кўрса, бу илмдан ўзи ва на бошқалар фойда-ланмаслигига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, туш-да мускат ёнғоғини ейиш юлдуз илмини ўрганишга далилдир.

МУСУЛМОН БЎЛМОҚ (МУСУЛМОН ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, мусулмон одам тушида яна мусулмон бўл-ганини кўрса, бало ва офатлардан эмин бўлишига далилдир. Агар кофир мусулмон бўлганини кўрса, Худойи таъоло бу кофирга му-сулмон бўлишини насиб этади. Агар мусулмон киши кофирга му-сулмон бўлишини айтса, унинг ишлари яхши бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида мусулмон одам кофир бўлганини кўрса, балога гирифтор бўлиши ва ишлари-нинг оқибати хайрли бўлмаслигига далилдир. Агар кофир унинг қўлида мусулмон бўлганини кўрса, бирорта одамни ёмон йўлдан қайтаришига далилдир.

«МУТАФФИФИН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мутаффифин» сурасини ўқиётганини кўрса, тортиш-беришда тўғри бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тўғрилиқни қидиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, барчага нисбатан инсофли бўлади.

МУШК (МУШК) – Дониёл (а.с.)нинг айтишича, тушида мушки борлигини кўрса, адаб ва илмга далил бўлиб, барча одам унга офарин ўқиши ва сано айтишини билдиради. Тушида ўздан мушк ҳиди ёки кофур ҳиди келаётганини кўрса, ишончи соф ва покиза бўлиши ва Ҳақ йўлга киришига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мушкни майдалаб туйганини кўрса, бировга яхшилик қилишига далилдир. Тушида мушк турадиган оҳу киндигини ёриб кўрганини ва ундан нохуш ҳид келганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мушк олти нарсага далилдир: хотинга; дўстга; ёқимли айшга; канизакка; кўп бойликка ва ёқимли сўзга.

МУШУК (ГЎРБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мушук ярамас ўғридир. Ҳар ким тушида таниш бир мушук уйига кирганини кўрса, таниш ўғри уйига киришига далилдир. Агар мушук нотаниш бўлса, ўғри ҳам нотаниш бўлади. Агар мушук унинг уйида бирор нарса еганини ёки олиб чиқиб кетганини кўрса, ўғри унинг уйдан бирор нарсани олиб кетишига далилдир. Агар тушида мушукни ўлдирганини кўрса, душманга ҳужум қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида мушукнинг гўштини еса ва пўстини шилиб олса, унинг миқдорича ўғрининг молига эга бўлишига далилдир. Тушида мушук билан жанг қилаётганини ва мушук уни тирнаб олганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар мушукни енгса, шифо топишига далилдир. Агар мушукнинг тишлаб олганини кўрса, касаллик узоқ чўзилишига далилдир. Баъзи таъбирчилар мушукнинг ходим эканини айтадилар.

Дониёл (а.с.) айтишларича, ҳар ким тушида субҳдан сўнг мушук кўрса, олти кун бемор бўлишига далилдир. Агар қул тушида мушукни соғиб, сутини ичганини кўрса, озод бўлишига,

озод бўлган хонадонидаги бир аёлга уйланишига далилдир. Агар озод одам мушук сутини ичганини кўрса, биров билан хусуматлашишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мушук етти нарсани билдиради: ўғрини; чақимчини; ходимни; касаликни; меҳрибон хотинни; ҳасадни; жанг ва душманликни.

МУЪАСФАР ЎСИМЛИГИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги муъасфар уч нарсани билдиради: беморликни; иккинчи-гаму андуҳни; амалга оширишдан ранж ва машаққат етадиган ишни.

«МУҲАММАД» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Муҳаммад» сурасини ўқиётганини кўрса, душманлар устидан зафар топади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, офат ва балолардан омон бўлади.

МУҲР (МУҲР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида «мухрлойи»ча узукка ўрнатилган мухрни босганини кўрса, фойда ва улуғлик топишига далилдир. Агар хатта мухр босганини кўрса, унга бирор нарса етишига далилдир. Тушида подшоҳ ёки бир улуғ одам унга мухр узукни бериб: «Бос ва хазинани мухрла», - деса, агар у шунга сазовор одам бўлса, хазинани унга топширишларига далилдир, агар подшоҳ хазинасига сазовор одам бўлмаса, улуғлардан бири унга ўз молини топширишига далилдир. Тушида подшоҳ ўз мухрини унга топширганини кўрса, подшоҳдан улуғлик ва иззат топишига далилдир. Тушида подшоҳнинг хатта мухр босганини кўрса, тезда мартаба топишига ва ҳожати раво бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида хатта, киссага ва шунга ўхшашларга мухр босиш етти нарсага далилдир: амалга; дин қувватига; раёсатга; дин хабарлари ва ҳақиқатга; бойликка; давлат ва улуғликка; туш кўрувчининг мартабасига мувофиқ бахтиёрликка.

МЎЙЛОВ (БУРУТ) – Тушдаги мўйлов кишининг ҳайбатига далолат қилади. Агар киши тушида мўйловига қайчи билан оро

бераётганини кўrsa, таъбири яхши бўлади ва унга зарар етмайди. Агар мўйловига оро бераётиб, уларни юлиб олса ёки қириб ташласа, унинг ҳайбатига нуқсон етишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, мўйловининг узун бўлиб қолганини кўrsa, унинг қуввати зиёда бўлишига далилдир. Кимдир мўйловини юлиб олганини кўrsa, бир киши билан душманлик қилишини билдиради. Агар мўйловининг оқ бўлиб қолганини кўrsa, қилиш мумкин бўлмаган ишдан юз ўгиришига далилдир. Агар мўйлови қисқа бўлса, иззат ва обрўйига далил бўлади.

МЎМИЁ (МЎМИЁИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мўмиё еганини кўrsa, ғаму андуҳга далил бўлади. Тушида бировга мўмиё ҳада қилганини ёки уйдан чиқариб ташлаганини кўrsa, ғаму андуҳдан халослик топишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида баданидаги хасталик учун мўмиё ичганини ва шифо топганини кўrsa, таъбири аксинча бўлади.

«МЎЪМИНУН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Мўъмин» сурасини ўқиётганини кўrsa, мўъминлар билан бирга Жаннатга киришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, динда даражаси балан бўлиши ва ёқимли сийратни ихтиёр қилишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Н» БОБИ

«НАБА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Наба» сурасини ўқиётганини кўрса, ҳар бир ишда Худодан кўрқувчи ва таваккул қилувчи бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, хайрли ишларни қилади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, ишлари юқори бўлади.

НАЙ ЧАЛМОҚ (НОЙ ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда най чалмоқ ғаму андуҳ ва мусибатга далилдир. Тушида най чалаётганини кўрса, ғаму андуҳга гирифтор бўлишини билдиради. Най овозини тингламоқ эса ғам ва ўйга далилдир.

НАЙЗА (ЗУБИН) – Ибн Сириннинг айтишича, агар қўлида найза борлигини кўрса ва найзадан бошқа нарса йўқ бўлса, фарзанд туғилишига далилдир. Агар найза билан бирга бошқа қуроллар ҳам борлигини кўрса, подшоҳдан унга яхшилик ва фойда етиши ҳамда душман устидан ғалаба қазонишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар найзани отганини кўрса, бировга қўпол сўз айтишига далилдир. Агар найза билан бировни ярадор қилганини кўрса, бировга бўҳтон қилишига далилдир.

НАЙЗА (НАЙЗА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида найза ҳамда бошқа қуроллари борлигини кўрса, улуғлиги ва иқбол топишига далилдир, чунончи унинг фармонлари вилоятларда ўтадиган бўлади. Агар найзадан бошқа ҳеч қандай қуроли бўлмаса, аёли фарзанд туғиши ёки ака ёхуд ука туғилишига далилдир. Агар найзаси синганини кўрса, фарзанди, ака ёки укаси ўлишига далилдир. Тушида найзасини биров олиб

қўйганини кўрса, иши оғир бўлишига далилдир. Тушида бировнинг найза уриб, ярадор қилганини кўрса, одамларни ғийбат қилишига далилдир. Тушда кўрилган найза одамлар устидан зафар ва қувватни билдиради. Тушида найзанинг учи қўлида турганини кўрса, яхши ишларни қилувчи мусофир одам билан суҳбатдош бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги найза саккиз нарсага далилдир: қувватга; сафарга; мартабага; хотинга; фарзандга; омонликка; қодирликка; тўғрилиikka.

Тушдаги найза ясовчи одамларга ёрдам берадиган ва ундан ҳар қандай одамга кўмак етадиган кишидир.

НАЙЗА (СИНОН) – Ибн Сириннинг айтишича, агар тушида бир одамга найза санчганини кўрса, душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар найзаси синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмонийнинг айтишича, пўлатдан қилинган ялтироқ найзаси борлигини кўрса, агар ўзи найза отувчилар аҳлидан бўлса, улуғ бир одамдан фойда топишига далилдир. Агар найзаси занглаганини кўрса, озгина фойдага далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги найза олти нарсани англатади: ҳужжат; улуғлик; узоқ умр; ғалаба қилиш; раёсат; найзанинг қадр қийматига мувофиқ фойда.

Агар тушида бирор кишига найза урганини ва найза унинг танига тешиб кирганини кўрса, ўша захм миқдорига бу кишига душманнинг душманлиги борлигига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда найза уриш ёмон сўз айтишни билдиради. Агар тушида найза урганини ва урган жойи яра бўлганини кўрса, ўзи ҳақида айтилган сўздан дард тортишига далилдир.

«НАЖМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Нажм» сурасини ўқиётганини кўрса, Аллоҳ таъоло унга раҳматлар эшигини очишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, душман устидан зафар топади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, Худойи таъоло унга солиҳ фарзанд ато этади.

«НАМЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Намл» сурасини ўқиётганини кўрса, улуғлик топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бахт давлатига эришишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, фаровон молу неъмат топишига далилдир.

НАМОЗ (НАМОЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида намоз ўқиётгани ва юзи шарқ томонга қараганини кўрса, Ҳажга боришига далилдир. Агар Ҳаж мавсуми бўлмаса, майли тарсолар томондан эканини билдиради. Агар ғарб томонга қараб намоз ўқиётганини кўрса, ислом динига орқасини ўтирганига далилдир. Тушида йўлда намоз ўқиганини ва орқаси қибла томонга эканини кўрса, ажали яқин қолганига далилдир, тавба қилмоқ керак. Агар намоз ўқиганини, бироқ қибла қайси томонда эканини билмаган бўлса, дин йўлида ҳайронликда қолишига далилдир. Агар қибла томонга қараб намоз ўқиганини кўрса, дин йўлида маҳкам эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бир қавмга имомлик қилганини кўрса, жамоатнинг миқдорига мувофиқ сарварлик топишига далилдир. Агар намоз вақти ўтиб кетганини, намоз учун тоза жой тополмаганини кўрса, ишлари қийинчилик билан давом этишига далилдир. Агар намозни бузгани, охиригача ўқимагани ёки таҳоратсиз намоз ўқиганини кўрса, мақсади муяссар бўлмаслигига далилдир. Тушида масжидда ёки мадрасада имомлик қилаётганини кўрса, ўша диёр подшоҳи унга мухлис бўлишига далилдир. Намозда рукуъ ва саждаларни тўлиқ жойига қўйганини кўрса, дин ва дунё ишлари яхши бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида пешин номазини ўз вақтида ўқиганини, осмон равшан ва тоза эканини кўрса, Ҳақ таъоло қошида даражаси кўтарилганини билдиради. Агар осмон хира ва булутли бўлса, ғаму андуҳ етишига далилдир. Тушида намоз ўқиганини кўрса, умид қилган нарчасига етишига далилдир. Тушида шом намозининг фарзини адо қилганини кўрса, хотини ва болалари хуш муаомала бўлиши ва бундан шоду хуррамликка етишига далилдир. Агар бомдод намозини адо қилганини кўрса, сафарга кетишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, ҳайзли бўлишига далилдир. Тушида таҳоратсиз

намоз ўқиганини кўрса, бемор бўлишини билдиради. Агар хуфтан намозининг фарзини адо қилганини кўрса, омон бўлиши ва душман устидан зафар топишига далилдир. Тушида боғда намоз ўқиганини кўрса, гуноҳдан тавба қилишига далилдир. Агар кемада намоз ўқиганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир. Тушида намоз ўқиб, саҳро томон юз тутса, Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.)нинг қабрларини зиёрат қилишига далилдир.

Агар Каъбада намоз ўқиганини кўрса, иши халифа орқали кўнгилдагидек яхши бўлишига далилдир. Тушида намоздан сўнг яна сажда қилганини кўрса, бир мухташам улуғ киши устидан ғалаба қилишига далилдир. Тушида Худойи таъолодан ўзгага сажда қилмаганини кўрса, муроди ҳосил бўлишига далилдир. Тушида девор устида сажда қилаётганини кўрса, улуғлардан унга ранж ва хорлик етишига далилдир.

Агар намоз ўқиётиб, асал еганини кўрса, ўз аёли билан жинсий яқинлик қилишига далилдир. Агар намозда «Ат-тахийёт»га ўтирганини кўрса, ғамдан қутилиши ва ҳожати раво бўлишига далилдир. Агар намозда саломни аввал чапга берганини кўрса, аҳволи паришон бўлишига далилдир. Тушида намозни ўтириб ўқиётганини кўрса, душман устида зафар топишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, узри бўлиб, бу узри қабул қилинишига далилдир.

Агар тушида намоз ўқиб, ўзига дуо қилаётганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Қачонки, у Парвардигорига хуфёна дуо қилиб...**» (Марям сураси, 3-оят).

Агар қоронғуда намоз ўқиганини кўрса, ғамлардан қутилишига далилдир. Агар тунги намозни адо қилаётганини кўрса, барча тарсолардан омон бўлиши, неъмат, улуғлик ва мартаба топишига далилдир. Агар намозни ёнбошлаб ётиб адо қилаётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Гар жумъа намозини ўқиганини кўрса, сафарга бориши ва ҳалол мол топишига далилдир. Агар Байт ул-Мақдасда намоз ўқиганини кўрса, мерос топиши ва ризқи кенг бўлишига далилдир. Агар Каъбада ёки Каъбанинг томида намоз ўқиганини кўрса, Каъбага бориши ва ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдир.

Ҳофиз Муаббир (р.а.)нинг айтишича, тушда намоз ўқиш уч нарсага далилдир: фарзга; суннатга; нафлга. Агар намоз ўқиётганини кўрса, Ҳақ таъоло унга Ҳажни насиба қилади ва ёмон

ишлардан асрайди. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Албатта, намоз фаҳш ва ёмонликдан қайтарур!..**» (Анкабут сураси, 45-оят).

Тушида намознинг суннатини ўқиганини кўрса, ишларда сабрли бўлиши, яхши деган номининг тарқалиши ва халққа шафқатли бўлишига далилдир. Агар нафл намоз ўқиганини кўрса, аёлини азиз тутиш, дўстларнинг иши учун ҳаракатда бўлишига далилдир. Тушида хачир устида намоз ўқиганини кўрса, унга катта ғам етишига далилдир. Агар корхона ёки дўконда намоз ўқиганини кўрса, Аллоҳ таъоло касбу корига баракат беришига далилдир. Агар жумъа намозини ўқиганини кўрса, ишларида хотиржамлик бўлишига далилдир.

Жолид Исфаҳоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги рукуъ ва сужуд Ҳақ таъолога яқин бўлишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Йўқ! (Эй, Муҳаммад,) Сиз унга итоат этманг ва (ёлғиз) Аллоҳга сажда (ибодат) қилиб, (Унга) яқин бўлинг!**» (Алақ сураси, 19-оят).

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушида намозда рукуъга бормаганини кўрса, мол закотини бермаганига далилдир. Агар намозни тўлиқ адо қилса, Ҳақ таъоло унинг ибодатини қабул қилганига, дуоси мустажоб бўлганига ва Аллоҳ унга раҳмат қилганига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда намоз ўқиш етти нарсага далилдир: омонликка; шодликка; иззат ва обрўга; мартабага; улувликка; мурод топишга; қазода нуқсонга.

Яна унинг айтишича, тушдаги рукуъ ва саждалар беш нарсага далилдир: мурод топишга; давлатга; кўмакка; зафар топишга; Ҳақ таъоло амрини бажо қилишга. Аллоҳ таъоло айтади: «**Эй, имон келтирганлар, рукуъ қилингиз, сажда қилингиз ва Раббингизга ибодат қилиб яхшилиқ қилингиз – шоядки, нажот топсангиз**» (Ҳаж сураси, 77-оят).

Агар мурдага намоз ўқиганини кўрса, унга дуо ва сано айтишга далилдир. Агар намозни тўлиқ адо қилмаса, таъбири аксинчадир.

НАРВОН, ШОТИ (НАРДБОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида нарвондан юқори кўтарилганини, нарвон лой ва ғиштдан эканини кўрса, яхшилиқ ва созликка, динининг зиёда бўлишига, эзгуликка етишига далилдир. Агар нарвон тош ва

оҳақдан эканини кўрса, тошжорак ва бераҳм бўлишига далилдир. Агар нарвон ёғочдан эканини кўрса, динининг заиф эканига далилдир. Тушида нарвондан юқори кўтарилганини ва нарвон оҳақдан эканини кўрса, подшоҳ бўлишига далилдир, агар оҳақдан бўлмаса, хайру манфаат кўришига далилдир. Агар нарвондан пастга тушганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушидан нарвондан ерга йиқилганини кўрса, улуғлик ва иззатдан тушиши ва зиён тортишига далилдир.

НАРД ҲИНАМОҚ (НАРД БОХТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нард Ҳинини дунёнинг ботил ва алдовчи коридир. Тушида нард Ҳинаганини ва рақибни устидан ғалаба қозонганини кўрса, дунёнинг ботил иши ва алдови билан бировни енгизишига далилдир. Агар рақибни уни енгса, таъбири аксинча бўлади.

НАРГИС ГУЛИ (НАРГИС) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги наргис доно, чиройли ва латофатли кишидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наргис ширин сўзга далилдир. Агар аёл киши тушида наргис топганини ёки биров унга берганини кўрса, чиройли фарзанд туғилишига далилдир, агар эри бўлмаса, чиройли эрга тегишига далилдир. Агар наргисни ердан суғириб олганини кўрса, хотинини талоқ қилади ёки фарзанди ўлади. Тушида наргис гулини танасидан узиб олганини ва фуломига берганини кўрса, фуломининг қочиб кетишига далилдир. Агар аёл киши бир даста наргисни эрига берганини кўрса, эри талоқ қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наргис уч нарсани билдиради: доно ва чиройли кишини; фарзандни; дўстлиги узоқ давом этадиган дўстни.

НАРСАЛАРНИНГ ҚАЛТИРАШИ ЁКИ СИЛКИНИШИ (ЛАРЗИДОНИ ЧИЗҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида осмон силкинганини кўрса, ўша диёрда фитна, зулм ва фасод кўп бўлишига далилдир. Агар Қуёш ва Ойнинг силкинганини кўрса, ўша диёр подшоҳсига ранж ва зарар етишига далилдир. Тушида юлдузларнинг силкинишини кўрса, подшоҳ яқинлари-

нинг орасида тўпалон юз беришига далилдир. Агар Ернинг силкинишини кўрса, фитна ва офатга далил бўлади. Агар тушида тоғнинг силкинишини кўрса, ўша диёр подшоҳига зарар етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида Аршнинг силкинишини кўрса, олимлар бузуқлиги ва бедиёнат эканига далилдир. Агар Лавҳ ва Қаламнинг силкинишини кўрса, дабирлар ва илм аҳллариининг аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Агар тушида етти қават осмоннинг силкинишини кўрса, Ҳақ субҳонаҳу ва таъолонинг ғазоби ва азобига ўша диёр аҳлининг дучор бўлишига далилдир. Агар тушида Ой ва Қуёш юлдузлар томон силкинаётганини кўрса, ўша диёр подшоҳининг қатли ва қон тўкишига далилдир. Тушида подшоҳнинг уйи ёки кўшки силкиганини кўрса, ўша мавзе аҳлига қийинчилик ва офатлар юзланишига далилдир. Тушида бадани силкинаётганини кўрса, мусибат ва фасодга далилдир.

НАСИҲАТЧИ (МУЗАККИР) – Музаккир – бу панду насиҳат қилувчидир. Тушида одамларга панду насиҳат қилаётганини кўрса, шодлик топишига далилдир, агар бемор бўлса, шифо топади, душмани бўлса енгади.

Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида одамларга насиҳат қилганини кўрса, дин созлиги ва охирати яхши бўлишига далилдир. Тушида одамларга насиҳат қилувчи киши эканини кўрса, Худойи таъолодан паноҳ тилаши, зиён ва фитналардан омон сақлаши учун тавба қилмоғи зарур.

НАСИҲАТ ҚИЛМОҚ (ПАНД ДОДАН) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида охират ободлигига фойдаси етадиган насиҳатларни бир солиҳ одамга айтилаётганини кўрса, демак ўша одам дини ва дунёсини обод қиладиган бир башорат эшитишига далил бўлади. Агар бунинг акси бўлса, ўша одамнинг дини ва дунёси фасод ва табоҳ бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, динини яхшилаш учун бирор кишига қилинган насиҳат яхши бўлади. Тушда насиҳат қилувчи Аллоҳга яқин бўлган фаришта бўлиб, бу фаришта туш эгасига унга етишиш мумкин бўлган яхшиликлардан башорат беради, бунинг учун шукр келтирмоғи лозим. Диннинг бузили-

шига таъсир қиладиган насихат соҳиби дев, ажим (шайтон) бўлиб, динининг бузилиши ва фасод бўлиши ҳақида хабар беради, бунинг учун тавба қилмоқ ва Худога қайтмоқ лозимдирки, бу тавба билан Аллоҳ уни ёмонликдан асрагай ва Ҳақ таъоло азобидан қутулгай.

«НАСР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Наср» сурасини ўқиётганини кўрса, Худойи йўлида таваккул йўлидан боришига далилдир.

НАСРОНИЙЛИК (ТАРСОЙ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, агар бир мусулмон тушида тарсо (насроний) бўлиб қолганини кўрса, у бидъат ва гумроҳлик йўлига тушишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар у тарсо бўлиб қолса, душман бўлса душмани устидан ғалаба қазонади, чунки тарсо бу насроний бўлиб, насроний сўзи нусрат, яъни ғалаба сўзидан олингандир. Агар тарсо мусулмон бўлиб қолса, мусулмон бўлиши ёки ўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, ҳар ким тарсолар билан ҳамсухбат бўлганини кўрса, улар билан дўст ва тарафдор бўлишини, эътиқоди исломда заифлашувини билдиради.

НАЪМАТАК (НАСРИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наъматак, агар ўз вақтида бўлса, кўрган кишига бирор нарса етишига далилдир. Яна айтишларича, фарзанд туғилишини билдиради. Кимдир тушда унга бир даста наъматак берганини кўрса, берган одам билан унинг орасида сўзлашув пайдо бўлади. Агар наъматак гулини дарахти устида кўрса, унга хуррамлик етишига ёки бирор кишидан озгина нарса топишига далилдир.

НАҚҚОД³⁶ – Тушдаги наққод – олим, доно ва ҳаким кишидир, чунки у ҳар бир нарсанинг яхшисини аниқловчи бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, диндор ва солиҳ киши тушида наққод бўлиб қолганини кўрса, дин ва Қуръон илмларини ҳосил қилишига далилдир. Агар у бойлик талабгори бўлса, шаараф ва улуғлик ҳосил қилишига ва дунё молини ихтиёр қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наққод ақлли ва нар-

саларнинг яхши ёки ёмонлигини, одамларнинг солиҳ ёки фосид эканини ажратувчи кишидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наққод тўрт нарсага далилдир: доно кишига; ҳокимга; ақлли кишига; ишларни текширувчига.

НАҚҚОШЛИК, БЕЗАК ВА НАҚШ СОЛИШ, (НИГОРГАРИЙ)

– Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида уйнинг шифти ва деворларига нақш ва безак солганини кўрса, дунёни яхши кўриши ва дунёга учиб, унга мағрур бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наққошлик ва сувраткашлик ботил ва ноҳақ ишдир, чунончи, Ҳақ таъоло буюради: «**Ўшанда (Иброҳим) отаси ва қавмига: «Сизлар доимо сифингидан бу ҳайкаллар нимадир?!» – деди**» (Анбиё сураси, 52-оят).

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наққошлик дунёга берилиш, тўғри йўлни қўйиб, ботил йўлга киришга далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз қўлига бўёқ қўйиб, безак солаётганини кўрса, дунё касбида макру ҳийла эгаси эканига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наққошлик тўрт нарсага далилдир: дунё оройишига; ботил ишга; макру ҳийлага; алдов ва ёлғонга.

«НАҲЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Наҳл» сурасини ўқиётганини кўрса, ҳалол ризқ топиши ва дин аҳлининг дўсти бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича қийинчилик ва офатдан омон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Ҳақ субҳонаҳу таъоло унга илм ато қилишига далилдир.

НЕФТ (НАФТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нефт нобакор аёл бўлади. Агар аёл киши тушида ўзига нефт суркаётганини кўрса, бошқа нобакор аёлга қўшилишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ҳаром ейди. Тушида нефти кўп эканини кўрса, ҳаром мол тўплашига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нефт уч нарсага далилдир: нобакор аёлга; ёш чақимчи йигитларга; ҳаром молга.

НИЛ ЎСИМЛИГИДАН ОЛИНАДИГАН РАНГ (НИЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нил ўсимлигидан олинадиган ранг ғаму андуҳ бўлади. Тушида ўзида нил ранги борлигини кўрса, унинг миқдорича ғаму андуҳ тортади. Тушида бировга нил берганини ёки нили йўқолиб қолганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилишига далилдир. Тушида ўз либосини нил ранги билан бўялганини кўрса, ғаму андуҳ етишига, қариндошлари ва дўстлари сабабли мусибат юз беришига далилдир. Тушида нил истеъмол қилганини кўрса, дарёда офат етишига далилдир.

НИЛУФАР ГУЛИ (НИЛУФАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида нилуфарни ўз жойида, ўз вақтида, ўз танасида кўрса, бировдан бирор нарса етиши ёки солиҳ фарзанд туғилишига далилдир. Агар танасидан жудо бўлганини кўрса, ғаму андуҳ бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, нилуфар гулини дарахтидан узиб олиб, гуломига берганини кўрса, гуломи қочиб кетишига далилдир. Агар бирорта дўсти унга нилуфар гулининг бир дастасини берганини кўрса, уларнинг орасига жудолик тушишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги нилуфар ўсимлиги ўзига зиён етказадиган канизакка далилдир.

НИНА (СЎЗАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда кийим тикаётганини кўрса, аҳволи яхши бўлишига далилдир. Агар нинаси йўқолиб қолганини кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга нина берганини кўрса, ўша киши унга мушфиқ ва меҳрибон бўлишига далилдир. Агар кўпгина ниналари борлигини кўрса, хайрият ва ишларида созликка далилдир.

«НИСО» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида «Нисо» сурасини ўқиётганини кўрса, мерос топишига ва қариндош ҳамда аҳли оиласи кўпайишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, молу неъматини кўп бўлишига далилдир.

НОВВОТ (НАБОТИ ЖУЛЛОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги новвот ширин сўздир. Новвотнинг кўплигини кўрса, молу неъматга далилдир. Тушида кимдир унинг оғзига новвот солиб қўйганини кўрса, ўша одамдан ёқимли сўз эшитишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қопда новвоти борлигини кўрса, унинг миқдорича молу неъмат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги новвот беш нарсага далилдир: ширин сўзга; ўпич беришга ; фойда ва бойликка; фарзандларга; ҳалол ризққа.

НОВШАДИЛ (НЎШОДИР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги новшадил ғаму андуҳ бўлади. Тушида новшадил борлигини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Тушида новшадил истеъмол қилганини кўрса, ғаму андуҳи оғирроқ бўлишига далилдир.

«НОЗИЪОТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Нозиъот» сурасини ўқиётганини кўрса, жон беришда ўлимдан қўрқмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тавба қилади ва азобдан омон бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, қалби макр, ҳийла ва хиёнатдан пок бўлади.

НОК (АМРУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ўз вақтида еган нок агар у кўк ва ширин бўлса, ҳалол мол топишига далилдир. Агар нокнинг ранги сариқ бўлса, беморликка, агар нок яшил ёки қизил бўлиб, унинг таъми ширин бўлса, ҳалол мол топишига, агар турш ва бемаза бўлса, ғамга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кўк ҳамда ширин нокни ўз вақтида кўрса, мурод тополмаслигига далилдир. Тушида нок еяётганини кўрса, фойда топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда нок емоқ бешта нарсани билдиради: ҳалол молни; бой бўлишни; аёлни; муродига етишни ва фойдани.

Агар подшоҳ нок еяётганини кўрса, бир улуғ кишидан ейилган нок миқдорига мувофиқ фойда кўришига далилдир.

НОМЛАШ, АТАШ (НОМ ГАРДОНИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ном қўйиш ва аташни кўрса, агар унинг номи бошқа номлардан яхшироқ эканини кўрса, масалан, Муҳаммад, Аҳмад, Саъд, Саъид, Солиҳ ва шунга ўхшаш бўлса, хайрият ва созликка далилдир. Тушидаги лақаб унинг номи ва лақабидан баттар ёмон бўлса, ёмонлик ва зиёнга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда яхши ном ва яхши лақабни эшитиш, масалан, Абу Хайр, Абул Фазл, Абу Саъид, Абул Баракот ва шунга ўхшашлар бўлса, хайрият ва эзгуликка далилдир. Бунинг аксини кўрса, масалан, Абу Жаҳл, Абу Лаҳаб, Утба, ва шунга ўхшашлар бўлса, уларга Аллоҳнинг лаънати бўлсинки, ёмонлик ва зиёнга далилдир, чунончи, бу ҳақда китобнинг бошида баён қилдик.

НОНЛАР (НОНҲО) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушда покиза нонларни кўрса, роҳатни билдиради. Агар нон тоза ва покиза бўлмаса, нохуш ҳаётни билдиради. Тушида нон сотиб олганини ва уйига олиб келганини кўрса, хайру манфаатга ва ҳалол молдан етадиган фаровон турмушга далолат қилади. Тушида бировга нон берганини кўрса, ўша кишига роҳат етказишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида иккита – учта нон топганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилиб, шоду хуррамликка етишига далилдир. Агар нотаниш ерда яримта нон топганини кўрса, ярим умри ўтганига далилдир. Тушида озгина нон топганини, бироқ уни ея олмаганини кўрса, ажали яқин келганига далилдир. Тушида нонлари кўп эканини, бироқ уларни емаганини кўрса, унинг миқдорича бойлик топишига далилдир. Тушида нонни иссиғича еганини кўрса, унга ғам етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида иссиқ нон кўрса, лаззат ва роҳатга далилдир. Қотган нон бунинг акси бўлади. Кепак ейиш очарчиликни билдиради. Тоза ва иссиқ нон ейиш подшоҳнинг адлу инсофига далилдир. Қўноқ унидан қилинган нон ҳаётнинг торлиги ёки парҳезгарликни билдиради. Тушида қотган нон еганини кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Тушида лочира нонини ейиш умрнинг қисқалигига далил бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нон амирлар, улуғ одамлар ва раҳбарларни билдиради. Агар султон тушида

битта нонни кўрса, мулки зиёда бўлишига далилдир. Агар буни савдогар кўрса, бойлиги зиёда бўлишига далилдир. Тушдаги битта нон, кишининг қадрига қараб, бир дирам пулдан то минг дирамгача бўлади.

Дониёл (а.с.)нинг айтишича, тушда кўриладиган нарсалар ичида ҳеч нарса нон кўрганга етмайди, чунки тушдаги нон машаққатсиз қўлга тегадиган ҳалол молдир. Тушда нон пишириш тирикчилик ортидан меҳнат қилиш ва нон топишга интилиш, мол орқали улуғлик топишга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нон тўрт нарсани билдиради: ёқимли ҳаётни; ҳалол молни; шаҳарни; хайру баракатни.

Билгинки, тушдаги нон бойлик қидирувчи кишидир. Тушида нонвой бўлиб қолганини кўрса, жанг ва хусумат орқали кўп бойлик ҳосил қилишга далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги нонвой одил подшоҳни билдиради.

НОРАНЖ* (НОРАНЖ) МЕВАСИ – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, норанж сариқ рангли бўлиб, хушбўй ҳидга эга, кўриниши яхши ва покиза, Жаннат меваларидан, шунинг учун уни тушда кўриш яхшидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги биттадан учтагача бўлган норанж фарзандни билдиради, учтадан ошса, унинг миқдорича мевофик, бойликка далилдир. Тушда яшил норанж яхши бўлади. Ўз фаслида кўрилган сариқ норанж ёмондир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушидаги норанж яшил бўлса яхши бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги яшил норанж беморлик ва ғаму андуҳга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги норанж тўрт нарсани билдиради: дўстни; низони; фарзандни; одамлардан етадиган фойдани.

НОРДОН НАРСАЛАР (ТУРШИЙҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда нордон нарсаларни емоқ ғам хаёл ва ваҳима бўлади, хусусан нордон мевалар. Агар кимдир тушида унга нордон нарсаларни берса, ўша кишидан ғаму андуҳ ва ранж ети-

*Норанж – апельсин ва мандарин меваларининг бир тури.

шини билдиради. Агар бирор нордон нарсани бировга берганини кўрса, ўзидан у кишига ғаму андуҳ етишига далил бўлади. Умуман, тушдаги нордон нарсалар ҳеч қандай яхшиликка далил эмас.

«НОС» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Нос» сурасини ўқиётганини кўрса, Худойи таъоло уни ёмон кўзлардан асрашига ва ризқи фаровон бўлишига далилдир.

НОҒОРА (ТАБИРА) – Табира (ноғора) форс тилида табл дейилади. Уни тушда кўрмоқ, макру ва ёлғон сўз бўлади. Бу сифатлар ноғора чалувчига далолат қилади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ноғора овозига оёқ ўйнатаётганини ва рақсга тушаётганини кўрса, ғаму андуҳ ва мусибатга далилдир. Агар тушида ноғора чалаётган бўлса, ёмон сўз айтиши ёки номаъқул бир иш қилиб, у билан машғул бўлишига далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги ноғора ёқимли, лекин ботил овоз ҳисобланади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ноғора чалаётганини кўрса, ботил ишлар ёки асли йўқ нарсаларни билдиради, одамлар учун берган ҳар бир ваъдаси ёлғон бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда ноғора чалмоқ нодонлик билан қилинадиган ишни билдиради ва оқибат натижада бу ишнинг ботил ва ёмон эканлиги ошкор бўлади. Тушда ноғора чалмоқ зоҳирда ширин ва чиройли сўз айтадиган, ботинда эса одамларни ғийбат қиладиган ҳамда ёқимсиз сўзларни айтадиган кишини билдиради.

«НУР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Нур» сурасини ўқиётганини кўрса, қалби илму ҳикмат билан мунаввар бўлишига далилдир.

НУҚСОН, КАМЧИЛИК (НУҚСОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз танида нуқсон борлигини кўрса, унинг миқдорича молига нуқсон етишига далилдир, бундан аёллар мустасно бўлиб, бу ҳолатда уларга яхшилик бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида молига ва бойлигига нуқсон етса, ўйга толиши ва зарар етишига далилдир.

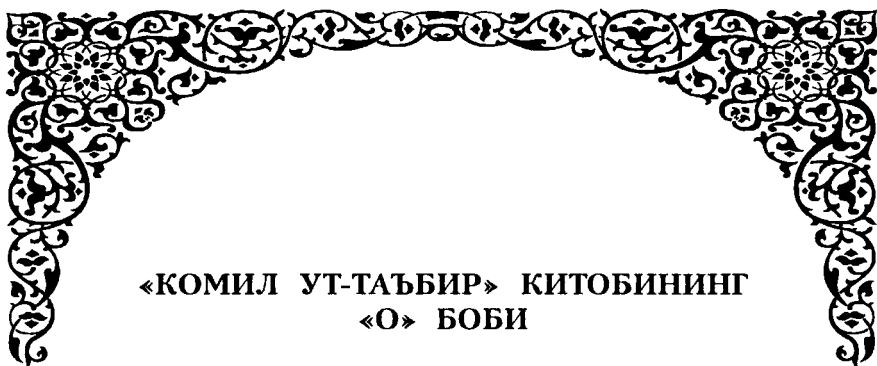
«НУҲ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Нуҳ» сурасини ўқиётганини кўрса, тавба қилиши ва охирати яхши бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳам шу таъбир бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, амри маъруф билан шуғулланади.

НҲХОТ (НАХУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нўхот хоҳ ҳўл бўлсин, хоҳ қуруқ бўлсин, ғаму андуҳга далилдир. Тушида бир кишидан нўхот олганини ва еганини кўрса, касб сабабли унга ғам етишига далилдир. Тушида қонда нўхоти борлигини кўрса, ғаму андуҳга гирифтор бўлишини билдиради. Тушида шўрва ёки гўшт билан пиширилган нўхот еганини кўрса, ғаму андуҳ камроқ бўлишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «О» БОБИ

ОБДАСТА (ОБДАСТОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги обдаста хазинабон ва соҳиби тадбир (тадбиркор) кишига далил бўлиб, унинг кирим-чиқим ишларида қўли бўлади. Подшоҳнинг обдаста берганини кўрса, подшоҳнинг хазиначиси ёки иш бошқарувчиси бўлишига далилдир. Агар ўзи бировга обдаста берганини кўрса, юқоридагига ўхшашдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги обдаста ходимга далилдир. Бу Худойи азза ва жалла қавли (сўзи)га мувофиқким, Аллоҳ таъоло айтади: **«Устиларида эса мангу ёш болалар айланиб юрурлар. Оқар чашмадан олинмиш (майли) қадаҳлар, кўзалар ва косалар билан»** (Воқеа сураси, 17 – 18-оятлар).

Агар унинг обдастаси синса ёки йўқолиб қолса, хотини ундан жудо бўлишига ёки ўлишига далилдир. Агар обдастан сув ичаётганлигини кўрса, фарзандли бўлишига далилдир, хусусан, суви тоза ва ширин бўлса.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда обдаста кўрмоқ беш нарсага далилдир: ходимга; хазинага; тадбиркорга; фарзандга; умид қилмаган жойдан бироз ризқ-рўз топишига.

ОБКОМА³⁷ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда обкома истеъмол қилса, ранж ва беморликка далолат қилади. Агар обкома ичаётганини кўрса, ичгани миқдорича унга касаллик юзланишига далил бўлади. Обкомани тўкиб юборса ёки ундан ҳеч нарса ичмаса қайғу ва ғамдан қутилиб шодлик топишига далилдир, агар бемор бўлса, шифо топишига далолат қилади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтадики, тушда обкома ичмоқ бешта нарсани билдиради: беморликни; ғамни; хусуматни; эҳтиёжни; хотини ва болалари ўртасидаги келишмовчиликни.

ОБНУС³⁸ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда обнусни кўрмоқ ўз ишида қаттиқ турувчи кишига далилдир. Аммо бу киши бой ва бахил бўлади, ундан бирор кимсага ҳеч манфаат етмайди.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги обнус юқорида айтилган хислатларга эга бўлган аёлга далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги обнус юқорида айтиб ўтилган сифатларга эга бўлган одамни билдиради.

ОБОДОНЛИК (ОБОДОНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Агар хароб жойни, масалан, масжид, мадраса, хонақоҳ ва шунга ўхшаш ерларни обод қилаётганини кўрса, ўзида ҳосил бўлаган соф дин, ақлу заковат ва охират савобига далилдир». Хароб ерни, масалан, сарой, дўкон ва шунга ўхшашларни ўзи ободон қилаётганини кўрса, бу жаҳоннинг хайрият ва фойдаларига эга бўлишига далилдир.

Обод жой йиқилиб, хароб бўлганини кўрса, ўша жой аҳлига бало ва мусибат етишига далолат қилади. Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, кимки ўзини ободон жойда муқим яшаётган бўлиб кўрса, ободонликни катта-кичиклиги миқдорича хайру манфаат кўришга далолат қилади. Агар аксини кўрса, унга зиён ва заҳмат етишига далилдир.

Ҳазрати Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ободонликни кўриш тўртта нарсага далолат қилади: бу дунё ишларининг соз бўлишига; хайру манфаатга; муроду мақсад ҳосил бўлишига; юришмай қолган ишларнинг юришиб кетишига.

Маълуминг бўлсинки, барча нарсанинг тириклиги сув билан, Аллоҳ таъоло айтади: «**Кофир бўлганлар осмонлар ҳам, Ер ҳам** (аввалда) **яхлит бўлганини, бас, Биз уларни ёриб юборганимизни ва барча тирик мавжудотни сувдан (пайдо) қилганимизни кўрмадиларми?!**» (Анбиё сураси, 30-оят).

ОВ, ЎЛЖА, САЙД (НАХЧИР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ов унга итоаткор эканини кўрса, раҳбар ва улф бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ўғриларнинг бошлиғи бўлади. Агар тушида ов ёки ўлжа унга итоаткор бўлмаса, таъбири аксинча бўлади. Тушида овнинг шаклига кириб қолганини кўрса, динининг бузилиши ва бузуқ йўлга кетишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар сайдни тузоқ билан қўлга туширганини кўрса, сайднинг миқдорига мувофиқ дала одами-дан макру ҳийла орқали фойда ҳосил бўлишига далилдир. Тушида овнинг гўшtidан еганини кўрса, дала одамидан мол олиб тўплашига далилдир. Тушида сайд қилинадиган жониворлар ўртасига тушиб қолганини ва улар унга зарар қилмаётганини кўрса, далада яшайдиган бир гуруҳ ичига тушиб қолиши ва улардан хайру манфаат кўришига далилдир. Тушида овланадиган ўлжалар ўзи билан сўзлашаётганларини ва итоаткор эканликларини кўрса, туш кўрвучи илм аҳлидан бўлса, подшоҳнинг яқини бўлиши ва бойлик топишига далилдир, агар илм аҳли бўлмаса, одамларни таажжубга соладиган бирорта ишни қилишига далил бўлади.

ОВ ҚИЛИШ (ШИКОР ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қўйларни, ёввойи буқаларни ёки кулоҳларни овлаётганини ва гўшtidан еяётганини кўрса, бунинг барчаси яхшиликка далилдир. Агар овни тутиб олганини кўрса, бойлик топади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, овни дом билан ёки чуқурга киргизиб турганини кўрса, зиёнга далилдир.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги овчи маишат қидирувчидир.

ОВОЗ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги эркак овози, агар баланд бўлса, одамлар орасида улуғлик топишига далилдир. Агар овози баланд бўлиб қолганини кўрса, овозининг баландлиги миқдоридан номи ва донғи баланд бўлишига далилдир. Овозининг заиф ва паст бўлиб қолганини кўрса, номи ва донғи паст бўлишига далилдир, масалан, уни ҳеч ким ёдга олмайди.

Кирмоний (р.а.) айтадики, овозининг баланд бўлиши эркаклар учун шараф ва ном қазонишига далилдир. Аммо аёллар овози баланд бўлиши кўп ҳолларда эркакларнинг акси бўлиб, яхшиликни билдирмайди.

ОДАМЛАР (МАРДУМОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кўпгина одамларни кўрса ва уларнинг устида яшил либослари бўлса, бу ором, шодлик ва дини покликка далилдир.

Тушида одамларнинг қора ва кир либосда эканликларини кўрса, бунинг акси бўлади. Одамлар кўк либосда эканликларини кўрса, мусибат ва андуҳга далил бўлади. Одамлар янги ва кенг кийимда эканликларини кўрса, неъматнинг фаровон бўлиши ва ҳаётнинг яхши бўлишига далилдир.

ОДАМЛАРНИ ЙИҚИТМОҚ ВА ОТМОҚ (АНДОХТАНИ МАРДУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бирор кишини йиқитаётганини кўрса, унинг учун душманга айланади. Агар бировга тош отганини кўрса, бирор кимсага сўз айтишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, уни зинода ёки бирор гуноҳда муттаҳам қиладилар. Агар сафол отганини кўрса, бирон қўпол сўз айтишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ҳар ким шакар ёки бодом топса ва уни отса, агар у киши машҳур киши бўлса, ундан отилган нарса миқдорича ҳадалар топади. Агар таниш киши бўлмаса, отган нарсаси миқдорича эътибор ва ато топади. Агар ҳар ким баён қилинган юмишлардан бирини чорваларга отса, ўз молини жоҳил одамларга сарф қилишга далилдир.

ОДАМ ТАНАСИ (ТАНИ МАРДУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, одам танасини тушда кўриш ғаму андуҳ бўлади, негаки танадаги ҳар бир нуқсон ёки ортиқчалик айшу маишатга далил бўлади. Агар танасини озгин ва ингичка кўрса, камбағаллик ва ишларига тўсиқ етишига далилдир. Семиз тана эса бадавлатлик ва ишларнинг юришиб кетишига далилдир. Баданидан ришта³⁹ чиқса ва ўсиб кетса, тирикчиликни хуш ўтказиши ва моли зиёда бўлишига далилдир. Агар у танини темир ёки мисдан эканини кўрса, умри узоқ бўлишига далил бўлади, ризқи ва неъматини сероб бўлади. Тани шишадан эканини кўрса, ажали яқинлашганига далолат қилади.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Агар тани тандуруст ва кучли эканини кўрса, ишлари жойида, сирлари яширин бўлади. Баданининг заиф эканини кўрса, камбағал бўлиб, сир-асрори очилиб кетишига далил бўлади».

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар танасида ортиқчалик кўрса, қувват, бойлик ва душман устидан зафар қазонишига белги бўлади. Агар танасида нуқсон кўрса, таъбири юқори-

дагининг аксидир. Баданининг бошдан оёқ шишиб кетганини кўрса, касал бўлишига далолат қилади.

ОДАМ МОЯГИ (ХОЙАИ ОДАМИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким ўз моягининг катта бўлиб қолганини кўрса, қувват, фарзанд ва молининг зиёда бўлишига далилдир.

Тушида ҳар икки моягининг кичрайиб қолганини кўрса, юқоридагининг аксидир. Агар тушида моягини кесиб юборилганини кўрса, душманлар унинг устидан ғалаба қазонишига далилдир. Агар тушида ўз моягини бировга берганини кўрса, харомзода фарзанд туғилиши ва насаби бошқа кишидан эканлигига далилдир. Агар тушида мояклари шишиб кетганини кўрса, кўп мол топишига далилдир, лекин унга душмандан хавф етади. Агар тушида мояклари чўзилиб кетганлигини, чунончи ерда судралиб юрганини кўрса, моли ниҳоятда кўпайишига далилдир. Агар тушида ўзга бир эркакнинг моягини тортганини кўрса, ҳар икки эркак бир-бирининг хотини билан бузуқлик қилишларига далилдир. Агар тушида ўз моягининг терисини тортаётганини кўрса, кимдир фарзандига ситам қилишига далил бўлади. Агар тушида кимдир унинг моягини қаттиқ ушлаганини кўрса, фарзандининг ўлими ҳақидаги хабарни эшитади. Агар фарзанди бўлмаса, ҳурмат ва эътибори камайишига далилдир. Агар тушида мояги тагидан кесиб олинганини кўрса, қуввати қирқилишига далилдир. Агар тушида мояklarининг ип ёки бошқа нарса билан боғлаб қўйилганини кўрса, ишлари чаппасидан кетишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги одам мояги душманнинг шиддатини қайтаришига далилдир. Агар тушида мояги нуқсонли эканлигини кўрса, душман унинг устидан зафар топишига далилдир. Агар тушида чап моягини суғуриб олганларини кўрса, ҳалок бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги мояк етти нарсага далил бўлади: фарзандга; молга; аҳли оиласига; обрў-эътиборга; улуғликка; хожатини қидиришга; муродига етишга.

«ОДИЁТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Одиёт» сурасини ўқиётганини кўрса, унинг оиласини яхши кўришларига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ғазога боради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ғазога бориб, зафар билан қайтади.

ОЁҚ (ПОЙ) – Дониёл (а.с.) айтадилар: "Кимки бир оёғини кесилганини ёки синганини кўрса, ярим моли кетишига далилдир. Агар ҳар икки оёғининг кесилганини ёки синганини кўрса, барча моли кетишига ёки ўзининг ўлишига далил бўлади".

Таъбирчиларнинг айтишларича, агар киши ҳар икки оёғининг кесилганини ёки синганини кўрса, сафарга чиқишига далил бўлади. Қарасаки, оёғи пўлат ёки мисдан эмиш, умри узун бўлишига далолат қилади. Агар оёғини шишадан эканини кўрса, умри тез тугаши ва моли соврилишига далилдир, чунки шиша боқий эмас, кучи камдир. Оёғи шал ёки иллатли эканини кўрса, ҳолатининг сушт ва заиф бўлишига далилдир. Агар яхши одам оёғининг шал бўлганини кўрса, динининг зиёда бўлишига далолат қилади. Оёғининг арқон билан боғлаб қўйилганини кўрса, бирор кишидан унга манфаат етишига далил бўлади. Оёғи йўқ бўлиб, ҳассатаёғ билан кетаётганини кўрса, бирор кишига суянишига далил бўлади, лекин у кишидан фойда топмайди. Подшоҳ ёки амалдор ҳар икки оёғининг кесилганини кўрса, амалидан тушишига далилдир ва моли барбод бўлади. Қараса, оёғи кумуш, тўпиклари олтин эмиш, юқоридаги далилнинг ўзидир. Қарасаки, оёғи касалманд эмиш, унга бирор зиён етишига далилдир. Оёғи устунга боғланганини кўрса, бунинг таъбири тузукроқ бўлади, чунки дарахт эркак кабидир, устун эса мурда каби. Оёғи тузоққа тушиб қолганини ёки бирор жойга кириб қолганини кўрса, макру ҳийлага дучор бўлишига далолат қилади, оғир-енгиллиги эса тузоқнинг қаттиқ, маҳкамлигига боғлиқ. Оёғи бирорта жойда ёки гўрда тойиб кетганини кўрса, дин ва дунё ишида оқсаб қолиши ёки бировнинг айтган ёмон сўздан ранжишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар икки оёқ ота ва она ҳукмидадир. Оёқда кўрилган ҳар қандай заифлик ва нуқсон ота-онага тааллуқли бўлади. Оёқлар кўп эканлигини кўрса, сафарга кетишига далолат қилади. Борди-ю, камбағал бўлса, бойга айланади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, оёғини туя ёки сигир оёғига ўхшаганини кўрса, қуввати ва моли зиёда бўлади. Оёғи худди от ёки эшак оёғи кабилигини кўрса, қуввати ва иззати

зиёда бўлишига далолат қилади. Оёғини даррандалар ёки ваҳший ҳайвонлар оёғи каби кўрса, ҳаромдан бирор нарса топади. Оёғини қушлар панжаси каби кўрса, касбу маишатнинг кучайишига далил бўлади, душман устидан зафар топади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда оёқ кўриш етти нарсага белги бўлади: маишатга; умрга; ҳаракатга; мол қидиришга; қувватга; сафарга; хотинга.

ОЁҚ БОЛДИРИ (СОҚ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги болдир ишончга эга бўлган мол ва маишатдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, болдир одам учун иззат ва обрўдир. Агар болдири бақувват эканини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар болдири заиф бўлса, аҳволи ҳамда ишларининг заиф ва паришон бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар болдири пўлатдан ёки кўрғошиндан эканини кўрса, умри узоқ бўлиши ва моли боқий бўлишига далилдир. Агар болдири синиб қолганини кўрса, бадани учун ёмон ҳол юз беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги болдир эркаклар учун хотинни, аёллар учун эрни билдиради. Агар болдирлари бир-бирига ўралиб қолганини кўрса, ҳалокат бўлиш хавфи борлигига далилдир. Агар болдирида мўйлар кўпчилигини кўрса, қарздор бўлиб қолишига далилдир. Агар болдиридан мўйларни қирганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги болдир тўрт нарсани билдиради: молни; маишатни; узоқ умрни; эркакларга хотинни, хотинларга эрни.

ОЙ (МОҲ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги Ой подшоҳнинг вазиридир. Тушида осмондаги ойни олса ёки уни ўз мулки деб билса, вазир билан душманлашувига далилдир. Тушида ойнинг ўрнида ўзини кўрса, подшоҳ вазири бўлишига далилдир. Тушида Ойнинг нуруни йиғиб олганини кўрса, вазирлик ишида бўлишига далилдир. Тушида Ойни осмондан олганини, унда нур йўқчилигини, бироқ қоронғи ва хира ҳам эмаслигини кўрса, ғамлардан шодликка чиқишини билдиради. Борди-ю, қоронғи ва хира ҳамда ўз жойида бўлмаса, подшоҳ вазири қайсидир ишда унга муҳтож бўлишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Ой подшоҳ бўлади, хусусан, агар у тўлин Ой бўлса. Тушида Ойнинг иккига бўлинганини кўрса, подшоҳ вазирининг ҳалок бўлишига далилдир. Агар Ойнинг ўзи билан сўзлашганини кўрса, одамлар ундан зулмга қарши ёрдам беришини сўраб, адолатни қарор топишини илтимос қиладилар. Агар Ой у билан сўзлашса, улуғлик топишига далилдир. Тушида иккита Ой бир-бири билан жанг қилаётганларини кўрса, икки подшоҳ бир-бири билан уруш қилишларига далилдир. Агар ўша иккита Ойдан бирининг йиқилганини, парчаланиб кетганини ёки нуқсон топганини кўрса, ўша иккита подшоҳдан биттасининг подшоҳликдан тушишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида Ойни қўлида тутганини ёки қучоғига олганини кўрса, хотин олишини билдиради. Агар Ой ҳилол (тўлмаган) бўлса, оладиган хотини аслу насаби жиҳатдан ўзидан кам бўлишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, бўлажак эри айтилган сифатда бўлишига далилдир. Тушида Ойнинг равшан ва покиза эканини ва уйга нур сочганини кўрса, ўша уйдан хотин олиши ва ундан фойдалар кўришига далилдир. Тушида ойни нимадир тусиб қўйганини кўрса, подшоҳнинг вазирга нисбатан ўзгариб қолишига далилдир. Агар Ойнинг тутилганини кўрса, вазирнинг аҳволи ёмон бўлиши ва ишдан кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида Ойнинг тўлин ой эканини, ўз жойида бўлиб, нури уйининг олдига тушиб турганини кўрса, ўша уй аҳли подшоҳ ёки вазирдан хайру манфаат топишига далилдир. Агар Ой тўлин Ой бўлиб, бироқ нурсиз эканини кўрса, унга ранж ва ёқимсиз ҳолат юз беришига далилдир. Агар ҳилол Ой ўз жойидан чиққанини, нури кўпайиб борганини ёки тўлин Ойга айланганини кўрса, фарзанд туғилиши ва у подшоҳ ёки вазир бўлишига далилдир. Агар ҳилол ўз жойидан чиқмаганини кўрса, фарзанд туғилиши ёки одамларни ғаму андуҳга солувчи бир оғир ишга мубтало бўлишига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, кимдир тушида Ойни кўрса, ўша диёр подшоҳининг уйида ўғил туғилишини билдиради. Агар Ой нурунинг кўплигини кўрса, ўша фарзандининг узоқ яшашига далилдир. Агар Ойни тўлин ҳолда кўрса, умри ўртача бўлишига далилдир. Агар Ойни нуқсонли ҳолда кўрса, подшоҳ ёки вазир хизматида машғул бўлишини билдиради.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида Ойни қўли билан олганини ёки Ойнинг қучоғига кирганини кўрса, доно ва олим фарзанд туғилишига далилдир. Агар бу тушни подшоҳ яқинларидан бири кўрса, фарзанди подшоҳ бўлишига далилдир. Тушида Ой, Қуёш ҳамда барча юлдузларни олганини, барчаси қора ва хира эканини кўрса, туш кўрувчининг ҳалок бўлишини билдиради, агар туш кўрувчи солиҳ одам бўлса, ғаму андуҳга тушиши бемор бўлишига, оқибат шифо топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда Ойни кўриш ўн етти нарсага далилдир: подшоҳга; вазирга; подшоҳ яқинларига; раҳбарга; шараф ва обрўга; дўстга; канизакка; ғулумга; ярамас ишга; ҳокимга; бузғунчи олимга; улуғ бошлиққа; отага; онага, фарзандга; улуғликка ва хотинга.

ОЙНА (ОИНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ойна тушда иззат ва мартаба бўлади. Тушида ойна кўрса ё биров унга ойна берса, ойнанинг катта-кичиклик миқдорича қадру қиммат, мартаба ва неъмат топади. Бировга ойна бераётганини кўрса, ўз молу матосини биров олдига қўяди. Кумуш ойнага қараётганини кўрса, ҳурмат ва иззатига нуқсон етади, чунки таъбирчилар кумуш ойнани макруҳ деб ҳисоблайдилар.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, киши пўлат ойнага қараётганини кўрса, хотини ҳомиладор бўлса, ҳамма томонлама отасига ўхшаган ўғил туғилишига далилдир. Агар аёл пўлат ойнага қараётган бўлса, ўзи ҳомиладор бўлса ҳамма томонлама ўзига ўхшаган қиз туғилишига далилдир. Борди-ю, аёл ҳомиладор бўлмаса, эри уни талоқ қилиб, бошқага уйланади, аёл эса бошқа эрга тегади. Ўғил бола ойнага қараётганини кўрса, унинг учун ука туғилади, агар қиз бола қараса, сингил туғилади. Агар подшоҳ ёки аёнлардан бири қараса, ишдан ажралади ва ҳукмронлик қўлдан кетади, бошқа одам унинг ўрнига ўтиради.

Хазрати Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушда ойна кўриш олти нарсага далилдир: хотинга; ўғилга; иззат ва фармонбардорликка; ёру дўстларга; ҳамкорга; аён ишга.

Яна унинг айтишича, мусофир киши тушида ойна кўрса, иззат ва улуғлик топади. Қиз ойна кўрса, эрга тегади, эрига азиз ва қадрли бўлади. Нотаниш киши ойна берса ва у ойнага боқса, гойибдаги дўстини кўриш билан шод бўлади.

ОЗОД БЎЛМОҚ (ОЗОД ШУДАН) – Дониёл (а.с.)нинг ай-тишларича, бирор киши озод бўлганини ёки бировни озод қилганини кўрса, бемор бўлса шифо топади, қарздор бўлса, қарзидан қутулади, Ҳаж қилмаган бўлса, Ҳаж қилади, кул бўлса, озод бўлади, гуноҳкор бўлса, тавба қилади, ғамгин бўлса, шод бўлади ва қайғулардан қутулади. Умуман олганда тушдаги озодлик жуда яхши ва ёқимли ҳолдир.

ОЛАТ (ЗАКАР) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги эрлик олати муборак ва ном чиқарувчи фарзанд бўлади. Ҳар ким тушида икки олати борлигини кўрса, ҳам фарзанд бўлиши, ҳам улукликка эришига далилдир. Тушида олати кесилганини кўрса, фарзандининг ўлишига далилдир. Тушида ўз олатини ўзи кесганини кўрса, фарзанд бўлмаслигига далилдир. Тушида олатининг суст бўлганини кўрса, фарзандининг бемор бўлишини билдиради.

Ибн Сири (р.а.) айтадики, олатнинг катталиги фарзандларнинг кўплиги ва машҳур бўлишига далилдир, олатнинг кичиклиги бунинг аксидир. Тушида олати шохларга ўхшаб кўпайиб турганини кўрса, фарзандларининг кўпайишини билдиради. Тушида олатидан балиқ чиққанини кўрса, қиз фарзанд туғилишини билдиради. Олатидан мушук чиқиб кетганини туш кўрса, ўғри ва қароқчи фарзанд туғилишига далилдир. Олатидан қуш чиққанини туш кўрса, ўша қушнинг қандайлиги билан таъбир қилинади.

Агар олатидан сичқон чиққанини туш кўрса, хайрияти бўлмаган нобакор қиз туғилишига далилдир. Олатидан илон чиққанини туш кўрса, ўзига душман бўладиган ўғил туғилишига далилдир. Олатидан чаён чиққанини туш кўрса, илон таъбирини билдиради. Олатидан чаён ва чумоли чиққанини кўрса, пасткаш, ярамас ҳамда аъзо тузилиши заиф фарзанд туғилишини билдиради.

Олатидан нон чиққанини туш кўрса, хотини ва фарзанди камбағал бўлишига далилдир. Олатидан кунжут чиққанини кўрса, бирор киши унинг хотинини пинҳона яхши кўришига далилдир. Олатидан йиринг чиққанини кўрса, таъбири юқоридагининг аксидир. Олатидан маний (эрлик уруғи) чиққанини кўрса, унинг миқдорига қараб мол топишига далилдир. Олатидан қон чиққанини туш кўрса, ҳайзли аёл билан қовушишига далилдир. Олатидан олов чиққанини, оловнинг ярми Шарққа, ярми Ғарбга

кетганини кўрса, Фарбу Шарқнинг подшоҳи бўладиган фарзанд туғилишига далилдир. Олатидан гўнг чиққанини кўрса, бачавозликка мойил эканини билдиради. Тушида олати уйғонгани ва қотганини кўрса, бахту иқболи мустаҳкам бўлишини билдиради. Тушида олати маҳкам ва узун бўлганини кўрса, болалари кўпайишига далилдир. Олатининг атрофидан парлар ўсиб чиққанини кўрса, номи ўз диёрида машҳур бўлишини, ҳурмат ва эътибори ошишини билдиради.

Тушида ўз моягини жойидан чиқариб, яна ўрнига қўйганини кўрса, фарзанди ўлиб, бошқа фарзанд туғилишига далилдир. Олатидан мўй ўсиб чиққанини кўрса, фарзанди томонидан шод бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида олати ўзидан жудо бўлганини кўрса, фарзанди ўлиши ёки молининг талон-тарож бўлишини билдиради. Тушда олатнинг ҳаракатга келиши кучу қувват ва ризқнинг фаровон бўлишига далилдир. Тушида олатининг ёрилиб, қон равон бўлганини кўрса, молига зиён ва фарзандига ўлим келишига далилдир. Тушида олатининг шишиб кетганини кўрса, моли кўпайишини билдиради. Тушида бир гуруҳ унинг олатига урганларини кўрса, маишатининг бузилишини билдиради. Агар олатининг ўртасидан боғлаб қўйилганини кўрса, гувоҳлик беришдан қайтишини билдиради. Аёл киши тушида олати борлигини кўрса ва ўзи ҳомиладор бўлса, ўғил туғилишини, бироқ боласи ўлишини билдиради, агар ҳомиладор бўлмаса, ҳомиладор бўлишини билдиради. Тушида олатининг ингичка эканини кўрса ҳам юқоридаги таъбирни беради.

Тушида олатининг баъзи қисми кесилганини кўрса, фарзанди ўлиши ёки молининг тарож бўлишини ёхуд обрўйи тушишини билдиради. Агар олатининг тешигидан марварид ва жавоҳирлар чиққанини кўрса, олим ва тақводор фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда олатни кўриш етти нарсага далилдир: фарзандги; оила аъзоларига; молга; умрга; улуғликка; ҳожатини қидиришга; иззат; ҳурмат ва аҳволнинг яхши бўлишига.

ОЛДИ-СОТДИ (ХАРИДУ ФУРУХТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олди-сотди яхши бўлади, чунки дирам ва

динор билан қилинади, агар матони мато эвазига қилинса, бунда ҳам хайру манфаат бўлади.

«ОЛИ ИМРОН» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, агар «Оли Имрон» сурасини ўқиётганини кўрса, барча ёмонликлардан омон ва озод ҳамда ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар «шаҳидаллоҳ» оятини ўқиётганини кўрса, Аллоҳ ёзган тақдирга рози эканлигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар қарз бўлса, қарзидан қутилади ва одамлар уни эъзоз қиладилар.

ОЛИМ (ОЛИМ) – Тушида олим ёки фақих бўлганини кўрса, аслида эса илмсиз бўлса, одамларнинг тилига ёмон от билан тушишига далилдир. Агар оилада олим ёки фақих бўлса, илми янада зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида қози, ҳаким, хатиб, ўлган ёки тирик олим қўрқув ва ваҳима мавжуд бўлган бир мавзедан ўтганини кўрса, ўша мавзе одамлари қўрқув ва ваҳимадан омон бўлишлари ва уларнинг подшоҳи одил бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида одамларга илм ўргатаётганини кўрса, аслида ўзи илм аҳлидан бўлмаса, ўша диёрдан қочиб кетишига далилдир. Агар аслида олим бўлса, иззат ва обрў топишига далилдир. Агар илм эвазига совға олганини кўрса, унга пора беришларига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олим тўрт нарсани билдиради: давлатни; қозини; ҳакимни ва хатибни.

ОЛМА (СИБ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олма агар кўк бўлса, фарзандни билдиради, қизил бўлса, подшоҳдан келадиган фойдани, оқ бўлса, савдогарлардан келадиган фойдани, сариқ ва нордон бўлса, беморликни билдиради. Агар тушида оқ олмани иккига бўлганини кўрса, бирор ишда шерик бўлган кишидан жудо бўлишни билдиради. Агар қизил олмани дарахтдан олганини ва еганини кўрса, оиласида қиз туғилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олма хайриятни бил-

диради. Агар олма аччиқ бўлса, нохуш хабарни, ширин бўлса, яхши хабарни билдиради.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида олмасини борлигини кўрса ва уни еса, фойда топади. Олма туш кўрувчининг ҳимматини ва унинг сифатини билдиради. Агар подшоҳ тушида олма кўрса, мамлакат топишига далилдир. Агар олмани савдогар кўрса, тижорати яхши бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олма етти нарсага далилдир: фарзандга; фойдага; беморликка; канизакка; молга; улуғликка; туш соҳибининг ҳимматига.

ОЛМАХОН (САНЖОБ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги олмахон мусофир ҳамда бой кишидир. Олмаҳоннинг тушдаги териси, юнги ва суяклари мол ва мурод бўлади. Унинг гўшти мусофир одамнинг молидир. Агар тушида олмахонни ўлдирганини ва терисини шилиб олганини кўрса, мусофир бир одамнинг молини йўқ қилади ёки зўр билан тортиб олади.

Кирмонийнинг айтишича, тушида олмахоннинг терисини жубба (чопон) учун шилганини ва олмахоннинг томоғидан қон оқаётганини кўрса, ғариб ва мусофир бир одамнинг молини тортиб олишига далилдир.

ОЛОВ (ОТАШ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, кимки тутунсиз олов кўрса, подшоҳга яқинлашади, юришмаган ишлари юришади. Биров уни оловга ташлаганини ва оловда ёнганини кўрса, подшоҳ унга ситам қилишига далилдир, лекин тезда озод бўлади ва башорат ҳамда яхшилик топади. Чунончи, Худойи таъоло «Каломи Мажид»ида айтади: **«Биз айтдик: «Эй, олов, Иброҳим учун салқин ва омонлик бўл!»** (Анбиё сураси, 69-оят). Агар олов уни куйдирмаганини кўрса, хоҳишсиз сафарга чиқади. Олов баданини куйдирганини кўрса, куйган жойнинг миқдорига қараб, унга зиён ва зарар етади. Агар уйига олов тушганини ва баданининг ҳаммасини куйдирганини ва олов ловиллаб ёниб турганини кўрса, юрагида ҳеч қандай кўрқув бўлмаса, унга етадиган меҳнат ва мусибатдан бемор ва заиф бўлишига далилдир, бу беморлик шамоллаш, ўлат, чечак, қизамиқ ва шунга ўхшашлардир. Ўша оловдан қўлига олса, олинган олов миқдорига мувофиқ унга ҳаром мол етади. Агар олов тутун билан бирга бўлса,

ҳаром мол унга жанг ва хусумат орқали қийинчилик билан ҳосил бўлади. Агар оловнинг тафти ва иссиғи ўзига етиб келаётганини кўрса, уни узоқдан ғийбат қилишларига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Агар олов шуъласини одамларга етаётганини кўрса, одамлар орасига адоват ва душманлик солишига далолат қилади. Савдогар ўз дўкони ва матоларига олов тушганини кўрса, матоларини шамолга совуриши ёки бир дирҳам (пуллик) молларни уч дирҳамга сотишига, ҳеч кимга шафқат қилмаслигига далилдир. Кимки уйига ўт тушганини кўрса, у киши жанг, фитна ва султон жабрига йўлиқишига далилдир. Агар олов либосини куйдирганини кўрса, ўз яқинлари билан мол туфайли жанг ва хусумат қилиб, ғамгин бўлишига далилдир. Агар бирор ерга катта олов тушганини кўрса, ўша ерда фитна ва жанг бўлишига далолат қилади. Ёнган нарсани кўрса, хотини туфайли ким биландир хусуматлашади».

Агар бирор шаҳарга, маҳаллага, ёки саройга олов тушган бўлса нимаики бўлса, барини куйдирса, оловдан даҳшатли овоз чиқаётган ва кўкка ўралаётган бўлса, ўша жойда жанг ва қирғин бўлиши ёки оғир касаллик юз беришига далилдир. Олов баъзи нарсаларни куйдириб, баъзиларини куйдирмаса, даҳшатли овозга эга бўлмаса, ўша диёрда уруш ва жанг бўлишига далилдир. Агар олов ўрламаса ва нури йўқ бўлса, оғир касалликка далилдир.

Агар оловни тутунли кўрса, ишларда ваҳима ва кўрқинч бўлишига далилдир. Агар оловнинг осмондан тушиб, бирор шаҳар, бирор маҳалла ёки бирорта саройни ёндириб юборганини кўрса, айтилган бало ва фитна ўша жой аҳолисига тушади. Оловнинг даҳшатли овозга эга бўлиб, ўрлаб, бирор ерга тушганини кўрса, бироқ зарар етказмаса, ўша ер одамлари орасида ҳар хил гаплар ва тилда хусуматлар юз беришига далил бўлади. Агар ер остидан даҳшатли олов чиқиб, осмонга кўтарилганини кўрса, ўша оловнинг миқдори ва кучига мувофиқ дўстлар ёлғон ва бўҳтон сўзлар орқали Худо билан жанг қиладилар. Агар оловни бир жойдан иккинчи жойга қараётганини кўрса, бироқ олов ҳеч зарар келтирмаётган бўлса, демак манфаат топади, камбағал бўлса, бой бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, кимки осмондан худди ёмғир каби олов ёғаётганини кўрса, ўша жойда подшоҳ томонидан бало келиб, қонлар тўкилишига далилдир. Осмондан олов

тушиб, ёйиладиган нарсасини куйдириб юборса, унинг тоатлари Худо томонидан қабул қилинган бўлади. Агар осмондан олов тушиб, ҳеч кимни куйдирмаса, бу Хақ таъолонинг қўрқитиши бўлади. Яна бу подшоҳдан етадиган қўрқинч бўлиши ҳам мумкин. Агар бошини катта олов қиздираётганини кўрса, катта подшоҳга яқин бўлишига далилдир. Оловда бирор нарса пишираётганини кўрса, диний ва дунёвий ишлари яхшиланишига далилдир. Осмондан олов тушиб, ердаги ўсимликларни ёндириб юборганини кўрса, ўша диёрда, наувзу биллаҳ, фожиали ўлимлар кўп бўлади. Катта олов қубба ёки минорани ёндирса, ёша ер подшоҳи ҳалок бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, ердан олов чиқиб, нур таратса, ўша ерда хазина борлигига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтади: «Агар олов парчаларини еб юбораётган бўлса, етимларнинг молини ейишига далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Етимларнинг мол-мулкларини зулм йўли билан ейдиган кимсалар, албатта, қоринларида олов еган бўлурлар ва албатта, дўзахда тобланурлар»** (Нисо сураси, 10-оят). Оғзидан олов чиқаётганини кўрса, ёлғон ва бўҳтон гапиришига далилдир. Унинг ёнида олов ёнаётган бўлса ва унга зиён еткизмаса, хайрият ва яхшилик топишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Сизлар ёқаётган оловни (ўйлаб) кўрдингизми!?»** (Воқеа сураси, 71-оят).

Агар одамларга ўт қўяётган бўлса, душманлар устидан ғалаба қазонишига далилдир. Агар олов уни куйдираётгани, аммо нурсиз эканини кўрса, сарсом (менингит) касалидан бемор бўлишига далилдир. Агар ўша оловда нур бўлса, яқинлари ёки фарзандлари оиласида бола туғилади ва бу болага одамлар сано (мақтов) ўқийдилар ёки ўша олов нурининг миқдорига қараб давлат ва улуғлик топади. Агар жанг майдонида олов кўрса, оғир касаликлар, масалан, чечак, ўлат, сарсом (менингит) ва, наувзу биллаҳ, фожиавий ўлимга дучор бўлади. Агар оловни тутунли кўрса, подшоҳдан унга ваҳима ва қўрқинч юз беришига далилдир. Агар оловни бозорда кўрса, бозордагиларнинг диёнатсизлигига, савдо ишида инсофсиз ва олди-сотдида ёлғончи эканликларига далил бўлади. Бирорта диёрда олов тушганини кўрса, ўша диёрда подшоҳ эл мулкани мусодара қилишига ва халққа зулм етишига далил бўлади. Бирор кишининг либосига олов туш-

ганини кўрса, ўша кишига мусибат, қўрқинч ва ваҳима етади. Агар ўзини олов устида турганини кўрса, унга ранж етишига далилдир.

ОЛОВ АЛАНГАСИ (ШАРОРАЙИ ОТАШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олов алангаси ўзига етадиган ёмон гапга далилдир. Агар ўзига ҳисобсиз олов алангаси тегаётганини кўрса, офир меҳнат ва балога гирифтор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бирор шаҳар ёки кўчага олов алангаси тушса, ўша мавзеда жанг ва фитна пайдо бўлишига далил бўлади. Агар олов алангасини кучли кўрса, унга Худойи азза ва жалланинг азоби етишига ёки ўша мавзеге етишига далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Дарвоқе, у (жаҳаннам) қасрдек (улкан) алангаларни отур**» (Мурсалот сураси, 32-оят). Олов алангаси одамлар орасига тушганини кўрса, ўша мавзедаги одамлар бири-бири билан жангу хусумат қилишларига далил бўлади. Ўт қўймоқ ва олов билан ўйнамоқ қаттиқ ёмон гапиришга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қўлида бир пора оловни кўрса, подшоҳнинг ишларига машғул бўлишига далил бўлади. Агар ўша олов билан тутун ҳам бўлса, бу ишда олов унинг қўлига ўтиб қолганини кўрса, подшоҳ хизматида ҳаром мол топишига далилдир. Агар ўша оловдан бир бўлагини одамларга берса, унинг қилмишидан одамларга кулфат ва зарар етишига ва одамларнинг унга душман бўлишига далилдир. Агар у билан бирор нарса пиширса ва еса, ёқимли сўзлар эшитишига далолат қилади.

Имоми Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда оловни кўриш йигирма беш нарсани билдиради: фитна; жанг; фасод; қийинчилик; душманлик; ёқимсиз сўзлар; мурод ва мақсадга тўсқинлик; подшоҳ қазаби; азоб; нифоқ; йўлни йўқотиш; илму ҳикмат; ёмон йўл; мусибат; қўрқинч ва хавф; куйиш; подшоҳ хизмати; ўлат; сарсом (бош пардасининг шамоллаши); чечак; ишларнинг юришиб кетиши; фазилат; ҳаром мол; ризқ; фойда.

ОЛОВ ЁҚМОҚ (ОТАШАФРУХТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда олов ёқмоқ подшоҳ учун қувват бўлади. Тутунсиз ва ёруғ олов ҳам қувватдир. Тутунли олов ситамгар подшоҳ ҳамда қайғу ва зиён бўлади. Исиниш учун олов ёқса, ёки бу оловда бошқа одам исинаётган бўлса, фойда топиш учун

бирор нарса қидиришига далил бўлади. Бирор мақсадсиз ва фойдасиз олов ёққанини кўрса, ҳеч бир сабабсиз жанг ва жанжал қилишига далилдир. Бирор нарса пишириш мақсадида олов ёқаётганини кўрса, одамларнинг гийбати сабабли бирор кишининг аҳволини текшириш учун бир ишга қўл уришига далилдир. Агар ўша пиширилган нарсадан еса ғаму қайғу тортиб, егани миқдорича ризқ-рўз топишига далилдир. Қазон остига ўт ёқаётганини ва қазонда ғўшт ёки бирор нарса борлигини кўрса, хона соҳибасига манфаат келтирадиган бирор ишни амалга оширишига далилдир. Бироқ ўша қазонда ҳеч нарса йўқлигини кўрса, бу ишдан ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар ёритиш учун олов ёққанини кўрса, бирор ишни ҳужжат ва далил билан ошкор қилишига далилдир. Ҳолва пишириш учун олов ёққанини кўрса, яхши сўз эшитишига далолат қилади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, одамларни ёндириш учун бирор мавзегга олов ёққанини кўрса, шу мавзе аҳолисини гийбат қилиб, улар ҳақида ёмон сўзлар айтишига далил бўлади. Тандирга ёки оташдонга олов ёққанини кўрса, мақсади таом пишириш бўлмаса, ўз қариндошларидан бўлмиш бирор киши билан жанг ёки жанжал қилишига далил бўлади. Ўз фойдаси учун олов ёқишни хоҳласа, бироқ олов ёнмаса ва ёруғлик бермаса, ўз илмидан фойда олишига далилдир, борди-ю бу киши подшоҳ бўлса, обрў-иззати ва давлати зиёда бўлади. Олов ёқсаю, бироқ олови ўчиб қолса, халок бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, биёбонда олов ёқаётганлигини ва бу олов нуридан одамлар йўл юриб кетаётганини ва ҳар бири ўз жойи ва мевзеига тарқалиб кетишаётганини кўрса, одамлар унинг илму-ҳикматидан баҳраманд бўлишлари ва тўғри йўл топишларига далолат қилади. Оловнинг ўчаётганини ва нури йўқолаётганини кўрса, аҳволи ўзгариб, дунёдан кетишига далолат қилади. Биёбонда олов ёқаётганини ва бу олов тўғри йўлга нур сочаётганини кўрса, унинг илми одамларни адашув йўлига етаклашига далил бўлади. Агар бирор мавзени ёндириш учун олов ёқса, олов уни куйдирмаса ва у савдогар бўлса, олти-сотдини нифоқ билан қилиши ва моли ҳаром бўлишига далил бўлади. Агар қўшнининг уйдан олов олиб чиқаётганини кўрса, ҳаром мол топишига далолат қилади.

ОЛОВ НУРИ (РЎШНОИЙИ ОТАШ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, агар бирор киши тушида олов нуруни кўрса ва бу нурда йўл юриш мумкин бўлса, зоҳидлик топишига далилдир. Агар олов нуруни тик турганлигини кўрса, унинг давлатга етиш сабаби шу жойда бўлади. Агар чўғларнинг нур сочиб турганлигини кўрса, бу диёрдан Султоннинг кетишига далил бўлади. Ўз уйида чўғ кўрса ва бу чўғдан хона ёруғ бўлса, ишлари ривож топишига ва давлати зиёда бўлишига далил бўлади. Агар чўғни ўчирганини кўрса, унинг уйида жанжал ва яраштириш ишлари бўлишидан далолат беради.

ОЛОВКУРАК, ХОКАНДОЗ (КАФЧАИ ОТАШ) – Тушда подшоҳ ва султонлар оловкуракни кўрса, ўз ноибларига далилдир. Агар бу иковдан бошқалар кўрса, хона хизматкорлари ва аҳли хонага далилдир.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида оловкураги борлигини кўрса, хизматкор ҳосил қилишига далилдир. Агар тушда оловкуракнинг синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, хизматкорининг ўлишига ёки кетиб қолишига далилдир.

ОЛТИН (ЗАР) – Муҳаммад ибн Сирининг айтишича, олтин эркак киши учун тушда қайғу ва ғам бўлади. Аёллар учун яхши ва ёқимли бўлади. Агар тилла топиб олганини ёки биров берганини кўрса, моли йўқ бўлиши, товон тўлаши ёки кимдир унга ғазабини сочишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, ҳар ким тушида олтин эритаётганини кўрса, одамларнинг тилига тушишига далилдир. Агар олтинларни қопга солиб, уйига олиб кетаётганини кўрса, кўп мол топишига далилдир. Агар олтинларни еяётганини кўрса, егани миқдорида оиласига мол харж қилишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, олтиндан қилинган нарсалар эркак учун ёмон, аёллар учун яхши бўлади. Агар олтин ва кумушнинг бир ерда жам бўлиб турганини кўрса, иззат ва улуғликка далил бўлади. Агар кумуш конини кўрса, улуғвор қизни хотинликка олишига далилдир, бироқ ғамгин бўлади. Агар заргар билан ўтириб, у билан муомала қилаётганини кўрса, бир ёлғончи одам билан муомала қилишига далил бўлади.

ОЛТИН ТАНГА (ДИНОР) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, қўлида сони тўрт динордан ортиқ бўлган олтин тангаларни туш кўрса, унга ёқимсиз бир ҳолат юз бериши ёки дилига оғир ботадиган бир сўз эшитишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги беш дона дирам (кумуш) танга ёқимли ва соз иш қилишга далилдир. Тушида бир динор ёки минг динори борлигини кўрса, мол ҳосил бўладиган илм ўрганишига далилдир, бироқ динор сони жуфт бўлса, яхшироқ бўлади. Тушида бировга динор берганини ёки йўқотиб қўйганини кўрса, фарзанди сабабли мусибат етишини билдиради. Тушида кўпгина динорлари борлигини кўрса, ранж етишини билдиради.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги динорлар топширилиши керак бўлган омонатларни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «... **Лекин, шундайи (ҳам) борки, унга бир динор (пулни) омонат берсанг, то устида қаттиқ туриб олмагунингча, сенга қайтариб бермайди...**» (Оли Имрон сураси, 75-оят).

Тушида ўз қўлида беш динор борлигини кўрса, фарз қилинган беш вақт намозни адо қилишини билдиради. Тушида динорлари кўп эканини ва уларни маҳкам жойга жойлаганини кўрса, мусулмонлар омонатини сақлашига далилдир. Тушида динор улашаётганини кўрса, эл орасида амри маъруф қилишини ва омонатни топширишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида бир динор топганини кўрса, топширилган бирор омонат тўғрисида унга кафиллик хати ёки шарият бўйича ҳужжат ёзилишига далилдир. Кўпинча, тушида динор топса, ўнгида ҳам динор топадилар.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушдаги динор дин ва тўғри йўл бўлади, борди-ю унга суврат нақшланмаган бўлса. Тушида динори борлигини, унинг бир юзида Худойи таъолонинг номи, иккинчи юзида суврат борлигини кўрса, борди-ю туш соҳиби мусулмон бўлса, муртадга айланишини, кофир бўлса, мусулмон бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги динор беш вақт намозни билдиради. Агар у жуфт бўлса, пок дин ва фойдали илмга далилдир, агар тоқ бўлса, таъбири аксинчадир.

Хофиз Муаббир (р.а.) айтадики, тушдаги динор хотин, фарзанд ва канизак бўлади. Кўп динор қийинчилик ва хусумат билан қўлга киритиладиган молга далилдир.

ОЛТИНГУГУРТ (ГУГИРД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги олтингугурт га му андуҳ бўлади, тушда олтингугуртни кўришдан ҳеч қандай яхшилик ва фойда йўқ.

ОРТИҚЧАЛИК (ФУЗУНШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бадандаги ортиқчалик, борди-ю ўша нарса яхши ҳолатда бўлса, тушдаги таъбири ҳам яхши бўлади. Ёмон ва ярамас нарса бўлса, таъбири ҳам ёмон бўлади.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, баданидаги ортиқчалик молу дунёга далилдир. Агар танидаги ортиқчалиқдан ўзиға зарар етаётганини кўрса мол нуқсон ва беморлик бўлади.

ОРҚАСИГА ШАПАЛОҚ ЕМОҚ (ҚАФО ХУРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида орқасига мўй чиққанини кўрса, қарздор бўлишига далилдир. Агар орқасидан мўйни туширганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир. Агар тушида кимдир орқасига шاپалоқ туширганини ва шишганини кўрса, унга ҳам, унинг одамларига ҳам фойда етишига далилдир. Агар нотаниш бир одам орқасига туширганини кўрса, бегона одамдан фойда олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унинг орқасига шунчалик кўп шاپалоқ туширганини ва у ердан қон оқаётганини кўрса, бир киши билан тортишиши ва зиён етишига далилдир. Агар тушида орқасини йиртиб юборганини кўрса, аёли унга хиёнат қилишига далилдир. Агар орқасидан қон олаётганини кўрса, сотиб олган бирор нарчасига васиқа ёзишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, юзи орқасига бўлиб қолганини кўрса, одамларга мунофиқлик қилишига далилдир.

ОСИЛМОҚ (ОВИХТАН) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, подшоҳ бирор кишини осилга буюрганини кўрса, подшоҳдан ҳашамат, иззат ва улўғлик топишига далолат қилади, лекин динда нуқсон топишига далилдир. Осилган пайтда одамлар унга қараётганини кўрса, қараётган одамлар сонига мувофиқ раҳбарлик ва улўғлик топишига далилдир. Одамларнинг йиғилганини ёки уни осилганини кўрса, ўша қавмнинг раҳбари ва бошлиғи бўлишига далилдир. Нотаниш бир кекса ва одамларнинг тамоша қила-

ётганини кўрса, жаҳон аҳлига бош бўлишига далилдир. Агар ўзини ўзи осганини кўрса, ҳеч ким қарамаётган бўлса, балки ўзининг осилганини ўзи кўраётган бўлса, ўз яқинларига бош бўлишни хоҳлаётганига, лекин унга ҳеч ким итоат қилмаслигига далолат қилади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, одамлар уни осиб қўйганини, лекин арқонни қирқиб, ерга йиқилганини кўрса, улуғлик, иззат ва ҳурматдан жудо бўлишига далилдир.

ОСМОН – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, кимки ўзини биринчи осмонда кўрса, ажали яқинлашиб қолганига далил бўлади. Ўзини иккинчи осмонда кўрса, илму дониш ҳосил бўлишига далилдир. Агар учинчи осмонда кўрса, бу дунёнинг иззат ва иқболини топади. Агар ўзини тўртинчи осмонда кўрса, подшоҳга дўст ва яқин бўлади. Бешинчи осмонда кўрса, даҳшат, қўрқинч ва ваҳимага дучор бўлади. Ўзини олтинчи осмонда кўрса, бахт ва давлат, яхшилик топишига далилдир.

Агар биринчи осмонга чиқса, бироқ эшикни ёпиқ кўрса, унинг ишига бир улуғ киши сабабли тўсиқ тушади. Фаришталар осмондан тушиб, олдидан ўтаётганини кўрса, илму ҳикмат эшикларининг унга очилишига далилдир.

Ибн Сири (р.а.) айтади: «Кимки ўзини осмонда кўрса, бирорта сафарга чиқади ва бу сафардан унинг учун дунё мартабаси ва иззат ҳосил бўлади. Фазода учиб юрганини кўрса, бу ҳам неъматли ва баракатли сафар бўлади. Қарасаки, тикка учаётган ва тўғри осмонга етиб борган эмиш, бу зиён кўришига далил бўлади. Ерга қайтиб келмаслик нияти билан осмонга учиб кетганини кўрса, улуғлик ва подшоҳлик топади, улуғ ишларга киришади ва муродга етади. Осмондан бонг ва нидо келаётганини эшитса, хайрият ва саломатликка далилдир».

Осмондан асал ёғаётганини кўрса, одамларга яхшилик, неъмат ва бойлик етишига далолат қилади. Осмондан қум ёки тупроқ ёғаётганини кўрса, агар у оз бўлса, яхши бўлади, кўп бўлса ёмон бўлишига далилдир. Осмондан чаён, илон ёки тош ёғаётганини кўрса, ўша диёрга Худойи азза ва жалла томонидан азоб келишига далилдир. Агар осмонда осилиб турганини кўрса, ишлари баландлайди.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Агар еттинчи осмондан те-

пага чиқиб, бир жойни топиб, қайтиб тушмаса, ажали яқин ва ишларининг оқибати ёқимли бўлишига далилдир. Агар у ерга қайтиб келганини кўрса, зоҳид бўлишига далолат қилади. Агар туш эгаси яхши одамлардан бўлмаса, тавба қилиши ёки ҳалол бўлишига далолат қилади. Агар осмондан ерга тушганини кўрса, касалликдан ҳалокат ёқасига боради, ундан сўнг шифо топади. Ер билан осмон ўртасида на ғишт, на тошдан бўлмаган бир қубба ёки кўшк борлигини кўрса, туш эгасининг орзу-амалларга ғурурланиб кетганига далил бўлади. Осмон эшикларининг очиқ турганини кўрса, ўша йили дуолар қабул бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Биз осмон дарвозаларини (тинимсиз) қуйилувчи сув билан очиб юбордик. Яна ердан булоқлар чиқариб юбордик. Бас, (осмон ва Ер) суви тақдир қилиб қўйилган бир иш узра учрашдилар»** (Қамар сураси, 11 – 12-оятлар).

Агар осмонда унинг учун ё ўша диёр одамлари учун эшик очилганини кўрса, ўша диёр одамларига яхшилик ва неъмат ҳосил бўлишига далилдир, хусусан, очилганда яхшилик асари маълум бўлса, яна яхши. Агар осмон қулаб кетса, Худойи таъоло унга ғазаб қилишига далилдир.

Имоми Жаъфар Содиқ (р.а.) айтади: «Қарасаки, осмоннинг ранги яшил экан, ўша диёрда омонлик, яхшилик ва тинчлик бўлишига далилдир. Ранги оқ кўринса, ўша диёрда ранж ва беморлик бўлишига далилдир. Осмонни қизил рангда кўрса, ўша диёрда жанг ва хунрезлик бўлишига далилдир. Қарасаки, осмон қора рангда экан, ўша диёрда бало ва катта фитна бўлади. Кўрсаки, осмон аввал кўриб юраганидан ҳам равшанроқ экан, Ҳақ таъоло унга динда тўлиқ рўшнолик ато қилишига далилдир».

Осмон эшиги унинг қаршисида очилганини кўрса, олим ва ҳаким бўлишига далолат қилади, ундан одамларга кўп манфаат етади. Агар осмонда устунлари билан бирга қизил аломатлар бўлса, ўша диёрнинг покиза одамларига нусрат бўлади. Агар осмонга талпинаётганини кўрса, бедин ва гумроҳ бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Кимки осмондан тошларни худди ёмғир каби тушаётганини кўрса, ўша диёр аҳлига оғир бало ва азоб келишига далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Фармонимиз (азобимиз) келганида у ерни остин-устун қилиб юбордик ва у ерга қизитилган ғишдан иборат тошларни пайдарпай ёғдирдик»** (Худ сураси, 82-оят). Агар осмондан буғдой ва

арпа ёғилаётганини кўрса, ўша диёрда беқиёс алвон неъматлар бўлиши, халққа омонлик ва касбу маишат ҳосил бўлишига далил бўлади.

ОСТОНА – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, уйининг остонаси баланда бўлиб қолганини кўрса, баландлигига доир молу неъмат топади. Агар остонасининг йиқилганини кўрса, қадр уэтибори кетади ва одамлар назарида хор бўлади. Агар уйи остонасидан ёмғир суви каби мусаффо сув ёғаётганини кўрса, шунга лойиқ молу неъмат ҳосил бўлади. Остонасидан илон ва чаёнлар тушаётганини кўрса, подшоҳдан ёки бирор улуғ кишидан унга ғаму қайғу етади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, хона остонаси устига йиқилганини ва унинг остида қолганини кўрса, ўлим хавфи етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Шунда Аллоҳ улар (қурган макр) биноларини пойдеворлари билан қўпориб ташлади, бас, том ўзларининг устига қулади ва уларга ўзлари сезмаган (кутмаган) тарафдан азоб келди**» (Наҳл сураси, 26-оят). Остонаси рангли ва нақшланганини кўрса, дунё зийнати ва оройиши билан машғул бўлишига далилдир.

ОТ (АСП) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, араб отини тушида кўрса, улуғлик, иззат ва шараф бўлади. Араб отига миниб юрганини кўрса, от унга тобе ва фармонбардор бўлса, отнинг созлиги ва қимматига қараб, иззат улуғлик ва давлат топади. Тушида отни ушлаб олса, у араб оти бўлмаса ёки биров унга от берса, у отга минса, шараф ва улуғлик топишига далил бўлади, лекин араб оти ҳақида гапирганимдан камроқ бўлади. Агар отда бирор нарса кам бўлса, масалан, эгар, тўқим, юрган, демак улуғликда биров камчилик бўлади. Агар от билан жанг қилаётганини, от голиб келганини, фармонига бўйсунмаганини кўрса, маъсият ва гуноҳ қилишига далил бўлади.

Муҳаммад ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, яланғоч отга минганини кўрса, мусибат, маъсият ва гуноҳ кўпайишига далил қилади. Агар от бошқа одамники бўлса, айтган нарсаларимиз от эгасига тааллуқли бўлади. Отнинг яланғоч эканини, аммо бўйсунувчи эканини кўрса, шараф ва улуғликка далил бўлади. Отга минганини ва у от томда ёки девор устида турганини кўрса,

гуноҳи офирроқ ва кўпроқ бўлишига далилдир. Отга ўтирганини ва от ҳавода учаётганини кўрса ёки отнинг қанотлари бўлиб, қуш каби учаётганини кўрса, унинг учун бу дунёда шараф ва улуғлик бўлади ёхуд от эгаси сафарга чиқиши мумкин.

Кирмоний (р.а.) айтадики: «Агар чавкар (ола) отга минганини кўрса, одамлар гувоҳлик қиладиган ишга қўл уришига далилдир. Қора отга минганини кўрса, бойлик ва улуғлик ҳосил бўладиган иш қилишга далилдир. Жийрон от минганини кўрса, подшоҳдан ҳурмат ва диний созлик топади. Агар сариқ отга минганини кўрса, бироз касалликка чалинишига далилдир. Саман отга миниш ҳам шунга далолат қилади. Отдан тушса, шараф ва иззатдан тушишига далилдир. Яланғоч отдан тушса, гуноҳ ва маъсият қилишни тўхтатишга далил бўлади. Отга минса, қуролу аслаҳа таққан бўлса, шараф ва улуғлик топишига далолат қилади, ҳеч ким унга тўсқинлик қилолмайди, душман унинг устидан зафар тополмайди. Жанг қилиш учун отни чоптираётган бўлса, ундан бир гуноҳ содир бўлиши ва ундан хавф ва қўрқинч ҳосил бўлишига далилдир. От ўзи билан гаплашганини кўрса, у бир иш қиладики, бу ишдан одамлар ҳангу манг бўлиб қолишади. Уйига ёки кўчасига бегона бир от кириб келганини кўрса, отнинг қийматига қараб, бир улуғ номдор киши уйи ёки кўчасига келади ва у ерда яшайди. Агар от унинг кўчасидан чиқиб кетса, демак бир азиз киши у ердан кетади ёки вафот этади. Тушида бия отни тутиб олса ёки биров унга берса, хотин олишга далил бўлади ва бу хотин унинг учун муборак бўлади. Агар от қора бўлса, хотиннинг азиз ва номдор бўлмаслигига далилдир».

От гўштини еяётганини кўрса, подшоҳ унга талабгор бўлиб, ўзига яқин қилишига далилдир. Бирорта сарой ёки кўчада жуда кўп от тўпланганини кўрса, ўша мавзегга ёмғир ёғади ёки сел келади.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Агар йўрға отга минганини кўрса, бой ва солиҳа аёлга уйланишига далилдир, агар бунга лойиқ бўлмаса, шундай аёл билан ҳамсуҳбат бўлади ва ундан фойда топади. Агар отнинг қулоғи кесилган бўлса, улуғлар ундан беҳабар бўлишларига далилдир. Думсиз от сотиб олса ва унга минса, ноасл хотин олишига далилдир. От билан осмонга учса, сўнг яна қайтиб тушса, подшоҳ қўлида ҳалок бўлишига далолат қилади. От тепганини ёки тишлаб олганини кўрса, хо-

тини пинҳона ишга машғул бўлишига далилдир. Отини ўғирлаб кетганини кўрса, аёли учун ўлим хавфи борлигига далилдир. Отини йўқотиб қўйса, хотинини талоқ қилишига далил бўлади. Отини сотса, иззат ва шараф камаяди ёки хотини ундан жудо бўлади. Отга тескари минганини кўрса, бир ишга қасд қиладикки, бу ёқимсиз ишдан ўзига зиён ва маломат ҳосил бўлади».

Ҳазрати Содик (р.а.) айтади: «Тушда от кўриш бешта нарсага далолат қилади: иззатга; мартабага; фармони ўтишига; улуғликка; хайру баракага. Агар отига маймун миниб турганини кўрса, яхудий унинг хотини билан фасод иш қилишига далилдир».

ОТАШПАРАСТ БЎЛИШ (ГАБР ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида оташпараст бўлганини кўрса, охират толиби эмас, балки дунё толиби бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида оташпараст бўлиб, кунишдан⁴⁰ жой олганини кўрса, бедаът аҳли ва дини бузуқ кишилар билан суҳбатдош бўлишига, бузуқ кишилар ҳамда ҳавойи нафсига тобеъ бўлишига далилдир. Агар оташпарастликдан пушаймон бўлиб, мусулмон бўлганини кўрса, гуноҳдан тавба қилиб, Худойи таъоло йўлига қайтишига ва яхши ишлар қилиш билан машғул бўлишига далилдир.

ОТГА МИНИШ ЧАВАНДОЗЛИК (САВОРИЙ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушида чавандозлик қилаётганини кўрса, подшоҳдан мол ва неъмат топишига далилдир. Агар чавандозлар билан айланиб юрганини ва улар бунга мутеъ ва қулоқ солувчи эканликларини кўрса, бир гуруҳга бошлиқ бўлишига далилдир. Агар отликлар бирорта жойда чавандозлик қилаётганларини кўрса, ўша жойга қаттиқ ёмғир ёғишига далилдир. Агар нотаниш отликлар унга дунё молидан бирор нарса берганлигини кўрса, бирорта мусофир одамдан фойда олишига далилдир. Агар ўша отликларнинг таниш эканликларини кўрса, фойдани дўстлардан ва танишлардан кўришига далилдир. Агар отликларни озғин отлар устидан кўрса, таъбири аксинча бўлади.

ОШИҚ (ОШИҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ошиқлик очкўзликни билдиради ва ёмонлик ҳамда бузуқликка далил бўлади. Агар ҳалол нарса бўлса, хайрият ва созликка да-

лил бўлади. Агар тушида бир чиройли одамга ошиқ бўлганини кўрса, бу ошиқликда ҳаром ният бўлса, ёмонлик ва бузуқчиликка далил бўлади. Агар бу ошиқликда ҳалол ният бўлса, яхшиликка далил бўлади.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида маъшуқидан мурод ҳосил қилган бўлса, яхшиликка далил бўлади.

ОШИҚ, ТЎПИҚ СУЯГИ (КАЪБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ошиқ мақом (жой)ни билдиради. Тушида ошиқ ўйнаганини кўрса, жанг ва хусуматга далилдир. Тушида кўпгина ошиқ суякларига эга бўлса, унинг миқдорича ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар тушида ошиқ (тўпиқ) суяги синганини кўрса, фарзандининг ўлишига ёки бирорта низога олиб борадиган ғамга далилдир. Икки тўпиқ суяги макр ва ҳийла бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ошиқ суяги билан ўйнаш ожиз душман ҳамда хусуматни билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тўпиқ суяги беш нарсани билдиради: мақомни; аёлни; фарзандни; молни; сўзлашувни.

Тушида бирорта гўшти ҳалол ҳайвоннинг тўпиғига эгалигини кўрса, ҳалол молга далилдир, агар гўшти ҳаром ҳайвонникини кўрса, ҳаром молга далилдир.

ОШПАЗ (ТАБХОХ) – Тушдаги ошпаз очкўз бир кишидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ошпазлик қилаётганини ва овқатининг таъми ширин эканини кўрса, яхшилик бўлади. Агар бунинг аксини кўрса, зарар тортишига далилдир.

ОШҚАЗОН, МЕЪДА (ШИКАМБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гўшти ҳалол бўлган жониворнинг меъдаси ҳалол молга далилдир. Агар меъданинг ахлат билан тўла эканини кўрса, ҳаром молга далилдир. Агар пиширилган меъдани еётганини кўрса, хайру манфаатга далилдир.

ОҚ БУРГУТ (ШОҲИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида оқ бургутни тутиб олганини ёки биров берганини ва у муте бўлса, унга подшоҳдан ёки бир улўф зolim одамдан фойда ва обрў етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ бургут ўта доно кишидир. Агар оқ бургутни ушлаб олганини ёки биров унга берганини кўрса, доно бир киши билан суҳбат қуриши ва ундан хайру манфаат кўришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ бургут тўрт нарсага далилдир: қадр ва обрўта; фарзандга; молу неъматга; мансабга.

ОФИЗ (ДАҲОН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги офиз ишларнинг калити, ишларнинг хотимасидир, офиздан чиққан ҳар бир нарса, агар яхши бўлса, гавҳар ва каломга, агар ёмон бўлса, дунёсига далил бўлади. Офиздаги нарса кароҳиятли (ёқимсиз) бўлса, ҳаётдаги меҳнат ва ранжга далилдир, офиздаги нарса ширин ва томоғидан осонлик билан ўтадиган бўлса, ҳаётдаги айшу роҳатга далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида офзининг қаттиқ ёпилиб қолганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Тушида офзининг арпа ёки бўғдой уни билан тўлдирилганини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради. Тушида офзининг катта бўлиб қолганини, унга кўп овқат сифаётганини кўрса, унинг миқдорига қараб молу неъмат топишини билдиради. Тушида офзини яхши ва соз ҳолда кўрса, яхши сўзлар эшитишига далилдир. Тушида офзининг гўштлари тушиб кетганини кўрса, зиён етишини билдиради. Тушида офиздан қон келаётганини кўрса, биров билан сўзлашувини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушида офиздан қурт ёки бирор жониворнинг чиққанини кўрса, аёлларининг биридан жудо бўлишини билдиради. Тушида офиздан ифлос нарса чиққанини кўрса, бирор ерга олиб борган нарсаси миннат туфайли ботил бўлишини билдиради. Тушида офиздан марваридлар чиқаётганини ва одамлар териб олаётганини кўрса, одамлар унинг илмидан баҳраманда бўлишларини билдиради. Тушида кимдир унинг офзига муҳр босганини кўрса ва унинг ким эканини билмаса, расво бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бу Кунда Биз уларнинг офизларини муҳрлаб қўюрмиз. Бизга уларнинг қилиб ўтган ишлари ҳақида қўллари сўзлаб, оёқлари гувоҳлик берур**» (Ёсин сураси, 65-оят).

Ҳофиз Муъаббир (р.а.) айтадики, тушида офиздан бирор яхши нарсанинг чиққанини кўрса, маънодор яхши сўз айтишига да-

лилдир. Бунинг аксини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Тушида оғзига бир нарса солганини ва у яхши нарса эканини кўрса, ҳалол нарса ейишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда оғзини кўриш етти нарсага далолат қилади: манзилга; хазинага; ишларнинг юришиб кетишига; молга; ҳожатга; вазирга; дарвозабонга.

ОҲАК – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида оҳак билан танидан мўйини тушираётганини кўрса, ўша тушган мўйининг миқдорича мол топишига далилдир, агар ғамгин бўлса, ғамдан озод бўлишига, қарздор бўлса, қарздан қутилишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида оҳак тайёрлаётганини кўрса, бадавлат киши учун молининг кўпайишига, камбағал киши учун қарздан қутулишига далил бўлади.

Имоми Жаъфар Содиқ айтадики, тушдаги оҳак уч нарсадан далолат беради: ёмон хабардан; хунук ва нохуш сўзлардан; оғир ишлардан.

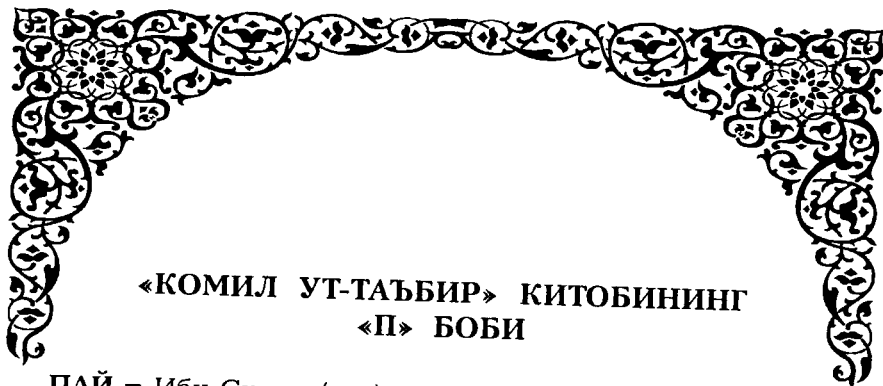
Оҳак билан иморат қуриш таъбири ёмон нарсага далилдир.

ОҲУ – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида оҳуни тутиб олса, чиройли канизакни қўлга киритишига далилдир. Агар оҳу томоғининг орқа томонидан сўйганини кўрса, бирорта канизак билан шариятга хилоф равишда қўшилишига далилдир. Оҳунинг пўстини шилганини кўрса, бегона аёл билан зино қилишига далилдир. Агар оҳу терисини еганини кўрса, чиройли бир аёлдан мол топади. Агар оҳу териси ёки гўшти ёки ёғига эга бўлганини кўрса, унга аёл кишидан мол етишига далилдир. Оҳунинг ўлдирганини кўрса, аёл томонидан ғам етишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, оҳуни овда йиқитганини кўрса, ғанимат (мол) топишига далилдир. Оҳу унинг уйида ўлиб қолганини кўрса, хотин сабабли қайғу алам етишига далилдир. Оҳунинг тош билан урганини ёки камон билан отганини кўрса, бирор аёлга қаттиқ ва носоз сўзлар айтишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, қўли билан оҳуни тутса ёки биров унга берса канизагидан фарзанд туғилишига далилдир.

Имоми Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида оҳуни кўрмоқ тўрт нарсага далилдир: аёлга; канизакка; фарзандга; аёллардан етадиган фойдага.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «П» БОБИ

ПАЙ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пай аҳволни хотиржам қилувчи ва ишларни созловчини билдиради. Тушда баданидаги бир пай қуриб қолганини ёки узилиб, эзилганини кўрса, унинг ишларини ва аҳволини яхшилаб турувчи дўстининг ғойиб бўлиши ёки дунёдан ўтишига далилдир. Агар баданидаги пайларнинг қуриб қолганини кўрса, дўстлардан қочиш йўлини ихтиёр қилганини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, бадан пайлари қариндошлар ва оила аъзоларига далилдир. Агар пайларининг йўғон ва кучли бўлиб қолганини кўрса, қариндошлари ва оила аъзоларининг аҳволи ёмон ва заиф бўлишини билдиради.

ПАЙКАР⁴¹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пайкар аёл бўлади. Агар ўзида пайкар борлигини кўрса, хотин олишига далилдир. Агар пайкарни пулга сотиб олганини кўрса, канизак сотиб олишини билдиради. Агар пайкарга эга бўлганини, сўнг пайкарни йўқотиб қўйганини ёки қўлидан тушиб кетиб, синганини кўрса, хотинини талоқ қилишини ёки хотини дунёдан кўз юмушини билдиради. Агар ўз пайкарининг чеҳрасини бошқа қиёфада кўрса, аҳволи ўзгаришига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар ўз ҳайкалининг кўриниши хунук бир ҳолатга айланганини кўрса, аҳволи ўзгаради. Бироқ яна ўз асл шаклига қайтганини кўрса, тавба қилишига далилдир. Агар ўзининг ҳайкалини зебу зийнатланган ҳолда кўрса, барча одамлар ундан юз ўтириши ва унга жабру жафо қилишларига далилдир. Агар бир одам одамзоднинг ҳайкалини ҳайвон ҳайкали билан алмаштираётганини кўрса, ўша одамнинг мазҳаби бузуқ, ўзи ёлғончи эканини ва Аллоҳ таъолонинг сифатлари

ҳақида бирор ёмон нарса айтишини билдиради. Агар бир одамнинг ҳайкали ўз жинсидан бўлмаган бирор нарсага айланганини кўрса, туш кўрувчига оғир бир иш юкланиши, бу ишда хайронликда қолишини билдиради. Тушдаги сурат ёлгон гапирадиган одамни билдиради.

ПАЙКОН⁴² – Тушда пайкон кўрмоқ ўта хатарли улуғ бир кишини билдиради. Агар ўткир пайконни топса ёки кимдир унга ҳада қилса, унга юзланадиган ишнинг дуруст бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушидаги пайкон қувват бўлади. Яна туш кўрувчининг душманга айтадиган сўзини ҳам билдиради, хусусан пайкон пўлатдан бўлса. Агар пайконнинг сингани ёки занглаганини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади.

ПАЙМОНА⁴³ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги паймона воситачини билдиради. Агар паймона топса ёки кимдир унга берса, ростлик ва инсофликни, олди берди муоммалада ҳаққоний иш тутишни билдиради. Тушдаги паймона ишларнинг тартибга тушишини билдиради. Агар паймонанинг синганини ёки куйганини кўрса, паймона эгаси учун ўлим хавфи борлигини билдиради. Агар паймона билан бирор нарсани ўлчаётган бўлса, борди-ю у киши илм аҳлидан бўлса, қози бўлишини, илм аҳлидан бўлмаса, бирор ишни ҳал қилиш учун муҳтож бўлишига далилдир. Бошқа бир сўзга қараганда тушдаги паймона ростгўй ва инсофли одам бўлиб, бу одам халқнинг арзу додига етувчи бўлади.

ПАЙТАВА (ПОЙТОБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пайтава, агар бир ерга ташлаб қўйилган ҳолда кўрса, мол бўлади, агар оёққа ўралган ҳолда кўрса, сафар бўлади. Агар ўз пайтавасини сотганини ёки бировга ҳада қилганини кўрса, молу давлатини йўқотишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушдаги пайтава уч нарсани билдиради: молни; сафарни; агар оёғига пайтава ўраб танҳо биёбонда азми сафар қилаётганини кўрса, ўлимни билдиради.

ПАЙПОҚ (ЖУРОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пайпоқ хотинлардан бўладиган ходимани билдиради. Агар ипақдан ёки оддий ипақдан тўқилган янги пайпоқ кийганини кўрса,

унга асл ходима бўлиб, ундан фойдалар топишига далилдир. Агар жундан тўқилган, нақш солинган борлигини кўрса, чиройли канизак сотиб олиши ёки зебо бир хотин олишига далилдир. Агар сариқ пайпоғи борлигини кўрса, касалманд ходима олишига далилдир. Агар пайпоғи қизил эканини кўрса, ходимаси шўх ва бешарм эканини билдиради. Агар пайпоғи қора бўлса, туш кўрувчи солиҳ одам бўлса, яхши бўлади, мўйсафид бўлса ёмон бўлади. Агар пайпоғининг эски ва ифлос эканини кўрса, ходимининг бир фасод ишда муттаҳам қилишларига далилдир. Агар пайпоғининг йўқолиб қолганини кўрса, ходимининг ўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги пайпоқ, мол ва қидирган нарсани билдиради. Агар пайпоғининг ҳиди нохуш бўлса молидан закот бермаслигига ва унга нисбатан одамларнинг тили узун бўлишига далилдир. Агар пайпоғининг ҳиди хуш бўлса молининг закотини беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар пайпоғи теридан бўлса қайси теридан бўлишига қаралади. Агар туянинг териси бўлса ходими улуғ ҳимматли ва асли улуғ бўлишига далилдир. Агар қўй терисидан бўлса ходими оддий халқдан бўлишига далилдир. Агар от терисидан бўлса ходими улуғлардан ёки сипоҳийлардан бўлишига далилдир. Агар хачир терисидан бўлса ходими дала одамларидан бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар оёғида пайпоқ борлигини кўрса, молини сақлашга далилдир. Агар оёғида оқ ва покиза пайпоқ борлигини кўрса, молининг закотини берганлигига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги кийилган пайпоқ закот молларини сақловчи кишидир. Агар пайпоғидан хуш ҳид келганини кўрса, ўлганида ҳам тиригида ҳам, унга сано айтишларига далилдир. Агар пайпоғидан нохуш ҳид келаётганини кўрса, уни маломат қилишлари ва нафрат ўқишларига далилдир. Агар пайпоғининг йўқолиб қолганини кўрса, молидан закот бермасликка, молининг эса йўқ бўлиб кетишига далилдир.

ПАЙҒАМБАРЛИК (ПАЙҒАМБАРИЙ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, ҳар ким тушида пайғамбар бўлганини, халқни чақирётганини ва тавҳид йўлини кўрсатаётганини кўрса, аввало, меҳнат ва балога мубтало бўлиши, кейин эса душманлари устидан

зафар топишига далил бўлади. Агар бу тушни зоҳид ва солиҳ одам кўрса, юқоридагига далил бўлади, бироқ меҳнат ва бало дунёда озроқ бўлади. Агар бой ва бадавлат бўлганини кўрса, дунё унинг учун кенг бўлади. Бироқ дини барбод бўлади.

ПАЛАХМОН (ФАЛАХАН) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида палахмондан бир кишига қарши тош отганини кўрса, ўша одамдан нафратланишига далилдир. Тушида палахмондан тош отиш нохуш сўз айтишига далилдир.

ПАЛАХМОН, ЧЎЗМА (КАМОН ГУРУҲА) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги палахмон подшоҳнинг иши ёки ғаму андуҳни билдиради. Қўлида палахмон борлигини ва отганини кўрса, бировга ёмон сўз айтиши ва дашном беришига далилдир, чунки палахмон дин йўлида ёқимсиз ҳисобланади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида палахмон ёки чўзда одамларга соққа отганини кўрса, одамларга озор беришдан ғамгин бўлади. Агар палахмон ёки чўзмаси синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, одамларга озор беришдан тийилишини билдиради.

ПАЛОС – Тушдаги палос софдил, диндор, сўзда ва феълда ҳам ишончли дарवेशни билдиради. Агар палос кийим кийганини кўрса, шундай сифатга эга бўлган бир киши билан суҳбат қуриши ёки ундан охираат учун хайру манфаат кўришини билдиради. Агар кўпгина палосга эга эканини кўрса, шу палосларнинг миқдорига қараб молу неъмат топишига далил бўлади.

Таъбирчиларнинг айтишича, тушидаги палос ҳалол молни билдиради. Агар тушда янги палос топганини кўрса, покдоман, бой хотинга уйланишини ва ундан хайру манфаат топишини билдиради. Агар эркак киши янги палос сотиб олганини кўрса, порсо канизак сотиб олишини ва ундан фойдалар кўришини билдиради.

ПАРВОНА – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги парвона нодонлик ва ўзини ҳалокатга ташловчи заиф ва нодон кишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, орқасидан парвонанинг учиб кет-

ганини ва у эса парвонага қўл чўзиб тутиб олганини кўрса, қиз канизакни тасарруф қилишини ва ундан ўғил кўришини билдиради. Агар парвонанинг ўлдирганини ёки парвона қўлида ҳалок бўлганини кўрса, фарзанди ҳалок бўлишига далил бўлади.

ПАРДА – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда парда осилганини кўрса, агар у парда хоҳ юпқа бўлсин, хоҳ қалин бўлсин, ғаму андух, кўрқинч ва ваҳимани билдиради, бироқ охирида ишлари яхши натижалар билан тутади. Агар катта саройнинг эшигида ёки масжиднинг эшигида ёки бозорнинг ўртасида парда осилганини кўрса, ғаму андух ва катта кўрқинч юз беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар парданинг йўқолиб қолганини кўрса, парданинг эгаси ғаму қайғудан қутулиши, кўрқинч ва ваҳимадан омонлик топишига далилдир. Пардани кўрса ва у маълум ва таниш бўлмаса, қайғу қамнинг оғирроқ бўлишини билдиради, агар маълум ва таниш бўлса, қайғу ғамнинг енгилроқ бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, янги парда подшоҳ учун яхши бўлади, халқ учун ёмондир. Эски парда барча ҳолатда ҳам ёмон бўлади.

ПАРДАДОРЛИК ҚИЛМОҚ⁴⁴ (ПАРДАДОРИ) – Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, ҳар ким тушида пардадорлик қилаётганини кўрса, ҳожатлари раво бўлиши, иззат ва обрўйининг ошишига далил қилади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар тушида одил ва солиҳ подшоҳнинг пардадорлигини қилаётганини кўрса, бу одамнинг яхшилик ва соз ишларига қўл уришига ва ҳалол мол топишига далилдир. Агар золим ва ярамас подшоҳга пардадорлик қилаётганини кўрса, ярамас ишларга мойил бўлиши ва ҳаром мол топишини билдиради.

ПАРДОЗЛАШ, ЖИЛО БЕРИШ (САЙҚАЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда сайқал бериш улуғ подшоҳни англатади. Агар тушида сайқал бераётганини кўрса, подшоҳ хизматига киришга далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сайқал берувчи ҳақни ботилдан ажратувчи кишидир.

ПАРИ – Билгинки, таъбирчилар пари ҳақида мухоллиф фикр баён қиладилар. Баъзилари душман десалар, баъзилари бахт дейдилар, баъзилари эса қилиб турган ишида мурод ҳосил бўлишига далил бўлади дейдилар.

Абу Ҳуррайра (раз.а.) айтадики, Расулуллоҳ соллаллоҳуу алайҳи ва салламдан ривоят қилишларича, тушда парини кўрмоқ давлат ва улуғлик бўлади. Унга дўстлик қилмоқ ва у билан сўзлашмоқ шоду хуррамликка далилдир.

Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, тушида парини кўрса ва пари хушхулқ шодмон ва чиройли бўлса, иззат ва давлатга далилдир, агар уни хунук ва ғамгин ҳолда кўрса, ғаму қайғуга далилдир. Агар парини ўлик ҳолда кўрса, ишларини ёмон бўлишини билдиради. Агар пари билан жанг қилаётганини кўрса, ишларида қийинчилик юз беришини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мусулмон парилар, дўстларнинг дийдорини, бахт ва давлатни билдиради. Кофир париларини кўрмоқ душман дийдоридан бўйинтовлаш ҳамда андуҳга далилдир.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, агар киши ўзини парилар орасида кўрса, сафарга боради ва бу сафар унинг учун муборак бўлади. Агар пари уни бўйнига ўтқазиб, олиб кетаётганини кўрса, иззат ва обрў ҳамда улуғликка далилдир. Агар пари уни гарданидан отиб юборганини кўрса, обрў-эътиборидан тушади. Парилар у билан мулойим сўзлашаётганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар парини чиройли либосда кўрса, аҳволи яхши бўлишини билдиради. Агар парини кир либосда кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Агар пари унга олтин, кумуш ёки шунга ўхшаш нарсалардан берганини кўрса, давлату иқболи зиёда бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар парини бемор ёки ўлик ҳолда кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Агар парилар подшоҳи уни эъзоз қилаётганини кўрса, давлату иқбол топишига далилдир. Агар пари унга ўз жойини кўрсатса ва ўзини унга топширса ва гоҳида кўздан пинҳон бўлса, бирор аёлнинг унга макр ва хиёнат қилишига далил бўлади. Агар париларнинг уйига бориб қолса, уларни таниса ва бемалол кўраётган бўлса, мусофирликка ўлиши ва кўп шаҳарларни кўришини билдиради. Агар пари уни олиб кетаётганини кўрса, умид қилмаган жойдан муроди ҳосил бўлишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда парини кўрмоқ беш нарсани билдиради: бир азиз дўстни; бахту давлатни; муроди ҳосил бўладиган ишни; улуглик ва эътиборни; ёлғон хабар ва ботил ишларни.

ПАРМА (МИСҚАБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида парма билан ёғочни ёки дарахтни тешаётганини кўрса, макру ҳийла билан бироз нарса ундиришига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, мақсади ҳосил бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида парма билан бирорта одамнинг баданини тешаётганини кўрса, макру ҳийла билан бирорта одамни балога гирифтор қилишига далилдир.

ПАРРАНДА – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлида парранда борлигини кўрса ва парранда қўлидан учиб кетса, яна қайтиб учиб келса, ҳожати раво бўлишини билдиради. Агар бутунлай учиб кетса, молдан бирор қисми кетишини билдиради.

ПАТНИС, БАРКАШ (СИНИЙ) – Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, тушдаги патнис ходима аёлни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги патнис ҳожатлари бор аёлни билдиради. Агар тушида патниси борлигини кўрса, ҳожатлари бор канизакка далилдир. Баъзиларнинг айтишича, патниси бор эканини кўрса, канизак сотиб олади. Агар патниси синиб қолганини кўрса, канизаги ёки хизматкори ўлиши ёки қочиб кетишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги патнис уч нарсани билдиради: хизматкор аёлни; канизакни; аёллардан етадиган фойдани.

ПАШША – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пашша заиф, хор, нокас кишидир, озгина иш қилади, у ҳам бўлса арзимасдир. Агар пашша билан олишаётганини кўрса, бир заиф одам билан жанжаллашишини билдиради. Агар томоғига пашша кириб кетганини кўрса, фақир бир одам билан бир ишга машғул бўлишини ва бу ишдан унга озгина фойда етишини билдиради. Агар пашшалар тўпланиб, баданига қўнганини ва чақаётганини кўрса, авом халқ тилига тушишини ва улардан зарар кўришини

билдиради, чунки пашша одам қонини сўрувчидир. Агар пашша кулоғига ёки бурнига кириб кетганини, ундан ранж ва азият топаётганини кўрса, заиф одамлардан ранж ва азият етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар пашшалар тўпланиб уйга кириб келганини кўрса, ғаму андуҳ етишига далил бўлади. Агар пашша бурнига кириб кетганини ва қайтиб чиқмаганини кўрса, меҳнат ва балога гирифтор бўлишини билдиради. Тушдаги пашша пасткаш ва ҳасад қилувчи кишидир. Тушида атрофида пашшаларнинг йиғилганини кўрса, ҳасадчи кишилар билан машғул бўлишига далилдир. Тушида пашшалар уйида учиб юрганини кўрса, одамлар у ҳақда сўзлашларига далилдир. Агар пашшаларнинг чаққанини кўрса, пасткаш одамлар унинг яқинларига ҳасад қилишларига далилдир. Тушида пашшаларнинг ўлдирганини кўрса, ҳасадчиларга қаҳр қилишига далилдир. Тушида пашшалар ер остига кириб кетганларини кўрса, ҳасадчилар унинг яширин молидан олишларига ва зиён кўришига далилдир.

ПАХТА (ПАНБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пахта оз-кўплиги миқдорига қараб, ҳалол мол бўлади. Тушдаги чигит эса қийинчиликсиз қўлга киритиш мумкин бўлган молга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги пахта уч нарсани билдиради: ҳалол молни; манфаатни; ёпинчқни.

ПАХТА ТИТУВЧИ (ҲАЛЛОЖ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳаллож одамларнинг ишини қўли орқали юргизиб турадиган кучли кишидир. Агар тушида ҳалложлик қилаётганини кўрса, юқорида айтилган сифатли киши билан ҳамсуҳбат бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги ҳалложлик икки нарсани билдиради: манфаатни; ишларнинг юришишини.

ПЕСЛИК (ПҲСИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги песлик мол у давлат ва бойликни билдиради. Агар баданининг пес бўлиб қолганини кўрса, песнинг миқдорига мувофиқ молу неъмат топишини билдиради. Таъбирчилардан баъзиларининг айтишича, тушдаги песлик мерос бўлади.

Имоми Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги песлик тўрт нарсани билдиради: молнии; меросни; манфаатни; мушкул иш пайдо бўлишини.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда пес одам билан суҳбат қурганини кўрса, агар у одам солиҳ ва яхши одам бўлса, охират манфаатини топишига далилдир. Агар ёмон одам бўлса, ҳаромдан фойда топишини билдиради.

ПЕТРУШКА (КАРАФС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида петрушка еганини кўрса ва бу ўз вақтида бўлса, ғамгин бўлишига далилдир. Бошқа таъбирчилар бўйича, макруҳ нарса ейишини билдиради. Тушида петрушкаси борлигини, бироқ ундан емаганини кўрса, айтилган нарса камроқ бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги петрушка уч нарсага далилдир: ғаму андуҳга; тортишув ва жанжалга; макруҳ нарса ейишга.

ПЕШОНА (ПЕШОНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пешона одам учун қадру эътибор бўлади, чунки у Аллоҳ учун сажда қиладиган жойдир. Баъзиларнинг айтишича, пешона ўз аҳли оиласидан бўлган фарзанд бўлиб, бадавлат бўлади. Агар пешонада бир нишона (белги) борлигини кўрса, пешона соҳибининг поклик, диндорлик ва парҳезгарликда машҳур бўлишини билдиради. Агар кимдир унинг пешонасига захм етказганини ва ундан қон равон бўлганини кўрса, обрў ва эътибори зиёда бўлишига далилдир. Агар пешонаси кичик бўлиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар тушида пешонасининг бошқача бўлиб қолганини кўрса, унга зиён етишига далилдир. Агар пешонасидан мўй ўсиб чиққанини кўрса, қарздор бўлишини билдиради. Агар ўша мўйнинг қизил ёки оқ эканини кўрса, қарздорлиги аёл сабабли бўлишини билдиради. Агар пешонасида шиш борлигини кўрса, моли зиёда бўлишини билдиради. Агар пешонасидан илон, чаён ёки бошқа бирор нарсанинг чаққанини кўрса, шу чаққан нарсанинг миқдорига қараб, душманлардан зиён ва зарар тортишига далилдир. Агар ҳар ким пешонасида битта кўз борлигини кўрса, оилавий ишда фикрга толишига далилдир. Агар пешонасида кўпгина кўзлар борлигини кўрса, ўз ишларининг яхшиланиши учун тафаккурда бўлишини билдиради. Агар пешонасида яшил хат ёзилганини кўрса, уни

оиласида олим ва парҳезгар фарзанд туғилишига далилдир. Агар пешонасида раҳмат ояти ёзилганини кўрса, ишларнинг оқибати соз бўлишини билдиради. Агар пешонасида азоб ояти ёзилган бўлса, ишларининг оқибати ёмон бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги пешона олти нарсага далилдир: обрў-эътиборга; иззат ва улуғликка; бадавлат фарзандга; хуш ҳаётга; раҳбарликка; саҳоват ва яхшиликка.

ПИЁЗ – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги пиёз ҳаром мол, нохуш сўздир. Туш кўрувчи солиҳ ва яхши одам бўлса, юқоридаги таъбир юз беради. Борди-ю туш кўрувчи солиҳ бўлмаса, ҳаром мол тўплашига далилдир ва у ҳақда доим ёмон сўз айтдилар, хусусан пиёз қизил бўлса. Агар пиширилган пиёзни еганини кўрса, оқибатда ҳаром ейишдан тавба қилишини ва Худойи таъолога қайтишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда пиёз емоқ уч нарсани билдиради: ҳаром молнии; гийбатни ва ёқимсиз сўзни; ишларда юз берадиган пушаймонликни.

ПИЁЛА – Муҳаммад ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пиёла айшу ишрат қилинадиган канизакни билдиради. Агар пиёладан сув ёки гулоб ичаётганини кўрса, канизак билан ҳалол ҳолда қовушишни ва ундан солиҳ фарзанд туғилишини билдиради. Агар пиёладаги сув ёки гулоб тўкилиб кетганини кўрса, туғилган фарзандининг ўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги пиёла икки нарсани билдиради: канизакни ва ходимни.

ПИЁЛА, ҚАДАҲ (ЖОМ) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, сув ёки гулоб тўлдирилган пиёлани олса ёки кимдир унга берса ва ундан ичганини кўрса, хотин олиши ёки канизак сотиб олиши ёхуд порсо фарзанд туғилиши ва бундан роҳат кўришига далилдир. Агар пиёладан сувни тўкиб юборганини, пиёла эса қўлида қолганини кўрса, фарзандининг ўлиб, онасининг қолишига далил бўлади. Агар пиёланинг синганини, суви эса тўкилмай қолганини кўрса, хотини ўлиб, фарзанди қолишини билдиради. Агар пиёласи синса, суви эса тўкилиб кетса, фарзанд ҳамда онасининг ҳалок бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, пиёлаларни хоналарга ҳамда деворлар устига қўйилганини кўрса, пиёлалар унинг учун кейинчалик канизаклар ва аёллар бўлишига далилдир. Агар оқ ёки яшил пиёлани кўрса, унинг уйланажак аёли солиҳа ва порсо бўлишига далилдир. Агар қизил пиёлаларни кўрса, ишратни яхши кўрувчи, бузуқ аёл бўлишига далилдир. Агар сариқ пиёлаларни кўрса, унинг аёллари касалманд бўлишларига далилдир. Агар қора пиёлаларни кўрса, унинг аёллари гамгин ва мусибатли бўлишларига далилдир.

Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида сув ёки гулоб тўла қадахни кўрса ва ундан ичса, хотин олиши ва ундан тақводор фарзанд тўғилишига далилдир ёки канизак сотиб олишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қадах уч нарсани билдиради: хотинни; канизакни; ҳожатман хизматкорни.

ПИЛИК (ПИЛИТА) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги ёнган пилик одамлар ичида иш юритувчи кишини билдиради, одамлар унинг атрофида гирди капалак бўладилар ва хизматини қиладилар. Агар пилик ёқилмаган бўлса, таъбири аксинча бўлади.

ПИШГАН ГҶШТ ВА КАБОБ (ГҶШТИ ПҶХТА) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пишган гўшт кабоб гўшtidан яхшироқдир. Агар тушида қўй гўшtidан қилинган кабоб еганини кўрса, унинг миқдориди қийинчилик билан мол топишига далилдир. Агар кабоб мол гўшtidан бўлса, қўрқув ва хавфдан омон бўлади. Агар кабоб гўштини еганини кўрса, бир улуғ одамдан фойда топишига далилдир. Агар ёввойи ҳайвонлар гўшtidан тайёрланган кабобдан еганини кўрса, улуғлардан тинимсиз фойда етиб туришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кабоб ва қовурилган гўшт фойдага далолат қилади.

ПИШЛОҚ (ПАНИР) – Муҳаммад ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пишлоқ, агар қуруғи бўлса, сафардан ҳосил бўладиган озгина молни билдиради. Ҳўл пишлоқ эса сафарда эмас, муқимликда ҳосил бўладиган кўп молни билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, хўл пишлоқ осонлик билан қўлга кирадиган молу неъматни билдиради, қуруқ пиш-

лоқ эса озгина фойда берадиган сафар молини билдиради. Агар тушида нон билан пишлоқ еяётганини кўрса, ғам андуҳ билан сафардан ҳосил бўладиган озгина молни билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича унга бир иллат етади, лекин ундан тезда халос бўлади.

ПИЧОҚ (КОРД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пичоқ-фарзанд, қини-хотиндир. Тушида пичоғи борлигини ва у ўзиники эканлигини кўрса, оиласида фарзанд туғилишига далилдир. Агар пичоқ билан бирга бошқа қуроллари ҳам борлигини кўрса, улуғлик ва иззат топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қуролланганини ва қўлида пичоқ ҳам борлигини кўрса, бировдан унга ҳимоя ва қувват етишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, ғуломига пичоқ ясашни ўргатади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида пичоқни қинидан чиқарганини кўрса, хотини ўғил туғилишига далилдир. Агар пичоғи қинида синиб қолганини кўрса, отаси ёки қариндошларидан бирининг отаси ўлишига далилдир. Агар пичоғи билан ўз танасини кесганини кўрса, танага етган зиён миқдорида зарар етишига далилдир. Агар пичоқ билан бирорта нарсани тарошлаётганини кўрса, ўша нарсадан хайру манфаат топишига далилдир. Агар пичоғи дарз кетганини ёки занг босганини ёхуд бирорта айб юз берганини кўрса, молига нуқсон етишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пичоқ етти нарсага далилдир: ҳужжат; фарзанд; зафар; ҳимоя; ака-ука; қувват; мартаба.

ПОДШОҲ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ўн икки нарса бордирки, бу ўн икки нарсани тушида кўрса, подшоҳликка далил бўлади: пайғамбар алайҳиссалом уни имом қилганини; иккинчи – шаръиат илмларини ўрганаётганини; учинчи – пайғамбар алайҳиссаломнинг қулогини ўз олдида кўрса, яъни такбир ва намозда мунтазир бўлса; тўртинчи – Расулуллоҳ соллалоху алайҳи васалламнинг минбарда хутба ўқиётганини; бешинчи – Расулуллоҳ соллалоху алайҳи васалламнинг либосини кийганини; олтинчи – бармоғида узук борлигини; еттинчи – қуёш ёки ойга айланиб қолганини; саккизинчи – ўз баданининг да-

рёга айланиб қолганини; тўққизинчи — кўзи шаҳар деворига айланиб қолганини; ўнинчи — кўзи Жомий масжидининг меҳробига айланиб қолганини; ўн биринчи — ўлган подшоҳ унга ўз узугини берганини; ўн иккинчи — кўзлари сигирга айланиб қолганини кўрса. Бу ўн иккита нарсани тушда кўрмоқ салтанат ва подшоҳлик топмоққа далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, подшоҳ либос ёки кулоҳ берганини кўрса, у ўз халқига раис ёки ҳоким бўлишига далил бўлади. Агар подшоҳнинг бошида янги покиза бош кийимини борлигини кўрса, бу унинг иззати ва обрўйи, иқболи, ишларининг созлиги ва умрининг узун бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг бошида кир ва йиртиқ бошкийим кўрса, подшоҳнинг аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Подшоҳнинг бошида Расул алайҳиссаломнинг давридаги саҳобалар бошида бўлгани каби салла борлигини кўрса, адолат ва инсоф билан иш тутувчи подшоҳликка етишига далилдир. Агар подшоҳни шамол кўтарганини ва шамол унинг измида бўлганини кўрса, жаҳон подшоҳлигини эгаллашига далилдир. Агар подшоҳ бўлиб қолганини кўрса, туш қўрувчининг бадавлат бўлишига далилдир. Подшоҳ унинг саройи ёки кўчасига кирганини кўрса ва кирган жойда йиғи-зори ва нафрат ҳоллари юз берганини кўрса, подшоҳ томонидан ўша мавзе аҳлига ғаму кулфат етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«У айтди: «Аниқки, подшоҳлар қачон бирор қишлоққа (бостириб) кирсалар уни вайрон этурлар...»** (Намл сураси, 34-оят).

Агар подшоҳ кирган жойда унга қаршилик қилинмаётганини кўрса, ўша мавзе аҳлига зиён-заҳмат етмаслигига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, подшоҳ ўлса ва дафн қилинмаса, унга йиғламаётган бўлсалар, кафанламаётган ёки тобутини кўтармаётган бўлсалар, бу подшоҳ саройининг баъзи қисмларининг хароб бўлишига далилдир ва дили ғамгин бўлишининг эҳтимоли борлигига ҳам далолат қилади. Агар подшоҳ Каъбанинги ўз саройига айланганини ёки унинг саройи Каъбага айланиб қолганини кўрса, мамлакатининг ҳеч қачон завоқ топмаслиги ва душмандан омонда бўлишига далилдир. Агар подшоҳ бировга салом қилса ёки биров подшоҳга салом берса, ғаму андуҳдан омон бўлишига далолат қилади, чунончи, Ҳақ таъоло айтади: **«...То қачонки, улар унинг дарвозалари очилган ҳолда эканида етиб келганларида ва унинг қўриқчилари: «Сизларга**

салом! Хуш келдингиз! Бас, унга мангу қолувчи бўлган ҳолларингизда кирингиз», – деганларида (улар беҳад шодланурлар)» (Зумар сураси, 73-оят).

Агар подшоҳ қўлида арқон борлигини кўрса, тўғри йўлга юриши, адолат ва инсоф билан йўл тутишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ҳаммангиз Аллоҳнинг «арқони»** (Қуръон)ни маҳкам тутинг ва фирқаларга бўлинманг...» (Оли Имрон сураси, 103-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар подшоҳ ҳузурда бўлганини кўрса, подшоҳдан баҳрамандлик ва насиба топади. Агар подшоҳни ўзига қарашли сарой ёки кўчада либосда кўрса, подшоҳ обрўйининг ошишига, улуғлиги ва қудрати юксалиши, аъёнлари, ходимлари, мол ва хазиналари кўпайишига далилдир. Агар подшоҳда бирор камчилик кўринса, таъбири юқорида айтилганнинг акси бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, подшоҳ юзини осмонга қилиб ухлаётган бўлса, подшоҳлиги кетишига далилдир. Агар подшоҳ ерга кириб кетганини кўрса, ўзга бир подшоҳдан ҳурмат ва эътибори ошишига далилдир.

Жаъфар Содикъ (р.а.) айтадики, агар бир киши подшоҳни очик юзли ва ҳуррам ҳолда кўрса, ишлари юришиб кетишига далилдир. Агар бирор киши тушида подшоҳнинг вазирини кўрса, тезда созлик топадиган бирор ишни амалга оширишига далилдир. Агар подшоҳнинг Хожибини (эшик оғаси)ни кўрса, ишларининг бузилиши, бироқ оқибат натижада муродига етишига далилдир. Агар подшоҳнинг надибини (яқинини) кўрса, унга бирор кишидан надомат етишига далилдир. Агар подшоҳнинг мулозимларини кўрса, ишлари созу дуруст бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг миршаблари ва надимларини кўрса, ишларининг юришиб кетишига далилдир. Агар подшоҳнинг вазирини кўрса, бирор кишидан маломат топиши ва йўқотган нарсасини яна қўлига қайтиб келишига далилдир. Агар подшоҳнинг чоркарларини кўрса, бирор кимсадан маломат топиши ва ярамас ишидан ожизлик етишига далилдир. Агар подшоҳнинг зиндончиларини кўрса, ғамгин ва ночор бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг жаллодини кўрса, ундан муроди ҳосил бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг дабири (котиби)ни кўрса, излаган нарсасини топишига далилдир. Агар подшоҳнинг қуролини кўрса,

бирорта аёлдан манфаат топишига далилдир. Агар подшоҳнинг рикобдор (жиловдори)ни кўрса, ёлгон ва фойдасиз сўз эшитишига далилдир. Агар подшоҳнинг жомадори (либосларига қаровчиси)ни кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар подшоҳнинг даводдори (қалам ва сиёҳларга қаровчиси)ни кўрса, аёллардан бирор нарса ҳосил бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъаснинг айтишича, агар подшоҳ бир шаҳарга кирса ва ўша шаҳар устидан ғалаба қилса, ўша шаҳар ишлари нуқсон ва офатга юз тушишига далилдир. Агар подшоҳ унинг уйида ухлаганини кўрса, подшоҳнинг унга иши тушишига далилдир.

ПОЙГА ТУШИШ (ФУРУД ОМАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушида тоғдан ёки томдан пойга тушганини кўрса, улуғлигига ёки молига нуқсон етишига далилдир. Агар тушида баланддан пойга тушганини кўрса, баландликнинг миқдорига мувофиқ молига нуқсон етади. Агар ғишт ва лойдан қилинган нарвондан пойга тушганини кўрса, динига халал етишига далилдир. Агар нарвон тош ёки алебастр бўлса дини нифок учун бўлишига далилдир.

ПОЙДЕВОР ҚЎЙМОҚ (БУНЁД НИҲОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушида пойдевор қўяётганини кўрса, кўрган пойдеворининг миқдорига мувофиқ каттаю-кичикдан дунёвий фойда кўради. Агар номаълум жойга пойдевор қўйганини кўрса, лекин бу жой кимники эканини билмаса, дин ва дунё ишларида ҳаракати зое бўлишига далил бўлади. Агар пойдеворни ўз мулки ва ерига қўйганини кўрса, ҳалол ризқ-рўз топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар пойдеворни пишган ғишт ёки ганждан қўйганини кўрса, ҳаромдан мол топишини билдиради. Агар хом ғишдан ҳавога пойдевор қўйганини кўрса, дин ишларида эътибори баланд бўлишини билдиради. Агар деворнинг пойдеворини пишиқ ғишдан қўйганини кўрса, дунё ишларига ва орзу ҳавасга берилишига далилдир. Агар туш кўрувчи бино қурса ва ҳаққини ҳам олса, манфаат топишини билдиради. Агар пойдеворни пишиқ ғишдан кўтарганини кўрса, подшоҳдан фойда кўришини англатади. Агар пойдеворни ҳам ғишдан ва лойдан кўтарганини кўрса, оддий одамлардан фойда топишига далолат қилади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, ҳар ким шаҳар бунёд қилганини кўрса, одамлардан бир гуруҳини ҳимояси остига олишига далил бўлади. Агар қалъа бунёд қилганини кўрса, душманлар зараридан омон бўлишига далилдир. Агар кўшк бино қилганини кўрса, дунё ишлари билан машғул бўлишини билдиради. Агар сарой бино қилганини ва бу саройда ўтирганини кўрса, фойдалар топишини билдиради. Агар масжид қурганини кўрса, бир жамоатни яхши ишга тўплашига далилдир. Агар минора қурганини кўрса, унинг номи яхшилик билан ёйилишига далил бўлади. Агар боғ қилганини кўрса, бадавлат ва покдоман аёлга уйланишини билдиради. Агар гўристон бунёд қилганини кўрса, охират ишига машғул бўлишига далилдир. Агар қубба бино қилганини кўрса, обрў-эътибор қидиришига далилдир. Билгинки, пойдевор қуриш ва уни тугаллаш дин ва дунё ишларини мукаммал қилишга далилдир. Агар қурилишни тугалланмаганини кўрса, ишлари ҳам тугалланмай қолишини билдиради.

ПОЙЧА (ПОЧА) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қўйнинг пойчасини еяётганини кўрса, ейиш миқдорига қараб, бирор неъмат топишига далилдир. Сигир пойчасини еяётганини кўрса, кўп-оз егани миқдорига қараб, шу йилда неъмат ва давлати фаровон бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда пойча емоқ кўп ёки оз егани миқдорига қараб, хусусан хом ҳолда еганини кўрса, етимлар молини ейишига далилдир.

ПОНА, МИҚ, (МИСМОР) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида миқни кўрса, ўз ишларида мустаҳкам турувчи бир улуғ киши билан учрашувига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги миқ подшоҳ ёки улуғ амир бўлади. Тушида катта ва кучли миқ ва понани кўрса, бир улуғ одам билан суҳбат қурилишига далилдир. Тушида миқ ёки пона билан бирор нарсани тикканини кўрса, бир улуғ одам туфайли пароканда бўлган ишлари яхшиланишига далилдир. Тушида миқнинг синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

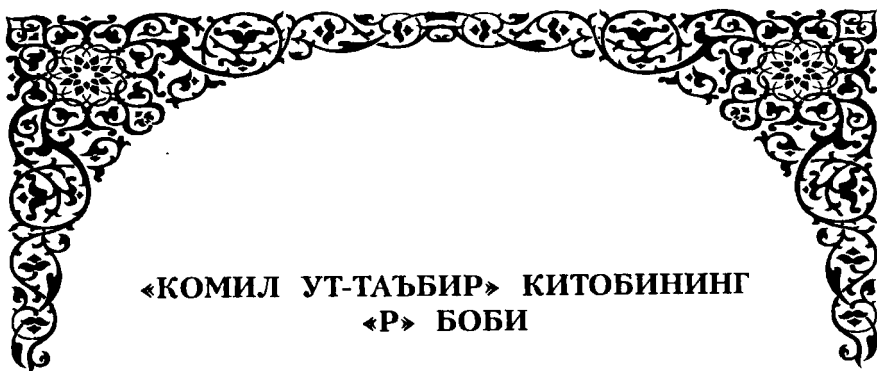
Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги миқ ёки пона тўрт нарсага далилдир: улуғ кишига; одамлар билан аҳду пай-

мон қиладиган кишига; амир ёки ҳокимга; ишлардаги зарар ва ёқимсизликка.

ПЎСТИН – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида пўстин кийиб олганини кўрса ва қиш фасли бўлса, унинг маишатини яхшиловчи бирор нарса топишига далил бўлади, агар ёз фасли бўлса ҳам юқоридагича бўлади, лекин оқибатда ғамгинлик топади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қўзичоқ ёки эчки боласининг терисидан қилинган пўстини борлигини кўрса, бадавлат аёлга уйланиши ва ундан молу давлат топишига далилдир. Агар сувсар терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, молу давлатли аёлга уйланишига далил бўлади. Агар тулки терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, бадавлат ва покдоман, лекин алдовчи ва ҳийлагар аёлга уйланишини билдиради. Қуён терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, нобакор ва бадфеъл аёлга уйланишини ва ундан заҳмат тортишини билдиради. Агар кулранг олмахон терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, жанжалкаш аёлга уйланишини билдиради. Агар тулки терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, бадфеъл аёлга уйланишини ва у аёл ўғри ва оммонатта хиёнат қилувчи эканига далилдир. Агар силовсин терисидан қилинган пўстин кийганини кўрса, ифлос бир аёлга уйланишини билдиради. Агар пўстинининг тешилиб қолганини, куйганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, қайғу ғам ва молу давлатига етадиган нуқсонга далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Р» БОБИ

РАВОЧ (РИВОС) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги равоч егани миқдорига қараб, ғаму андуҳ бўлади. Тушида равочни отиб юборганини кўрса, ғамдан қутилишини билдиради. Тушида ширин равочни кўрса, зарари камроқ бўлишига далилдир.

РАЙҲОН – Тушда райҳоннинг яшил ва хушбўй эканини кўрса, фарзандга далил бўлади. Тушида райҳонни ердан юлиб олганини кўрса, йиғи ва ғамга далолат қилади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда райҳонни ўз жойида кўрса, туш эгасининг яхши ишлари амалга оширишига далилдир.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушда райҳонни кўрмоқ агар хушбўй бўлса, туш соҳибининг яхши ишларни қилиши ва хайрли ишлар томон тавфиқ топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги райҳон етти нарсага далилдир: хотинга; канизакка; дўстга; фарзандга; яхши сўзга; илм мажлисига ва яхши ишга.

РАЙҲОН (ШОҲИСПАРҒАМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги райҳон кўм-кўк, тоза ва хушбўй бўлса, улуғликка далил бўлади. Агар сариқ ва қуриган бўлса, беморликка далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги райҳон олти нарсани билдиради: иззат ва улуғликни; фарзандни; дўстни; ёқимли сўзни; илм мажлисини; яхши ном; мақтов ва мадҳни.

РАНГЛАР (РАНГҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида либосларда ёки бошқа нарсаларда оқ рангни кўриш динининг поклигини билдиради. Қизил ранг эркаклар учун ёқимсизлик ва

ранж, аёллар учун эса яхши бўлади. Кўк ранг аёлларга ҳам, эркакларга ҳам яхши бўлмайди.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги яшил ва оқ ранг хайру баракатга ва пок динга далолат қилади, чунки улар Би-ҳишт аҳлининг либосларидир.

«РАЪД» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Раъд» сурасини ўқиётганини кўрса, доимо ибодат ва Қуръон қироатига машғул бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишига, яхши ишга ва тоатга рағбатли бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида ягона бўлади.

РАҚСГА ТУШМОҚ (РАҚС КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда рақсга тушмоқ ғаму андуҳ ва мусибат бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг сўзича, беморлик бўлади. Бошқаларнинг фикрича, рақс эркаклар учун қамоқдан қутилишдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда рақсга тушиш аёллар учун расволик, эркаклар учун мусибат бўлади. Бироқ сўфийлар ҳамда кўп рақсга тушадиган кишилар учун ғаму андуҳ бўлмайди. Тушдаги раққос доимо ўзининг ва бошқаларнинг мусибати остида юрувчи кишидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда рақсга тушиши ғам ва мусибат бўлади.

РУБОБ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги рубоб ярамас сўз беҳуда ўйин ва ёлғон сўзлашдир. Тушида рубоб чалаётганини кўрса, ёлғон сўзлаши ва бировни ёлғондан мадҳ этишига далилдир. Тушида унинг олдида рубоб чалаётганларини кўрса, ярамас сўзга рози бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида рубоб билан бирга чанг, доира ва най чалаётганини кўрса, буларнинг барчаси ғам ва мусибатга далилдир. Тушида рубоб синса ёки йўқолса, ёлғончиликдан тавба қилишига далилдир. Бемор киши тушида рубоб чалаётганини кўрса, ўлишига ёки касаллик оғир кечишига далилдир.

РУД АСБОБИ (ШОҲРУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги руд асбоби дунё ўйин-кулгуси, ёлғон ва маҳол сўздир.

Агар тушида рудни чалаётганини кўрса, ёлғонга рози бўлишига далилдир. Агар руд билан бирга чанг, чифона ва най ҳам бўлса, мусибатга далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, руди синганини ва ташлаб юборганини кўрса, ёлғон сўздан тавба қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида руд чалаётганини кўрса бир улуғ аёл билан учрашувига ва ундан иззату икром кўришига далилдир.

«РУМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Рум» сурасини ўқиётганини кўрса, унинг қўлида Рум шаҳарларидан бири фатҳ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дин ва разо йўлида Мужтаҳид бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, одамларга дин ва яхшилик йўлида ундан баҳрамандлик етишига далилдир.

РУХ ОҚБЎЁҒИ (САФИДРЎЙ) – Ибн Сириннинг айтишича, ҳар ким тушида рух оқбўёғи борлигини кўрса ва бу рух оқбўёғи ўзиники эканини ҳис этса, унинг миқдорича мол ва дунё топишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, рух оқбўёғи билан бўялган идишлар, чунончи, обдаста, офтоба, жом ва шунга ўхшашларнинг барчаси хизматкорларни билдиради.

РЎЗА ТУТМОҚ (РЎЗА ДОШТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида рўза тутганини, тасбеҳ ва таҳлил айтиб, Қуръон ўқиётганини кўрса, гуноҳ ҳамда ҳаромдан тавба қилишини билдиради. Тушида рўза тутганини, бироқ одамларни ғийбат қилиб, беҳаё сўзларни айтаётганини кўрса, тоатни риё билан қилишига ва дин йўлида содиқ эмаслигига далилдир.

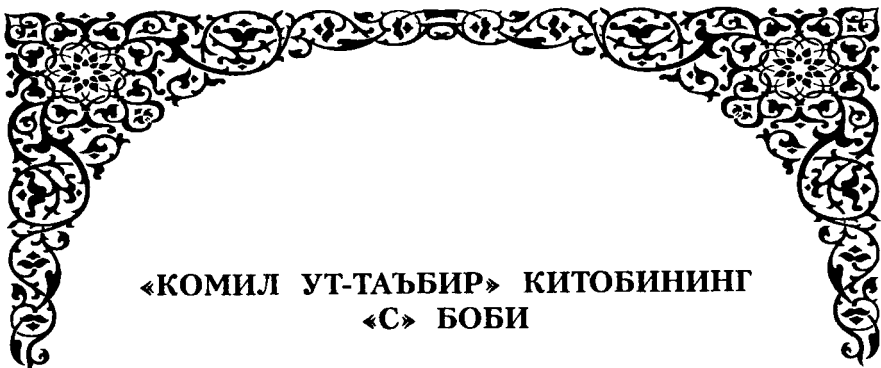
Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида рўза ойи эканини кўрса, қимматчилик ва таомларнинг танқис бўлишига далилдир, бошқаларнинг айтишича, диннинг дурустлигини, ғамлардан озод бўлишини ҳамда қарзлардан қутилишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда рўза тутмоқ ўн нарсани билдиради: улуғликни; раёсатни; таңдурустликни; мартабани; тавбани; зафарни; неъматни; Ҳажни, газавотни; ўғилни.

Тушида эсида йўқ рўзасини очиб юборганини кўрса, яхши киши ҳамда ҳалол ризққа далилдир. Тушида рўзасини қасддан очиб юборганини кўрса, сафарда офатларга учраши ёки касал бўлишига далилдир. Тушида икки ой рўза тутганини кўрса, гуноҳдан тавба қилишини билдиради. Тушида нафл (қўшимча) рўза тутганини кўрса, касалликдан омон бўлишига далилдир. Тушида бир йил пайдарпай рўза тутганини кўрса, Ҳаж қилишига далилдир. Тушида Ашур оёи рўзасини тутганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилишига далилдир.

РЎЯН ЎСИМЛИГИ (РУНОС) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги рўян дунё оройиши бўлади, унинг истеъмоли эса зарар ва ранждир. Тушда кийимини рўян суви билан бўяётганини кўрса, дунё ишратига машғул бўлишини ва дин йўлини ташлаб қўйишини билдиради.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «С» БОБИ

САБАЛ⁴⁵ (САБАЛ) – Ибн Сириннинг айтишича, агар кўзида сабал борлигини ва нарсаларни кўрмаётганини кўрса, кўзнинг кўрмаслиги миқдорида динида нуқсон пайдо бўлишига далилдир, хусусан, кўзи қора бўлса. Агар кўк кўзли бўлса ва тушида сабали борлигини кўрса, бидъат йўлида эканига далилдир. Агар шахло кўзли бўлса ва сабал борлигини кўрса, фарзанди бемор бўлиши ёки фарзанди ўзидан узоқлашмоқчи эканига далилдир. Агар кўзидан сабал пардаси олинганини ва кўзлари яхши бўлиб қолганини кўрса, бир олим кўлида тавба қилиши, ўша олим уни дин йўлига киргизиши ва тақводор бўлишига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, фарзанди беморликдан шифо топишига, агар ғурбатда бўлса, соғ-саломат қайтишига далилдир.

«САБАЪ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Сабаъ» сурасини ўқиётганини кўрса, зоҳид ва обид бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, доимо ибодатда бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, солих инсонлар сийратига эга бўлишига далилдир.

САБЗА ВА САБЗАБОР (САБЗА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги сабза дин бўлади. Тушида ери борлигини ва сабзалар кўп ўсганини кўрса, унинг ҳаё ва дини пок эгаси эканига далилдир. Агар ерида ўзига нотаниш гиёҳлар ўсиб ётганини, уларга таажжуб билан боқаётганини ва бу ер ўзиники эканини ҳис этаётганини кўрса, буларнинг ҳаммаси дин, диёнат ва тақвога далилдир. Агар ўша ерда таниш ўсимликлар бўлса, чунончи олма

ва бошқалар, неъмат фаровонлиги ва ҳалол ризққа далил бўлади. Агар сабза аччиқ ва нотаниш бўлса, таъбири аксинча бўлади. Агар сабзалар таниш бўлиб, ундан тановул қилаётганини ва улар ширин эканини кўрса, бу ҳам неъматнинг фаровон бўлиши ва ҳалол ризққа эга бўлишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушда сабзани ўз вақтида ейиш зўҳд ва тақвога далилдир.

Ибн Сириннинг айтишича, тушда сабзани кўриш саломатликка далил бўлади. Агар сабзозор ичида турганини кўрса, дин йўлида муқим туришига далилдир. Агар ўликни сабзозор ичида турганини кўрса ўша ўликнинг аҳволи, оқибати охират савоби яхши эканига далилдир. Сабзозорни қанчалик кўм-кўк ва тоза кўрса ва бу сабзозор ўзиники эканини билса, динининг ва тақвосининг поклигига далилдир. Агар сабзозорини сарғайган ва бужмайган ҳолда кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади. Агар сабзозор бошқа кишиларники эканини кўрса, поқдамон ва парҳезгар кишилар билан суҳбат қуришига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сабза тўрт нарсани билдиради: исломни; динни; пок эътиқодни; тақвони.

САБЗИ (ГАЗАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сабзи ғам ва ўйдир. Тушида сабзи олганини ва еганини кўрса, унга кўп ғам етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сабзининг ширин эканини кўрса, ғам ва андуҳи озроқ бўлишини билдиради. Сабзини гўшт билан пишганини кўрса, ранж ва қийинлик билан келадиган фойдани билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушда сабзи ейиш беморлик бўлади. Тушда қовуриб пиширилган сабзи ҳам яхши бўлмайди. Унинг яхшиси гўшт билан пиширилганидир.

САВСАН ЎСИМЛИГИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда савсанни ўз вақтида кўрса, унга бирор нарса ейиши ва фарзанд туғилишига, агар бевақт кўрса, ғам ва андуҳ етишига далилдир.

Агар аёл киши тушида савсан гулини унинг дарахтидан узиб олганини ва ғуломига берганини кўрса, ғуломнинг қочиб кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бир киши бир даста савсан гулини унга берганини кўрса, икки орада сўзлашув юз беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги савсан ўсимлиги канизак бўлади.

САДАФ (САДАФ) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги садаф хотин бўлади. Агар тушида садафи борлигини кўрса, хотин олишига далилдир. Агар тушида садафи йўқолиб қолганини кўрса, хизматкорининг қочиб кетишига далилдир.

САДАҚА БЕРИШ (САДАҚА ДОДАН) – Тушдаги садақанинг таъбири ҳақида таъбирчилар орасида ихтилоф мавжуд. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда бир олимнинг садақа бераётганини кўрилса, унинг илмидан одамларга фойда етишига далилдир. Агар подшоҳ садақа бераётганини кўрса, фойдаси кўп бўлишига далилдир. Агар касб эгаси садақа берганини кўрса, шогирдларига касб ўргатишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги садақа омонлик, машаққат ва қийинчиликларда қутилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар қарздор одам тушида садақа берганини кўрса, қарздан қутилишига далилдир. Агар қул тушда садақа бераётганини кўрса, озод бўлишига далилдир. Агар қамоқдаги маҳбус садақа берганини кўрса, қамоқдан озод бўлишига далилдир. Агар ғайридин садақа берганини кўрса, мусулмон бўлишига далилдир. Умуман, тушдаги садақа икки оламнинг саодатига далил бўлади.

САЖДА (САЖДА) – Ибн Сириннинг айтишича, агар киши тушида Аллоҳ таъолога сажда қилаётганини кўрса, улуғвор бир киши унинг устидан зафар топишига далилдир. Агар Аллоҳдан бошқа бировга сажда қилаётганини кўрса, умид қилган нарса-сига етолмаслигини билдиради.

Кирмонийнинг айтишича, бир кишининг ўзига сажда қилаётганини кўрса, ўша кишининг мақсадини ҳосил қилишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар бир бошлиққа сажда қилаётганини кўрса, султондан ранжу бало кўришига далилдир.

Аллоҳ таъоло айтади: «(Иброҳим) айтди: «Ахир, Аллоҳни қўйиб, сизларга бирор фойда ҳам, зиён ҳам етказа олмайдиган нарсаларга сифинасизларми?!» (Анбиё сураси, 66-оят).

«САЖДА» СУРАСИ – Ибн Сирина (р.а.)нинг айтишича, тушда «Сажда» сурасини ўқиётганини кўрса, дунёдан сажда қилган ҳолда кетишига далилдор.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Ҳақ таъолога саждани кўп қилишига далилдор.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдор.

САКУРА – Ибн Сиринанинг айтишича, тушдаги сакура яхшилик ва латофатдор. Агар тушида бир киши унга янги сакура берганини кўрса, бировдан эшитадиган яхши сўз туфайли хурсанд бўлишига далилдор. Агар сакураси синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, сўзлари зое бўлишига далилдор.

Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги сакура уч нарсани билдиради: фарзандни; аёлни; дўстни.

Жобирнинг айтишича, тушдаги сакура канизак бўлади. Агар янги ва тоза сакураси борлигини кўрса, чиройли канизак сотиб олишига далилдор. Агар сакураси синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, канизаги ҳалок бўлишига далилдор.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сакура ўнта нарсани билдиради: хотинни; ходимни; канизакни; дин мустаҳкамлигини; аҳволнинг яхшилигини; узоқ умрни; молни; неъматни; яхши сўзни; хотин томонидан етадиган меросни.

САКРАМОҚ (ЖАСТАН) – Ибн Сирина (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бир жойдан сакраганини кўрса, бир ҳолдан иккинчи ҳолга ўтишига далилдор. Агар узоққа сакраганини кўрса, узоқ сафарга чиқишини билдиради. Агар қўлида ёғоч ёки найза борлигини кўрса ва у билан бир жойдан иккинчи жойга сакраганини кўрса, мадад олиши ва ўз мақсадига етишиш учун бир қавмнинг одамларига суянишини билдиради. Агар девордан сакраб, хачир устига минганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдор. Агар том устига сакраганини ва уй қулаб кетиб, ўлганини кўрса, хотинидан жудо бўлишини ва яна қайтиб келишини билдиради.

Агар ердан ҳавога сакраганини, қибла томонга ўтирилганини, шундан сўнг ўзини Ҳарамда, Маккада ёки Мадинада турганини кўрса, буларнинг ҳаммаси Ҳаж қилишини билдиради. Агар бир нотаниш саройдан иккинчи нотаниш саройга сакраганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Агар ҳавога сакраганини ва бир қушни ушлаб олганини кўрса, ўз хотинини қўйиб, бошқа хотин олишини билдиради. Агар бирор ёғоч ёки бирорта ҳасса билан бир жойдан иккинчи жойга сакраётганини кўрса, ранж ва андишадан қутулишини ва ишлари тартибга тушишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бир жойдан ташқарига сакраб чиққанини кўрса, ёмон аҳволдан чиқиб, яхши ҳолатга киришига далилдир. Агар хоҳлаган жойига бемалол сакрай олаётганини кўрса, қуввати ва қодирлиги етарли бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, ёмон жойдан покиза жойга сакраганини кўрса, ёмон аҳволдан яхши ҳолатга ўтишига далилдир. Агар аксинча бўлса, яхши ҳолатдан, ёмон ҳолатга ўтишини билдиради.

САЛОВОТ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.)га саловот юбораётганини кўрса, ҳожатлари раво бўлиши, ризқи кенг бўлиши ва охириги ишлари саодатли бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида кўп саловот юбораётганини кўрса, Ҳаж қилишига далилдир. Агар Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.)ни тушида кўрса, Расулуллоҳ суннатларини бажо келтиришига далилдир.

САЛЛА (ДАСТОРИ САР) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги салла диндир. Тушидаги салла оқ ёки яшил бўлса, зиғирдан ёки пахтадан бўлса, диннинг созлигига далилдир. Тушида оқ ва покиза салласи борлигини кўрса, дин ва дунёсининг созлигига далилдир. Тушдаги ипак салла бу дунёдаги аҳволнинг созлигига далилдир. Тушида ўз салласи билан бошқа салла улашиб кетганини кўрса, улуглиги ва обрўйи янада ошишига далилдир. Тушида салласи тушиб кетганини ёки йўқолганини кўрса, динига нуқсон етиши ва ҳурматининг камайишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида салласини ўғирлаб кетганини кўрса, иззат ва обрўйининг нуқсон топишини билдиради.

Агар ўралган ва озада салласи борлигини кўрса, дунё ва дин аҳллари билан келишувда яшашини билдиради. Тушида зийнат берилган саллани кўрса, сафарда халқ орасида машҳур бўлишини билдиради. Тушида салласи ва либослари яшил рангда эканини кўрса, дунёдан шаҳид бўлиб кетишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, саллани қанчалик катта кўрса, обрў-эътибори шунчалик баланд бўлишига далилдир. Тушида салласини кир ва кичик эканини кўрса, иззат ва обрўйига нуқсон етишини билдиради. Тушида саллани қизил рангдалигини кўрса, бировга ситам қилишини билдиради, салла сариқ бўлса, касалликка, кўк бўлса, мусибатга, қора бўлса, зиён ва зарарга далилдир, бундан хатиб ва қози мустасно. Бошида ипак салла борлигини кўрса, инсофли ва адолатли бўлиши, эл уни азизу мукаррам тутишига далилдир. Агар ўралган узун саллани тушида кўрса, сафардан тез қайтишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги салла егги нарсага далилдир: динга;риёсатга; амалга; раҳбарликка; мартабага; қувватга; сафарга.

САЛОМ ҚИЛИШ (САЛОМ ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар бир дўсти унга салом қилганини кўрса, ўша дўст бундан хурсандчилик кўришига далилдир. Агар душмани унга салом қилганини кўрса, ўша душман унинг дўстига айланишига далилдир. Агар нотаниш бир киши салом қилганини ва уни аввал кўрмаган бўлса, мусофир бир одам у билан дўстлашишига далилдир. Агар бир кексанинг салом қилганини ва уни аввал кўрмагани тушига кирса, Худойи таъолонинг азобидан омон бўлишига далилдир. Агар таниш бир кексанинг салом қилганини кўрса, чиройли бир хотин олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар дўсти унга салом қилганини ва саломига жавоб бермаганини кўрса, ораларида жудодлик юз беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар ёш аёл унга салом берганини кўрса, дунё бахтини топишига далилдир. Агар намозда эканини ва чап томонга салом берганини кўрса, ишлари ёмон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги салом тўрт нарсани билдиради: омонликни; шодликни; бахтни ва молни.

САМУР⁴⁶ (САМУР) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги самур золим, динсиз ва қароқчи кишидир. Агар самур билан жанг қилаётганини кўрса, бирор киши билан ораларида шундай хусумат бўлишига далилдир. Агар тушида самур гўштини еяётганини кўрса, еган гўштининг миқдорига мувофиқ золим ва динсиз бир одамнинг молини ейишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги самур мусофир бир бойдир. Самурнинг юнги ва териси ҳам мол ҳамда мурод бўлади, гўшти эса мусофир бир одамнинг бойлигидир. Агар самурни ўлдирганини ва ерга ташлаганини кўрса, мусофир бир одамнинг молини талон-тарож қилишига далилдир.

САНАШ, ҲИСОБ КИТОБ (ШУМОР КАРДАН) – Тушида бир киши билан ҳисоб китоб қилаётганини кўрса, одамлар оғзига тушишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳисоблаши осон бўлган ҳар қандай санок, қийинчилиги кам бўлган бирор ишга далолат қилади.

САНДИҚ (САНДУҚ) – Тушдаги сандиқ улуғликни билдиради. Баъзиларнинг айтишича, аёл бўлади. Агар тушида янги сандиғи борлигини кўрса, унинг ҳажмига мувофиқ аёл туфайли иззат топишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, агар тушида янги ва тоза сандиғи борлигини кўрса, чиройли ва покдоман аёлга уйланишини билдиради. Агар сандиқнинг эски эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сандиқ уч нарсани билдиради: иззат ва обрўни; улуғликни; аёлни.

САНДОН (САНДОН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги сандон раис ва улуғ кишини билдиради. Агар тушида сандон топса ёки биров унга берса ва бу сандон ўзининг мулки эканини билса, раис ёки улуғ кишидан қўлга фойда киритади, у билан дўст бўлади, у орқали подшоҳ хизматига етишади ва ундан хайру манфаат топади.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги сандон рост сўзли мансаб эгасига далилдир. Агар тушида сандон топса ёки биров унга

берса, мансабдор бир киши билан суҳбатдош бўлишига ва ундан хайру манфаат топишига далилдир. Агар тушида бировга сандон берганини кўрса, ўша кишидан фойда топишига далилдир. Агар сандони йўқолиб қолганини ёки ўғри ўғирлаб кетганини кўрса, ўша улуғ кишининг суҳбатидан жудо бўлишига далилдир.

Имоми Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича тушдаги сандон бешта нарсага далилдир: улуғликка; фойда ва молга; қувватга; мансабга; ишларида муваффақиятга.

САРИМСОҚ (СИР) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги саримсоқ ҳаром молдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида саримсоқ еяётганини, ранжу ғам ва йиғини билдиради. Агар уни тўлиқ еб юборса, зарар камроқ бўлади.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича тушдаги саримсоқ беш нарсага далилдир: ҳаром молга; ёқимсиз сўзга; ғаму андуҳга; йиғига; оғирчиликка.

САРИҚЛИК (ЗАРДИЙҲО) – Ибн Сирининг айтишича, тушдаги барча сариқлик, хоҳ либосдан, хоҳ ейиш-ичишдан хоҳ мевалардан бўлсин, барчаси касалликка далилдир.

Агар тушида сариқ кийим кийган бўлса, ёки таом ёхуд мева еяётган бўлса, бу беморлик, ғам ва андуҳга далил бўлади.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар сариқ либосда сариқ таом еяётганини кўрса, беморлик бўлади.

САРОБ (САРОБ) – Билгинки, саробни араблар куроб дейдилар, бу эса, саҳро ташна одамнинг кўзига сув бўлиб кўринади, таъбири асосиздир.

Ибн Сирининг айтишича, сароб ердаги ерни еяётганини кўрса, ботил илмлар билан мол топишига, бироқ ўша мол боқий бўлмаслигига далилдир.

САРОЙ (САРОЙ) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, агар тушида бегона бир саройга кириб қолганини, бу ерда ҳеч кимни танимаслигини ва саройда мурдалар юрганини кўрса, бу охират саройи эканини ва ажали яқин эканига далилдир. Агар саройга киргани ва яна қайтиб чиқганини кўрса, касал бўлиши,

ўлишига яқин қолиши ва яна шифо топишига далилдир. Агар таниш саройга киргани, сарой лойдан бунёд қилинганини кўрса, ҳалол ризқ топишига далилдир. Агар саройнинг пишиқ гишт ва ганжлардан қилинганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар бу саройдан чиққанини кўрса, ҳаромдан тавба қилишига далилдир. Агар кенг ва катта саройга кириб қолганини кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Агар саройни кичик ва тор эканини кўрса, юқоридагининг аксидир.

Агар тушида кенг ва катта саройни кўрса, сарой ичида кўшк ва айвонлар бўлса, охират саройида шараф ва иззат топишига далилдир, бироқ унинг мавзеига мусибат етади. Агар ўша сарой синганини ёки куйганини кўрса, сарой соҳибига мусибат етишига далилдир. Агар сарой ери катта ва кенг бўлиб қолганини кўрса, кенглиги миқдорича дунё ризқи унга кенг бўлишига далилдир, агар бунинг аксини кўрса, ризқ унга тор бўлишига далилдир. Агар унинг саройини кавлашаётганини кўрса, намоз ва ибодатни кам қилаётганига далилдир. Агар эски бир саройни қулаётганини кўрса, яхшиликлар эшигининг очилишига ва шод бўлишига далилдир. Агар янги ва озода бир саройга кирганини кўрса, агар бой бўлса, моли зиёда бўлишига, агар камбағал бўлса, бой бўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар янги сарой ўртасида турганини кўрса, қизи ёки опа-синглиси келишига далилдир. Яна унинг айтишича, сарой ичидаги суппа ота ва онага далолат қилади. Агар саройининг суппаси янги ва озода эканини кўрса, ота ва онасининг тандуруст бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, кимки тушида катта ва озода саройга кирганини ва бу сарой ўзиники эканини кўрса, ризқи кенг бўлиши, иззат ва обрў топиши, чиройли хотин олиши ва амал топишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, бой эркакка тегишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сарой кўриш саккиз нарсага далил бўлади: эркак учун хотинни, хотин учун эркакни; бадавлатлиликни; омонлик; яхши ҳаётни; молни; амални; иззатни; омонатни.

САРРОФЛИК ҚИЛИШ (САРРОФИЙ КАРДАН) – Ибн Сирийн (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сарроф (пул майдаловчи) олимни

билдиради. Агар бир киши тушида саррофлик қилаётганини кўрса, таъбири туш айтувчининг ҳолига қарайди: агар у тақволи ва диндор бўлса, динга доир таъбирни танлайди, агар туш айтувчи ўқиш-ёзишни билмаса, у ҳайронликда қолган киши бўлиб, хурофот нарсалар билан машғул бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида саррофлик қилаётганини кўрса, одамларнинг ғийбати ва уларга хиёнат қилиш билан машғул бўлади.

Айтишлар ича, тушдаги сарроф хурофоттўй киши бўлиб, ўзига зиён келтирадиган нарсалар билан машғул бўлади.

САРСАБИЛ ЎСИМЛИГИ (МОРЧЎБА) – Тушида сарсабил ўсимлигини ердан йиғиб олаётганини кўрса, агар бу ўз вақтида бўлса, унинг миқдорича фойда топишига далилдир. Агар тушида сарсабилни хом ҳолида еганини кўрса, зарар ва ранж тортишига далилдир.

САССИҚПОПИШАК, ХУДХУД (ХУДХУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сассиқпопишак доно ва зийрак одам бўлиб, махфий ишлардан одамларга хабар беради. Тушида сассиқпопишакни тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, айтилган сифатда доно ва улуғ бир киши билан суҳбатдош бўлишига ва ундан илм ҳосил қилишига далилдир. Тушида сассиқпопишакни ўлдирганини кўрса, доно ва улуғ киши устида зафар топиши ва уни енгишига далилдир. Тушида унинг гўшгини еганини кўрса, унинг миқдорича ўз ажалидан ҳаром мол топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги худхуд хабар соҳиб-би ёки яхши элчидир. Тушида худхуд у билан сўзлашганини кўрса, ўз аҳлидан кимгадир ғазаб қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сассиқпопишакни кўриш тўрт нарсани билдиради: хушхабарни; улуғликни; душманни енгишни; ўз ишида доно ва зийрак бўлишни.

«СОФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Соф» сурасини ўқиётганини кўрса, Аллоҳ йўлида жанг қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, доимо Худойи таъоло розилиги йўлида бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, умрининг охирида шахид бўлади.

САЧРАТҚИ ЎСИМЛИГИ, ТАЛҲА (КОСНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда сачратқи ўсимлигидан истеъмом қилганини кўрса, ғам ва андуҳ бўлади. Тушида унга сачратқи берганларини ва у еганини кўрса, ғамгин бўлишига далолат қилади.

САҚАМУНИЁ⁴⁷ (СКАММОНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сақамуниё ғаму андуҳ ва молнинг нуқсон топишига далилдир. Агар сақамуниёни бирор дардга қарши ичганини ва ундан шифо топганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир. Агар сақамуниёни ичишдан зарар тортганини кўрса, молнинг нуқсон топишига далилдир.

САҚАНҚУР – Сақанқур – қушлар орасида яшайдиган бир балиқдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида сақанқури борлигини кўрса, яхши ишларга эга бўлиши ва мақсадига етишига далилдир, бироқ динда заиф бўлади.

Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги сақанқур балиғи макруҳни билдиради.

САҲИФА (САҲИФА) – Саҳифа сўзи уч маънога эга: мактуб; қоғоз; парда.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида саҳифага бирор нарса ёзаётганини кўрса, мерос топишига далилдир. Агар биронинг қоғозига ўзи учун бирор нарса ёзаётганини кўрса, бир диндор ва омонаткор одамдан бирор нарса топишига далилдир. Агар қоғозга яшил хат билан бирор нарса ёзганини кўрса, мусибатли бир одамдан бирор нарса топишига далилдир. Агар қоғозга бирор нарса ёзмаганини кўрса, меросга етмаслигига далилдир.

САҲИФАЛАР (СУҲУФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Иброҳим (а.с.)нинг саҳифаларини ўқиётганини кўрса, унга бирор киши тўғри йўлни кўрсатиши ва хатодан қайтаришига далилдир, хусусан, китобнинг ўзидан ўқиса, шундайдир.

Агар саҳифаларни ёддан ўқиётганини кўрса, мунофиқ ва риёкор одамлар билан суҳбатда бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар мусулмон киши Қуръонни очиб, ўрнига Иброҳим (а.с.) саҳифаларини ўқиётганини кўрса, ўзи ислом динида бўлиб, ғайридинларни яхши кўриш мойиллиги борлигига далилдир.

СЕДАНА (ШУНИЗ) – Тушдаги седана ғамни билдиради, уни ейиш эса зарар ва нуқсонга далилдир.

СЕЛ (СЕЛ) – Тушдаги сел – катта душман ёки золим подшоҳдир.

Агар тушида сел билан овора бўлаётганини кўрса, душман билан олишувга далилдир. Агар селдан чиқиб олганини кўрса, душман устидан зафар топишига далилдир. Селни совуқ мамлакатда кўриш ғаму андуҳ, иссиқ мамлакатда кўриш фойда ва шодлиқдир. Агар селни уйига ёки кўчасига кириб келганини кўрса, шодлик ва кушойишни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Биз осмон дарвозаларини (тинимсиз) қуйилувчи сув билан очиб юбордик**» (Қамар сураси, 11-оят).

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушида селнинг бир жойни хароб қилганини кўрса, ўша ердаги одамларга подшоҳдан фойда етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича. Тушдаги сел тўрт нарсани билдиради: катта душманни; золим подшоҳни; ғолиб лашкарни; фитна ва балони.

СЕМУРҒ (СЕМУРҒ) – Тушдаги Семурғ улуғ ва хуш табиатли кишидир. Агар мода семурғни кўрса, соҳибжамол аёлга далилдир. Агар семурғ уни тутиб олиб, ҳавога кўтарилганини кўрса, бир улуғ одам билан сафар қилишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, семурғ қўлидан учиб кетганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги семурғ подшоҳга далилдир. Агар семурғни уйига учиб тушганини кўрса, подшоҳ унинг уйига киришига далилдир. Агар семурғ боласини тутиб олганини кўрса, подшоҳ паноҳига боришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги семурғ тўрт

нарсага далилдир: подшоҳга; улуф кишига; мансабга; соҳибжамол аёлга.

СЕҲР-ЖОДУ ҚИЛМОҚ (ЖОДУИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда жоду қилмоқ ярамас ишни билдиради. Агар тушида жоду қилаётганин кўрса, беҳуда ва ботил иш қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг сўзига қараганда сеҳр-жоду қилинаётган кишига нисбатан фитна уюштирилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда бирор кишига нисбатан амалга оширилаётган жоду одамларнинг ёлғон ваъда билан алдашни билдиради. Тушдаги сеҳр-жоду алдовчи душмандир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда жоду қилмоқ олти нарсани билдиради: фитнани; фирибни; макру хийлани; ёмон сўзни; ботил ва ёлғонни; асли ва ҳақиқати бўлмаган ишни.

СИГИР ВА БУҚА (ГОВ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида молнинг устида ўтирганини ва мол ўзиники эканини кўрса подшоҳдан амалга эга бўлиши ва хусусан, мол қора бўлса, ундан кўп фойда кўришига далилдир. Агар сариқ буқани кўрса, беморликка далилдир. Агар буқа унинг уйига кириб келганини кўрса, Худойи таъоло унга хайрият ва ризқ эшигини очишига далилдир, бироқ қайғуси йўқ бўлмайди. Агар тушида кўпгина буқа ва ҳўкизларни кўрса, кўп ғуломлар унинг қўл остида йиғилишига ва улар бунинг иши учун саъй ҳаракатда бўлишларига далилдир. Агар буқа уни шохи билан сузиб, уйдан чиқариб юборганини кўрса, ғуломлардан унга зарар етишига далилдир. Агар молнинг учта шохи борлигини ва улар молнинг бошида эканини кўрса, хар бир шох баробарида ғуломлари бир йилдан ишлаб беришларига далилдир. Агар молнинг аъзоларидан бир аъзоси ортиқча эканини кўрса, амалдан зиёдалик бўлишига далилдир, агар аъзоларида нуқсон бўлса, юқоридагининг акси бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги буқа амал бўлади, териси эса амалдорга мерос бўлади. Агар кўчасида кўпгина молларни кўрса, мартабага эришиши, ишларида баракалар ҳосил бўлишига далилдир. Агар шохи билан билан уни отиб юборганини кўрса, агар туш соҳиби амал бўлса, амалдан тушишига далилдир. Агар савдогар бўлса, зиён тортишига далилдир. Подшоҳ бўлса,

юртидан айрилишига далилдир. Агар буқа шохи билан сузганини ва у йиқилганини кўрса, кимдир унинг иззат ва обрўсини тўкиб, уни амалдан тушишига ҳаракатда эканига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида буқалар ичидан бир буқани сўйганларини ва таксимлаб олганларини кўрса, буқалар одатда амалдорлар бўлиб улуғ бир одамни шу кўчада ўлдиришларига далилдир. Агар тушида молни сўйиб, гўштидан еганини кўрса, мол эгасини ўлдириб, молини тортиб олишига далилдир. Агар ўзига қарашли бўлмаган молни сўйганини кўрса, бир улуғ одам ўша мавзеда ўлишига далилдир. Агар кўпигина эркагу урғочи молларни аралаш ҳолда кириб-чиқиб юрганларини ва улар озғин эканларини кўрса, ўша йили ўша мавзе одамлари касаллик тортишларига далилдир. Агар моллар семиз бўлса, фаровонликка ва арзончиликка далилдир. Азар ҳўкизлар ерни ҳайдаб кетаётганларини кўрса, ҳисобсиз мол ҳосил қилишига далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида мол билан жанг қилаётганини кўрса, у билан бир улуғ одам орасида жанг юз беришига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сигир йил бўлади. Агар сигирни кўрса, ўша йили фаравонлик ва неъматлар бўлади. Агар сигир озғин бўлса, бунинг акси бўлади. Сигирнинг гўшти мол ва ўша йил учун тўкин-сочинлик бўлади. Сигирнинг терсини неъмат захирасидир. Агар тушида сигирни соғаётганини ва сутини ичаётганини кўрса, моли зиёда бўлишига далилдир. Агар бу тушни қул кўрса озода бўлади, камбагал кўрса, бой бўлади, агар озода одам кўрса, одамлардан беҳожат бўлади, агар хор кўрса, азиз бўлади. Агар сигирнинг бўғоз эканини кўрса, умидворликка далил бўлади.

Ҳофиз Муаббир (р.а.)нинг айтишича, агар семиз молнинг гўштидан сотиб олганини кўрса, ўша йили бойвачча аёлга уйланишига далилдир. Агар сигирни соғиб, сутидан ичганини кўрса, кўп мол йиғишига, бироқ ундан ҳеч нарса ея олмаслигига далилдир. Агар сигир у билан сўзлашганини кўрса, ҳаёт унга фаровон бўлишига далилдир. Агар тушида сигир унинг олдига келганини кўрса, йил унинг учун муборак бўлишига далилдир. Агар сигир ундан юз ўтирганини кўрса, ўша йил унинг учун ёмон келишига далилдир. Агар тушида сигирга минганини ва йиқилиб тушганини кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Агар сигир билан жанг

қилаётганини кўрса, ўша диёрда бир аёл билан жанг қилишига далилдир. Агар сигирни ўша ерда ўтлаганини кўрса, ўша йили молу неъмат топишига далилдир. Агар тушида сигир уни тишлаб олганини кўрса, хотини унга хиёнат қилишига далилдир. Агар сигир тўсатдан унинг уйига кириб келганини кўрса, тасодифан бойлик топиши ва беғам бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сигирни кўриш олти нарсага далилдир: ҳукмдорликка; бойликка; улуғликка; раёсатга; яхшиликка; яхши йўлга.

СИЁҲ (МИДОД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида сиёҳ кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Тушида сиёҳи йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида сиёҳ либосига тўкилиб кетганини кўрса, зиён етишига далилдир. Агар дабир (ко-тиб) бўлса, улуғлик топади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сиёҳ тўрт нарсага далил бўлади: улуғликка; оромга; маишатга; шодликка.

СИЁҲДОН (ДАВОТ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида сиёҳдони борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, қариндошларидан бири билан хусуматлашишини билдиради. Тушида сиёҳдон билан ёзаётганини кўрса, ундан бировга ёмонлик етишига далилдир. Тушида сиёҳдони синганини, ўғирланганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, бева аёлга хоҳламай уйланишига далилдир. Агар давоТ қалам (ручка)ни сиёҳдонга ботираётганини кўрса, ўғил бола туғилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сиёҳдони тилладан эканини кўрса, ўйу андишада қолишига далилдир. Сиёҳдон кумушдан эканини туш кўрса, хотин олиши ёки канизак сотиб олишига далилдир. Тушида сиёҳдони жездан эканини кўрса, фойда топишини билдиради. Сиёҳдон пўлатдан эканини туш кўрса, ишларида бақувват бўлишини билдиради. Тушида сиёҳдон мисдан эканини кўрса, озгина нарса топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида сиёҳдондан бирор нарса ёзганини кўрса, агар ёзгани Қуръондан бўлса ёки Худойи таъолонинг номларидан бўлса, солиҳлик ва манфаатга далилдир. Бунинг акси бўлса, зарар ва фасодга далилдир.

СИМОБ (СИМОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда симоб конига бориб, симоб олганини кўрса, хотини ёмон ҳолга тушишига далилдир. Агар симоб ичганини кўрса, зиён тортишига далилдир. Агар симоб булоғига нарқ бўлганини кўрса, хотини сеҳр жоду қилишига далилдир.

СИКАНЖУБИН⁴⁸ – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги сиканжубин, агар ширин бўлса, ундан ичганини кўрса, осон қўлга келадиган мол ва ризқдир. Аччиқ бўлса, ғам ва андуҳ билан қўлга киритиладиган молдир.

Кирмонийнинг айтишича, бемор тушида сиканжубин кўрса, агар ширин бўлса, шифо топишига, аччиқ бўлса, беморлиги узоққа чўзилишига далилдир.

СИКБО (СИРКАБО)⁴⁹ – Ибн Сириннинг айтишича, қўй гўшти, асал ва бошқа керакли нарсалар билан тайёрланган сикбони кўрса, айши хуш, иззат ва обрў топишига далилдир. Агар мол гўшти билан тайёрланган бўлса, умрининг узоқ бўлиши, мол топиши ва мақсад ҳосил бўлишига далилдир. Агар товуқ ёки қушлар гўшти билан тайёрланганини кўрса, сикбога солинган масаллиқнинг кўплиги ёки камлигига қараб улуғлик ва амал топишига далилдир.

СИНЖ (СИНЖ)⁵⁰ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги синж ёқимсиз ярамас ва ёлғон сўздир. Агар тушида унинг олдида синж чалаётганларини кўрса, ёлғон ва ярамас сўзга рози бўлишига далилдир. Агар синж, чанг ва чағона чалаётганларини кўрса, ўша жой аҳолисига ғаму андуҳ ва мусибат етишига далилдир. Агар тушида синж синиб қолганини ёки уни отиб юборганини кўрса, ярамас ва ёлғон сўздан тавба қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда синж чалиш бешта нарсага далилдир: ёқимс из хабарга; ярамас сўзга; матога; молга; ғаму андуҳга.

СИНИШ (ШИКАСТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир нарсанинг синганини кўрса, унинг миқдорича унга зиён етишига далилдир. Синган нарса бошқа одамники бўлса, унинг зарари туш кўрувчига қайтади. Тушида аъзоларидан би-

рининг синганини кўрса, ўша аъзога тааллуқ бўлган яқинларидан бирининг мусибат топишига далилдир. Агар асбоблардан, чунончи, чанг, рубоб, танбур ва найнинг синганини кўрса, хурамликка далил бўлади.

СИРАЧ, ЕЛИМ (СИРИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сирач (елим) ғам ва андуҳ бўлади. Уни ейиш нуқсон ва зарарни билдиради. Агар тушида сирач билан бирор нарсани ёпиштираётганини кўрса, яхши ҳолга қайтадан олиб келадиган иш қилишга далилдир.

СИРКА (СИРКА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги сирка баракатли мол бўлиб, ундан ичишнинг таъбири ҳам яхшидир. Чунончи Расули акрам (с.а.в.) ҳадисда: «Нонхуришларнинг яхшиси сиркадир», – дедилар.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги аччиқ сирка ғам ва андуҳдир. Тушдаги сиркафуруш жанжалкаш кишидир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, сиркафуруш ғам ва андуҳга далилдир.

СИРОТ КЎПРИГИ (СИРОТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Сирот устида турганини кўрса, эгри ишлар у билан тўғри бўлишига далилдир, чунки Сирот тўғри йўлдир. Агар Сиротдан ўтганини кўрса, улуғ бало ва ўлимдан омон қолишига далилдир. Агар Сиротдан Дўзахга қулаганини кўрса, ранжу бало ва мусибатга дучор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида Сиротдан ўтганини кўрса, охират йўлини танлаши ва солиҳ амаллар қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Сирот олти нарсани билдиради: тўғри йўлни; оғир ишни; кўрқинчни; султон томонидан етадиган роҳатни; гуноҳни; нифоқни.

СИРТЛОН (КАФТОР) – Тушдаги сиртлон хунук, ифлос ва бадфеъл аёлни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида сиртлонни боғлаб қўйганини кўрса, хунук ва ифлос хотин олишини билдиради. Тушида сиртлон гўшгидан еганини кўрса, жоду қилишларига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида сиртлон сутини ича-ётганини ёки унинг териси ё суягидан нимагадир эга эканини кўрса, ўша аёлдан фойда топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сиртлон у билан сўзлашганини кўрса, хотини унга нисбатан тилини узун қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сиртлонни кўриш ёмондир.

СИРҒА (ГЎШВОРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳар икки қулоғида сирға борлигини кўрса, унинг оройиши ва гўзаллиги зиёда бўлишига далилдир. Тушида ҳар икки қулоғида қимматбаҳо марварид осилиб турганини кўрса, илм ҳамда Қуръон ўрганишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳар икки қулоғида сирға борлигини кўрса, иззат ва улуғлик топишига далилдир. Гар эркак тушида хотинининг қулоғида иккита сирға борлигини, бири тилладан ва иккинчиси кумушдан эканини кўрса, хотинига талоқ беришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сирға кўриш тўрт нарсага далилдир: зийнат ва гўзалликка эга фарзандга; илм ва Қуръон ўрганишга; улуғликка; хотинни талоқ қилишдан етадиган ғам ва андуҳга.

СИЧҚОН (МУШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сичқон ташқаридан покдомон, ичидан эса фосиқ аёлдир. Тушида сичқонни тутиб олса ёки биров унга берганини кўрса, айтилган сифатдаги хотинга уйланишини билдиради. Тушида сичқонни овилхонада тутиб олганини кўрса, бирорта аёлга макру ҳийла билан уйланишини билдиради. Агар кўпгина сичқонлар унинг уйида тўпланганини, барчаси бир хилда эканини кўрса, сичқонлар миқдорича бўлган аёллар уйида тўпланишига далилдир. Агар сичқонларни ҳар хил эканини, чунончи, баъзиси қора, баъзиси оқ эканини кўрса, унинг таъбири кеча ва кундузга тааллуқли бўлади. Чунончи, Саййиди Олам (с.а.в.): «Кеча ва кундуз одамларнинг умрини қирқадиган сичқон кабидирлар», – деб айтганлар.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бурун тешигидан ёки

олат тешигидан сичқон чиққанини кўрса, нобакор қиз туғилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида уйига дала сичқонлари келганини кўрса, ўша ерда нобакор аёллар йиғилишига далилдир. Тушдаги сичқонлар бузуқ аёлларнинг молига далилдир. Дала ва уй сичқонларининг таъбири бир хилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида сичқонни тутиб олганини ва унинг думи йўқлигини кўрса, пасткаш хотин олишига далилдир. Тушида сичқон унинг қўлида ўлиб қолганини кўрса, мусибат етишига далилдир. Тушида сичқонни оёғи билан эзаётганини кўрса ёмон хотин олиши ва ундан қутилишига далилдир. Тушида сичқонга тош отганини кўрса, бировни муттаҳам қилишига далилдир. Тушда ўринда сичқон борлигини кўрса, бузуқ аёл унга қасд қилишига далилдир. Тушида сичқонни еганини кўрса, бузуқ аёлнинг молидан ейишига далилдир.

СОВУН (СОБУН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳар ким ўз кийимини совун билан юваётганини кўрса, ёмон ишлардан қайтишига далилдир. Агар бировнинг либосини юваётганини кўрса, бировни ёмон ишдан қайтаришига далилдир. Агар тушида совун еганини кўрса, ҳаром мол ейишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида кўп совуни борлигини ва кийимини ювганини кўрса, бойлик топишига далилдир. Агар тушида совун билан қўлини ювганини кўрса, одамлардан қочишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида совун сотишдан кўра сотиб олгани яхшидир. Агар тушдаги совун оқ бўлиб, ундан шушбўй ҳид келаётганини кўрса, ғоят яхши бўлади.

СОВУТ (ЗИРИҲ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушида совут кийиб олганини кўрса, душмандан, омон бўлишига далилдир. Агар совути йўқолиб қолганини кўрса, душман унинг устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар кимдир унга совут берганини ва совутни кийиб олганини кўрса, ўша киши душманга қарши ёрдам беришига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, совут кишининг динини ҳимоя қилувчи нарсага далилдир. Агар совут билан бирга бошқа қуроли борлигини кўрса, мунофиқнинг макридан ва ҳалойиқнинг шарридан эмин бўлишига

далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги совут динининг зиёда бўлишига далилдир. Ҳар ким тушида совут кийса, Худойи таъолонинг ҳифзу ҳимоятида бўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, киши тушида совути борлигини кўрса, душманлардан ўзи ва аҳли оиласи омон бўлишига далилдир. Агар совут билан бирга қурол ҳам олиб юрганини кўрса, одамларнинг ёмонликларидан ва дўстнинг ҳийласидан омон бўлишини билдиради.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги совут олти нарсани билдиради: омонликни; дин ҳимоясини; қувватни; молни; умргузаронликни; яхшиликни.

Тушдаги совут ясовчи одамларга одоб ўргатувчи кишини билдиради.

СОВУҚ (САРМО) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги совуқ ранж ва зарарни билдиради. Агар тушида совуқ еганини кўрса, совуқнинг миқдорича қийинчилик ва йўқчилик тортишига далилдир. Агар совуқ унинг баданига зиён етказганини кўрса, қариндошларидан ранж ва зарар кўришига далилдир. Агар совуқ унинг баданини қуритганини кўрса, тез орада ҳалок бўлиши ёки яқинларидан бирортаси ўлишига далилдир.

СОВҒА, ҲАДЯ (ҲАДЯ) – Мағрибий, (р.а.)нинг айтишича, тушда биров бошқа бир кимсага ҳадя берганини кўрса, агар ҳадя яхши нарса бўлиб, ҳар икковига лойиқ ва ёқимли бўлса, ҳар икковига ҳам фойда бўлишига далилдир. Агар яхши нарса бўлмаса, ҳар икковига ҳам бир-биридан фойда бўлмайди, балки зиён ва заҳмат бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бировнинг ҳадя берганини ва бу ҳадя у яхши кўрадиган нарса эканини кўрса, эзгулик ва созликка далилдир. Агар ҳадя у яхши кўрмайдиган нарса бўлса, зиён ва ёмонликка далилдир. Агар тушида кекса киши ёки қари хотин ҳадя берганини кўрса, эзгулик ва фойда кўришига далилдир. Агар ёш йигит ёки ёш аёл ҳадя берганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

«СОД» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Сод» сурасини ўқиётганини кўрса, моли зиёда бўлиши ва улуглик топишига далилдир.

СОЙ, АНҲОР (РУД) – Ибн Сирина (р.а.) айтадики, тушдаги катта сой улуғ киши бўлади. Тушида ўзини суви тоза катта сойда кўрса, улуғ ва диёнатли бир киши билан бирга бўлишига ва ундан хайру манфаат кўришига далилдир. Тушида сойдан чиққанини кўрса, бало ва ғамдан қутилишига далилдир. Тушида бир катта сойга кирганини, сойнинг суви лойқа эканини кўрса, бир улуғ, аммо ситамгар одамга дуч келишига далилдир. Тушида ўша сойга фарқ бўлганини кўрса, ўлгунча ундан қутилишига далилдир.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, катта сой – вазирга далилдир. Тушида катта сойнинг қуриб қолганини кўрса, вазирнинг ишдан кетишини билдиради. Тушида сой суви кўпайиб қолганини кўрса, вазирдан ҳадялар топишига далилдир. Тушида сой сувини лойқа кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Сой сувини аччиқ эканини туш кўрса, пора ейишига далилдир. Тушида сой сувининг айниб қолганини кўрса, касал бўлишига далилдир. Тушида сой сувини муздек ва ширин эканини кўрса, вазирдан ҳадялар олишини билдиради. Тушида ариқдан қон оқаётганини кўрса, ўша диёрда кўп қон тўкилишига далилдир. Тушида сой сувини тиниқ ва ширин ҳолда кўрса, одамлар вазирга мақтов сўзларини айтишларига далилдир. Тушида сой сувининг ер остига кириб кетганини ва ҳеч нарса қолмаганини кўрса, ўша диёрда азобу уқубат бўлишига далилдир.

Тушида сой суви билан ўзини юваётганини кўрса, подшоҳ ва вазирнинг омонлигидан омонда бўлишини билдиради. Тушида сув остига шўнғиётганини кўрса, вазирнинг сиридан огоҳ бўлишини билдиради. Тушида либосини юваётганини кўрса, ўзи ҳамда аҳли оиласи подшоҳ ҳамда вазирдан омонда бўлишига далилдир. Тушида сой ичига кириб кетганини ва кийимлари хўл бўлганини кўрса, бир савдогар томонидан ғам етишига далилдир.

Тушидаги Дажла дарёси, Кирмоний (р.а.)нинг сўзига қараганда, халифа бўлади. Жайхун (Амударё) Хуросон подшоҳи, Сайхун (Сирдарё) Хиңд подшоҳи, Фрот Шом (Сурия) подшоҳи, баъзи бировларнинг айтишича, Рум (Туркия) подшоҳи, Нил Миср подшоҳи, Рудгар дарёси Арман подшоҳи бўлади. Тушида уларнинг сувидан ичмоқ ва чўмилмоқ хайру манфаат бўлади, сувининг миқдорига қараб, подшоҳдан бирор нарса топади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда сойни кўриш етти нарсани билдиради: Ҳажни; баландликни; подшоҳликни; тижоратни; молни; риёсатни; зафар ҳамда илми.

СОМОН (КОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сомон, хусусан, буғдой сомони бўлса, молу неъматга далилдир. Тушида кўп сомони борлигини ва уни уйига ташитганини кўрса, ҳалол молу неъматни кўп ҳосил қилишига далилдир. Агар арпа сомони бўлса, айтилгандан озроқ мол топади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида сомонхонаси борлигини ва сомон унинг мулки эканини кўрса, бадавлат бўлиши ва икки жаҳон муродини топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сомонхонага ўт кетганини ва сомон ёниб кетганини кўрса, подшоҳ унинг уйини мусодара қилиши ва молларини тортиб олишига далилдир. Агар тушида ҳайвонлар сомон еяётганини кўрса, молини қўлдан чиқаришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сомон уч нарсга далилдир: ҳалол молга; касбу маишатга; мурод ва шодликка.

СОН (АДАД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида дирам, динор ёки либос ёхуд бошқа нарсалардан битта берганини кўрса, яхшилик кўришига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Кимки (бир) ҳасана (савобли иш) қилса, унга ўн баробар (кўпайтириб ёзилур)**» (Анъом сураси, 160-оят). Бинобарин, таъбирчиларнинг айтишича, бу ерда ўнтанинг асоси бир сонидир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бир сони яхши бўлади, икки сони ғаму аңдуҳ бўлади, бироқ душман устидан зафарни билдиради. Агар уч сонини кўрса, ўзи ишлаб турган ишидан баҳрамандлик кўрмайди. Аллоҳ таъоло айтади: «(Аллоҳ) **айтди: «Сенга белги шуки, уч кун имо-ишорадан ташқари одамларга гапира олмайсан»** (Оли Имрон, 41-оят). Бу ерда уч сўзи ажралишга далолат қилади, зероки уч сўзи талоқдир. Агар тўрт сонини кўрса, яхши бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Уч кишининг ўзаро шивирлашлари бўлса, албатта, уларнинг тўртинчиси Удир...**» (Мужодала сураси, 7-оят).

Агар туш соҳиби беш вақт намозни адо қилса, беш сони унга яхши бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**У осмонлар ва Ерни**

олти кунда яратиб, сўнгра Арш узра муставий бўлган зотдир...» (Ҳадид сураси, 4-оят).

Агар етти ё саккиз бўлса, ёмон бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «У (бўронни Аллоҳ) уларнинг устига пайдар-пай етти кеча ва саккиз кундуз ҳукмрон қилиб қўйдики, энди у жойдаги қавмни (чириб) ичи бўшаб қолган хурмо дарахтининг танасидек қулаб ҳалок бўлиб ётганларини кўрасиз» (Ал-Ҳаққа сурас, 7-оят).

Агар тўққиз сонини кўрса, заҳмат ва фасод бўлади. Агар ўн сонини кўрса яхши бўлади, дин ва дунёдан мақсади ҳосил бўлади. Агар ўн бир сонини кўрса, унинг машғул ишлари юзага чиқади. Агар ўн икки сонини кўрса, яхши бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «Албатта, Аллоҳнинг наздида ойларнинг адади – Аллоҳнинг осмонлар ва Ерни яратган кундаги битигига мувофиқ – ўн икки ойдир» (Тавба сураси, 36-оят).

Агар ўн уч сонини кўрса, ёмон бўлади, ишининг оқибати ёмон тугайди. Агар ўн тўрт сонини кўрса, яхши бўлади. Агар ўн беш сонини кўрса, пароканда бўлган ишлари соз бўлади. Агар ўн олти сонини кўрса, ҳожати кеч чиқади. Агар ўн етти сонини кўрса, ёмон бўлади. Агар ўн саккиз сонини кўрса, умиди ҳосил бўлмайди. Агар ўн тўққиз сонини кўрса, одамларга иши тушади. Аллоҳ таъоло айтади: «Сақар жаҳаннами териларни қорайтириб куйдирувчидир. Унинг устида ўн тўққиз (фаришта қўриқчилик қилур)» (Муддассир сураси, 29–30-оятлар)

Агар йигирма сонини кўрса, яхши бўлади, душманлар устидан ғалаба қазонади.

Агар ўттиз сонини кўрса, у бир кишига адолат қилади. Аллоҳ таъоло айтади: «Мусо билан ўттиз кеча ваъдалашдик...» (Аъроф сураси, 142-оят).

Агар қирқ сонини кўрса, ишлари тўхтаб қолади.

Агар эллик сонини кўрса, машаққат ва қийинчиликда бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «Биз Нуҳни ўз қавмига (пайғамбар қилиб) юбордик. Бас, у уларнинг орасида эллик йили кам минг йил турди...» (Анкабут сураси, 14-оят).

Агар олтмиш сонини кўрса, бўйнига қасам ичиш тушади, у икки ой давомида рўза тутиши ёки олтмишта камбағални тўйдирishi керак бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «... Аллоҳдан кечирим сўраб, икки ой муттасил рўза тутиш (билан кифояланади)» (Нисо сураси, 92-оят).

Агар етмиш сонини кўрса, иши кечикади. Агар саксон сонини кўрса, унга тухмат қиладилар ва саксон чўп урадилар. Агар тўқсон сонини кўрса, бир молдир улуғ одамнинг қизига уйланади. Аллоҳ таъоло айтади: «(Уларнинг бири деди): **«Дарвоқе, мана бу менинг биродарим, унинг тўқсон тўққиз совлиқ қўйи бор»** (Сод сураси, 23-оят).

Агар Султон ўзини юз кофир суворий билан кўрса, душман устидан зафар топади. Агар киши тушида унга юз дирам берганларини кўрса, зино тухматини унга юклайдилар ва унга юз таёқ урадилар. Агар тушида биров унга юз дона буғдой, арпа дони ёки бошқа донлардан берса, унга хайру баракат етади, ҳаёти фаровон бўлади.

Агар икки юз сонини кўрса, душманлар унинг устидан ғалаба қиладилар. Агар уч юз сонини кўрса, ҳаётда муроди ҳосил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «(Улар) **ворларида уч юз йил турдилар ва яна тўққиз (йил)ни зиёда қилдилар»** (Каҳф сураси, 25-оят).

Агар тўрт юз сонини кўрса, душманлар устидан зафар топади, чунончи, Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.) айтдилар: «Лашкарнинг энг яхшиси тўрт юз минглигидир».

Агар беш юз сонини кўрса, ишлари юришмайди. Агар олти юз сонини кўрса, шод бўлади ва мақсадига етади. Агар етти юз сонини кўрса, иши офирлашади ва охири яхши бўлади. Агар саккиз юз сонини кўрса, душман устидан зафар топади. Агар тўққиз юз сонини кўрса, душман унинг устидан зафар қазонади. Агар минг сонини кўрса улуғлик топади ва душманни енгади. Аллоҳ таъоло айтади: «**...Бас, сизлардан юз нафар сабрли (жангчи) бўлса, икки юзта (ёв)ни енгар...**» (Анфол сураси, 66-оят).

Агар икки минг сонини кўрса, ёмон бўлади. Агар уч минг сонини кўрса, ғалабага далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**...Мўминларга «Раббингиз (осмондан) нозил этилган уч мингта фаришта билан сизларга мадад бергани кифоя эмасми?!» – деган пайтингизни эсланг!..»** (Оли Имрон сураси, 124-оят).

Агар тўрт минг сонини кўрса, қувват ва кўмак бўлади. Агар беш минг сонини кўрса, муборак бўлади. Агар олти минг сонини кўрса, шу таъбирга эга. Агар етти минг сонини кўрса, ишлари юришиб кетишига далилдир. Агар саккиз минг сонини кўрса, ишлари бир текисда бўлади. Агар тўққиз минг сонини кўрса, ёмон бўлади. Агар ўн минг сонини кўрса, ғалаба ва муваффақи-

ят бўлади. Агар йигирма минг сонини кўрса, шу таъбирга эга. Агар ўттиз минг сонини кўрса, ғалаба, зафарга далилдир. Агар қирқ минг сонини кўрса, бу ҳам ғалаба ва зафарни билдиради. Агар элик минг сонини кўрса, ранж, машаққат, ожизликка далилдир. Агар олтмиш минг сонини кўрса, хуррам ва шодмон бўлишига далилдир. Агар етмиш минг сонини кўрса, душман унинг устидан зафар топишига далилдир. Агар саксон минг сонини кўрса, ишлари юришмаслигига далилдир. Агар тўқсон минг сонини кўрса, душман унинг устидан зафар топади. Агар юз минг сонини кўрса, душман устидан ғалаба қазонади. Аллоҳ таоло айтади: «**Биз уни юз минг, балки ундан ҳам кўпроқ** (одам)га пайгамбар қилдик» (Вас-Соффот сураси, 147-оят).

СОН (РОН) (Тана аъзоси) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги сон қариндошларнинг қувватига далилдир. Тушида сонининг синганини ёки тушиб қолганини кўрса, қариндошларидан жудо бўлишини, тани заифлашишини, фурбатда ҳалок бўлишини билдиради. Тушида бировнинг сонини тилиб ташлаганини кўрса ҳам шу таъбирни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги ўнг сон ота томонидан бўлган қариндошларга, чап сон она томонидан бўлган қариндошларга далилдир. Тушида сонининг ингичкалашиб қолганини кўрса, қариндошларининг ишлари заиф бўлишини билдиради. Тушида сони кесилганини кўрса, қариндошларидан узоқлик қидиришини билдиради. Тушида сони синиб кетганини кўрса, бир улуғ мартабали кишидан хорлик тортишига далилдир. Тушида сондаги гўшлари тушиб кетганини кўрса, қариндошларининг моллари йўқ бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сонлари иплар билан боғланганини кўрса, қариндошларидан ажралиб қолмаслиги ва никоҳ билан боғланишини билдиради. Тушида сонининг гўштидан еяётганини кўрса, еганига қараб, ўз қариндошларининг молдан ейишини билдиради.

ҲИКОЯТ. Ҳикоя қилишларича, бир киши Ибн Сирин (р.а.)нинг олдида келиб: «Тушимда сонимдан тешик очилганини ва унинг юзидан мўйлар ўсиб чиққанини кўрдим, бир кишига сонимдаги мўйларни қириб ташлашни буюрдим», – деди. Ибн Сирин (р.а.) унга: «Сенинг қарзинг бор экан, яқинларингдан

бир киши қарзингни тўлаб юборади», - деди. Ўша ойда унинг қариндошларидан бири келиб, икки юз динар қарзини тўлаб берди.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда сонни кўриш тўрт нарсани билдиради: аҳли оилани; ишониш мумкин бўлган дўстларни; молни ва ғазабни.

СОРУЖ⁵¹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида соруж тайёрласа, одамларга ширин сўзлар айтишига далилдир. Тушдаги соружгар бир ёқимли одамдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар бирор одам учун соруж тайёр қилса, ўша одамга ёрдам беришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда соруж ҳозир қилиш уч нарсани билдиради: ёқимли сўзни; ёрдамни; одамларнинг розилигини топишни.

СОТИШ (ФУРУХТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Қуръонни сотганини кўрса, мусулмонлик унинг наздида хор бўлишига далилдир. Билгинки, тушда шарият йўлида азиз бўлган ҳар қандай нарсанинг сотилиши ёмон ҳисобланади. Агар тушида бирор нарсани, масалан, ўз ғуломини сотиш бадномликка далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушида бирор нарсани сотса, ўша нарсанинг хор бўлишига далилдир.

СОТИШ (БАЙЪ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Қуръон сотганини кўрса, унинг наздида дин хору ҳақир эканлигидан далолат беради. Агар ўз қулини сотганини кўрса, ишларда танг ҳолга келиши ва ситамгарлик қилишига далилдир. Агар ўз хотинини сотганини кўрса, ҳурмати ва эътибори йўқолишига ва ёмон отлик бўлишига далилдир. Бироқ сотган хотиндан ташқари яна хотини бўлса, ишлари яна ўз ҳолига қайтади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, динда нимаики азиз бўлса, ўша нарсани сотса, ёмон бўлади, сотиб олиш эса яхши бўлади.

СОЧ СОҚОЛ, ЖУН (МЎЙ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги соч эркаклар учун ғаму андуҳ, аёллар учун зийнатдир. Ҳайвонлар юнги озгина молни билдиради. Агар сўфий одам бо-

шидаги сочи узун бўлиб қолганини кўрса, зийнат ва созлик топишига далилдир. Агар сўфий бўлмаса, сочини узунлигига қараб ғаму андуҳ бўлади. Тушида сочидан бирозини қирқиб, ташлаб юборганини кўрса, ғаму андуҳ ундан йўқ бўлишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Ҳаж мавсумида сочини олдириганини кўрса, динининг созлиги ва гуноҳларининг каффоратига далилдир. Агар бу тушни ҳаром ойлар, яъни ражаб, зул-ҳижжа, зул-қаъда ва муҳаррамда кўрса, карзидан узилиши ва ғамдан қутилишига далилдир. Агар сочини тўлиқ қирдириганини кўрса, айтилган нарсалар кўпроқ бўлишига далилдир. Агар туш эгаси амирнинг хотини бўлса ва сочини олдириганини кўрса, эри ёки ҳоким ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, подшоҳ ўз сочини ўсганини кўрса, лашкарга далил бўлади. Агар халқ кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади. Бадан жунларининг кўплиги ҳам ғаму андуҳни билдиради. Агар сочларини осилган ҳолда кўрса, ота-онаси ёки бир улуғ одам сабабли етадиган ғаму андуҳга далилдир. Бошини кал ҳолда кўрса, айш ва шодликнинг зиёда бўлишига далилдир. Тушида алавийлар (Алийпарастлар) каби бошида иккита кокили борлигини кўрса, улуғлик топиши ва яхши номга эга бўлишига далилдир. Тушида сочларини юлаётганини кўрса, унинг одамлари молларини талон қилишига далилдир. Тушида сочларини тараётганини кўрса, ўз ишларида қодир бўлиши ва фойда топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлтиқ ёки човдаги юнларни қирганини кўрса, динининг созлигига далилдир. Қўлтиқ юнгини тозалаш мол ва мурод топишига далилдир. Қўлтиқ юнгини тозаламаслик мурувватсизликни билдиради. Тушида кўкрагида юнг борлигини кўрса, карз тўплашига далилдир. Бадандаги юнг мол қарзи эканини билдиради. Агар тушида баданидаги югни тушириганини кўрса, молига нуқсон етишини билдиради. Агар бу киши камбағал бўлса, қарздан қутилиши ва ғаму андуҳдан шодликка чиқишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида сочи ёки соқолдан бирози тўкилиб кетганини кўрса, агар бой бўлса, молига нуқсон етади, камбағал бўлса, бой бўлишига, агар қарздор бўлса, қарзидан узилишига, бемор бўлса, шифо топишига далилдир. Агар ўнг томонидаги сочи шарққа, чап томонидаги сочи ғарбга

қараб кетганини кўрса, унинг икки ўғли бўлиб, номи шарқ ва ғарбга ёйилишига далилдир.

Ҳофиз Муаббир (р.а.)нинг айтишича, тушида сочларини жингалак ҳолда кўрса, унинг бидъати ва хорлигига далилдир. Агар жоҳил одам бу тушни кўрса, неъмат ва иззатни билдиради. Тушида соч ёки соқолини юлганини кўрса, омонатни ўз жойига қўйишига далилдир. Тушдаги човидаги юнглари узун эканини кўрса, унга зиён етишига далилдир. Тушда сочнинг узун бўлиши аёллар учун яхшироқдир. Тушида човидаги юнглари қирганини кўрса, динига нуқсон етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги соч ва уни қириш беш нарсага далилдир: Ҳаж қилишга; сафар қилишга; иззат ва обрўга; омонатликка; давлатга.

Агар туш кўрувчига сочни қирдириб юриш одат бўлса, яхши ёки ёмонлиги енгил бўлади.

«ВАС-СОФФОТ» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушда «Вас-Соффот» сурасини ўқиётганини кўрса, ҳақ таъолодан ҳидоят топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхши йўлга киришига далилдир. Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, солиҳ фарзанд туғилишига далилдир.

СОЯ, КЎЛАНКА (СОЯ) – Ибн Сирининг айтишича, тушдаги соя улуғлик ва ҳайбатни билдиради. Подшоҳнинг сояси таъбирда ҳам подшоҳни билдиради. Деворнинг сояси улуғ кишини билдиради. Мевасиз дарахтнинг сояси бузилган ишларга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қандайдир ерда сояда ўтирганини кўрса, ўлими яқин эканига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Раббингиз сояни қандай ёйиб қўйганини кўрмадингизми?!...»** (Фурқон сураси, 45-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сояда ўтириш бешта нарсага далил бўлади: улуғликка; ҳайбатга; ҳимояга; фойдага ва ўлимга.

СОҚОВЛИК (ГУНГИЙ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини соқов бўлиб қолганини кўрса, камбағал ва ночор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўзини соқов ҳолда кўрса, динининг нуқсони ва ҳолининг ёмон бўлишига далилдир, чунончи, Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло буюради: «(Улар) **кар, соқов ва кўрдирлар. Бас, улар зинҳор (ҳидоятга) қайтмагайлар**» (Бақара сураси, 18-оят).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда соқовлик етти нарсани билдиради: дарвишликни; аҳволи ёмон бўлишини; ғаму андуҳни; тирикчилик нуқсонини; мусибатни; мол нуқсонини; дин нуқсонини.

Соқов одам тушида тилининг очилиб кетганини кўрса, тўхтаб қолган ишлари юришиб кетишини билдиради.

СОҚОЛ (РИШ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги соқол одамлар учун зийнат ва оила созлигидир. Ҳадисда келишича, Ҳақ субҳонаҳу ва таъолонинг икки фариштаси бўлиб, улар қуйидаги тасбеҳни айтадилар: «Субҳона ман зуййна-р-рижола бил-лаҳйи ва-н-нисоа би-з-зовойиб». Яъни: «Покдир ул Аллоҳ-ким, эркакларни соқол, аёлларни соч билан зийнатлади».

Тушида соқолининг узайиб қолганини кўрса, эркаклик ишлари соз бўлишини билдиради, бироқ узунлиги киндикдан ўтиб кетган бўлса, ғаму андуҳга далил бўлади. Тушида соқолига тирноқлари билан оро бераётганини кўрса, беморлик тортишига далилдир. Тушида соқолини бўяётганини кўрса, ўз аҳволини яширмай, одамларга очиқ кўрсатишига далилдир. Тушида соқолини ерда судраётганини кўрса, ажали яқин қолганига далилдир. Тушида соқоли кесилганини кўрса, моли ва обрўйига зиён етишига далилдир. Тушида соқоли оқарганини кўрса, чидам ва сокинлиги зиёда бўлишини билдиради, бироқ ғамгин бўлади. Тушида соқолини тиши билан қирқаётганини кўрса, оила аъзоларига зиён етишига далилдир. Тушида соқоли касаллик туфайли тўкилиб кетганини кўрса фожиали ўлимдан хавф борлигига ва обрўйи тўкилишига далилдир. Тушида соқолини тараётганини, унга ҳидли нарсалардан ёки гулобдан сепаётганини кўрса, одамлар раҳмат айтадиган бир иш қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида соқоли ўсиб кетганини, ҳатто киндигидан пастгача тушганини кўрса, мол топишига далилдир. Тушида қўлини соқолига урганини, унинг бир парчаси қўлида қолганини ва уни ерга отиб юборганини кўрса,

моли қўлидан кетишига далилдир. Борди-ю, ўша парча соқолни бирор нарсага қўйиб, асраганини кўрса молини асрашига далилдир. Тушида соқоли кичик ва калта эканини кўрса, қарздор бўлса, қарзидан қутилишини билдиради, ғамгин бўлса, ғамдан озод бўлишига далилдир. Соқоли ергача тушганини кўрса, ўлимига далилдир. Тушида соқоли ифлос бўлганини кўрса, обрўйи бирданига кетишини билдиради. Тушида соқолидаги оқ тукларни юлаётганини кўрса, Пайғамбар (с.а.в.)нинг суннатларига қарши иш қилишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушида Ҳаж мавсумида ҳарамда унинг сочларини олаётганларини кўрса, қарзидан қутилиб, ғамдан халос бўлишини билдиради. Тушида сочи ва соқолини бирданига қирдирганини кўрса, ҳурмат ва обрўйи бирдан кетишига далилдир. Тушида соқоли бесабаб оз-оздан тўкилиб, нуқсони зоҳир бўлаётганини кўрса, ранжу кулфатдан шодликка етишини билдиради. Соқоли бутунлай оқариб кетганини туш кўрса, ҳурматига биров нуқсон етишини билдиради.

Аёл киши тушида соқоли борлигини кўрса, ғамгин бўлиши ва бир иш қилиб, ундан расволик етишини билдиради. Эркак киши тушида унга соқол чиққанини кўрса, ҳечқачон фарзанд кўрмаслигини билдиради.

Балоғатга етмаган бола ўзида соқол борлигини кўрса, ғаму қайғуга мубтало бўлишига далилдир. Тушида бир кишининг соқолидан тутиб, судраётганини кўрса, у киши бунинг молини мерос сифатида тортиб олишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги соқол ўн нарсани билдиради: савдони; иззат ва обрўни; мартабани; ҳайбатни; мурувватни; яхшилиқни; уйланишни; молни; фарзандни; азиз бўлишни.

Тушда соқол олдириш ҳожилар ва муҳбусларга яхшидир.

СУВ (ОБ) – Ибн Сиррин (р.а.)нинг айтишича, агар сув устида, масалан, дарё, анҳор ва шунга ўхшашлар устида юриб кетаётганини кўрса, унинг иймони бақувват ва эътиқоди пок бўлишига далилдир. Агар тоза ва ширин сувдан тўйиб-тўйиб ичганини кўрса, умри узун ва маишати хуш бўлишига далолат қилади. Агар лойқа ёки шўр сув ичаётганини кўрса, таъбири бунинг аксидир. Дарёдан тоза сув ичаётганини кўрса, ичган суви миқдорига қараб подшоҳдан молу неъмат топади. Агар дарё суви-

нинг ҳаммасини ичиб юборганини кўрса, бутун жаҳон подшоҳлигини топади. Баъзиларнинг айтишича, сув тоза ва соф бўлса, ичган суви миқдорича мол ва неъмат ҳосил бўлади, борди-ю, лойқа ва хира бўлса, топадиган нарсаси ранж, машаққат ва қўрқинч билан қўлга киради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, иссиқ сув ичаётган бўлса, бемор бўлиши ва машаққат тортишига далил бўлади. Унинг устига қайноқ сув қўйиб юборсалар ва у бундан беҳабар бўлса, бемор бўлиши ёки қаттиқ ғам тортишига далилдир. Сувга йиқилиб тушганини кўрса, ранжу ғамга гирифтор бўлади. Агар қадахда сув олганини кўрса, бойлик ва ҳаёт завқига мафтун бўлишига далилдир. Агар шиша идишда хотинига сув бераётганини кўрса, бунда шиша идишни аёлга нисбат берадилар, шиша идишдаги сув эса она қорнидаги фарзанд ва болага нисбатдир.

Агар коса синиб, сув тўкилиб кетганини кўрса, хотини ўлиб, боласи тирик қолишига далилдир. Агар сув тўкилиб, коса бутун қолса, унда боласи ўлиб, хотини тирик қолишига далолат қилади. Одамларга текинга сув улашаётганини кўрса, бу дунё ва охирада унинг яхшилиги одамларга етади ва хароб жойни обод қилади. Ичига сув кирган хонага кирганини кўрса ғамгин бўлиши ва хаёлга чўмилишига далилдир. Пиёладан худди итга ўхшаб сув ичаётганини кўрса, ҳаётни айшу ишрат билан ўтказади, бироқ бало ва фитнага сабаб бўладиган бир иш қиладики, натижада тўпланган мол- мулкни оз-оздан одамларга беради ва яхшилик йўлига харж қилади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, сувнинг ўз муддатида кўпайганини кўрса, йил яхши келади, неъмат кўп бўлади. Ерни суғориётган ва ерга кириб кетаётган кўп сувни кўрса, оддий халқнинг саломат ва тинч бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Сўнгра) айтилди: «Эй, Ер! Сувингни ютгин! Эй, осмон! Ўзингни тутгин (ёғишни бас қил!)»...» (Худ сураси, 44-оят).

Агар сув одамлар бошидан ошиб келаётганини кўрса, ўша дийрда йил кенг ва фаровонлик бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «Биз (осмондан) сувни мўл ёғдирдик» (Абаса сураси, 25-оят). Агар уйида тоза сувни кўрса, неъмат ва хуррамлик топади. Уйида лойқа сув турганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, ариқ ва анҳорлардан боғ ва экинзорларни суғориш молу дунё ва рамлардан қутулишга далилдир.

Одамларга сув бериш эса дину диёнат ва ёқимли ишларни амалга оширишга далил. Сув ичида юрганини, юрган пайтда танаси бақувват эканини кўрса, бир бошлиқ томонидан оғир ишга қўл уради ва бу ишда унинг сўзи мақбул бўлади.

Сув ичида кетаётганини, танаси эса ёпиқ эканини кўрса, дини бақувват экани ва Худойи таъолога таваккул қилишга ва ишлари жойида бўлишига далилдир. Сувни боғ сари олиб кетаётганини кўрса, хотин олади ёки канизак сотиб олади. Агар тушида бировнинг сувни ўзига тўкиб юборганини кўрса, ўша кишидан хайру манфаат кўради. Лойқа сув тўкканини кўрса, таъбири бунинг аксидир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг илтифот қилиб айтишларича, сув ичига киришни таъбирчилар бешта сабабга йўядилар: ишонч; қувват; оғир иш; ходимлик; шаҳар ҳокимидан етадиган амал.

СУВ УЛАШУВЧИ (САҚҚО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, саққо қўлидан яхшилиқлар келувчи кишидир, хусусан, одамларга тамаъсиз сув улашадиган бўлса, шундайдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тамаъсиз сув улашаётганини кўрса, охират ишларига рағбат қилувчи эканига далилдир. Агар мешкобни сув билан тўлдирганини, бироқ ҳеч кимга сув бермаётганини кўрса, бойлик йиғиши ва ундан роҳат кўрмаслигига далилдир. Агар бировларнинг уйига сув олиб борганини кўрса, одамлар учун мол йиғиши ва ундан ҳеч фойдаланмаслигига далилдир.

СУВ ОМБОРИ (ОБХОНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кимки тушида сув омбори қураётганини кўрса, унинг мол-дунё йиғишга ҳарис бўлишига ва ўз молидан ҳеч нарса харж қилишни хоҳламаслигига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, енгил табиатли аёлга эга бўлади ва бу аёл ҳаромхўр ва бедидёнат бўлади. Агар сув омборида ҳожат ушатаётганини кўрса, ўз молини сарф қилишига далилдир. Омборхонада йиқилганини ёки сув чоҳига тушуб кетганини кўрса, мол жамлашга муккасидан кетишига далилдир. Агар бир киши ўзи бунёд қилган сув омборига йиқилиб тушса, бировнинг молини зўрлик билан тортиб олишига далил бўлади. Агар сув чоҳига йиқилса ва қўл-оёғи синганини кўрса, оғир кулфатга дучор бўлишига далил бўлади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтадики, тушда сув омборини кўрмоқ беш нарсага далил бўлади: ҳаром молга; дунё маишатиға; хази-нага; ҳаром ишга; ҳаромхўр ходима аёлга.

СУДОБ⁵² (СУДОБ) – Тушдаги судоб адолатсиз хусуматдир.

Агар тушида судоби борлиги ёки биров унга берганини кўрса, у билан хусумат зиёда бўлишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, судоб сариқ ва бужмайган бўлиб, уни еяётганини кўрса, унинг бемор бўлишига далилдир. Агар туши-да судобни бировга берганини ёки уйдан чиқариб ташлагани-ни кўрса, жанг ва хусуматдан қутилганини билдиради. Умуман, судобни кўришдан ҳеч қандай фойда йўқ.

СУЗИШ (ШИНО КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги соф ва тоза сувда сузиш ҳаётни ҳийла ва тадбир билан ўтказишга интилишдир. Тушида сувда сузаётганини ва унда фарқ бўлганини кўрса, дунё молига фарқ бўлганини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дарёда сузиб, қирғоққа етол-маганини кўрса, подшоҳ уни амалдан олишига далилдир. Агар тушида сузиш осон эканини кўрса, ишлари ҳам осон бўлишига далилдир. Агар қийинчилик билан сузаётганини кўрса, ишлари оғир бўлишига далилдир. Агар дарё қирғоғини кўрмаётга бўлса, маҳбус бўлишига далилдир. Агар сув ғалаба қилиб, сув ичида ўлганини кўрса, душманлар қўлида ҳалок бўлишига далилдир. Агар фарқ бўлишдан қутилиб қолганини кўрса, бу дунё машғу-лотларидан омонлик топиб, охират ишларини бажаришга ки-ришмоғига далилдир. Агар сув уни ер остига тортиб кетганини кўрса, унга бир ғам юзланишига далилдир. Агар сув остидан яна ер юзига чиқса, ғамдан қутилишига далил бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сузиб дарёдан чиқ-қанини ва кийимларини кийганини кўрса, подшоҳнинг ишидан қутилганига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, таъбири ҳам аксинча бўлади. Агар катта дарёда сузиб, қирғоққа чиққанини кўрса, катта бир ишдан қутилганига далилдир. Агар бунинг ак-сини кўрса, ўша машғул бўлган ишда қолишига далилдир.

СУКК (хушбўй атрлар жумласидан) – Ибн Сириннинг ай-тишича, тушида сукки борлигини ёки биров берганини кўрса,

одобли ва билимли бўлишига, одамлар унга мадҳ айтишига далилдир. Тушида ўзидан сукк ёки мушк ҳиди келаётганини кўрса, латофатли бир канизакни яхши кўришига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, ўзига сукқдан суркаётганини кўрса, одамларга эҳсон ва яхшиликлар қилишига далилдир.

СУЛТОН (СУЛТОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича тушида султон бирор саройга, масжидга, шаҳарга ёки қишлоққа кириб келганини кўрса, ўша ерга ранж ва мусибат етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...Аниқки, подшоҳлар қачон бирор қишлоққа (бостириб) кирсалар уни вайрон этурлар...» (Намл сураси, 34-оят).

Агар тушида султон устидан ғалаба қилганини кўрса, ҳожати раво бўлиши ва мақсадига етишига далилдир. Агар султон унинг ўнг қўлини кесиб юборганини кўрса, унга қасам ичиришларига далилдир. Агар султон тахтидан қулаганини ёки тахти синганини, от тепиб юборганини, қиличи синганини ёки сигир сузиб юбориб, уни мажруҳ қилганини кўрса, буларнинг ҳаммаси унинг мамлакати завола топишига далилдир. Агар адолатли султонни кўрса, унинг адолатига яраша шараф ва улуғлик топишига далилдир. Агар султоннинг катта гилам ёки палос ёйганини кўрса, дунё мулки унга бўлиши ва узоқ умр кўришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар султон ўз ишларининг яхши эканини кўрса умри ва улуғлиги зиёда бўлишига далилдир. Агар ўлган султонни очиқ юзли ва шод кўрса, у билан сўзлашса, ишлари яхши бўлиши ва тўхтаб қолган ишларининг юришиб кетишига далилдир.

СУМБУЛ (СУНБИЛ) – Ибн Сириннинг айтишича, агар тушида янги ва ҳўл сумбули борлигини кўрса, унинг миқдорича мол топишига ва одамлар унга мақтов сўзларини айтишларига далилдир. Агар арзимас ва қуриган сумбулга эгаллигини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар янги ва ҳўл сумбулдан истеъмол қилаётганини кўрса, ҳаром мол топиши, фарзанд туғилишига ва ўз диёрида номи тарқалишига далилдир.

СУПУРГИ (ЖОРУБ) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, супурги тушда ходим ва хизматкор бўлади. Агар хонани супурги билан супираётганини кўрса, моли зое бўлишига белгидир. Бировнинг уйини супураётганини кўрса, бировнинг моли унга ўтади, хусусан, супринди ахлатни ўз уйига олиб келса.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда супурги кўриш уч нарсага далолат қилади: ходимга; фойдага; одамларга бўлиб, унга ўтадиган нарсаларга.

СУРАТ, КЎРИНИШ (СУРАТ) – Ибн Сириин (р.а.)нинг айтишича, тушида унинг сурати бошқа бир суратга ўзгариб қолганини кўрса, кўргани каби бўлишига далилдир. Агар яна ўз суратига қайтганини кўрса, Ҳақ таъоло йўлига қайтишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, агар тушида ўз суратини юзтубан турган ҳолда кўрса, барча одам ундан юз ўгиришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги суратлар Ҳақ таъоло йўлига қайтган, бироқ ёлгон гапирувчи кишидир.

СУРМА (СУРМА) – Ибн Сирииннинг айтишича, тушдаги сурма молдир. Агар кўзига сурма тортаётганини ва бундан мақсад кўз нуруни ошириш бўлса, динини яхшилашга интилишига далилдир. Агар бундан мақсад ўзига оро бериш ва зийнат бўлса, одамлар унга мадҳу сано айтишлари учун одамлар орасида ўзини диндор қилиб кўрсатишга интилишни билдиради. Агар биров унга сурма берганини кўрса, ўша сурма миқдорича мол топишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушда кўзга сурма қўйиш эркак ва аёллар учун молдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, кўзга сурма қўйиш ҳақ ва савоб йўлини билдиради, хусусан, сурмани андозага мувофиқ кўзига сурган бўлса.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдани сурмафуруш одамларга дин ва мусулмонлик йўлини кўрсатувчи, одамлар орасида тинчлик тарқатувчи киши бўлиб, чунончи, у билан кўзлар равшан бўлади.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги сурма сотувчи дин ишларини ҳам, дунё ишларини ҳам яхшиловчи кишидир.

Исмоил Ашъаснинг айтишича, тушдаги сурма сотувчи киши ўз динини ҳамда бошқа кишиларнинг динини яхшиловчидир, чунки кўз тушда динни билдиради, сурма эса равшанликдир.

СУРМА ИДИШИ (СУРМАДОН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги сурмадон Худони ҳамиша ёдида тутувчи ва одамларни дин йўлига чақирувчи аёлдир. Агар сурмадони синиб қолганини кўрса, хотини ўлишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, тушдаги сурмадон диндор хотинни билдиради. Агар сурмадони йўқолиб қолганини кўрса, аёлнинг суҳбатидан жудо бўлишига далилдир. Агар сурмадон сотиб олганини кўрса, диндор канизак сотиб олишига далилдир.

СУРУНЖ⁵³ – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдан сурунжам ва андуҳ бўлади. Агар тушида сурунжи борлигини ёки биров унга берганини кўрса, ғамгин ва хаёлга чўмган бўлишига далилдир. Агар сурунжни еяётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар сурунжи бировга берганини ёки сотганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир.

СУРҒУЧ, ТАМФА (ТОБИЪ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз хазинасини муҳрлаш учун сурғуч муҳрини берганларини кўрса, иззат, обрў ва шараф топишига далилдир. Чунки узуқдаги муҳрдан сурғуч муҳри кучлироқ ва яхшироқ бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида подшоҳ ёки амир хазинани муҳрлаш учун сурғуч муҳрини берганини кўрса, молини унга топширишига далилдир. Агар бунга сазовор кишилардан бўлмаса, ўз қадрига мувофиқ иззат ва обрў топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (ра.а.)нинг айтишича, тушдаги сурғуч муҳри уч нарсани билдиради: улуғлик ва иззатни; хазинани; бойлик йиғишни.

СУТ – Тушдаги сут қанчалик тоза ва ширин бўлса фойдаси шунчалик кўп бўлади. Агар сутни кўзачада кўрса, молнинг зиёда бўлишига далилдир. Агар сутнинг нордон эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар тушида тоза сутдан ичганини кўрса, ҳалол молга далилдир. Агар аёл киши кўкрагида сут тўпланганини кўрса, фарзанд тувилишига далилдир. Агар сут соғаётганини, бироқ сут ўрнига қон чиқаётганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар тушида ўз кўкрагидан сут эмаётганини кўрса, касбида нуқсон юз беришига далил бўлади. Агар би-

роп киши чақалоққа айланиб, сут эмаётганини кўрса, мақсадидан қайтишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёввойи ҳайвонларнинг сути озгина молга далилдир. Агар қулоннинг сутини ичаётганини кўрса, салоҳиятга далил бўлади. Агар туя сутини ичаётганини кўрса, фаровонликка далилдир. Агар оҳу сутини ичаётганини кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Эчки сутини ичаётганини кўрса, бирорта аёлдан фойда топишига далилдир. Агар қоплон сутини ичаётганини кўрса, душман устидан зафар топишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, агар тушида эчки сутини ичса, душман молини тортиб олишига далил бўлади. Агар тушида фил сутини ичса, бир улф одамдан мол ҳосил қилишига, говмиш сутини ичса, бирорта аёлдан заҳмат етишига далилдир. Агар чўчқа сутини ичса, ақлсиз бўлишига, бўри сутини ичса, хотини унга хиёнат қилишига далилдир. Агар тушида қўй сутини ичса, ҳалол мол топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гўшти ҳаром ҳар қандай ҳайвоннинг сути ғамга, ҳалол ҳайвоннинг сути мол топишига далилдир.

СУТЧЎП, СУТТИКОН (КОҲУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ширин сутчўпни ўз вақтида еганини кўрса, ғам ва ўй бўлади. Агар тушида аччиқ сутчўпни еганини кўрса, зарар ва зиён кўришига далилдир. Агар сутчўп тахир бўлса, бирор киши билан жанжал қилишига далилдир.

СЎФИ ТЎРҒАЙ (ЧАКОВАК) – Тушдаги сўфи тўрғайнинг таъбири фарзанд ёки ғулом бўлади. Агар тушда нар сўфитўрғайни тутиб олганини ёки кимдир унга берганини кўрса, фарзанд ёки ғулом туғилишини билдиради, чунончи, сўфитўрғай нар бўлса, ўғил ғулом, мода бўлса қиз ғулом туғилади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги сўфитўрғай ширин сўзли, ширин тилли ва ғариб бир эркак киши бўлади. Агар тушида кимдир унга сўфитўрғай берган бўлса ёки ўзи тутиб олган бўлса, юқоридаги айтилган сифатга эга бўлган киши билан ҳамсуҳбат бўлишига далилдир.

СЎФИЙ БЎЛИШ (СЎФИЙ ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида суфий бўлиб, хонақоҳда сўфийлар қаторида ўтирганини кўрса, дунё ишларидан қўл ювиб, охират ишлари билан машғул бўлишига далилдир. Агар сўфийлар орасидан чиқиб кетганини кўрса, дунё ишига мойил бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда сўфий бўлиб қолганини кўриш уч нарсани билдиради: дунё ишларидан қўл ювишни; халқдан узоқлашишни; доимо ибодат билан машғул бўлишни.

СУФФА, СУППА (СУФФА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги суффа ота ва онадир. Агар ҳар ким тушида ҳовлисидаги суффани янги, покиза ва баланд ҳолда кўрса, умрининг узоқ бўлиши ва ота-ю онасининг жони саломат бўлишига далилдир. Агар суффанинг йиқилганини ва хароб бўлганини кўрса, ота-онасининг ҳалок бўлишига далилдир.

Маррибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида суффа ўнг томонидан нуқсонли бўлса ва ёрилишга учраса, отаси касал бўлишига далилдир. Агар ёрилиш чап томондан бўлса, онаси бемор бўлишига далилдир. Агар ота-онаси бўлмаса, ўзига раму андуҳ етишига далилдир.

СУЯК (УСТУРҲОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги суюк одамлар у билан маишат қиладиган молни билдиради. Агар суюк топиб олганини ва унда гўшт борлигини кўрса, ўша гўшт миқдорига мувофиқ яхшилик ҳамда мол топишига далилдир. Суюкнинг гўштсиз эканини кўрса, унга озгина яхшилик етишини билдиради. Бирор кишига суюк берганини кўрса, ўша кишига бундан яхшилик етишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, бир одамнинг суюги синганини ва уни боғлаётганини кўрса, улуғлик ҳамда хилма-хил ҳунарларга эга бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги суюк етти нарсани билдиради: мол эгаларини; қариндош-уруғларни; бола-чақаларни; васийликни; молни; ака-укаларни; ёрдамни.

СУҲБАТ (СУҲБАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида яхши ва тақволи одамлар билан суҳбатлашганини кўрса,

диёнат ва тирикчиликнинг созлигига далилдир. Агар аксини кўрса, унинг бузғунчилиги ва ярамаслигига далилдир.

СЎЗ (СУХАН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушда сўз айтиш ёки сўз эшитиш, қайси тилда эканига қараб, таъбири ҳар хил бўлади. Агар араб тилида бирор нарса айтса ёки эшитса, улуғлар билан суҳбат қуришига, улардан иззат ва эътибор кўришига ҳамда Расулulloҳ (с.а.в.) ҳадисларидан эшитишига далилдир. Агар форс тилида сўзласа, ёки эшитса улуғлар билан суҳбат қуриши ва улардан яхшиликлар кўришига далилдир. Агар яҳудийлар тилида сўз айтганини ёки эшитганини кўрса, мерос топишига далилдир. Агар юнон тилида сўзлаётгани ёки эшитаётганини кўрса, илму ҳикмат билан машғул бўлишига далилдир. Ҳеч қачон эшитмаган бир тилда сўз айтаётгани ёки эшитаётганини ва нима деб, нима эшитганини ўзи билмаса, бирор ишда ҳайронликда қолишига, бу ҳолатдан қандай қилиб қутилишни билмаслигига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, ҳамма тилда сўз айтиб, сўз эшитаётганини кўрса, барча ишга киришиши ва бу ишлардан унга фойда етишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, барча тилда сўзлаш ва эшитишни кўрмоқнинг таъбири шуки, агар бу сўз яхши бўлса, яхшилик, ёмон бўлса бунинг акси бўлишига далилдир. Агар аъзоларидан бири сўз айтаётганини кўрса, ўзини кўрган бўлади. Аллоҳ таоло айтади: «Ул кунни тиллари, қўллари ва оёқлари қилган ишларидан гувоҳлик берурлар» (Нур сураси, 24-оят).

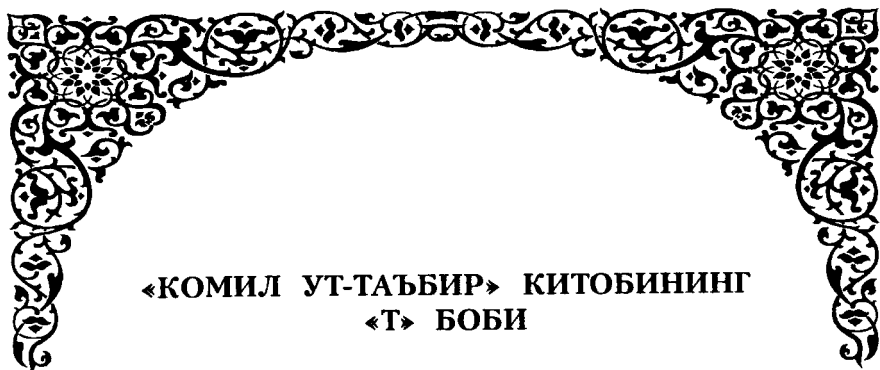
СЎЛАК, ТУПУК (ХИВ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида тупурганини кўрса, ўзига ҳалол бўлмаган бир сўз айтишига далилдир. Тушида масжид ичига тупурганини кўрса, дин ҳақида сўз айтишини билдиради. Шунингдек, тушида қай жойга тупурганини кўрса, ўша жой аҳли ҳақида сўз айтишини билдиради. Тушида деворга сўлак ташлаганини кўрса, Худойи таъоло ризолиги бўлмаган иш учун мол сарфлашини билдиради. Тушида ерга тупурганини кўрса, ўз ҳалокатига далилдир, агар дарахтга тупурганини кўрса, аҳдини бузушини ва ёлғон қасам ичишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, иссиқ тупурги умр узоқлигига,

совуқ тупурги эса ўлимга далилдир. Тушдаги қора сўлак гаму андуҳга, сариғи касалликка далилдир. Сўлак либосни булғаманган ҳолда оғиздан чиқаётганини тушида кўрса, ёлғон ва ботил илм ҳақида гапиришини билдиради. Тушида томоғидан балғам чиқарганини ва уни енгига олганини кўрса, оилага мол харж қилишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида кимдир унинг юзига қонли сўлак ташлаганини кўрса, унинг аҳли оиласи ҳақида таъна сўзларини айтишларига далилдир. Тушида сўлаги қон билан омикта эканини кўрса, ҳаром ейиши, ёлғон сўзлаши ва ваъдасига вафо қилмаслигини билдиради.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Т» БОБИ

«ТАББАТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Таббат» сурасини ўқиётганини кўрса, маккор ва алдоқчи бўлиши, Худойи таъоло уқубатидан хатарда эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, унинг хотини ёмон бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, бир гуруҳ одамлар унга ёмонлик қилишга интиладилар.

ТАБИБ (ТАБИБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида табибнинг бир беморни даволагани ва беморнинг соғайиб кетганини кўрса, бир одамни ёмон йўлдан яхши йўлга олиб киришига далилдир. Агар беморнинг дарди оғирлашганини кўрса, таъбири ҳам аксинча бўлади. Агар тушида одамларга дори берганини ва дориси фойда қилганини кўрса, илм ўргатиши, паңду насихат қилиши, одамлар унинг насихатини қабул қилиши, унинг ўргатган илмига амал қилишларига далилдир. Агар берган дориси фойда қилмаса, таъбири аксинча бўлади. Тушда табиблик қилиш яхши киши учун дин ва охиратнинг тўғри йўли, ёмон одам учун танини ўйлаш ва касбу маишат қилишдир.

ТАВБА (ИСТИҒФОР) – Билгинки, истиғфор қилмоқ - «астафурлоҳ» демоқ бўлиб, маъноси Худойи азза ва жаладан гуноҳни кечиришни сўрамоқдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида истиғфор қилаётганини кўрса, Худойи таъолонинг унга обрў, мол ва фарзандлар ато этишига далил бўлади. Чунончи, Каломи мажидда айтади: **«Мағфират талаб қилинлар роббиларингиздан, ул мағфират қилувчидир»** (Нух сураси, 10-оят).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушда истиғфор ай-

тмоқ тўрт нарсага далил бўлади: молга; фарзандга; Худойи таъолодан кечиришни сўрашга; гуноҳлардан тавба қилишга.

«ТАВБА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Тавба» сурасини ўқиётганини кўрса, гуноҳдан тавба қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ишларининг оқибати яхшилик билан тугайди.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида ягона бўлишига далилдир.

ТАВБА ҚИЛМОҚ (ТАВБА КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида тавба қилганини кўрса, барча гуноҳлари ва маъсиятларига пушаймон бўлиши, Худойи таъоло розилиги учун яхши амалларни қилиши, дунёдан қўл тортиши ва охират пайида бўлишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда тавба қилмоқ тўрт нарсага далилдир: гуноҳлардан пушаймонликка; Худонинг ризолигига; охират йўлига; саодатга.

ТАВРОТ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида Таврот (Мусо алайҳиссаломга Худо томонидан туширилган муқаддас китоб)ни ўқиётганини кўрса, унинг учун эътиборли одамлардан неъмат етишига далил бўлади. Агар Таврот ўқиётганини кўрса, биров билан душманлашиши, унинг устидан ғалаба қазониб муродига етишига далилдир. Агар бировга Тавротдан таълим бераётганини кўрса, унга ўша кишидан яхшилик етишига далилдир.

ТАЙЛАСОН⁵⁴ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тайласон қадр, иззат ва улуғликдир. Агар тушида янги ва тоза тайласони борлигини кўрса, қадри баланд бўлишини билдиради. Агар тайласонини йиртиб ташлаганини ёки ёқиб юборганини кўрса, қариндошларидан бир азиз кишининг ўлишини билдиради.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги тайласон омонат, диёнат ва диннинг қувватидир. Агар тайласон тоза эканини кўрса, омонатни топширишига, агар ифлос бўлса, омонат гарданида қоли-

шига далилдир. Агар сариқ тайласонни олганини кўрса, кучли ғамга гирифтор бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оқ тайласон солиҳ фарзанд бўлади. Агар тайласон қизил бўлса, фарзанди маишатни ва шодликни яхши кўришига далилдир. Агар тайласон қора бўлса, фарзанди олим, қози ёки хатиб бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тайласон ўнга нарсага далилдир: иззат ва ҳурматга; мартабага; фарзандга; давлатга; молга; фойдага; илмга; динга ва қиличга.

ТАКБИР АЙТМОҚ (ТАКБИР КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида такбир айтаётганини кўрса, душманларнинг ёмонлигидан қутулишига ва яхшиликлар эшигининг очилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида такбир айтмоқ тўрт нарсани билдиради: душмандан омонлик топишини; бало ва фитналардан қутулишни; хайру баракатни; тўхтаб қолган ишларнинг юришиб кетишини.

«ТАКВИР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Таквир» сурасини ўқиётганини кўрса, кўз оғриғи хавф солишидан кўрқмайди.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Машриқ томондан кўп сафар қилади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, кўрқадиган нарсасидан омонда бўлади.

«ТАКОСУР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Такосур» сурасини ўқиётганини кўрса, солиҳ кишилар гуруҳини зиёрат қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ёлғончилар қавми билан суҳбат тутади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дунёдан қўл ювади.

ТАЛОҚ ҚИЛМОҚ (ТАЛОҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида хотинини талоқ қилганини кўрса ва хотини битга бўлса, обрў ва эътибордан тушишини кўрсатади. Агар унинг бошқа хотинлари ҳам бўлса, иззат ва эътиборига нуқсон етишини билдиради.

Жаъфари Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида хотинини талоқ қилган бўлса, пушаймон ейдиган бир иш қилишига далилдир.

ТАЛОҚ (СУПУРЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги талоқ мол ва шодликдир. Агар сигирнинг талоғига эга эканини кўрса, ўша йили унга бир (яхши) нарса ҳосил бўлишига далил-дир. Агар қўлида талоқ кўрса, бир улуф кишидан мол топишига далилдир. Агар чорва ҳайвонларининг талоғига эга эканини кўрса, нотаниш бир кишидан мол ҳосил қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича тушдаги кўпгина талоқ мол бўлади. Гўшти ҳалол ҳайвоннинг талоғи ҳалол мол, ҳаром ҳайвонники эса ҳаром молни билдиради.

ТАЛОН (ҒОРАТ) (Талаб кетиш) – Агар тушида бойликни талаб кетганларини кўрса, моли сабабли ғам ейишига далилдир. Агар ислом лашкарлари ғайридинлар диёрини талаганини кўрса, ғайридинларга мусибат етишига далилдир. Агар ғайридинлар мусулмонлар мамлакатини талаганларини кўрса, мусулмонларга андуҳ етишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги талончилик тўрт нарсага далилдир: жанг қилишга; зиёнга; ғаму андуҳга; арзон нархга.

ТАЛОН-ТАРОЖ (ТОРОЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида бир кишининг молу неъматини талон-тарож қилинганини кўрса, ўша кишига ғаму андуҳ ва зиён етишига далилдир, бу эса олиб кетилган нарсанинг оз-кўплигига боғлиқдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги талон-тарож тўрт нарсани билдиради: кўпчилик одамни; зиённи; ғаму андуҳни ва нарх-навонинг арзонлашувини.

«ТАЛОҚ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Талоқ» сурасини ўқиётганини кўрса, аёллар билан суҳбат қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Ҳақ сийратни асрашига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, дин учун ўзаро сўзлашув қилишига далилдир.

ТАЛҚ (ТАЛҚ)⁵⁵ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги талқ қийинлик билан топиладиган озгина бойлик бўлади, негаки унинг жавҳари тошдан иборатдир. Агар тушида бирор ердан кўплаб талқни йиғаётганини кўрса, макру ҳийла билан сафарда мол ҳосил қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида эритилган талқни баданига суркаётганини, сўнг оловга кирганини ва оловдан ҳеч қандай зарар етмаётганини кўрса, ундан подшоҳ зарари йўқ бўлишига далилдир. Агар тушида талқни еяётганини кўрса, машаққат ва қийинчилик билан мол топишига далилдир. Агар талқни йўқолиб қолганини кўрса, моли йўқ бўлишига далилдир.

ТАЛҚОН ДОРИ (СУФУФ) – Тушда талқон дори ичиш ғаму андуҳни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида талқон дори ичганини ва ичишдан хайру манфаат топганини кўрса, таъбири яхшиликка бўлади.

ТАНБУР (ТАНБУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз уйида танбур чертаётганини кўрса, уйида ғам ва мусибат бўлишига далилдир. Агар танбурини синиб қолганини кўрса, тавба қилишига далилдир. Агар бемор тушида танбур чалаётганини кўрса, ўлими яқин эканига далилдир. Агар бир одам танбур овозини эшитаётганини кўрса, ботил сўзни эшитишга рози эканига далилдир.

ТАНГА (ФУЛУС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кўпгина тангаси борлигини кўрса, биров билан хусуматлашишига далилдир. Агар тушида кўпгина тангаси борлигини кўрса, ғам ва андуҳга далилдир. Агар тушида тангаларни ўзидан узоқлаштирганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир.

ТАНГА ЗАРБ ҚИЛИШ (ЗАРРОБИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда танга зарб қилиш – сўзига оро бериб, фахр билан гапиришга далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича дирам ва сара (олтин) тангаларни зарб қилаётганини кўрса, латиф ва ширин туюладиган бир неча таги йўқ гапларни гапиришга далилдир. Агар паст сифатли

олтин танга зарб қилаётганини кўрса, нохуш сўзларни айтишига далилдир.

ТАНГЛАЙ (КОМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида танглайнинг узайиб кетганини ва томоғини ёпиб қўйганини кўрса, дунёга ҳарис бўлиши ва одамларни гийбат қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида танглайи пастки лабига ёпишиб қолганини кўрса, ишлари юришмай қолишига далилдир. Агар танглайи узайиб кетганини, уни кесиб, ташлаб юборганини кўрса, ҳирс ва очкўзликни ташлаш ва одамларни гийбат қилмаслигига далилдир.

ТАНДИР (ТАНУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тандир тушда улуғлик ва хонадорликдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, хона соҳибаси бўлади. Қўлида тандир борлигини кўрса, бу тандурустлик, хонадорлик ишларининг жойида бўлишига далолат қилади. Тандир йиқилиб, хароб бўлганини кўрса, ранж, офат, касаллик ва хонадорликка офат етишига далил бўлади. Тандирда нон пишираётганини кўрса, ноннинг миқдорига қараб ҳалол ризқ топади, ишлари яхши бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Тандир ичида нурсиз лағча чўғ кўрса, тандир устидан эса олов шуълалари чиқиб турса, тутун бўлмаса, Байтул-Муқаддасга сафар қилиши ёки Ҳаж ўтказишига далолат қилади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Бас, Мусо қачонки, унинг олдида етиб келгач, у муборак жойдаги водийнинг ўнг тарафидан – дарахтдан унга нидо қилинди...»** (Қасос сураси, 30-оят). Яъни, бу Макка ва Байтул-Муқаддасдир. Баъзиларнинг айтишича, хайру манфаат топади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда тандир кўриш икки нарсага далолат қилади: биринчи – хайру манфаатга, хусусан, тандир янги бўлса; иккинчи – савлатли ва ҳайбатли эркакка.

ТАНИШ ЁКИ МАШҲУР ОДАМ (МАРДИ МАЪРУФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида таниш ёки машҳур бир одамни кўрса, бедорликда ҳам уни ёки унга ўхшаган одамни кўради. Агар у нотаниш ва ёш йигит бўлса, унинг душманига далилдир. Агар нотаниш қарияни кўрса, бу унинг бахти бўлади, хайрият ва улуғликлар кўради. Агар ёш киши тушида соч-соқоли оқариб

кетганини кўрса, диёнати ва диндаги барқарорлигига далилдир. Агар таниш қарияни соч-соқоли қора ҳолда кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қари чолни кўрса, унинг диндаги зиёдалиги, диёнати, барқарорлиги ва яхшилигини билдиради. Агар тушида ёш йигитни кўрса, бир улуф одамдан заҳмат ва ёқимсиз бир ҳол юз беришига далилдир. Тушида заиф бир кишини кўрса, ва у совуқ сўзларни айтса, ўша тоифадаги одам билан хусуматга тушиши ва уни енгишини билдиради. Агар катта киши гўдаги бўлиб қолганини кўрса, бирорта ишни нодонлик билан қилиши, шу сабабли одамлардан маломат эшитишига далилдир. Агар эркак киши тушида хотинининг эркакники каби олати борлигини кўрса, ўғил туғилиши ва бу ўғил ўз оиласининг улуғи бўлишига далилдир. Эркак киши ўзида фарж (аёлларнинг жинсий аъзоси) борлигини кўрса, унинг хорлиги ва аҳволининг ёмон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда қари кишини кўриш давлат ва бахт, ёш йигитни кўриш макру ҳийла ва ёқимсиз нарса бўлади.

ТАОМ (ТАОМ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, етилиб пишган ҳар қандай таом ва шарбатлар, фақат мева ширасидан ташқари, таъбири ёмон бўлади. Асоси ёғ ва асалдан иборат бўлган ширинликнинг таъбири молдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ейилиши қийин ва бемаза бўлган ҳар бир таомнинг таъбири ранж ва андуҳдир. Ҳар қандай турш таом беморликка далилдир, ҳар қандай ширин таом айш ва хуррамликка далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида уйда таоми борлиги ва ундан ҳамма еганини кўрса, умри тутаганлигига далилдир. Тушида ҳаддан ортиқ таом еганини ва ўрнидан туролмай қолганини кўрса, унинг ўлимига далил бўлади. Агар тушида мурда-нинг таом еганини кўрса, ўша таом қиммат бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар тушида бир дарвишга таом берганини кўрса, ғам, ранж, қўрқув ва ваҳимадан озод бўлишига далилдир. Агар тушида бир ғайридинга таом берганини кўрса, душманларига қарши Ҳақ таъоло унга кўмак беришига далилдир.

ТАРЁҚ (1.Афюн; 2.Заҳарга қарши дори) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида тарёқни касаликка қарши еганини кўрса, иллатдан қутулиши ва ишларининг юришиб кетишига далилдир. Агар ейишдан нияти аксинча бўлса, ғаму андуҳга, ташвиш ва нуқсонга далил бўлади.

ТАРИҚ (ГОВРАС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тарик еяётганини кўрса, мол ва давлат топишига далилдир. Тушида кўп миқдорда тариғи борлигини кўрса, унинг миқдорича кийинчилик билан мол топишига далилдир. Агар тушида тарик сотаётганини кўрса, унга зарар етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида тариғи бўлса, озгина молга далил бўлади, унда хайру манфаат бирозгина бўлади.

ТАРНОВ (НОВДОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида сув тарновсиз томдан оқиб тушганини кўрса, ўша ерда жанг, хусумат ва қон тўкиш юз беришига далилдир. Тушида ёмғир ёлмаганини, бироқ тарновлардан сув оқиб тушаётганини кўрса, ўша ер одамларига подшоҳдан ранж ва мусодара етишига далилдир. Тушида ёмғир булутини ва тарновлардан сув оқиб тушаётганини кўрса, Худойи таъолодан ўша ер одамларига иноят ва раҳмат юз беришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўз томига тарнов ўрнатганини кўрса, бир улуғ одамдан фойда топишига далилдир. Тушида томдаги тарнов йиқилгани ва синганини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади. Тушида тарновнинг мис ёки темирдан эканини кўрса, ишлари доимо бир маромда бўлишига далилдир. Тушида кимдир тарновдан сув йиғиб олаётганини кўрса, унинг миқдорича бировдан фойда топишини билдиради.

ТАРОЗИ (ТАРОЗУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тарози қозини билдиради. Агар тушида янги тарозиси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ўша мавзеда қози ёки дини пок фақиҳ олим бўлишини билдиради. Тарозининг паллалари қозининг қулоқларидир. Тарозининг тошлари қозининг душманлари орасида амалга ошираётган сўроқ савол ва адолатни билдиради. Агар тарози нодуруст эканлигини кўрса, қозининг тўғри ва соф эмаслигини ва амалга майли кучли эканлигига да-

лидир. Агар тарозининг кўрсаткичи синганини кўрса, ўша диёр қозисининг ўлишига далилдир. Тарозидаги ортиқ ёки камлик, қозининг адолат ва инсофда ортиқ ва камлигини билдиради.

Тушдаги тарози, қилувчи киши одил подшоҳни билдиради. Тўғри тарози тўғри ҳукм чиқарувчи қози ёки одил вазирдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги тарози олти нарсага далилдир: қозига; подшоҳга; диний олимга; ўртада турувчи во-сита чига; тўғри ҳукмга; эгри ҳукмга.

ТАРОҚ (ШОНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тароқ насаби ва эътибори йўқ одамдир. Тушида соч-соқолини тараётганини кўрса, ғамлардан қутилишига, қарзидан озод бўлишига ва муродига етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида соқолига тароқ ураётганини кўрса ва соқолининг бирорта толаси узилиб чиқса, мол закотини беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тароқ яхшилик ишларида бир-бирига мувофиқ дўстлардир. Сочга тароқ уриш мақсадга етишишдир. Тушдаги тароқ ясовчи дилдаги ғаму андуҳни ҳайдовчи ва қарздан қутқарувчи кишидир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, юзини кўришдан кўзлари равшан бўлувчи чиройли кишидир.

ТАРХУН ЎСИМЛИГИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тархун ўсимлиги ноасл ва бадкирдор эркак бўлади, чунки унинг асли исирикдир. Исирикни ўтқир сиркага солиб қўйилади, бир муддат қўйилгач, унинг табиати ва таъми ўзгаради, сўнг экилгач пайдо бўлган ўсимлик тархун бўлади. Агар тархуни борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ўша берган кишидан унга зиён-заҳмат етади. Агар бировга тархун берганини ёки уйдан чиқариб отганини кўрса, ёмон одамнинг суҳбатидан қутулиши ва узоқлашиш йўлини қидиришига далилдир.

ТАСБИҲ ЎГИРМОҚ (ТАСБИҲ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда тасбиҳ ўтирмақ Ҳақ таъоло фармонига итоат қилмоқдир. Агар тушида тасбиҳ айтаётганини кўрса, Ҳақ таъоло фармонига муте бўлишига, ғаму андуҳдан шодликка чиқишига далилдир. Агар тушида ўзи билан тасбиҳ олиб юргани-

ни кўрса, ғам етишига, лекин бу ишда ажру савоб топишига далилдир. Агар тасбиҳ билан Ҳақ таъолога шукр айтаётганини кўрса, динда маҳкам бўлишига ва мол топишига далил бўлади. Агар бу тушни ҳоқим кўрса, унинг вилоятига ободонлик етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Яна Раббингиз эълон қилган** (бу сўзлар)ни эслангиз: «Қасамки, агар (берган) неъматларимга шукр қилсангизлар, албатта, (уларни янада) зиёда қилурман...» (Иброҳим сураси, 7-оят).

ТАТМОЖ⁵⁶ (Хамир овқат тури) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, киши тушида татможни кўзичоқ ёки қўй гўшти ва ширин қатиқ билан еб, ичаётганини кўрса, еганининг миқдорига қараб, ҳарбий одамлардан фойда ва манфаат кўришига далилдир. Агар гўшт ёки қуён гўшти билан ҳамда нордон қаттиқ еб, ичаётганини кўрса, пасткаш ва ярамас кишилардан унга озгина манфаат етишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, татмож, қуён гўшти ёки нордон нарсалар ғаму андуҳга далил бўлади.

ТАТИМ ЎСИМЛИГИ (СУМОҚ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги татим жанг ва хусуматга далилдир. Агар татим еганини кўрса, бир киши билан баҳс қилишига далилдир. Тушда татимни кўришдан ҳеч қандай фойда йўқ.

ТАФШАЛА (пиширилган ясмиқ дони) – Билгинки, тафшала деб форс тилида пиширилган ясмиқ донига айтилади. Ҳар ким уни тушида кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тафшала еяётганини кўрса, қайғу ғам ейиши ёки бир киши билан душманлашиши ва шу сабабли ранж топишига далилдир. Умуман, тафшала ейишда ҳеч қанақа хайру манфаат йўқ.

ТАҚА, НАҒАЛ (НАЪАЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тақа ёки нағал туш кўрувчига етадиган мол бўлади. Тушида хачирнинг тақа ёки нағалига эга эканини кўрса, подшоҳдан манфаат топишига далилдир. Агар эшакларнинг нағали борлигини кўрса, унинг миқдорига улуғлардан мол ҳосил қилишини билдиради. Ага ўз ҳайвонларига тақа қоқаетганини кўрса,

сафарга кетади. Тақа қоқувчи киши тушда одамлар орасига дўстлик солишни хоҳловчи кишидир.

ТАҚИНЧОҚЛАР ВА ЗЕБУ ЗИЙНАТЛАР (ПИРОЙА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тақинчоқлар аёллар учун тақинчоқнинг қадру қимматига яраша мол ва зийнатга далолат қилади. Агар зебу зийнатлар гавҳарлар билан ораста қилингани ва уларни тақиб олганини кўрса, уларнинг миқдорига мувофиқ ҳалол мол ҳосил бўлишини билдиради. Агар тақинчоқларнинг йўқолиб қолганини кўрса, унга ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар эркак киши хотин кишининг тақинчоқларини ўзида эканини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради.

ТАҚИНЧОҚЛАР ҚУТИЧАСИ (ҲУҚҚА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳуққа аёл ёки канизак бўлади. Агар янги ҳуққа топиб олса ёки сотиб олса ёки кимдир унга берса, хотин олиши ёки канизак олишига далилдир. Агар ҳуққаси синса ёки йўқолиб қолса, хотини ундан жудо бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар нақшланган, катта ҳуққаси борлигини кўрса, бой хотин олиши ва ундан фойдалар топишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, хунук ва камбағал хотин олишини билдиради.

ТАҚСИМ ҚИЛМОҚ (ҚИСМАТ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тоғ орасида бирор нарсани тақсим қилаётганини кўрса, одамлар орасида инсофга амал қилишига далилдир. Агар тушида ўз молини хайрияси сифатида тақсим қилаётганини кўрса, оиласида фарзандлар туғилиши ва уларга молини тақсимлаб беришига далилдир. Агар молини ёмонлик йўлига тақсимлаб берганини кўрса, моли талон-тарож бўлишига далилдир. Агар бировнинг молини унинг розилиги билан тақсим қилганини кўрса, агар бу тақсим яхшилик ёки ёмонлик йўлида бўлса, унинг яхши ёки ёмонлиги туш эгасига тааллуқли бўлади.

«ТАҲРИМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Таҳрим» сурасини ўқиётганини кўрса, ўз уйида сўзни мунофиқона гапиришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ҳаромдан тавба қилади ва ундан узоқ бўлади.

ТАХТ⁵⁷ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида тахтда ўтирганини, тахтга эса ҳеч нарса солинмаганини кўрса, сафарга чиқишига далилдир. Агар тахт устида ухлаётганини ва унинг устига бирор нарса солинганини кўрса, улуғлик топиши, тахтнинг қадр қимматига мувофиқ душманлар устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар бу тушни кўрган одам ёмон кишилар тоифасидан бўлса, уни дорга осишларига далилдир. Тахт устида ухлаётганини, тахт синиб, йиқилиб тушганини кўрса, иззат ва улуғликдан тушиши ва аҳволининг ўзгаришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушида тахт кўрмоқ етти нарсани билдиради: иззат ва обрўни; сафарни; мартабани; олийликни; мансабни; қадр қимматни; ишларнинг юқори бўлишини.

«**ТАҒОБУН**» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Тағобун» сурасини ўқиётганини кўрса, кўп садақа беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, заиф ва бечораларни қўллашига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тўғри сўзли ва тўғри яшовчи бўлади.

ТАҒОРА⁵⁸ (**ТАҒОР**) – Тушдаги тағора меҳрибон ва солиҳа аёл бўлиб, уйларни тартибга келтирувчи, одамларга тўғри йўлни кўрсатувчи, ёмон ва ярамас ишлардан тавба қилувчи ғамгусор аёлдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар кимнинг тушида тағораси синса ёки йўқолиб қолса, хотини ундан узоққа тушади ёки хотини оламдан ўтади.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тағора канизак ёки ходима аёл бўлади.

ТЕГИРМОН (ОСЁБ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида тегирмонга ғалла олиб борганини ва ун қилаётганини кўрса, тегирмончидан хайру манфаат кўришига далилдир. Тегирмон тошининг синганини ва ишдан чиққанини кўрса, тегирмончининг

халок бўлишига далолат қилади. Агар тегирмон тошининг ёрилганини ёки унда нуқсон пайдо бўлганини кўрса, тегирмон эгасида сустилик ва нуқсон пайдо бўлишига далолат қилади. Тегирмон тошининг ўғирланганлигини кўрса, тегирмон соҳибига фойда ҳамда зарар юзланади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тегирмон жанг ва душманлиқдир. Бирор киши ўзини тегирмонда кўрса, бирор кимса билан жанг ва душманлик қилади. Борди-ю тегирмон ўз мулки эканини билса, иш енгилроқ кўчади. Агар тегирмонда ғалласи бўлмасада, бироқ тегирмоннинг қандай айланаётганини тамоша қилаётган бўлса, сафарга чиқишига далил бўлади. Тегирмон тошининг мисдан, қўрғошиндан ёки пўлатдан эканини кўрса, жанг ва урушга далилдир. Тегирмон тошининг шишадан эканини кўрса, аёллар билан хусуматлашишига далилдир. Агар тегирмонда ғалла ўрнига пўлат ёки тошни ун қилаётганлигини кўрса, бирор киши билан қаттиқ жанг ёки жанжал қилишига далил бўлади. Агар тегирмонни қўли билан айлантираётганини кўрса, кўнгли қаттиқ шерикка эга бўлиши ва ўша шерик туфайли ишлари ёмон бўлишига далил бўлади.

Имоми Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги тегирмон беш нарсани билдиради: подшоҳни; раисни; бойни; ботир одамни; подшоҳнинг хонсолорини⁵⁹.

Тегирмон жойлашган ер улур раисга далолат қилади. Агар тегирмонни бузаётганлигини кўрса, тегирмонга мансуб бўлган бирор нарса хароб бўлади.

ТЕГИРМОНЧИ (ОСЁБОН) – Тушдаги тегирмончи хона аҳлининг ризку рўзини таъминлаб турувчи кишидир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тегирмончи бирор кишининг ризқи қўлида бўлган кишига далилдир. Агар тегирмончи ёш бўлса, таъбири яхши бўлади. Агар тегирмон эшак билан ёки туя билан айланаётганлигини ва яхши ун тушаётганлигини кўрса, тегирмончи учун давлату иқбол етишига далил бўлади. Тегирмон ишлаётган пайтида тегирмон тошининг овозини эшитса, ишлари мустаҳкам бўлишига далилдир.

ТЕМИР (ОҲАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ишлатилмайдиган темирчи ходимга далилдир. Ишлатилмайдиган темирчи

кўрса, дунё матоларидан кўрилган темир миқдорича унга етишга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда кўрилган ҳар бир темир, борди-ю у яхши ишга сабаб бўлса, подшоҳга муносабат бўлади, чунончи, Худойи азза ва жалла ўзининг Каломи Мажидада айтади: «**Яна, Биз темирни туширдик. Унда қувват ва одамлар учун манфаатлар бор...**» (Ҳадид сураси, 25-оят). Агар тошдан темир ажратиб олаётганини кўрса, унга бир оғирлик етишига далилдир.

Жобир Мағрибий айтадики, агар киши тушида темирчилик қилаётганини кўрса, ваҳоланки ўзи бу иш аҳлидан бўлмаса, унинг бирор бир киши ўртасида ҳусумат бўлишига далилдир. Агар темирчи бўлса, хайру манфаат топишига далил бўлади. Таъбирчилардан баъзиларининг айтишича, темирчи улуғ подшоҳни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида темирчини кўрса, агар темирчи машҳур ва маълум бўлса, подшоҳ бўлишига далилдир. Агар машҳур ва маълум бўлмаса темирчининг ҳолатига қараб, таъбири яхши ё ёмон бўлиши мумкин. Агар пўлат ёки мис эритаётганини кўрса, одамларни ғийбат қилиши ва ёмон гапиришига далилдир.

Имоми Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, пўлатдан қилинган ҳар қандай нарсани кўрса, гарчи у бир нина бўлса ҳам, манфаат, қувват, улуғлик, тавонолик ҳамда душмандан зафар топишига далилдир.

ТЕМИР БЎЙИНБОҒ ЁКИ ЗАНЖИР (ҒУЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғул динсизликдир, унга мойиллик ноҳақликдир. Агар тушида бўйнида ғул борлигини кўрса, иймонсиз ўлишига далилдир. Агар бўйнидаги ғул итнинг бўйинбоғига айланганини кўрса, мунофиқ бўлишига далилдир. Агар тушида бўйнида ғул ва оёғида занжир кўрса, аслида динсиз бўлиб, зоҳирда мусулмонлик даъво қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлларида ғул борлигини кўрса, бахиллигига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ва яҳудийлар дерлар: «Аллоҳнинг қўли боғлиқдур». Уларнинг қўллари боғлансин ва лаънат бўлсин уларга шу сўзлари учун»** (Моид сураси, 64-оят).

Бу ерда ғулдан мурод бахилликдир.

Ибн Аббос (раз.а.) таъбирчиларнинг сўзларини келтиришича, яхши одам тушида бўйнида ғул борлигини кўрса, ёмон ишдан қўл тортишига далилдир.

ТЕПАЛИК (ПУШТА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида чўлдаги тепалик устида ўтирганини ёки тоғдаги бир тепалик устида ўтирганини кўрса, бир улуғ ва мартабали кишидан обрў-эътибор топишини билдиради, бироқ бу обрў-эътибор ўша тоғ атрофидаги ерларнинг кенглиги миқдорига боғлиқдир. Агар ўша тепаликнинг устида тик турганини кўрса, бир улуғ кишига яқинлашиши мол ва ҳурмат топишини билдиради. Агар ўша тепалик ўзининг мулки ва мавзеи эканини кўрса, бир улуғ киши унга қаҳр қилиши, молу неъматини тортиб олиши ва унинг ўрнига ўтиришини билдиради. Агар ўша тепаликнинг қисми ўзиники эканини кўрса, шу қисмнинг катта-кичиклигига қараб, неъмат ва улуғлик топади. Агар ўша тепалиқдан қулаб тушса ёки кимдир уни йиқитиб юборса, бир улуғ киши томонидан беҳурмат қилинишини ва зарар топишини билдиради. Агар тепаликка зўр қийинчилик билан кўтарилаётганини кўрса, унга ғаму андуҳ етишига далил бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушда тепаликни кўрмоқ тўрт нарсани билдиради: балангликни; молни; қувватни; соғлиқни.

ТЕПМОҚ (ЛАГАД ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир кимса тепиб юборганини кўрса, ундан ёки унинг қариндошларидан зиён тортишига далилдир. Тушида от уни тепиб юборганини кўрса, иззат ва улуғлигига нуқсон етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, бузғунчилик билан шуғулланишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида аёл киши уни тепганини кўрса, аёл сабабли ғамгин бўлишига далилдир. Агар қари киши тепганини кўрса, молининг соврилишига далилдир. Агар туя тепиб юборганини кўрса, бир қудратли одамдан зиён етишига далилдир. Агар тушида эшак тепиб юборганини кўрса, сафарда унга зиён ва зарар етишига далилдир. Агар буқа ёки сигир тепиб юборганини кўрса, ўша йили унга зиён етишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тепки тўрт нарсага далилдир: нуқсонга; зарарга; ғаму андуҳга; аёлдан келадиган бузғунчиликка.

ТЕРИ (ПЎСТ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишича, тушдаги одам териси зебу зийнат ва одамлар устидан раҳбарликни билдиради, ўз терисини кўк ёки қора ҳолда кўрса, қайғу ғам етишига далилдир. Агар оёқ терисини тиниқ ҳолда кўрса, ишлари йўлга туришини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда барча турдаги чорва ҳайвонларининг териси, молу давлат бўлади. Туянинг териси улуғ бир одамдан етадиган меросдир. Қўй териси унинг соҳибига ризқу рўздир. Агар дарахтнинг яшил терисини кўрса, соҳибининг рўзадорлигини билдиради. Агар сўйилган нарсанинг терисини шилиб олганини кўрса, тери кимга мансуб бўлса, ўша одамдан мол олишига далилдир. Агар тери олиш учун бир уй қурганини кўрса ва муаллим бўлса, болаларга жабр қилишини билдиради.

ТЕРИДАН ҚИЛИНГАН КАМАР (ДАВОЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида теридан қилинган камарни кўрса, у қайси жонивор терисидан қилинган бўлса, ўша жониворнинг қадру қийматига мувофиқ хайру манфаат кўришига далилдир. Тушида камарни пора-пора қилганини ёки камари йўқолиб қолганини кўрса, унинг қадрича зарар кўришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида кўпгина камарларга эга эканини кўрса ва камарлар гўшти ҳалол жониворлар терисидан қилинган бўлса, ҳалол мол топишига далилдир, бунинг акси бўлса, ҳаром мол топишини билдиради.

ТЕРИ ОШЛАМОҚ (ДАББОҒИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тери ошлаш касбу кор ва фармонни ижро қилишдир. Тушида тери ошлаётганини кўрса, тери ошлаш билан шуғулланишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тери ошлаш ҳоким, тери эса меросга таъбир қилинади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги тери ошловчи мерос ишларини йўлга қўювчи кишидир.

ТЕРИ СУВДОН (МИТҶАРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида теридан қилинган янги сув идиши (сувдон) борлигини кўрса, унга сафардан хайру манфаатлар етишига далилдир. Агар тери сувдони эски ва йиртилган эканини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тери сувдан уч нарсага далилдир: сафарга; молга; тирикчиликка.

ТЕРЛАШ (АРАҚ ҚАРДАН) – Ҳар ким тушида баданида тер оқиб чиқаётганини, хусусан ерга томиб тушаётганини кўрса, тер миқдорига мувофиқ зиён тортишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кийими тердан ҳўл бўлганини кўрса, унинг миқдорича оилага мол харж қилишига далилдир. Агар тушида ўзининг терини ўзи ичаётганини кўрса, ўз молини ўзи ейишига далилдир. Агар тери оқ бўлиб, ҳиди хушбўй эканини кўрса, ҳалол молга далилдир. Агар бунинг акси бўлса, ҳаром молга далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги терлаш ҳожатнинг раво бўлишига далилдир. Агар тушида терлаганини кўрса, ҳожати ҳосил бўлишига далилдир. Агар бемор тушида терлаганини кўрса, шифо топишига далилдир.

ТЕШИК (СУРОХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тешикни кўрса ва унга кириб кетса, подшоҳдан огоҳ бўлишига далилдир. Агар баданида тешик борлигини ва ундан қон оқаётганини кўрса, унга зиён етишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қорнида тешик борлигини кўрса, ўз аёлидан омонда бўлмаслигига далилдир. Агар бирорта тошда тешик пайдо қилаётганини кўрса, мусулмонлиги қаттиқ бўлишига далилдир. Агар дарахтни тешаётганини кўрса, таъбири аксинчадир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, тешик миқдорига мувофиқ молига нуқсон етади.

ҲИКОЯТ. Хабарда келишича, бир киши амирул-мўъминин Абу Бакр Сиддиқ (раз.а.)нинг олдига келиб: «Тушимда кичкина тешиқдан катта молнинг чиққанини кўрдим. У тешикка қайтиб кириш учун қанчалик уринмасин, барибир киролмади», – деди. Абу Бакр Сиддиқ (раз.а.) дедилар: «Ўша тешик оғиздир, мол эса сўздир, сўз айтилгач, қайтиб ўз жойига киролмайди».

ТИЗЗА (ЗОНУ) – Ибн Сирин айтадики, тушдаги тизза туш кўрувчининг тирикчилиги ва маишатига далилдир. Агар тиззасини синдириб олганини кўрса ишлари шикаста ва беравнақ бўлишига далилдир. Агар тиззасини катта ва кучли эканини кўрса, ишлари яхши ва ҳаёти фаровон бўлишига далилдир. Агар тиззаси билан юраётганини кўрса, иши ва тирикчилиги заиф бўлишига далилдир. Агар тизза кўзининг синганини кўрса, ишлари ёмон бўлиши ва халққа муҳтож бўлиб қолишига далилдир. Агар тиззасининг кўзи ерга тушиб қолганини кўрса, кўлидаги даст-моясининг йўқолишига далилдир.

Кирмоний айтадики, тушдаги тизза одамнинг иш, касб ва маишатидир. Тизза қанчалик мустаҳкам бўлса, унинг иши ва касби шунчалик яхши бўлади. Агар суст бўлса, бунинг акси бўлади.

Жобир айтадики, тушдаги тизза иш ва касб, ранги ва қийинчилик жойидир. Ундаги зиёдалик ва нуқсоннинг таъбири айтиб ўтганимиз каби бўлади.

ТИКОН (ХОР) – Тушдаги тикон қарз бўлади. Агар тушида танасида тикон борлигини ёки кимдир унга тикон санчганини кўрса, кимдандир қарз олишига ва тикон етказган ранж миқдорига мувофиқ аччиқ сўз эшитишига далилдир. Агар тушида бировнинг танасига тикон санчганини кўрса, бировга қарз беришига ва ўша кишига аччиқ сўз айтишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар тушида кўп тикони борлигини ва оёғига ўша тиконлардан азият етаётганини кўрса, қарздор бўлишига ва охири қарзларидан қутулишига далилдир.

Жъфари Содик (р.а.) айтадики, тушдаги тикон уч нарсани билдиради: қарзни; дашномни; ишларнинг қийинлигини.

ТИЛ (ЗАБОН) – Билгинки, тил туш кўрувчининг тилига далил бўлиб, яхши ва ёмон ишларни юзага чиқарувчидир.

Ибн Сирин айтадики, агар киши ҳеч қандай хусуматсиз тилининг кесилганини ва нуқсонли бўлиб қолганини кўрса, ҳужжат кўрсатиш ва исбот пайтида тили боғланиб қолишига далилдир. Агар тилининг энига ёки узунига зиёда бўлиб қолганини кўрса, ҳужжат ва исбот пайтида тили равон бўлишига ва зафар топишига далилдир.

Кирмоний айтадики, киши тилининг иккита бўлиб қолгани-

ни кўрса, Ҳақ таъоло унга илм ва донолик ато қилишига далил-дир. Агар сўзламаслик учун ўзи ўзининг тилини кесганини кўрса, ёмон сўзларни айтмасликни ва гапирмасликни ихтиёр қилиши-га далилдир. Агар тилидан ёмон хато содир бўлганини кўрса, Худо рози бўладиган сўз айтишига далилдир. Агар бирор кимса унинг оғзига тил қўяётганини кўрса, сўзлашда кимдир унга қувват бўлишига далилдир. Агар бирор кимсанинг тилини сўраётгани-ни кўрса, ўша одамдан илм ва дониш ҳосил қилишига далилдир.

Жобир айтадики, агар киши тилининг гунг бўлиб қолганини кўрса, дин ва дунёсининг бузилишига далилдир. Агар бир дар-вишнинг тилини кесиб олганини кўрса, дарвишга бирор нарса бериши ва унинг тилини тийиб қўйишига далилдир. Агар аёл-ларнинг тилини кесганини кўрса, унинг сири очилишига далил-дир. Агар тилини оғзида маҳкам тутганини кўрса, хатоси ёки қарзини инкор қилишига далилдир.

Дониёл алайҳиссалом айтадиларки, тили кучли ва қалин бўлганини кўрса, мунозарага уста, сўзга чечан бўлишига ва душ-ман устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар тилининг узун бўлиб қолганини кўрса, қўпол ва ёмон сўзловчи бўлишига ва одамлар-ни ранжитишига далилдир. Агар тилининг оғизда айланиб қолга-нини кўрса, хор ва бемор бўлишига далилдир. Агар тилининг яра бўлганини кўрса, бирор кишига бўҳтон қилиши ёки бирор ким-сага ёлғондан гувоҳлик беришига далилдир. Агар тилидан мўйлар чикқанини кўрса, тили туфайли бало ва кулфатга учрашига да-лилдир. Агар тилининг шиш пайдо қилганини кўрса, тилининг шишига мувофиқ сўзи орқали мол топишига далилдир.

Исмоил Ашғас айтадики, агар киши тилининг узун бўлиб қолганини кўрса, бирор киши уни ғийбат қилиши ёки дашном беришига далилдир. Агар тилининг осилиб қолганини ва икки шохга бўлиниб қолганини кўрса, одамлар орасида мунофиқлик қилишига далилдир. Агар оғзида тили умуман йўқлигини кўрса, барча машғулотлардан қўл ювиши ва душман унга ёпишиб қоли-шига далилдир. Агар тилининг учи кесилгани ва гапиролмай қолганини кўрса, унинг ишлари кўпроқ вакили томонидан амалга ошишига далилдир. Агар тили қуриб қолганини кўрса иши оғир бўлишига далилдир.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги тил беш нарсани билди-ради: ҳикматни; раёсатни; таржимонликни; ҳожатни; далилни.

ТИМСОҲ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги наҳанг ситамгар ва уришқоқ ўғридир. Тушида тимсоҳ уни сув томон тортиб кетганини ва сувда фарқ бўлганини кўрса, сувда ҳалок бўлишига далилдир. Тушида тимсоҳ уни тишлаб олганини кўрса, тишлаши миқдорида душмандан зарар ва захмат кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида сув уни тортиб кетганини кўрса, балиқлар уни ҳалок қилишига далилдир. Агар тимсоҳ унга волиб бўлганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Тушида тимсоҳнинг гўшти, териси ёки суягига эгалигини кўрса, душмандан зарар тортишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида тимсоҳ уни сувга тортиб кетганини кўрса, душман қўлида шаҳид бўлишига далилдир.

«ТИЙН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Тийн» сурасини ўқиётганини кўрса, яхши сийратли, чиройли ва ёқимли хулқ эгаси бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, хайру манфаат топади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, қийинчиликдан қутилади.

ТИПРАТИКОН (ХОРПУШТ) – Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги типратикон бадбашара душман бўлади. Агар тушида типратиконни ўлдирганини кўрса, душманга қаҳр қилишига далилдир. Агар тушида типратикон гўштини еганини кўрса, ўшанинг миқдорига мувофиқ душман молини ейишига далилдир. Агар тушида типратикон тишлаб олганини кўрса, унга душмандан зарар етишига далилдир, хусусан, тишлаган жойидан қон оқганини кўрса, шундай бўлади.

ТИРНОҚ (НОХУН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тирноқ саховатга ҳамда одамларга далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича қурол билан юрадиган кишиларга тирноқ қурол бўлади. Тушида қайчи билан тирноқ олганини кўрса, дини кучли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тирноқлар куч ва қодирликка, дунё ва мол ҳосил қилишга далилдир. Тушида тирноғи синганини кўрса, бойлик топишига далил бўлади. Агар тирноғи тагидан ажраб тушганини кўрса, молидан бирози йўқ бўлишига далилдир. Тушида тирноғининг тушганини, қайта ўсганини

ва тўлиқ бўлганини кўрса, ишлари яхши бўлиши ва бойлиги сероб бўлишига далилдир. Тирноқлари қора ва кўк бўлиб қолганини кўрса, мусибатга далил бўлади. Тушида тирноқлари ҳаддан ташқари ўсиб кетганини ва синиш хавфи борлигини кўрса, таъбири ёмон бўлади. Агар тирноғи тагидан кесилганини ва бошқача бўлиб қолганини кўрса, ишларининг юришмай қолишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида тирноқларининг ўртача ҳолда эканини кўрса, дин ва дунёсининг яхши ҳолатда бўлишига далилдир. Тушида тирноғини тўғрилаётганини кўрса, кўп мол топишига далилдир. Тушдаги оёқ ва қўл тирноқларининг таъбири бир хил бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тирноқ олти нарсани билдиради: куч ва қудратни; одамнинг қадрини; ботирликни; фарзандларни; манфаатни, жиянларни.

ТИШ (ДАНДОН) – Дониёл (а.с.) айтадилар: «Тушдаги тишлар аҳли хонадонга далолат қилади. Тепадаги тишлар эркакларга, пастдагилар эса аёлларга далил. Тепадаги тишларнинг олд томондагилари фарзандлар, ака-укалар, опа-сингиллар ёки ота-онага, уларнинг ёнидагилари эса амаки ва амакиваччаларга далолат қилади. Тишларнинг оқ ва тозалиги аҳли оиланинг иззат ва қувватига белгидир. Олдинги тишларидан бирининг қимирлаётганини кўрса, юқорида айтилганлардан бири бемор бўлади».

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Тушида олдинги тиши кафтига тушганини ё ёнига ёки ерга тушганини кўрса ва тупроққа беланмаса, ўзида ака-ука, ёки опа-сингилда фарзанд туғилади. Тиши тупроққа тушиб, йўқолиб қолганини кўрса, айтилганлардан бири ўлади. Тиши синса ёки чириб майдаланса айтилганлардан бирига офат етади. Олдинги тишлардан бирининг зиёда бўлганини кўрса, айтганларимиздан бирининг хуррамлик ва роҳат топишига далил бўлади. Ҳамма тишлари бирданига тўкилса, аҳли хонадонининг ҳалок бўлишига далилдир. Тишлари қўл кафтига ёки ён атрофига тушса, аҳли хонадони кўпайишига далолат қилади. Тишларининг кумушдан ё шишадан ёки сополдан эканини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, тишнинг тушиши қарздан қутулишига далил бўлади».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Тепа тишлар эркакларга, пастки тишлар аёлларга далолат қилади. Тишлари тўкилса ва уларни

қўлига йиғиб олса, қариндош-уруғларини тўплайди ва ўздан жудо бўлишларига йўл қўймайди. Тишидан хушбўй ҳид келаётганини кўрса, яқинлари уни мақтайди. Аксини кўрса, уни ғийбат қилишади. Тиши оғриганини кўрса, ғаму андуҳга далилдир. Тишлари сариқ бўлса, ўзи мансуб кишининг бемор бўлишига далилдир. Тишлари қора бўлса, унга қайғу ғам етади».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Тиши оғриётганини кўрса ва тишини қўли билан суғуриб, икки қўли билан тутса, кўп мол топади».

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики тушда тиш кўриш олти нарсани билдиради; аҳли оилани; молу давлатни; манфаатни; ғаму андуҳни; айрилиқни; зарарни.

ТИШ ТОЗАЛАМОҚ (ХИЛОЛ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда тиш тозаламоқ яхши эмас, чунки тушдаги тиш-аҳли хонани билдиради, тиш тозалагич эса супургига ўхшаш бўлиб, аҳли хона молини супуриш билан тенгдир. Агар тишини хилол қилаётганини туш кўрса, тишидан чиққан нарсанинг миқдорига мувофиқ аҳли хонасига нуқсон етишини билдиради.

Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида тиш кавлаганда чиққан нарсани бировга берганини кўрса, ўз хонадони аъзоларининг молини ноҳақ тортиб олиши ва бировга беришига далилдир.

ТИШЛАМОҚ (ГАЗИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир одамнинг тишлаб олганини кўрса, ўша одамга нисбатан мавжуд бўлган меҳру муҳаббати дилида зиёда бўлишига далилдир. Тушида бир одам уни ғазаб ва гина билан тишлаганини кўрса, тишлаши миқдорида ўша одамдан зиён етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида эшак тишлаб олганини кўрса, иши хатарда бўлишига далилдир. Тушида туя тишлаб олганини кўрса, сафарда зиён етишига далилдир. Агар сизир тишлаб олганини кўрса, ўша йили зиён етишига далилдир. Тушда барча йиртиқичларнинг тишлаши тўрт нарсани билдиради: зиённи; душманни; хусуматни; иззат ва бойликни.

ТОБУТ – Агар тушида бир кишини тобутга солиб, олиб кетсалар, ўша киши тобут кетидан бораётган кишиларга бошлиқ бўлишига далилдир, бироқ уларга зулм қилади. Агар бир киши

Ўзининг ўлганини, тобутга солинганини, ва олиб кетаётганларини, одамлар тобути орқасидан кетаётганини кўрса, шараф ва улуғлик топади, лекин дини бузуқ бўлади ва тобут кетидан бо-раётган кишиларга ҳукм қилувчи киши бўлади. Агар ҳар ким мурда солинган тобутни кўтарганини ва олиб кетаётганини кўрса, подшоҳ хизматига кириши ва яхшиликлар кўришига далилдир. Агар одамлар унинг тобути кетидан келаётганларини ва ҳавога кўтарилаётганларини кўрса, ўша шаҳарлик бир улуғ кишининг сафарда ўлишига далилдир. Агар ўзини тобутда, тобут эса ерда кетаётганини кўрса, сафарга чиқишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тирик одамни тобутга солиб олиб кетаётганларини кўрса, тобут кетида ҳеч ким бўлмаса, унинг иззати, обрўи ва ишларига нуқсон етишига далилдир. Агар одамлар тобути кетида бўлса, таъбири аксинча бўлади. Агар то-бутда ўзини оғир эканини кўрса, одамларга ситам қилишига далилдир. Агар ўзини тобутда енгил ҳолда кўрса, одамларга енгиллик бериш ва аҳволи яхши бўлишига далилдир. Агар тобут-дан йиқилганини ёки уни олиб кетаётган кишилар ташлаб юбор-ганларини кўрса, иззату обрўдан тушиши ва ишларининг юриш-май қолишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда тобут кўрмоқ уч нарса-ни билдиради: улуғликни; вилоятни; иззат-обрў ва мартабани.

ТОВА – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги това уй эга-сининг хонадон аҳлига ва бошқаларга нафақа қиладиган нарса-ларни амалга оширадиган хизматкор бўлади. Агар янги това бор-лигини ёки кимдир унга берганини кўрса, уйда яхши хизматкор пайдо бўлиши ёки аксинча ундан жудо бўлишини билдиради.

Жобир Маърибий (р.а.) айтадики, товада бирор нарса пиши-раётганини кўрса, хизматкорнинг ишлари яхши бўлишига да-лилдир. Агар товадан бирор нарса еяётган бўлса, еган нарсасига қараб, хизматкордан хайру манфаат топишини билдиради. Агар товадаги овқат аччиқ ва ёқимсиз бўлса, хизматкорга етадиган ғаму андуҳга далилдир.

ТОВУС (ТОВУС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги нар товус Ажам подшоҳидир. Агар тушида нар товуси борлиги-ни кўрса, подшоҳдан иззат ва мол топишига далилдир. Агар то-

вуснинг мода эканини ва товус ўзининг мулки эканини кўрса, чиройли ва улуф ажам хотинга уйланишига, ундан мол ва фарзандлар топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида товуснинг каптар билан жуфтлашганини кўрса, қўшмачилик қилишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги товус ярамас аёлдир. Агар тушида нар товус у билан сўзлашганини кўрса, мансаб топишига далилдир. Агар тушида товус ва қирғовул бирга турганини кўрса, бегона эркак хотини билан бузуқлик қилишига далилдир. Агар уйдан товус учиб чиқиб кетганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир. Агар қўлида товус борлигини кўрса, молу неъмат топишига далилдир. Агар товуснинг боласини тутиб олганини кўрса, оиласида қиз туғилшига далилдир. Агар нар товус қўлидан учиб чиқиб кетганини кўрса, подшоҳдан жудо бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товус икки нарсани билдиради: ажам подшоҳини; хазина ва молни.

ТОВОН (ПОШНАИ ПОЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товон ишларнинг тартибли бўлиши ва элнинг касбикорига далилдир. Агар унинг товони синса, бирор ишга машғул бўлиши ва охири ундан пушаймон бўлишига далолат қилади. Агар товони ёрилса ёки яра бўлса, юқоридаги таъбирни билдиради, бироқ пушаймони ундан камроқ бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар киши ўз товонини кесганини ва ваҳший ҳамда даррандаларга ейиш учун берганини кўрса, касбидан нимаики ҳосил қилса, душманларга беришини билдиради. Агар пошнасини тушиб қолганини кўрса, қору касбидан ажралиши, камбағал ва бечорага айланишига далил бўлади.

ТОВОҚ, ЛАГАН (ТАБАҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товоқ шодлик мажлисларини ташкил этадиган ва уни ким кўрса, шод бўладиган ходимдир. Агар тушида катта товоғи борлигини кўрса, шунга мувофиқ бир ходим топишига далилдир. Агар товоғи синганини кўрса, ходимининг ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида товоғи оловга тушиб, куйганини кўрса, канизаги ёки қараб турувчи кишиси

ўлишига, тоъун (ўлат) ёки сарсом (мия пардасининг шамоллаши) касалига мубтало бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товоқ тўрт нарсага далилдир: уй ходимиغا; канизакка; фойдага ва ҳадыга.

ТОВУҚ (МОКИЁН) – Мокиён – бу товуқдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товуқ хизматкор ходим ёки канизакдир. Тушида товуқни сотиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, канизак сотиб олиши ёки ходимни ижарага олишини билдиради. Тушида хаддан ташқари кўп товуқлари борлигини кўрса, амал ва раҳбарлик топишига далилдир. Тушида товуқ гўшгидан еганини кўрса, унинг миқдорича ходимлардан неъмат топишига далилдир. Агар жўжани сўйганини кўрса, фарзанди ёки фуломининг ёхуд канизакнинг фарзанди бирорта балога дучор бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида товуқ тухумини топганини кўрса, уйда қиз туғилиши ёки ходимларидан мол топишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товуқ чиройли аёл бўлади. Тушда оқ товуқ олачипор товуқдан яхшироқдир. Тушида уйдаги товуғи хўроз каби қичқирганини кўрса, нохуш сўз эшитишига далилдир.

Исмоил Ашаъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги товуқнинг жўжаси уч нарсани билдиради: чиройли аёлни; канизакни; ходимни.

ТОВУҚ ТУХУМИ (ХОЙАИ МУРҒ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги товуқ тухуми канизакни билдиради. Агар тушида бир киши ўз олдида бир товуқнинг тухум қўйганини кўрса, ўша кишининг хотин олиши ва хотин билан узоқ муддат яшашини билдиради. Агар тушида пиширилган товуқ тухумини тановул қилаётганини кўрса, қийинчилик билан мол топишига далилдир. Агар тушида товуқ тухумини чала пиширилганини тановул қилаётганини кўрса, ҳаром мол ейиши ва ранжу ғам кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар тушида тухум қилаётганини кўрса, кўп хотин олиши ва жимоъга ҳарис бўлишига далилдир. Агар тушида товуқларга ўхшаб, тухум босаётганини кўрса, аёллар билан ўтириши ва улардан фойда топишига далилдир. Агар

тушида товуқ остига тухум қўйганини ва товуқ тухумни остидан чиқариб ташлаганини кўрса, унинг тўхтаб қолган иши юришиб кетишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, унинг оиласида мўъмин фарзанд туғилади. Агар тушида кўпгина тухумга эга эканлигини кўрса, оиласида кўп фарзандлар туғилишига далилдир. Ўрдак тухуми камбағал ва бечора фарзандни билдиради. Чумчуқ тухуми эса шоду хуррамликка далилдир.

ТОЖ – Муҳаммад ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги тож подшоҳлар учун мулку ҳидоят, аёллар учун умр йўлдоши, оддий одамлар учун яхши аҳвол бўлади. Агар бошида олтиндан қилинган ва зийнатланган тож борлигини кўрса, баланд эътибор ва улуғ обрў топишига далил бўлади. Бироқ, динда ва шарият йўлида заиф бўлади. Агар бу тушни аёл киши кўрса, дунё ишларида шафқатга ва иззатга эга бўлган кишига турмушга чиқишини билдиради. Агар подшоҳ бирор кишининг бошига тож кийдирганини кўрса, ўша киши подшоҳдан улуғлик ва мурод топишига далилдир. Агар подшоҳ тож берганини ва бу тожни бошига кийганини кўрса, бойвачча хотинга уйланишини ва у туфайли муроду мақсадига етишини билдиради. Агар бошидан тож тушиб кетганини ва синганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир. Агар унинг бошидан тожни олиб қўйилганини кўрса, хотинидан жудо бўлишига далилдир. Агар бошидан тож тушиб кетса ва синса, хотинининг ўлиши ёки аҳли оиласидан кимдир вафот қилиб, дунёдан кетишини билдиради.

Жазъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар аёл киши бошида тож борлигини кўрса, эри бўлмаса эрга тегишини, агар эри бўлса, аёлларга бош бўлишини билдиради. Агар аёл кишининг бошидан тожини олиб қўйганларини кўрса, унинг эри хотин олишини ёки уни талоқ қилишини билдиради. Агар подшоҳнинг бошида гавҳарлар билан зийнатланган тож борлигини кўрса, подшоҳнинг иззат ва обрўи ошишига ва ҳурмати баланд бўлишига далилдир.

ТОЗИЁНА⁶⁰ – Дониёл (а.с.) айтадиларки, ҳар ким тушида чархлаб, силлиқланган тозиёнага эга эканини кўрса, ишлари унинг мақсади ва ниятига мувофиқ бўлмаслигини билдиради. Агар тозиёнаси чархланган ва силлиқланган бўлмаса, тозиёна-

нинг ҳажмига мувофиқ шараф ва улуғлик топишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, тушдаги тозиёна туш кўрувчининг қадр-эътиборига мувофиқ андаккина молни билдиради. Агар тозиёнанинг тутқичи узилиб кетганини кўрса, моли ҳамда улуғлиги барбод бўлишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бир кишини тозиёна билан урганини кўрса, бирор ишга машғул бўлишини ва ўша кишидан унга ҳеч бир фойда етмаслигига далилдир. Агар тозиёнани ташлаб юборганини кўрса, қўлида бўлган ишини ташлаб юборишига далилдир. Агар ўзини тозиёна билан ураётганларини ва баданидан қон оқмаётганини кўрса, нохуш сўзлар эшитишига далилдир. Агар қон оқаётганини кўрса, ҳар бир тозиёна эвазига бир дирам пул топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ўзини тозиёна билан урганларини кўрса, урган кишидан ҳаром мол топади. Агар тозиёнадан етган ярадан қон сқиб кетаётганини кўрса, мол топишини билдиради. Агар тозиёнадан етган захм таңда қолганини кўрса, нохуш сўз эшитишига далилдир. Агар уни тозиёна билан урсалар, у эса ким урганлигини билмаса, қўлига тасодифан мол тушишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида қўлида чиройли тозиёна борлигини кўрса, яхши фарзанд туғилишига далилдир. Агар ёғочдан қилинган тозиёнани кўрса, унинг қувватига далил бўлади. Агар тозиёнанинг чармдан қилинганини кўрса, унга хайру манфаат етишига далилдир. Агар тозиёна қўлида синганини кўрса, фарзандининг ўлишига ёки ўз ишидан олинишига далилдир. Агар отга ўтирганини ва тозиёна билан ураётганини кўрса, бир одамни ўрнига иш қилиши ва бу ишдан унга миннат етишини билдиради. Агар бир одамнинг орқасига тозиёна билан урганини ва урган жойидан қон чиққанини кўрса, ўша киши ҳаром мол топишини ёки туш кўрувчи бир гуноҳ билан унга тўхмат қилишини билдиради. Агар бир киши ўз орқасида тозиёнадан етган захм борлигини кўрса, ва ким урганини билмаса, диний ва дунёвий ишлари мукаммал бўлишини билдиради. Агар бир кишига тозиёна урганини ва у пора-пора бўлиб кетганини кўрса, аҳли оиласи тарқаб кетишига далил бўлади. Агар бир одамга ҳисобсиз тозиёна урганини кўрса, унга қайғу ҳам етишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, бир одам тушида ўз уйида турган бўлса, қўлида тозиёнаси бўлиб, тозиёна қисқариб қолса, сўнг яна узайиб қолса, душманларга нисбатан тили узун бўлишини билдиради. Агар узун бўлса-ю қисқариб қолганини кўрса, душман унинг устидан ғалаба қилишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги тозиёна беш нарсани билдиради: ҳаракатни; жадал қилмоқни; мушкул ишларнинг ҳал бўлишини; айрилишга сабаб сафарни; улуғлик ва молу-давлатни.

ТОК (РАЗ) (Узум дарахти) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ток саховатли ва хайрли ишлар соҳибаси бўлган аёлдир. Тушида токи борлигини, ток шохлари яшил ва покиза эканини ва бу ўз вақтида эканини кўрса, яхши аёлга уйланишини билдиради ва ундан хайру манфаат топади. Ток шохларида бирорта ҳам барг йўқлигини туш кўрса, таъбири бунинг акси бўлади. Ток баргларининг сарғайиб кетганини туш кўрса, бемор бўлишига далилдир, бироқ ток унинг мулки бўлмаса, таъбир ток эгасига тааллуқли бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда кўрилган ток уч нарсага далолат қилади: саховатли, яхши ишлар соҳибаси бўлган аёлга; фойдага; ранжу андуҳга. Агар тоklarни хароб ҳолда туш кўрса, ток соҳибининг аҳволи ёмон бўлишига далилдир.

ТОМ (БОМ) – Агар тушида нотаниш уйнинг томида турганини кўрса, уйнинг қадр-қиймати ва балеандлиги миқдорига мувофиқ хотин олишини билдиради. Агар уй томи таниш ва маълум бўлса, шараф ва улуғлик топишига ва ишлари тартибга тушиб кетишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, подшоҳ уйининг томида турганини кўрса, обрў ва эътибор топишига далил бўлади. Агар томдан йиқилиб тушганини кўрса, обрў ва эътибори кетиши ва қайғу-ғам топишига далилдир.

ТОМИРЛАР (РАҒҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги бадан томирлари аҳли оиласи ва қариндошларига далолат қилади. Тушида томирларидан бирига офат етганини кўрса, яқинларига ғам етишига далилдир.

Бадандаги ҳар бир томир муайян нарсага тааллуқли бўлади. Пешона томири амалдорларга далолат қилади, қўл ва тирсак

томирлари — болаларга, қорин томирлари — онасининг қариндошларига, орқа томирлари — отасининг қариндошларига, думғаза томирлари — оила аъзолари, хотини ва дўстларига, болдир томирлари — молу манфаатта далолат қилади.

Тушида кимдир унинг томирини очганини кўрса, қариндошларидан хунук сўз эшитишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, чиққан қоннинг миқдорига қараб, қариндошларидан бирининг молини совуради.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушида елка томиридан қон олдирганини кўрса, ишлари юришмай қолишига далилдир. Агар тирсак томиридан қон олдирганини туш кўрса, юқоридаги таъбирга эгадир. Кимдир: «Менинг томиримдан қон оқаётган эди, нима бўлади?», — деб сўраса, унга мол топишини айтиш керак. Агар: «Кўлимдан қон оқаётган эди, нима бўлади?», — деб сўраса, унга зиён етишига далилдир. Таъбирчи бу пайтда туш айтувчининг сўзига қараши керак, таъбирни унинг сўзига мувофиқ баён қилиш лозим. Томирини бўш ва кўк ҳолда кўрса, унга ғам етишига далилдир.

ТОМОҚ (ГУЛУ) — Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида томоғини соғу саломат ва ҳеч қандай оғриқсиз ҳолда кўрса, омонатни топишириши ва қарзидан қутилишини билдиради. Агар томоғида ранж ва иллат борлигини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Тушида томоғини кенг бўлиб қолганини кўрса, ризқи фаровон бўлишини, агар тор бўлиб қолганини кўрса, бунинг акси бўлишини билдиради. Агар томоғини соз ва кучли эканини кўрса, омонатларни яхши сақлашига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида томоғидан сўйганларини кўрса, сўювчи унга зулм қилишига ёки дини ҳақида таъна уришига далилдир. Сўйиш раво бўлмаган ҳан қандай жониворнинг бўйнидан сўйганларини кўрса, сўювчи одамларга ситам қилувчи одам эканига далил бўлади. Тушида бир ҳайвонни томоғидан сўйганини кўрса, оғир ишга қолишига далилдир. Агар ҳайвонни зарур бўлгани сабабли сўйганин ва гўштини еганини кўрса, агар унинг гўшти ҳалол бўлса, ҳалол мол топиши, агар гўшти ҳаром бўлса, ҳаром мол топишига далилдир. Тушида бирорта одамнинг томоғидан сўйганини кўрса, ўша одамга нисбатан адолатсизлик қилиши ёки динига таъна уришига далилдир.

Тушида кимнидир томоғидан ушлаганини ва бўғиб қўйганини кўрса, улуғлик ва иззатдан жудо бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги томоқ одамлар учун кирим ва чиқим қилишдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушда томоқни сиқиш мағлуб томоннинг ҳаётида танглик юз беришига далилдир.

ТОНГ (СУБҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида чин тонг отиб, олам равшан бўлганини кўрса, ўша диёр аҳлига омонлик бўлишига далилдир. Агар тушида тонгдан сўнг қоронғулик пайдо бўлганини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида тонг отганини, тонг қизил эканини ва унинг аксидан ер ҳам қип-қизил бўлганини кўрса, ўша диёрда ўлдириш ва қон тўкиш юз беришига далилдир. Агар тонг ранги сариқ бўлса, касаллик бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тонг ўша диёр халқининг қуввати ва динининг созлигига далилдир.

ТОПМОҚ (ЁФТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бирор нарса топиб олганини кўрса, агар туш эгаси порсо ва солиҳ бўлса, бедорликда бирор нарса топишига далилдир. Агар солиҳ ва порсо бўлмаса, ғаму андуҳ етишига далилдир. Тушида иккита нарса топганини, ҳар бири бир хил жинсдан эканини кўрса, хайру манфаатга ва Ҳаж ёки Умра қилишига далилдир. Агар тушида ўнта нарса топганини, ўнови ҳам бир жинсдан эканини кўрса, хайру манфаатга, ҳалол ризққа далил бўлади. Бошқа сонлар ҳам шундан қиёс қилинади. Топган нарсалари бир жинсдан бўлмаса, таъбири ёмон бўлади.

«ТОРИҚ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ториқ» сурасини ўқиётганини кўрса, солиҳ фарзанд туғилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, чиройли фарзанд туғилади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, фарзанд туғайли шоду хуррам бўлади.

ТОРЛИК (ТАНГИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида торликдан кенгликка чиқса ёки тор жойдан кенг жойга

чиққанини ва қутулганини кўрса, ишларининг тартибга тушиши ва ранждан роҳат-фароғатга ва осончиликка чиқишига далил бўлади. Агар бунинг аксини кўрса, аҳволи ёмон бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар тор жойга тикилиб қолганини кўрса, оғир ишга дучор бўлиши ва ундан халослик тополмаслигига далилдир. Агар у ерда таомга нисбатан торлик кўрса, ризқу рўзи тор бўлишини билдиради. Тушда ҳар бир нарсанинг тангу тор бўлиши яхши бўлмайди.

ТОРТМОҚ (тарозида) (САНЖИДАН) – Ибн Сириннинг айтишича, ҳар ким тушида қўлида тарози борлигини ва у билан ниманидир тортаётганини кўрса, одамлар орасида ҳукм чиқариши ва адолат ўрнатишига далилдир. Агар бирор нарсани шиддат билан тортаётганини кўрса ва ўзи илм аҳлидан бўлса, қози бўлишига, агар илм аҳли бўлмаса, адолат юзасидан қозига муҳтож бўлишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида бирор нарсани тортиш тўрт нарсани билдиради: тўғри ҳукмни; яхшиликни; муҳтож бўлишни; ҳоким бўлишни.

ТОРТҚИ (ПИСТОНБАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кўкрак тортқиси (пистонбанд) аёллар учун иззат, мартаба ва мурод бўлади, эркаклар учун жазо, ғам ва фикр бўлади. Агар аёл киши тоза ва янги тортқига эга бўлганини кўрса, иззат ва манфаат топиши ва муродига етишига далилдир. Агар аёл кишининг тушида тортқиси бўлса, мол, неъмат ва шодмонлик бўлади. Агар бу тушни эркак киши кўрса, хорлик, умидсизликка тушишини билдиради.

ТОС (ТОС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тос хизматкор аёл ва уй юмушларини қиладиган канизак бўлади. Агар тушида тоси борлигини ёки биров унга берганини кўрса, хизматкор аёлни уйига олиб келишига ёки канизак сотиб олишига далилдир. Агар тосининг синиб қолганини кўрса, ўша аёл ундан айриши ёки ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тос қалби пок канизакдир. Агар тушида тосда сув берганларини ва ундан ичганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Агар тос синганини,

бирок сув қолганини кўрса, канизакнинг ўлиши, бирок фарзандининг қолишига далилдир. Агар сувнинг тўкилганини, тос эса саломат қолганини кўрса, фарзанднинг ўлиши ва канизакнинг омон қолишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тос тўрт нарсани билдиради: аёлни; канизакни; фарзандни; аёллар томонидан етадиган фойдани.

ТОШ (САНГ) – Кирмонийнинг айтишича, тушдаги тош икки нарсани билдиради: молний ва бошлиқни. Тош қанчалик мулойим ва юмшоқ бўлса, фойдаси шунчалик кўпроқ бўлади. У қанчалик қаттиқ бўлса, бунинг акси бўлади. Агар оқ тошни қўлга киритса ёки биров унга берса, табиати тоза ва очиқ юзли мансаб эгаси билан суҳбат қуришига ва ундан фойдалар топишига далилдир. Қора тошга эгалигини кўрса гина сақловчи ҳамда бадфеъл бошлиқ билан суҳбат қуришига ва ундан фойда олишига далилдир. Агар қизил тошга эгалигини кўрса, бузуқ ва бадфеъл бошлиқ билан учрашуви ва ундан фойда олишига далилдир. Агар тоққа чиққанини, тоғда кўплаб тошларни кўрганини, тошлардан баъзиларини олганини, этагига ва уларнинг ранги қандай эканига қараётганини туш кўрса, бунинг таъбири ҳам юқоридагилар кабидир. Агар қора ва оқ тоши борлигини кўрса, мунофиқ бир одам билан суҳбатдош бўлиши, тош миқдорига мувофиқ ундан фойда олишига далилдир.

Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги тошлар ишлардаги қаттиқликдир. Агар сув остидаги тошларни йиғаётганини кўрса, молни макру ҳийла ва қийинчилик билан йиғишига далилдир. Агар тоғдаги тошни тарошлаётганини кўрса, кўнгли қаттиқ бир одамдан макру ҳийла орқали мол ҳосил қилишига далилдир. Агар биёбон ўртасида тош йиғаётганини кўрса, сафарда макру ҳийла орқали мол йиғишига далилдир. Агар бировга тош отганини кўрса, хоҳламаган ҳолда ўз молидан бировга беришига далилдир. Агар майда тошларни уйига олиб келганини кўрса, унинг миқдорича мол топишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар тушида бировга тош отганини кўрса, ўша кишига зинода ёки бир гуноҳда тухмат қилишига далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тош тўрт нар-

сани билдиради: молни; мансабни; ишлардаги қийинчиликни; касб ва машаққатни.

ТОШБАҚА (КАШАФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, кашаф деб сангпўшт (тошбақа)ни айтадилар. Тушдаги сув тошбақаси зоҳид ва олим киши бўлади, унинг суҳбатидан фойдалар ҳосил бўлади. Ҳар ким тушида тошбақаси борлигини ва уни уйига олиб келганини кўрса, у зоҳид киши билан суҳбатдош бўлади. Тушида тобақа гўшtidан еяётганини кўрса, унинг миқдорича илм ҳосил қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида масжидда ёки бир азиз жойда тошбақани топиб олганини кўрса, зоҳид бўлишига ва улуғлар олдида ҳурмат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тошбақа уч нарсага далилдир: зоҳид кишига; олим кишига; ишларда санъат соҳиби бўлган кишига.

ТОШЧЎП (САЪТАР) ЎСИМЛИГИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, саътар тушда ғаму андуҳ бўлади. Уни ейиш хусуматни билдиради. Бошқаларнинг айтишича бойликнинг нуқсон топишини билдиради. Тушдаги саътар яхшиликни билдирмайди.

ТОҒ (КЎҲ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида ўзини балаңд тоғ устида эканини ва бу тоғ ўзининг мулки эканини кўрса, бир улуғ киши уни ўз ҳимоясига олишига далилдир. Тушида тоғни ўз жойидан қўпориб юборганини кўрса, бир улуғ одамга қаҳр қилишига далилдир. Тушида тоққа жойлашиб олганини кўрса, бир улуғ одамдан иззат ва улуғлик топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тоққа қийинчилик билан чиқиб бораётганини кўрса, ғам ва андуҳ тортишига далилдир. Тушида тоғдан пастта тушганини кўрса, унинг иззат ва обрўйига нуқсон етишини билдиради. Агар тоғ чўққисига жойлашиб олганини кўрса подшоҳдан ҳурмат топиши ва унинг яқинига айланишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тоғ устида намоз ўқиётганини ёки азон айтаётганини туш кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида тоғ устига ёки кўшк устига чиққанини кўрса, мақсадига етишни билдиради. Агар

пастга тушганини кўrsa, юқоридагининг аксидир. Агар тушида тоғ этагига йиқилиб тушганини кўrsa, ғамгин бўлишига далилдир. Агар тоғ этагида намоз ўқиётганини кўrsa, динга мос келадиган иш қилишига далилдир. Тушида тоғда подшоҳ одамлари ўзи билан бирга эканини кўrsa, подшоҳдан ҳурмат топишига далилдир. Тушида тоғнинг силкинганини, сўнг тинчиб қолганини кўrsa, бир улуғ одамдан ранж кўриб, сўнг шифо топишини билдиради. Тушида тоғни кавлаётганини ва уни кавлаш ўзи учун осон кечаётганини кўrsa, тез орада ҳады топишига далилдир. Тушида тоғни тупроқдан эканини кўrsa, бир хасис одамдан бирор нарса тамаъ қилишини билдиради. Агар тушида Кўҳи Қоф устида ўтирганини кўrsa, ажали яқин қолганига далилдир. Тушида Сино тоғи устида эканини кўrsa, подшоҳнинг унга ишончи борлиги ва муроди ҳосил бўлишига далилдир. Тушида Арафот тоғи устида эканини кўrsa, тавба қилиши ва гуноҳдан пуршаймон бўлишига далилдир. Тушида Лубнон (Ливан) тоғи устида эканини кўrsa, олимлар ва солиҳ кишилар билан суҳбатдош бўлишига далилдир. Тушида қоронғи тоғ устида турганини кўrsa, ўлим хавфи борлигига далилдир. Тушида ёруғ тоғ устидалигини кўrsa мол топишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида бир хароб тоғ устида эканини, тошлар думалаб ётганини ва қийинчилик билан юриб кетаётганини ва ўқ отаётганини кўrsa, золим подшоҳдан унга хавф борлигига далилдир. Тушида иккита тоғ орасидан кетаётганини ва ўқ отаётганини кўrsa, икки улуғ одам орасида воқитчилик қилишини билдиради. Тоғда тешик борлигини ва шу тешикка кирганини кўrsa, подшоҳ сирларидан хабардор бўлишни билдиради. Ўша тешиқдан ниманидир олиб чиққанини кўrsa, ўша подшоҳдан ҳадылар топишини билдиради.

Ҳофиз Муаббир (р.а.)нинг айтишича, тушида тоғ устига чиқиб кетаётганини кўrsa, улуғ бир одамнинг иши билан машғул бўлишини билдиради. Тушида биров тоғдан тошларни олиб, ҳар жойга отаётганини, бу эса уларни олиб, жойига қўяётганини кўrsa, молни куч билан йиғишига далилдир. Тушда тоғни қучоғига олганини кўrsa, ўзини бир улуғ одам етказишини ва ундан хайру манфаат кўришини билдиради. Тушида тоғдан пастга қулаб кетганини кўrsa, муроди ҳосил бўлмаслигини кўрсатади. Тушида гаж ва пишиқ фишқдан нарвон қурганини ва у орқали тоғ

устига чиқаётганини кўрса, мақсади тез кунда ҳосил бўлишини билдиради. Агар ўша нарвоннинг лой ва хом гиштдан эканини кўрса, яхшироқ бўлади, агар мисдан бўлса ёмон бўлади, агар бронзадан бўлса, муроди ҳосил бўлмайди. Агар тоғ устида тик турганини кўрса, подшоҳнинг хос яқинига айланиши ва мол топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда тоғни кўриш беш нарсани билдиради: подшоҳликни; дабир (котиб)ликни; зафарни; баландликни; раислик топишни.

ТОҒЖАМБИЛ (СИСАНБАР) – Агар тушида тоғжамбилни кўрса номи яхшилик билан тарқалишини билдиради. Агар ерида тоғжамбил ўсганини кўрса, шу маънони билдиради. Бунинг аксини кўрса, машаққатни билдиради.

«ТОҲО» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Тоҳо» сурасини ўқиётганини кўрса, душманга сўз айтиши ва унга қаҳрини сочишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, номи мамлакатда яхшилик билан тарқалишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида ягона ва номдор бўлишига далилдир.

ТУГУН ТУГМОҚ (ГИРИҲ АФКАНДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида арқонга тугун солганини кўрса, узоқдаги бир ишга суянмоқчи бўлганини билдиради. Агар арқондаги тугунни ечганини кўрса, ўша ишга ишончи йўқлигини билдиради. Тушида бир нарсани маҳкам боғлагани ва тугун тукканини кўрса, ҳаётда ўша ишга боғланиб қолишига, уни тезда ҳал бўлмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тугун тутиш ишларнинг тўхтаб қолишига далилдир. Тугун қанчалик қаттиқ бўлса, ишнинг тўхташи ҳам шунчалик қаттиқ бўлишига далилдир. Агар тугунни ечолмаганини кўрса, ишлари тўхтаб туришига далилдир.

ТУЁҚ (СЎМ) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги туёқ фарзанддир. Агар туёқ топиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир. Агар туёққа эга эканлиги,

бирок йўқолиб қолганини кўрса, фарзандининг йўқолиб қолиши ёки дунёдан кетишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, от ёки эшак туёғи бойлигининг хароб бўлишини билдиради. Агар бу туёқларга эгалигини ёки биров унга берганлигини кўрса, уларнинг миқдорига мувофиқ мол ҳам бўлишига далилдир. Агар тушида от ёки эшак туёғи ўзининг оёғида эканлигини кўрса, шодлик билан умргузаронлик қилишига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, озгина мол топади. Агар туёғи тушганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

ТУЗ (НАМАК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги туз нақд дирам (кумуш танга) ва яхши ишларни амалга оширишдир. Тушида оқ тузи борлигини кўрса, унинг миқдорича нақд дирам ҳосил қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида туз еганини кўрса, соҳидлик йўлини тутиши, яхши иш қилишига далилдир. Қора ва кир туз хусуматга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги туз беш нарсага далилдир: нақд пулга; обрўга; эзгуликка; кўп молга; яхши ходимга. Ёқимсиз туз тушда тўрт нарсага далилдир: фойдасиз дирамга; ёқимсиз сўзга; ғаму андуҳга; хурсандчиликка.

ТУЗЛАНГАН ГЎШТ (НАМАКСУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда тузланган семиз гўштни кўрса ва ундан еса, неъмат ва ризқни билдиради ва мерос топади. Агар тузланган гўшт ориқ бўлса, унга зиён етишига далилдир. Қанчалик шўр ва озгин бўлса, зарари шунчалик кўпроқ бўлади. Тушда қотирилган гўшт ейиш ғийбат қилишга далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушидаги гўшт қотирилган ва озгин бўлса, подшоҳ одамларидан унга зарар етади. Агар туя гўшти озгин бўлса, бир улуғ одамдан зарар кўради. Тушида ёввойи ҳайвонларнинг тузланган озгин гўшtidан еганини кўрса, сахро одамларидан зарар кўришига далилдир. Умуман, тушда кўрилган озгин гўшtidан ҳеч қандай манфаат йўқ.

ТУЗОҚ (ДОМ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги тузоқ макру ҳийлани билдиради. Тушида оёғи тузоққа тушиб қолганини кўрса, таъбири бунинг аксидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида бирор жониворни тузоққа тушириб олганини кўрса, ўша жониворнинг эгасини мақру ҳийла билан тузоққа туширишини билдиради.

ТУЙНУК, ҚАЗОНТУШИРГИЧ (ДИГДОН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги туйнук икки нарсани билдиради: уй хожасини ва уй бекасини. Тушида туйнук топганини ёки кимдир унга берганини кўрса, уйига бека келтиришни билдиради. Аёл киши тушида туйнукнинг синиб қолганини кўрса, хожасининг вафот этишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги туйнук уй хожасини ёки ҳеч кимдан андиша қилмайдиган кучли ва ботир кишини билдиради.

ТУЛКИ (РУБОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тулки алдоқчи эрак ёки ёлғончи аёл ёхуд канизақдир. Тушида тулки билан жанг қилаётганини кўрса, бирорта киши билан хусуматлашишига далилдир. Тушида тулки билан ўйнаётганини кўрса, бир аёлнинг уни севиши, бироқ севгиси заиф эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида тулки юнгини тараётганини кўрса, кимгадир ҳийла қилишини ва уни алдашини билдиради. Тушида тулкининг унга хушомад қилаётганини кўрса, бир ғариб одам уни алдашига далилдир. Тушдаги тулки сутини ичиш беморликдан шифо топишни, ғамдан шодликка етишни ва қамоқдан озод бўлишни билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг фикрича, тушда тулки сутини ичиш касалликка ёки унга етадиган кўрқинчга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги тулки ёлғончи хотин бўлади. Тушида тулкини тутиб олса ёки кимдир унга берса, ёлғончи ва алдовчи хотинга уйланишини билдиради. Тушида тулки унинг уйига кириб, қарор топганини кўрса, яхши кўрадиган аёлга уйланишини билдиради. Тушида тулкининг ўзидан қочиб кетганини кўрса, қарз олган одамнинг қочиб кетишини билдиради.

ТУМАН (НАЖМ) – Билгинки, нажм деб туманни айтадилар.

Тушида туманни ушлаб олганини кўрса, унинг миқдорича динда адашув ва гумроҳлик топади. Тушида туман тушганини ва яна ёруғлик бўлганини кўрса, тавба қилувчи бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида туман тушиб, қоронғи бўлганини кўрса, ғаму андуҳга ва ишининг тўхтаб қолишига далилдир. Агар ҳавонинг равшан эканини ва бирдан туман тушганини кўрса, ўша диёрда ногоҳоний ўлим юз беришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги туман тўрт нарсани билдиради: кечикишни; ишларнинг пинҳонлигини; бидъатни; гумроҳликни.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида тумандан ёруғликка чиққанини кўрса, камбағалликдан бадавлатликка ва бидъатдан ҳамда адашувдан узоқ бўлишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда туманни кўриш яхшилиқни билдиради.

ТУМОВ (ЗЎКОМ) – Ибн Сириннинг айтишича, агар бировда ёки ўзида тумов борлигини кўрса, биров бемор бўлишига далилдир. Агар тумов қанчалик кучли бўлса, беморлиги шунча кўпроқ бўлади.

Кирмонийнинг айтишича, тумов ғазабини сочадиган ва тезда ярашадиган одамга далолат қилади.

Ҳазрати Содик (р.а.) айтишича, тушдаги тумов уч нарсани билдиради: беморликни; бировга ғазаб қилишни; фойда топишни.

ТУМОР (ТАЪВИЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида Худойи таъолонинг номлари ёзилган туморга эга эканини кўрса, қийинчилик ва ғамдан қутулишига далилдир. Агар қарз бўлса қарздан қутулади, бемор бўлса шифо топади, қамоқда бўлса қутулади, сафарда бўлса соғ-омон қайтади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида тумор ёзиб, одамларга бераётганини кўрса, ундан одамларга манфаат етишига далилдир. Агар тушида тумор ёзиб, одамларга бераётганини ва эвазига ҳақ олаётганини кўрса, ғамга ва ташвишга тушишига далилдир.

ТУМШУҚ (МИНҚОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қушларникига ўхшаш тумшуғи борлигини кўрса, тумшукнинг катта-кичиклигига мувофиқ мол топишига далилдир. Агар катта қушлар, чунончи, бургут, ёки шунга ўхшашлар уни чўқиётганини кўрса, унга офирчилик ва ранж етишига, бойлигига нуксон етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қушнинг тумшуғига эғалигини кўрса, шунга яраша улуғлик, неъмат, хайру манфаат етишига далилдир. Тушида тумшуғи борлигини ва одамлар тумшуғи билан зиён етказаётганини кўрса, одамларнинг ундан зиён тортишига далилдир.

ТУН (ШАБ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тун қора ҳамда нохуш бўлса, ғаму андуҳ бўлади. Агар тушида туннинг ёруғ ва нурли эканини кўрса, айш ва хуррамликка далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қоронғи тунда кетаётганини, йўлда юриш қийин эканини, нияти тўғри йўл эканини кўрса, динда собитқадам эканига далилдир.

ТУНГИ БАЗМ (ШАББОЗИЙ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тундаги базм беҳуда шодлик, ёлғон ва маҳол нарсадир. Агар тунда барбат ва най билан базм қилаётганини кўрса, ғам ва андуҳга далилдир.

ТУНГИ ЛИБОС (ЖОМАЙИ ХОБ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тунги либос аёл кишини билдиради. Агар тунги либоснинг оқ ва тоза эканини кўрса, аёли диндор ва покдоман бўлишига далилдир. Агар тунги либосининг қора эканини кўрса, аёлидан ғам ва ранж тортишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, қора тунги либос подшоҳ учун яхши, халқ учун ёмон бўлади. Агар тунги либоснинг кўк эканини кўрса, аёл сабабли ғам, андуҳ ва мусибат етишига далилдир. Агар тунги либоснинг кир ва йиртиқ эканини кўрса, кир, палид ва қулоқсиз хотинни билдиради. Агар тунги либосни йўқолганини ёки ўғирлаб кетганларини кўрса, аёлини талоқ қилиши ёки ундан айрилишига далилдир. Агар тунги либоснинг ёниб кетганини кўрса, хотинини ўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушида тунги либосни кўрмоқ уч нарсани билдиради: яхши аёлни; роҳат ва осонликни; ранж, андуҳ ва мусибатни.

ТУНГИ ҚОРОВУЛ (АСАС) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида тунги қоровул билан юрганини ва яхши одамлардан эканини кўрса, унга хайру манфаат етишига далилдир. Агар бунинг

аксини кўрса, зарарга далилдир. Агар тушида тунги қоровул уни тутиб олганини ва зарар етказганини кўрса, подшоҳ одамларидан унга зарар етишига далилдир. Агар тутиб олган қоровулдан унга зиён етмаса, хайрият ва яхшиликка далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида тунги қоровул унинг кийимини ечиб олганини ёки қамаб қўйганини кўрса, подшоҳ одамларидан унга зарар етиши ва беҳурматлик кўришига далилдир. Агар тунги қоровулдан қочганини ва ҳеч ким уни тутиб ололмаганини кўрса, унга биров зарар етишига далилдир.

ТУПРОҚ (ХОК) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги тупроқ оз ёки кўплигига қараб, пул бўлади. Агар тушида уйда тупроқ борлигини кўрса, тупроқ миқдорига қараб, пул топиши ва бу пул унга ранжу машаққатсиз келишига далилдир. Агар тупроқ устида кетаётганини ёки тупроқ еяётганини ёки тупроқни йиғаётганини ёки тупроқни кўтараётганини кўрса, буларнинг ҳаммаси молу давлатга далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида уйдан тупроқ олиб чиқиб, уй ташқарисига сочиб юбораётганини кўрса, ўз молини совуриб юборишига далилдир. Агар тушида қўли билан тупроқ сочаётганини кўрса, сочаётган тупроғи миқдорига мувофиқ молини йўқотади, баъзи таъбирчиларнинг фикрича, молsiz қолади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги тупроқ беш нарсага далолат қилади: молга; фойдага; касб-корга; подшоҳ томонидан етадиган манфаатга; раҳбар томонидан етадиган фойдага.

«ТУР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Тур» сурасини ўқиётганини кўрса, душман устидан галаба қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Худойи таъоло унга мадад қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, Маккада яшаб туришига далилдир.

ТУРИБИТ⁶¹ (ТУРБУД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда турбит кўрмоқ ҳам ва фикрга далилдир. Агар турибит еганини кўрса, еганига мувофиқ молига зиён етишига далилдир.

ТУРП (ТРУБ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида турп кўрмоқ ғаму андуҳ бўлади, хусусан ейилганда. Агар турп еяётганини кўрса, ейилган турп миқдорига мувофиқ ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар кимдир тушида турп берганини кўрса, ўша кишидан ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар бировга турп берганини ёки емасдан улоқтириб юборганини кўрса, ғаму андуҳдан қутулишига далилдир.

ТУРУНЖ МЕВАСИ – Дониёл (а.с.) айтадиларки, турунж (цитрон) меваси, гарчи сариқ рангда бўлса-да ҳиди хушбўй, таъми яхши, кўриниши покизадир. Яна айтишларича, у Жаннат мевасидир ва уни тушда кўрмоқ яхшидир.

Кирмонийнинг (р.а.) айтишича, тушдаги турунж бадавлат, чиройли ва одамларга яқин кишидир, чунончи, ҳамма уни яхши кўрадиган бўлади. Агар турунжи борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ўша айтилган сифатли эркак билан суҳбатда бўлишини билдиради. Агар қучоғида турунж кўрса, унинг оиласида чиройли фарзанд туғилади. Агар турунж еганини кўрса, ўз молидан ёки бир улур одамнинг молидан баҳраманд бўлишини билдиради. Агар турунжини яшириб қўйса ёки бирор нарса билан ўраб қўйса, фарзанди ҳалок бўлишига далилдир. Агар уйида кўпгина турунжларни кўрса ёки кимдир унга ҳадя қилса, кимгадир яхшилик қилишини билдиради. Агар этагига турунж солганини кўрса, канизагидан фарзанд туғилишига, агар этагидан турунж тушиб кетганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда турунж кўрмоқ тўрт нарсага далилдир: чиройли аёлга; пок динли канизакка; бадавлат дўстга; азиз ва солиҳ фарзандга.

ТУТ МЕВАСИ – Тушда ширин тут емоқ ризқ бўлади. Шотут емоқ ғаму андуҳ бўлади.

Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, ширин тутни ўз вақтида емоқ ўз касбига мувофиқ ризқу рўз топишига далилдир. Агар бу тушни тут егилиб турган пайтида кўрса, яхшироқ бўлади. Агар вақтида бўлмаса, ғаму андуҳга далолат қилади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ширин тут еяётганини кўрса, бир олийҳиммат кишидан инъом ва ҳадя топишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги тут уч нарсани билдиради: молни; ўз касбидан етадиган фойдани; хотин туфайли юз берадиган низони.

ТУТАТМОҚ (БУХУР КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда тутатки солмоқ бир улuf киши томонидан етадиган молни билдиради. Агар хушбўй нарсалардан тутун қилаётганини кўрса, тутуннинг миқдорига мувофиқ бирор кишидан мол етишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тутаткич қанча хушбўй бўлса, туш кўрувчига манфаат шунча кўп бўлади. Агар тутаткич хушбўй бўлмаса, туш таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда тутатмоқ уч нарсани билдиради: кўп молни; ёқимли маишатни; яхши номни.

ТУГУН (ДУД) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги тутун ситамгар подшоҳдир. Тушида шарқ ёки ғарб томондан катта тутун пайдо бўлганини кўрса, ўша диёр аҳолиси подшоҳдан жабру ситам кўришига далилдир. Тушида оламга ўт кетгани ва олов шуъла ураётганини кўрса, оламга фитна тушишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида бирор шаҳар ёки вилоятда оташсиз тутун пайдо бўлганини кўрса, ўша жойга Ҳақ субҳонаҳу ва таъолодан хавф бўлишига далилдир. Тушида уйдан ёки орзидан тутун чиқаётганини кўрса, золим подшоҳ унга зарар етказиши, мусодара қилиши ва молини зўрлик билан тортиб олишига далилдир.

ТУХМА⁶² – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўзида тухма борлигини кўрса, судхўрликдан топган молни ейишига ва бузуқ ишлар қилишига далил бўлади. Ҳақ таъолонинг уқубатидан қутулмоқ учун бу гуноҳдан тавба қилмоқ керак. Таъбирчиларнинг бир фикрга келишларича, тушда тухмани кўрмоқда хайрият йўқ.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда тухмани кўрмоқ тўрт нарсани билдиради: судхўрликдан келадиган молни; бузилишни; ҳаром молни; ҳавои нафсга тобеликни.

ТУШДА ЎЛМОҚ (МУРДАНДАРХОБ) – Тушида ўлиб қолганини, одамлар йиғлаётганини ёки уни боғлаб, кафанга олганларини, тобутга солиб, гўрга қўйганларини кўрса, буларнинг барчаси динда носозликнинг далилидир. Агар уни гўрда тириктириб, ташқарига чиқараётган бўлсалар, таъбири бошқача бўлади. Тушида уни дафн қилганларини, гўрига тупроқ босганларини, одамлар орқага қайтганларини кўрса, дини ҳеч қачон тузалмаслигига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, тушида ўлса, тезда жаноза ўқиб, тобутга солганларини, тобути орқасидан кўлаб одамларнинг кетаётганини кўрса, шараф ва улуғлик топишига, бошлиқ бўлишига, бироқ одамларга зулм қилишига далилдир. Агар тушида ўлганини, яна қайтиб тирилганини кўрса, қилган гуноҳига тавба қилишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, умри узоқ бўлади. Тушида биров, сен ҳечқачон ўлмайсан, деганини кўрса, ғазода шаҳид бўлишига далилдир. Тушида ўлганини, бир одам унга қараётганини, тобути орқасида ҳеч ким йўқлигини кўрса, хароб бўлган уйи ҳечқачон обод бўлмаслигига далилдир. Тушида ўзини ўликлар орасида кўрса ва ўзини ўлган деб тасаввур қилса, жоҳил одамлар билан сафар қилишини билдиради.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким ўзини яхши одамлар назарида қандай эканини билмоқчи бўлса, агар мурдалар тушда унга башорат берсалар, у билан яхши сўзлашсалар, очиқ юзли бўлсалар, демак унинг ҳоли Ҳақ таъоло қошида яхши бўлади. Агар мурдалар унга нохуш сўзларни айтсалар, ундан юз ўтгирсалар, унинг ҳоли Ҳақ таъоло олдида ёмон эканига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушидаги ногоҳоний ўлим мўъмин киши учун роҳат, кофир учун азобдир. Агар ногоҳоний бўлмаса, диннинг бузилишига далилдир. Тушда жон беришнинг қанчалик оғир бўлганини кўрса, азоб ва уқубат шунчалик кучли бўлишини билдиради. Тушида ўлганини ва кимдир уни ювганини кўрса, тавба қилувчи бўлишига далилдир. Тушида тобути орқасидаги одамлар ҳавода кетаётганларини кўрса, ўша шаҳардаги бир улўф одам сафарда ўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлганини ва уни тобутга солганини, халқ тобути орқасидан кетаётганларини кўрса, ўзига яраша улуғлик топишига далилдир. Агар мурда тобутда оғир бўлса, одамларга нисбатан золим ва қаҳрли бўлишига далилдир. Агар мурда тобутда енгил эканини кўрса, халққа яхши-

лик қилишига далилдир. Агар ўликни елкасида кўтариб олиб кетаётганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Тушида биронинг ўлганини, уни тобутта солганини ва тобутни елкага олганларини кўрса, ўша одамнинг подшоҳ хизматиغا кириши ва ундан роҳату фойда кўришига далилдир. Агар ўлиб, сўнг тирилганини кўрса, у яшаётган шаҳар хароб бўлишига далилдир. Агар яна қайтиб ўлганини кўрса, унинг фарзандларидан кимдир ўлишига далилдир. Тушида фарзандларидан бири ўлиб қолганини кўрса, бой бўлишини билдиради. Яна, душмандан омон бўлади, ҳам дейишади. Тушида ота ва онаси ўлиб қолганини кўрса, ишлари вайрон бўлишига далилдир. Агар аёл киши тушида ҳомиладор эканини сўнг ўлиб қолганини, одамлар унга йиғлашаётганини кўрса, ўғил туғилишига далилдир.

Исмоил Ашғас (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик яна бир марта ўлганини, ўликка бақриб йиғлашаётганини, балки оҳиста йиғизори бўлаётганини кўрса, ўша оиладан бир аёлга уйланишига ва шоду хуррамлик бўлишига далилдир. Агар тушида ўлса, аёллар ва эркаклар додлашиб йиғлаётганини кўрса, оиласига ғам ва андуҳ етишига далилдир. Агар аёл киши ўзининг ўлганини, ювишганини ва тобутта солишганини кўрса, яхши сўзлар айтишига далилдир. Агар уни дафн қилишганини кўрса, ёмон бўлади.

ТУЯ (УШТУР) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Агар киши ўзини шитоб билан юриб кетаётган нотаниш туя устида кўрса, сафарга боришига далилдир. Агар туя устида ўтирганини ва йўлини йўқотиб қўйганини кўрса, ўзи учун керакли йўлнинг қаерда эканини билмаса, ўз иши бўйича ҳайронликда қолишига далилдир. Агар урғочи туя топиб олса, хотин олишига далилдир. Агар у бўталоқ бўлса, олган хотини кичик бўлади. Агар туя орқасидан чопиб келаётганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Агар туя ўзидан юз ўтирганини ва бўйсунмаганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир».

Маст туяга ўтирганини кўрса, бир улуғ одам устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар туя билан жанг қилаётганини кўрса, ўзига душман бўлган ажнабий бир эркак билан ўзаро хусумат қилишига далил бўлади. Агар туялар тўдасини ўтлатаётганини кўрса, лекин улар ўзининг мулки эканини билса, ёки билмаса, унинг учун бу вилоят бўлади ва ўша вилоят халқи устидан ҳук-

мронлик қилади. Агар туяни соғаётганини кўрса, соққан сути миқдорига қараб подшоҳдан мол топади. Агар сут ўрнига туянинг эмчагидан қон келса, топадиган моли ҳаромдан бўлишига далилдир. Агар бир кишининг ўзига урғочи туяни ҳада этганини ёки бировдан туя ёки ун сотиб олганини кўрса, хотин олиши ёки канизак сотиб олишига далилдир. Агар унинг урғочи туяси қочиб кетса ёки ўғри ўғирласа, хотиндан жудо бўлиши ёки ораларига хусумат тушишига далил бўлади. Агар унинг урғочи туяси ўлиб қолганини кўрса, хотини ўлишига далилдир. Туяси бола туққанини кўрса, хотинининг туғиши ва молининг зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида урғочи туяни кўрса, умид қилиб юрган нарчасига етишишига далилдир. Туя гўштидан еяётганини кўрса, бемор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, кимдир унга кўпгина туя гўшти берганини кўрса, ўша гўшт миқдорига мувофиқ мол топади. Туяни қурбонлик қилаётганини, гўштидан одамларга улашаётганини кўрса, бу ерда бир улуғ кишининг қурбон бўлиши ёки ўлишига далилдир. Орқасидан бир нотаниш туянинг келаётганини кўрса, саргашта ва ҳайронликда қолишига далилдир. Агар туяни голиблик билан ўзига забун қилганини кўрса, душманга қаҳр қилиб, уни ўзига бўйсундиришига далилдир. Агар туялар бирор заминда ёки қишлоқда тўпланаётганини кўрса, ўша ерда душманларнинг тўпланишига ёки ўша ерни сел хароб қилишига ёки ўша мавзе одамлари устига беморлик ҳоким бўлишига далилдир. Агар туяларнинг буғдой ёки арпадан юклари борлигини кўрса, ўша жойда душмандан хайру баракат етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар ҳар ким бир ёшли туя устига ўтирганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Агар ўз туясининг андомидан қон оқаётганини кўрса, ўша қон миқдорига мувофиқ дунёвий саодат топишига далилдир. Агар биёбонда кўпгина туяларни топиб олса, улуғлик ва амал топишига далилдир. Агар иккита туя топиб олганини кўрса, мол топишига далилдир. Агар кимдир унга туя берганини кўрса, ўша туя қимматига мувофиқ бирор кишидан фойда топишига далилдир. Агар бир қавм бир туяни сўйиб гўштини тақсим қилаётганини кўрса, ўша мавзеда бирор улуғ кишининг вафот қилиши ва унинг молини бўлиб олишларига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, ҳар ким кўп туяга эга бўлганини ва туялар унинг ўз мулки эканини, туялар арабий туя эканини кўрса, араблар диёрига подшоҳ бўлишига далилдир. Агар туялар ажамий туялар эканини кўрса, Ажам диёрига подшоҳ бўлишига далилдир. Агар бир аёл бирор туя гўштини еяётганини кўрса, подшоҳдан нозу неъмат топишига далилдир. Билгинки, туянинг териси ҳам шу нарсага далил бўлади. Таъбирчилардан баъзиларининг айтишларича, бу туя соҳибаси ва соҳиби мерос топади. Туянинг ўзи билан гаплашаётганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда туя кўрмоқ, ўн нарсани билдиради: ажам подшоҳини; амирни; бир мўмин одамни; селни; фитнани; ободонликни; хотинни; Ҳажни; неъматни; молни.

Араб туялари араб халқига, ажам туялари ажам халқига далилдир. Билгинки, туякаш чора қилувчини ва вилоят эгасини ва ишларни тўғри йўлга солувчи кишини билдиради.

ТУЯҚУШ (УШТУРМУРГ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги туяқуш саҳройи кишини билдиради. Агар туяқуш мода бўлса, саҳройи аёлни билдиради. Агар мода туяқушни олганини кўрса ё бўлмаса биров унга берган бўлса, айтиб ўтилган сифатидаги аёлга уйланишини ёки шу сифатидаги канизак сотиб олишини билдиради. Агар туяқушга миниб олганини кўрса, биёбон сафарига чиқишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, биёбонда ўтирадиган кишига ғолиб келиши ва улуғ бир ишга етишишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, туяқушни ўлдирганини кўрса, саҳройи бир одамга ғолиб келиши ва уни енгишига далил бўлади. Агар туяқуш тухуми, пати ёки суягига эга эканини кўрса, бир саҳройи одамдан мол топишига далилдир. Агар туяқушнинг боласига эга эканини кўрса, саҳройи одам фарзандига эга бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар туяқуш билан бирга ўтирганини ва туяқуш унга муте эканини, уни ҳавога кўтариб кетганини, яна қайтариб ерга тушириб қўйганини кўрса, саҳройи бир одам билан узоқ сафарга чиқиши ва фойдалар билан қайтиб келишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, ёмондир.

ТҶЙ (АРУСИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида тўй қилиб, хотин олганини, бироқ келинни танимаслигини ва номини ҳам билмаслигини кўрса, ўлиши ёки ўлдирилишига далилдир. Агар келинни уйига келтириб, у билан ухлаганини кўрса, улуғлик топиши, ўзининг мулки бўлмаган бир мулк уники бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чанг Ҷ чағона, ва най бўлган тўй мусибатга далилдир.

Мағрибий (р.з.)нинг айтишича, аёл киши тушида Ҷ элин бўлганини, уни: куёвнинг олдига олиб борганларини кўрса, умри охирига етганини билдиради. Агар куёв уни олиб кетиб, яхшилик қилганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир.

ТҶРВА ВА ХУРЖИН (ТУБРА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тўрва тушда хайру манфаат бўлади, хусусан, янги тўрва бўлса. Агар тўрваси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, кимдандир унинг учун яхшилик ва меҳрибонлик етишига далилдир. Агар тўрваларнинг йўқолиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

ТҶТИ (ТҶТИ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тўти фарзанд ёки хизматкор боладир. Агар хар ким тушида қўлидаги тўти учиб кетганини кўрса, фарзанди ёки хизматкори сафарга кетишига далилдир. Агар тушида тўти у билан гаплашаётганини кўрса, одамларни ажаблантирадиган бирор сўз айтиши ёки бирорта ишни қилишига далилдир. Мода тўти бўйи етган қиз, нар тўти поқдин эракни ва поқдомон хизматкорни билдиради. Агар тушида тўти унинг оғзидан ёки орқа тешигидан чиқиб кетганини кўрса, обрўйига путур етказадиган фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тўти уч нарсага далилдир: фарзанд ёки хизматкор болага; бўйи етган қизга; доно шогирдга.

ТҶТИЁ – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги тўтиё мол бўлади. Ҷар ким тушида кўзининг равшан бўлишини нийят қилиб, кўзига тўтиё сураётганини кўрса, динда поклик қидиришига далилдир. Агар нияти бунинг акси бўлса, диндорликда ўзини яхши кўрсатиб, мунофиқона мақтов олишга интилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ўзига тўтиё бераётганларини кўрса, шу тўтиё миқдорига мувофиқ, унинг қўлида мол ҳосил бўлишига далилдир. Агар тўтиё еяётганини кўрса, қайғу ва ғамгин бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тўтиёни қўлтиғига қўйиб, нохуш ҳидни дафъ қилиш учун суртаётганини кўрса, шундай бир иш қиладики, бу ишда унга мадҳу сано ва яхши сўзларни айтишларига далилдир.

ТЎҚАЙ ПИЁЗИ (ГАНДАНО) – Дониёл (а.с.)нинг айтишлари-ча, тушдаги гандано дўстлар доимо уни ёд қиладиган кишидир.

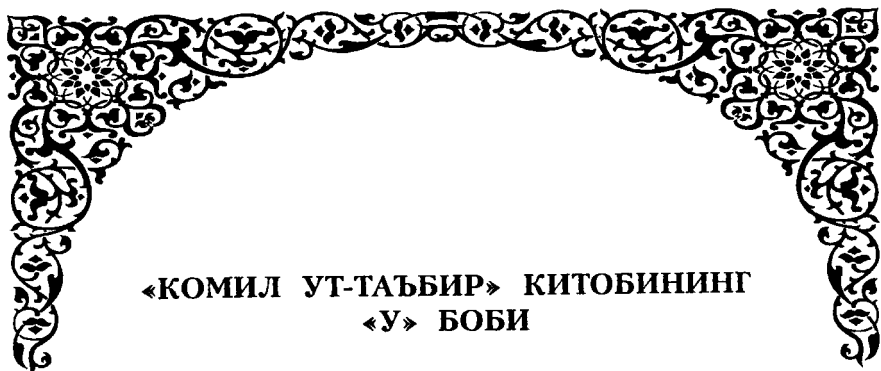
Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги гандано ҳаром мол ҳамда ёқимсиз сўз бўлади. Агар туш кўрувчи солиҳ одам бўлма-са, ҳаром мол топишига ва доимо ёқимсиз сўз айтишига далил-дир. Тушда гандано ейишнинг ҳеч қандай фойдаси йўқ.

ТЎҚЛИК (СИРИ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишлари-ча, тушда сувга тўйишлик ташналиқдан афзал, нонга тўйишлик очлиқдан афзалдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини тўқ ҳолда кўрса, беҳожат бўлишига далилдир. Агар ўзини оч ва заиф ҳолда кўрса, гуноҳ ва маъсият қилишига далилдир.

ТЎҚУВЧИ (ЖУЛОҲИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тўқувчи дунёни кезувчи киши бўлади. Агар тушида тўқувчининг либос тўқиётганини кўрса, бир киши билан орала-рида жангу хусумат юз беришига далилдир. Чунки, мато тўқиш жангу жадалга таъбир қилинади. Агар тушида либосни тўлиқ тўқиганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «У» БОБИ

УД⁶³ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир одамга уд тутатаётганини кўрса, ўша одамдан хайру манфаат кўришига далилдир. Тушдаги уд чиройли ва таъби латиф одамдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида хом уди борлигини ёки биров берганини кўрса, подшоҳдан хилъат топишига далилдир. Уд қанчалик хушбўй бўлса, ҳаё шунчалик кўп бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги уд тўрт нарса-ни билдиради: чиройли кишини; ёқимли сўзни; мадҳ ва офаринни; мол ва манфаатни.

УД КУЙДИРАДИГАН ИДИШ (УДСЎЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги удсўз доно канизак ёки зийрак ғуломдир. Агар удсўз биронзадан бўлса, ғулом ёки канизакнинг асл тарсо бўлишига далилдир. Агар мисдан бўлса, уларнинг асли яҳудий бўлишига далилдир. Агар пўлатдан бўлса, асли мажусийлардан бўлишига далилдир.

Агар удсўз синиб қолганини ёки йўқолганини кўрса, ғуломи ёки канизаги ҳалок бўлишини билдиради.

УЗАНГИ (РИКОБ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида узангини эгардан айри ҳолда кўрса, фарзанд ва ғуломга далолат қилади. Узангини эгар билан бирга кўрса, хиёнати йўқ фарзандга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида узангисининг олтиндан эканини кўрса, худбин ва такаббур фарзанд туғилишини билдиради. Узангини қумушдан эканини туш кўрса, фарзанди молу дунёга берилган бўлишини билдиради. Тушида узангисини мисдан ёки жездан эканини кўрса, ҳиммати паст фарзандга

далолат қилади. Узангисини пўлатдан эканини туш кўрса, узангининг тоза ва равшанига қараб, дунё ишларида куч ва қувватта далилдир. Тушида узангисини ёғочдан қилинганини кўрса, фарзандининг енгилтак ва пасткаш бўлишига далолат қилади.

Тушда рикобдор (амалдорга узангини тўғрилаб турувчи)ни кўрмоқ яхшидир, чунки у амал эгаларига яқин кишидир.

УЗУК (АНГУШТАРИЙ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, нақшли чиройли узукни кўрса, узук соҳибидан унга хайрият ва яхшилик етишига далилдир. Агар бир киши унга узук бериб, узукка муҳр қилишини сўраса, нимаики унга лойиқ бўлса, ўшани топади, яъни подшоҳликка лойиқ бўлса, подшоҳлик топади, бой бўлса мол топади. Бу эса узукнинг қадр-қимматига мувофиқ бўлади. Агар масжидда ёки намозда ёки ғазовотда кимдир унга узук берганини кўрса, у киши зоҳид ва обидлардан бўлади. Агар савдогар бўлса тижоратдан фойда насиб бўлишига далилдир. Агар подшоҳ узук берганини кўрса, подшоҳ мамлакатидан унга беришига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, агар бирор киши узуги йўқолиб қолганини ёки ўғри ўғирлаб кетганини кўрса, унинг ишларида офат ва қийинчиликлар юз беришига, агар узуги синиб қолиб, бироқ кўзи омон қолганини кўрса, иззат ва обрўйи яхшиланиши ҳамда қадр-қиммати жойида бўлишига далилдир. Агар узугини бировга берса, қўлидаги молу дунёсининг бир қисмини ўша одамга бағишлайди. Агар узукни сотганини ва пулини олганини кўрса, қўлида бор нарсани тўлиқ сотиши ва қўлдан чиқаришига далилдир. Агар пулини олмаса, нарсаларининг бир қисмини сотади. Агар узугининг чиройи ўзига ёқмаётганини кўрса, қўлидаги молидан бир қисми йўқ бўлади ва подшоҳ унга ғазабини сочишига далилдир. Узугининг кумушдан эканини кўрса, топган нарсаси ёқимли ва ҳалол бўлишига далилдир. Агар узугининг олтидан эканини кўрса, топган нарсаси макруҳ ва ҳаромдан ҳосил бўлишига далилдир. Узугининг пўлатдан эканини кўрса, топиши оз ва арзимас бўлишига далилдир. Агар узуги қўрғошиндан эканини кўрса, пўлат узук ҳақидагиларга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар бармоғида пўлат узукни кўрса, кучли ва қудратли бўлишига далилдир. Агар бронза ёки

мисдан эканини кўрса, тагипаст одамлардан фойда топишига далилдир. Агар узугини биллурдан эканини кўрса, оддий оммадан бирор нарса топишига далилдир. Агар узугини кумушдан эканини кўрса, бирор ердан унга нарса етишига далилдир. Агар ўз узугини бировнинг қўлига омонат топширса ёки ҳадя қилиб юборса ва у киши узугини қайтариб берса, бирор хотинни никоҳига олмақчи бўлгани ва бу хоҳишни ижобат қилинмаслигини ва унга бу хотинни бермасликларига далилдир. Агар ўз узугини синдириб қўйганини кўрса, ўзи билан хотини орасида жудолик юз беришига далилдир. Агар узукнинг икки кўзли эканини кўрса ва икки кўздан биттаси тушиб кетганини кўрса, иккита гуноҳ қилиб, биттасига тавба қилишига далилдир. Агар хат ёзганини кўрса ва хатга ўз узуги билан муҳр босса, пинҳоний нарсадан унга бирор насиба етишига далилдир. Агар очиқ турган хатга муҳр босса, яширин бўлмаган бирор нарса унга етишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги кумуш узук тўрт нарсани билдиради: мамлакатни; хотинни; фарзандни; молни.

Олтин узук яхшиликка далилдир. Агар аёл киши кўзли узугини йўқотиб қўйганини кўрса, унинг обрў-эътибори кетишига, балки фарзанди ўлишига ёхуд моли тарон-тарож бўлишига далил бўлади. Кўзли узугини йўқотган киши ҳоким бўлса, ҳокимликдан тушади. Агар буни аёл кўрса, эри ёки фарзанди ўлади.

УЗУКНИНГ КЎЗИ (НИГИНИ АНГУШТАРИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги узук кўзи шараф, улуғлик ва бойлик бўлади. Баъзиларнинг айтишича, фарзанд бўлади. Тушида узугидаги кўз йўқолиб қолса улуғлик ва обрўйида нуқсон пайдо бўлади ёки фарзанди ўлади. Тушида узугининг кўзи синиб қолганини кўрса, у ҳам юқоридагига далилдир. Агар тушида узугида бирданига бошқа кўз пайдо бўлганини кўрса, ўша кўзнинг қимматига мувофиқ неъмат топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги узук кўзи ва тож подшоҳлар учун улуғлик, аёллар учун эр, оддий одамлар учун иззат ва эзгулик бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги узук кўзи саккиз нарсага далилдир: хотинга; молга; вилоятга; айшга; фарзандга; улуғликка; молу неъматга; амалга.

УЗУМ (АНГУР) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, қора узумни ўз вақтида ейиш ғаму қайғу бўлади, бевақт еса ваҳима ва кўрқинчдир. Таъбирчиларнинг айтишларича, еган ҳар бир донаси баробарида таёқ ёки қамчи ёйди. Оқ узумни ўз вақтида еса умид қилмаган томондан етадиган яхшилик ва дунё бўлади. Бевақт ейилган бўлса, туш эгасининг оғзидан чиқадиган сув бўлиб, у молнинг кетишига далолат қилади. Қизил узум ҳам шундай далилга эга.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, оқ узум ўз вақтида ейилса, озгина фойдага далил бўлади. Териси қалин бўлган ҳар қандай узум қийинчилик билан қўлга кирадиган мол бўлади. Териси юпқа узум ҳалол молга далил бўлади. Суви хира узум ҳаром молга далилдир. Кўриниши қизил узум иззат ва обрўта далолат қилади. Қора кўринишига эга узум ғаму андуҳга далил бўлади. Ширин ва тоза бўлган ҳар қандай узум дунё ва шарафга далил бўлади, иззати ошади. Агар жомда узум эзаётганини кўрса, бир улуғ аёлнинг хизматини қилишига, косада узум эзаётганини кўрса, бир хасис одамнинг хизматини қилишига далилдир. Узум эзаётганини ва ширасини хумларга жойлаётганини кўрса, подшоҳ орқали кўп молу дунё топишига далилдир. Агар узумни аҳлу аёли билан шира сиқадиган идишга эзаётганини кўрса, унга ва аёлига подшоҳ хизмагидан манфаат етади. Агар туш кўрувчи подшоҳдан кўрмаса, молни бирор киши сабабли топади.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг марҳамат қилишларича, қора ва оқ узум ўз вақтида ва бевақт ейилса уч нарсани билдиради: яхши фарзандни; илми фаройизни; ҳалол молни.

УЙ (ХОНА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги уй эркак киши учун хотин бўлади. Агар тушида уйнинг устунлари билан кўтарганини кўрса, мурувватли ва карамли аёлга уйланиши мумкин. Агар тушида янги уйга кирганини кўрса, бойвачча хотин олиб, ўзи ҳам бой бўлиб кетишини билдиради. Агар хонани оҳақ билан оқланганини, лекин бу хона кимники эканлигини билмаса, бу хонанинг соҳиби дунёдан кетишига далилдир. Агар тушида бир уйга қочиб кирганини ва бу хона бошқа хоналарга улаиб кетганлигини кўрса, ранжу ғамдан қутулишини, агар бемор бўлса шифо топишини билдиради. Агар тушида уйининг эшиги синиб кетганлигини кўрса, мол сарфлашига далил бўлади. Агар

тушида уйи одатдагидан каттароқ бўлиб қолганлигини кўрса, молу неъматни фаровон бўлишига далилдир, борди-ю, бунинг аксини кўрса, молу неъматни кам бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида уйининг йиқилганини ёки девори қулаб кетганини кўрса, кўп мол топишига далилдир. Агар тушида уйининг сабабсиз хароб бўлганлигини кўрса, пулу мол топишига далилдир. Агар тушида уйи пўлатдан эканлигини кўрса, бой бўлишини билдиради. Агар тушида уйи кумушдан эканини кўрса, тавба қилиши зарурдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Раҳмонга кофир бўладиган кимсаларга уларининг шифтларини ҳам, унга чиқадиган нарвонларни ҳам кумушдан қилиб қўйган бўлу**р эдик» (Зухруф сураси, 33-оят). Агар туш кўрувчи бой бўлса, неъматни янада зиёда бўлади. Агар тушида уйининг атрофида бошқа ҳеч қандай уй йўқлигини кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдир.

УЙЛАНИШ (ТАЗВИЖ) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Хотин олганини кўрса, шараф ва улуғлик топишига далил бўлади. Агар бўйдоқ бўлса, бадавлат хотин олади. Хотинини талоқ қилганини кўрса, шарафи ва улуғлиги зойил бўлишига белги бўлади. Тушида ўлган хотинга уйланса ва у билан яқинлик қилса, ўша хотиннинг молу мулкидан унга бирор нарса тегишига далил бўлади. Агар яқинлик қилмаса, хотиннинг молидан кам нарса тегади. Агар аёл киши ўлган эркакка текканини ва ўз уйида у билан қўшилганини кўрса, аёлниги молига нуқсон етади ёки аҳволи ўзгаради. Агар уйланса, хотинни кўрмаса, номини ҳам билмаса, ажали яқинлашиб қолганига далилдир».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Эри бор аёл тушида бошқа эри борлигини кўрса, тўйни кўрмаса, бу унинг иззати ва моли кўпайишига далилдир. Эркак уйланса, келини кўрмаса ва танимаса, унга ўлим хавфи борлигига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, кимдир унинг қўлида ўлади. Касал эканлигини кўрса, нотаниш аёлга уйланса ё биров ўз хотини эрга текканини ва эрини ўз уйига олиб кетганини кўрса, эрга жуда кўп мол етишига дололат қилади. Агар нобакор бир хотинга уйланса, у билан яқинлик қилса, қийин ишлари унга осон бўлишига далилдир. Агар яқинлик қилмаса, айтиб ўтганимиздек, унга фойда камроқ бўлади».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Агар биров бўйи етган қизга

уйланганини кўrsa ўша йили хотин олиши ёки канизак сотиб олишига ёки подшоҳдан яхшилик кўришига далил бўлади».

Ҳазрати Содиқ (а.с.)нинг айтишича, тушда хотин олиш тўрт нарсага белги бўлади: улуғликка; моли кўпайишига; хотиржамликка; шоду хуррамликка.

УПА (САФИДОБ) – Кирмонийнинг айтишича, тушдаги упа ғам ва ўйдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, упа сўзлашувга далилдир. Агар упаси борлигини ёки биров берганини кўrsa, бирор киши билан сўзлашувига далилдир. Агар упаси борлигини ва юзига упа суртмоқчи бўлганини кўrsa, ғам ва ўйга толишига далилдир.

УН (ОРА) – Унни қийинчиликсиз қўлга кирадиган молу неъматга далил бўлади.

Дониёл (а.с.) айтади; «Унни қор каби ҳаводан ёғаётганини кўrsa, ҳалол молу неъмат умид қилмаган жойидан ўша киши учун ҳосил бўлади».

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Арпа уни диннинг созлигига далил, буғдой уни тижоратдан келадиган фойдали мол, кўноқ уни озгина мол бўлади».

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, унфуруш динини дунё учун сотувчи кишига далилдир.

УРУҒЛАР (ТУХМҲО) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги уруғлар, агар нордон, аччиқ ва нохуш бўлса, буларнинг ҳаммаси ғам ва андишага далолат қилади. Бироқ таъми ширин ва ёқимли бўлса, озгина фойдага далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда уруғларни кўрмоқ ва емоқ яхшиликка далил бўлади. Борди-ю чириган ёки қурт еган бўлса бунинг аксидир.

УРУҒ ЭКМОҚ (ТУХМ КОШТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтишича, ҳар ким тушида уруғ сепганини ва яна қайтиб, уруғ йиғиб олганини кўrsa, шараф ва улуғлик топишига далил бўлади. Агар уруғ сепган еридан ҳосил олиб еяётганини кўrsa, далили юқоридагидан ҳам яхшироқ бўлади. Агар сепган еридан ҳеч нарса ҳосил бўлмаганини кўrsa, ғаму андуҳга далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, буғдой сепаетганини кўрса, хайрият ва яхшилик етишини билдиради. Агар арпа сепганини кўрса, қўлида мол тўпланишига далилдир. Агар тарих экаётганини кўрса, озгина мол топишига далилдир. Агар ясиқ, боқила, ловия ва шунга ўхшашларни эканини кўрса, ғаму андуҳ етишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, агар ўз ерида уруғ экканини кўрса, хотин олиши ва ишларининг яхшиланишига далил бўлади. Агар ўзининг экин экадиган жойини экин экилмаган ҳолда кўрса, у билан бошқа бир одамнинг орасига хусумат тушишига далил бўлади. Агар нотаниш бир ерга уруғ экканини кўрса, ғазо қилади, ғазо унга осон кўчади ва яхшиликдан топади. Агар ўз ерига экин экаётганини кўрса, унинг учун молу неъмат ҳосил бўлишига далилдир. Агар буғдой ёки дарахтни ўз ерига экаётганини кўрса, эккан нарсасининг миқдорига қараб, иззат ва обрўси зиёда бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда уруғ сепмоқ тўрт нарсани билдиради: иззат ва улугликни; фитна-фасодни; ҳаром молни; савдогарликдан келадиган нафни.

УСТУН (СУТУН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги устун давлат ва иқболдир. Агар устуни борлигини ва бу устун бақувват эканини кўрса, молдор кишидан қадр, неъмат ва мол ҳосил қилишига далилдир.

Агар устуни синганини ёки ёниб кетганини кўрса, ўша киши дунёдан кетишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, тушдаги устун уй соҳиби ва исломдир. Агар устуни борлигини ва у бақувват эканини кўрса, дин йўлида собитқадам бўлишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, тушдаги устун уй эгасини билдиради. Агар уй устуни синса ёки йиқилса хона эгасининг ҳалок бўлишига далилдир. Агар уй устунини бақувват ҳолда кўрса, хона соҳибининг қуввати ва иқболи зиёда бўлишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги устун бешта нарсани билдиради: давлат эгасини; исломда ҳукм чиқаришни; улуг ўликни; ишларда бақувватликни; кўрган еридаги одамларга ҳоким бўлишни.

УСТУН БЎЛМОҚ (ПЕШИЙ ГИРИФТАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, агар бир киши тушида ишларда олдинлаб кетганини ёки дин ишларида, масалан, ибодатда, Ҳажда, газода ёки шунга ўхшаган дин ишларида бировдан ўзиб кетганини кўрса, охиратда муваффақият топишини, Худойи таъоло олдида савобга эга бўлишини билдиради. Агар бир киши дунё ишларида устунликка эга бўлганини кўрса, иззат, иқбол ва мол топишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида ишларда олдинлаб кетганини кўрса, икки дунёнинг яхшилиги ва созлиги бўлишига далилдир. Агар ёмон ва зарарли ишларда олдинлаб кетганини кўрса, икки дунёсининг фасод бўлиши ва бузилишига далилдир.

УСТУРЛОБ⁶⁴. – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги устурлоб подшоҳнинг дўстлари ва улуғ кишини билдиради. Агар устурлобга эга бўлганини ёки бировдан сотиб олганини кўрса ёки кимдир унга берса, подшоҳнинг дўсти ёки қавмининг улуғи бўлишига далилдир. Агар устурлоби йўқолиб қолганини ёки синганини кўрса, иззат ва обрўйига нуқсон етади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, устурлобдан қуёшга қараётганини кўрса, подшоҳлар ёки амирлар иши билан машғул бўлиши ва улардан фойдалар кўришига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги устурлоб саботи йўқ ва ишларда мустақкам қарори бўлмаган кишини билдиради.

УЧМОҚ (ПАРВОЗ КАРДАН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишлари-ча, тушида қушларга ўхшаб бир жойдан иккинчи жойга учса, учишнинг баландлигига мувофиқ сафарга кетишини билдиради. Ердан баланд учиш эътибор ва шараф топишини билдиради. Агар тўғридан-тўғри осмонга учиб кетганини кўрса, зарар етишига далилдир. Агар узоқ учиб осмонга етиб борганини, осмонда кўринмай кетганини ва ерга қайтиб келмаганини кўрса, тез орада дунёдан кетишини билдиради.

Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, агар киши қибла томондан учиб, яна ўз жойига келиб тушганини кўрса, сафардан тез қайтишига ва бу сафардан кўп манфаатлар топишига, хусусан, ўзида қанотлар борлигини кўрса, фойдага далил бўлади. Агар беқанот учаётганини кўрса, аҳволидан ўзгариш бўлишига

далилдир. Агар ўз тоmidан бошқа томга учганини кўрса, ўз хотинини талоқ қилиб, бошқа хотин олиши ёки канизак сотиб олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, осмон томонга учаётганини кўрса, Хаж қилишини билдиради. Агар ўз саройидан номаълум сарой томонга учганини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради, тавба қилмоғи лозим. Агар қанотлари борлигини кўрса, лекин қанотлари қушларнинг қанотларига ўхшамаса, бемор бўлиши, халокатга яқин қолиши, оқибатда тузалишига далил бўлади. Агар бир жойдан иккинчи жойга учиб кетаётганини кўрса, яқинга сафар қилишини билдиради.

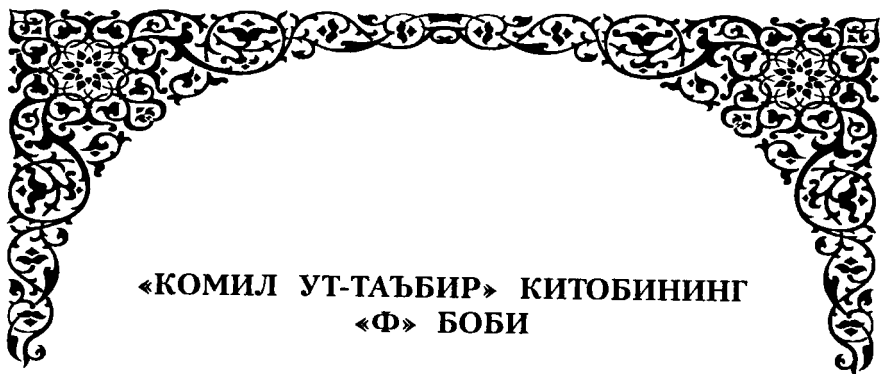
Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда учмоқ беш нарсани билдиради: сафарни; Хажни; улуғликни; аҳволи ўзгаришини; беморлик ва ўлимни (Аллоҳ ўзи асрасин).

УХЛАМОҚ (ХЎФТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда ухламоқ ўликка ва ўзини яширган кишига роҳат ҳамда яхшиликдир. Агар тахт устида ухлаётганини туш кўрса, улуғлик топишига, бироқ дин ва парҳезгарлик йўлидан беҳабар бўлишига далилдир, чунки ухлаш дин йўлидан ғафлатда қолишдир. Тушида қандайдир жойда кўрпа устида ухлаётганини кўрса, ҳақирлик ва хорликка далолат қилади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги уйқу кўрқувдаги одамга омонлик, мурдага кечирув, беморга шифо, қамоқдаги одамга қутилишдир.

Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким мурдалар ичида ухлаётганини, одамлар уни кўриб турганини кўрса, одамлар орасида шуҳрат топишига, далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ф» БОБИ

«ФАЖР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фажр» сурасини ўқиётганини кўрса, яхши ишлар билан машгул бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Ҳаж қилади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, унинг ҳайбати ва улурлиги камаяди.

«ФАЛАҚ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фалақ» сурасинини ўқиётганини кўрса, сеҳр ва жоду унга таъсир қилмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ёмонларнинг зараридан омон бўлади.

ФАНАК⁶⁵ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фанак мусофир бойдир. Фанакнинг тушдаги териси, гўшти ва суякларини молу давлатдир. Агар фанак билан жанг қилганини кўрса, бир мусофир одам билан жанжал қилишига далилдир. Агар фанакни ўлдириб, терисини шилиб олганини кўрса, бир ғариб одамнинг молини талашига далилдир.

ФАРЖ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, эркак киши тушида аёлларники каби фаржи борлигини кўрса, хор ва бечора бўлишига далилдир. Агар бир киши у билан жимоъ қилганини кўрса, ўша одам ҳожатини чиқаришига далилдир. Агар иккита хотин ўзларида битта фарж борлигини кўрсалар, ўша икки хотин битта эркакники бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар аёл киши тушида ўз фаржини пўлат ёки мисдан эканини кўрса, мақсадига етишдан

ноумид бўлишларига далилдир. Агар аёл киши ўз фаржининг кесилганини кўрса, душман устидан ғалаба қазонишига далил-дир. Агар аёл киши фаржидан балиқ чиққанини кўрса қиз туғилишига далилдир. Агар аёл киши фаржида мушук чиққанини кўрса, ўғри ва йўлтўсар фарзанд туғилишига далилдир. Агар аёл киши фаржидан илон чиққанини кўрса, нобакор қиз туғилишига далилдир. Агар аёл киши фаржидан илон ёки чаён чиққанини кўрса, ўзига душман бўладиган фарзанд туғилишига далилдир. Агар фаржидан қурт ёки чумоли чиққанини кўрса, паст қимматли фарзанд туғилишига далилдир.

Аёл киши тушида фаржидан нон чиққанини кўрса, камбағал ва ночор бўлишига далилдир. Агар фаржидан кунжут чиққанини кўрса, эри уни яхши кўришига далилдир. Агар фаржидан қон чиққанини кўрса, эри ҳайзи бор вақтда жимоъ қилишига далилдир. Агар фаржидан йиринг оққанини кўрса, қобил ва соз фарзанд туғилишига далилдир. Агар фаржида нотиниқ сув оққанини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар фаржидан олов чиққанини кўрса, фарзанди жаҳон мулкани олишига далилдир. Агар бир киши фаржини йиртиб юборганини кўрса, ўша кишидан фойда топишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, агар фаржидан мўй ўсиб чиққанини ва у жуда кўп эканини кўрса, фарзанди сабабли ғамга тушишига далилдир. Агар фаржидан мўй йўқлигини кўрса, шод бўлишига далилдир. Агар фаржининг шишиб кетганини кўрса, мол топишига далилдир. Агар ҳомиладор бўлмаса, ўглининг ўлимига далилдир. Агар фаржидан гавҳар ёки марварид чиққанини кўрса, олим ва тақводор фарзанд туғилишига далилдир.

ФАРЗАНД (ФАРЗАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар ҳар ким тушида қиз фарзанд туғилганини кўрса, хайрият ва роҳат кўришига хона аҳлдан шодмон бўлишига далилдир. Агар ўғил туғилганини кўрса, қиз туғилишига далилдир. Агар қиз туғилганини кўрса, ўғил туғилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида фарзанд туғилганини, бироқ уни бир киши олиб кетганини кўрса, бемор бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида ташландиқ болани топиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, умид қилмаган бир жойдан бирор нарсага эга бўлишига далилдир.

ФАРМОН (МАНШУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида олим, зоҳид ёки бир солиҳ одам унга фармон берганини кўрса, шараф ва улуғлик топишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида подшоҳ унга фармон берганини, шаҳар халқи солиҳ кишилар эканини кўрса, подшоҳдан катта эътибор топиши ва ишлари бир тартибда бўлишига далилдир. Агар ўша шаҳарни хароб, одамларининг эса паства эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида фаришта ёки пайгамбар қорозга ёзилган фармон берганини кўрса, Ҳақ таъоло уни кечиршига, ундан хушнуд ва рози эканига далилдир. Агар фармон қора рангда бўлса, таъбири аксинча бўлади.

«ФАТҲ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фатҳ» сурасини ўқиётганини кўрса, барча ишда фатҳу нусрат топишига далилдир.

ФАҚИҲ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, саводсиз одам тушида фақиҳ ва фозил одам бўлиб қолганини кўрса, балога мубтало бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи олим бўлса, улуғлик ва шарафдир ҳамда номи ўша диёрда ёйилишини билдиради. Агар омиё одам фақиҳ ва фозил бўлиб қолганини кўрса, миршаб бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи олим бўлса, қози бўлишига далилдир.

ФЕРУЗА тоши (ПЕРУЗА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги феруза зафар, қувват ва ҳожатларнинг раво бўлишини билдиради. Агар тушда ферузани йўқотиб қўйганини кўрса, мақсадига етолмаслигига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар қопда ферузаси борлигини кўрса, ўшанинг миқдорича мол топишини билдиради, шараф ва улуғлик топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда феруза кўрмоқ тўрт нарсага далилдир: зафар ва ғалабага; ҳожатларни раво бўлишига; куч қувватга; улуғликка.

ФИЛ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, таъбирчилар айтадиларки, кундуз билан тунда кўрилган тушларнинг орасида ҳеч бир

фарқ йўқ, бироқ филни кўришда фарқ бор. Агар бирор киши тушда фил устида ўтирганини кўрса, нобакор бир аёлга уйланишини билдиради. Агар бу тушни кундузи кўрса, хотинини талоқ қилишига ёки канизагини сотиб юборишига далилдир. Агар филни ўлдирганини кўрса, подшоҳ унинг қўлида ўлади ёки маҳкам беркитилган қалъани очишига далилдир. Агар фил унинг бошига оёғини қўйиб, ўлдирганини кўрса, ҳалокатта яқин қолиши ва аҳволи ёмон бўлишини билдиради. Агар филнинг бошига ўтирганини ва бу фил бошқа одамники эканини кўрса, бир подшоҳнинг хизматидан иккинчи подшоҳнинг хизматига ўтишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар филда ўтирганини ва бу фил ювош ва муте эканини кўрса, ажам подшоҳи бўлиши ёки ажам подшоҳига зуғум ўтказишини билдиради. Агар фил гўшtidан еяётганини кўрса, шу гўшт миқдорига мувофиқ ажам подшоҳидан молу неъмат топишини билдиради. Агар фил суяги ёки терисидан бирор нарсага эга бўлганини кўрса, бу ҳам подшоҳдан молу неъмат топишига далилдир. Агар жангда фил устида ўтирганини кўрса, улуғ душманга голиб келишини билдиради, бу сўзга «Асҳоб ул-фил»⁶⁶ қиссасини далил келтирадилар. Агар филдан йиқилиб тушганини кўрса, оғир балога гирифтор бўлишини билдиради. Агар филнинг жангда йиқилганини ва ўлиб қолганини кўрса, ўша диёр подшоҳининг ўлимига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда томоша қилиш учун филга ўтирганини, фил эса унга қодир эканини кўрса, Ажамий аёлга уйланишини, аёл эса унинг устидан қодир эканини билдиради, агар бунинг аксини кўрса, у хотин устидан қодир бўлади. Агар фил минишга таёрланган бўлса ва унинг устига миниб, бир шаҳардан иккинчи шаҳарга кетаётганини кўрса, ўша мамлакат подшоҳи бошқа мамлакат подшоҳи томон подшоҳини ҳалок қилиш учун боришини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда фил кўрмоқ олти нарсага далилдир: Ажам подшоҳига; фуломга; макрли одамга; қувватли ва ҳайбатли одамга; ҳасадчи одамга; қонхўр ситамгарга.

ФИЛ СУЯГИ (ОЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фил суяги давлат бўлади. Агар тушида фил суяги борлигини кўрса, подшоҳдан мол топади. Агар фил суягини йўқотиб қўйганини кўрса, моли йўқ бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, сандиғида фил суяги борлигини кўрса, қариндошларидан бири улуғвор бир аёлга уйланишига далилдир. Агар тушида фил суягидан сиёҳдони борлигини кўрса, подшоҳ унга канизак совға қилиши ва обрў топишига далилдир. Агар фил суягининг синганини ва йўқолганини кўрса, хотини ёки канизагининг ўлимига далилдир. Фил суяги қанча оқ ва тоза бўлса, мол шунча кўп бўлади.

«ФИЛ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фил» сурасини ўқиётганини кўрса, бир зolim одамга ёрдам беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, душман устидан зафар топади ва муродига етади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, у орқали ғалаба юз беради ва душманни енгади.

ФИРЪАВН – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида фиръавнлардан ёки ситамгар подшоҳларидан бирининг шаҳарга кирганини ва жойлашиб олганини кўрса, Фиръавн ёки зolim подшоҳ феъл-атвори шу шаҳарда пайдо бўлишига далилдир.

ФИТНА (ФИТНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирорта ерда фитна йўқ бўлганини кўрса, ўша ер аҳли Худо йўлига қайтишларини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда ўнта нарсадан бирини кўрса, ўша ерга фитна ва бало тушишига далилдир: қоронғуликни; оловни; совуқ шамолни; иссиқ шамолни; қуёш ва ойнинг қорайишини; чангни; ёмғирни; дарахтларнинг қўпорилишини; қизил ёки қора булутни; қизил ва ёки сарик кийим кийишни.

ФОЛ КҮРИШ (ФОЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида фол очса ва фоли тўғри чиқса, душман устидан зафар топишига далилдир. Агар тушида фолбинлик қилаётганини кўрса, жавзи ҳиндий (кокос ёнғоғи)ни кўп ейишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фол уч нарсага далилдир: душман устидан зафарга; муродга; ҳожатларининг юзага чиқишига.

ФОЛУДА⁶⁷ – Тушида заъфарон қўшиб тайёрланган фолуда беморликка далил бўлади. Тушда фолудани кўриш унга таъсир қилган олов миқдорида етадиган ранж ва машаққатга далилдир. Агар оғзига фолудадан олганини кўрса, латофатли бир сўз айтишига далилдир. Агар фолудадан бирор луқмани бировга берганини кўрса, ўша кишига ширин сўз айтиши ёки унинг учун бир иш қилишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фолуда тўрт нарсани билдиради: ширин сўзни; молни; фойдани; қийинлик билан юзага чиқадиغان ишни.

«ФОТИР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фотир» сурасини ўқиётганини кўрса, оқибати соз бўлишига далилдир. Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, доимо тоатда бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, неъматлар эшиги унга очилишига далилдир.

«ФОТИҲА» СУРАСИ – Ибн Сириннинг айтишича, тушида «Фотиҳа» сурасини ўқиётганини кўрса, умри узоқ бўлишига ва оқибат ишлари иймон билан якунланишига далилдир.

ФУДА – Фуда – қуритилган хамир бўлиб у обкома тайёрлаш учун ишлатилади. Буни тушда кўриш ғам ва андуҳга далилдир. Агар тушида фуда еганини кўрса, бирор иш туфайли фикрга чўмишга далилдир. Тушдаги фуда қариндошлари билан юз берадиган жанг ва хусуматга далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фуда беш нарсага далилдир: беморликка; ғаму андуҳга; хусуматга; нажотга; оиладаги келишмовчиликка.

«ФУРҚОН» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фурқон» сурасини ўқиётганини кўрса, ростни ботилдан ажратишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, одамлар орасида инсоф ва адолат юргизувчи бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, ботил йўлдан Ҳақ йўлга қайтишига далилдир.

«**ФУССИЛАТ**» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Фуссилат» сурасини ўқиётганини кўрса, Ҳақ таъолога яқин бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, доимо динда солиҳ бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Аллоҳга дуо қилиши ва унинг ижобат бўлишини билдиради.

ФУҚҚОЪ⁶⁸ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида фуққоъ ичаётганини кўрса, хизматкоридан роҳат топишига далилдир. Агар бировга фуққоъ берганини кўрса, молини унга беришига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушда фуққоъ ичиш бир пасткаш одамга хизмат қилишга далилдир. Агар ширин таъмли фуққоъ ичганини кўрса, ўша пасткаш одамдан фойда кўришига далилдир. Агар фуққоъ тахир бўлса, ундан зарар топишига далил бўлади.

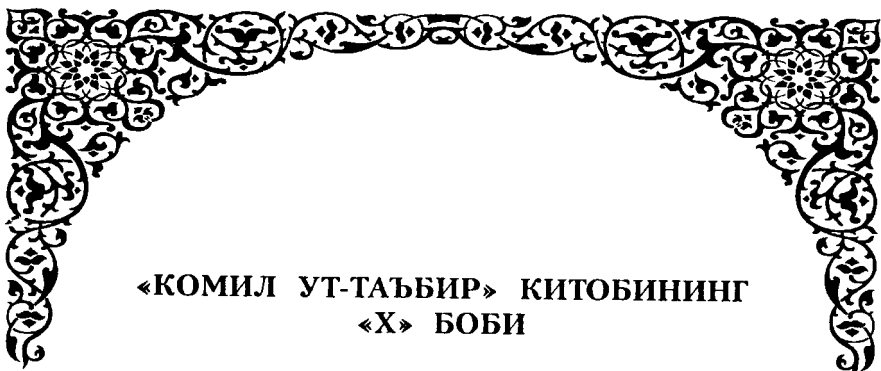
Жафари Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фуққоъ тўрт нарсани билдиради: фойдани; бўсани; хизмат қилишни; пасткаш одамни.

ФЎТА (ФЎТА)⁶⁹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фўта ва фўта-либос шодлик ва осончиликни билдиради. Агар тушида фўтани пахтадан эканини кўрса, диний ва дунёвий роҳатига далилдир. Хусусан, янги ва кенг бўлса, шундайдир. Агар фўта эски ва титилган бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги фўта яхши кишиларнинг либосидир. Агар тушида фўта-либос кийганини кўрса, туш кўрувчи покдоман одам бўлса, сирларининг яширин бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи ярамас бўлса, тавба қилиши ва тўғри йўлни излашига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар подшоҳ фўта-либосни кўрса, адлу инсоф қилишига далилдир. Бу тушни қози кўрса, ҳукми тўғри чиқаришига далилдир. Бу тушни мушрик кўрса, мусулмон бўлишига, фосиқ кўрса, тавба қилишига, ўғри кўрса, тавба қилиб, тўғри йўлни қидиришига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Х» БОБИ

ХАЗ (САССИҚ КЎЗАН МЎЙНАСИДАН ҚИЛИНАДИГАН КИЙИМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хаз, жубба, кулоҳ, дастор ва шуларга ўхшаш нарсалар эркаклар учун яхшидир. Бу кийимларнинг ранги бир хил бўлса яхши, агар ҳар хил бўлса ғаму андуҳ бўлади. Яшил рангли кийим яхшидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги хаз уни сотиш билан шуғулланувчи учун беш нарсага далилдир: молу манфаатга; хайру баракатга; иззат ва обрўга, мартабага; раёсат ва улуғликка.

Кирмоний (р.а.) айтишича, тушдаги хаздан қилинган кийим ҳаром молга далолат қилади. Таъбирчиларнинг айтишларича, эркаклар учун ипак кийим ёмон бўлади, аёлларга яхши бўлади. Тушдаги хазфуруш динини дунёга алмашгирувчи кишидир.

ХАЗИНА (ГАНЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида хазина топганини кўрса, бемор бўлиши ёки юрагига қандайдир ранж етишига далилдир. Тушида топган хазинани йўқотиб қўйганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида харобада хазина топиш беморлик ёки ўлимни билдиради. Агар ободон жойдан хазина топганини кўрса, лифто топишига далилдир.

ХАЛАТ (ЖЎББА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги халат хотин бўлади. Агар тушида кенг ва тоза халати борлигини кўрса, хотини ақлли ва одобли бўлишига далилдир. Агар унинг аксини кўрса, хотини бадфеъл ва итоатсиз бўлишига далилдир. Агар халатнинг йиртилганини ёки куйганини кўрса, эр билан хотин орасида жудолик тушишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, агар халатни қишда кийиб

олганини кўрса, яхшироқ бўлади ва у тўрт нарсани билдиради: хотинни; қувватни; шодликни; фойдани.

Эски ва кир халат гаму аңдуҳ бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, янги халати борлигини ёки кимдир унга берганини, ранги эса яшил эканини кўрса, дини пок аёлга уйланишини билдиради. Агар янги, оқ чопони борлигини кўрса, уйланадиган аёлни порсо ва омонаткор бўлишига далил бўлади. Агар сариқ рангда эканини кўрса, касалманд бўлишини билдиради. Агар кўк бўлса, уйга чўмган ва ғамгин аёл бўлади. Қизил халат кўрса, ишратни севадиган аёл бўлиб, у билан кам муросада бўлади.

ХАМИР ҚОРМОҚ (ХАМИР КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ундан хамир қормоқ диннинг дуруст бўлишини билдиради. Тушда буғдой ундан хамир қораётганини кўрса, тижоратдан мол ҳосил бўлишини билдиради. Ошган хамир яхшиликка далолат қилмайди. Тушда тарик ундан хамир қормоқ арзимас фойдани билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида хамир топса ёки сотиб олса ёки кимдир унга берса, агар бу хамир арпа ундан бўлса, диндорлиги ва солиҳлигига далилдир, борди-ю буғдой ундан қилинган бўлса, унинг миқдорича тижоратдан ҳосил бўладиган молга, агар тарик ундан қилинган бўлса, озгина молни билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги хамир уч нарсага далилдир: дин борасида зиёдаликка; фойдага; ҳалол молга.

ХАНДОН ПИСТА (ФИСТАҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги писта мол ва даъватдир. Агар тушида писта мағзига эғалигини кўрса, бахиллик билан мол топишига далилдир.

ХАНЖАР – Ибн Сирин (р.а.)айтадики, тушда қўлида ханжар борлигини кўрса, биров билан адоватлашишга далил бўлади. Тушида ханжарининг синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, адоватлашган одам билан ўрталаридаги хусумат ва адоват кўтарилиб, ўртада сулҳ юз беришини билдиради. Қўлида ханжар ушлаб турганини туш кўрса, бошлаган ишида кимдандир мадад топишига далилдир. Тушида ханжардан ташқари яна бо-

шқа кўпгина қуроллари ҳам борлигини кўрса, душман устидан зафар топиши ва ишлари тартибга тушишига далилдир.

ХАНТАЛ, ХАРДАЛ (ГОРЧИЦА ҲСИМЛИГИ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги хантал ғам ва ўйга далилдир. Агар хантал еганини туш кўрса, молига нуқсон етиши ёки ранж ва бемор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги хантал ейиш мусибат, хусумат ва беморликка далилдир.

ХАРОБЛИК (ХАРОБИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида харобликни кўрса, ғаму андуҳ бўлади. Хароблик бу юқоридан пастга тушмоқдир. Агар тушида харобликка тушган бўлса ғамгин бўлишига далилдир. Агар тушида харобликда ғул қилаётганини кўрса, ғамдан қутулишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, саройларда ёки кўп ўйларда харобалик пайдо бўлса, ўша ерда ғаму андуҳ ва мусибат юз беришига далилдир.

ХАТ, МАКТУЪ (НОМА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида боши бекитилган хатни кўрса, яширин нарса ҳақида эшитишига далилдир. Агар хат бекитилмаган, очиқ бўлса, бирор нарсанинг фош бўлишига далилдир. Агар хат муҳрланган бўлса, унга етадиган нарса яхши эканига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга хат берганини ва у хатни ўқиганини кўрса, бировдан унга яхшилиқ етишига далилдир. Агар хатнинг бошланиши (унвони) бўлмаса, ғаму андуҳга далил бўлади. Агар бошланиши бўлса, муҳр урилган бўлса, бироқ хатни ҳеч ким очмаса, ташқаридан яхши кўринадиган, аммо ичкаридан ғаму андуҳга сабаб бўладиган бир ишга машғул бўлишига далилдир. Агар хатнинг муҳрини очгани ва уни ўқиганини кўрса, иззати ва обрўйи зиёда бўлишига далилдир. Агар хатни ўқувчи ҳақиқатан ўқишни биладиган киши бўлса, иззат ва обрўйи янада зиёда бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ажали яқинлашган бўлиши мумкин.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида подшоҳ хотини унга берганларини, хатни очмагани ва ўқимаганини кўрса, ғаму андуҳга далилдир. Очса, ўқиса ва унда бахшоратли хабар бўлса,

шодлик, хуррамлик ва фойдага далилдир. Борди-ю унда совуқ ва ёқимсиз сўзлар ёзилган бўлса, нохуш, аччиқ ва ҳалокатли ҳаётга далилдир. Тушида муҳрланган хат топиб, уни подшоҳга берганини кўрса, хайру манфаатга далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлига осмондан хат келиб тушганини кўрса, яхшилик ва умидворликка, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар унда ёқимсиз сўзлар ёзилган бўлса, ишлари издан чиқишига далилдир.

ХАТНА ҚИЛМОҚ (ХАТНА КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида хатна қилганини кўрса, гуноҳлардан покловчи бирорта суннатни амалга оширишига далилдир. Агар хатна пайтида ўзидан қон кетганини туш кўрса, ўша суннатда собит қадам бўлишини билдиради ва гуноҳлардан тавба қилишини билдиради. Агар тушида хатна қилинаётганини ва назари хатнада эканини кўрса, унга кўпгина қайғу ғамлар етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида уни хатна қилганларини кўрса, гуноҳлардан пок бўлишига далилдир. Агар хатна қилинмаганини туш кўрса, мусулмонлик ва суннат йўлини ташлаб қўйганини билдиради, лекин моли зиёда бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда хатна қилмоқ беш нарсага далилдир: суннатни бажо келтирмоққа; фарзандга; яхшиликка; шодликка; хотин ва фарзанддан жудо бўлишга.

ХАШАК (ХОШОК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хашак халқ учун молу неъмат бўлади. Агар тушида ҳовлисида кўп хашак борлигини ва у хашаклар ичида турганини кўрса, хашакнинг оз-кўплиги миқдорига мувофиқ молу неъмат топишига далилдир. Агар тушида унинг хашакларини шамол учириб кетганини ёки олов куйдириб кетганини кўрса, подшоҳ унинг молини тортиб олишини билдиради. Агар тушида хашак ўчоқ ичида ёки тандирда ёнаётганини кўрса, молини сарфлашига далилдир. Агар тушида саҳрода хашак олиб кетаётганини ва уйига олиб борганини кўрса, шу хашак миқдорига қараб, сафардан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар тушида шамол бир шаҳар ичига ёки бирор кўчага хашакларни учириб келганини кўрса, шу хашак миқдорига мувофиқ шу шаҳар ёки кўча одамлари хайру манфаат топишларига далилдир.

ХАЧИР (УСТУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида хачирни кўрса ва у муте ва тобе бўлмаса, бадфеъл одамга далил бўлади. Агар муте ва тобе бўлса, яхшиликка далилдир. Агар эгарсиз хачирга минганини кўрса ва бу хачирнинг кимники эканини билмаса, сафарга жўнашига далилдир. Агар хачирга минганини ва сафарга чиққанини кўрса, фойда билан қайтади. Хачирга эгар ёки тўқим қўйганини кўрса, хотини туғмас бўлишига далилдир, хусусан, хачир ўзиники эканини билса ёки биров унга ҳада қилганини билса, юқоридагига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қора мода хачирга минганини кўрса, хачир баланд бўйли бўлса, ҳурматли аёлга уйланишига далил бўлади. Агар хачирнинг оқ рангли эканини кўрса, оладиган хотини чиройли ва зебо бўлишига далилдир. Агар хачир яшил рангда бўлса, хотинининг диндор ва парҳезгар бўлишига далилдир. Хачир қизил рангда бўлса, аёл шодлик ва айшу ишратни яхши кўрувчи бўлишига далилдир. Агар хачир сариқ ёки малла рангда бўлса, ўша хотин касалманд ва сариқ юзли бўлади. Агар хачирни яланғоч ҳолатда кўрса, заиф бир одамга далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, урғочи хачир бирор хожа ёки жанобнинг ўғлига далилдир. Эркак хачир эса сафар бўлади. Таъбир санъатининг устозларидан бўлмиш баъзи бир кишиларнинг айтишича, эркак хачир эркак кишига, урғочиси эса аёлга далилдир. Агар бировдан урғочи хачир сотиб олса, бирор кимсадан канизак сотиб олишини билдиради. Агар эркак хачирни сотиб юборганини кўрса, канизагини сотишига ёки ундан жудо бўлишига далилдир. Агар урғочи хачирга минганини кўрса, ҳеч қачон туғмайдиган хотин олишига далилдир. Хачирга минганини кўрса, умри узоқ ва муроди ҳосил бўлишини билдиради. Хачир ортидан чопиб келаётганини кўрса, унга ғам етишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, хачирнинг ҳанграётганини кўрса, хотинлар томонидан моли кўпайишига далилдир. Агар унинг хачири сўзлаётганини кўрса, унга шундай бир ажиб иш юзланадики, одамлар бундан ҳайратга тушадилар. Агар бирорта хачирни ўлдириб қўйганини кўрса, мол топишига далилдир. Хачирни ўлиб қолганини кўрса ёки йўқолганини кўрса, хотинидан ёки канизагидан айрилишига далилдир. Агар ўша

хачир эркак бўлса, бирорта эркакнинг суҳбатидан жудо бўлишини билдиради. Билгинки, хачирнинг гўшти ва териси мол бўлади.

Таъбирчилардан баъзиларнинг айтишича, хачир гўшти касаллик бўлади. Агар хачирнинг сутидан ичаётганини кўрса, ичган сути миқдорича қийинчилик, қўрқув ва хавфга мубтало бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хачир беш нарсани билдиради: сафарни; узоқ-умрни; душман устидан ғалабани; гўзалликни; аҳмоқ одамни.

Урғочи хачир туғмас хотин бўлади. Хачирнинг боласи эса манфаат ҳамда мурод топмоққа далилдир.

ХИНА (ҲАНО) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қўл ва оёғига хина қўйганини кўрса, ўзига оро беришига далилдир. Лекин динида бироз нуқсон бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, яқинларининг аҳволи унинг учун яширин қолмайди.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда хина боғлаш уч нарсасига далилдир: яқинларига оро бериш; оила аъзоларининг сирини яшириш; ғаму андуҳ.

ХИРМОН КЎТАРМОҚ (ХИРМАН ГИРИФТАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ғалла хирмони қийинчилик ва оғирчилик билан мол ҳосил қиладиган, молини эса беҳудага совурган кишидир. Агар тушида экинни йиғиб, хирмон қилганини кўрса, қийинчилик билан мол топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ғалла хирмонини сотиб олганини ёки кимдир унга берганини кўрса, хотин олишига далилдир. Баъзиларнинг фикрича, ранжу кулфат билан мол топадиган киши билан ҳамсуҳбат бўлишига далилдир.

ХИТОЙ РАВОЧИ (РИЙВАНД) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида кўпгина равочи борлигини кўрса, ғаму андуҳга гирифтор бўлишини билдиради. Тушида равочни касалликка қарши еганини ва саломатлик ҳосил бўлганини кўрса, тандурустлик, яхшилик ва тинчлик бўлишига далилдир. Агар бунинг акси бўлса, таъбири ҳам аксинча бўлади. Воллоҳ аълам би-с-соваб. (Аллоҳ тўғрилигини билувчиरोқдир).

ХОНТАХТА (ХОН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида хонтахтаси борлигини ва хонтахта устида таомлар бўлиб, ундан тановул қилаётганини кўрса, егани миқдорига қараб, бойлик ва неъмат топади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги безатилган хонтахта яхшидир, емасдан йиғиб олингани ғаму андуҳдир. Тушда кўп таом ейиш умрнинг узоқ бўлишига далолат қилади. Тушида хонтахта устидаги таом уч хил эканини кўрса, руҳининг кенг бўлишига далолат қилади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Исо ибн Марям деди: «Эй, Раббимиз – Аллоҳ! Бизга осмондан (бир) дастурхон туширгинки, у аввалу охиригимиз учун байрам ҳамда Сендан (бизга) мўъжиза бўлсин...»** (Моида сураси, 114-оят).

Баъзиларнинг айтишича, иззату обрў ҳамда шодлик бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда хонтахтани кўриш беш нарсага далилдир, молу неъматга; азиз одамга; кучу қувватга; ишларнинг изга тушишига; иззат ва хуррамликка.

ХОТИН (ЗАН) – Ибн Сириннинг айтишича, агар аёл киши қиз боласи борлигини кўрса, хайру манфаат топиши, қариндошлари ҳамда ўз оила аъзоларидан шод бўлишига далил бўлади. Агар ўғил туққанини кўрса, ғамгин ва қайғули бўлишига далилдир. Эркак киши хотинининг ўғил туққанини кўрса, узоқ уриниб қийинчиликлардан сўнг бирор нарсани қўлга киритишига далил бўлади. Агар хотини қиз туққанини кўрса, фойдаси кўпроқ бўлади.

Кирмонийнинг айтишича, подшоҳнинг хотини қиз туққанини кўрса, эри бойлик топишига далилдир, агар ўғил туққанини кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади.

Эркак киши тушида қиз туққанини кўрса, ғамгин ва қайғули бўлишига далилдир. Ўғил туққанини кўрса, ундан яхши иш содир бўлиши ва бу иш туфайли унинг яхши номи оламга ёйилишига далил бўлади.

Агар эрга тегмаган қиз бола туққанини кўрса, юқорида айтилган аёл ҳақидаги таъбирга эга бўлади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, агар аёл киши фарзанд туққанини ва фарзанд ўша ондаёқ у билан сўзлашганини кўрса, аёлниинг ўлимига далил бўлади. Агар қиз туққанини кўрса, унинг наслидан тақводор бир инсон пайдо бўлиб, оиласида йўлбошчилик қилишига далил бўлади.

ХОЧ (ХОЖ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида хоч сотиб олса ёки кимдир унга берса, динида нуқсон пайдо бўлиши ва кофирларга мойил бўлишига далилдир. Агар бўйнида хоч борлигини кўрса, эътиқоди носоз бўлишига далилдир. Агар тушида хочга чўқинаётганини кўрса, Худойи таъолога мушрик бўлишига далилдир. Агар тушида кимдир унга хоч берганини, хочнинг синганини ёки уни уйдан ташқарига отиб юборганини кўрса, дини Ислом унинг дилида маҳкам ва устивор бўлганига ва кофирларга душман бўлишига далилдир. Агар тушида хочни ўпганини ва азиз тутганини кўрса, юқоридагининг акси бўлади.

ХУМ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги хум хонадонга фойда етказадиган хотиндир. Фойда хумнинг катта-кичиклигига мувофиқдир. Сув солиб қўйиладиган хум бойвачча хотинни билдиради. Тушида уй ичида сув тўлдирилган хум борлигини ва ундан сув ичаётганини кўрса, кўп мол топиши ва уни яхшилик йўлида сарфлашга далилдир. Тушдаги сирка хуми парҳезгар кишини билдиради. Маска ҳамда ёғ солинадиган хум ҳалол молнинг зиёда бўлишига далилдир. Обкома хуми, касалманд эркакка далолат қилади. Неъфг хуми пасткаш, ёш эркакка далилдир. Тушдаги хум султон ҳамда султоннинг яқин дўстларига далолат қилади.

ХУНАСА (МУХАННАС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида хунаса бўлиб қолганини ва аёллар зийнати билан ўзини безатганини кўрса, унинг миқдорича унга қўрқув, хавф ва бало етишига далилдир. Агар аёллар либосини танидан ечганини эркаклар кийимини кийганини ва эркак ҳолатига қайтганини кўрса, қўрқув, бечоралик ва бало ундан узоқлашишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида хунасалар билан ўтирганини кўрса, бузғунчи одамларга аралашувини билдиради. Агар хунасалар орасида муқим жойлашганини кўрса, ёмонларнинг суҳбатидан жудо бўлишига далилдир.

ХУРМО – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хурмо мол ва бойлик бўлади. Тушида хурмо еганини кўрса ва еювчи илм аҳлидан бўлса, илмининг зиёда бўлишига далилдир. Агар савдогар бўлса, моли зиёда бўлишига далилдир. Агар тушида хурмо еганини ва данагини отиб юборганини кўрса, шарият

хукмларини бажо келтиришига далилдир. Баъзи бир таъбирчиларнинг айтишича, тушида хурмо еса, мерос топишига далилдир. Тушида пишмаган хурмо еганини кўрса, фарзандидан мерос етишишига далил бўлади. Агар уйда хурмо дарахти борлигини ва у кўп мева қилганини туш кўрса, бир улуғ одамга етишувига ва ундан фойдалар топишишига далил бўлади. Агар ўша хурмо дарахти томири билан қуриб қолганини туш кўрса, уларнинг орасига жудолик тушишига далилдир. Агар тушида ҳовлисидаги хурмонинг қурутганини, сўнг кўкарганини кўрса, туш кўрувчи бемор бўлса, шифо топишига далилдир. Агар хурмо тагидан кесиб юборганини туш кўрса, аҳли оиласидан кимнигдир бемор бўлишини билдиради.

Кирмоний айтадики, ҳар ким тушида янги хурмо меваси бор эканлигини кўрса, қийинчилик билан мол ҳосил қилишига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги хурмо бир улуғ одамдан етадиган фойдадир. Агар уйда ва ҳовлисида кўп хурмо борлигини кўрса, ўша хурмонинг миқдорига мувофиқ молу матога эга бўлишига далилдир. Агар янги ёки қуритилган хурмодан тановул қилаётганини туш кўрса, иймон ҳаловатини топишини ва ишлари тартибга тушишини билдиради. Агар тушида хурмо дарахтининг тагидан кесаётганини кўрса, қулидаги иши дўсти томонидан барбод қилинишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, хурмоси борлигини туш кўрса, бойвачча хотинга уйланишига далил бўлади, бошқа фикрга қараганда мол топади. Тушида хурмо дарахтида кўп узумлар борлигини ва улардан олганини кўрса, қора танли канизакдан фарзанд туғилишига далилдир. Агар тушида қуриган хурмо дарахтидан янги пишган хурмо олганини кўрса, бир мунофиқ кишидан мулойим сўз эшитишига далилдир. Бошқаларнинг фикрига қараганда, нодон одамдан фойдали сўз эшитади, борди-ю туш эгаси ғамгин бўлса, ғамдан қутилади. Аллоҳ таъоло айтади: «(Мана шу қуриб қолган) **хурмо шохини силкитгин, у сенга янги хурмо меваларини тўкар...**» (Марям сураси, 25-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики тушдаги хурмо саховатли раис томонидан етадиган ҳалол молни билдиради. Тушдаги қуритилган хурмо пок дин ва ҳалол молга далилдир, янги хурмо эса кўз равшанлиги, ҳалол мол, фарзанд ҳамда яхшиликни билдиради.

ҲИКОЯТ. Бир киши Ибн Сири (р.а.)нинг олдига келиб: «Тушимда султон саройи эшигининг олдига қирқ дона хурмо топиб олдим», — деди. Ибн Сири: «Эртага сенга худди ўша ерда қирқ таёқ урадилар», — деди. Айтганидек бўлди. Бошқа йили яна ўша одам келиб: «Тушимда султон саройи эшиги олдига қирқта хурмо топиб олдим», — деди. Ибн Сири: «Қирқ минг динор пул топасан», — деб жавоб берди. У киши: «Ўтган йили бу тушининг таъбири бошқа эди, бу йил эса таъбир нима учун бошқача?», — деб сўради. Ибн Сири айтди: «Ўтган йили дарахт устида хурмо йўқ эди, таъбир дарахт шохига қаратилди, бу йил эса дарахт устида хурмо бор, дарахтлар яшил ва тоза, таъбири эса мен айтгандекдур». Халиги киши бир ҳафтадан кейин қирқ минг динор топди.

ХУРМО МЕВАСИ (ТАЛЬ) — Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, таль бу — хурмо дарахти мевасининг пишишига яқин ҳолатидир. Агар тушида битта ёки иккита хурмо мевасини топганини кўрса, оиласида фарзанд туғилишига далилдир. Агар хурмо мевасини еганини кўрса, кўп молу неъмат ҳосил қилишига далилдир. Агар кўпгина хурмо мевасига эга эканини, ундан еяётганини ва ҳеч кимга бермаётганини кўрса, подшоҳ унинг молини тортиб олишига, бироқ охири хурсанд бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хурмо меваси тўрт нарсани билдиради: фарзандни; раҳматни; манфаатни; молни зўрлик билан босиб олишни.

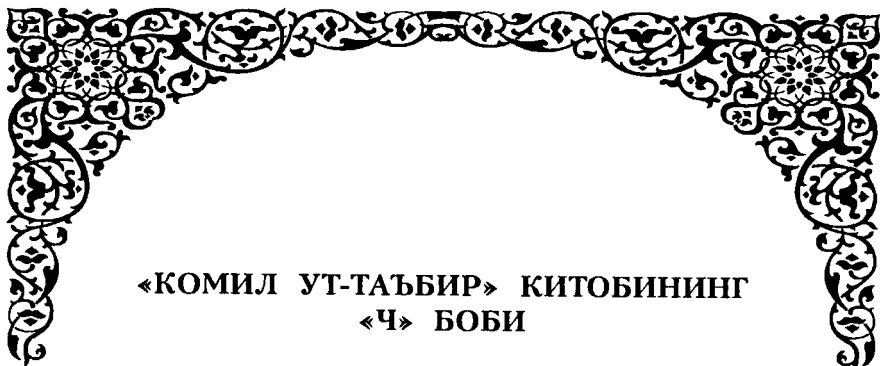
ХУТБА ЎҚИМОҚ (ХУТБА ХОНДАН) — Ибн Сири (р.а.) айтадики, ҳар ким минбарда хутба ўқиётганини кўрса, ўзи аҳли хитобат (хутба аҳли) дан бўлса, иззат ва обрў эгаси бўлишига далилдир, борди-ю, аҳли хитобатдан бўлмаса, сафарга бориши, узоқ туриб қолиши ва хавфу қўрқинч бўлишини билдиради. Айтишларича, бой бўлса, камбағалга айланади. Бедин одам тушида хутба ўқиётганини кўрса, мусулмон бўлиши ёки ўлимига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, подшоҳ тушида хутба ўқиётганини кўрса, агар у солиҳ одамлардан бўлса, адолат билан иш тутишига далилдир, ёмон одам бўлса, тавба қилишига далилдир. Агар

хотин киши тушида минбарга чиқиб, хутба ўқиётганини ва одамларга панду насиҳат қилаётганини кўрса, эрининг расво ва шарманда бўлишини билдиради.

Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида никоҳ хутбасини ўқиётганини кўрса, ҳамма одамларга яхшилик қилиши, фойда ва яхшиликлар кўришига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ч» БОБИ

ЧАВГОН ҲИНАМОҚ (ЧАВГОН ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар ҳар ким тушида қўлида чавгон борлигини ва гўй⁷⁰ ураётганини кўрса, қидираётган нарсани ўз қадр-мартабасига мувофиқ топишини, аммо дин ва тоатда суст бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар чавгонни подшоҳнинг қўлида кўрса, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир, агар халқ қўлида кўрса, одамлар билан жангу хусумат қилишига ва хотинлар томонидан ёмон сўз эшитишига далилдир. Таъбирчилар гўй (тўп)ни оғизга, чавгонни тилга таъбир қилади.

ЧАЁН (КАЖДУМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чаён заиф душман бўлиб, одамларни ранжитади ва дўст билан душман унинг олдида баробардир. Тушида чаён чақиб олганини кўрса, душман унга қаттиқ гапиришига ва ундан кўнгли оғришига далилдир. Тушида чаённи ўлдирганини кўрса, душман устидан ғалаба қазонишига далилдир. Чаённи ўлдиргач, у яна қайта тирилганини ва яна унга ҳужум қилганини кўрса, душмандан енгиши, душман яна унга қасд қилишини билдиради. Тушида қўлида чаён турганини кўрса, одамларнинг дилини оғритувчи бўлишига одамларнинг орқасидан ёмон сўзлашига, одамларни бир-бирига қарши гиж-гижлатишига ва фитна кўзғашига далилдир. Сувда пиширилган ёки қовурилган чаённи еганини кўрса, унинг миқдорича душман молини ейишига далилдир. Тушида чаённи оғзига солганини ва еб юборганини кўрса, душманни уйига олиб келишига, у билан суҳбатдош бўлишига ва ўтириб-туришига далилдир. Тушида чаён кийими ичида эканини кўрса, юқоридаги таъбирга эга.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида чаёндан кўрққанини ва чаён уни чақиб олганини кўрса, душмандан зарар топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, хотини билан қўшилаолмаслигига далилдир. Тушида чаён унинг кўйлаги ичида эканини кўрса, душмандан зиён етишига далилдир. Тушида шалвари ичида чаён борлигини кўрса, душман унинг хотини ёки канизаги билан бузуқчилик қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чаён уч нарса-ни билдиради: душманни; ҳасадчини; чақимчини.

ЧАКМОН (ҚАБО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бўздан тикилган янги қабо кийиб олганини кўрса, ғамдан қутгилишига далилдир. Агар тушида ипақдан тикилган қабо кийганини кўрса, бир улуғ одамдан фойда топишига далилдир, бироқ ипақ қабо динда эркаклар учун макруҳдир, фақат уни жангда кийиш мумкин.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, тушида оқ қабо қийиб олганини кўрса, бу рўшноликка, сарик қабони кўрса, беморликка, қизил қабони кўрса, фойдага, кўк қабони кўрса, манфаатга, қора ва эски қабони кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир. Агар тушида теридан қилинган пўстин қабони кўрса, бой аёлга уйланиши ва ундан фойдалар кўришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қабо олти нарсага далилдир: ҳимояга; қувватга; ҳужжатга; фойдага; ҳикматга; шаҳардаги раёсатга.

ЧАНГ, ЗАРРА (ҲАБО) – Ҳабо – чанг ва қуёш нурида кўринадиган зарралардир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чанг ва зарралар ёмон сўз ва фойда ҳамда манфаати бўлмаган паришон ишларни билдиради. Тушида ўз мулки бўлган бирор нарсага чанг ўтирганини кўрса, унинг миқдорига мувофиқ мол ҳосил қилишига далилдир. Агар ер ва осмон ўртасида чанг тўпланганини кўрса, одам чиқиб кетолмайдиган бир яширин иш ўша мавзеда мавжудлигига далилдир. Чунончи, Ҳақ таъоло Каломи Мажидда айтади: «Бас, қилиб юбордик уни учиб юрган тупроқ каби» (Фурқон сураси, 23-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳавода қизил чанг

ва зарраларнинг пайдо бўлганини кўрса, ўша диёрда беморлик юз беришига далилдир. Агар қора бўлса, мусибатга, агар оқ бўлса, ҳеч қандай ғам бўлмаслигига далилдир. Тушида юзи чанг билан қопланганини кўрса, унга ранж ва азоб етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «У кунда (бошқа бир) юзлар узра ғубор бўлур» (Абаса сураси, 40-оят). Агар унинг мулки бўлган заминда чанг борлигини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида юзини чанг қоплаганини кўрса, ранж ва уқубат етишига далилдир. Агар тушида ўз мулки бўлган ерга чанг ва тупроқ тушганини кўрса, унинг миқдорича бойлик топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда чангни кўриш уч нарсани билдиради: биринчи молни; бало ва фитнани; Ҳақ таъоло уқубатини.

ЧАНГАЛ – Агар ҳар ким тушида ўзида қушларники каби чангали борлигини кўрса, касбу маишада ва душманларга қаршилик кўрсатишда кучу қувватга эга бўлишига далилдир. Агар кўлида қушлар чангалини борлигини кўрса, шу қушларнинг қадр қимматига мувофиқ хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги чангал уч нарсага далилдир: ишларда кучу қувватга эга бўлишига; маишатга; касбу кор қилишига.

ЧАНГ ЧАЛМОҚ (ЧАНГ ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги чанг чалиш ёлғон сўз бўлади. Агар чанг чалаётганини кўрса, ёлғон ва ботил сўзга далил бўлиб, бундан унга ғам ва зиён етади. Агар подшоҳнинг чанг берганини кўрса, подшоҳдан унга атолар ва улуғлик етишига далилдир. Агар бу ҳолга яраша бўлмаса, ғаму андуҳдан қутулиб, хурсандчиликка етишини билдиради. Агар чангни синдирганини ёки отиб юборганини кўрса, ёлғондан тавба қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушда чанг чалмоқ узоқ умрни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида чанг чалаётганини кўрса, улуғлардан бир иззатли аёлга етишишига, ундан обрўиззат, мол топишига, охири ўша хотинни никоҳига олишига далилдир. Агар чанг, карнай-сурнай ва рақсни кўрса, буларнинг барчаси ғаму мусибатга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида беморликда чанг ва дўмбира чалаётганини кўрса, вафотига далилдир.

ЧАНҚАШ (ТАШНАГИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда сувга қонганлик чанқашдан кўра яхшироқдир. Агар гоятда чанқаганини кўрса ва сув тополмаётганини кўрса, унга дин ёки дунё вазидан ранжу заҳмат етишига далилдир. Агар чанқаганини, сув тополмаётганини ёки кимдир унга сув берганини, у эса ичмаганини кўрса, ранжу балодан қутулишига далилдир, охири мақсадига етади.

Жобирнинг (р.а.) айтишича, ташналик диннинг фасодлигига далилдир. Ташна бўлиб, сув топса ва ичса, гуноҳ қилишига белгидир, охири тавба қилади, покиза ва покдоман бўлади.

ЧАРХПАЛАК (ДУЛОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги сув чархпалаги хазина, неъматга тўла уй ва ободонликдир. Тушида чархпалак ясаётганини кўрса, ўзи шу касб аҳлидан бўлса, унинг уйини хазинага айлантирадилар ёки ўз қуввати бўлса, ўз уйини хазина қилади. Тушида подшоҳ ёки бирор улў киши чархпалак берганини кўрса, подшоҳликдан ё ўз уйдан унга беришига далилдир. Тушида чархпалақдан сув ичаётганини ёки сув йиғаётганини кўрса, хазинабондан фойда топишига далилдир.

ЧАЧВОН, ПАРДА (МУҚАННАЪА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чачвон аёллар учун эр, эрлар учун хотин бўлади. Тушида чачвон бошидан тушиб кетганини кўрса, эри талоқ беришини билдиради. Тушида қора чачвонни кўрса, эри фосиқ одам бўлишига, қизил чачвонни кўрса, эри шарифатни ва хурсандчиликни яхши кўришига далилдир. Агар кўп чачвонни кўрса, эри доимо ғамда юрувчи эканига далилдир. Агар сариқ чачвонни кўрса, эри касалванд бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чачвон тўрт нарсага далилдир: хотинга; канизакка; ходимга; аёллардан етдиган фойдага.

Агар бўз ёки юнгдан қилинган чачвонни кўрса, эри солих, порсо ва диндор бўлишига далилдир.

ЧАҒОНА⁷¹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чағона ярамас ва ёлгон сўзни билдиради. Агар чағона чалаётганини кўрса, ярамас ва ёлгон сўзни айтишга ёки ғаму андуҳ тортишга далилдир. Агар подшоҳ унга чағона берганини кўрса, подшоҳ томонидан ғаму андуҳ етишига далил бўлади. Агар чағонани синдириб, отиб юборганини кўрса, ёлгон ва алдовдан тавба қилишига далилдир. Агар чағона чалаётганини кўрса, аслида чағона чалишни билмаса, агар ўзи илм соҳиби бўлса, одамларга илм-таълим бериши ва бу илм билан одамларга фойда келтиришига далилдир. Эҳтимолки, тафсир, фикҳдан дарс айтиши мумкин. Агар бу туш соҳиби нодон ва илмсиз бўлса, унинг бу иш билан машғул бўлиши ва бир иш туфайли унга таъна етишига далилдир. Агар чағона билан бирга чанг, най ва рақс ҳам бўлса, ғаму андуҳ ва мусибат етишига далилдир.

ЧЕК – Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, агар муҳра (пардоз берилган оҳорли) чекни унга берганларини ёки оҳорланган чекни топганини кўрса, молу манфаат топишига далилдир. Агар тушда кимдир унга чек хат ёки ҳужжат ёзаётганини кўрса, қон олдиришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар чекка муҳра қилганини ёки муҳрлик чекни олиб қўйганларини кўрса, молига нуқсон етишига далилдир. Агар чеки йўқолиб қолганини ёки ёниб кетганини кўрса, моли йўқолишига далилдир.

ЧЕЛАК, ПАҚИР (ДАЛВ) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги челак мол таклиф қилувчи кишидир. Тушида челакни сув билан тўлдирганини ёки челак билан сув тортаётганини кўрса, сув миқдорига мувофиқ ранжу кулфат билан мол топишини билдиради. Тушида бир челак тоза суви борлигини ёки кимдир ўзига берганини кўрса, қўлига осонлик билан мол киришига далилдир. Тушида челак билан ариқдан сув олаётганини кўрса, унинг миқдорича мол топишини, лекин молни ҳийла билан қўлга киритишини билдиради. Тушида сувни челақдан ерга тўкаётганини кўрса, молни яхшилик йўлида харж қилишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида катта челакка эга эканини ёки кимдир унга берганини кўрса, молдор киши билан дўст бўлишини ва ундан манфаат топишини билдиради.

ЧЕЛАК, ПАҚИР (САТА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги челак хизматкорга далилдир. Агар янги челак сотиб олганини кўрса, канизак сотиб олишига далилдир. Агар челак тешилиб қолганини кўрса, канизақдан бир айб содир бўлишига далилдир.

ЧЕЧАК КАСАЛЛИГИ (ОБИЛА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чечак молу давлатга етадиган зиёндир. Баданида чечак борлигини кўрса, шу чечак миқдорича молу давлат ҳосил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, баданида чечак борлигини кўрса, унинг миқдорича ҳаром мол топади.

Ҳазрати Содик (р.а.) айтадики, баданда чечак кўрмоқ беш нарсага далилдир: молу давлатнинг кўпайишига; хотин олишга; ўғил туғилишига; хожат раво бўлишига; агар чечак оқ бўлса, кўрқув ва хавфдан омон бўлишига далилдир.

ЧИГИТ (БИЗРИ ҚУТУНО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чигит ғаму андуҳни билдиради. Уни ейиш эса озкўп ейишига қараб, молнинг нуқсон топишига далил бўлади.

ЧИГИРТКА (МАЛАХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги тирик чигиртка лашкар, пишган чигиртка дирам (пул) ва дунё бўлади. Тушида бирорта шаҳарда ёки бирорта мавзеда чигиртка пайдо бўлганини ва ерда зиён етказганини кўрса, ўша чигиртка миқдорида ўша ерда лашкар пайдо бўлиши ва ўша ер аҳлига бало ва заҳмат етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида чигиртка тўплаганини ва идишга солаётганини кўрса, бойлик тўплаши ва хотинга қалин учун беришига далилдир. Тушида ҳисобсиз чигирткалар тўплангани ва гиёҳларни еб юборганини кўрса, ўша ерда ҳисобсиз бойлик тўпланишига ва бу бойликни талон-тарож қилиб, вайрон қилишларига далилдир.

ЧИПҚОН (ДУНБАЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида чипқони борлигини кўрса, унинг миқдorigа мувофиқ моли зиёда бўлишини билдиради. Тушида чипқони ёрилганини кўрса, молдан бирози исроф бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида чипқонидан қон ва йиринг оқаётганини ва уни сўриб олаётганини кўрса, унинг миқдорича ҳаром мол топишини билдиради. Тушида чипқонга дори қўйганини ва қўйлагини қондан юваётганини кўрса, ҳаромдан тавба қилишини билдиради.

ЧИРОҚ (ЧИРОФ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги чироқ уйдаги ходим бўлади. Таъбирчиларнинг айтишича, уйдаги чироқ хона соҳибаси бўлади. Агар уйдаги чироқни покиза ва равшан ҳолда кўрса, хона соҳибаси комила ва хушфезъл аёл эканлигига далилдир. Агар уйдаги чироқ яхши ёритмаётганини кўрса хона соҳибаси ёки ходимасининг ранж топишига далилдир. Агар чироқнинг ўчиб қолганини кўрса, хона соҳибасининг вафот этишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар чиқмоқтош билан чироқни ёққанини кўрса, хотини бўлса фарзанд туғилиши, ёлғиз бўлса хотин олиши ёки канизак сотиб олишига, агар сафарда юрган одами бўлса, саломат қайтишига далил бўлади. Агар шаҳарда чироқнинг кўп эканини кўрса, вилоят подшоҳи одил, қозининг инсофли, шаҳар аҳлининг маишати соз, шодлиги кўп бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, қўлида кўпгина чироқлар борлигини кўрса, оиласида бир фарзанд туғиладики, у фарзанд иззатли ва давлатли бўлади. Агар бу туш эгаси фосиқ одам бўлса, Худога тавба қилиб қайтишига далилдир, борди-ю мушрик (ширк келтирувчи) бўлса, ҳидоят (тўғри йўл) топишини билдиради, борди-ю мусулмон бўлса, тоат-ибодат ва тавфиқ топишига далилдир. Агар чироқ ўчса, фарзанди ҳалок бўлиши ёки иззат ва давлатига нуқсон етишига далилдир. Агар икки қўлида равшан чироқ борлигини кўрса, унинг диний ва дунёвий ишлари соз бўлишини билдиради. Агар бир қўлида битта чироқ борлигини ва бу чироқда иккита тешик бор бўлиб, иккита пилик ёниб турганини кўрса, эгизак фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги чироқ ўн тўртта нарсага далилдир: подшоҳга; қозига; фарзандга; уйланишга; вилоятга; саройга; амалга; шодликка; илмга; бойликка; ёқимли маишатга; канизакка; манфаатга; нимаики кўрган бўлса, айнан ўша нарсанинг бўлишига.

ЧИРОҚДОН – Тушдаги чироқдон аёл бўлади. Баъзи таъбир-чиларнинг айтишича, хона хизматкорини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар чироқдон пўлатдан қилинган бўлса, хизматкорнинг асл келиб чиқиши оташпарастлардан эканини билдиради. Агар чироқдон саполдан бўлса, хизматкорнинг асли мусулмондан бўлиб, диндор ва омонаткор бўлади. Агар чироқдон қўлдан тушиб, синиб кетганини кўрса, хизматкор аёлнинг вафот этишини билдиради.

ЧИРОҚПОЯ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги чироқпоя, яъни чироқ ўрнатадиган мослама хона хизматкори бўлади. Агар чироқпояси борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ходимасининг табиат пок ва меҳрибон бўлишини билдиради. Агар чироқпоя занглаб қолганини кўрса, хона ходимаси такаббур, худбин, дини заиф бўлишига далилдор. Агар чироқпоя ёғочдан қилинган бўлса, ходима аёл пасткаш, ярамас, сўзлари ишончсиз бўлади.

ЧИЯБЎРИ (ШАҒОЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида чиябўрини қидириб юрганини, ҳайронликда экани, уни тутолмаётганини кўрса, бемор бўлишига далилдор. Агар чиябўри гўштини еяётганини кўрса, касал бўлиб, шифо топишига агар қарзи бўлса, қарзидан қутилишига далилдор. Чиябўрининг тушдаги юнги, териси ва суяклари мол бўлади.

ЧОДИР (ХИРГОҲ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чодир яхшиликка далолат қилади. Тушида чодир устига миниб олганини кўрса, дунёнинг молу матоларидан бирор нарсага эга бўлишини билдиради. Агар чодир ўз мулки эканини туш кўрса, хотин олишига далилдор. Чодирнинг яшил ёки оқ эканлигини туш кўрса, яхшиликни билдиради. Тушида чодирнинг машҳур чодир экани, ранги яшил бўлиб, чодир ичида ўтирганини кўрса, диндор бўлишига далилдор. Агар чодир нотаниш бўлса, шаҳид бўлишига далилдор. Оқ чодир молу неъматга, қизил чодир ўйинкулги билан машғул бўлишга, кўк чодир ғаму андуҳ ва мусибатга, қора чодир эса, арзимас фойдага далилдор. Чодир ўзиники эканини билса, унга хос таъбирлар туш эгасига тааллуқли бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида чодирдан чиқиб кетганини кўрса, шараф ва улуғлик топади. Тушида подшоҳ унинг чодир

олдида ўтирганини кўрса, ишлари яхши бўлишини билдиради ва душман устидан зафар қазонади. Тушида подшоҳ уни ўз чодирига чақирганини ва у чодирда подшоҳ билан ўтирганини кўрса, подшоҳдан хайру манфаат кўриши ва ишлари юришига далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушдаги чодир бешта нарсани билдиради: салтанатни; раёсатни; ҳокимликни; улукликни; лашкарбошилиқни.

ЧОЙШАБ (ЛИҲОФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чойшаб ёки аёл хотин бўлади. Тушида янги чойшаби борлигини кўрса, хотин олишига далилдир. Агар янги чойшаб сотиб олганини кўрса, эр кўрмаган канизак сотиб олишига далилдир. Тушида чойшаби йўқолиб қолганини кўрса, хотинига талоқ беришини билдиради. Агар тушдаги чойшаби йиртилганини ва эски эканини кўрса, хотини уришқоқ ва қулоқ солмайдиган бўлишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида янги чойшаби борлигини кўрса, диндор ва бой хотин олишига далилдир. Агар чойшаби оқ эканини кўрса, порсо ва бадавлат хотин бўлади. Қизил бўлса, хотини ўйин-кулгини яхши кўрадиган бўлади. Сарик бўлса, касалванд хотинга далил бўлади. Агар чойшаби алвон рангда бўлса, хотини маккор ва алдамчи бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чойшаб, ва аёл янги бўлса уч нарсага далил бўлади: олима аёлга; ёш ёки балоратта етган қизга; эр кўрмаган канизакка.

ЧОРСИ, ҚИЙИҚ (МАНДИЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чорси хизматкор ходим бўлади. Унда кузатилган ҳар қандай зиёдалик ёки нуқсон ходимга тааллуқлидир. Тушида янги чорсини борлигини ёки биров унга берганини кўрса, унда ходим пайдо бўлишига далилдир. Агар чорси яшил ёки оқ бўлса, ходими диёнатли бўлишига далилдир. Агар чорси қизил бўлса, ходими ишратпараст ва қайсар бўлишига далилдир. Агар чорси сарик бўлса, ходими бемор бўлишига, балки аслида касалманд бўлишига далилдир. Агар кўк бўлса, ходими мусибатли ва ғамгин бўлишига, катта бўлса, ходими зоҳид бўлишига далилдир. Агар чорсиси юнгдан ёки пахтадан эканини кўрса, ходими омонаткор ва диндор бўлишига далилдир. Агар зиғир матодан бўлса, яхши

бўлади. Агар хом пилла ёки ипақдан бўлса, ходими бевафо ва такаббур бўлишини билдиради. Агар чорси эски, кир ва титилган бўлса, ўша ходимдан яхшилик куришига далилдир. Агар чорсиси йўқолиб қолганини кўрса, ходим ундан жудо бўлишини билдиради. Агар чорсиси ёниб кетса, ходимининг ўлишига далилдир.

ЧОПОН (ХИЛЪАТ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги чопон тоза ва яхши бўлса, иззат ва мартаба топишга, риёсат ва мамлакатга, хотин ва канизакка далилдир. Таъбир ҳукми чопон берувчининг қадри қимматига бағлиқдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида подшоҳнинг чопон берганини кўрса, ўша подшоҳдан чопоннинг қийматига мувофиқ мол топади. Тушида бирорта олимнинг ўзига чопон берганини кўрса, ўша олимдан илму дониш олишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида чопон берганларини ва у чопон оқ ёки яшил эканини кўрса, диний иззат ва обрў топишини билдиради. Тушда берилган кийим дебо ёки ипақдан бўлса, дин ва дунё иззати ҳамда обрўи бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида аёлларнинг чопонини кийганини кўрса, маломат етишига сабаб бўлади. Агар тушида ўша чопон устида биров билан жимоъ қилганини кўрса, жимоъ қилган киши орқали ҳожати чиқишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қизил чопон кийганини кўрса, диндорлик, омонат ва тақвога далилдир. Агар қора чопон кийганини кўрса, агар аслида олим бўлса, роҳат ва манфаатга далилдир. Агар олим бўлмаса, таъбири яхши бўлмайди. Агар сариқ чопон кийганини ёки елкасига ташлаб олганини кўрса, мусибат, ғам ва андуҳга далил бўлади.

ЧУМОЛИ (МУРЧА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чумоли кўп одамдир. Тушида бир нарса устида кўп чумолини кўрса, уйига кўплаб одамларнинг келишига далилдир. Агар уйдан кўпгина чумолиларнинг чиқиб кетганини кўрса, уй аҳли бошқа жойга кўчиб ўтишларига далилдир. Тушида бегона бир чумоли уйига кирганини кўрса, уйига ўғри киришига далилдир. Тушида баданида кўплаб чумолиларнинг йиғилганини ёки оғзидан чиқиб кетганини кўрса, тезда ҳалок бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чумоли куч-

сиз душмандир. Уйида кўпгина чумолиларни кўрса, насли кўп бўлишига далилдир. Тушида чумолиларнинг уйдан чиққанини кўрса, насли кам бўлишига далилдир.

Исмоил ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги майда ва қизил чумоли кучсиз ва суғ одамларга далилдир. Қора ва катта чумолилар хона аҳлининг бойлигига тушувчи ўғрига далилдир. Тушида унинг уйдан чумолиларнинг чиққанини ва ҳавога учаётганларини кўрса, қариндошлари сафардан қайтишларига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чумолилар туш кўрувчининг уйдаги одамларидир. Тушида чумолиларнинг унинг уйдан чиқиб кетаётганини кўрса, оила аъзоларининг аҳволи паришон бўлишига далилдир.

ЧУҚУР, ЎРА (ГАВИ ЗАМИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чуқур макру ҳийла билан қўлга киритиладиган бойликдир. Тушида чуқурга бекиниб олганини ва у ердан чиқолмаётганини кўрса, ўзини бир ишга дучор қилиши ва ундан қийинчилик билан қутилишига далилдир. Чуқур қанчалик узун бўлса, иш шунчалик оғир бўлади. Тушида кўрган чуқур сардобага ўхшаган бўлса, ўғри унинг нимасинидир ўғирлаб кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида чуқур ёки чоҳ қазиганини кўрса, бировга макру ҳийла ишлатишига далилдир. Тушида кавлаган чуқурдан сув чиққанини кўрса, макру ҳийла билан бирор нарса топиши ва унинг эвазига ҳаёт кечиринини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўрага тушиб кетганини ва ундан чиқолмаганини кўрса, бир ишга дучор бўлгани ва ундан қутула олмаслигига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, қутилиб кетишига далилдир.

ЧУҒУРЧУҚ ҚУШИ (СОР) – Ибн Сириннинг айтишича, чуғурчуқ бу қушнинг номи бўлиб, кимки тушида унга эга бўлганини кўрса, кўп сафар қилувчи маккор кишини билдиради. Агар чуғурчуқни тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, мусофир киши билан суҳбат қуришига далилдир. Агар чуғурчуқнинг гўштини еяётганини кўрса, егани миқдорига қараб, хайру манфаат топишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, тушдаги чуғурчуқ ёлғон

кўпгапирувчи кофир кишига далилдир. Агар чуғурчуқларнинг йиғилганини кўрса, кофирларнинг қўлига гирифтор бўлишига далилдир.

ЧЎЛОҚ ҒЕКИ ОҚСОҚ БЎЛИШ (ЛАНГ ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида чўлоқ бўлиб қолганини кўрса, яхши ёки ёмон ишларнинг пайида бўлиши, сушт ва заиф бўлиб, қудратта эга бўлмаслигига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушида ўзини чўлоқ ва хор ҳолда кўрса, одамларнинг олдидан хор ва ночор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўзини чўлоқ бўлганини кўрса, дин ва дунёда иши яхши бўлмаслиги ва мақсадига етолмаслигига далилдир. Тушида ўзини қасддан чўлоқ қилганини кўрса, ўз ҳаётини яхшилаш учун бировдан ёрдам сўрашига далилдир. Тушида чўлоқ бўлиб қолганини ва ҳассага суяниб кетаётганини кўрса, одамлар ишонадиган бир кишидан кўмак сўраши ва муроди ҳосил бўлишига далилдир. Агар ўзини қасддан чўлоқ қилганини кўрса, бировга юзаки ишониши ва эътиқоди ҳақиқий эмаслигига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида икки оёғининг чўлоқ эканини, иккита ёғочга суяниб, йўл юраётганини кўрса, оилани бошқаришда ожиз ва камбағал бўлишига далилдир. Тушида оёғига кириб кетган тикон сабабли тик туролмаётгани ва юролмаётганини кўрса, бировнинг ёмонлигидан омонда бўлишига далилдир. Тушида ҳар икки оёғида тикон бўлиб, шишб кетганини, бироқ оқсамаётганини кўрса, душманнинг унга ҳасад қилишига, бироқ моли ва обрўйи зиёда бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, чўлоқ одам тушида тузалиб қолганини ва оқсамаётганини кўрса, юришмай қолган ишлари юришиб кетиши, ноумид бўлган иши рўёбга чиқиши ва ишлари бир тартибга тушишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чўлоқлик беш нарсага далилдир: ишлардаги сусткашликка; умидсизликка; камбағалликка; ғаму андуҳга; тирикчиликдаги нуқсонга.

ЧЎМИЛИШ ВА ЮВИНИШ (ҒУСЛ ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида дарё ичида чўмилаётганини кўрса, ғам ва андуҳи камайишига далилдир. Агар бемор бўлса, шифо

топади, қарздор бўлса, қарзидан узилади, хавфда бўлса, омон бўлади, маҳбус бўлса, озод бўлади. Агар тушида сув билан чўмилаётганини, сўнг юзи ва қўлини ювганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир. Агар қўлини сув ва ишқор билан ювганини кўрса, агар дўсти бўлса, у билан ажраб кетишига далилдир. Агар жинсий алоқадан сўнг ювинаётганини кўрса, машғулот охирига етишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида жинсий муносабатдан сўнг ювиниш ёлғондан пок бўлишни билдиради. Жинсий муносабатдан сўнгги ювиниш ёки чўмилишдаги ҳар қандай нуқсон ёки ортиқчалик диндаги ёлғончиликка далилдир.

ЧЎМИЧ ВА КАФГИР (КАФЧА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чўмич ёки кафгир ходимни билдиради. Тушида янги чўмичи ёки кафгири борлигини кўрса, ходими покиза бўлишига далилдир. Агар чўмич ёки кафгири эски ёки синган бўлса, таъбири юқоридагининг оксидир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида чўмичи ёки кафгирининг синиб қолганини кўрса, ходимининг ўлиши ёки бемор бўлишига далилдир. Агар йўқолиб қолса ёки куйиб кетса, бу ҳам ходимнинг ўлимига далилдир.

ЧЎПОН (ШУБОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида мол, қўй, от, эшак ва шу кабиларга чўпонлик қилганини кўрса, буларнинг ҳар бири ўз қадрига мувофиқ таъбирга эга. Отларга чўпонлик қилиш мансаб ва улуғлик бўлади, эшакка чўпонлик қилиш тахтни билдиради. Молу сигирларга чўпонлик элчилик, неъмат ва фаровонликка далилдир. Қўйга чўпонлик қилиш ҳалол ризқ, молу неъматни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида чўпонлик қилаётганини ва бир бўри бир қўйнинг томоғида тишлаб олиб кетганини кўрса, подшоҳ ўша диёрни хароб қилишига ва халқ аҳволи ёмон бўлишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, қўйларга чўпонлик қилаётганини кўрса, шу қўйларнинг миқдорига мансаб эгаларига раҳбар бўлишига далилдир. Тушида чўпоннинг бирор нарса берганини кўрса, бир улуғ одамдан унга фойда етишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чўпон наси-

ҳатгўй киши ҳамда одамларнинг молини ҳимоя қилиб, ҳар бир кишига тўғри йўлни кўрсатувчи одамдир.

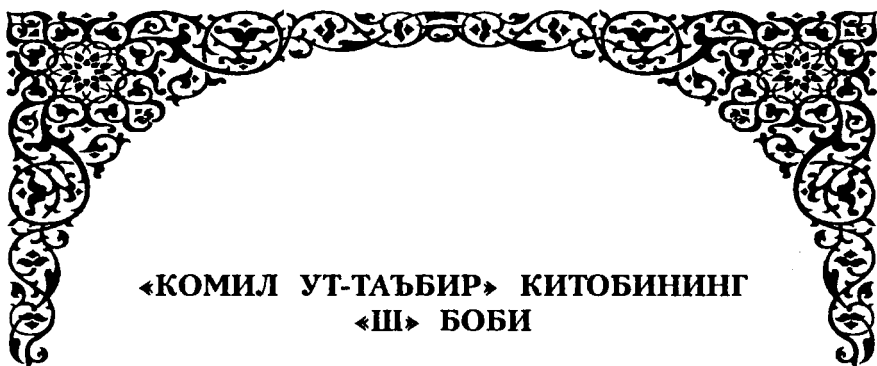
ЧҶҶҚА (ХУК) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги чўчқа қувватли бой кишидир, бироқ пастҳиммат ва яхшилиги йўқ бўлади. Тушида чўчқаларни бир ерга тўплаганини ва тарқалиб кетишидан қўрқиб, уларни бўшатмаётганини кўрса, кўп мол йиғишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, чўчқа сақлаш дунё учун яхши, дин учун ёмондир, чунки тушдаги чўчқа ғаму андуҳ бўлади. Тушида чўчқа гўштидан еяётганини кўрса, судхўрлик молидан ейишини билдиради. Тушда чўчқаларни бир жойдан иккинчи жойга олиб кетаётганини кўрса, дунёвий аҳволи яхши бўлиши ва охирагдаги аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Тушида чўчқалар орасида кезиб юрганини кўрса, ҳаромдан топган молига хурсандлигига далилдир.

Айтишларича, тушда чўчқа сутини ичиш ғаму андуҳ ҳамда мусибатни билдиради. Тушида чўчқалар орасида ўтирганини кўрса, душмани голиб келишини билдиради. Тушида чўчқа терисини топганини ёки кимдир унга берганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар чўчқаларга чўпон бўлиб қолганини кўрса, бир гуруҳ дини бузуқ, бадфеълларга раҳбар бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, далада чўчқа билан олишаётганини кўрса, бир пасткаш ва ситамгар одам билан хусуматлашишига далилдир. Тушида чўчқа янги ва суяги ёки терисига эга эканини кўрса, эга бўлган нарсасининг миқдорига мувофиқ ҳаром мол топишини билдиради.

ЧҶҶМОР (ҚАМЪ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги кичкина чўқмор ғулом ёки канизак бўлади, катта чўқмор чора кўрувчи кишидир. Агар тушида кичик чўқмор сотиб олса ёки биров унга берганини кўрса, ғулом ёки кичик канизак сотиб олишини билдиради. Агар тушида чўқмори синиб қолганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, чора ва тадбир кўрувчи кишидан ажраб қолишини билдиради. Агар чўқмори кумушдан эканини кўрса, бир ақлли ва яхши фикрли киши билан суҳбат қуришига далилдир. Агар чўқмори пўлатдан эканини кўрса, бир фикри мустаҳкам ва ботир киши билан суҳбат қуришига ва ундан фойдалар кўришига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ш» БОБИ

ШАББЎЙ ЎСИМЛИГИ (ХАЙРИ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда шаббўйни ўз вақтида кўриш яхшидир, ўз вақтида кўрилмагани ҳам шу таъбирга эга.

ШАКАР (ШАКАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги бир пора шакар ширин сўз ёки фарзанд, ака-ука ва дўстга ҳада қилинган бўсадир. Агар шакар кўп бўлса, мол ва ҳалол ризққа далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, кўп шакар ёқимсизликдир, уни сотиш яхши бўлади. Бироқ шакарни топиш ёки сотиб олиш ёмондир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шакар беш нарсани билдиради: ёқимли сўзни; бўсани; фойдани; фарзандни; молни.

ШАКАРҚАМИШ (НАЙШАКАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шакарқамишни сураётганини кўрса, сўргани миқдориди гаплар ва хусуматлар пайдо бўладиган бир иши амалга оширишига далилдир. Тушида бировга шакарқамиш берганини кўрса, сўзлардан омон бўлишига далилдир.

ШАЛ бўлиш, ФАЛАЖ (ШАЛ ШУДАН) – Тушида аъзоларидан бирининг шал бўлиб қолганини ва қимирлата олмаётганини кўрса, тавба қилишига ва одамлардан юз ўгиришига далилдир. Агар одамлар бошқаларнинг шал бўлиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

ШАЛВОР, ШИМ, ИШТОН (ШАЛВОР) – Тушдаги шалвор ажамлик аёл ёки пастҳиммат аёлни билдиради. Агар тушида шалвор сотиб олганини кўрса, ажамлик канизак сотиб олишига далилдир. Агар шалвори ичида илон ёки чаён борлигини кўрса, душмани унинг аёли билан бузуқчилик қилишига далилдир. Агар тушида унга шалвор совға қилганларини кўрса, унга ходим инъом қилишларига далилдир. Агар тушида кир шалвари борлигини кўрса, бу азобни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Кийимлари қатрондан бўлур, уларнинг юзларини олов ўраб олур**» (Иброҳим сураси, 50-оят). Агар эркак киши қизил шалвори борлигини кўрса, беҳурмат бўлишига далилдир. Агар сариқ бўлса, бемор бўлади. Рангин шалвор аёллар учун яхши бўлади. Агар шалворини йўқотиб қўйганини кўрса, канизаги ёки ходим қочишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шалвор уч нарсани билдиради: хотинни; канизакни; хизматкорни.

ШАЛҒАМ (ШАЛҒАМ) – Тушида шалғам ғаму андуҳдир.

Тушида бировга шалғам бераётганини кўрса, бировга заҳмат етказишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги пишган шалғам хомидан яхшироқдир. Агар шалғамни ўзидан узоқлаштирганини кўрса, ғаму андуҳдан жудо бўлишига далилдир.

ШАМ (ШАМЪ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шам давлат, иззат ва неъмат бўлади. Агар тушида қўлида шам ёниб турганини кўрса, иззати, неъмати ва давлати зиёда бўлишига далилдир. Агар уйда шам ёниб турганини ва хона нурдан равшан эканини кўрса, шу йили унинг учун неъмат фаровон бўлишига далилдир. Агар тушида бировнинг қўлидаги ёниб турган шамни тортиб олганини кўрса, бировдан иззат ва қувват олишига далилдир. Агар ёниб турган шамни кимдир ўзига берганини кўрса, бир улuf оиладан хотин олишига далилдир. Агар тушида кумуш шамдонни кўрса, оладиган хотини насли тоза бўлишига далилдир. Агар шамдон тилладан эканини кўрса, оладиган хотини бақувват ва ботир одамлардан бўлади. Агар шамдон қўрғошиндан бўлса, ўша хотин мулалар оиласидан бўлади. Агар шамдон сополдан бўлса, оладиган хотини оддий одамлардан бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ёниб турган шамнинг ўчиб қолганини кўрса, хотини ўлишига далилдир. Агар хотини бўлмаса, аҳволи ёмон бўлишини билдиради. Агар бир киши унинг қўлида турган шамни ўчириб қўйганини кўрса, бир одам унга ҳасад қилишига далилдир. Қўлида шам борлигини, бироқ у ёндирилмаганини кўрса, юқорида айтиб ўтилган нарсалардан бироз наф кўришига далилдир. Агар хотини бўлса, ўғил туғади, агар мусофир бўлса, хотин олади ёки канизак сотиб олади, агар ғойибда бўлса, сафардан қайтади. Агар ўз шаҳрида шамларнинг ёниб турганини кўрса, шаҳар подшоҳининг одил ва адолатпарвар эканига, қозиларининг инсофли бўлишига, олимларининг зоҳид бўлишига, халқнинг оромда бўлишига, шаҳарда хуррамлик кўп бўлишига далилдир. Агар тушида масжид ва мадрасаларда шамларнинг ёниб турганини кўрса, шаҳар одамлари тоат ва ибодатга машғул бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шам ўн тўрт нарсага далилдир: подшоҳга; қозига; фарзандга; тўйга; мансабга, улуғликка; саройга; шодликка; илмга; бадавлатликка; айшга; канизакка; хотинга; туш кўрувчининг кўрган нарсасига.

ШАМОЛ (БОД) – Ибн Сири (р.а.) айтади: «Кимки қаттиқ шамол кўтарилганини кўрса, ўша диёр одамларига ғам ва қўрқинч бўлишига далилдир. Шамол жуда қаттиқ бўлганини ва дарахтларни эгиб юбораётганини кўрса, ўша диёр аҳлига ўлат ва қизамикдан бало ва офат етишига далилдир».

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда гармсел шамоли совуқ касалликларга далолат қилади ва совуқликда ўртача бўлган шамолни кўрса, ўша диёрда юз берадиган ташвишли касалликларга далил бўлади. Мўътадил шамол ўша диёр аҳли учун тандурустликка, яхшиликларга юз беришига, ўша диёрдаги касбу ҳунарга далолат қилади. Шамол уни бир жойдан иккинчи жойга учуриб кетганини кўрса, узоқ сафарга чиқишига далил бўлади ва бу сафарда иззат ва улуғлик топади, борди-ю шамол уни яна ерга қайтариб туширган бўлса. Шамол чанг ва тўзон билан бирга эканини кўрса, ўша ер қавмига ваҳима, қўрқинч ва андиша юз беришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қаттиқ шамол уни осмонга учуриб кетганини кўрса, унинг ажали яқин эканига

далолат қилади. Шамол уни осмондан яна ерга туширганини кўрса, касал бўлиши ва оқибатда яна шифо топишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг марҳамат қилишларича, тушда шамолни кўриш тўққиз нарсага белги бўлади: башоратга; фармони ўтишига; молга; ўлимга; азобга; ўлдиришга; касалликка; шифога; роҳатга. Агар шамол устига ўтирганини кўрса, улуғлик ва фармонбардорликка далил бўлади.

Исмоил Ашъас айтади: "Мағриб шамоли мулойим эсаётганини кўрса, ўша диёр одамлари учун молу неъмат кўп бўлишига далил, шимол шамоли мулойим эсаётганини кўрса, ўша диёр учун шифо ва роҳат бўлади, бунинг акси бўлса, яхшилик бўлмайди. Шамол овозини эшитаётганини кўрса, улуғ подшоҳнинг хабари ўша диёрга тарқалади. Шамол ўша диёр одамларини учириб, ҳавога олиб чиқганини кўрса, ўша диёр халқи шараф ва обрў топишига далилдир.

«ШАМС» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Шамс» сурасини ўқиётганини кўрса, ёмон бир ишни тугатишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, балолардан омон бўлади.

ШАРБАТЛАР (РУБЪҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги шарбатлар, борди-ю хуштаъм ва хушбўй бўлса, хайру баракатга далил бўлади. Бунинг акси бўлса, зарар, ранж ва андуҳ бўлади. Тушда шарбат тайёрламоқ агар ширин бўлса, хайрли иш ва манфаатни билдиради, нордон бўлса, таъбири бунинг аксидир.

ШАРБАТЛАР (ШАРОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида таъми ширин ва хушбўй, чунончи, олма шарбати ёки анор шарбатини ичаётганини кўрса, олти нарсани билдиради: диннинг поклигини; фойдани; фойдали илмни; узоқ умрни; ёқимли умргузаронликни; Ҳақ таъоло зикрини. Аммо нохуш шарбатлар, чунончи, равоч, лимон, апелсин ва шунга ўхшашларни ичганини кўрса, ғам ва андуҳ бўлади. Таъми аччиқ ва ҳиди нохуш, чунончи, мирт шарбатларига ўхшаганларни ичаётганини кўрса, дунё ва охират фойдасига далилдир. Даво мақсадида ичилган шарбатлар яхшилик ва дин тозалигига далилдир.

ШАРОБ (НАБИЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шароб жанг ва хусумат орқали қўлга кирадиган ҳаром молдир. Тушида шаробга фарқ бўлганини кўрса, катта фитнага дучор бўлишига далилдир. Тушида ўз уйида шаробнинг кўп эканини кўрса, унинг миқдорича бирорта деҳқон фойда кўради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида шароб ичиб, маст бўлганини кўрса, унга хавф ва қўрқинч юз беришига далилдир. Тушида бошқалар билан бирга шароб ичганини кўрса, ичган шаробининг миқдорига мувофиқ жанг ва хусуматта дучор бўлади. Тушида ариқда ёки анҳорда шароб оқаётганини ва у эса шароб ичида сузаётганини кўрса, фитнага дучор бўлади. Агар қўлида шароб пиёласи борлигини ва уни ходими олиб қўйганини кўрса, дунё маишати учун жанг ва жанжал қилишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида сув аралаштирилган шаробни ичаётганини кўрса, баъзиси ҳалол ва баъзиси ҳаром бўлган мол топишига далилдир. Тушида шароб сотаётганини кўрса, молини шамолга совуришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шароб уч нарсани билдиради: яширинча уйланишни; ҳаром молни; бу олам неъматини.

ШАРОБ ИДИШИ (ШАРОБИЙ) – Тушида шароб сақланадиган идиши борлиги кўрса, хотин олишига далилдир. Агар шароб идиши сотиб олганини кўрса, канизак сотиб олишига далилдир. Тушдаги шароб идиши ходимни билдиради. Агар шароб идиши синганини кўрса, ходими ёки канизаги ўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шароб идиши тўққиз нарсани билдиради: хотинни; ходимни; канизакни; пойдор динни; созликни; узоқ умрни; молу неъматни; хайру баракатни; хотинлар томонидан етадига: фойдани.

ШАРОБ МАЖЛИСИ (МАЖЛИСИ ШАРОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шаробхўрлик мажлисида эканини, бироқ шароб ичмаганини кўрса, бузғунчилик ва ҳаром билан машғул бўлмаслиги, бироқ бунга розилик беришига далилдир. Агар шароб мажлисида мутриб, чанг ва чағона борлигини кўрса, унга ғаму андуҳ етиши ёки бирорта одам билан душманлашуви-га далилдир.

ШАРҚ ВА ҒАРБ (МАШРИҚ ВА МАҒРИБ) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушдаги машриқни (Қуёш чиқиш томонни) кўрса, олам подшоҳларига далилдир. Қуёшнинг чиқиши ҳожатларнинг раво бўлишига ва подшоҳ фармонига, мағриб (қуёшнинг ботиши) эса бунинг акси бўлади. Агар яхши иш учун машриққа борса, неъматга далил бўлади. Агар жойининг ёмонлигини кўрса, муроди ҳосил бўлмайди. Барча ҳолда қуёшнинг чиқиш жойи қуёшнинг ботиш жойи (мағриб) дан яхшироқдир. Қуёшнинг чиқиш жойи иқбол ва улуғликни, ботиш жойи бахтсизлик ва ночорликни билдиради.

ШАФТОЛИ (ШАФТОЛУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шафтоли агар сариқ бўлса, беморликка далилдир. Агар ўз вақтида бўлса, зарари камроқ бўлади. Агар шафтоли ширин бўлса ва сариқ бўлмаса, канизак бўлади, агар бу ўз вақтида кўрилса, унга насиб этадиган мол бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шафтоли беш нарсани билдиради: канизакни; ўғилни; касалликни; молни; мусофир бир одам томонидан этадиган фойдани.

Агар шафтолининг данагини чақиб, мағзини еганини, бироқ аччиқ эканини кўрса, ғам ва андуҳ бўлади, агар ширин бўлса, аслзода бўлмаган бир одамдан унинг миқдорига фойда топишига далилдир.

ШАХМАТ, ШАТРАНЖ (ШАТРАНЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шатранж ўйини бўҳтон ва ёлғон сўздир. Агар тушида шатранж ўйнаб, қарши томонни мағлуб қилганини кўрса, бузук йўллар билан бир одам устидан ғалаба қилиши ёки унга бўҳтон қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида шатранж ўйнаганини кўрса, бир киши билан жанг ва низо қилишига далилдир.

Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, шатранж ўйини хайру манфаатни билдиради.

ШАҲОДАТ КЕЛТИРИШ (ШАҲОДАТ ОВАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шаҳодат келтираётганини кўрса, ғамлардан озод бўлишига ишларининг оқибати саз бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар солиҳ киши шаҳодат келтираётганини кўрса, ўлим вақтида шаҳодат билан кетишига далилдир. Агар бу тушни кўрувчи ёмон одам бўлса, тавба қилиши ва гуноҳдан пушаймон бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи ғайридин бўлса, мусулмон бўлиши ва охирати хайрли бўлишига далилдир.

ШАҲАР (ШАҲАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шаҳарга кирганини кўрса, дини кучли бўлишига далилдир. Агар дин йўлида бир иши бўлса, шу иши тугалланади ва мақсадига етади. Агар шаҳардан чиққанини ёки биров уни шаҳардан чиқариб, юборганини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади. Агар биров тушида ўзини шаҳар кунгурасида ёки устида кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Агар уни бир шаҳардан иккинчи шаҳарга ўтказиб юборганларини кўрса, хотинига талоқ бериши ва хотини бошқа эрга тегишига далилдир. Агар бир шаҳарга бориб, у ерда яшаб қолганини кўрса, хотини ундан жудо бўлишига далилдир. Агар мусулмонларнинг шаҳаридан ғайридинларнинг шаҳарига кўчиб ўтганини кўрса, ҳақ диндан ботил динга ўтишига ва кофир аёлга уйланиш эҳтимоли борлигига далилдир. Агар иссиқ иқлимли шаҳарда қор ва муз борлигини кўрса, очлик ва қаҳатчилик бўлишига далилдир. Агар совуқ иқлимли шаҳарда қор ва музни кўрса, неъматларнинг фаровон ва арзон бўлишига далилдир. Агар тушида бир шаҳарга борганини ва шаҳар ўзига ёққанини кўрса, иззат ва обрў топишига далилдир. Агар қишлоқдан шаҳарга борганини кўрса, хайру манфаат топишига далилдир. Агар шаҳардан қишлоққа кетаётганини кўрса, муроди ҳосил бўлмаслигига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...Эй, Раббимиз, аҳолиси золим бўлган ушбу шаҳардан бизни чиқаргин...» (Нисо сураси, 75-оят). Агар шаҳарда йўқолиб қолганини кўрса, таъбири яхши бўлади.

Агар аёлларнинг шаҳарга кетаётганларини кўрса, ўша шаҳарда фитна ва бало юз беришига далилдир. Агар ясанган аёлларнинг шаҳарга кетганларини кўрса, ўша шаҳарда неъмат фаровон бўлишига далилдир. Агар аёлларнинг шаҳарга кириб кетганларини кўрса, подшоҳнинг гуломлари у ерга бориб, ўша ер аҳлига зулм қилишларига далилдир. Агар юзини бекитган ҳолда шаҳарга кирганини кўрса, ўша шаҳарда нохуш хабарлар тарқа-

лишига далилдир. Агар тушида шаҳарни шарқ томонда эканини кўрса, ғарб томонда бўлишидан яхшироқдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўзини Ҳиндистон шаҳарида кўрса, ёмон бўлишига далилдир. Агар ўзини Туркистон шаҳарларида кўрса, душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар ўзини Булғор ва Сақлон шаҳарларида кўрса, унга хиёнат қилишлари ва ишлари ёмон бўлишига далилдир. Агар ўзини Мовароуннаҳр шаҳарларида кўрса, иззат, обрў ва омонлик топишига далилдир. Агар ўзини Ироқ шаҳарларида кўрса, давлат ва ободлик топишига далилдир. Агар ўзини Хуросон шаҳарларида кўрса, ишлари осонлик билан тугашига далилдир. Агар ўзини Форс шаҳарларида кўрса порсо одамлар билан суҳбат тутишига далилдир. Агар ўзини Кирмон шаҳарида кўрса, оиласи кўпайишига, Ҳижоз шаҳарида кўрса, Ҳаж қилишига, ўзини Яман шаҳарларида кўрса, саломат ва омон бўлишига далилдир. Агар ўзини Миср шаҳарларида кўрса, шодмон ва хуррам бўлишига, ўзини Арман шаҳарларида кўрса, муроди ҳосил бўлишига далил бўлади. Агар ўзини Мағриб шаҳарларида кўрса, ишида нуқсон юз беради. Агар ўзини Фаранг шаҳарларида кўрса, дунёвий ишларининг яхши бўлиши, бироқ диний ишларининг заиф бўлишига далилдир. Агар ўзини Ширвон шаҳарларида кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир.

ШАҲРИСТОН⁷² – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида шаҳристонга кирганини кўрса, дини мустаҳкам бўлиши ва ишларининг оқибати соз бўлишига далилдир. Агар шаҳристонда яшаб қолганини кўрса, подшоҳ хизматига кириб, яхшиликлар топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шаҳристон етти нарсага далилдир: подшоҳга; раисга; оммага; диннинг бақувватлигига; омонликка; ғалабага; ишларнинг мустаҳкамлигига.

ШЕР (ШИР) – Агар тушида шер билан жанг қилаётганини кўрса, душман билан жанг қилишига ва душман устидан ғолиб бўлишига далилдир. Шернинг орқасидан келаётганини, бироқ унга етолмаётганини кўрса, подшоҳдан қўрқув етишига далилдир. Агар шердан қочаётганини, бироқ шер унинг изидан тушмаётганини кўрса, қўрққан нарсасидан омон бўлишига далил-

дир. Агар шер гўштини еяётганини кўрса, подшоҳдан сарпо топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шер подшоҳни билдиради. Агар шер билан жинсий яқинлик қилганини кўрса, подшоҳдан хорлик кўради.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида подшоҳ унга шер берганини кўрса, уни бирорта вилоятта ҳоким қилишига далилдир. Агар шернинг орқасига ўтирганини кўрса, улуглик топишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушдаги эркак шер подшоҳ, мода шер подшоҳнинг хотинини билдиради. Агар мода шерни соғаётганини кўрса, подшоҳнинг дабири (котиби) бўлишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, подшоҳнинг ўғлига доя бўлишига далилдир. Агар шерни ўз орқасига кўтарганини кўрса, душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Агар шер уни тишлаб олганини кўрса, душмандан зарар етишига далилдир. Агар шерни кучоқлаб олганини кўрса, подшоҳнинг созандаси бўлишига далилдир. Агар шер билан таом еяётганини кўрса, подшоҳ молини ейишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шер уч нарсага далилдир: подшоҳга; ботир кишига; кучли душманга.

ШЕЪР (ШЕЪР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шеър ёки ғазал ўқиётганини, мадҳ ёки ҳажв қилаётганини кўрса, ёмон сўз айтишига далилдир. Агар тавҳид, наът ёки ҳикмат шеър айтаётганини кўрса, ёқимли ҳол бўлади, унда беҳудагўй бўлмайди.

ШИКАНЖА⁷³ (ШИКАНЖА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қийноқ асбоби бўлган шиканжани кўрса, хорлик ва бечораликка далилдир. Тушида шиканжадан қийноқ етганини кўрса, шу бўлади. Агар шиканжадан алам етмаганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Подшоҳ уни шиканжага солганини кўрса, подшоҳдан зиён етишига далилдир.

ШИННИ, (ДУШОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шинни мону неъмат бўлади, бироқ кўп бўлмайди. Тушида шинни ичаётганини кўрса, ичгани миқдорига қараб мол ҳосил бўлишига далилдир. Тушида шинни қилаётганини кўрса, хайру манфаат топадиган бир иш қилишини билдиради. Тушида оғзига шинни солганини кўрса, бирор кишидан ширин сўз эшитишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида покиза ва тоза шини ичаётганини кўрса, чиройли фарзанд туғилишига далилдир.

ШИРА (ШИРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги узум шираси фойдани билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Сўнгра, ундан кейин бир йил келиб, одамлар унда ёмғирга сероб бўлурлар ва унда (мевалардан) шарбат олуурлар**» (Юсуф сураси, 49-оят). Агар тушида узумни сиқиб, ширасини олганини кўрса, пок-домон аёлга уйланишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шира уч нарсага далилдир: чиройли аёлга; канизакка; хизматкорга.

ШИРИНЛИКЛАР (ШИРИНИҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ширинликлар шодлик ва ҳалол ризқ бўлади. Агар тушида бир киши унга ширинлик берганини кўрса, унга роҳат етказишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ширинлик олти нарсага далилдир: ҳалол молга; фойдага; илму ҳикматга; доноликка; яхши мақтовга; чиройли канизакка.

ШИРИН ҲИДЛАР (БЎЙҲОЙИ ХУШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ширин ҳид ёки нохуш ҳид мадҳ ва мақтов, ёқимсизлик ва номақбул сўзни билдиради. Агар ширин ҳид димоғига кираётганини кўрса, танбеҳ эшитишига далилдир. Агар ҳаддан зиёд ширин ҳидни кўрса, ўлимга далил бўлади. Чунки, мурдани ширин ҳидлар билан ҳидлантиришдан ўзга чора йўқ. Агар киши ўзига хушбўй нарсалардан суртилганини кўрса, уни мақташлари ва мадҳ қилишларига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, унинг одамлар олдида айблашлари ва унинг номи халқ ичида ёмонлик билан тарқалишини билдиради.

ШИРОЗ⁷⁴ – Тушдаги широз ғаму андуҳ бўлади, агар у қанчалик кўп бўлса, ғам шунчалик кўпроқ бўлади. Агар тушида широз сотганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир.

ШИШ (ОМОС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда шиш кўриш мол бўлади. Тушида баданида шишнинг пайдо бўлганини кўрса, шиш катта-кичиклигича унга мол ҳосил бўлади, хусусан, шишдан кўп йиринг келаётган бўлса.

Кирмоний (р.а.) айтади: «Тушида ўз баданида шиш кўрса ва шиш унга ранж етказаетган бўлса, шиш миқдорига мувофиқ ҳалол мол топади. Шиш ранж етказаетган бўлса, ҳаром молга далил бўлади».

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, баданда шиш кўришнинг бешта таъбири бор: молнинг зиёда бўлиши; манфаатли хотин олиши; ўғил туғилиши; ҳожатининг раво бўлиши; ғамлардан қутилиши.

Баданининг бошдан оёқ шиш эканини кўрса, юқорида айтилган беш нарса бирдан ҳосил бўлади.

ШИША (ШИША) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шиша хотинни билдиради. Айтишларича, уй хизматкорини ҳам англатади.

Агар тушида унга шиша берганларини кўрса, камбағал аёлга уйланишига далилдир. Агар шишада гул ёки бинафша мойи борлигини кўрса, бой ва диндор аёлга уйланишини билдиради. Агар шишадан анор ёки беҳи шарбатини ичганини кўрса, аёлнинг молини ейишига далилдир. Агар шишанинг сингагини кўрса, хотини ўлишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, агар тушдаги шишада хушбўй нарса борлигини кўрса, бемор бўлишига далилдир.

ШИША ИДИШ (ҚИННИНА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шиша идиш уй калитлари топшириб қўйиладиган ходим бўлади. Агар тушида шиша идиши борлигини, унда гулоб, сув ёки ичиш ҳалол бўлган нарса борлигини ва ундан ичганини кўрса, ҳалол мол топишига далилдир. Агар шиша идишда ҳаром нарса бўлиб, ундан ичганини кўрса, унга ўша ходимдан бирор нарса ҳосил бўлишига далилдир. Агар шиша идиш синганини ёки йўқ бўлиб қолганини кўрса, ходими қочиб кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги идиш нарсалар унинг қўлида турадиган ходимдир.

ШИША ҚАДАҲ (ОБГИНА) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги шиша қадаҳ хотин бўлади. Агар шиша қадаҳда сув ичаётганини кўрса, хотин олиши ва мол топишига далилдир. Агар бирор кишига қадаҳда шароб бераётганлигини кўрса, ҳар хил одамлардан хотин тилаётганлигидан далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, оқ қадаҳга эга бўлганлигини ва унга ўз номининг ёзилганлигини кўрса, диний ва дунёвий давлат топишига ва ҳожатлари раво бўлишига далилдир. Ўша қадаҳга подшоҳнинг номи ёзилганини кўрса, борди-ю туш кўрувчи подшоҳ бўлса, ажали яқин қолганлигига далилдир, агар подшоҳ бўлмаса, қадаҳнинг катта-кичиклиги миқдорига қараб нимадандир шодлик топади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қадаҳга эга эканлигини, бироқ қўлидан тушиб, синиб кетганлигини кўрса, хотинини талоқ қилишига, агар хотини бўлмаса, қариндошларидан бирининг хотини дунёдан ўтишига далилдир.

Билгинки, қадаҳ ясовчи ишбошқарувчига ўхшашдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қадаҳ ясовчи киши аёлларнинг ишларини амалга оширувчи ва доимо уларнинг масалалари билан шуғулланувчи кишига далилдир.

ШОХ (ШОХ) (Дарахт шохи) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шох фарзандлар, ака-укалар ва қариндошлар бўлади. Агар тушда дарахт шохини зич ва кўп ҳолда кўрса, қариндош-уруғлар кўпаяди, аксинча кўрса, қариндош-уруғлар кам бўлади. Тушида ўзига қарашли дарахтнинг шохини синдириб олганини кўрса, ўз яқинини ўзидан узоклаштиришига далилдир. Агар дарахтнинг шохи камайганини кўрса, қариндошларидан бирининг ўлимига далилдир. Агар тушида хурмо шохини яхши кўрса, фарзанд туғилишига далилдир.

Агар тушида тоза ва нозик дарахт шохини берганларини, берган киши эса таниш эканини кўрса, ўша кишидан шох миқдорига мувофиқ хайру манфаат кўришига далилдир. Агар шох нозик ва қуриган бўлса, унга ҳеч нарса етмаслигига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида унга аччиқ мева қилувчи дарахт шохини берганларини кўрса, ўша берган одамдан унга ҳам ва андуҳ етишига далилдир, агар ширин мевали дарахт шохи бўлса, хайру манфаат топишига далилдир.

ШОХЛАР (СУРУНҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шохларнинг ҳаммаси яхшидир. Агар сигир шохини кўрса, ўша йили у кўп фойда топишига далилдир. Агар шох катгароқ бўлса, фойда ҳам катгароқ бўлади. Агар ҳавода бир

шоҳнинг муаллақ ва осилган ҳолда турганини кўрса, ўша диёр халқига хайру манфаат етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, бошида иккита шох борлигини кўрса, бир улуғ одамдан кўмак олишига далилдир. Агар бошида шохларнинг кўплигини кўрса, ғам ва андуҳ етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар битта шохга эгаллигини кўрса, ишлари яхши бўлиши, умрини хуррамликда ўтказишига далилдир. Агар одамларни ўша шохи билан сузаётганини кўрса, одамларга ёмонлик етказишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, даштда юрадиган тўрт оёқли ҳайвонларнинг шохлари хайру манфаатга далилдир. Уйлардаги чорва ҳайвонларининг шохлари бунинг оксидир.

ШОДЛИК (ШОДИЙ) – Тушдаги шодлик ғам ва андуҳ бўлади.

Агар тушда бир кишининг шодлигини кўрса, ишларининг охири саодатли бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳар ким ўзини шодон кўрса, ажали яқин қолганига далилдир.

Аллоҳ таъоло айтади: «Токи уларга берилган нарса (нозу неъмат)лар билан шоду хуррам бўлиб турганларида, уларни бирдан забт этдик. Бас, улар (энди) ноумиддирлар...» (Анъом сураси, 44-оят).

ШОДРАВОН⁷⁵ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шодравон кишининг динига далилдир. Агар шодравонни унинг учун ёйганларини ва у ўзиники эканини кўрса, унинг миқдорида ҳаёт кечиради ва умри узоқ бўлади. Агар шодравонни бегона жойга ёйилганини ва бу жой кимники эканини билмаса, аҳволнинг ўзгариши ва ғурбатда ўлишига далилдир. Агар шодравонни сотиб юборганини ёки совға қилганини кўрса, унга етadиган хатарга далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, агар тушда шодравон ёйиб қўйилганини кўрса, умрининг узинлигига далил бўлади, у қанча катта бўлса, таъбири шунча яхшироқ бўлади.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушда шодравоннинг эски ва йиртилганини кўрса, тирикчилик унга оғир бўлишига далилдир. Агар уни қизил эканини кўрса, ишратта, агар қора ёки кўк рангда эканини кўрса, ғаму андуҳга далилдир. Агар сариқ эканини кўрса, беморликка, агар оқ эканини кўрса, ҳалол ризққа далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шодравон тўрт нарсани билдиради: узоқ умрни; манфаатни; ҳалол ризқни; маишатни.

ШУКР АЙТИШ (ШУКР ГУЗОРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Худога шукр айтганини кўрса, динининг дурстлигига, кувватга, обрўга, молга, икки жаҳон саодатига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Яна Раббингиз эълон қилган (бу сўзлар)ни эслангиз: «Қасамки, агар (берган) неъматларимга шукр қилсангизлар, албатта, (уларни янада) зиёда қилурман...»** (Иброҳим сураси, 7-оят).

«ШУЪАРО» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Шуъаро» сурасини ўқиётганини кўрса, Ҳақ таъоло паноҳида бўлишига далилдир.

ШЎНҒИШ (ҒАВС ҚАРДАН) – Агар тушида денгизга шўнғиганини ва ундан марварид олиб чиққанини кўрса, унинг миқдорича илм ва дониш ҳосил қилишига ёки султоннинг молидан унга бироз нарса тегишига далилдир. Агар денгизга шўнғиганини ва ҳеч нарса олиб чиқмаганини кўрса, илм ўрганишга машғул бўлишга, бироқ фойда топмаслигига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушида денгиздан гавҳар олиб чиққанини кўрса, олим ва доно бўлишига ва подшоҳдан фойда топишига далилдир.

ШЎРВА (ШЎРБО) – Агар тушида қўй гўшти билан пиширилган таъми ширин шўрвани кўрса, фойдани билдиради. Агар аксинча эканини кўрса, таъбири ҳам аксинча бўлади.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушдаги шўрва юмшоқ гўшт билан ширин қилиб пиширилган бўлса, фойдага далилдир. Агар қаттиқ гўшт билан пиширилган бўлса, наму андуҳга далилдир.

«САЖДА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Сажда» сурасини ўқиётганини кўрса, охират азобидан қутилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича ҳам шу таъбирга эга.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, умри узоқ бўлади.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Э» БОБИ

ЭГАР (ПОЛОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги эгар хотинни билдиради. Агар эгарга эга бўлганини ёки бирор кимсадан пулга сотиб олганини кўрса, хотин олиши ёки канизак сотиб олишини билдиради. Агар орқасида эгар борлигини кўрса, хотинга бўйсунувчи ва фармонбардор бўлишига далилдир. Агар эгари йўқолганини кўрса, хотинидан жудо бўлиши ёки талоқ қилишига далилдир. Агар эгари синиб қолганини кўрса, хотини ўлади ёки бемор бўлади. Агар эгарининг тилла ёки кумуш билан зийнат берилганини кўрса, хотини худбин ва такаббур бўлишини билдиради. Агар эгарининг қора эканини ва ҳеч қандай зийнати йўқ эканини кўрса, хотини порсо ва диндор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар ҳар ким тушида покиза ва янги эгарга эга бўлганини кўрса, солиҳа ва мастура аёлга уйланишини ва ундан хайру манфаат кўришини билдиради. Агар қўпол ва кир эгарга эга бўлганини кўрса, урушқоқ ва қулоқ солмайдиган хотин олишини ва ундан зарарлар кўришини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги эгар етти нарсага далилдир: улуғликка; иззатга; мартабага; раёсатга; юксакликка; яқинликка; улуғ одамга етишишга.

Тушдаги эгар ясовчи даллол аёл бўлиб, даллоллик унинг ишидир. Валлоҳу аълам би-с-саваб.

ЭГАР (ЗИН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги эгар, агар улов устида бўлмаса, аёлни билдиради. Агар улов устида бўлса, унинг чиройли ва хунук эканлиги эгар соҳибига таъбир қилинади. Агар тушида эгар сотиб олганини ёки биров унга бер-

ганини кўрса, канизак сотиб олиши ёки хотин олиши ҳамда кўп молга эга бўлишини, эҳтимолки, меросга эга бўлишига далил бўлади. Агар эгари синиб қолганини кўрса, хотини ўлади ёки бемор бўлади. Агар эгарининг тилла ёки кумуш билан зийнат берилганини кўрса, хотини худбин ва такаббур бўлишини билдиради. Агар эгарининг қора эканини ва ҳеч қандай зийнати йўқ эканини кўрса, хотини порсо ва диндор бўлишига далилдир.

Тушдаги эгар ясовчи даллол аёл бўлиб, даллоллик унинг ишидир. Валлоҳу аълам би-с-савоб.

ЭГОВ (МИБРАД) – Мибрад – бу эговдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида эгови борлигини ва у билан зангни кетказаетганини кўрса, мушқил ишлари енгил бўлишига далилдир. Хусусан, темир ўзиники эканини билса. Агар тушида тоза ва силиқ темирни бирор нарсага ураётганини кўрса, зарар ва зиён етказадиган бир иш қилишига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушдаги эгов юмшоқ ва мулойим сўздир. Тушида эгови сингани ёки йўқолганини кўрса, бирор иш қилиши ва бу иш унинг қўли билан ислоҳга келишмаслигига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида уйдаги асбобларни эгов билан тозалаётганини кўрса, ундан бирор нарса уй ходимига етишига ёки унинг ходими у туфайли машғулотдан озод бўлишига далилдир.

ЭКИНЗОР (КИШТАЗОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги таниш экинзор таниш жойда бўлса ва уни ўз вақтида кўрса, одамларнинг фарзандларига далил бўлади. Тушида ҳосилни ўриб олаётганини кўрса, одамлар жангда қирилишини билдиради.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, ўзини таниш экинзорда кўрса, дини ва дунёси учун яхши бўладиган амалларни қилишига далилдир. Агар экин экиб, йиғиб олганини ва хирмонга қўйганини кўрса, умид қилган нарсасига етишини билдиради. Тушида экинзор ичида кетаётганини кўрса, ғозийлар билан ғазога боришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги экинзор жанр ва хусуматга далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушида экинзор ичида кетаётганини, экинлар ҳамон яшил экани-

га қарамай, ўриб олаётганини кўрса, жанг майдони ичига киришига далилдир. Агар экинзорга ўт тушиб, барчаси куйиб кетганини кўрса, ўша диёрда очарчилик юз беришига далилдир. Тушида ўз экинзорига сув бераётганини кўрса, дунё ва охиратга фойда берадиган бир иш қилишига далилдир. Тушида қаердан-дир олов келиб, экинини куйдириб юборганини кўрса, подшоҳдан зиён етишига далилдир. Тушида экинзорини катта дарё уриб кетганини кўрса, ўша диёрда очлик юз беришига далилдир. Тушида буғдой бошоқлари ва донлари ерга тўкилиб кетганини кўрса, экин соҳибига зиён етишини билдиради. Агар бу экинзор кимники эканини билмаса, унда зарар туш кўрувчига етишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: **«Хотинларингиз зироатгоҳингиздир. Бас, зироатгоҳингизга хоҳлаган жиҳатингиздан келаверингиз ва ўзингиз учун (савобли ишларни) тақдим этингиз...»** (Бақара сураси, 223-оят). Агар экинзорни ўз вақтида кўм-кўк эканини кўрса, ўша диёрда неъмат фаровон бўлишига далилдир. Агар бу ер ўз мулки эканини кўрса, ҳожатлари раво бўлишига далилдир. Агар тушида экинни ўз вақтида ўриб олиб, бошоқларни ўз уйига олиб келганини кўрса, мусибатга далил бўлади.

Жаъфар ,Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда экин экиш ва етилган бошоқларни ўз вақтида йиғиб олиш яхшиликка ва фойдага далил бўлади. Етилмаган, кўм-кўк бошоқни йиғиш беморликка далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида экинни ўз вақтида йиғиб олиш Худойи таъоло амрини бажо келтиришга, тавфиқ топишига ва камбағалларга хайрия қилишга далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«...Ҳосил йиғиш кунда (муҳтожларга) ҳаққини (ушри ва хирожини) беринглар ва исроф қилмангизлар...»** (Анъом сураси, 141-оят).

ЭКИН ЭКИШ, ЗИРОАТ (КИШТУ ЗАРЪ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги экин экиш ва зироат Аллоҳ таъолога таваккул қилишни, ҳалол ризқ пайида бўлишни билдиради ҳамда фозил ва яхшиликни кўзловчи кишини ҳам билдиради. Тушида экин экиш учун ерни афдарганини кўрса, хайрия ва садақа қилишига далилдир.

Таъбир санъати устодларининг айтишларича, тушида зиро-

атчилик билан шуғулланаётганларини кўрса, бемор бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ерни ағдариб, дон сепганини, сўнг қайта териб олганини кўрса, улуғлик, иззат ва неъмат топишига далилдир. Тушида экин экканини ва ундан чиққан ҳосилдан еганини кўрса, айтилгандан ҳам яхшироқ бўлади. Агар экин экканини, бироқ ҳеч нарса ҳосил бўлмаганини, энди нима қилиш кераклигини билмаётган бўлса, ғаму андуҳга далил бўлади. Агар тушида буғдой экканини кўрса, подшоҳдан яхшилик етишига далилдир. Агар арпа экканини кўрса, кўп мол ҳосил қилишига далилдир. Агар тарик экканини кўрса, озроқ мол ҳосил қилишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида ўз ерида уруғ сепганини кўрса, хотин олиши ва ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар бир савдогар одам ўз ерини экилмаган ҳолда кўрса, зиён кўришига ёки биров билан душманлашувига далилдир. Агар тушида нотаниш бир ерни ағдарганини ва ўша ерга уруғ сепганини кўрса, садақа ва хайрия қилишига рағбатли эканига далилдир. Ўзига қарашли ерда экин борлигини кўрса, неъмат фаровон бўлишига далилдир. Тушида ўз ерига буғдой ёки арпа ёхуд дарахт экканини кўрса, иззат ва обрў топишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги зироатчилик беш нарсани билдиради: ҳалол ризқ қидиришни; хайру манфатни; беморликни; иззат ва улуғликни; маишатни.

ЭЛАК (ОРДБИЗ) – Кирмонийнинг айтишича, элак ўз дўстлари ва қариндошлари орасида юрувчи эркак кишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги элак сурбет аёл ёки ходимага далилдир. Тушида катта ва янги элак олган бўлса ёки кимдир унга берган бўлса, юқорида айтилган сифатдаги аёлга ёки ходима унга хизматкор ёки дўст бўлишига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, элак унинг хизматида бўлувчи ва унга дўст бўлиб қолувчи яхши кишига далолат қилади.

Имоми Жаъфар Содиқ айтадики, тушдаги элак тўрт нарса билдиради: яхши одамни; шилқим аёлни; ходимни; арзимас фойдани.

ЭМАН (ДУБ) ДАРАХТИ (ДАРАХТИ БАЛУТ) – Ибн Сириқ (р.а.)-нинг айтишича, тушдаги эман дарахти ризқу рўз бўлади. Бу ризқу рўз эман мевасининг оз-қўплигига боғлиқ. Агар уйда эман меваларининг тўпланганини кўрса, шу йили молу неъматчи кўп топишига далилдир. Агар эман ёнғоқларини бошқа бировнинг уйида кўрса, одамлар унга омонат нарсаларини қўйишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушдаги эман мевалари уч нарсани билдиради: ҳалол ризқни; манфаатни; ёқимли маишатни.

ЭСКИ КИЙИМ (ХИРҚА) – Хирқа – бу кўҳна либосдир ва уни киймоқ ғаму андуҳни билдиради. Тушида хирқани танидан ечганини кўрса, ғаму андуҳ ундан узоқлашишига далилдир. Тушдаги барча янги либослар яхшиликни билдиради, фақат оёқ кийими бундан мустасно бўлиб, янгисидан эскиси яхшироқдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида хирқафурушлик қилганини кўрса, бу ёмондир. Тушида ўзини янги либосини сотганини кўрса, яхшилик бўлади. Тушдаги хирқафуруш ўзидан ёмонликни қуваётган кишини билдиради.

ЭТИК, МАХСИ, ОЁҚ КИЙИМИ (МУЗА) – Ибн Сириқ (р.а.)-нинг айтишича, тушдаги оёқ кийими агар қишда бўлса, яхшилик ва эзгуликка далилдир, ёзда эса ғам ва андуҳга далилдир.

Оёқ кийимининг таъбири ҳақида таъбирчилар орасида ихтилоф бор. Ибн Сириқ (р.а.)нинг айтишича, оёғида этик, қўлида қурол кўрса, душман у ҳақда хаёлга чўмганига далилдир. Агар этик кийган бўлса-ю, қуроли бўлмаса, ғаму андуҳга далилдир, хусусан, этик тор бўлса, шундайдир. Агар ошланган теридан қилинган этиги борлигини кўрса, хотин олишига далилдир. Тушида ошланган теридан этиги борлигини, бироқ унинг калта эканини кўрса, ғаму андуҳ етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қўй терисидан қилинган этик ёки махсиси борлигини кўрса, унинг қиймати миқдо-рида мол топишига далилдир. Тушида этиги ёки махсисининг таги тешик эканини кўрса, хотини ўлишига далилдир. Тушида оёғидан этик ёки махсини ечганини кўрса, шодлик ва хуррамлик топишига далилдир, агар қамоқда бўлса, озод бўлади. Агар

этиги ёки махсиси куйганини кўрса, хотини ўлишига далилдир. Тушида оёқ кийимининг йўқолиб қолганини кўрса, молининг нуқсон топишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.)нинг айтишича, тушида оёқ кийими уйда йўқолиб қолганини кўрса, хотинига талоқ беришини билдиради. Тушида оёқ кийимини бировга берганини ёки сотиб юборганини кўрса, хотини ўлишига далилдир. Тушида этиги ёки махсисини йиртиб юборганларини кўрса, хотинининг ўлишига далилдир. Тушида этик ёки махсисини ўғирлаб кетганларини кўрса, ёшлар унинг аёлига қасд қилишларига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оёқ кийими юмшоқ бўлса ва озор бермаса, етти нарсага далилдир: хотинга; ходимга; канизакка; қувватга; айшга; зафар топишга; фойда топишига.

ЭЧКИ (БЎЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда эчки улуғ бир кишини билдиради. Мода эчки эса аёлни билдиради. Агар нотаниш эчкини ўлдирганини кўрса, улуғ бир кишининг галаба қазонишини англатади. Агар эчкининг пўстини шилиб олганини кўрса, кўп молни қўлга киритишга ва рамлаб қўйишига далилдир. Агар унинг гўштидан истеъмол қилаётганини кўрса, молни қўлга киритишга далилдир. Агар эчкини минганини ва ҳар томонга юргизаётганини кўрса, бир улуғ кишига ҳийла ва найранг кўрсатади ва ўша кишининг хоҳлаган йўлига юргизишига далилдир. Агар эчки орқасидан келиб, уни йиқитиб юборганини кўрса, у кишининг иззат-обрўсининг тўкилишига далилдир. Эчкининг ҳар бир шохини синдириб юборганини кўрса, бировни амалдан қайтаришини билдиради. Агар эчки шохларининг узун ва мустаҳкам эканлигини ёки ортиқча бўлиб қолганини кўрса, унинг амали улуғ ва маҳкам бўлишига, бошқалар устидан зафар қазонишига далилдир. Агар эчкининг соқоли кўпайиб қолганини кўрса, молининг зиёда бўлишига далилдир. Агар юнгини олганини кўрса, юнгининг оз-кўплигига қараб, ўз фарзандидан молга эга бўлишини билдиради. Агар мода эчкини қўлга киритса ёки биров унга ҳадя қилганини кўрса, хотин олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, эчкини соғиб, ичаётганини кўрса, бирорта аёлдан мол топишига далилдир. Агар мода эчки-

ни сўйса ва унинг гўштидан еса, ўша хотиндан ҳожатлари раво бўлишини билдиради. Агар мода эчкини гўшт учун сўймаганини кўрса, бир аёлни никоҳига олиши, бироқ ундан фойда кўрмаслигини билдиради. Агар мода эчкининг ўз уйидан чиқиб кетаётганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир. Агар эчкилар подаси уйда борлигини кўрса ёки ўз мулки бўлмиш бошқа жойга ҳайдаб бораётганини кўрса, шу эчкилар миқдорига мувофиқ молу неъмат ҳамда давлатини қўлга киритишига далил бўлади. Агар эчки ҳамда қўйларни подасини далада ўтлатиб юрганини ва қаерга хоҳласа ўша ерга олиб бораётганини кўрса, Араб ёки Ажам вилоятларнинг бирига ҳоким бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар мода эчкининг гўштидан истеъмол қилаётганини кўрса, касал бўлиши, бироқ тезда шифо топишини билдиради. Эчкининг териси, юнги ва сути тушда хайру баракани билдиради.

Агар эчки боласини унга берганларини ёки топиб олганини ёки сотиб олганини кўрса, уйда муборак фарзанд туғилишига далилдир. Агар эчкининг боласини сўйганини кўрса, фарзанди халок бўлишини билдиради. Агар эчки боласининг гўштидан еганини кўрса, фарзандининг молидан унга етишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги эчки лашкарнинг илғор қисмини билдиради. Агар бир киши эчки топиб олса ва унга минса, лашкарнинг аввалги қисмида бўлишига далилдир. Агар бу тушни кўрувчи оддий одам бўлса, лашкарнинг илғор қисми билан учрашувини билдиради ва куч-қувват эгаси бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.) ҳикоя қиладилар: «Мен пайғамбардан эшитдимки, улар шундай дедилар: «Ҳар ким тушида эчки сотиб олса ва уйига олиб келса, ундан қирқта дарвиш узоқлашади».

Тушдаги эчкифуруш эркак ва аёлларни жам қиладиган эркакдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда мода эчкини кўрмоқ ва унинг гўштидан емоқ мол йиғмоққа далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, мода эчкини кўрмоқ ва гўштидан емоқ агар унинг таъми ширин бўлса, хайру манфаат бўлиб, яхшиликка далилдир. Агар таъми нохуш бўлса, ғаму андуҳга сабабдир.

ЭШАК (ХАР) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушда эшакни кўрмоқ бахт ва улуғлик бўлади. Эшақдаги яхшилик ва ёмонлик

туш кўрувчига қайтувчидир. Агар тушида эшак ўз мулки бўлганини ёки уйга кириб келганини, эшакни ушлаб, боғлаб қўйганини кўрса, унинг учун яхшиликлар эшиги очилишига ва ғамлардан қутулишига далилдир. Агар тушида кўп эшакларни кўрса, молу неъматининг зиёда бўлишига далилдир. Тушдаги энг яхши эшак туш кўрувчига итоатда бўлган эшакдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида қора эшакка ўтирганини кўрса, раҳбарлик ва улуғлик топишига, яшил рангли эшакка ўтирганини кўрса, обид ва зоҳид кишига айланишига, қизил рангли эшакка ўтирганини туш кўрса, айшу ишратга далилдир. Агар сариқ рангли эшакка ўтирганини кўрса, бемор бўлишини билдиради. Агар ҳомиладор мода эшакка ўтирганини туш кўрса, хайру хуррамликка етишини билдиради. Тушида эшак гўштидан тановул қилаётганини кўрса, тижорат орқали мол топишини билдиради. Агар ўз эшагини сўйиб, гўштидан тановул қилаётганини туш кўрса, ўз молини сарф қилишига далилдир. Агар тушида эшакка ўтирганини кўрса ва эшак уни кўтаролмай ўлиб қолса, туш соҳибининг тез орада вафот қилишини билдиради. Эшакдан йиқилиб тушганини туш кўрса, камбағаллик ва ночорликка тушишини билдиради. Тушида бошқа одамга қарашли бўлган эшакдан йиқилиб тушганини кўрса, бирор кимсани зарар ва зиён кўришини билдиради. Эшакдан тушганини ва эшакка бирор одамнинг минганини туш кўрса, ўз молини нафақа қилишига далилдир. Агар тушида бирор ишни амалга ошириш учун эшакдан тушганини кўрса, қидираётган иши ва ҳожати тез кунда раво бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида эшак сутидан ичаётганини кўрса, бемор бўлиши ва тезда шифо топишига далилдир. Агар эшак сотиб олганини ва унинг баҳосини қанча эканини билмаганини туш кўрса, бир улуғ одамга қаттиқ гапирishi сабабли ором топишига далилдир. Агар бир кўзли эшаги борлигини ёки кўзи заиф эканлигини туш кўрса, қийинчилик билан ҳаёт кечиришини билдиради. Агар эшаги борлигини, бироқ эшакнинг иккала кўзи ҳам йўқ эканлигини туш кўрса, топган моли йўқ бўлишига далилдир. Агар эшагининг оёқ ва қўллари кўп эканини ёки узун эканини туш кўрса, унинг тобелари кўпайишига далилдир. Агар эшаги ўлиб қолганлигини, бошқа эшакка минганини ёки эшагини сотиб, бошқа олганини туш кўрса, унинг

маишати бир ҳолдан иккинчи ҳолга ўзгариб туришини билдиради. Тушида эшаги туя бўлиб қолганини кўрса, унинг маишати султон орқали бўлиши, лекин зулм билан бўлишига далилдор. Агар эшаги қўй бўлиб қолганлигини туш кўрса, ҳалол мол топишига далилдор. Агар эшаги қандайдир қушга айланиб қолганлигини туш кўрса, маишати ўша қушга мансуб бўлган бирор нарсадан бўлишига далилдор. Агар эшагини ўғри уриб кетганини туш кўрса, хотини бузуқчиликка йўл қўйганини ва бу хотиндан ажралиб кетишини билдиради. Агар эшагининг кучли ва қувватли эканини туш кўрса, дунё касбу кори унинг учун осон кечишини билдиради, агар бунинг аксини кўрса, дунё касбу кори унга қийин бўлишига далилдор. Агар тушида эшакка юк ортганини ва юкнинг устига ўтириб олганини кўрса, бой бўлишига далилдор. Агар эшак билан жимоъ қилаётганини кўрса, муродига етишишига далилдор. Тушида эшакни орқасига кўтариб олиб, сувдан ўтқазиб қўйганини кўрса, кучли ва қувватли бўлиши, бахту иқбол топишига далилдор. Агар эшакнинг ҳанграётганини туш кўрса, бу яхшилик белгиси эмас. Аллоҳ таъоло айтади: «(Юрганнингда) ўртаҳол юргин ва овозингни паст қилгин. Чунки, овозларнинг энг ёқимсиз эшаклар овозидир» (Луқмон сураси, 19-оят).

Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким эшакка ўтирганини, эшак эса бонг ураётганини туш кўрса, аёли бадфеъл эканига далилдор. Агар тушида эшаги борлигини ва бу эшагини бошқа эшакка алишганини ва бу эшак ўз эшагидан ёмонроқ эканини кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далилдор, борди-ю алишган эшаги ўз эшагидан яхшироқ бўлса, аҳволи яхши бўлиши ва моли кўпайишига далилдор. Агар эшагини от ёки туяга алишганини туш кўрса, подшоҳдан молу манфаат топишини билдиради. Агар эшагини бирорта қуш билан алишганини туш кўрса, ўша қўшнинг қадри ва қийматига яраша бирор нарсага эришувига далилдор.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида эшакни кўрмоқ, ўнта нарсани билдиради: вақтни; давлатни; раҳбарликни; раёсатни; молни; хотин ёки канизакни; шодликни; иқболни; улуғворликни; мартабани.

ЭШИК (ДАР) – Тушдаги эшик аёлдор. Тушида таниш ёки нотаниш ерда унинг учун дарвозаларни очиб қўйганларини, дар-

возалар кўча томон қараганини кўрса, қўлидаги молини харж қилишига далилдир. Тушида бир сарой дарвозаси унга очилганини кўрса, подшоҳдан мол топиши ва аёлга ундан нафақа қилишига далилдир. Тушида ҳовлисининг дарвозаси синганини кўрса, мусибат ва катта машаққат юз беришига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кўча эшигини ўрнидан чиқариб, олиб кетганларини, ҳеч ким уни қаёққа олиб кетганларини билмаса, уй эгасига мусибат ва меҳнат юз беришини билдиради. Тушида эшиги кичик эканини кўрса, аёлига офат етишини билдиради. Тушида кўча эшигининг нақадар катта эканини ва ҳеч бир эшик бу даражада катта эмаслигини кўрса, бир итоатсиз қавм унинг ҳовлисига зўрлик билан келиши ва хусуматли мусибат юз беришига далилдир. Тушида ҳовли дарвозасининг ҳалқасини қоққанларини, агар қоқилганига жавоб берилганини кўрса, унинг дуоси қабул бўлганига далилдир, бойлик топиш эҳтимоли ҳам бор. Тушида ҳалқа қоққанларини, тезда ҳовли эшигини очганларини кўрса, албатта Худойи таъоло унинг дуосини ижобат қилиши ва душман устидан зафар топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида янги эшикни маҳкам ёпганини ва қулф осганини кўрса, хотини ўлиши ёки унга талоқ беришига далилдир. Тушида хонаси учун янги эшик ўрнатишни дурадгорга буюрганини кўрса, ёш канизак сотиб олишига далилдир. Тушида уй эшигининг қулфи йўқлигини кўрса, бева хотин олишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида йиртқич ва ёввойи ҳайвонлар эшиги олдида сакраётганларини ва қичқираётганларини кўрса, ёш йигитлар унинг аёлиги қасд қилишларига далилдир.

Тушида осмон эшикларининг очилганини кўрса, шу диёр аҳлига яхшиликлар эшиги очилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги эшик уч нарсани билдиради, сарой эгасини; аёлни; ходимни.

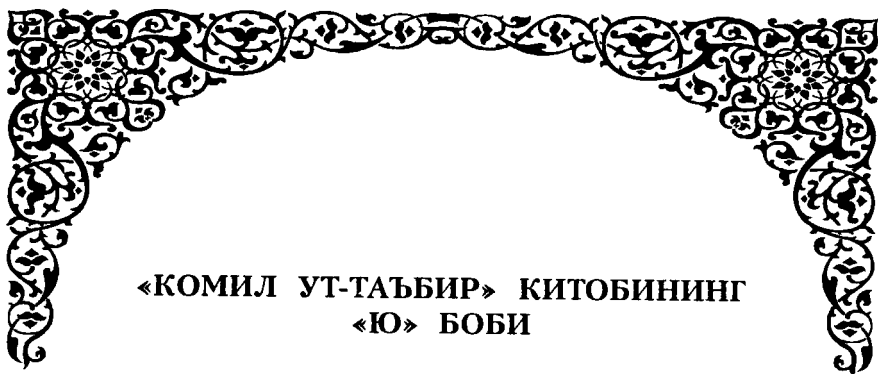
ЭШМОҚ (ТОБ ДОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида арқон ёки ип эшаётганини кўрса, сафарга боришини, сафари эса арқон ва ипнинг узунлигига боғлиқ бўлишини билдиради, агар узун бўлса, сафари узоқ, калта бўлса, сафари қисқа бўлишига далилдир. Агар бирор нарсани тикиш

учун ип эшаётганини кўрса, бирор ишни амалга ошириш учун қўл урушини ёки ўз жонининг роҳати учун риёзат чекишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда арқон ёки ип эшмоқ уч нарсани билдиради: сафар ва кўчишни; жон риёзатини; тўхтаб қолган ишларининг юришини.

ЭҲТИЁТ ҚИЛМОҚ (ПОС ДОШТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда эҳтиёткорлик қилмоқнинг иккита маъноси бор. Агар яхши одамларни эҳтиёт қилаётганини кўрса, икки дунёнинг хайру манфаатига далил бўлади. Агар подшоҳнинг саройида посбонлик қилаётганини кўрса, подшоҳдан хайру манфаат кўришига далилдир. Агар бу тушни савдогар кўрса, тижоратдан кўп фойда топишини билдиради. Агар яхши ва тақводор одамларни эҳтиёт қилаётганини кўрса, улардан дунёнинг яхшилиги ва фойдаларини топишига далилдир. Тушида посбонни кўрса, қадр-эътибор эгасини билдиради, ишларига раҳбарлик қилишини, одамлар эса унга ҳиммат кўзи билан боқишини англатади.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ю» БОБИ

ЮВИШ ВА ЮВИНИШ (ШЎСТАН) – Тушда бош ва танни арик, ҳовуз ёки дарё сувида ювиш ғамдан нажот ва андуҳдан халосликдир. Агар бу тушни маҳбус кўрса, озода бўлишига далилдир. Агар қарздор киши кўрса, қарздан қутилишига далилдир. Агар бемор кўрса, шифо топишига далилдир.

Иброҳим (р.а.)нинг айтишича, агар тушида бир мурда ўзини юваётганини кўрса, яқинлари ғамдан қутилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида совақ сув билан ювинаётганини кўрса, тўрт нарсани билдиради: тавбани; саломатликни; қамоқдан озода бўлишни; хавфдан омон бўлишни. Тушида иссиқ сув билан ювинаётганини кўрса, андуҳ ва беморликка далилдир.

Тушида қўла ва юзни ювиш саккиз нарсани билдиради: мақсад ҳосилини; беморликдан шифо топишни; қамоқдан озода бўлишни; Ҳаж қилишни; ғамдан қутилишни; дин поклигини; хавфдан омонликни; ҳожатларнинг раво бўлишини.

ЮГАН (ЛУГОМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида югани синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, иззат ва обрўйига нуқсон етишига далилдир. Тушида худди отларнинг бошига юган солингани каби ўз бошида ҳам юган борлигини кўрса, рўза тутиши ва гуноҳдан тавба қилишини билдиради. Алий розияллоҳу анҳунинг айтишича, ҳар ким нобакор ва ярамас бўлса, оғзига юган солинади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда қўла оғзига солинган юган яхши бўлади, у доимо хожасининг фармонида бўлишини билдиради. Озода киши бошига солинган юган яхши бўлмайди. Айтишларича, юган кўрган киши адабли ва хар нарсадан огоҳ кишидир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги юган уч нар-сани билдиради: шараф ва улуғликни; рўза тутишни; адаб ва огоҳликни.

Тушдаги юганфуруш вилоят ишларининг тадбирини кўрув-чи кишидир.

ЮГУРМОҚ (ДАВИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида югураётганини ёки хачирни чоптираётганини кўрса, сафарга боришини, югуриш ёки югуртириш қанчалик тез бўл-са, сафар шунчалик узоқ бўлишини билдиради. Тушида эгар-ланган хачирга минганини ва чоптираётганини кўрса, аёли бил-лан сафарга чиқишини ва мол топишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида чопишда бир-овдан ўзиб кетганини кўрса, ўша одамдан ҳаром йўл билан мол тортиб олишини билдиради. Чопишдан чарчаганини ва дам олганини туш кўрса, мол-дунёни тарк қилишини ва қаноат бил-лан яшашини билдиради.

ЮЗ (РҲЎЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ўз юзини аслига қараганда чиройлироқ ҳолда кўрса, унинг шарафи ва эътибори зиёда бўлишини билдиради. Юзини нохуш ва хунук ҳолда кўрса, обрўйи кам бўлишига далилдир. Тушида юзини қизил ва соф ҳолда кўрса, одамлар орасида ёруғ юзли бўлишини билдиради. Тушида юзини сариқ ёки қора эканини кўрса, бунинг аксидир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ёноқларини қизил ва тоза ҳолда кўрса, машҳур бўлишига далилдир. Тушида ёноқларининг оқариб қолганини кўрса, динининг бақувват бўлишига далил-дир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Аммо одамларики, юзлари оқарур, улар Аллоҳ раҳматида бўлурлар ва ул раҳматда хамиша қолур-лар»** (Оли Имрон сураси, 107-оят).

Тушида ёноқларини сарғайган ҳолда кўрса, бемор бўлиши-ни билдиради. Ёноқлари қора эканини кўрса, халқ орасида рас-во бўлишига далилдир. Тушида юзи қора ҳамда оқ либослар кийганини кўрса, оиласида қиз туғилишини билдиради.

Тушида юзи қорага бўялганини кўрса, мушрик бўлишига далилдир. Тушида юзи қон билан бўялганини ёки юзидан зар-доб оқиб тушаётганини, бироқ ҳеч қандай жароҳат йўқлигини кўрса, молига зиён етишини билдиради. Тушида юзи қийшайиб

қолганини кўрса, аҳволининг ёмон бўлишига далилдир. Тушида юзида хол борлигини кўрса, қарздор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида юзини ойнада ёки сувда чиройли ҳолда кўрса ёки кимдир унга юзининг чиройли эканини айтганини кўрса, ишлари яхши бўлишини билдиради. Бордию хунук эканини кўрса, таъбири аксинчадир. Тушида юзини қизил кўрса, биров билан тортишиб қолишини ва ғазабини ичига этишини билдиради. Тушида юзини оқ ва равшан кўрса, тоат тавфиқини топишини билдиради. Юзини қора ҳолда кўрса, ғаму андуҳ ҳамда кофир бўлиш хавфи борлигини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Қайси бирларига қиз (кўргани ҳақида) хушxabар берилса, ғазаби келиб, юзлари қорайиб кетар**» (Наҳл сураси, 58-оят).

Тушида юзида жароҳати борлигини кўрса, унинг миқдори-ча, ғаму андуҳ тортишини билдиради. Тушида юзини тирналганини кўрса, ишларида ва оила аҳволида нуқсон юз беришига далилдир. Тушида ўзида иккита юз борлигини кўрса, мунофиқ эканига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) тушда юзни кўриш саккиз нарсани билдиради: иззат ва улугликни; хорлик ва ҳақоратни; ишларнинг батартиб бўлишини; дину диёнатни; андуҳ ва расволикни; қарзни; яхшиликни; тоатдан тавфиқ топишни.

ЮЗ ФАЛАЖИ (ЛАҚВА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида лақва иллати туфайли юзнинг қийшайиб қолганини кўрса, одамлар олдида ҳақир ва хор бўлишига далилдир. Агар юзи тоза ва яхши бўлганини кўрса, одамлар олдида азиз ва муҳтарам бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги лақва одамлар орасида мунофиқона сўз айтувчи кишини билдиради. Тушида лақва бўлиб қолганини кўрса, динида нуқсон борлигини ошқо-ра бўлишига далилдир.

ЮЗ ВА ҚЎЛИНИ ЮВМОҚ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида юз ва қўлини тоза сув билан ювганини кўрса, қидирган ишини тўлиғича топиши ва муроиди ҳосил бўлишига далилдир. Агар ифлос сув билан юзини ювганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қўл ва юзини ювга-

нини кўрса, ўз дўстларига ёрдам беришига ва мақсади ҳосил бўлишига далилдир.

ЮК КЎТАРМОҚ (БОР КАШИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айгишича, тушида орқасида енгил юк борлигини кўрса, ўша юкнинг миқдорига мувофиқ фойда топишига далилдир. Агар орқасида оғир юк борлигини кўрса, кўп гуноҳ ва маъсият ишларни қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар елкасида юк борлигини кўрса ва бу юк кимники эканини билмаса, шу юк миқдорича ё манфаат топади ёки зарар топишига далолат қилади. Агар юк ўз мулки бўлмаса, унинг яхши ёки ёмонлиги туш эгасига қайтгувчидир.

ЮК ТАШУВЧИ (ҲАММОЛ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳаммол иззат ҳамда хатар соҳибидир. Агар орқасида енгил юк борлигини ва у ўз мулки эканини кўрса, шу юк миқдорга мувофиқ роҳат, яхшилик ва фойда топишига далилдир. Агар орқасида юк борлигини ва бу юкдан азият кечаётганини кўрса, гуноҳкор ва осий бўлишига далилдир.

Жобир Маррибий айтадики, тушда ҳақ олмасдан бировлар учун ҳаммоллик қилаётганини кўрса, халққа хайру эҳсон кўрса-тишига далилдир. Агар ҳаммоллик қилаётганини ва эвазига ҳақ олаётганини кўрса, таъбири қайғу ва ғам бўлади.

ЮДУЗЛАР (СИТОРАГОН) – Дониёл алайҳиссаломнинг айтишларича, тушдаги юдузлар улуғларни ва амирларни билдиради. Кўёш подшоҳга, ой вазирларга далилдир.

Тушида Зухал юдузини кўрса, деҳқонлар билан шуғулланиши ва уларга молу неъмат етқазishiга далилдир, бироқ у пасткаш, бахил, маккор ва алдоқчи бўлади.

Тушида Мушгарий юдузини кўрса, унинг тақводор, солиҳ ва яхшиликлар қилувчи кишига иши тушишига далилдир, бундай киши адолатли, инсофли ва парҳезгар бўлади.

Агар тушида Миррих юдузини кўрса, унинг қонхўр ва бадфеъл лашкарбошига иши тушишига далилдир.

Тушида Зухра юдузини кўрса, унинг ходимлар, хотинлар ва улуғвор аёллар билан боғлиқ бўлишига, улардан яхшилик ва роҳат топишига далилдир.

Уторуд юлдузини кўрса, олимлар, донолар ва ҳақимлар билан алоқаси бўлиши ва улардан фойдалар топишига далилдир.

Агар юлдузлардан бири у билан сўзлашганини кўрса, қадр ва обрў топишига далилдир.

Агар равшан бир юлдузнинг ерга тушганини ва ёруғи йўқ бўлганини кўрса, ўша диёрнинг улуғ бир олими ҳалок бўлишига далилдир. Ёрқин юлдузлар олимларни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «...Юлдузлар билан эса улар йўл топурақ» (Наҳл сураси, 16-оят).

Агар юлдузларнинг силкинаётганини кўрса, подшоҳлар ва улуғлар орасида фитна ва ғавво юз беришига далилдир. Агар осмондаги бир юлдуз бошига қўнганини кўрса, ўша юлдузнинг нурига яраша подшоҳдан молу неъмат топишига далилдир. Агар юлдузни қўли билан олганини кўрса, фарзанд туғилиши ва бу фарзанд подшоҳнинг яқини бўлишига далилдир. Агар уйи ичида юлдузни кўрса, фарзандлари кўп бўлишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар юлдузларнинг тарқалиб ва сочилиб кетганини кўрса, подшоҳлар тарқаб кетиши ва ишларининг ёмон бўлишига далилдир. Агар бахтли (саъд) юлдузларнинг ўзаро йиғилганини ва уларнинг яхши ҳолатда эканликларини кўрса, подшоҳларнинг ишлари яхши ва ёқимли бўлишига далилдир. Агар юлдузларни еб юбораётганини кўрса, подшоҳдан манфаат топишига далилдир. Агар туш эгаси юлдузларнинг уйдан чиқиб кетаётганини кўрса, фарзандлари подшоҳнинг яқинлари бўлишига далилдир. Агар юлдузлар унга муте ва фармонбардор эканини кўрса, подшоҳлик топишига далилдир. Агар юлдузлар билан яхши сўзлашаётганини кўрса, подшоҳ одил ва адолатпарвар бўлишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, подшоҳ золим ва ситамгар бўлишини билдиради. Агар юлдузларнинг ўзаро жанг қилаётганларини кўрса, ўша диёрда жангу жадал бўлишига далилдир. Агар юлдузларни олиб, енгига солаётганини кўрса, мол ҳосил қилишига далилдир.

Жобирнинг айтишича, юлдузлардан биттаси унинг қаршида ошифта ва ҳайрон эканини ва кучоғига тушганини кўрса, унинг оиласида азиз ва қадрли бир фарзанд туғилишига далилдир. Агар бахт юлдузи (ситораи толиъ) ўз манзилида эканини кўрса, насли зиёда бўлишига далилдир. Агар юлдузни ўпаётга-

нини кўрса, подшоҳ лашкаридаги бир улуғ одамга хизмат қилишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, йўлчи юлдузларни кўриш хайрият, улуғлик ва фойдага далилдир. Одамлар топинадиган юлдузларни кўриш ёмонлик ва зарарга далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича тушдаги юлдузлар тўққиз нарсани билдиради: фақиҳ (хуқуқшуносларни); олимни; қозиларни; халифаларни; ризқни; котибларни; хазиначиларни; жангчи одамларни; шогирдларни.

Агар бир юлдузга эга бўлганини кўрса, юқорида айтилган қисмдаги одамлар устидан фармонбардор бўлишига ва бу тоифа одамлардан фойдали йўл топишига далилдир.

Айтишларича, Бағдодда бир яхши киши тушида бир ёруғ юлдузнинг ерга йиқилганини кўрибди ва таъбирчининг олдига бориб, бу воқеанинг таъбирини сўрабди. Таъбирчи унга: «Бир фозил олим ёки қози ўлади» — дебди. Ўша ҳафта Абу Ҳанифа (Имоми Аъзам) вафот қилган экан.

ЮНГ (ПАШМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида юнгни кўрмоқ қайси жиҳатдан бўлмасин, ҳалол мол ва ризқу рўз бўлади. Тўқилмаган юнг яхшироқ ва созроқдир. Агар юнгга эга бўлганини ёки биров унга берганини ёки сотиб олганини кўрса, ўша юнгнинг оз-кўплигига қараб мол ҳосил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «... ҳамда (қўйларнинг) жунларидан, (туяларнинг) юнларидан ва (эчкиларнинг) тивитларидан маълум бир вақтга қадар фойдаланиладиган жиҳоз ва матоҳлар (яратди)» (Наҳл сураси, 80-оят).

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, юнгни чиқариб ташлаганини кўрса, молини тарқатиб юборишига далилдир. Агар юнгни куйдираётганини кўрса, ўз молини сарфлаб битиришини билдиради. Агар жундан қилинган либос кийганини кўрса, хотин томонидан мол ҳосил бўлишига далилдир. Агар жундан қилинган либос ёки жундан қилинган кигизни сотиб олганини кўрса, бадавлат хотин олишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги жун кўпинча подшоҳ томонидан молга далилдир. Таъбирчиларнинг айтишича, меросни билдиради.

«ЮНУС» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Юнус» сурасини ўқиётганини кўрса, ризқи кенг бўлишига ва ишда муродига етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, золимларнинг ҳийласи, жодугарларнинг жодуси ундан йўқ бўлишига ва душман устидан галаба қазонишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, лафзи ва жумлалари яхши бўлишига далилдир.

ЮРАК (ДИЛ) – Билгинки, юрак тан шахрининг подшоҳидир, тан унинг фармони билан барқарор, юрак ақлнинг хази-насидир.

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Тушда юракни кўриш ўзига тегадиган молу давлатни жамлашдир. Юраги танидан ташқарида бўлса, яхшилик ва созликка далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Аллоҳ) ҳузурда фақат У изн берган кишиларнинг шафоати (оқлови)гина фойда берур. То қачонки, (изн берилиб) дилларидан кўрқув кетказилгач, улар (бир-бирларига): «Парвардигорингиз нима деди (изн бердими)?» – деб (савол қилишиб), «Ҳақни (айтди, шафоатга изн берди), У олий ва буюк зотдир», – деб (жавоб қилурлар)» (Сабаъ сураси, 23-оят). Юраги дилтанг бўлганини кўрса, ишларнинг оғирлашувига далилдир. Юраги шод эканини кўрса, ишлари юришига далилдир. Юрагини қўлида кўрса, бемор бўлишига далилдир. Юрагини икки қўли билан ушлаб турганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Юраги оғриётганини кўрса, моли зиёда бўлишига далил бўлади. Юрагининг кўзлари очилганини кўрса, икки дунё ишларига ҳарис ва рағбат кўрсатувчи бўлишига далилдир. Юрагидан қон оқаётганини кўрса, номақбул ишлардан қайтиши ва Худога тавба қилишига далолат қилади. Юрагидан сафро чиқаётганини кўрса, беғам бўлади. Юрагидан гавҳар чиққанини ва бу гавҳар оғиз орқали ташқарига чиққанини кўрса, диёнатсиз бўлишига далилдир. Чиққан гавҳарни ердан олса ва яна еса, динга қайта киради».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Юрагининг пора-пора бўлганини кўрса, юрагининг ҳар хил ҳою ҳаваслар билан машғул бўлишига далилдир. Юраги равшан ва мунаввар эканини кўрса, диннинг соғломлигига далилдир».

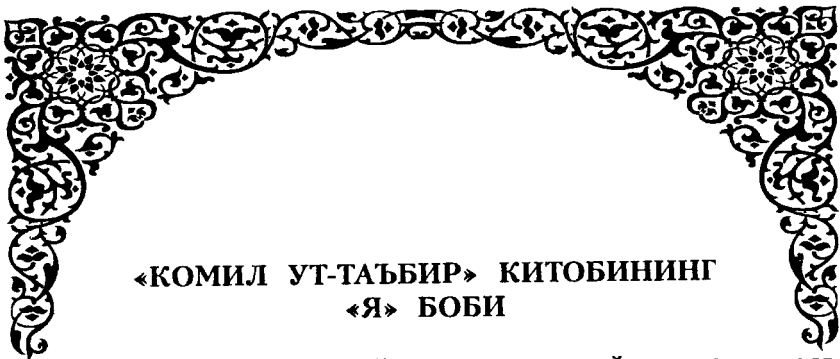
Жаъфар Содик (р.а.) айтади: «Тушдаги юрак ўн нарсага дололат қилади: молга; раҳбарликка; фарзандга; шижоатга; олижанобликка; ҳирсга; қувватга; ғалабага; шаҳватга; ўз ҳолини пинҳон тутишга».

«ЮСУФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Юсуф» сурасини ўқиётганини кўрса, кўп сафар қилиши ва мол топишига далилдор.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қийинчилик ва меҳнатдан сўнг иззат ва обрў топишига ҳамда ишлари гуллаб кетишига далилдор.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тўғри сўзли ва омонатга хиёнат қилмайдиган бўлишига далилдор.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Я» БОБИ

**ЯККА ШАҲАРЛАРНИ КЎРИШ (ШАҲРҲОЙИ МУФРАД ДИ-
ДАН)** – Агар ўзини Мадина шаҳарида кўрса, савдогарлардан манфаат топишига, Восий шаҳарида кўрса, диндор ва тақводор бўлишига, ўзини Басра шаҳарида кўрса, дунёдан баҳраманд бўлишига далилдир. Агар ўзини Куфа шаҳарида кўрса, одамлардан роҳат топишига, ўзини Мувсил шаҳарида кўрса, муроди ҳосил бўлмаслигига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида ўзини Ҳалаб шаҳарида кўрса, улуғ бир кишидан фойда топишига далилдир. Агар ўзини Дамашқ шаҳарида кўрса, ризқи кенг бўлишига далилдир. Агар ўзини Байт ул-Мақдасда кўрса, тақводор бўлиб, Ҳаж қилишига далилдир. Агар ўзини Дарбанд шаҳарида кўрса ишлари юришмаслигига далилдир. Агар ўзини Табриз шаҳарида кўрса, ғамга далил бўлади. Агар ўзини Қазвин шаҳарида кўрса, улуғ киши билан суҳбат тутишига далилдир. Агар ўзини Рай шаҳарида кўрса, қасам ичишига далилдир. Агар ўзини Нишопур шаҳарида кўрса, улуғларга етишишига далилдир. Агар ўзини Тус шаҳарида кўрса фойда топишига далилдир. Агар ўзини Кошғарда кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Агар ўзини Искандария шаҳарида кўрса, ишидан пушаймон бўлишига далилдир. Агар ўзини Шерозда кўрса, ишратга машғул бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда шаҳарларни кўриш тўрт нарсани бидиради: дину диёнатни; айш билан умр ўтказишни; ўзининг жуфти ҳалолдан фойдалар кўришни; роҳатни.

ЯЛАБ ЮТИШ (ЛАЪУҚ) – Лаъуқ – бу яламоқдир. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, яланадиган нарсанинг мазаси ширин ва хушбўй бўлса, хайру манфаатга далилдир. Агар анор, кўкнор

ва шунга ўхшашларнинг лаъуқи яланса, агар аччиқ ва нордон, ҳиди эса нохуш бўлса, зиён ва зарарга далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда таъми ширин лаъуқ хайрият ва манфаатга далил бўлади, нордони эса аксинча таъбирга эга.

ЯЛАНҒОЧЛИК (БАРАҲНАГИЙ) – Муҳаммад ибн Сирин (р.а.) айтади: «Киши ўзини тушда яланғоч ва одамлардан уялаётган ва баданини беркитиш учун кийим қидираётган ҳолда кўрса, Ҳаж талабида бўлишга белгидир. Агар туш кўрувчи покиза ва поқдомон бўлса, гуноҳлари авф этилади. Агар туш соҳиби ёмон одам бўлса, таъбири ёмонроқдир».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Киши ўзини яланғоч кўрса, ўзи мол қидирувчи бўлса, ғаму андуҳга далилдир».

Жобир Мағрибий (р.а.) айтади: «Тушда яланғочлик меҳнат ва расволикка далил бўлади».

Ҳазрати Содиқ (р.а.) айтади: «Яланғочлик тушда яхши одам учун хайрият ва созлик, ёмон одам учун расволик, беҳурматлик ва носозликдир».

ЯЛПИЗ (НАЪНОЪ) – Наъноъ – бу пудино (ялпиз)дир. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ялпиз ғаму андуҳ бўлади. Тушида ўз ерида ялпиз борлигини кўрса, ғаму андуҳга гирифтор бўлишига далилдир. Тушида ялпиз еганини кўрса, ғами янада кўпроқ бўлади. Агар ялпизни ўзгалар ерида кўрса, ер эгаси ғаму андуҳга қолади. Тушида ўз еридаги ялпизларни юлиб, улоқтириб ташлаганини кўрса, ғаму андуҳдан халос бўлишига далилдир.

ЯМАМОҚ (РУФУ ҚАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда либосни ёки бошқа нарсаларни ямаш жанг ва хусуматга далилдир. Тушида либосини ёки чочвонини ямаётганини кўрса, қариндошларидан бири билан ёки яхшилиги бўлмаган дўсти билан хусуматлашишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида либосни ямаётганини, лекин қўлидан келмаганини кўрса, аёли томонидан ғаму андишага тушишини билдиради. Тушдаги ямоқчи жанг ва хусумат қилувчи киши бўлиб, жидду жаҳд билан ўз ишини яхшилайдиган ва хусуматдан қутилиб кетади.

ЯНГИ НАРСА КҮРИШ (НАВ ДИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушдаги ҳар қандай нарса, агар у ёқимли бўлса, эзгулик ва хуррамликка далил бўлади.

ЯНТОҚШАКАР (ТАРАНГАБИН) – Тушдаги янтоқшакар ҳалол ризқни билдиради.

Агар далада янтоқшакар тўплаётганини кўрса, сафардан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар уйда кўпгина янтоқшакари борлигини кўрса, молдан тўлиғича фойда ҳосил қилишига далилдир. Агар янтоқшакар еяётганини кўрса, молини оиласига нафақа қилишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги янтоқшакар беминнат ҳалол мол бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ва соябон қилиб бердик сизларга булутни ва туширдик сизлар учун манна ва салвони, (дедик): «...Сизларга ризқ сифатида берилган пок нарсаларни енглар...»** (Бақара сураси, 57-оят). Агар кўпгина янтоқшакар борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, умид қилмаган жойидан кўпгина ризқ етишига ва ишлари тартибга тушишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги янтоқшакар, агар еса ёки кўрса, далили уч нарсагадир; молга ва миннатсиз ҳалол ризққа; маишат ва ишларнинг юришиб кетишига; дилдаги муздаога етишишга.

ЯРА (РИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида баданида яра борлигини, унда йиринг тўпланганини кўрса, йиринг миқдорича, мол тўпланишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, молига нуқсон етишини билдиради. Тушида ярасидан йиринг оқиб чиқиб, яна жойига қайтиб ўрнаётганини кўрса, молининг нуқсон топишини, оқибатда жойига келишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ярадаги йирингни сўриб олиб, истеъмол қилаётганини кўрса, ҳаром мол ейишига далилдир. Умуман, танада йиғилган йиринг йиғилган молни билдиради.

Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида баданидан йиринг оқиб чиқса, молига нуқсон етиши, йиғилса, мол йиғилишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида бошидан оёқигача яра бўлганини кўрса, ғаму андуҳни билдиради.

ЯРАШМОҚ (ОШТИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ярашганини кўрса, умри узун бўлишига далилдир. Агар ярашувда бир кишини динни бузиш сари тарғиб қилганини кўрса, уни яхши ишларга ва дин йўлига тарғиб қилишига далилдир. Агар ғазаб ҳолатида бирор кишини динни поклашга чақирганини кўрса, у кишини бузуқ ишларга ва ёмон йўлларга чақиритишига далилдир.

Имоми Жаъфар Содиқ айтадики, тушида ярашмоқ уч нарсага далил бўлади: умрининг узунлигига; куч қувватга; ёқимли эътиқод ҳосил бўлишига.

ЯСМИҚ ДОНИ (АДАС) – Таъбирчилар ясмиқ таъбири ҳақида ихтилофдадирлар. Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ясмиқ ейиш яхшидир, чунки ҳазрати Иброҳим (а.с.) ясмиқни яхши кўрадилар.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда ясмиқ ейиш ёмондир, чунки бани Исроил қавмига манна ва салвони ейиш малол келиб, Худодан пиёз, саримсоқ, ясмиқ сўраганлар.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда ясмиқ ейиш, хусусан пиширилган бўлса, аёллар томонидан етадиган мол бўлади. Агар хом бўлса зарар ва андуҳга далилдир.

ЯХШИЛИК ҚИЛМОҚ (НЕКУ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда яхшилик қилмоқ динда қувват ва улғуворликка эга бўлишига далилдир, қилган яхшилиги миқдоридан охира азобидан омонлик топади, хусусан, мўъмин ва порсо бўлса, шундай бўлади. Тушида бир одамнинг яхшилик қилганини, у эса яхшилик қилувчини хор тутганини кўрса, барча ишларда ношўқур эканига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...**Ўзаро бир-бирингизга фазл (мурувват) қилишни унутмангиз. Албатта, Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчидир**» (Бақара сураси, 237-оят). Агар ширк аҳлига яхшилик қилганини кўрса, ўз молини одамларга бериши ва улардан ўзи учун икки олам яхшиликлари ҳосил бўлишига далилдир.

ЯШИН (СОЪИҚА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, соъиқа булутдан чиқадиган оловдир. Агар тушида булутдан яшин тушса, ўша ер одамларига яшин миқдорига мувофиқ Худойи таъо-

лодан азоб етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Чақмоқлар юбориб, улар билан Ўзи хоҳлаган кимсаларни – улар Аллоҳ хусусида талашиб-тортишиб турган ҳолларида, урар...**» (Раъд сураси, 13-оят).

Демак, ўша диёр одамларига азоб даъф бўлиши учун тавба қилмоқ керак.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида осмондан олов ёмғирга ўхшаб ёғаётганини кўрса, подшоҳ томонидан амалга оширила-диган бало, фитна ва қон тўкилишига далилдир. Агар тушида яшин тушганини ва куйдирганини кўрса, подшоҳ уқубатидан ҳалок бўлишига далилдир.

ЯХШИЛИК ҚИЛМОҚ (НЕКУ КАРДАН) – Ибн Сири (р.а.)-нинг айтишича, тушда яхшилик қилмоқ динда қувват ва улф-ворликка эга бўлишига далилдир, қилган яхшилиги миқдорида охират азобидан омонлик топади, хусусан, мўъмин ва порсо бўлса, шундай бўлади. Тушида бир одамнинг яхшилик қилганини, у эса яхшилик қилувчини хор тутганани кўрса, барча ишларда ношукур эканига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**...Ўзаро бир-бирингизга фазл (мурувват) қилишни унутмангиз. Албатта, Аллоҳ қилаётган амалларингизни кўриб турувчидир**» (Бақара сураси, 237-оят). Агар ширк аҳлига яхшилик қилганини кўрса, ўз молини одамларга бериши ва улардан ўзи учун икки олам яхшиликлари ҳосил бўлишига далилдир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Ў» БОБИ

ЎЛАТ (ТОЪУН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ўлат фитна ва балоларга далилдир. Агар тушида баданида ўлат иллоти борлигини кўрса, фитна ва балога тушишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўлат жанг ҳамда қирғин бўлади.

ЎЛДИРМОҚ (КЎШТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бирор кишини бошини олмаган ҳолда ўлдирганини кўрса, бир бой одамдан хайру манфаат кўришига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишича, ўлдирувчи, ўлдирилганга зулм қилишни кўзлаганига далилдир. Тушида ўзини ўлдирганларини кўрса, умри узоқ бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир уни ўлдирганини кўрса, хайру манфаат топади. Тушида бир гуруҳ одамларни зулм билан ўлдирганларини кўрса, уларнинг умри узоқ бўлиб, подшоҳдан фойда ва яхшилик кўришларига далилдир. Агар тушида бировни зулм билан ўлдирганини кўрса, осий ва зolim бўлишига далилдир ва Ҳақ субҳонаҳу ва таъоло унга ранж бериш учун бир кишини юборади.

Агар тушида бировни ўлдирганини ва қон унинг баданидан равон бўлганини кўрса, унинг миқдорича байлик топишига далилдир. Агар ўз баданини қанча бўялганини кўрса, ўз молидан бировга бироз беришини билдиради. Агар ўз баданидан қон кетаётганини кўрса, ўлдирувчининг дини барбод бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида хачирни ёки чақувчи жониворлардан бирини ўлдирганини кўрса, душмани устидан зафар топишига далилдир ёки шу жинсга мансуб бўлган

бирор киши устидан ғолиб бўлади. Тушдаги қонга бўялган қотил ғаддор ва адолатсиз кишидир.

ЎЛИКНИНГ НАРСА БЕРИШИ (МУРДА ЧИЗИ ДОДАН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида ўлик унга дунё матосидан бирор нарса берганини кўрса, умид қилмаган ердан бирор нарсага эга бўлишига далилдир. Агар ўлик ейиладиган ёки ичиладиган нарсадан унга бирор нарса берганини ва у еганини кўрса, ҳалол ризқ топишига далилдир. Агар емаган бўлса, таъбири аксинча бўлади. Агар мурда ўз либосидан бирор нарса берганини ва у кийганини кўрса, унга ўз моли ва жони ҳақида қайғу ва ғам етишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик кийим берганини, у эса кийганини, сўнг ичганини ва одамларга берганини кўрса, унга ҳеч қандай зиён етмайди, балки моли зиёда бўлади. Агар ўлик ўз кийимини унга омонатга берганини, сўнг ундан талаб қилганини кўрса, ўликнинг ёмон феъли бўлганига далилдир. Агар мурда унга эски кийимни берганини кўрса, туш эгаси камбағал бўлишига далилдир. Агар берган кийими янги бўлса, иззат ва улуғлик топишига далилдир. Агар мурда уни Қуръон, фикҳ китоби ёки шунга ўхшаш китоб берганини кўрса, тоатлар ва яхшилиқлар тавфиқини топишига далилдир. Тушида ўликнинг либос сотганини кўрса, кийим сотувчи бўлишига далилдир. Тушида ўликка бирор нарса ҳада қилганини, ўлик эса қабул қилмаганини кўрса, унга зиён ва зарар етишига далилдир.

ЎЛИКНИНГ НОЛИМОҒИ (МУРДА НОЛИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўликнинг аҳволи ёмонлигини ва у нолиётганини кўрса, унинг дунёда қилган ёмон ишларидан саволга тутилганига далилдир. Агар ўликни бемор ҳолда кўрса, уни дин ва иймон ҳақида саволга тутишларига далилдир. Агар мурда бош оғригидан шикоят қилганини кўрса, дунёдаги такаббурлигидан савол қилинишига далилдир. Бошқаларнинг айтишича, ота-она ҳақини адо қилишдаги нуқсонни учун саволга тутишларини биддиради. Агар тиш оғригидан шикоят қилса, одамларни ғийбат қилгани ҳақида саволга тутилишига далилдир. Агар кўз оғригидан шикоят қилса, одамларнинг аёлларига дунёда қилган назари учун савол қилинишига далилдир. Агар қулоқ

оғриғидан шикоят қилса, дунёда ёмон сўзларга қулоқ солганидан савол қилинишига далилдир. Агар қўл оғриғидан шикоят қилса, дунёдан аёллар ва ака-укалари ҳақиқага қилган ишидан савол қилинишига далилдир. Агар биқин оғриғидан шикоят қилса, аёллар тўғрисида қилган ишларидан савол қилинишига далилдир. Агар бел оғриғидан шикоят қилса, ота-она ҳақи тўғрисида савол қилишларига далилдир. Агар жинсий аъзо оғриғидан шикоят қилса, дунёда қилган гуноҳ ва бузуқчилиғидан савол қилинишига далилдир. Агар тизза ва оёқлари ҳақида нолиса, дунёда қилган ишларидан савол қилинишига далилдир.

ЎЛИК БИЛАН ЖИМОЪ ҚИЛМОҚ (МУЖОМАЪАТ ҚАРДАН БО МУРДА) – Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, бу тушнинг ҳақиқати шуки, агар тушида ўлик билан жимомъ (жинсий алоқа) қилганини, бироқ маний (уруғ) келмаганини кўрса, бу тушнинг таъбири тўғри ва дурустдир. Агар ғусл (чўмилиш) вожиб бўлса, таъбири аксинча бўлади. Тушида ўлик билан жимомъ қилганини кўрса, умид қилмаган жойдан умиди юзага чиқишига далилдир. Агар онаси ёки опа-сингили ўлиб кетган бўлсалар, тушда улар билан жимомъ қилганини кўрса, ўша ўликдан унга бирор нарса етишига далилдир. Тушида ўликни шаҳвоний ҳирс билан ўпаётганини кўрса, хотин олиши, мурда учун эҳсон қилиши ёки дуо-ойи хайр қилишига далилдир. Агар ўлик билан жинсий алоқа қилса, ўша ўликнинг молидан бирор нарса топишига далилдир.

ЎЛИК КАФАНИНИНГ ТАЪБИРИ (ТАЪВИЛИ КАФАНИ МУРДА) – Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида таниш бир мурдани кафанлаганнини кўрса, дунёда ўша одамнинг йўлини тутишга интилишига далилдир, агар у олим бўлса, илм йўлини, моддор бўлса, мол топиш йўлини қидиради. Тушида мурданинг кафанини еча олса ўша мурда гўрда тирик эканига ва ўша ўликнинг аҳволи гўрда яхши эканига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги мурда уч нарсани билдиради: молни; мушқил бир ишнинг ҳал бўлишини; диннинг бузилишини.

Тушида ўлик унга қараганини кўрса, умри узоқ бўлишига далилдир. Агар ўликнинг тирилганини кўрса, мушқил бир ишнинг ҳал бўлишига далилдир. Агар амалидан тушган бўлса, амал

топади, подшоҳ бўлса, илму ҳикмати зиёда бўлади, умиди бўлса, рўёбга чиқади, бир ишда тараддуди бўлса, бу иш аниқлашади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бас, ўлдирди Аллоҳ таъоло уни юз йилга қадар, кейин уни тиргизди**» (Бақара сураси, 259-оят).

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бир амал соҳиби ёки бирорта олим тирилганини кўрса, ўша одамларнинг мазҳаби (йўли) ва одатлари, яхши бўлса ҳам, ёмон бўлса, қайта тирилишига далилдир. Тушида мурда уни қучоғига олганини кўрса, умри узоқ ва ишлари юқори даражага кўтарилишига далилдир. Тушида ўликка бир нарса берганини кўрса, ўша нарсанинг азиз бўлиши ва нархи юқори бўлишига далилдир. Яна айтишларича, ўлик кечирилган ҳамда шаҳид бўлганини билдиради.

Агар ўлик ундан таом сўраганини кўрса, ўлик ундан садақа умид қилишини билдиради.

ЎЛИК ОРҚАСИДАН ЮРМОҚ (АЗ ПАСИ МУРДА ШУДАН) –

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик орқасидан юрганини кўрса, агар ўлик солиҳ ва порсо бўлса, унинг йўлини танилаши, агар фосиқ бўлса, унинг йўли ва феълига эга бўлишига далилдир. Тушида ўликнинг яхши ёки ёмонлигини билмай, унинг ортидан тушса, бемор бўлиши ва оқибат шифо топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик унга баланд овоз билан жавоб берганини, бироқ мурдани кўрмаганини туш кўрса, дунёдан тезда кетишига далилдир. Тушида ўликнинг орқасидан юриб, номаълум бир уйга кирганини кўрса, ўлишига далилдир. Агар мурдага қараб, фалон вақтда келгин, деса ва мурда, келаман деса, ўша вақтда вафот қилишини билдиради, агар мурда солиҳ ва ростгўй бўлса, бу ҳол юз беради. Агар мурда уни ўз томониغا чақирса ва уни қайтариб бўлмаса, ўлишига далилдир. Агар ўлик уни ўз уйига чақирса ва у бормаса, бемор бўлишига ва шифо топишига далилдир. Тушида ўлик уни бозорга олиб борганини кўрса, унинг касби ва маишати яхши бўлишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўзини ўликлар орасида кўрса, амри маъруф ва наҳйи мункар билан шуғулланиши, бироқ уни тингламасликларига далилдир. Тушида ўлик билан дўст бўлганини кўрса, сафарга боришига ва бу сафарда давлат, иқбол, шодлик ва хуррамалик топишига далилдир. Тушида ўликлар орасида эканини, ундан ўзга тирик одам

йўқлигини кўрса, дини бузуқ одамлар билан ўтиришига далил-дир. Агар ўзини ҳам мурдалар каби ўлганини кўрса, унинг ди-нида ҳам нуқсон бўлишини билдиради. Агар бир гуруҳ мурда-лар таом еганларини кўрса, ўша диёрда таом қиммат бўлишига далилдир.

Ҳофиз Муаббир (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўлик-нинг баданидан бир бўлак гўшти олиб еганини кўрса, ердан хазина топишига далилдир. Тушида нотаниш ўликларнинг бо-шини қилич билан узаётганини кўрса ва туш кўрувчи солиҳ киши бўлса, одамлар унинг қўлида тавба қилишларига ва ёмон ишлардан қайтишларига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг ай-тишича, мурдалар билан мунозара ва баҳс қилса, барчани далил ва ҳужжат билан енгишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик унга йўл кўрсатаётганини кўрса, шарият йўлини топишига далилдир. Ту-шида мурда ўзини юваётганини кўрса, қариндошлари ғамдан қутилишларига далилдир. Агар ўликни ерда судраб кетаётганини кўрса, ҳаром касбдан мол ейиши ва кўп давлат топишига далил-дир. Агар ўликни кўтариб олганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Тушида ўликларни тирилтираётганини кўрса, ошлов-чилик билан шуғулланишига далилдир. Тушида ўлик билан бир хонада ухлаётганини кўрса, умри узоқ бўлишига далилдир.

ЎЛИКНИНГ ТИРИЛИШИ (МУРДА ЗИНДА ШУДАН) – Кир-моний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўликнинг тирилганини кўрса, аҳволи яхши бўлишини билдиради, хусусан, у очиқ юзли бўлса. Агар тирикни ўлган ҳолда кўрса, аҳволи ёмон бўлишига далил-дир, хусусан, юзи ғамгин ҳолда бўлса. Агар ўлган отасини ти-рик, хуррам ва очиқ юзли ҳолда, покиза либосда кўрса, давлат ва иқбол топишига, ишлари соз бўлишига далилдир. Агар она-сини тирик ҳолда кўрса, ғамдан қутилиб, шод бўлишига далил-дир. Агар аёл киши тушида ўғлининг тирилганини кўрса, са-фардаги кишиси қайтиб келишига далилдир. Агар бегона бир ўлик тирилганини кўрса, ўша мурданинг қариндошлари яхши ҳолатда бўлишларига далилдир. Агар тирикни ўлиб қолганини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади. Тушида ўликни тирилтирганини кўрса, ғайридин одам унинг қўлида мусулмон бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ўлган ота ва онасини ғамгин ва эски либосларда кўрса, давлати ва иқболига нуқсон етишига далилдир, чунки у Ҳақ таъоло саройидадир. Тушда ўликни қай аҳволда кўрса, ўнгида тирикнинг аҳволига далилдир. Агар тушида отасини ёки ота-онасини очиқ юзли ва покиза кийимларда кўрса, кўп неъмат топишига далилдир. Агар ўлган ака ёки укасини юқорида айтилган ҳолатда кўрса, шараф, улуғлик ва обрў топишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, таъбири ҳам аксинча бўлади.

Кирмони (р.а.)нинг айтишича, тушида мурдани кўриб, сен мурдамисан, деб сўраса, мурда эса, йўқ тирикман, деб жавоб берганини кўрса, мурданинг аҳволи у жаҳонда яхши бўлади. Ва бу оят мурда нима деса, тўғри эканлигига далилдир. Агар мурданинг шод ва хуррам ҳолда ўз уйига кирганини ва ўтирганини кўрса, садақа ва дуолар унга етаётганига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида ўлик ўз уйида уни қучоғига олганини кўрса, тандуруст ва саломат бўлишига, давлат ва иқбол топишига далилдир. Агар бу мурда ўз қариндошларидан бўлса, ундан дуо ва садақа умид қилаётганига далилдир. Агар ҳар ким ўз оиласидан бўлган ўликни шод кўрса, аҳли оиласи шодликда ва хуррамликда бўлишларига далилдир. Агар ўликни хўмрайган ва ғамгин ҳолда кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар оиласидан бўлган бир ўлик унга ташланганини ва тортишганини ёки ундан юз ўтирганини кўрса, ўша мурда васият қилган бўлса, васиятини амалга оширмаганига далилдир. Тушида ўлик унинг олдига шоду хандон ҳолда келганини кўрса, дуо ва садақа унга етганига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, унинг ҳақида нуқсонга йўл қўйганига далилдир. Тушида ўлик билан яхши гаплашганини кўрса, аҳволи яхши бўлишига далилдир. Агар ёмон гаплашса ёки унга насиҳат қилса, таъбири бошқача бўлади. Агар ўлик унга илм ва ҳикматдан гапирса ёки унга ваъзу насиҳат қилса, туш кўрувчининг дин ва диёнатда солиҳ ва яхшилигига далилдир. Агар ўликни тириклигидаги ҳолига нисбатан яхшироқ ҳолда кўрса, либослари покиза бўлса, ишларининг охири хайрли ва саодатли бўлишига далилдир.

Ҳофиз Муаббирнинг айтишича, тушида мурдага илтифот қилмаганини ва сўз айтмаганини кўрса, туш кўрувчи ўлик учун

садақа қилиши ва ҳақиға дуо қилиши керак бўлади. Агар мурдани хўмрайган ва ғамгин кўрса, осий ва гуноҳкор бўлишига далилдир. Тушида мурданинг йиғлаганини ва яна кулганини кўрса, ўша мурданинг мусулмон ҳолда ўлмаганига далилдир. Агар мурданинг юзини қорайган ҳолда кўрса, кофир бўлиб ўлганига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Баъзи юзлар оқарадиган ва баъзи юзлар қораядиган Кун (қиёмат)ни эсланг...»** (Оли Имрон сураси, 106-оят). Агар ўликни эзилган ва либоссиз ҳолда кўрса, бу мурданинг ҳолини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида мурданинг назозда турганини кўрса, мурда тириклик пайтида кўп истиффор айтганига далилдир.

ЎЛИКНИНГ ЛИБОСЛАРИ (МУРДАРО ЖОМАҲО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўликнинг яшил либос кийганини кўрса, дунёдан шаҳид бўлиб кетганига далилдир. Агар ўлик оқ либос кийганини кўрса, унинг даражаси яхши эканига далилдир. Агар қора либосда эканини кўрса, аҳволи ёмон эканига далилдир, Дўзахийларнинг либоси қора бўлади. Агар қизил либос кийганини кўрса, ёмон бўлишига далилдир. Агар сариқ ёки кўк либосда эканини кўрса, туш кўрувчига ғам ва мусибат етишига далилдир. Агар ўлик эски жанда либос кийганини кўрса, туш кўрувчи билан ўлик орасида ҳаёт пайтида хусумат бўлгани, бироқ ҳақ ўлик томонидан бўлганига далилдир.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ҳар ким тушида ўликка либос кийгазганини кўрса, ажали яқин қолганини билдиради.

ЎПКА (ШҮШ) – Тушдаги ўпка – шодликдир. Тушида кўпгина ўпкаси борлигини кўрса, хуррам бўлишига далилдир. Агар бирор кишига ўпка берганлигини кўрса, ўша одамга улўғлик етказишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, пишган ёки хом ўпкани еяётганини ва ўпка гўшти ҳалол ҳайвонники эканини кўрса, ҳалол мол топишига далилдир.

ЎПМОҚ (БЎСА ДОДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида бировни ўпганини кўрса, ўша кишини дўст тутади. Агар ўпилган киши нотаниш бўлса, умид қилмаган жойи-

дан хайру манфаат топишига далилдир. Агар таниш киши уни ўпса, ўша кишидан хайру манфаат топади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар ўликни шаҳват хоҳиши билан ўпаётганини кўрса, ўша ўлик учун хайру эҳсон қилиши ёки дуойи хайр билан ёдга олишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда ўпмоқ тўрт нарсага далилдир: хайру манфаатга; хожатларнинг раво бўлишига; душман устидан зафар қазонишига; ёқимли сўз эшитишига.

ЎРДАК (БАТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрдак унга етадиган молу неъмат бўлади, хусусан ўз уйида ёки ўз мулкида кўрса. Молу неъмат эса ўрдакларнинг миқдорига қараб ҳосил бўлади. Агар кўпгина ўрдакларнинг ўз саройида ёки кўчасида жам бўлганини ва қичқирганларини кўрса, шу мавзегга мусибат етишига далил бўлади. Агар ўрдаклар билан гаплашаётганини кўрса, бир бой хотин туфайли сафарга чиқиши ва бу сафарда ҳурмат ва манфаат топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги ўрдак аҳли байтдан бўлган бир улуғ кишига ё молга ёки аъёнларга далилдир. Агар ўрдакнинг баданидан бир қисмига эга бўлса, юқорида айтилган сифатдаги кишидан бирор нарса топади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги оқ ўрдак ё мол бўлади ёки бойвачча хотин. Тушдаги қора ўрдак эса канизак бўлади. Агар ўрдакни сўйса ва гўшгидан еганини кўрса, хотиндан мол, мерос топишини ва ундан сарфу ҳаражат қилишини билдиради.

ЎРДАК (МУРҒОБИЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ўрдакни кўриш бошқа қушларга нисбатан яхшироқдир. Тушида ўрдаги борлигини ёки биров унга берганини кўрса, мол, неъмат ва улуғлик топишига, мақсадига етшига далилдир. Тушида унинг қўлида кўпгина ўрдаклар пайдо бўлганини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилиши ва душман устидан зафар қазонишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрдак маишатни билдиради. Агар тушида ўрдакни тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, унинг миқдорича мол ва улуғлик топишига далилдир. Ўрдакнинг тушдаги суяги ҳам молу неъмат бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўрдакларнинг

бир ерни жой қилганларини кўрса, ўша ерга мусибат ва ғам етишига далилдир. Тушида ўрдак боласини тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, фарзанд туғилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрдак тўрт нарсани билдиради: молнии; улуғликни; раёсатни; амални, чунки ўрдак хоҳласа ҳавода, хоҳласа сувда, хоҳласа ерда бўлади, шунинг учун тушда ўрдакни кўрган одам қандай мақсади бўлса, унга етади.

ЎРДАК ТУХУМИ (ХОЙАЙИ МУРҒОБИЙ) – Тушида ўрдакнинг тухуми тўрт нарсани билдиради: мақсадга етишишни; хотин олишни; канизак сотиб олишни; болалар туғилишини.

ЎРГИМЧАК (АНКАБУТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўргимчак заиф, гумроҳ ва осий кишидир. Бошқа таъбирчилар бўйича, тўқувчи одамдир. Агар ўргимчак ундан узоқлашганини кўрса, тўқувчи одамдан узоқ бўлишига далилдир.

ЎРИК (ЗАРДОЛУ) – Ибн Сириннинг айтишича, ўрикни ўз вақтида кўрса ва мазаси ширин бўлса, еган ҳар бир ўрик миқдоридан олтин динор (пул) топишига далилдир. Агар ўрик бемаза бўлса, ғам ва мусибат етишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги ўрик канизак ва бошқа таъбир бўйича молу неъматдир.

Кирмонийнинг айтишича, ўрик данагини чақаётгани ва мағзи аччиқ эканини кўрса, унга ғам етади, агар ширин бўлса, бадавс кишидан фойда кўради.

Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушдаги ўрик ўз вақтида беморликдан, бошқа вақтда ғаму андуҳ бўлади. Агар мазаси ширин бўлса, фойда бўлади.

ЎРМОН (БЕША) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дарахтзор ўрмон биёбонда яшовчи аёлни билдиради. Агар ўрмонга тушиб қолганини ва бу ўрмон кўм-кўк эканини, унда мевали дарахтлар борлигини, хусусан, бу ўз фаслида эканини, бу ўрмон меваларидан еяётганини кўрса, асли биёбондан бўлган аёлга уйланишига ёки биёбонда тарбия топган канизак сотиб олишига, уйланган аёлидан хайру манфаат топишига далилдир. Агар

бу ўрмоннинг айtilган нарсалардан холий кўрса, зарар ва зинга далилдир. Агар ўрмонда дарахтлар ўрнига тиканлар ўсиб ётганини кўрса ва бу тиканлардан унга зарар етаётган бўлса, аёллар туфайли унга ғаму андуҳ етишини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадиларки, тушда ўрмонни кўрмоқ тўрт нарсани билдиради: биёбонлик аёлни; канизакни; манфатни; ғаму андуҳни.

ЎРМОН ЁНҒОҒИ (ФУНДУҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўрмон ёнғоғи молга далилдир. Агар тушида кўпгина ўрмон ёнғоғи борлигини кўрса, бахилиқдан фойда топишига далилдир.

ЎРОҚ (ДОС) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида қўлида ўроқ борлигини кўрса, ўзига мол ҳосил қиладиган бирор асбоб ясашига далил бўлади. Тушида ўроғи йўқолиб қолганини кўрса, молига нуқсон етишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида олтиндан ёки кумушдан қилинган ўроғи борлигини кўрса, ҳаром молдан бирор нарсага эга бўлишини билдиради. Тушида ўша ўроқ билан бирорта заррин нарсани ўраётганини кўрса, мону неъмат топишига далилдир.

ЎСМА (ВАСМА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўсма ғаму андуҳ бўлади. Тушида ери борлигини ва у ерда кўпгина ўсмалар ўсганини кўрса, ғаму андуҳ бўлади. Тушида ердан ўсмаларни юлиб олганини ва отиб юборганини кўрса, ғаму андуҳдан қутилишига далилдир. Тушида ўсмани еганини кўрса, хотини сабабли ранж ва меҳнатга қолишига далилдир. Тушида бир одам унга бир даста ўсма берганини кўрса, ўртада душманлик пайдо бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида бир даста ўсмани хотинига берганини кўрса, бир-биридан жудо бўлишига далилдир. Тушда кўрилган ўсмадан ҳеч қандай эзгулик йўқ.

ЎТГА СИҒИНМОҚ (ОТАШ ПАРАСТИДАН) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, ўтга сиғинаётганини ва сажда қилаётганини кўрса, золим подшоҳга сажда қилиши ва унинг хизматига маш-

фул бўлишига далил бўлади. Агар тандирга, оловга ёки чироққа сажда қилаётганини кўрса, аёллар хизматига машғул бўлишига далилдир. Агар ўтни ўпаётганини ва унга сиғинаётганлигини кўрса, подшоҳга ахборот берувчи бўлишига далилдир. Агар ўт ичида юриб кетаётганини кўрса, шунга яраша подшоҳдан фойда топишига далилдир. Олов унинг юзидан, либосидан ёки қўлидан ёруғлик тарқатаётганини кўрса, чунончи, халқ унинг нуридан ҳайратда эканини кўрса, душман устидан зафар топиши ва икки дунёда муроди ҳосил бўлишига далил бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Қўлингни қўйининга тик, у ҳеч қандай ёмонликсиз оппоқ бўлиб чиқур...**» (Намл сураси, 12-оят). Ва бу Ҳазрати Мусонинг Фиръавнга қарши кўрсатган мўъжизаларидан бири эди.

Исмоил Ашъаск (р.а.)нинг айтишича, бирор кимса тушида ўтга сиғинаётганини кўрса, миршаблик қилади ва агар олов чўф шаклида бўлса, диндан мақсади мол тўплашдан иборат бўлади ва кўп ҳаром мол топади.

ЎТИН (ҲИЗЎМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуруқ ёки ҳўл ўтин хусумат ва чақимчилик бўлади. Тушида уйига ўтин олиб келганини кўрса, ўтиннинг миқдорича ўша шаҳарда ёки уйда жанг ва хусусамт юз беришига далилдир. Тушида бегона бир одам унга ўтин берганини кўрса, ўтиннинг миқдорича бегона одамлар билан унинг ўртасида жанг ва хусумат юз беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ўрмон ёки даладан ҳар хил ўтинларни йиғиб юрганини кўрса, бу одамнинг бадқирдор, ҳасадчи ва чақимчи эканига ва тезда балога учрашига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Шунингдек, ўтин ташувчи хотини ҳам. Бўйнида пухта эшилган арқони ҳам бўлу**р» (Масад сураси, 4–5-оятлар). Тушида дарахтлардан ўтин йиғиб юрганини кўрса, улуғ ва мухташам одамлар орасида унинг имтиҳон қилинишига ва у эса таги йўқ гапларни гапиришига далилдир. Агар ўтин йиғаётган дарахтлари мевали дарахтлар бўлса, улуғ ҳимматли улуғ одамлар орасида бўлиши ва эътибор топишига далилдир. Умуман, тушда ҳўл ёки қуруқ ўтин кўриш яхши эмас.

ЎТИРМОҚ (НИШАСТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир ерга муқим ўтирганини ва қарор топганини кўрса,

сафарда иши яхши бўлишига далилдир. Агар у ерда узоқ ухлаганини кўрса, шу таъбирга эга бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида отга, хачирга ёки эшакка ўтириш тўрт нарсага далилдир: бахтга; давлатга; мартабага; фармон берувчи бўлишга.

Тушида шамол устига ўтириш, чунончи шамол итоаткор бўлса, подшоҳликка далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида яхши одамлар билан кетаётиб, улар билан ўтирганини кўрса, ҳою ҳавасга берилиши ва динга қарши бўлишига далилдир.

Агар тушида динга қарши эканини, йўлда кетаётганини ва ўтирганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида бир гуруҳ порсо ва солиҳ кишилар билан ўтирганини кўрса, эзгулиги ва солиҳлиги зиёда бўлишига далилдир. Агар фосиқлар билан ўтирганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

ЎТЛОҚ, ЯЙЛОВ (МАРҒЗОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ўтлоқни кўрса, бироқ ундаги гиёҳларни танимас, бу дин ва исломга далилдир. Тушида яйлов ўртасида турганини ва бу яйлов ўзиники эканини кўрса, яйловнинг миқдорига мувофиқ унинг эътиқоди ва динига далилдир. Агар яйлов бошқа одамники бўлиб, у яйловни тамоша қилаётганини кўрса, унинг одамлар билан суҳбатда бўлишига далилдир. У ўтлоқда шод ва хуррам айланиб юрганини кўрса, ҳаёти фаровон бўлиши, ишлари тартибга тушишига далилдир. Тушдаги яйлов улуғвор бир эркак бўлади. Агар яйловни яшил ва тоза ҳолда кўрилса ва ўз мулки деб билса, бир улуғ одам билан алоқада бўлишига ва ундан хайру манфаат топишига далилдир. Агар баҳор айёмида ўтлоқ ичида юрганини ўтлоқнинг хушу хуррам, гуллар ва гиёҳлар очилиб турганини, ўтлоқ ичидан ариқ суви оқиб турганини кўрса, унинг ўлими калимаи шаҳодат билан бўлишига далилдир. Тушида сабзалар ва гуллар билан кўркам бўлган ва ичидан сув оқиб турган яйловни пайхон қилганини ва харобага айлантирганини кўрса, ўша диёр подшоҳи ногаҳоний ўлимга дучор бўлишини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ўтлоқ ичига кирганини ва у ерда шерларни кўрса, ўша диёр подшоҳи золим ва

ситамгар бўлишига далилдир. Агар ўша ўтлоқда қўйларни кўрса, ўша дийр подшоҳида кўп мол ҳосил бўлишига далилдир. Агар ўша ўтлоқда сигирлар ва эшаклар юрганини кўрса, подшоҳнинг лашкари садоқатли эмаслигига ва уларга ишонч йўқлигига далилдир. Агар ўтлоқдан гул ва ҳидли гиёҳларни териб, уйига олиб борганини кўрса, унга подшоҳдан хайру манфаат етишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушдаги яйлов хотин бўлади. Тушида чиройли ва сўлим яйловга борса ва ўша ерда муқим жойлашиб олганини кўрса, ўша ерда урушқоқ, аммо чиройли аёлга уйланишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ўтлоқни кўриш етти нарсага далилдир: динга; эътиқодга; маишат ва тартибга; подшоҳга; улуғ кишига; хайру манфаатга; мақсадга етишга.

ЎТПАРАСТАЛАР МАСЖИДИ (ОТАШКАДА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги оташкада макруҳ жойни билдиради. Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, нодон одамларнинг мавзесига далилдир. Оташкадага борганини ва у ердан бирор нарса олганини кўрса, олган нарсасининг миқдорига мувофиқ хорлик унга етади, лекин ёмонликдан қутулади. Оқибат натижада пушаймонлик тортади.

ЎТ ҚОПИДАГИ САФРО (ЗАҲРА) – Ибн Сириннинг айтишича, агар одамларнинг ўт қопидаги суюқлик, яъни сафрони ичаётганини кўрса, ғазабини ичига ютишига далилдир. Ҳайвонотларнинг заҳарини ичаётганини кўрса, бадфеъл ва серғазаб бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар бадани одамларнинг сафроси билан булганганини кўрса, одамларга озор бериш исотида бўлишига далилдир. Агар ҳайвонотларнинг сафроси билан бўялганини кўрса, ҳаром кийим кийишига далилдир. Агар йиртқиқларнинг сафросига бўялганини кўрса, бадфеъл ва ярамас бир одам билан суҳбат қуришига далилдир.

ЎҚ (ТИР) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги ўқ ростгўй киши бўлиб, у орқали элга хабар етади. Баъзи таъбирчиларнинг сўзларига қараганда ғийбат бўлади. Агар ўзига бир кишининг ўқ отганини кўрса, унга хабар етишига далил бўлади.

ЎҒИРЛИК ҚИЛМОҚ (ДЎЗДИЙ КАРДАН) – Тушида бирор кишининг молини ўғирлаганини ва харж қилганини кўрса, уни ўлдиришларига далилдир. Тушида ўғирлашни ният қилгани, бироқ ўғирламаганини кўрса, бирор кишига ёқимсиз бирор нарса етказишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, бемор бўлади, бироқ шифо топади. Уйидан бирор нарсани ўғирлаб кетганларини туш кўрса, унга бирор офат ва ранж етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ўғри қўлига асир тушганини кўрса, ҳоли ёмон бўлишига ва ғаму андуҳ етишига далилдир. Тушида ўғрилар унинг йўлини тўсганларини кўрса, ғаму андуҳ кўришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида молу матосини ўғирлаб кетганларини кўрса, туш соҳибининг ҳаёти оғирлашишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ўғри беморликдир.

Таъбирчиларнинг айтишларича, ўғирлик қилинган ерда куёвлик бўлади ёки ўғил туғилади ёки туш соҳибининг ғойибда одами бўлса, соғ-саломат қайтиб келади.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, тушдаги ўғри хиёнат ва ҳийладир.

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Қ» БОБИ

«ҚОДР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қодр» сурасини ўқиётганини кўрса, қадр кечаси савобини топмагунча дунёдан кетмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, умри узоқ бўлади ва муродига етади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, қадри ва эътибори улуғ бўлади.

ҚАЙИЗҒОҚ, БОШ КЕПАГИ (САБУСА) – Ибн Сириннинг айтишича, бош кепаги бошидан ёғилаётганини кўрса, бошидан тушган қайизғоқ миқдорига мувофиқ зарар етишига далилдир. Агар бу иллат ундан йўқ бўлганини кўрса, зарардан омон бўлишига далилдир. Агар сочидан қайизғоқни туширганини кўрса, ами йўқ бўлишига далилдир.

ҚАЙЛА (ҚАЙЛА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, сувсиз пиширилган қайладан сувли пиширилган қайла яхшироқдир. Қайланинг таъми қанча ширин бўлса, фойдаси шунчалик кўпроқ бўлади. Тушида семиз мол гўшtidан қилинган қайлани кўрса ва ундан еса, ўша йили кўрқув ва хавфдан омон бўлишига далилдир. Агар барра ёки эчки боласини гўшtidан қилинган қайладан еса, озгина мол топишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида от гўшtidан қилинган қайладан еганини кўрса, подшоҳдан қийинчилик билан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар туя гўшtidан қилинган қайладан еганини кўрса, улуғ бир одамдан мол топишига далилдир. Агар балиқ гўшtidан қилинган қайладан еганини кўрса, ҳийла билан мол топишига далилдир, агар туш эгаси ёмон одам

бўлса, ғаму андуҳга далилдир. Агар гўшти ҳаром бўлган ҳайвонларнинг гўштидан қилинган қайлани еганини кўрса, ҳаром мол ейишига далилдир.

ҚАЙНАТМА (МАТБУХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бемор учун дори қайнатмасини тайёрлагани ва касалга мос келгани кўрса, диннинг созлигини қидиришига далилдир. Агар қайнатма беморга мос келмаса, дин созлигини ундан қидирилмаслигига далилдир. Агар тушида қайнатма дорини ичганини ва у яхши таъсир қилганини кўрса, созлик, тандурустлик ва эзгуликка далилдир, агар аксини кўрса, ранж ва зиёнга далилдир.

ҚАЙЧИ (НОХУНПИРО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қайчи тақсим қилиш билан шуғуланувчи кишидир. Тушида сочини қайчи билан олаётганини ёки қайчи билан кийимни қайчилаётганини кўрса, буларнинг барчаси яхшидир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга қайчи берганини ёки уни сотиб олганини ёхуд топиб олганини кўрса, агар унинг оти бўлса, яна от сотиб олиши ёки топиб олишига, агар мулки бўлса, яна мулк сотиб олишига далилдир. Бошқа нарсалар ҳам шу қиёсда бўлади, яъни бир нарсаси бўлса, яна бир нарса ҳосил қилади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қайчи дўстлик қилинган дин ва дунёси зиёда бўладиган яхши номли ва асли пок кишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қайчи уч нарсани билдиради: тақсим қилувчи кишини; асли зоти яхши одамни; номувофиқ дўстни.

ҚАЛАЙ (АРЗИЗ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида кўп қалайга эга бўлса, шу қалай миқдорича унга дунё молидан бирор нарса ҳосил бўлади. Тушдаги қалай коса, товоқ ва шунга ўхшаш асбоб-анжомларни билдиради. Тушда шуларга ўхшаш нарсаларни кўрса ва уларни ўзининг мулки эканини билса, шу нарсалар миқдорига мувофиқ хизматкор ва чорикор бўлишига далилдир. Агар қалай эритаётганини кўрса, ёмонлик билан одамларнинг тилига тушади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда қалай уч нарсага далилдир: фойдага; хизматкорга; уй анжомларига.

ҚАЛАМ (ҚАЛАМ) – Таъбирчилар қалам таъбири ҳақида ҳар хил фикрдалар. Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, қалам Ҳақ амри бўлиб, Ҳақ таъолонинг Қалам ва Лавҳи маҳфузга эҳтиёжи йўқ. Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қалам бир фаришта бўлиб, Худойи таъолонинг фармонини бажаради. Агар тушида Қаламни ўз асл шаклида кўрса, оқил подшоҳга иши тушишига далил бўлади.

Агар тушида қўлига қалам олганини кўрса, оиласида олим фарзанд туғилишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлидаги қалам билан бирор нарса ёзганини кўрса, илм ўрганишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«У инсонга билмаган нарсаларини ўргатди»** (Алақ сураси, 5-оят).

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қалам беш нарсани билдиради: Ҳақ таъоло амрини; фариштани; бойликни; ишларнинг ҳақиқатини; фарзандни.

ҚАЛАМ (ХОМА) (ҳозирги ручка) – Хома – бу қалам (ҳозирги ручка)дир. Агар тушида қалам топса ёки кимдир унга берса, илм топишига, ишлари яхши бўлишига ва муродига етишига далилдир. Агар тушида қалам билан бирор нарса ёзганини кўрса ва ёзган нарса яхшиликни билдирувчи бўлса, яхшиликка далилдир, агар ёмон нарса ёзилган бўлса ёмон ҳолатга далилдир. Агар тушида қалам билан ёзганини кўрса, сафардаги ғойиби тез қайтишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида қалам билан қўлига ёзилганини кўрса, у аҳли илмдан бўлса уламо ва фузалолар билан суҳбатдош бўлишига далилдир. Агар тушида қалам билан бирор нарса ёзганини ва ўқиганини кўрса, унинг ўлимига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«(Унга айтувчи): «Китобингни ўқи! Бугун ўз шахсинг ўзинга қарши етарли ҳисобчидир»** (Исро сураси, 14-оят). Бироқ ёзгани аҳли суннат ва жамоатнинг китобига мувофиқ бўлса обрў ва эътибор топишига далилдир. Тушида қўлидаги қалами синиб қолганини кўрса, агар олим бўлса ҳурмати кам бўлишига ва ишидан равнақ кетишига далилдир. Агар тушида синган қалам билан ёзаётганини кўрса, ёзгани чорполар ва паррандалар борасида бўлса, бу нарса ўша одамларнинг табиатидаги суврат ва сийратига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги қалам етти нарсани билдиради: ҳикматни; фармонни; илмни; огоҳликни; ҳокимликни; ишларнинг тўғри бўлишини; муроду мақсадга етишини.

«ҚАЛАМ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қалам» сурасини ўқиётганини кўрса, садақа ва яхшиликлар қилишни яхши кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳаммага эҳсон қилади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Худойи таъоло унга ҳилм ато қилади.

ҚАЛАМПИРМУНЧОҚ (ҚАРАНФУЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қалампирмунчоқ яхши мақтов бўлади. Агар тушида кўпгина қалампирмунчоғи борлигини ҳар кимга ундан бераётганини кўрса, ўша диёр аҳли унга мақтов сўзларини айтиши ва номи яхшилик билан тарқалишига далилдир. Агар тушида қалампир еганини кўрса, унга ғам, андуҳ ва мусибат етишига далилдир.

ҚАЛДИРҒОЧ (ПАРАСТУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар бир киши қалдирғочи борлигини ёки кимдир қалдирғоч берганини кўрса, айрилишиб кетган кишиси билан қайта топишишини билдиради. Агар тушида қалдирғочни ўлдирганини ёки қўлидан ташлаб юборганини кўрса, улфат бўлган кишисидан узоқлик ва жудолик қидиришини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қалдирғоч кучли ва ақлли кишини билдиради. Агар тушида мода қалдирғочни кўрса, ақлли ва кучли аёлни кўради. Агар қўлидан қалдирғочни учиб кетганини кўрса, қудратли бир кишидан жудо бўлишига далилдир. Агар қўлида қалдирғочнинг ўлиб қолганини кўрса, ёри ўлишига ва қайғу кулфатда қолишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар қалдирғочни тутиб олганини кўрса, ғам-дардан шодликка етишиши, қўрқинч ва ваҳимадан омонлик топишига далилдир.

ҚАЛТИРАМОҚ, СИЛКИНМОҚ (ЛАРЗИДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бўйни қалтираганини кўрса, омонатни сақлашда заиф эканига далилдир. Тушида боши қалтира-

ганини кўрса, ҳокимдан зиён етишига далилдир. Агар қўллари қалтираганини кўрса, маишати яхши бўлишига далилдир. Кўкраги қалтираганини кўрса, ғамга сабаб бўладиган сўз эшитишига далилдир. Агар тушида қорни қалтираганини кўрса, қуввати ва ҳимоячисига бўлган одамдан ранж етишига далил бўлади. Агар оёғи қалтираганини кўрса, сафарда ранж тортишига далилдир. Барча аъзолари қалтираганини кўрса, етаман деб уринаётга муддаоси сабабли ранж ва қийинчилик кўришига далил бўлади.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида аъзоларнинг қалтираши кўрқинч ва хавф бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда аъзоларнинг қалтираши тўрт нарсага далилдир: аҳволнинг заифлигига; кўрқувга; ғаму андуҳга; зарар ва беморликка.

ҚАЛЪА (ДАЖ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида қалъа бино қилганини кўрса, аҳволи яхши бўлишига далилдир. Тушида ўз қалъасини ўзи хароб қилганини кўрса, динининг бузилишига ва хароб бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушда қалъани пишиқ гишт ва ганжлар билан барпо қилаётганини кўрса, дўзахий ишлар соҳибини билдиради. Қалъани лой ва хом гишздан бино қилаётганини кўрса, аҳли Биҳишт ходимларидан бўлишига далилдир. Қалъада маҳкам ўрнашиб олганини туш кўрса динининг соф ва ишларнинг мустаҳкам бўлишига далилдир. Тушида қалъада гоҳ кириб, гоҳ чиқаётганини кўрса, дин ишида комил эмаслигини билдиради.

Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида ўзини қалъа ичида кўрса, динининг соз бўлишига далил, бунинг аксини кўрса, динининг заиф ва нодурустлигига далил бўлади.

ҚАЛЪА ЁКИ ҚЎРҒОН (ҲИСОР) – Агар ҳисор (қалъа ёки қўрғон) ичида эканини кўрса, душман шарридан омон бўлишига далилдир. Агар ҳисордан ташқарига чиққанини кўрса, душман устидан зафар топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, бир ҳисорга бекиниб олганини ва бу ҳисор ўзиники эканини туш кўрса, душман зараридан омон бўлишига далилдир. Агар ҳисордан чиққанини кўрса, бунинг аксидир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар киши ўзини ҳисор

ичида туш кўрса, неъмат ва ризқу рўз унга фаровон бўлишига далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, аҳволининг ёмон ва ишларининг расво бўлишига далилдир.

ҚАЛҚОН (СИПАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда қўлда тутилган қалқон подшоҳдан ҳимоядир. Агар қалқон билан бирга бошқа куроллари ҳам борлигини кўрса, дўстлар ва қадрдонларни ҳимоя қилувчи кишига далилдир.

Агар қалқонини ерга қўйганини кўрса, олим киши билан суҳбатдош бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қалқон олти нарсани билдиради: ака ё укани; дўстни; қувватни; ўғилни; тинчликни; қалқоннинг катта-кичиклигига қараб, ҳимоя ва паноҳни.

«ҚАМАР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қамар» сурасини ўқиётганини кўрса, душман устидан галаба қазонади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қийин ишлар унга осон бўлади. Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, сеҳр унга таъсир қилмайди.

ҚАМОҚ (ЗИНДОН) – Ибн Сириннинг айтишича, кимки ўзини қамоқда эканини ва бу қамоқxonани асло кўрмаган бўлса, ҳалок бўлишига далилдир. Чунки, нотаниш қамоқxона гўрни билдиради. Агар таниш қамоқни кўрса, андух ва зарарни билдиради.

Кирмонийнинг айтишича, туш соҳиби яхши одам бўлса ва ўзини таниш қамоқxонада кўрса, улувлик ва эътибор топишига далилдир. Агар яхши одам бўлмаса, дунё машғулотлари жиҳатидан унга ғам ва қайғу етишига далилдир. Агар қамоқxона бошлиғи билан қўллари банд ҳолда кетаётганини кўрса тўхтаб қолган ишларининг юришиб кетишига далилдир.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишларича, тушда таниш қамоқ бошлиғини кўрса, халос бўлиш ва ишларининг оқибати яхши бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «(Юсуф) деди: «Эй, Раббим! Менга таклиф этишаётган нарсадан кўра зиндон маъқулароқдир...» (Юсуф сураси, 33-оят). Агар қамоқ бошлиғи нотаниш бўлса, гўр, ғам ва қайғуга далилдир. Агар қамоққа тушиб қолганини ва тезда қайтиб чиққанини кўрса, халос топишига далилдир.

ҚАНДИЛ (ҚАНДИЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёниқ турган қандил, хусусан, равшан бўлса, ибодатга тавфиқ топишга далилдир. Агар тушида ўз уйида ёқилган қандил осилиб турганини кўрса, солиҳа ва тақводор аёлга уйланишини билдиради. Агар бу тушни аёл киши кўрса, кўп ибодат ва тоат қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ёқилган қандил тўрт нарсани билдиради: уйланишни; тавфиқни; иззат ва давлатни; тўхтаб қолган ишларнинг юришиб кетишини. Тушдаги ёқилмаган қандил озгина фойдани билдиради.

ҚАНОТ (ПАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, бир киши тушида қанотлари борлигини кўрса, қанотларининг катта ва кичиклигига мувофиқ унинг қадр манфаатининг ошишига далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича тушдаги қанотлар қувват ва ҳимояни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қанотларга эга бўлиб, ҳавода учаётганини кўрса, сафарга кетиши ва ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар ўзида қушларнинг қаноти борлигини кўрса, қанотнинг қадрига мувофиқ хайру манфаат кўришини билдиради. Агар қанотлари тушиб кетганини кўрса, улуғлик ва эътибордан тушиши ва моллари нуқсон топишига далилдир.

ҚАНТ (ҚАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қант еганини кўрса, шошиб иш қилиб, пушаймон ейишига далилдир. Тушида бир одам унинг орзига бир бўлак қант солиб қўйганини кўрса, унга бўса беришига далилдир. Агар бир қоп қанти борлигини кўрса, унинг миқдорича бойлик ҳосил қилишига далилдир. Агар тушида қант сотаётганини кўрса, зиён етишига далилдир. Қант сотгандан кўра қант сотиб олган яхшироқдир.

ҚАРАҒАЙ (АРЪАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қарағай дарахти борлигини кўрса, бир аслзода киши билан суҳбат қуришига далилдир. Қарағай дарахти таъбирда яхшилиқни билдиради.

ҚАРИ ЧОЛ ЁКИ ҚАРИ КАМПИР (ГАНДАПИР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қалтираб қолган қари чол ёки

кампир молу дунё бўлади. Яхши кийинган мусулмон қари чол ёки кампир ҳалол молга далилдир, кир либос кийгани эса ғайридин бўлиб, ҳаром молни билдиради. Чиройли ва яхши кийинган гандапир бу дунё ва дунёга далилдир. Тушида семиз ва мусулмон қари кампирга уйланганини ва у ўзиники эканини кўрса, бойлик ҳосил қилишига далилдир. Тушида қари хотини борлигини, уни уйдан ҳайдаб чиқарганини ёки талоқ берганини кўрса, дунёни тарк қилиши ва охират йўлини қидиришига далилдир. Тушида қари кампир билан яқинлик қилганини кўрса, бу дунё муроди ҳосил бўлишига далилдир.

ҚАРИМОҚ (ПИР ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар киши тушида қариганини, соқолларини оқарганини кўрса, иззат ва шараф топишига далилдир. Агар нотаниш бир қарияни шоду хуррам кўрса, дўстидан муроди ҳосил бўлиши ва ғамдан қутулишини билдиради. Агар таниш бир кексани шоду хуррам эканини кўрса, унга бирор нарса етади, бироқ уни хафа ва ғамгин ҳолда кўрса, бунинг акси бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар бир қариянинг ёш бўлиб қолганини кўрса, унинг иззат ва обрўйига нуқсон етишини ва дунёга мағрур бўлишини билдиради. Агар ёш йигит ёки бирор гўдак тушида қариб қолганини кўрса, иззат ва обрў топишига ва охират ишларига машғул бўлишига далилдир.

ҚАРОБА⁷⁶ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қароба мол ва дунё топшириб қўйиладиган қағир чол. Агар тушида қаробада ичиш ҳалол бўлган сув, гулоб ёки ёшиқ нарса солинганини кўрса, ўша қари чол ҳалолхўр бўлишига далилдир. Агар қаробада маст қиладиган нарса борлигини кўрса, ўша қари кишининг ҳалолхўр эканига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қаробаси борлигини кўрса, қари киши билан суҳбат қуришига далилдир. Агар қаробадан сув ёки гулоб ичганини кўрса, ўша қари кишидан хайру манфаат топишига далилдир. Агар қаробадан тахир нарса ичганини кўрса, ғам ва андуҳга далилдир. Қуруқ қаробадан ҳеч қандай ёмонлик етишмайди. Агар тушида қароба синиб қолганини кўрса, ўша қари кишидан жудо бўлишига далилдир.

ҚАРОҚЧИ (РОҲЗАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги қароқчи одамлар билан жанг қилувчи кишидир. Тушида қароқчи молини тортиб олганини кўрса, ўзини азиз ва обрўли қиладиган киши билан алоқа қилиши ва тортиб олинган мол миқдорига қараб, ундан фойда топишини билдиради. Тушида қароқчилар унинг устига ҳужум қилганларини, бироқ ҳеч нарчасини тортиб ололмаганларини кўрса, бемор, бўлса, шифо топишни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қароқчилар тушида унинг молдан бирор нарсани ўғирлаб кетганларини кўрса, қароқчининг унга ёлгон гапиришига далилдир. Тушида қароқчилар унинг молини тортиб олганларини кўрса, бирор мусибатга мубтало бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида қароқчилик қилганини ва бировнинг молини олиб кетганини кўрса, ўша киши унга ғазабини сочишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги қароқчилик уч нарсани билдиради: жангни; доимий хусумат ва ёлгон гапиришни; маишатининг бузилиши ва беморликни.

ҚАРҚАРА⁷⁷ (БУТИМОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қарқара хотин томонидан етадиган ризқи рўз ва ҳалол молдир. Агар қарқарани тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, унинг миқдорича аёлнинг молидан еѐишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар қарқарани сўйганини ва гўшгидан еганини кўрса, унинг миқдорича унга мувофиқ аёлнинг молдан еѐишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги қарқара улуғликка далилдир. Агар қарқарани тутиб олганини ва уйга олиб келганини кўрса, ўз қариндошларидан хотин олади ва бу хотиндан молу манфаатлар ҳосил қилади.

ҚАСАМ (САВҒАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қасам ичганини кўрса, қўлидан яхши иш келиши, омонатни жойига қўйиши, хайриятлар қилиши ва хавфда бўлган нарсадан қутилишига далилдир. Агар қасамни ёлгондан ичганини кўрса, Худойи таъолонинг ғазабида бўлиши, агар тавба қилмаса, Аллоҳнинг раҳматидан бенасиб бўлиши, қарзга ботиши ва подшоҳдан зиён кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар тушида рост қасам ичганини кўрса, иши яхши бўлиши учун гуноҳ ва хатолардан тавба қилиши кераклигига далилдир. Агар ёлгон қасам ичганини кўрса, дини бузилиши ва эътиқодига нуқсон етишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Яна улар билиб туриб**, («Биз мусулмонмиз» деб) **қасам ҳам ичурлар**» (Мужодала сураси, 14-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида рост қасам ичганини кўрса, ғам ва зиён кўришига далилдир.

«ҚАСОС» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қасос» сурасини ўқиётганини кўрса, молу неъмат топишига ва Ҳақ таъоло зикри билан машғул бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, доимо дин йўлида яхшиликларга интилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, унинг учун раҳмат эшикларининг очилишига далилдир.

ҚАССОБ (ҚАССОБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қассоб, агар нотаниш бўлса, малак ул-мавт (жон олувчи фаришта) бўлади. Агар тушида қассоб бирорта уйга ёки кўчага кирса, ўша ерда кимнингдир ўлишига далил бўлади. Агар тушида қассоблик қилаётганини, аслида қассоб эмаслигини кўрса, бирорта одамни ўлдиришига далилдир. Агар тушида қассобга ҳамроҳлик қилаётганини кўрса, бир золим одам билан суҳбат куришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида нотаниш бир қассоб уйига ёки кўчасига кирганини кўрса, ўша ерда тасодифий ўлим юз беришига далилдир.

ҚАССОБ ПИЧОҒИ (СОТУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қассоб пичоғи шижоатли ва ботир кишидир. Агар тушида қассоб пичоғи борлигини кўрса, таърифдаги киши билан суҳбат куришига ва ундан хайру манфаат топишига далилдир. Агар қассоб пичоғи синганини ёки йўқолиб қолганини кўрса, таъриф этилган кишидан жудо бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, тушдаги қассоб пичоғи қийин ишларни осонлаштирувчи кишини билдиради, хусусан, қассоб пичоғи катта бўлса, шу таъбирни беради.

ҚАТИҚ (МОСТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ширин қатиқ хайру манфаат, нордони ғаму андуҳ бўлади.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушдаги қатиқ сафарда ҳосил қилинадиган молни билдиради. Тушида қатиқ ичганини, хусусан, бу қатиқ ширин бўлса, сафарда ҳосил бўладиган молга далилдир. Агар қатиқдан маска ёғини олганини кўрса, унинг миқдорича мол ҳосил қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ширин қатиқ ичганини кўрса, қўлга ҳалол мол киритишига далилдир, нордон қатиқ ичса, ғаму андуҳ бўлади.

ҚАТОЙИФ⁷⁸ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида шакар ва бодом мағзи қўшиб тайёрланган қатойифдан кимдир унга берганини ва ундан еганини кўрса, молу неъмат унга осонлик билан топилишига далилдир. Агар ёнғоқ мағзи ва шиннидан қилинган қатойиф бўлса, озгина фойдани билдиради.

ҚАТРОН ЕЛИМИ (ҚАТРОН)⁷⁹ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қатрон ҳаром молдир. Тушида қатрони борлигини ва ундан биров еганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир. Агар тушда либосига ёки танасига қатрон текканини кўрса, ҳаром либос кийишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, мол туфайли бало ва меҳнатга тушишига далилдир. Агар тушида қатрони уйдан чиқариб ташланганини кўрса, тавба қилишига далил бўлади.

ҚАФАС (ҚАФАС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қафаси борлигини кўрса, бирор жойда қўлга тушишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, уни қариндошларидан бири билан қамоққа солишларига далилдир. Агар қафаси синиб қолганини ёки йўқ бўлиб қолганини кўрса, қамоқдан қутилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қафас уч нарсага далилдир: қамоққа; тор жойга; саройга.

ҚАҲРАБО (ҚАҲРАБО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қаҳрабоси борлигини кўрса, бемор бўлиши ва тезда шифо топишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, беморлиги узоқ чўзилишини билдиради.

ҚИБЛА (ҚИБЛА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида Шарқ томонга қараб намоз ўқиётганини кўрса, Расулуллоҳ (с.а.в.) динига мойил эмаслигига далилдир. Агар қиблага орқасини қилиб намоз ўқиётганини кўрса, дин йўлида содиқ эканини ва тоат тавфиқини топишига далилдир.

ҚИЁМАТ (РУСТАХЕЗ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, қиёмат бўлганини кўрса (Қиёмат бўлишига иймон келтирамиз ва уни тасдиқ этамиз), Аллоҳ таъоло ўша диёрда адолатни ёйишига далилдир. Агар ўша диёр подшоҳи золим бўлса, уларга офат ва бало юборилишини билдиради, агар мазлум бўлса, уларни золимлар устидан ғолиб келишига далилдир. Тушида диёр аҳлини Аллоҳ таъоло ҳузурида турганларини кўрса, Аллоҳ таъоло уларга ўз ғазабини юборишига далилдир. Тушида қиёмат бошланганини кўрса, мазлумлар золимларни енгишини билдиради, агар улар ғаму андуҳ ва қийинчиликда бўлсалар, бундан халос бўлишларига далилдир. Тушида қиёмат белгиларидан бўлмиши бир белги пайдо бўлганини, масалан, қуёшнинг ғарбдан чиққанини, Яъжуж ва Маъжуж ёки Дажжол пайдо бўлганини кўрса, таъбири шуки, тавба қилади ва Худойи таъолога қайтади. Тушида ҳисоб-китоб қилинадиган жойга борганини кўрса, бу вафлатда қолганликни нишонидир. Тушида сўроқ қилинганини кўрса, унга зиён етишига далилдир. Тушида унинг ишлари тарозуда тортилгани ва яхши ишлари кўп чиққанини кўрса, оқибати яхши бўлишини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Ўша кунни вазн (амалларни ўлчаб тортишлик) ҳақиқатдир. Кимнинг мезонлари (амаллари) оғир келса, айнан ўшалар толеи ёр кишилардир**» (Аъроф сураси, 8-оят).

Тушида тарозуда тортилганда ёмонлиги кўп чиққанини кўрса, жойи Дўзах бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Кимнинг мезонлари (амаллари) енгил келса, ана ўшалар оятларимизга зулм (инкор) қилганлари сабабли, ўзларига зиён қилганлардир**» (Аъроф сураси, 9-оят).

Тушида унга номайи аъмоли берилганини ва у ўнг қўлдан олганини кўрса, ишлари ўнгдан келиши, дин йўлида ишлари тўғри бўлишидан умид қилинади. Аллоҳ таъоло айтади: «**Биз Ўз пайғамбарларимизни ҳужжат (мўъжиза)лар билан юбордик ва улар билан бирга Китоб ҳамда одамлар адолатни барпо қилишлари учун мезон (тарози) туширдик...**» (Ҳадид сураси, 25-оят).

Тушида унга номайи аъмолини берганларини ва унга ўқишни буюрганларини кўрса, бу одам ҳаётда яхши кишилардан бўлса, ишлари яхши бўлиши, ёмон кишилардан бўлса, иши хатарда эканини билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «(Унга айтилур): «**Китобингни ўқи! Бугун ўз шахсинг ўзингга қарши етарли ҳисобчидир**» (Исро сураси, 14-оят).

Агар ўзини Сирот устида эканини тушида кўрса, тўғри йўлда эканига далилдир. Сиротдан ўтолмаганини туш кўрса, хато йўлда эканини билдиради, у Худойи таъоло рози бўлиши учун тавба қилмоғи зарур.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қиёмат солиҳ кишилар учун тўрт нарсани билдиради: муваффақиятни; ғамдан қутилишни; душман устидан ғалаба қазонишни; иқбол ва оқибати саодатли бўлишни. Ёмон одамлар учун буларнинг акси бўлади.

«**ҚИЁМАТ**» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қиёмат» сурасини ўқиётганини кўрса, дунёдан шаҳид сифатида кетишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тавба қилувчи бўлади.

ҚИЙР (ҚИЙР)⁸⁰ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қийрга эга эканини кўрса, унинг миқдорича неъмат ва ризқ топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида кўпгина қийрни кўрганини ва уни уйига олиб кетганини кўрса, унинг миқдорича неъматни уйига олиб боришига далилдир. Агар қийрни уйдан чиқариб ташлаганини кўрса, бунинг аксига бўлади. Агар унинг қийрига олов тушиб, куйиб кетганини кўрса, подшоҳ унинг уйини мусодара қилиб, молини тортиб олишига далилдир. Агар тушида қийр еганини кўрса, бирорта ҳаром нарсани ейишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича унга ғам етади.

ҚИЗАРТИРИШ (СУРҲДОДАН) – Билгинки, тушда қизартириш ёқимсизлик, дил ранжи, ғам ва ўйдир. Бу аёлларга яхшилик ва хуррамлик, эркакларга эса яхши бўлмайди.

Жобирнинг айтишича, иштон, кўйлак, бош кийими, қабо, жубба, салла, буларнинг ҳаммасини қизил рангда кўрса, либосларнинг қизиллиги миқдорича, жанг, фитна, ғавво қилиш, қон

тўқишни яхши кўриш, одамларга ситам ва адолатсизлик қилишга далилдир. Агар бу тушни масжидда, савмаада ёки бир яхши жойда кўрса, айтилганлардан камроқ бўлишига далилдир.

ҚИЗ БОЛА (ДУХТАР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қиз бола фараҳ ва шодликдир. Тушида қиз туғилганини ёки кимдир унга қиз болани берганини ёки бахшида қилганини кўрса, қиз боланинг чиройи ва зеболигига қараб, мол, шодлик, ва неъмат ҳосил бўлади. Тушида қизнинг ўлиб қолганини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги қиз ифлос ва нуқсонли бўлса, ғаму андуҳни билдиради. Тушида қиз болани кўтариб, олиб кетаётганини кўрса, хайру манфаатга далилдир. Тушида ўз қизини бировга бериб юборганини кўрса, ундан ўша кишига шодлик етишига далилдир.

ҚИЗИЛЧА (СУРХЧА) – Билгинки, қизилча молнинг зиёда бўлишидир.

Агар баданига қизилча тошганини кўрса, қийинчилик ва оғирчилик билан ҳалол мол ҳосил қилишига далилдир. Агар баданидаги қизилча аниқ ва равшан қизил бўлса, ҳаром мол топишига далилдир.

ҚИЗИЛ ОЛХҲРИ (ОЛУЙИ СУРХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қизил ва қора олхҳри, агар у ўз вақтида бўлса молга далолат қилади. Сарик олхҳри эса беморликка далилдир. Агар сарик ёки қора олхҳрини кўрса ёки бирор киши унга берса, агар таъми ширин бўлса, ўша олхҳри миқдорича мол топади. Агар сарик олхҳридан еса ва у ўз вақтида бўлмаса, қайғу ғам ва мусибату хусуматга далилдир. Агар мазаси нордон бўлса, таъбири яхшироқ бўлади.

ҚИЗИЛ СИЁҲ (ШАНГРАФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қизил сиёҳ ғаму андуҳ бўлади. Агар тушида қизил сиёҳи борлигини кўрса, ғамга дучор бўлишига далилдир. Агар тушида қизил сиёҳни ичганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар тушида қизил сиёҳ билан сурат чизаётганини кўрса, дунёнинг ботил ва беҳуда нарсаларига кўнгил қўйганига далил-

дир. Агар қизил сиёҳ билан бирор нарса ёзаётганини ва ёзаётгани Қуръон, дуо ёки тавҳид эканини кўрса, яхшилиқ бўлади, бунинг акси бўлса, зарардир.

ҚИЛИЧ (ШАМШИР) – Тушда кўрилган қиндаги қилич аёлни, қинсиз қилич молни ва мансабни билдиради.

Агар аёл киши тушида қўлида қилич борлигини кўрса, ўфил туғишига далилдир. Агар қиличи қинида синиб қолганини кўрса, боласи қорнида ўлишига далилдир.

Агар эркак киши тушида яланғоч қиличи борлигини ва уни бировга урмоқчи бўлиб турганини кўрса, бирор кишига бир сўз айтишига далилдир. Агар бировга қилич урганини ва қилич таъсир қилмаганини кўрса, зарар бўлиши ва насли қирқилишига далилдир. Агар бўйнига қилич осиб олганини кўрса, вилоятга ҳукм қилишига далилдир. Агар бир сабаб билан бир кишига қилич урганини кўрса, урилган кишининг номи машҳур бўлади. Агар бир кишида кўпгина қилич борлигини ёки унга берганларини кўрса, бой бўлишига далилдир. Агар ундан қиличини олиб қўйганларини кўрса, амалидан тушишига далилдир. Агар белига қилич осиб олганини кўрса, умри узоқ бўлишига далилдир. Агар тушида олтин камари борлигини кўрса, бир раҳбардан роҳат топишига далилдир. Агар қиличи пўлатдан эканини кўрса, ишлари мустаҳкам бўлишига далилдир. Агар қиличи марвариддан эканини кўрса, олимлардан фойда топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қилич, бешта нарсани билдиради: фарзандни; ҳокимликни; муҳаббатни; фойдани; ғалабани.

Тушдаги қилич ясовчи кучли ва фасоҳатли кишидир.

ҚИРҒОВУЛ (ТАЗАРВ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қирғовул сотқин одам бўлади, мода қирғовул эса алдовчи аёлдир. Таъбирчиларнинг айтишича, қирғовул ҳийла билан қўлга киритилган ҳаром мол бўлади. Тушида қирғовул кўрса, хиёнаткор бир киши билан хусуматлашишига далилдир. Агар мода қирғовулни қўлга киритганини кўрса, вужудида яхшилиги бўлмаган бир аёлга уйланишига далилдир. Агар уйда қирғовулни кўрса, чиройли бир аёлни никоҳига олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, уйда қирғовул борлигини ва унинг

ўлиб қолганини кўрса, хотини ҳалок бўлишига ёки хотинлар туфайли унга мусибат етишига далилдир. Агар қирғовулнинг уйидан учиб чиқиб кетганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги қирғовул жамол ҳамда мол соҳиби бўлган аёлдир. Агар тушида қирғовулни топиб олганини ёки тутиб олганини кўрса, юқорида айтиб ўтилган сифатга эга бўлган аёлга уйланишига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қирғовул тўрт нарсани билдиради: хотинни; ҳаром молни; маишатни; мақсадга етишиш учун интилишни.

ҚИРҒОВУЛ қушининг бир тури (ДУРРОЖ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дуррож эрига қулоқ солмайдиган чиройли аёлдир. Тушида дуррожни тутиб олганини ёки кимдир берганини кўрса, юқорида айтилган сифатли аёлга уйланишини билдиради. Тушида дуррож гўштидан тановул қилаётганини кўрса, егани миқдорича аёл молидан ўмаришига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида кўпгина дуррожлари борлигини ва улар ўзининг мулки эканини кўрса, уларнинг миқдорича аёллар ва канизакларга эга бўлишини билдиради. Тушида дуррож қўлидан учиб кетганини кўрса, хотинини талоқ қилишига далилдир.

ҚИРҒИЙ (ЧАРҒ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги қирғий подшоҳ бўлади. Агар ваҳший қирғий кўрса, балоғатга етган фарзандга далил бўлади. Агар қирғийни тутиб олганини ва у билан ов қилаётганини кўрса, подшоҳ унга ситам қилишини билдиради. Агар подшоҳ унга қирғий берганини ва у билан ов қилаётганини кўрса, подшоҳдан ҳурмат ва улуғлик топишини ва ўзгаларга ситам қилишини билдиради. Агар қирғий ов қилаётганини ва ўлжани тутиб олганини кўрса, итоатсиз фарзанд туфилишига далилдир. Агар қирғийнинг гўштидан еяётганини кўрса, фарзандидан ранж ва ёмонлик кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги қирғий ҳайбатли ва қувватли бир улуғ кишига далилдир. Агар қирғий унинг хонасига келиб, бир марта ёки икки марта бонг урганини кўрса, унга бирор зиён етишига далилдир, лекин уч марта бонг урса, ҳеч

қандай зиён етмайди. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қирғий тунда ёмон ишлар билан шуғулланувчи ўғрини билдиради.

ҚИН (ФИЛОФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қин аёл бўлади. Тушида қилич қини синганини, бироқ қилич омон қолганини кўрса, фарзанд соғ-омон туғилиши, бироқ она-нинг ҳалок бўлишига далилдир. Пичоқ қини ҳам шу ҳукмга эга.

ҚИССА АЙТИШ (ҚИССА ГЎФТАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар бир киши тушида номаълум бир қиссани айтаётганини кўрса, золимларнинг кўрқуви ва хавфидан омон бўлишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бас, (Мусо Шуайбнинг ҳузурига) келиб, унга ўз қиссасини, сўйлаб бергач, у: «Кўрқмагин. Сен золимлар қавмидан нажот топдинг», – деди...**» (Қасос сураси, 25-оят).

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида одамлар ҳақидаги қиссани яхшилаб айтаётганини кўрса, яхшиликка далил бўлади, агар ёмон айтаётган бўлса, зарар ва зиёнга далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қисса айтаётганини кўрса, иши яхши бўлиши ва мақсадига етишига далилдир. Тушдаги қиссагўй яхши кишидир.

ҚИСҚИЧ, КАЖОМБУР (КАЛБАТАЙН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қисқич подшоҳдан мол олиб, халққа тарқатадиган ходимдир. Тушида қўлида қисқич турганини кўрса, унинг молу неъмат топишига далилдир. Агар қисқич йўқолганини кўрса, зиён етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қисқич билан оловдан бирор нарса олганини кўрса, унинг миқдорича подшоҳдан роҳат топишига далилдир.

ҚИСҚИЧБАҚА (ХАРЧАНГ) – Тушдаги қисқичбақа паст ҳимматли кишини билдиради. Агар тушида қисқичбақани тутиб олганини кўрса, паст ҳимматли ва бадфеъл бир одам билан ҳамсуҳбат бўлишини ва ундан озгина манфаат топишини билдиради. Агар тушида қисқичбақани ўлдирганини ёки узоққа отиб юборганини кўрса, паст ҳиммат ва бадфеъл бир кишидан узоқлашини билдиради. Агар қисқичбақа гўштини еяётганини туш кўрса, егани миқдорига мувофиқ мол топишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида қисқичбақаси борлигини кўрса, хуш табиатли ва хушфезъл бир киши билан дўстлик қилиши ва ундан яхшилик кўришига далилдир.

ХАНТАЛ, ГОРЧИЦА ЎСИМЛИГИ (ХАРДАЛ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги хантал ғам ва ўйга далилдир. Агар хантал еганини туш кўрса, молига нуқсон етиши ёки ранж ва бемор бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги хантал ейиш мусибат, хусумат ва беморликка далилдир.

ҚИШ (ЗИМИСТОН) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги қиш подшоҳни билдиради. Тушида қиш бўлганини ва одамлар қишдан зарар тортаётганини кўрса, ўша диёр одамларига подшоҳдан зиён етишига далилдир. Агар ҳавонинг қаттиқ совуганини, бироқ совуқ одамларга зиён еткизмаётганини кўрса, ўша диёр аҳлига подшоҳдан яхшилик ва фойда етишига далилдир. Қишни ўз вақтида кўриш яхшироқдир.

Кирмонийнинг айтишича, қишни ўз вақтида, қаттиқ совуқ бўлмаган ҳолда кўриш мақсадга эришиш, иззат ва обрўсининг зиёда бўлиши, халойиққа подшоҳдан ёрдам ва қувват етиши, адолат ва инсофнинг зиёда бўлишига далилдир.

ҚИШЛОҚ (ДЕХ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир қишлоқда бўлмаганини, аммо қишлоқ номини билмаганини кўрса, яхшиликка далилдир, борди-ю қишлоқ номини билса, ёмонликка далил бўлади. Тушида қишлоқдан чиқиб кетганини кўрса, яхшиликни билдиради. Тушида қишлоққа борганини кўрса, ёмонликка далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида шаҳардан ободон бир қишлоққа борганини, у ерда неъматлар кўплигини кўрса, хайру баракат, иззату иқболни билдиради, бунинг аксини кўрса, ёмонлик ва эътиқодсизликни билдиради. Тушида қандайдир қишлоқда йўқолиб қолганини кўрса, яхшиликка далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида кимдир унга нотаниш бир қошлоқни берганини ёки ўзи соғиб олиб, иморат қилганини кўрса, иморатининг ҳамда қишлоқнинг миқдорига қараб хайру манфаат топишини билдиради, бунинг аксини кўрса, зарарга далилдир.

ҚИШЛОҚ (РУСТО) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушида ўз қишлоғини нотаниш бир жойда кўрса, яхшиликка далил бўлади, борди-ю таниш жойда кўрса, яхшиликка далил бўлмайди. Тушида қишлоқдан шаҳарга келиб қолганини кўрса, иншааллоҳу таъоло, фитна ва азобдан қутилишига, ишлари тартибга тушишига далилдир. Тушида шаҳардан қишлоққа кетаётганини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қишлоқда мулки борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, унинг миқдорича ободонлик ва яхшилик унга етишини билдиради. Тушида қишлоқни хароб ҳолда кўрса, таъбири ёмон бўлади.

ҚОВ (ЗИҲОР) – Ибн Сириннинг айтишича, агар киши ўз қовига қараётганини кўрса ва у ердан ҳеч қандай мўй йўқ эканини кўрса, ишлари юришмаслигига далилдир. Агар қовида кўп мўй ўсганини кўрса, аёллар сабабли гамгин бўлишига далилдир. Агар қовида ранж ва оғриқ пайдо бўлганини кўрса, оғриқнинг кучли-кучсизлигига мувофиқ қийинчилик ва дард ҳосил бўлишига далилдир.

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қов икки нарсани билдиради: аёлни; молни. Қовдаги ҳар қандай зиёдалик ёки камлик аёл ва молга тааллуқлидир.

ҚОВОҚ (КАДУ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қовоқни ўз вақтида уйида ўсиб ётганини кўрса, иззат ва обрўйи янада ошишига далилдир. Агар бу тушни бемор кўрса шифо топишига, агар қул кўрса, озод бўлишига, агар кофир кўрса, мусулмон бўлишига, агар мусофир кўрса, ўз ватанига саломат қайтишига, агар фосиқ кўрса, тавба қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушида қовоғи борлигини кўрса, порсо бир хотиндан фойда кўришига далилдир. Агар қовоқ палакларини томири билан суғириб олганини кўрса, бир улуғ аёлдан фойда топишига далилдир. Агар тушида пишган қовоқдан еганини кўрса, ҳожатлари раво бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қовоқ уч нарсани билдиради: иззат ва ҳурматни; неъмат ва молни; ишларнинг батартиблигини.

ҚОВУН (ХАРБУЗА) ² Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қовун беморликни билдиради. Ширин қовун манфаат ва хотиржамликни билдиради, борди-ю ўз вақтида кўрилган бўлса. Кичик қовун катта қовунга нисбатан яхшироқдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги яшил қовун ғаму андуҳнинг йўқ бўлишига далилдир. Агар тушида олдига кўп қовунлар қўйилганини кўрса, қайғу ғамга гирифтор бўлишига далилдир. Агар тушида қовунни ўз вақтида кўрса, кўп манфаатли, хуш айшли аёлга далолат қилади.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги қовун беш нарсага далилдир: беморликка; хотинга; қулга; фойдага; хуш айшгаки, хусусан қовун ширин бўлса.

ҚОВУРИЛГАН ГЎШТ (БИРЁН)⁴¹ – Муҳаммад ибн Сириннинг айтишича, бирён тушда ўз эгасини ва ризқнинг кенглигини қидиришни билдиради. Пиширилган гўшт таъбирда хом гўшгдан яхшироқдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қўй гўшtidан қилинган бирёни еяётган бўлса еганига мувофиқ молни ранжу машаққат билан топишига далилдир. Мол гўшtidан қилинган бирёни еяётган бўлса, қўрқув ва хавфдан омон бўлишини билдиради. Агар қўзичоқнинг бирёнини еяётган бўлса, озгина мол топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушда қўзичоқнинг пишган гўштни ейиш, ўғил туғилишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, агар бошдан қилинган бирёни еяётганини кўрса, бир улуғ одамдан яхшилик топишини билдиради. Агар товуқ бирёнини еяётганини кўрса, хотин учун макру ҳийла билан бирор молни қўлга киритишига далилдир. Агар балиқ бирёнини истеъмол қилаётганини кўрса, сафарга бориши, талаби илм билан бирор улуғ кишининг суҳбатига етишишини билдиради. Агар туш кўрувчи яхши одам бўлса, юқоридаги таъбир юз беради, борди-ю ёмон одам бўлса, ранжу ғам кўришига далилдир. Агар балиқ бирёни янги бўлса, шўр балиқдан кўра яхшироқ бўлади. Катта балиқ кичик балиқдан яхшироқдир. Тушдаги бирёнфуруш ўзгаларнинг ризқини фаровон қиладиган кишидир.

ҚОЗИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қози бўлганини, бироқ у бу соҳа одами эмаслигини кўрса, бирорта балога гирифтор бўлиши ва қўлидан моли кетишига далилдир. Агар туш кўрувчи олим бўлса, қози бўлишига далилдир.

Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, тушида қозини кўрса уламо даражасига эришишига, агар тушида нотаниш қозини кўрса, Ҳақ таъоло марҳаматида бўлишига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушида қози унинг устидан ҳукм қилганини кўрса, бедорликда ҳам шундай бўлишига далилдир. Қози тушида унга шафқат билан боққанини кўрса, фойда топишига, агар қозининг вазаб билан боққанини кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади.

ҚАЗОН (ДЕГ) – Тушдаги қазон асли тарсо бўлган хона хизматкоридир. Қўлида янги ва катта қазон борлигини кўрса, хизматкори омонатга хиёнат қилмайдиган эканига далилдир. Агар қазони кичкина, эски ва ифлос эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Тушида қазони тушиб кетгани ва синганини кўрса, хизматкорининг ўлишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Тушдаги янги қазон хотин бўлади. Таъбирчиларнинг айтишларича, қазон уй хўжалиги бўлади. Тушида қазон олса ёки унга биров қазон берса, оловга қўйиб, овқат пишираётган бўлса, бир иш туфайли подшоҳдан унга манфаат етишига далил бўлади. Тушида мис ёки тош қазонга эга бўлса, қазоннинг қимматига мувофиқ фойда топади. Қазон сополдан бўлса, бир иш қилиши ва бу қилган иши туфайли хонадон бошлиғидан бирор нарса топишига далолат қилади. Қазонни оловга қўйса ва қазон ичида ҳеч нарса бўлмаса, бир одамни ишга солади ва бу иш ўзига фойдасиз бўлади».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Тушдаги қазон уй хўжалиги ёки хона ходимига далолат қилади. Қазонда гўшт ва овқат бор бўлса, ранжсиз унга ризқ етади. Қазони синганини кўрса, хона хўжайини ва бекасининг ҳар икковининг ўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтади: «Тушдаги қазон бешта нарсани билдиради: уй хўжайини; хона бекаси; бошлиқни; ходимни; ҳожатни раво қилишга боғланган вақилни».

ҚОЛИП (ҚОЛИБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ковуш ва этик қолипни кўрса, хизматкорга эга бўлишига

далилдир. Тушида қолипини йўқотиб қўйганини кўрса, хизматкоридан жудо бўлишига далилдир. Агар тушида қолипи кўп эканини кўрса, хизматкорлардан, хусусан, туш кўрувчи этикдўз ёки ковушдўз бўлса, фойда топишига далилдир.

ҚОН ОЛДИРМОҚ (РАГ КУШОДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда қон олдирганини кўрса, дўстидан бир сўз эшитиши ёки моли тарож бўлишига далилдир. Тушида томир очтирганини ва ундан қон келганини кўрса, султондан унга заҳмат етишини билдиради. Қон оз чиққанини кўрса, заҳмат оз бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қандайдир олим киши унинг томирини очганини, қон кўп келганини ва қонни бир жойга қўйганини кўрса, бемор бўлиши ва молини беморлик йўлида харж қилишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, тушида ўнг қўлидан қон олдирганини кўрса, молининг зиёда бўлишини билдиради. Чап қўлидан қон олдирганини туш кўрса, молининг ва дўстларининг кўпайишини билдиради. Агар таниш киши ундан қон олганини кўрса, хотини ҳомиладор бўлмаса, ҳомиладор бўлишига, бордию ҳомиладор бўлса, қиз туғилишига далил бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида томир очтирганини ва қон кўп чиққанини кўрса, унга ҳақ сўз айтишларига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда қон олдириш тўрт нарсани билдиради; ишнинг эришишини; сафарни; хусуматни; молда шериклик қилишини.

Тушида томир очтирганини, бироқ қон чиқмаганини кўрса, хусуматга далилдир. Агар қон чиққанини ва баданида қон қолмаганини туш кўрса, бу ҳам хусуматга далилдир. Тушида жароҳати туфайли қонга булганганини кўрса, унга бирор заҳмат етишини билдиради.

Таъбирчиларнинг фикрларича, тушда қон олдириш, агар қон олдирувчи яхши киши бўлса, шодлик ва хуррамликка етишишни билдиради, ёмон одам бўлса, ёмонлик ва ярамасликни билдиради.

ҚОН ОЛМОҚ (ҲИЖОМАТ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида бир нотаниш қон олувчи бир нотаниш жойда ундан қон олаётганини кўрса, бўйнига бир омонатни оли-

шига далилдир. Агар қон олувчи ўзининг дўсти эканини кўрса, омонатни унга топшириш, душман шарридан омон бўлиши, ғамдан шодликка чиқишига далилдир. Агар ёш одам бу тушни кўрса, шу таъбирни билдиради, борди-ю қари бўлса, эътибор топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар қари одамдан қон олганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар подшоҳдан қон олганини кўрса, подшоҳнинг яқинларидан бўлишига далилдир. Агар қон олса-ю, бироқ қон чиқмаса, хотини ундан бахтсиз жудо бўлади ёки унга талоқ беради ёхуд ўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, кекса қон олувчи туш кўрувчининг бахти бўлади, ёш қон олувчи душманни билдиради. Агар туш кўрувчи илм соҳиби бўлса муфтий ёки подшоҳнинг дабири бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи ўқимаган одам бўлса қарзга фарқ бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда қон олмоқ етти нарсага далилдир: омонатга; шартлашмоққа; мартаба топмоққа; иззат ва улуғликка; амалга; Пайғамбар алайҳиссалом суннатига; агар амалдор бўлса, амалдан тушишига.

Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қон олувчи ёш бўлса харжларни ҳисобловчи, нарсаларни ўлчовчи кишига далил бўлиб, одамларнинг ишлари у орқали юришади.

ҚОН ОҚМОҚ (ХУН ОМАДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, жароҳатсиз танидан қон оқаётганини туш кўрса, унга зиён етишига далилдир. Агар танида жароҳат борлигини кўрса, молига зиён бўлиб, ғаму андуҳга сабабдир. Тушида ханжар еганини ва қон равон бўлганини кўрса, зиён узоққа чўзилиши ва бунда унинг учун савоб бўлишига далилдир. Тушида жароҳат қони унинг либосини булғганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида қон ичаётганини кўрса, ҳаром мол топишини ёки ноҳақ қон тўкилишини билдиради. Тушида танининг бир ерида тешик бўлиб, ундан қон ва йиринг оққанини ва либосини булғганини кўрса, ўша нарса миқдорига мувофиқ ҳаром мол топишини билдиради. Агар олатидан қон оқаётганини туш кўрса, қиз бола она қорнидан тушиб кетишига ишорадир. Тушида орқа тешигидан қон оқаётганини кўрса, қон миқдорига мувофиқ ҳаром мол топишига да-

лилдир. Тушида тиш милкларидан қон оқаётганини кўрса, қариндошларидан ғам етишига далилдир. Тушида шаҳар кўчаларида қон оқаётганини кўрса, ўша жойда кўп қон тўкилишига далилдир. Тушида бурнидан кўп ғон оққанини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

ҚОНЧЎП ЎСИМЛИГИ (МОМИРОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қончўп ўсимлиги хайрият ва савоб ҳосил бўладиган касалликка далилдир.

ҚОП (ЖАВОЛ, ГУВОЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоп олим кишига далилдир. Қопда яхши ёки ёмон нуқсон бўлса, туш кўрувчининг холига далил бўлади. Бу ҳазрати Алий каррамаллоҳу ваҳҳаҳунинг: «Албатта қалблар – идишлардир», – дегани юқоридаги сўзга далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қоп, катта, янги, тоза ва кенг бўлса, кўп фойдага далилдир, аксинча бўлса, озгина фойдани билдиради.

ҚОПЛОН (ЙЎЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоплон душмандир. Тушида қоплон билан жанг қилганини ва уни енгганини кўрса, душман устидан ғалаба қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қоплонни тутиб олганини кўрса, душман билан суҳбат қуришига далилдир. Агар қоплон унинг қўлидан қочганини кўрса, душман ундан қочишига далилдир. Тушида кўпгина қоплонлар унга итоаткор эканини кўрса, душманлари забун бўлишларига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қоплон гўштидан еганини кўрса, унинг миқдорича душман молига эга бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, тушида қоплонни ўлдирганини кўрса, бунда ҳеч қандай манфаат йўқ. Тушида қоплонни елкасига олганини кўрса, душман юкини кўтаришига далилдир. Тушида қоплонлар унинг уйида ёки бирорта жойда қичқираётганларини кўрса, душманлар сабабли ранж ва зиён кўришига далилдир.

ҚОПЛОН (ПАЛАНГ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоплон кучли ва қудратли душманни билдиради. Агар қоп-

лон билан жанг қилаётганини кўрса, ўз душмани билан хусуматлашади ва унинг душмани музаффар бўлади, яъни қоплон унинг устидан ғалаба қилса, демак, душман унинг устидан ғолиб келади. Агар у қоплон устидан ғолиб келса, демак, душман устидан ғалаба қилади. Агар қоплоннинг гўштидан еяётганини кўрса, жангу жанжалга қолишини билдиради, лекин зафар қазониб, шараф ва улуғлик топади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қоплоннинг устига минганини кўрса, иззат ва обрўйининг ошишига ва душманга қаҳр қилишига далил бўлади. Агар қоплон билан жанг қилаётганини, бироқ ҳеч бири ғолиб келолмаётганини кўрса, подшоҳдан катта хавф етиши ёки офир касаллик юз беришига далил бўлади, бироқ ундан шифо топади. Агар қоплоннинг устидан учаётганини кўрса, душмандан хавф етишига ва оқибатда бу хавфдан қутулишига далил бўлади. Агар қоплоннинг терисини ёки суягини ёки юнгини қўлга киритган бўлса ёки кимдир унга берганини кўрса, душман молини ўша топган нарсаси миқдорича топишини билдиради. Агар қоплонни ўлдирганини кўрса, исломдан юз ўтиришини ва ундан ҳеч қандай хайрият йўқлигини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда қоплонни кўрмоқ уч нарсани билдиради: кучли душманни; душмандан мол топишини; подшоҳдан етадиган хавфни.

ҚОР (БАРФ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда қор кўриш ғаму андуҳ ва азоб бўлади, оз бўлса, бундай эмас. Қишда қор кўрса ёки доимо қор бўладиган жойда қор кўрса, ўша мавзе аҳлига андуҳ етишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда қор кўриш, айниқса, чақмоқ ҳам бўлса, лашкар енгилишига далил бўлади.

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг илтифот этишларича, тушда қор кўриш олти нарсага далилдир: ризққа; тирикчиликка; кўп молга; кўп лашкарга; касалликка; ғаму андуҳга.

Ёзда қор тўплаётганини кўрса, ҳалол мол тўплашга далил бўлади.

ҚОРАЁҒ (ЗИФТ, СМОЛА) – Ибн Сириннинг айтишича, тушдаги қораёғ ғам, андуҳ ва қийинчиликдир. Агар тушида қораёғи борлигини ёки кимдир унга берганини кўрса, ранжу андуҳга

гирифтор бўлишига далилдир. Агар қораёғ ичганини кўрса, оила-си сабабли ғам ва андуҳга тушишига далилдир. Агар қораёғ сотганини, бировга берганини ёки уйдан чиқариб тўкканини кўрса, ғам ва қайғудан қутилишини билдиради.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, агар қораёғни жароҳатга қўйганини ва жароҳати тузалиб қолганини кўрса, бировдан яхшилик ва роҳат топишига далилдир. Агар либоси қораёғ билан бўялганини кўрса, ундан бадномлик ҳосил бўладиган бир иш содир бўлишига далилдир.

ҚОРАҚАРҒА (ЗОҒ) – Ибн Сириннинг айтадики, тушдаги қарға фосиқ, дини бузуқ ҳамда ишларда ёлгон гапирувчи кишига далилдир. Тушида қарғани тутиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, юқорида айтилган сифатли киши билан учрашуви ва ёмон ишларга мойил бўлишига далилдир. Агар қарғани ўлдирганини кўрса, айтилган сифатга эга бўлган кишига қаҳрини сочишига далил бўлади. Агар бир жойда қарғаларнинг йиғилиб турганини кўрса, ўша ерда фосиқлар ва ўғрилар йиғилишига далилдир. Агар қарғани тутиб олганини кўрса, ярамас жойдан бирорта неъмат топишига далилдир.

Кирмоний айтадики, агар битта қарғани кўрса канизакка далил бўлади, агар кўпгина қарғаларни кўрса, лашкарга далил бўлади. Агар қарғанинг терисини шилиб олганини кўрса, мусофир аёл билан зино қилишига далилдир. Агар қарғани ўлдирганини кўрса, оиласига бирор мусибат етишига далилдир. Агар қарғанинг ўзи билан сўзлашаётганини кўрса, ҳар хил воқеалардан хабардор бўлишига далилдир. Агар кўп қарғаларнинг осмондан учиб келганини ва ўтиб кетганини кўрса, қарғаларнинг кўплик миқдорига мос лашкар пайдо бўлишига далилдир.

Жобир айтадики, агар ўз иштони ичида қарға ҳамда қирғовулнинг пайдо бўлиб қолганини кўрса, ўз фарзанди канизаги билан бузуқчилик қилишига далилдир. Агар қарғани даволаётганини кўрса, ўғри одамга панду насиҳат қилишига далилдир. Агар қарғани топиб олса ва уни яшириб қўйса, бузуқ ва ёмон ишларни қидирувчи бўлишига далилдир. Агар қарға унинг уйдан бирор нарсани тумшуғи билан олиб чиқиб кетаётганини кўрса, бирорта бузуқ одам унинг уйдан бирорта нарсани ўғирлашига далилдир.

ҚОРИН (ШИКАМ) – Қориннинг таъбирида таъбирчилар уч фикрдалар, қориннинг ташқариси ва ичкараси ҳам молдир. Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, фарзанд бўлади. Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қариндошларга далилдир.

Агар тушида қорни катта бўлиб қолганини кўрса, молнинг, фарзанднинг ёки қариндошларнинг кўпайишига далил бўлади. Агар тушида қориннинг кичрайиб қолганини ва терисига нуқсон етганини кўрса, мол ёки фарзанд нуқсонига далил бўлади. Тушида қорнида нимаки бўлса, ташқарига чиққанини, уларни ювганини ва қайтариб жойига солганини кўрса, ҳоли яхши бўлиши ва мақсадига етишига далилдир.

Агар эркак киши тушида қорнидан бола чиққанини кўрса, оиласининг эътибори ва улуғлигини оширадиган бир киши пайдо бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар киши тушида қориннинг шишиб кетганини кўрса, кўп мол топишига далилдир. Агар тушида қориннинг ёрилганини кўрса, унга мусибат етишига далилдир. Агар қорнига мўйлар ўсиб чиққанини кўрса, аёли томонидан қарз бўлишига далилдир. Агар қорнидаги мўйларнинг қирилганини кўрса, ғами кетиб, қарздан қутилишига далилдир. Агар қорнида тешик борлигини кўрса, аёл унинг молини ейишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қорин тўрт нарсани билдиради: илм жойини; хазинани; тирикчилигининг батартиблигини; фарзандни.

«ҚОРИЪА» СУРАСИ – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушида «Қориъа» сурасини ўқиётганини кўрса, қиёматда унинг номаи аъмолидаги савоби қиёмат тарозисида оғир келишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхши ишларни қилишга интилади.

Жаъфари Содиқ (р.а.)нинг айтишича, одамларни азиз тутати.

ҚОРОНҒУЛИК (ТОРИКИЙ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоронғулик дин йўлидаги адашувни билдиради. Агар қоронғуликни топганини ёки биров унга берганини кўрса, ўша қоронғулик миқдорига қараб, залолат ва гумроҳлик топи-

шини билдиради. Агар қоронғуликда турганини, қоронғулик яна равшанликка айланганини кўрса, тавба қилишига, дин йўли унга очилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қоронғу тушганини, қоронғулик яна ёруғликка айланганини, орқасидан яна қоронғулик тушганини кўрса, унинг мунофиқ эканлигига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «**Чақмоқ уларнинг кўзларини кўр қилгудек бўлади.** (У) ҳар гал ёритганида (озгина) юриб оладилар, уларга қоронғи туширганида эса (жойларида) туриб қоладилар...» (Бақара сураси, 20-оят).

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги қоронғулик ғаму андуҳ бўлади. Агар ҳавонинг қаттиқ қоронғу бўлганини кўрса, ўша диёр одамларига ғаму андуҳ юзланишига ва уларнинг ишлари вайронагарчиликка юз тутишига далилдир. Агар ҳаво равшан бўлиб, бирданига қоронғулик тушганини кўрса, ўша диёрда ногаҳоний ўлимлар юз беришига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги қоронғулик беш нарсани билдиради: куфрни; хайронликни; ишларнинг юришмаслигини; бидъатни; залолат ва адашишини.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтадики, агар тушида қоронғуликдан ёруғликка чиққанини кўрса, камбағалликдан бойга айланишини, ғамлардан озодлик топишини, ишлари юришиб кетишини ва залолатдан узоқ бўлишини билдиради.

ҚОЧМОҚ (ГЎРИХТАН) – Ибн Сирийн (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қочиш қутилиш бўлади. Ҳар ким тушида душмандан ёки бир газанда жонивордан қочганини кўрса, ёмонликдан ва хавфдан омон бўлишига, душман устидан голиб, бўлишига далилдир. Негаки Мусо (а.с.) тушларида Фиръавн алайҳи-л-лаънадан қочганлар ва Фиръавннинг ёмонлигидан қутилганлар, охири унинг устидан голиб келган эдилар.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида душмандан яширинган ҳолда қочаётганини, душман эса уни кўриб турганини кўрса, ўйга толишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида одамларнинг қочаётганларини кўрса, бир улуғ одамдан тухмат етишига далилдир. Агар эркаклар хотинлардан қочаётганларини кўрса, агар хотинлар порсо ва солиҳа бўлсалар, ёмон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда қочиш шодлик бўлади.

ҚОШЛАР (АБРЎҲО) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Қошлар тушда дин бўлади. Агар қошларини мукамал кўрса, унда ҳеч қандай нуқсон бўлмаса, кўриниши тўла ва мукамал бўлишига далилдир. Қошлари тўкилиб кетганини кўрса, таъбири юқоридагининг аксидир».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Қошлари йўқ эканини ёки тўкилиб кетганини кўрса, бир ишга қўл урадики, ундан бадномлик ёки диннинг бузилиши юз беради. Қошлари оқариб кетганини кўрса, илми ва виқори ортади, лекин молига нуқсон етади».

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, бир қошининг тўкилиб кетганини ва бир қошининг юлинганини кўрса, мол ва иззатига нуқсон етишига далил бўлади. Баъзиларнинг айтишича, дин зийнатига нуқсон етади».

«ҚОФ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қоф» сурасини ўқиётганини кўрса, Аллоҳ таъло унга хайрли ва яхши ишлар қилишига тавфиқ беришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, қийин ишлар унга осон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, касбидан баҳра топишига далилдир.

ҚОҒОЗ (КОҒАЗ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоғоз бойлик ва улуғлик бўлади. Агар тушида оқ ва тоза қоғози борлигини кўрса, унинг миқдорича бойлик ва улуғлик топишига далилдир. Агар қоғозига сувдан зарар етганини ёки куйганини кўрса, унинг миқдорича бойлиги ва улуғлигига нуқсон етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар туш соҳиби тоза одам бўлса, тушдаги қоғоз илм ва дониш бўлади. Агар тушида кўп қоғози борлигини кўрса, илм ва фазилатда шухрат топишига далилдир. Агар туш соҳиби ярамас ва бесавод одам бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қоғоз тўрт нарсани билдиради: аёлни; улуғликни; давлатни; макру ҳийлани.

ҚУДУҚ (ЧОҲ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги қудуқ таъбирда хотинни билдиради. Агар тушида бирор ерда қудуқ қазитганини кўрса, хотин олишига далилдир. Агар бировга қудуқ қазитида ёрдам бераётган бўлса, аёл билан эркак орасида воситачи сифатида бир киши бўлиб, у макру ҳийла билан аёлни ўша кишига беришни хоҳлайди. Чунки қудуқ қазимоқ макру ҳийлани билдиради. Мисолда айтиладики, фалончига чоҳ қазиди деса, унга ёмонлик ва ҳийла қилмоқчи, деганини билдиради.

Қудуқ суви аёлнинг молу давлатини билдиради. Агар ҳар ким қудуқдан сув ичаётганини кўрса, аёлнинг молу давлатидан ейишига далилдир. Агар пишиқ риштлар билан кўтарилган биророрта қудуқдан сув ичаётганини кўрса, бу ҳам аёл кишининг бойлигига далилдир. Ҳар ким тушида қудуқ қазиганини ва ундан сув чиқмаганини кўрса, камбағал хотин олишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар мазаси ширин бўлган қудуқ сувидан ичганини кўрса, аёлнинг молини унга ёқмаган ҳолда олиб ейишига далилдир. Агар қудуқнинг иссиқ сувидан ичаётганини кўрса, аёлнинг моли туфайли жафо топишига далил бўлади. Баъзи таъбирчиларнинг сўзларича, бемор бўлади. Агар қудуқ сувини муздек ва ширин кўрса, хотиндан хайру манфаат топишига далилдир. Агар қудуқда сув кўп эканлигини кўрса, аёлнинг олийҳиммат ва сахий эканлигига, қудуқда сув оз эканини кўрса, пасткаш ва ярамас аёлга далилдир. Агар қудуқ қазиса, тезда сув чиқса, аёл бемор бўлиши ва ўз молини беморликда еб битиришига далилдир. Агар қудуқдан қора ёки кўк сув чиқса, ғаму андуҳ етишига, қудуқдан оқ сув чиққанини кўрса, мерос топишига далил бўлади. Агар сув қудуқ қаърига кириб кетиб, ҳеч нарса қолмаса, хотинининг ўлиши ва молининг талон-тарож бўлишига далилдир. Қудуқнинг ер остига кўчиб кириб кетиши ҳам аёлнинг ҳалок бўлишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар киши тушида сув олиш учун қудуққа челақ ташлаганини, бироқ арқон узилиб, челақ қудуққа тушиб кетганини кўрса, чала фарзанд туғилишига далилдир.

ҲИКОЯТ. Хабарда келишича, бир киши Абдуллоҳ ибн Аббосдан: «Тушимда қудуққа сув олиш учун челақ ташлаганимни кўрдим, бироқ арқон иккига бўлиниб, битгасини тортиб олдим, иккинчиси қудуқда қолди», — деб таъбирини сўради. Абдуллоҳ деди: «Сен аёлингдан узоқда эдинг. Аёлинг олти ойлик фарзанд

туғди ва уни дафн қилдилар». Халиги киши: «Мен бу сўздан таажжубга тушдим», – деди.

Дониёл (а.с.) айтадиларки, ҳар ким тушида маълум бир жойда қудуқ қазиётганини кўрса, ўз яқинларига макру ҳийла қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, чоҳ қазимоқ ва сув чиқармоқ никоҳ ҳукмига эгадир. Агар биров учун қудуқ қазиётганини кўрса, бировнинг никоҳи учун воситачи бўлишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар қудуқдан сув олаётганини кўрса, макру ҳийла билан бойлик тўплашига далилдир, хусусан бу қудуқни ўзи кавлаган бўлса. Агар қудуқдан челаққа сув олиб, кўзага қуяётганини кўрса, ўз молини яхшилаб сақлашига далилдир. Агар қудуқдан сув олиб, ерга қўяётганини кўрса, молини нафақа қилишини билдиради. Агар қудуққа йиқилиб кетганини кўрса, макру ҳийлага дучор бўлишини билдиради. Агар боғни сувораётганини кўрса, тўплаган молига хотин олиши ёки канизак харид қилишини билдиради. Агар ўша боғда мевалар борлигини кўрса, хотини фарзанд туғишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, боққа сув бераётганини кўрса, ўз хотини билан яқинлик қилишини билдиради. Агар сув қудуқ қирғоғига тўлиб чиқиб, оқиб кетаётганини кўрса, бошқа хотинга уйлашни ва ундан молу неъмат топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушда қудуқ кўрмоқ олти нарсани билдиради: хотинни; канизакни; олимни; бойни; алдовни; макру ҳийлани.

Қудуқ кавловчи макру ҳийла бўлади.

ҚУЁН (ХАРГЎШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қуён олганини ёки кимдир унга берганини кўрса, нобакор хотин олишига ёки ярамас канизак сотиб олишига далилдир. Агар тушида қуён терисидан қилинган пўстин кийганини ёки қуён гўштидан еяётганини кўрса, бирорта аёлдан бирор нарса етишига далилдир. Агар тушида қуён боласига эга эканини кўрса, фойдаси бўлмайдиган қандайдир молга эга бўлишига далилдир. Баъзиларнинг айтишича, касаллик ва иллат ҳамда фарзанд томонидан етадиган ғаму андуҳга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуён порсо ва хомуш аёлни билдиради. Тушида қуённи ўлиб қолганини ёки

сўйганини кўрса, хотини унинг ўлимига сабаб бўлишига далил-дир ёки аёл сабабли бирор заҳмат тортишини билдиради.

ҚУЁШ (ОФТОБ) – Дониёл (а.с.)нинг айтишларича, қуёш туш-да подшоҳ ёки улуғ халифа бўлади. Қуёшнинг осмондан олаёт-ганини кўрса, подшоҳлик ва улуғлик топади ёки подшоҳнинг дўсти ёки яқинига айланади. Агар қуёшга айланиб қолганини кўрса, подшоҳ бўлишига далилдир, бироқ унинг равшанлик миқ-дорига боғлиқ, подшоҳликка лойиқ бўлмаса, демак ўз қадру мар-табаси доирасида улуғлик ва шон-шавкатга етишади. Қуёш би-лан жанг қилаётганини кўрса, подшоҳ у билан уруш ва жанжал қилади. Қуёш ўрнига ой жойлашиб олганини кўрса, подшоҳ бўлиши, мамлакат унинг қўлида қарор топишига далил бўлади. Қуёш нурини йиғиб олса, улуғ подшоҳ мулкани олади. Қуёшни тутиб олса, бироқ осмонда бўлмаса, нур ва равшанлик бўлмаса, бироқ қора ва хира ҳам бўлмаса, демак ғамлардан озод бўлишига далолат қилади. Қуёшни хира ва бенур кўрса, яна у ўз жойида ҳам бўлмаса, подшоҳ ишларда унга муҳтож бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, қуёш тушда улуғ подшоҳ, Ой унинг вазири, Зухра подшоҳнинг хотини, Уторуд подшоҳ дабири, Миррих подшоҳнинг паҳлавони, юлдузлар эса унинг аскарларидир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, Қуёш тушда – ота, Ой эса – она, бошқа юлдузлар эса – фарзанларидир. Чунончи, Хақ таъоло «Қиссаи Юсуф»да айтади: «Эсланг, Юсуф (ўз) ота-си (Яъқуб)га деди: «Эй, отажон! Мен (тушимда) ўн битта юл-дуз, қуёш ва ойнинг менга сажда қилган ҳолларида кўрдим» (Юсуф сураси, 4-оят). Қуёш ва Ойдаги ҳар бир нуқсон ё зиёда-лик ота-она ва ака-укаларга тааллуқлидир.

Қуёшнинг равшан ва покиза чиққанини ва унинг уйига нур сочганинг кўрса, ўз қариндошларидан хотин олишига далилдир. Агар булут ё бошқа нарсалар қуёшни тўсиб қўйганини кўрса, подшоҳ зарар топишига, аҳволи ёмон бўлишига далилдир. Қуёш-нинг хиралиқдан равшанликка чиққанини кўрса, подшоҳ бемор бўлишига далилдир, лекин тез тузалади. Агар қуёш четида арқ-он ва ип осилиб турганини ва ўша ипга осилаётганини кўрса, подшоҳдан унга мадад ва куч етишига, агар ип узилиб, ўзи йи-қилиб кетганини кўрса, улуғлик ва мартабасидан тушишига да-

лолат қилади. Агар Қуёш ё Ойга сажда қилаётганини кўрса, унда гуноҳ ёки хато содир бўлади. Қуёш, Ой ва бошқа юдузларнинг бир ерга тўпланганини ва уларнинг нурини олганини кўрса, жумла жаҳон подшоҳлигини олишига ёки жумла жаҳон подшоҳлари унга муте бўлишига далилдир. Агар Қуёш, Ой ва барча юдузларни олганини, бироқ улар нурсиз ва хира эканини кўрса, туш кўрувчининг халок бўлишига (хусусан, у золим ва ситамгар бўлса) далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Қуёш ўртасида қора доғ кўрса, подшоҳнинг мулк учун дили машғул эканига далилдир. Агар иккита қуёш ўзаро жанг қилаётганини кўрса, икки подшоҳ орасига жанг ва хусумат тушишига далилдир. Қуёшнинг ерга тушганини ва унда нур йўқлигини кўрса, ўша диёр подшоҳи ишдан кетади ва мамлакатдан бебаҳра қолади. Қуёшни кўлида тутиб турганини ва у қора эканини кўрса, подшоҳга катта ғам етади ва бу ғамдан унга ҳам тегади. Қуёшнинг бирорта тешикка кириб, кўзга кўринмай кетганини кўрса, подшоҳнинг бу дунёдан кетишига ва оммаи халққа эса ғам етишига далилдир. Агар булут Қуёш ва юдузларни тўсиб қўйганини кўрса, подшоҳ ва унинг лашкари душмандан зарба еишига далилдир. Қуёшга топинаётганини кўрса, улуф подшоҳга яқин бўлишига далолат қилади.

Исмоил Ашъас (р.а.) айтади: «Биров фалакка минса, аввал юзини Қуёшга қаратиб, сўнг ундан юз ўтирса, у аввал кофир бўлиб, сўнг мусулмонга айланади, оқибат кофир бўлади. Қуёш билан гаплашганини кўрса, подшоҳдан улуғлик, шавкатлилик ва ҳашамат топади».

Ҳазрати Содик (р.а.)нинг айтишларича, Қуёшни кўриш саккиз нарсага далолат қилади: халифага; улуф султонга; раисга; улуф амалдорга; подшоҳ адолатига; халқ манфаатига; эркак учун хотинга, хотин учун эркакка; яхши ва соз ишга. Яна унинг айтишича, кимки Қуёшга сажда қилса, султон уни ардоқлашига, ўзига яқин қилишига, ишлари юқорилашига дадил бўлади.

ҚУЙМИЧ, ОРҚА ТЕШИК (МАҚЪАД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуймич касб ва машғулотдир. Тушида қуймичининг чиқиб кетганини кўрса, касбу кори вайрон бўлишига далилдир. Агар орқа тешикнинг бекилиб қолганини кўрса, касбу кори юришмай қолишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуймич (орқа) уч нарсага далилдир: касбу корга; бойликка; тирикчиликка.

ҚУЛ (БАНДА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида балоғатга етмаган қулни балоғатга етган ҳолда кўрса, озода бўлишига далилдир. Агар киши ўз қулини озода қилганини кўрса, тез орада дунёдан кетишига далил бўлади. Агар хожа қулни сотаётганини кўрса, ғамгин бўлишини билдиради. Агар қулни сотиб юборганини кўрса, шодмон бўлишига далилдир.

ҚУЛ (ҒУЛОМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ғулом бўлиб қолганини кўрса, оғир ишга қолиши ва бу ишда ранжлар кўришига далилдир. Агар тушида ғуломни тутиб олганини ёки сотиб олганини кўрса, ўша қилаётган ишида яхшиликлар борлигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғулом шодликни билдиради. Аллоҳ таъоло айтади: «**Бас, Биз унга бир ҳалим ўғил хушxabарини бердик**» (Вас-Соффот, 101-оят).

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушида ғуломи ёки канизагини сотиб юборганини кўрса, яхшиликка далил бўлади. Агар сотиб олганини кўрса, ёмон бўлади. Ғулом ва канизакни баҳоси учун тилла ёки кумуш олса, ёмон бўлади, агар молу мато олса, яхши бўлади.

ҚУЛОН (ХАРГУР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қулонни қўлга киритганини кўрса, бирорта бойликни қўлга киритишига далил бўлади. Агар қулонга ўтирганини ва қулон мутеъ эканини туш кўрса, осий ва гуноҳкор бўлишига далилдир. Тушида қулон у билан жангу жадал қилаётганини кўрса, унга етадиган қийинчилик ва ранжга далилдир. Агар қулонни овда тутиб олганини туш кўрса, хайру манфаатга далилдир. Агар икки қулоннинг ўзаро урушаётганларини туш кўрса, икки фосиқ кишининг у сабабли бир-бири билан жанг қилишларига далилдир. Агар қулонни ўз уйига олиб келганини туш кўрса, бир фосиқ кишини уйига олиб келишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушдаги қулон – жоҳил ва аҳмоқ, илми ва фаҳми йўқ одам бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: «...Улар

ҳайвонлар кабидирлар. Балки, улар (янада) адашганроқдирлар. Ана ўшалар ғофиллардир» (Аъроф сураси, 179-оят).

Агар тушида қулон гўшти еяётган бўлса, кўп мол топишига далил бўлади. Агар қулонга минганини сўнг йиқилиб тушганини туш кўрса, бирор ишни талаб қилишига, бироқ етолмаслигига далилдир. Тушида кўр қулонга минганини кўрса, ҳисобсиз молга эга эканини билдиради.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда қулоннинг териси ва гўштини кўриш мол ва иззат-обрў бўлади. Агар тушида қулоннинг миясига эга эканлигини кўрса, минг дирам топишига ёки бир улуғ одам билан суҳбат қуруб, хайру манфаат топишига далилдир. Агар қулоннинг бошини еяётганини туш кўрса, кўп ибодат қилиши ва дин йўлини тутишини билдиради. Тушида қулоннинг ўзидан қочиб кетаётганини кўрса, мусулмонлардан узоқлашиш йўлини излаётганини билдиради.

ҚУЛФ (ҚУФЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қулф диний ва дунёвий ишларнинг тўғри бўлишига далилдир. Агар тушида қулфнинг тез очилганини кўрса, ишларнинг тез юришиб кетиши, эҳтимолки Ҳаж қилишга далилдир. Агар тушида қулфни очолмаётганини кўрса, ишлар суст юришига далилдир.

Жобир (р.а.)нинг айтишича, тушида бир ерни маҳкам қулфлаганини кўрса, молини тинчлик ўрнатувчига топширишига далилдир. Агар тушида қулфини заиф ва суст эканини кўрса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қулф олти нарсани билдиради: ишнинг юришиб кетишини; кучни ;хужжатни; фойдани; хотинни; бир яхши одамга нисбатан ишончни.

ҚУЛОҚ (ГЎШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қулоғи тушиб қолганини ёки кесиб ташланганини кўрса, хотинига талоқ бериши ёки қизининг ўлиши ёхуд бир-бирларидан жудо бўлишларига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ажали яқин қолганини билдиради. Тушида қар бўлиб қолганини ва ҳеч нарса эшитмаётганини кўрса, дин ва диёнатининг бузилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушда қулоқни кўриш

саккиз нарсага далилдир: аёлга; яхшиликка; дўстга; кетишга; ўғилга; фуломга; молга; қўрқув ва хавфга.

ҚУЛОҚ ОСТИ ЧУҚУРЧАСИ (БАНОГУШ) – Тушдаги баногуш хушрўй ва муборак ўғил бўлади. Ҳар икки баногушни кўрса, икки ўғилни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда баногушни кўрмоқ кинининг қадр уэтиборига далилдир. Баногушда ортиқчалик ёки камлик кўрса, туш эгасининг қадр уэтиборига далил бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушда баногушни кўрмоқ тўрт нарсага далолат қилувчидир: чиройли ўғилга; қадр уэтиборга; тоза динга; фарзанд туфайли етадиган фойдага.

ҚУМ (РИГ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги қум тинчлик, хайру манфаатга далилдир. Тушида қум ўртасига тушиб қолганини кўрса, касб учун бирор ишга машғул бўлишини билдиради. Тушида қум еяётганини ёки қум тўплаётганини кўрса, унинг миқдорича, одамлардан хайру манфаат топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги қум тўрт нарсани билдиради: машғул бўлишни; молни; манфаатни; ранж билан етишадиган улуғликни.

«ҚУНУТ» ДУОСИ (ҚУНУТ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида қунут дуосини ўқиётганини кўрса, одамларнинг унга мадҳу сано айтишлари ва ҳожатлари юзага чиқишига далилдир. Агар солиҳ ва тақводор киши қунут ўқиганини кўрса, барча ҳожатлари юзага чиқишига, агар ёмон одам ўқиса, бир улуф одам сабабли дунёвий ишлари яхши бўлишига далилдир.

«ҚУРАЙШ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Қурайш» сурасини ўқиётганини кўрса, қўрқув ва ғамдан озод бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида унга шармандалик етказувчи бир одам билан суҳбат қуради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, халққа эҳсон қилади.

ҚУРБОН ҚИЛИШ (ҚУРБОН КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида мол ёки қўйни қурбон қилганини

кўрса, агар кул бўлса, озода бўлиши, бало ва заҳматга гирифтор бўлса, шифо топишига, банди бўлса, озода бўлишига камбағал бўлса, бой бўлишига, хавфда бўлса, омон бўлишига, қарздор бўлса, қутилишига, Ҳаж қилмаган бўлса, Ҳаж қилишига далилдир. Агар тушида одамларнинг қурбон қилиш учун далага кетганларини кўрса, кўрқадиган нарсаларидан озода бўлишларига, маҳбус бўлсалар, озода бўлишларига, очлик ва танглиқда бўлсалар, фаровонликка чиқишларига далилдир. Хусусан, бу туш қурбон ҳайити арафасида бўлса, таъбири тезроқ юзага чиқади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қурбонлик гўштини одамларга тақсимлаб бераётганини кўрса, бир улуғ одам ўша ерда ўлишига ва молини бўлиб олишларига далилдир. Агар гўштини ўғирлаб кетганини кўрса, Худойи таъолога ёлғон сўзлашига далилдир. Тушдаги қурбонлик башорат бўлади. Аллоҳ таъоло айтади: **«Яна, Биз унга солиҳлардан (бўлғуси) пайғамбар Исоҳқоннинг хушxabарини бердик»** (Вас-сафот сураси, 112-оят).

Агар туш кўрувчи аёл ҳомиладор бўлса, солиҳ фарзанд туғади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қурбонлик тўрт нарсага далилдир: кўрқувдан қутилишга; мақсад ва ҳожатларнинг юзага чиқишига; хайру баракатга; очлик ва танглиқдан қутилишга.

ҚУРИТИЛГАН ГЎШТ (ҚАДИД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қуритилган қўй гўштига эга эканини кўрса, бойликка далилдир. Агар у от гўшти бўлса, фойдани билдиради. Тушида қуритилган гўштини ейиш ҳеч нарсани билдирмайди.

ҚУРТЛАР (КИРМОН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қорнида кўплаб қуртлар борлигини ва қорнидаги овқатларни еб қўяётганларини кўрса, аёллар бир-бирининг молларини ейишларига далилдир. Тушида баданидан узун қуртлар тушаётганини, яна бадани ҳамда либосларида кўплаб қуртлар борлигини кўрса, кўпгина мол, оила, ва ҳашамат ҳосил бўлишига далилдир. Тушида баданидаги қуртларни ерга олиб ташлаётганини кўрса, ўз хотинларини ўзидан узоқлаштириши ва уларга қарамаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида баданининг баъзи жойларини қурт еб қўйганини кўрса, аҳли оиласи унинг моли-

дан ейишларига далилдир. Тушида қуртлардан унга зарар етаётганини кўрса, аёлларидан унга зиён етишига далилдир. Тушида бурун, қулоқ, оғиз ёки орқа тешиқдан қуртлар чиққанини кўрса, унинг миқдорича моли ёки оила аъзоси кўпайишига далилдир. Тушида қуртлар баданидан ерга тушаётганларини ва ўлиб қолаётганларини кўрса, аҳли оиласининг ҳалок бўлиши ёки ундан жудо бўлишларига далилдир. Тушида уй тўсинлари ёки бошқа нарсалардан кўплаб қуртларнинг тўкилаётганини кўрса, унинг миқдорича моли, ходимлари кўпайишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуртлар уч нарсага далил бўлади: аёлларга; хизматкорларга; мол ва бойликка.

ҚУРОЛ (СИЛОҲ) — Билгинки, силоҳ араб тилида жанг қуролидир ва у қувват, улуғлик ва давлатга далилдир. Агар қуролланганини ва қуроллилар гуруҳи ичида бегона эканини кўрса, аёллар гуруҳи унга таъна тошларини отишларига далилдир, бироқ унга зарар етқизолмайдилар. Агар ўша гуруҳ таниш эканини кўрса, душманлардан ёқимсиз бир ҳол унга етишига далилдир.

Кирмонийнинг айтишича, агар ўзини қуролланган ҳолда нотаниш бир қавм ичида кўрса ва ўша гуруҳ кексалардан иборат бўлса, унинг дўстлари ва танишларига далил бўлади. Агар ёшлар бўлса, душманларига далил бўлади. Агар қурол билан бирга камон ва ўқи (тир) ёки бошқа нарсаси борлиги кўрса, давлат ва иззат эгаси бўлишига далилдир. Агар жанг қуролларини йўқотиб қўйганини кўрса, улуғлигига нуқсон етишини билдиради. Агар бир киши билан жанг қилаётганини ва унга ўқ отиб, ярадор қилганини кўрса, бирор киши билан жанг қилишига далилдир.

Жобир Мағрибийнинг айтишича, бир киши уни ярадор қилганини кўрса, бироқ ким эканини билмаса зарар етишига далилдир. Агар ўша ярада йиринг йиғилганини кўрса, ўша йиринг миқдорича мол йиғишига далилдир. Агар ярадор қилганда ўқ унинг гўшт ва суюгидан ўтганини кўрса, ўша кишидан молу неъмат топишига далилдир. Агар жангда бир кишининг қўлини кесиб ташлаганини кўрса, ўша кишига қаттиқ сўз айтиши ва орада жудолик юз беришига далилдир. Агар бировнинг бошини узиб юборганини кўрса, унинг молини тортиб олишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қурол олти нарсани билдиради: қувватни; улуғликни; давлатни; амални; раёсатни; ҳимояни.

Тушдаги қуролсоз адолатли улуғ подшоҳдир.

ҚУРЪОН (МУСҲАФ) – Ибн Сири (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Қуръон илм ва ҳикматни билдиради. Тушида Қуръон сотиб олганини кўрса, толиби илм ва донишманд бўлишига далилдир. Тушида Қуръонни оловда ёқиб юборганини кўрса, динининг бузилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида Қуръонни очиб, кўзу юзига суртганини кўрса, ҳар қандай иш қилса, Қуръонга мувофиқ қилишига ҳамда шаҳар ҳокими бўлишига далилдир. Тушида Қуръон у билан сўзлашса, сўзи яхши бўлса, яхшиликка, ёмон бўлса, ёмонликка далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Қуръон беш нарсага далилдир: илму ҳикматга; меросга; омонатга; ҳалол ризққа; дин ва диёнатга.

ҚУРЪОН ЎҚИШ (ҚУРЪОН ХОНДАН) – Тушда Қуръон ўқиш ҳокимга далилдир. Агар тушда раҳмат оятини ўқиганини кўрса, Ҳақ таъолодан башорат бўлиб, туш кўрувчи яхшиликлар қилиши ва Ҳақ таъоло шукрини жойига қўйиши керак. Агар тушида азоб оятини ўқиётганини кўрса, Худойи таъолонинг ғазабида бўлишига далилдир, тавба қилиш Ҳақ таъоло йўлига қайтиш лозим. Агар қисса ва мисоллар ҳақидаги оятларини ўқиганини кўрса, маъсиятга йўл қўйишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида Қуръоннинг ярмини ўқиганини кўрса, умрининг ярми ўтганига далилдир. Агар тушида ҳофизи Қуръон (қори) бўлганини кўрса, омонатни сақловчи бўлишига далилдир. Агар тушида ўқиладиган Қуръон овозини эшитганини кўрса, дин йўлидаги ишлари яхши бўлишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, Қуръонни тўлиқ ўқиб чиққанини кўрса, мурод топишига, баъзи таъбирчилар бўйича, умри охирига етганига далилдир. Агар Қуръонни балад овозда ўқиётганини кўрса, ишлари юқорилаши ва одамлар орасида машҳур бўлишига далилдир. Агар тушида қайси оятни ўқиганини ёдда қолган бўлса, шу оят тафсири таъбир бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида Қуръоннинг тўртдан бирини ўқиганини кўрса, ишлари яхши бўлишига далилдир. Агар тушида «Аъроф» сурасидан то «Марям» сурасигача ўқиганини кўрса, одамлар орасида машҳур бўлишига далилдир. Агар «Зумар» сурасидан то «Нос» сурасигача ўқиганини кўрса, барча ҳожатлари юзага чиқишига далилдир. Агар уч пора Қуръонни тўлиқ ўқиганини кўрса, йил ва ойлар унга муборак бўлишига далилдир. Агар ҳафтиякни тўлиқ ўқиганини кўрса, ғам ва андуҳдан қутилишига далилдир. Агар Қуръон ўқишни билмасада, бироқ тушида Қуръон ўқиётганини кўрса, ажали яқинлашиб қолганига далилдир. Агар тушида яланғоч ҳолда Қуръон ўқиётганини кўрса, эътиқодига нуқсон етганига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда Қуръон ўқиш тўрт нарсани билдиради: офатлардан саломат бўлишини; камбағалликдан сўнг бой бўлишни; дидаги мурод ва мақсадига етишини; огоҳлик ва парҳезгарликни буюриш.

ҚУСИШ (ҚАЙ КАРДАН) – Ибн Сирийн (р.а.)нинг айтишича, тушида бир киши қусаётганини ва қусқи осон чиқаётганини кўрса, тавба қилишига далилдир. Агар қусишга қийналаётганини ва қусқи яна қайтиб жойига кетганини кўрса, тавбасидан қайтиши, охири азобга мубтало бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчилар бўйича, мусибат ва зиён тортади. Агар қусиб, уни еяётганини кўрса, бахиллиги сабабли оиласига ҳеч нарса нафақа қилмаслигига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қусганини ва унинг таъми аччиқ ва нохуш эканини кўрса, тавбадан сўнг яна гуноҳ қилишга қайтишига далилдир. Гар қусиш вақтида қорнидан бир нарса тилига чиққанини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар балғам чиқса, касалликдан шифо топишига, агар кўпгина қон чиқса, мол топишига далилдир. Агар сафро чиқса, ранждан омон бўлишига, агар қорнидан нимаики бўлса, ҳаммасини чиққанини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қусиш олти нарсага далилдир: тавбага; пушаймонликка; ғалабага; ғамдан қутилишига; омонатни қайтаришга; тўхтаб қолган ишларнинг юришиб кетишига.

Агар қусиб, уни олганини кўрса, бировга бирор нарса ҳада қилишига ва яна уни қайтариб олишига далилдир.

ҚУСТ⁸² – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича тушида қустни куйдириб, остидан тутатаётганини кўрса, ўша диёр аҳли унга мадҳу сано ўқишлари ва номи яхшилик билан тарқалишига далилдир. Агар унинг тутуни ёқимсиз ва қўланса бўлса, таъбири аксинча бўлади.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида қуст истеъмол қилаётганини кўрса, гамгин бўлишига далилдир.

ҚУЧОҚЛАМОҚ (ОҒУШ ГИРИФТАН) – Кирмоний (р.а.) айтади: «Агар машҳур одам қучоғига олса, ўзи тоза ва покиза одам бўлса, ўша кишидан диний яхшилик топади. Гўдакни қучоғига олганини кўрса, фарзандни севувчи ва тиловчи бўлишига далилдир. Шерни қучоқлаганини кўрса, душман билан сулҳ тузишига далилдир».

ҚУШ (МУРҒ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қуш қанчалик катта бўлса, излаган ишдаги ҳиммати шунга улуғроқ бўлади. Тушида кўпинча қушлар бир ерга тўпланиб, қий-чув қилаётганини кўрса, ўша жойдаги одамларга ғам ва мусибат етишига далилдир. Агар қуш тухумини топганини кўрса, оиласида фарзанд тугилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қуш ўзи билан сўзлашганини кўрса, ишлари юқори даражага кўтарилишини билдиради. Агар қуш ўзининг қўлида ўлиб қолганини кўрса, гамгин бўлишини билдиради. Агар қушнинг орқасига юк қўйганини кўрса, ўша қуш кимга мансуб бўлса, ўша одамга зиён етишига далилдир. Агар қуш унинг баданидан бир парча гўштини узиб олганини кўрса, молини зўрлик билан тортиб олишларига далилдир. Агар ўз баданидан бир парча гўштини узиб, қушнинг олдига ташлаганини кўрса, ўз молидан бировга нимадир беришига далилдир. Агар тушида бир қуш гўштли бир суякни унинг олдига келтириб ташлаганини кўрса, мол топишига далилдир.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳар хил қушлар бир шаҳарга тўпланганларини кўрса, бегона лашкар шу ерга киришига далилдир. Агар қуш унинг кўзларини ўйиб олганини кўрса, унинг динига кимдандир нуқсон етишига далилдир.

ҚҶЙ (ГҶСПАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қўй ҳарбий ўлжани билдиради. Тушида қўйларни ўтлатиб юрганини кўрса, бир гуруҳ устидан улуғлик ва раҳбарлик топишига далилдир. Қўйларнинг баъзиси оқ, баъзиси қора эканини кўрса, ўша гуруҳнинг баъзиси араб, баъзиси ажам эканига далилдир. Тушида кўп қўйларнинг йиғилганини ва улар ўзининг мулки эканини кўрса, кўп бойлик топишига далилдир. Тушида елкасига қўй кўтарганини кўрса, бировнинг омонатини гарданига олишига далилдир. Тушида пиширилган қўй гўштидан еганини кўрса ҳарбий ўлжага эга бўлишини билдиради. Қовурилган қўй гўштидан еганини кўрса, ғаму андуҳга далил бўлади. Тушида ейиш учун қўй сўйганини кўрса, душманни енгишини ва молидан ейишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қўчқор қўйи топганини ёки биров берганини кўрса, улуғ бир одам билан суҳбатдош бўлиши ва унда улуғлик ва бойлик топишига далилдир. Тушида қўчқорнинг бўғизланганини ва қўйиб юборганини кўрса, бир улуғ одам устидан зафар қазониши, молини тортиб олиши ва харж қилишига далилдир. Тушида қўчқор устига ўтирганини, унинг итоатли ва бўйсунувчи эканини кўрса, бир улуғ одамнинг устидан зафарга эга бўлишига далилдир. Тушида қўчқор уни енгганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Тушида қўчқорнинг боши ва оёғини синдирганини кўрса, айтилган одамни енгишига далилдир. Тушида қўчқорнинг оёғи ва боши узун ва кучли эканини кўрса, ўша айтилган одам кучли ва қудратли эканига далилдир. Тушида қўчқорнинг юнги узун эканини кўрса, молу давлатнинг зиёда бўлишини билдиради. Тушида қўчқорнинг юнги кўплигини ва бу юнглар ўзиники эканини кўрса, унинг миқдорига қараб одамларга фармон беришига, улар ўзининг қўл остида бўлишларига, улардан кўпгина молу давлат топишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушдаги совлиқ қўй улуғ ва сахий аёл бўлади.

Тушида совлиқ топганини ёки биров унга берганини кўрса, айтилган сифатдаги аёл унга дўст ва талабгор бўлади ва ундан мол ҳосил қилади. Тушида совлиқ қўйи йўқолиб қолганини кўрса, ўша хотин ундан жудо бўлади.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида совлиқ қўйни бўғизлаганини кўрса, покиза бир аёлга бўҳтон қилишини кўрса-

тади. Агар совлиқ қўй қора бўлса, араб хотинни, оқ бўлса, ажамий хотинни билдиради. Қўйнинг териси ҳалол мол бўлади.

Тушда қўйни кўриш беш нарсага далилди: улуғликка; улуғ аёлга; молга; фармонга; иззат ва манфаатга.

ҚЎЧҚОР (МИШ) – Тушида қўчқор қўйга миниб олганини кўрса ва у итоаткор бўлса, улуғ ва фармонбардор киши бўлишига далилди. Тушида совлиқ қўй жанг қилганини ва қўчқор уни енгганини кўрса, душман унинг устидан ғолиб бўлишига далилди. Тушида қўчқорнинг шохлари катта ва кучли бўлиб қолганини кўрса, ўша киши кучли ва қудратли бўлишига далилди. Тушида қўчқор топиб олганини ёки биров унга берганини кўрса, бир улуғ одамдан молу неъмат кўришига далилди. Тушида қўчқорнинг терисини шилиб олганини ва гўштини ажратганини кўрса, бирор киши ғолиб келиши ва унинг молини тортиб олишига далилди. Тушида қўчқорни сўйилишдан озод қилиб юборганини кўрса, ғамдан қутишига далилди.

ҚЎЗИЧОҚ (БАРРА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қўзичоқ хоҳ эркак бўлсин, хоҳ урғочи бўлсин, фарзандни билдиради. Агар қўзичоққа эга бўлганини кўрса ёки кимдир унга берганини кўрса, фарзанд туғилишини билдиради. Агар қўзичоқни сўйганини кўрса, фарзанднинг ўлишига далилди. Агар қўзичоқ гўштини еяётганини кўрса, фарзанд сабабли, унга қайғу ғам етишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда қўзичоқ кўрмоқ хайру манфаат яхшилик, ҳалол мол бўлади. Бу нарсалар қўзичоқнинг катта ёки кичиклигига боғлиқдир. Агар қўзичоққа эга эканини кўрса, шу қўзичоқнинг кўринишига мувофиқ, молу бойлик топади. Агар қўзичоқ ёки эчки боласини сўйса ёки еса, бу сўйиш унинг гўшти туфайли бўлса, фарзанд сабабли унга мусибат етишига сабаб бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишларича, тушда қўзичоқни кўрмоқ тўрт нарсага далилди: фарзандга; ҳалол молга; маишатга; ғаму андуҳга.

ҚЎЗИҚОРИН (САМОРУҒ) – Саморуғ шундай бир гиёҳки, уни камоғ ҳам дейдилар. Тушдаги қўзиқорин яхшилиги бўлма-

ган аёлдир. Агар кўпгина қўзиқоринларни кўрса, хотиндан етандиган молу неъматни билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, агар қўзиқорин катта бўлса, ўфил туғилишига, агар кичик бўлса, қиз туғилишига далилдир.

ҚЎЛ (ДАСТ) – Дониёл (а.с.) айтадиларки, ўнг қўл ака-укани, чап қўл опа-сингилни билдиради. Тушида ўнг қўлини узайиб қолганини кўрса, ака-укасининг ёки шеригининг ишлари яхши бўлишига далилдир. Тушида икки қўлининг қисқариб қолганини кўрса, ака-ука, опа-сингиллари ундан юз ўгиришини билдиради. Тушида ҳар икки қўлининг кесилганини ва ерда ётганини кўрса, ака-ука ва опа-сингиллари ундан тирикликда жудо бўлишларини билдиради. Агар икки қўлини сийнасига қўйиб турганини туш кўрса, дўстлари учун ғам ейишини билдиради. Тушида бир гуруҳ одамлар ичида турганини ва улар қарсак чалаётганларини кўрса, ўша ердан келин олишини билдиради. Тушида ўзи ёлғиз қарсак чалаётганини ва хурсандчилик қилаётганини кўрса, ғаму андуҳ етишига далилдир. Тушида қози ёки султон унинг ўнг қўлини кесганини кўрса, Ибн Сири (р.а.) қавли бўйича, акаси ёки укаси, опаси ёки синглисининг ёхуд фарзандининг ўлимига далил бўлади. Агар икки қўлининг кесилганини кўрса, касбидан ва муродидан бенасиб бўлишини билдиради. Тушида бир қўли билан иккинчи қўлининг терисини шилаётганини кўрса, ўз одамларига жафо ва зулм қилишига далилдир.

Тушида ўз қўлини пичоқ билан кесаётганини кўрса, бирор киши билан хусуматлашиши ёки кўнгли бирор одамга машғул эканлигига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: **«Вақтики, улар Юсуфни кўрдилар, ҳайратда қолдилар ва қўлларини кесиб олдилар»** (Юсуф сураси, 31-оят).

Агар қўлларининг кафтини бир-бирига ишқаётганини кўрса, қариндошига уйланишини билдиради. Тушида бир қўлини кесганларини ва дорга осганларини кўрса, ўша ер амирлари ишдан кетишига далилдир. Тушида ҳайвонларга ўхшаб, тўрт оёқлаб юраётганини ва юзлари осмонга қараганини кўрса, қийин орзулари борлигини ва уларга ғоят қийналиб етишига далилдир. Тушида қўллари онадан туғилган пайдан бошлаб қуриб қолганини (яъни ишламаслигини) кўрса, садақа бериш ва хайру эҳсон қилишдан қолганини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида қўллари нина билан тикилганини кўрса, ҳиммати илму донишга қаратилганини билдиради. Тушида қўли кесилганини, бироқ ўнг ёки чап қўли эканини билмаса, мусибат етишига далилдир. Тушида қўли кесилганини, ўзи Қуръон ўқиётганини кўрса, маъсиятдан қўл тортишини билдиради.

Таъбирчиларнинг айтишларича, тушда қўл кесилиши умрнинг узоқ бўлиши, исёни тарк этиши, хайрли ишлар билан машғул бўлишига далилдир. Тушида ўнг қўлини бирорта гуноҳ учун кесилганини кўрса, унинг ёлғончи ва бедиёнат эканига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушда қўллари бўйнига чамбарак қилганини кўрса, яхши ишларни қилиши, намоз, тоат, Ҳаж ва ғазо амалларини бажариши ва ёқимли ишларни бажо келтиришига далилдир. Агар ўнг қўлини кесилганини туш кўрса, ёлғон қасам ичишига далилдир. Тушида унинг қўлини танидан олиб, подшоҳнинг танига ўтқизганларини кўрса, подшоҳ яхши бўлса, хайриятлар ва дин дурустлиги бўлади, борди-ю подшоҳ ёмон ва бедиёнат бўлса, динда бузуқлик ва носозлик бўлади. Тушида бир қўлининг иккинчи қўлидан узунроқ бўлиб қолганини кўрса, қувват, иззат ва нимаки қидираётган бўлса, уни топади. Тушида икки қўли билан юриб кетаётганини кўрса, ишларига ишонч қолмаганига далилдир. Таъбирчиларнинг айтишича, қариндошларидан фойда топади. Тушида қўлу оёқлари у билан гаплашётганларини кўрса, хаёти яхши бўлишини билдиради.

Исмоил Ашъас (р.а.)нинг айтишича, тушида қўллари подшоҳ қўли бўлиб қолганини кўрса, улуғлик ва подшоҳлик топишига далилдир. Тушида ўнг қўли олтидан бўлиб қолганини кўрса, давлати қўлдан кетишини билдиради. Тушида қўлини ишқор ва совун билан юваётганини кўрса, умидсизликка тушишини билдиради. Тушида таъбири яхши ҳисобланадиган бирор жонивор чап қўлидан чиқиб, ўнг қўлига кириб кетганини ёки ўнг қўлидан чиқиб, чап қўлига кириб кетганини кўрса, ғамдан қутилишига далилдир ва ишларининг оқибати соз бўлишини билдиради. Агар бу жонивор таъбирда ёмон бўлса, бир заиф одамга ёмонлик кўрсатишига далилдир. Тушида қўли ишламай қолганини кўрса, бузуқ иш бобида суҳбат қўришига далилдир. Тушида бир одам унинг қўлини қўлига олса ёки қўлини бўйнига ташласа, у одам хоҳ тирик, хоҳ ўлик бўлсин, туш соҳибининг

умри узун бўлишига далилдир. Тушида бирорта мушрик (райридин) қўлига қўлларини қўяётганини кўрса, ўша мушрик бу одам қўлида мусулмон бўлишини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги қўл ўн-икки нарсага далилдир: ака-укага; опа-сингилга; шерикка; дўстга; фарзандга; йўлдошга; қувватга; қодирликка; раҳбарликка; молга; улфатга; хунар ва санъатга.

ҚЎЛ ВА ЮЗНИ ЮВМОҚ (ДАСТУ РҲЙ ШҲСТАН) – Ибн Си-рин (р.а.) айтадики, тушида қўл ва юзини тиниқ сув билан ювганини кўрса, ғамдан қутилишига, агар бемор бўлса, шифо топишига, қарздор бўлса, қарздан қутилишига далилдир. Тушида қўлу юзини ювмай намоз ўқиётганини кўрса, динининг заиф бўлишига ва қўлидаги молининг кетишига далилдир.

Жобир Маърибий (р.а.) айтадики, тушида икки қўли билан юзларини юваётганини кўрса, дўстларидан ёрдам сўрашига далилдир. Тушида қўлу юзларини юваётганда ел келиб, таҳоратини синдирганини кўрса, касбу кориди бечора бўлишига далилдир. Агар ел келиб, бошқатдан юзу қўлини ювгани ва намоз ўқиётганини, бироқ намозни тутатолмай қолганини кўрса, умри охирига етганини билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушида биров унинг юзу қўлларини юваётганини ва у охиригача чидаб турганини кўрса, муроди ҳосил бўлишига далилдир.

ҚЎЛ ТЕГИРМОН (ДАСТОС) – Ибн Си-рин (р.а.) айтадики, тушдаги қўл тегирмон фикрда устун бўлишдир. Тушида қўл тегирмони борлигини кўрса, унинг миқдорига қараб, хайру манфаат кўришини билдиради. Тушида қўл тегирмон тоши синиб кетганини кўрса, соҳибби ҳалок бўлишига ёки оғир меҳнатга қолишига далилдир. Агар қўл тегирмон тошини ўғирлаб кетганларини кўрса, касал бўлишига далилдир. Тушида қўл тегирмони билан хина ёки бошқа нарсаларни майдалаётганини кўрса, хусумат юз беришига далил бўлади.

ҚЎЛТИҚ (БАҒАЛ) – Ибн Си-рин (р.а.)нинг айтишича, тушда қўлтиқ кўрмоқ туш эгасига етадиган маломат ва нохушлиқдир. Қўлтиқ юнги мақсадга етмоқ ва душманга ғолиб бўлмоқни билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, қўлтиғидан бадбўй ҳид келаётганини кўрса, ҳаром мол топишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, қўтликдан бадбўй ҳид келмоғи ҳаром мол топишига далилдир. Агар қўлларини қўлтиқ остида кўрса, муродга етиши ва душман устидан ғалаба қилишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, қўлнинг қўлтиқ остида бўлиши мурувват ва олийҳимматликнинг юқорилашувини билдиради. Ҳар ким қўлтиғини нуқсонсиз ҳолда кўрса, мақсадга етолмаслик ва душмандан мағлуб бўлишини билдиради. Агар қўлтиғидан бадбўй ҳид келаётганини кўрса, мол топади, бироқ у қийинчилик билан ҳосил бўлади. Агар қўлтиқ остидан тер оқаётганини кўрса, тернинг оз-кўплигига мувофиқ молига нуқсон етишини билдиради.

ҚЎЛҚОП (ДАСТИНА) – Қўлқоп тушида аёллардан кўра эр-какларга яхшироқ бўлади.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида пўлатдан қилинган қўлқопни кўлида кўрса, унинг учун кучу қувват, душман устидан зафар бўлади. Агар қўлқоп олтин ёки кумушдан бўлса, биллакузук таъбирини беради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушдаги қўлқоп уч нарсани билдиради: куч ва қодирликни; душман устидан зафарни; дунёвий ишларнинг изга тушишини.

ҚЎНҒИРОҚ, ЗАНГ (НОҚУС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қўнғироқ ёки занг мунофиқ ва ёлгончи киши бўлиб, унда ҳеч қандай яхшилик бўлмайди. Тушида қўнғироқ ёки занг чалганини кўрса, мунофиқ киши билан ўтириши, мунофиқона сўз айтиши ва бунга рози бўлишига далилдир. Агар қўнғироқ ёки занг синса, таъбири аксинча бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қўнғироқ ёки занг уч нарсага далилдир: ёлгон сўзлашга; мунофиқликка; кўнглида кофирликка мойиллик бўлишига.

ҚЎРИҚЧИЛИК ҚИЛМОҚ (ДАРБОНИЙ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида қўриқчилик қилаётганини кўрса, ҳожати тезда раво бўлишини ва улуғ бир киши орқали иззат ва обрўга эга бўлишини билдиради. Тушида қўриқчилик

қилаётганини, бироқ эшикнинг ўзи йўқ эканини кўрса, ҳожати бирорта одам орқали раво бўлиши, аммо иззату обрўга эга бўлмаслигини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида подшоҳ эшигининг қўриқчиси эканини кўрса, подшоҳнинг яқинларидан бўлишига далолат қилади.

ҚЎРҚМОҚ (ТАРСИДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Тушда қўрқиш омонликдир. Кимки тушида бировдан қўрқмаётганини кўрса, лекин кимдан қўрқмаётганини билмаса, қўрқитувчидан унга ёқимли бирор нарса етади».

Ҳазрати Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда қўрқиш ғолиб бўлишига далил. Агар ўғри ёки бирор жонивордан қўрқаётганини кўрса, ўзига мансуб одамдан зиён етади.

ҚЎРҒОШИН (СЎРБ) – Ибн Сириннинг айтишича, киши тушида қўрғошини борлигини ёки биров унга берганини кўрса, дунё молидан унга паст бир нарса ҳосил бўлишига далилдир. Агар қўрғошинни эритаётганини кўрса, одамларнинг тилида ёмонлиги билан эсланаётганига ва уни маломат қилаётганларига далилдир.

ҚЎТИР (КЎРР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги қўтир – мол ва дунё бўлади. Агар тушида баданида қўтир пайдо бўлганини, бироз қичишаётгани ва унда йиринг ҳам борлигини кўрса, машаққат ва қийинчилик билан мол ҳосил қилишига далилдир. Агар тушида қўтир барча аъзосидан тўкилиб, йўқ бўлиб кетганини кўрса, мол тўплаши ва молининг йўқ бўлишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, баданида хиралик ёки қоралик бўлса, топган моли ҳаромдан бўлишига далилдир.

**«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ
«Ғ» БОБИ**

ҒАЗАБЛАНМОҚ (ХАШМ ГИРИФТАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, тушида бировга молу дунё сабабли ғазабини сочаётганини кўрса, дин ишларини фақир ва хор кўриши, дунё ишларига берилиб кетишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида ота-онаси унга ғазабини сочаётганини кўрса, баланд жойдан йиқилишига далилдир. Аллоҳ таъоло айтади: «...Кимнинг устига ғазабим тушар экан, у албатта йиқилур (ҳалок бўлур)» (Тоҳо сураси, 81-оят).

ҒАЛАБА ҚИЛИШ (ҒАЛАБА ҚАРДАН) – Агар тушида душман устидан ғалаба қилганини кўрса, душман устидан ғолиб бўлишига далилдир. Бунинг аксини кўрса, душман унинг устидан ғалаба қилади.

ҒАЛВИР (ҒАРБОЛ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғалвир мулойим хизматкордир. Агар тушида ғалвири борлигини кўрса, унда хизматкор пайдо бўлишига далилдир. Агар ғалвири синиб қолганини кўрса, хизматкорининг қочиб кетиши ёки ўлишига далил бўлади.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ғаллани ғалвир билан тозалаётганини кўрса, одамлар фойда кўрадиган бир иш қилишига ва ўзи эса зарар кўришига далилдир. Агар тозалаётгани ўзи учун бўлса, фойда топишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғалвир уч нарсани билдиради: хизматкорни; дўстни; зийрак шогирдни.

ҒАМ (ҒАММ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғам хуррамликдир. Агар тушида ғамдан қутилганини кўрса, бу ғам

бўлади. Агар тушида ғамгин эканини кўрса, хуррам бўлишига далил бўлади.

ҒАРҚ БЎЛИШ (ҒАРҚ ШУДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар тушида дарёга ғарқ бўлиб, ўлиб қолганини кўрса, подшоҳ уни ҳалок қилишига далилдир. Агар сув уни тортиб кетганини, сўнг яна юқорига чиққанини ва ўлмаганини кўрса, дунё ишларидан қўл ювиб, охират йўлида яхши ишларни қилишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ғарқ бўлиш тўрт нарсани билдиради: кўп молни; иқболни; бадмазҳаб одамлар билан суҳбатни; фойдани.

ҒОЙИБДАГИ ОДАМ (ҒОЙИБ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ғойибдаги одами унинг олдига келганини кўрса, ғойибдаги одамдан хат ёки бир хабар келишига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ғойибдаги одам савфардан қайтганини кўрса, тўхтаб қолган ишларининг юришишига далилдир. Агар ғойибдан келган одамининг қовоғи солинган ва ўйга толганини кўрса, таъбири аксинча бўлади. Агар ғойибдаги одами отга минган ҳолда қайтганини кўрса, ғойибдаги одами тез орада молу неъмат билан уйга қайтишига далилдир. Агар ғойибдаги одам ожиз, пиёда ва яланғоч қайтганини кўрса, уни йўлдаги қароқчилар талаша ва камбағал бўлиб қайтишига далилдир.

ҒОЛИЙА⁸³ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғолийа билим ҳамда шуҳратдир. Агар тушида бировга ғолийа берганини кўрса, ўша киши бундан илм ва адаб ўрганишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ғолий Ҳаж белгисидир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишича, ғолийа мартабали бир одамдан етадиган молдир. Агар тушида ғолийа топганини кўрса, савдогар эркак ёки аёлдан фойда топишига далилдир. Агар тушида кимдир унинг кўзига ғолийа суртаётганини кўрса, эвазига унинг ҳақини адо қилишига далилдир ва одамлар унга дуо қилишади. Агар кимдир унинг қулоқ юмшовига ғолийа суртаётганини кўрса, уни ёлғончиликда муттаҳам қилишларига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ғолийа беш

нарасага далил бўлади: адаб ва илмга; мақтов ва офаринга; ислом Ҳажига; мол ва давлатга; хайру манфаатга.

ҒОР (ҒОР) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ғорга кирганини ва у ерда муқим бўлиб қолганини кўрса, дунёдан кетишига далилдир. Агар ғорга кириб, қайтиб чиққанини кўрса, оғир ишга дучор бўлишига далилдир. Агар ғорга кирганини ва ғор ёруғ эканини кўрса, қамоққа тушишига далилдир. Агар ғорни тор ва қоронғи ҳолда кўрса, маҳбус бўлиб, ҳалок бўлишига далилдир.

«ҒОШИЙА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида «Ғошийа» сурасини ўқиётганини кўрса, қиёмат ваҳимасидан қўрқиши, тавба қилиб, бу хавфдан омон бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, Аллоҳ таъоло ризолигини топиш йўлида собитқадам бўлади.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, қадри ва эътибори улуғ бўлади.

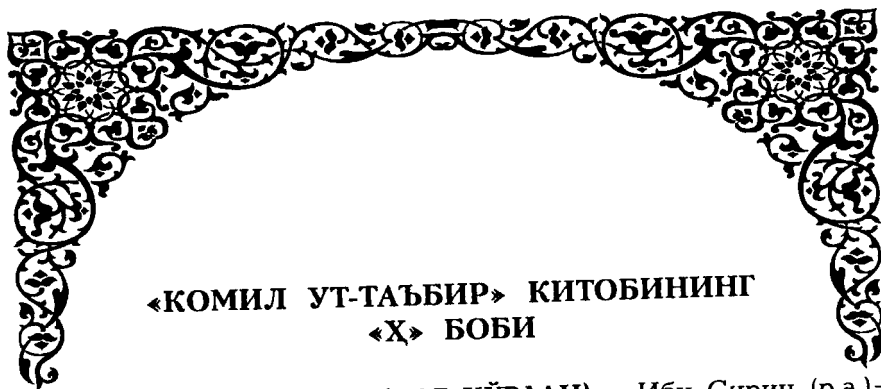
ҒИШТ (ҲИШТ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ғишт тўпланган молдир. Чунончи, бир ғишт минг дирамга монанддир. Тушида кўпгина ғишт тўлаганини кўрса, кўп мол йиғишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида девор ғиштини олаётган бўлса, девор соҳибининг молини олади. Тушида ғиштни парча-парча қилаётганини кўрса, ўз молини совуриб юборишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушдаги пишиқ ғишт ёмондир, негаки унга олов теккандир, шу сабабли ғаму андуҳга далил бўлади.

ҒЎР УЗУМ (ҒЎРА) – Тушида ғўр узум еяётганини ва бу ўз вақтида эканини кўрса, машаққат билан мол ҳосил қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушда ғўр узум еганини кўрса, ғамгин бўлишига далилдир. Агар тушида ғўр узум сотганини ва ундан ўзи емаганини кўрса, унга ҳеч қандай ғам етмайди. Агар тушида ғўр узумни гўшт билан пишганини кўрса, унга ҳеч қандай зарар етмаслигини ва таъбири яхши бўлишини билдиради. Валлоҳу аълам. (Аллоҳ билимдонроқдир).

«КОМИЛ УТ-ТАЪБИР» КИТОБИНИНГ «Х» БОБИ

ҲАБ (ДОРИ) ЮТМОҚ (ҲАБ ХҲҮРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)-нинг айтишича, ҳаб (юмалоқ) дори ютмоқдир. Борди-ю, бу беморлик учун ютилган бўлса ва ютганидан шифо ҳамда фойда кўрганини билса, ишларидаги хайру манфаатга далилдир. Агар уни этганидан ҳеч қандай фойда бўлмаганини кўрса, таъбири юқоридагининг акси бўлади.

ҲАВО (ҲАВО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳавонинг равшан ва софлигини кўрса, ўша диёр одамларининг тандуруст, маишати яхши, роҳатда бўлишига, уламо ва ҳикмат аҳлининг эса давлат ва иқболи зиёда бўлишига далилдир. Агар ҳавонинг қоронғи ва хира эканини кўрса, ўша диёр аҳлига ғаму андуҳ етишига далилдир. Агар тушида ҳавонинг қизғин рангдалигини кўрса, ўша диёрда жанг ва фитна бўлишига далилдир. Агар ҳавонинг яшил эканини кўрса, ўша диёрда экин, ғалла ва ўйсмиқлар сероб бўлишига далилдир. Тушида ҳавонинг оппоқ ва тозалигини кўрса, унинг миқдорича ўша диёрда неъмат, касб ва маишат фаровонлиги бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳавонинг чангдан пок эканини, бироқ қаттиқ шамол турганини кўрса, бегона подшоҳ бу диёрга киришига далилдир. Тушида ҳавонинг бир қисми шаҳар ёки маҳалла устида равшан ва соф бўлганини кўрса, ўша йили ўша мавзеда неъмат, фаровонлик, хайру манфаат бўлишига далилдир. Агар ҳавонинг ҳар хил эканини кўрса, ўша диёр одамларининг аҳволи паришон бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳаво беш нарсага далилдир: улуғликка; фойдага; саломатликка; омонликка; маишатга. Ва бу беш далил равшан ва соф ҳаво ҳақидадир.

«**ҲАДИД**» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ҳадид» сурасини ўқиётганини кўрса, ризқни машаққат ва қийинчилик билан топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, охират йўлини излаши ва Ҳақ таъоло ризолигини қидиришига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида мақталувчи бўлади.

ҲАД УРМОҚ (ҲАД ЗАДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушда ҳад урмоқ, яъни жиноятчини жазоламоқ аёлларнинг ишларини тартибга солишни билдиради. Агар тушида унга ҳад ураётганларини кўрса, жазога яраша ишни юзага чиқаришга далилдир. Агар унга бир киши ҳад ураётганини кўрса, таъбири бунинг аксидир.

Жобир Маърибий (р.а.) айтадики, агар бир кишига қилган гуноҳи учун ҳад урганини кўрса, агар туш кўрувчи яхши одам бўлса, дунё ишларига машғул бўлишига далилдир. Агар туш кўрувчи ёмон одам бўлса ғаму андуҳга далил бўлади.

ҲАДЯ (АТО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида кимдир унга бирор нарсани ҳадя қилганини кўрса, таъбирчи ундан берилган ҳадя қандай хил эканини, олтинми-кумушми ёки либосми, ҳадя қилувчи танишми ёки нотанишми, эркакми ёки аёлми, бу ҳақда сўраши, яхши билиб олгандан сўнг, таъбирини айтиши керак. Агар берилган нарса одамлар яхши кўрадиган нарса бўлса, ўша ҳадя берувчидан унга етишига далилдир. Агар ҳадя берувчи нотаниш бўлса, дунё сабабидан унга хорлик етишига далилдир. Агар тушида ҳадяни олганини ва яна қайтариб берганини кўрса, бунинг яхши-ёмон ҳадя берувчига қайтувчидир. Агар тушида унга мева, либос ёки бирор ширин нарсани ҳадя қилганини кўрса, ҳадя қилувчи билан учрашувига далилдир. Агар ҳадя қилувчи яҳудий ёки тарсо бўлса, ҳадяси яхши нарса бўлса, у ҳадяни бажонидил қабул қилса, иймони хатарда эканига далилдир. Агар тушида яҳудий ёки тарсога бир мусулмон киши ҳадя берганини ва улар ҳадяни бажонидил қабул қилганини кўрса, уларнинг мусулмон бўлишларига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида бир киши унга ҳадя берганини ва бунга шукр айтганини кўрса, молининг зиёда бўли-

ши ва тандуруст бўлишига далилдир. Агар шукр айтмаса, таъбири бунинг акси бўлади.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳадаининг яхши эканини, ҳада қилувчи эса паст одам эканини кўрса, таъбир ёмон бўлади.

ҲАДЯ ҚИЛМОҚ (БАХШИШ КАРДАН) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда ўз молини ўз ишига бахшида этаётганини кўрса, ўз ўғлига хотин олишига ёки ўз қариндошларидан бирини хотинликка беришига ва молларини улар орасида тақсим қилишига далил бўлади. Агар ўз молини ёмон ишга ҳада қилаётганини кўрса, фасод ва ҳаром ишга қўл уришига далилдир. Агар молини бегоналарга ҳада қилаётганини кўрса, аҳволи ўлимдан ёки тирикликдан паришон бўлишини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, бировнинг молини шу мол эгасининг розилиги билан ҳада қилаётганини кўрса, ўша мол эгасига молдан етадиган яхшилик ва ёмонликлар етишига далилдир.

ҲАЁ (ШАРМ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳаё ва уялиш иймонга далилдир. Чунончи, Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.) айтдилар: «Ҳаё – бу иймондандир».

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда динга зарар етказадиган бир ишдан уялиб турганини кўрса, иймоннинг нуқсонига далилдир. Яхшилик ва созлик бўлган ишдаги ҳаё иймоннинг зиёдалигига далилдир.

«ҲАЖ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ҳаж» сурасини ўқиётганини кўрса, молини Худойи таъоло йўлида сарф қилишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, яхши феълларни ихтиёр қилишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, зуҳду тақво йўлида ягона ва динда мужтаҳид бўлишига далилдир.

ҲАЖ ҚИЛМОҚ (ҲАЖ ГУЗОРДАН) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида Ҳажга борганини кўрса, Аллоҳ таъоло унга Ҳаж қилишни насиб қилади. Агар бемор бу тушни кўрса, шифо топади, қарздор қарзидан узилади, мусофир бўлса сафа-

ридан ўз уйига саломат қайтади. Агар Ҳаж қилганини ва Ҳаж ундан соқит бўлганини кўрса, умри узоқ, ишлари тартибли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким Ҳажга борганини ва Ҳарамда «Лаббайка...»ни айтаётганини кўрса, унинг учун қўрқув ва ваҳима юз беришига далилдир. Агар тушида Ҳаж унга вожиб бўлганини, лекин Ҳажга боришга қасд қилмаётганини кўрса, бирор ишда хиёнат қилишига далилдир. Агар Арафа кунини туш кўрса, бирор киши билан сулҳ қилишига далилдир. Агар хонаи Каъбада намоз ўқиётганини кўрса, улуғлардан фойда топишига ва ишлари тартибга тушишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушида Ҳаж қилмоқ етти нарсани билдиради: уйланмоқни; канизак сотиб олмақни; адолатпарвар подшоҳни зиёрат қилмоқни; яхшиликни; хайрли ишларга сайъю ҳаракат қилмоқни; савоб ишларга мукофот топтомоқни; аҳли илм суҳбатига етишмоқни.

ҲАЖАР УЛ-АСВАД (ҚОРА ТОШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, қоратошга қўлини суртаётганини кўрса, Хижоз (Макка) аҳлидан фойда топишига далилдир. Агар қоратошни жойидан қўпориб юборганини кўрса, бузуқ мазҳаб, эътиқодсиз ва нопок бўлишига далилдир. Агар қоратошни яна жойига қўйганини кўрса, яна тўғри йўлга киришига далил бўлади. Агар тушида Зам-Зам сувидан ичаётганини кўрса, йўқотган нарсасини қайта топишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар тушида қоратошни ўпаётганини ва унга юзини суртаётганини кўрса, яхшиликка ва динининг поқу зиёда бўлишига ва уламолар билан ҳамсуҳбат бўлишига далилдир.

ҲАЗМ ДОРИСИ (ГУВОРИШ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳазм дориси ширин бўлса, манфаат, яхшилик ва шодликни билдиради. Агар тахир ва нохуш бўлса, ғам, андух, ранж ва фасодга далилдир. Ҳиди ёқимли бўлган ҳар қандай ҳазм дориси мадху санога далилдир. Ҳиди ёқимсиз бўлган ҳазм дориси бунинг аксидир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ширин ҳазм дорисини ейиш ғаму андух бўлади, хушбўй ҳазм дориси мақтовга далилдир.

ҲАЙВОНЛАР (ЧАҲОРПОЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ҳайвонни тутиб олса, бу ҳайвон унга муте ва фармонбардор бўлса, ўша тутиб олган ҳайвоннинг қимматига қараб, бир саҳройи кишидан фойда топишига далилдир. Агар тушида ёввойи ҳайвонлар подаси унинг ҳузурда турган бўлса ва ҳаммаси унга фармонбардор бўлса, маъво ва маскани биёбонда бўлган одамлар гуруҳи унга муте бўлишларига далилдир. Агар ёввойи ҳайвонларга эгилаётганини ва тиз чўкаётганини кўрса, доно одамларга хизмат қилишини билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким ўзининг ҳайвонга айланиб қолганини кўрса, ақлдан нуқсон топишига далилдир. Агар ҳайвонлар ўзи билан сўзлашаётганини кўрса, улуғлик топишига далил бўлади. Агар ҳайвон гўшт еяётганини кўрса, ўша гўшт миқдорига мувофиқ мол топишига далилдир.

ҲАЙЗ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳайз эркаклар учун маишатда боқийлик, аёллар учун молу давлатининг кўплигидир. Агар тушида ҳайзли эканини кўрса, ҳаром ва фасод устида эканлигига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишларича, тушида ҳайзли эканини кўрса, ғам ва қийинчиликка далилдир. Агар аёл киши тушида ҳайзли эканини кўрса, ҳайз қони миқдорига мувофиқ ҳаром мол топишига далилдир. Агар эркак киши тушида хотинининг ҳайзли эканини кўрса, дунё ишларининг эшиги унинг учун ёпиқ эканлигига далилдир. Агар бу туш соҳиби поқдоман одам бўлса, дин бобида ҳайронликда қолишини билдиради. Агар тушида хотини ҳайздан пок бўлганини ва чўмилганини кўрса, дунёвий ишларнинг эшиги унинг учун очилишига далилдир.

ҲАЙИТ (ИЙД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ийди Қурбон (Қурбон ҳайити) бўлганини кўрса, бир ақли одамга иши топишига далилдир. Агар тушида ийди Рамазон (Рамазон ҳайити) бўлганини кўрса, бир зоҳид ва обид киши билан суҳбатдош бўлиши ва ундан диний фойдалар кўришига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳайит бўлганини ва одамлар ясаниб чиққанларини кўрса, агар маҳбус бўлса, озод бўлиши, иззат ва обрў соҳиби бўлса, иззати ва обрўи янада зиёда бўлишига далилдир. Агар бу тушни ҳайит яқинлашганда кўрса, оқил бир киши билан муомала қилишига далилдир.

ҲАККА, ЗАҒИЗҒОН (КАЛОЗА) — Калоза бир қуш бўлиб, уни «ақъақ» (ҳакка) дейдилар. Тушдаги ҳакка бевафо ва дини бузуқ эркақдир. Тушида ҳаккани тутиб олганини кўрса, айтилган сифатдаги киши билан дўст ва улфат бўлишига далилдир. Агар ҳакка билан олишаётганини кўрса, айтилган сифатдаги киши билан душманлашишига далилдир. Агар тушида ҳакка қўлидан учиб кетганини кўрса, ўша эркак билан суҳбатни тарк этишига далилдир. Агар ҳаккани ўлдириб, гўштидан еганини кўрса, душман устидан ғолиб бўлишини ва егани миқдорига қараб, унинг молидан ейишни билдиради.

ҲАЛВО — Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳалво подшоҳнинг қўлига ўтган ва ҳаромга айланган молдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги ҳалво кўп молни ва ҳолис динни билдиради. Бир луқма ҳалво фарзандига ато қилинадиган битта бўсадир. Бир луқма лавзина, яъни бодом ва ёнғоқ мағзи қўшилган ҳалво бахил одамдан етадиган фойдани билдиради.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, тушида ҳалво қилаётганини кўрса, ўша ҳалво миқдорига мувофиқ, ҳалол мол ва ҳалол ризқ топишига далилдир. Агар ҳалвосида заъфарон борлигини кўрса, яхшироқ бўлади. Тушдаги ҳалвофуруш ширинсухан одамдир.

ҲАЛИЛА⁸⁴ (ҲАЛИЙЛА) — Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги Қобил шахрининг ҳалиласи ғаму андуҳга далилдир. Сарик ҳалила беморликка, қора ҳалила мусибатга далилдир. Тушида шу ҳалилалардан бирини еганини кўрса, ғами оғир бўлишига далилдир. Шу ҳалилалардан бирини шакар ёки асал билан еганини кўрса, ғами камроқ бўлади. Тушда кўрилган ҳалиладан ҳеч қандай фойда йўқ.

ҲАЛИМ (ҲАРИСА) — Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ҳалим овқатини еганини кўрса, унинг миқдорича хайру манфаат кўришига, ҳожатлари чиқишига далилдир. Бошқа таъбирчиларнинг айтишича, хотини фарзанд туғади ва бу фарзанд билан унинг кўзи равшан бўлади, зероки Ҳазрати Расулуллоҳ (с.а.в.): «Ҳалим — Жаннат овқатларидандир», дедилар.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳалим ейиш амаллар ҳақида фикр ва андиша қилишдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳалим семиз кўй гўштидан қилинган бўлса, хайру манфаатга, қаттиқ гўштан қилинган бўлса ва таъми ёқимсиз бўлса, унинг миқдорича зарар етишига далилдир.

ҲАММОМ (ГАРМОБА) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳаммом ғаму андуҳ бўлади. Ҳаммомда ювиниш шодликни билдиради. Илиқ сув яхши ва кучли қайнаган сув ёмон бўлади. Тушида ҳаммомга борганини, унда ғул қилганини ва тоза бўлиб ювинганини кўрса, ранж ва андишадан қутилишини билдиради. Тушида ҳаммомга борганини, бироқ ювинмаганини кўрса, аёллар туфайли юрагига етадиган ғам ва андуҳга далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳаммомга борганини, баданига оҳак суртганини ва тоза ювинганини кўрса, қўрқуви бўлса, қутилиши, ғамгин бўлса, шод бўлиши, бемор бўлса, шифо топиши, қарздор бўлса, қутилишига далилдир. Тушида ўзига оҳак суртганини, бироқ ювинмаганини кўрса, иши охирига етмаслигига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳаммомга бориб, кўлини, юзини, бошини ва баданини ювиб, ҳаммомдан чиққанини кўрса, ғамдан чиқишига далилдир. Тушида кўчада ёки уйда ҳаммом борлигини кўрса, ўша жойда бузуқ аёл пайдо бўлишига далилдир. Тушида ювинишига эҳтиёж бўлмагани ҳолда ҳаммомга тушганини кўрса, ғамгин ва қарздор бўлишига далилдир. Тушида ҳаммомда кийимини ўғри уриб кетганини ва яланғоч қолганини кўрса, бирор иш сабабли ғамгин ва расво бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушда ҳаммомни кўриш олти нарсани билдиради: аёлни; ғаму андуҳни; динни; нобакорликни; дўстни; қарзни.

Тушдаги ҳаммомчи — аёлни билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, уй хожасига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳаммомчилик қилаётганини кўрса, эркак бўлса, бадавлат аёлга уйланиши ва аёлнинг ишлари билан машғул бўлишига далилдир. Агар аёл киши бўлса, айтилган сифатга эга эрга тегишига далилдир.

ҲАМРОҲЛИК ҚИЛИШ (ҲАМРОҲИ ҚАРДАН) – Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, агар тушида подшоҳ билан ҳамроҳлик қилаётганини кўрса, подшоҳдан унга хайру манфаат етишига далилдир. Агар бир олим киши билан ҳамроҳлик қилаётганини кўрса, илм ва донолик топиши ва ишлари бир маромда бўлишига далилдир. Агар бир мушрик билан ҳамроҳ бўлганини кўрса, тавба қилмоқ керак. Агар бир улуғ одам билан ҳамроҳлигини кўрса, дунёга мағрур бўлишига далилдир.

ҲАРАМ – Ҳарам – бу тинчлик ва омонлик жойидир. Агар Каъбатуллоҳнинг ҳарамида юрганини кўрса, дунё офатларидан эмин бўлишига далилдир ва унга Ҳаж қилмоқ насиб этади.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар подшоҳнинг ёки бирор улуғ кишининг ҳарамга борганини кўрса, барча ёмонликларидан омон бўлиши, эҳтимолки, подшоҳдан бирор нарса топишига далилдир. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, ўша ҳарам аҳлига иши тушишига далилдир. Агар подшоҳ уни ўз ҳарамига чақирганини ва у ерда жойлашиб олганини кўрса, подшоҳнинг ишига киришишини ва бир иш қилиб, ундан бадномлик топишини билдиради. Агар золим подшоҳнинг ҳарамига борганини кўрса, у ҳам юқоридаги кабидир.

ҲАРБИЙ КИЙИМ (ҚАЗОҒАНД, ҚАЗОҒАНД) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, ҳар ким тушида ҳарбий кийим кийганини кўрса, хотин олиши ва душманини енгишига далилдир. Агар бу тушни аёл киши кўрса, эрга тегиши ва эридан яхшиликлар кўришига далилдир.

Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида янги ҳарбий кийим кийганини кўрса, бойвачча ва порсо хотин олишига далилдир. Агар тушида яшил ҳарбий кийим кийганини кўрса, уйланган аёли солиҳа ва диндор бўлишини билдиради. Агар қизил ҳарбий кийим кийганини кўрса, уйланган аёли ишратни яхши кўрувчи бўлишига далилдир. Агар қора ҳарбий кийим кийганини ва туш кўрувчи қози ёки имом бўлса, таъбири яхши бўлишига далилдир. Агар тушдаги ҳарбий кийим янги бўлса, уйланадиган аёли маъсияткор бўлишига далилдир. Агар ҳарбий кийим эски бўлса, уйланадиган аёли ифлос ва нобакор бўлишига далилдир.

ҲАРОМ БЎЛМОҚ (ЖУНУБ БУДАН) – Агар тушида жунуб (ювуқсиз) бўлганини кўрса, ҳаром ишда ошифта ва саргашта бўлишини билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишича, сафар қилади, бу дунё муродини топади, лекин ишлари ёмон бўлади. Агар ювиниб, жунублиқдан пок бўлганини ва либосини кийганини кўрса, оқибатда қийинчиликдан қутулишини, бироқ ишлари баста бўлишини билдиради. Агар тўлиқ ювинилмаганини кўрса, иши мукаммал бўлмаслиги, яъни охирига етмаслигини билдиради.

Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким ўзини тушда жунуб бўлганини ва яланғоч эканини кўрса, ўз ишида ожиз бўлишини билдиради. Агар ҳаммомда ювиниб чиққанини ва тоза либослар кийганини кўрса, Худога қайтиб, тавба қилишини билдиради.

ҲАССА (АСО) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳасса улуғ ва қадрли кишидир. Агар тушида ҳассаси борлигини ёки биров унга берганини кўрса, унга улуғ бир кишидан қадр ва иззат етишига далилдир. Агар ҳассаси йўқолиб қолганини кўрса, таъбири бунинг аксидир. Агар тушида ҳассага суяниб турганини кўрса, улуғ бир одамнинг кўмаги билан излаган нарчасига етишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида қўлидаги ҳассаси узайиб қолганини кўрса, мақсадига етишига далилдир. Агар қисқариб қолганини кўрса, таъбири бунинг акси бўлади. Агар ҳассасини бировга ҳада қилганини кўрса, ҳалок бўлишига далилдир. Агар тушида ҳасса у билан сўзлашганини кўрса, оиласида фарзанд туғилиши ва ундан фойдалар кўришини билдиради.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги ҳасса уч нарсага далилдир: улуғ бир одамга; подшоҳга; қувватга.

«ҲАШР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ҳашр» сурасини ўқиётганини кўрса, унинг тирилиши дўстлар билан бирга бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, унинг суҳбати диндорлар ва солиҳ кишилар билан бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, душман устидан ғалаба қазонади.

ҲИДЛИ ДАСТАНБУЯ ҚОВУНИ (НАФФОҲ УШ-ШАММОМА)

– Наффоҳ уш-шаммома деб дастанбуя қовунини айтадилар.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида дастанбуядан еганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар ундан бировга берганини кўрса, ўша киши бемор бўлишини билдиради. Тушида дастанбуяни ҳидлаганини кўрса, яхши сўз эшитишига далилдир. Тушида кўпгина дастанбуя қовуни борлигини кўрса, бойлик топишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги дастанбуя қовуни олти нарсани билдиради: яхши сўзни; бойликни; фарзандни; дўстни; йўлдошни; ғилофни.

«ҲИЖР» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ҳижр» сурасини ўқиётганини кўрса, Ҳақ таъоло наздида ёқимли бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ҳар қандай умиди бўлса, рўёбга чиқишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Ҳазрати Ҳақ субҳонаҳу таъоло унга илм ато қилишига ва ҳожатлари раво бўлишига далилдир.

ҲИКМАТ (ФАЛСАФА) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида илми ҳикмат ўқиётганини кўрса, Қуръонхон бўлишига далилдир. Агар тушида ҳикмат китобини ёқиб юборганини кўрса, динининг расво бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар тушида ҳикмат китобининг варақларини еяётганини кўрса, ҳикмат илмини кўп ўқишига далилдир. Агар унинг варақларини йиртаётганини кўрса, туш кўрувчининг намоз ўқимаслигига далилдир. Агар тушида ҳикмат китобини ўқиётганларини, у эса тинглаётганини кўрса, илм ўқишига далилдир.

ҲИСОБ – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида ҳисоб қилаётганини кўрса, меҳнат ва азобга тушишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, агар Худойи таъолонинг қиёматда у билан осон ҳисоб-китоб қилаётганини кўрса, равнақ топишига умид қилса бўлади. Агар бунинг аксини кўрса, заҳматга мубтало бўлишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги қиёмат ҳисоб-ки-тоби олти нарсани билдиради: подшоҳ азобини; бирор нарсага машғулликни; оғирлик ва қийинчиликни; аҳволни ёмон бўлишини; ғамни; қисқа умрни.

ҲИҚИЧОҚ (ФУВОҚ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳиқичоқ тутганини кўрса, ғазабланиши, дашном бериши ва ёқимсиз сўзларни айтишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушида нон ейиш асносида ҳиқичоқ тутиб қолганини кўрса, бемор бўлишига далилдир. Агар тушида кетма-кет ҳиқичоқ тутганини кўрса, асоссиз бир кишига ғазабини сочишига далилдир. Агар ҳиқичоғининг овози баланд чиққанини кўрса, ёлғон гапириш ва бу ёлғон гуфайли уни маломат қилишларига далилдир. Агар ҳиқичоғи юмшоқ ва оҳиста эканини кўрса, бир кишига ғазабини сочиши, бироқ тезда ўз асл ҳолига қайтишига далилдир. Агар тушида ҳиқичоқ тутганини ва ичидаги нарсалар ҳиқичоқ сабабли ташқарига чиққанини кўрса, ажали яқин келганига далилдир.

ҲОВУЗ (ҲАВЗ) – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги ҳовуз илм бўлади. Агар тушида ҳовуздаги тоза пок сувдан ичганини кўрса, ичганининг миқдорига қараб илмдан баҳра топишига далилдир. Агар ўзини ҳовуз сувида юваётганини кўрса, тоат тавфиқини топиб, маъсиятдан тийилишига далилдир. Агар ҳовуз сувини бутунлай ичиб юборганини кўрса, умрини саломатлик билан ўтказиши ва молининг зиёда бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.) айтадики, тушида либосини ҳовузда юваётганини кўрса, аҳли оиласининг тавба қилиб, дин йўлига киришини билдиради. Агар либосини ҳовузда ювганини ва сув остида лойқалик пайдо бўлганини кўрса, ишини илмга асосан қилмаслигига далилдир. Агар ҳовуз атрофида сабзалар ўсиб ётганини кўрса, ўз илмидан манфаат топиши, халқ ҳам унинг илмидан фойдалар кўришига далилдир, хусусан ҳовуз ўз мулки эканини кўрса. Агар бирор ердан сув оқиб кирмаса ҳам ҳовуз сувининг ўз-ўзидан кўпайганини кўрса, унинг илми ва моли ҳовуз сувининг кўпайган миқдорига мувофиқ кўпайишига далилдир. Агар ҳовуз сувининг шўр ва лойқа ҳолда кўрса, ҳаму андуҳга далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳовуздан сув ичаётганини кўрса, бой одамдан мол топиши ва оқибати яхши бўлишига далилдир.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушида ҳовуз кўрмоқ тўрт нарсани билдиради: фойдали кишини; бой одамни; мол йиғишни; одамлар илмидан фойда топадиган олим кишини.

ҲОКИМ, БОШҚАРУВЧИ (ВОЛИЙ) – Волий – бу иш бошқарувчи ва фармон берувчидир.

Тушида ҳокимнинг ўз ўтирадиган жойидан йиқилганини, ёки ўтирадиган ери синганини, кимдир қилич билан жойини тортиб олганини, ўтирадиган саройи хароб бўлганини, қўлга тушганини, ўлдирилганини, ҳайвонотдан йиқилганини ёки йиқитилганини кўрса, буларнинг ҳаммаси шараф ва иззатдан тушиши ва ишдан кетишига далилдир.

Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, агар ҳоким тушида салласи бошқа одамнинг салласи билан тугаш эканини кўрса, улуғлиги ва ички олами мустаҳкам эканига далилдир. Тушида оёғида банди борлигини кўрса, шарафи ва улуғлиги зиёда бўлишига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.)нинг айтишича, тушида ҳоким бўлганини кўрса, ўз ишида инсофли ва диндор бўлишига, чунончи, одамлар ундан шод бўлганларини кўрса, хайрият ва созликка далилдир. Агар бунинг аксини кўрса, ёмонлик ва зиёнга далилдир, хусусан туш соҳиби бузуқ ва ярамас бўлса.

ҲОМИЛАДОРЛИК (ОБИСТАНИЙ) – Ибн Сирин (р.а.) айтади: «Агар ҳомиладор аёллар каби қорни катта бўлганини кўрса, молу дунё ҳосил бўлади, қорни қанча катта бўлса, молу дунё шунча кўп бўлади».

Кирмоний (р.а.) айтади: «Баловатта етмаган бола ўзининг ҳомиладор бўлганини кўрса, у ўғил бўлса, отасининг қўлига молу давлат тушади, туш кўрувчи қиз бўлса, онасига молу давлат тушади».

«ҲУД» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Ҳуд» сурасини ўқиётганини кўрса, ризқи экин ва зироат орқали бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, ишлари яхши бўлиши ва ҳар бир ишдан иқбол топишига далилдир. Жаъфар Содик (р.а.)нинг айтишича, дин йўлида ягона бўлади.

«ХУЖУРОТ» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Хужурот» сурасини ўқиётганини кўрса, одамларни лақаби билан чақиради ва гийбат қилмайди.

Кирмонийнинг айтишича, бировга озор бермайди. Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, одамларга яқинлашади.

«ХУМАЗА» СУРАСИ – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушда «Хумаза» сурасини ўқиётганини кўрса, кўп сўзлаши ва одамлар орасида машҳур бўлишига далилдир.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, молга ўч бўлади ва оқибатни ўйламайди.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, Худойи таъоло йўлида мол нафақа қилади.

ХУМО ҚУШИ (ХУМОЙ) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича тушдаги хумо қуши давлат, иззат, улуғлик ва зафардир. Тушида хумога эга эканини кўрса, хумонинг қадрига мувофиқ иззат ва давлат топишига далилдир. Тушида хумо кўлидан учиб кетганини кўрса, иззат ва ҳурматига нуқсон етишини билдиради.

Кирмоний (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хумо подшоҳ, раис ёки улуғ одам бўлади. Тушида хумони ўлдириб, гўштгини еганини кўрса, бир улуғ кишини енгизишига, молини тортиб олиб, ейишига далилдир. Тушида хумоси борлигини кўрса, айтиб ўтилган кишилардан хайру манфаат кўришига далилдир. Тушида хумони ўқ ёки тош билан урганини кўрса, айтилган сифатдаги одамларнинг орқасидан ёмон гапиришига далилдир. Тушида хумо уни тирнаб олганини кўрса, айрилган тоифадаги кишилардан зарар етишига далилдир.

Жаъфар Содиқ (р.а.)нинг айтишича, тушдаги хумо етти нарсани билдиради: подшоҳни; раисни; улуғ одамни; давлатни; улуғликни; амални; иззат ва иқболни.

ХУШДАН КЕТИШ (БЕХУШИЙ) – Кирмоний (р.а.) айтадики, ҳар ким беҳуш бўлиб қолганини, чунончи, ақли зойил бўлганини кўрса, у саргашта ва ҳайронликда қоладиган бир ишга дучор бўлишини билдиради, бироқ натижада ишлари яна яхши бўлади.

Жаъфар Содиқ (р.а.) айтадики, тушдаги беҳушлик икки нарсани билдиради: ишларнинг оғирлигини; ҳайронликни; саргардонликни; ожизлик ва бечораликни.

ХУҚНА – Ибн Сирин (р.а.) айтадики, тушдаги хуқна (клизма) газабга минмоқни, бир жойдан иккинчи жойга тушмоқни билдиради. Баъзи таъбирчиларнинг айтишларича, тушдаги хуқна туш кўрувчига қайтадиган ишни билдиради.

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, агар унга хуқна қилганларини ва бундан озор топганини кўрса, аҳволининг ёмон бўлишини билдиради. Бунинг аксини кўрса, хайру манфаат топишига далил бўлади.

ХҲҲҲ (ХУРУС) – Ибн Сирин (р.а.)нинг айтишича, тушида хўрози борлигини ва бу хўроз ўз мулки эканини кўрса, Ажам халқидан бўлган бир қулзода унга қаҳр қилишини билдиради, борди-ю, хўрозни сўйиб юборганини кўрса, қулзода устидан зафар топишига далилдир. Тушида хўроз билан жанг қилаётганини кўрса, ажамлик киши билан жанжаллашига далолат қилади. Агар хўроз ўзига зиён етказганини кўрса, ажамликдан зарар етишига далилдир. Тушида хўроз боласини топиб олганини кўрса кичкина ғулом ёки канизакдан бир ўғил туғилишига далилдир. Тушида хўроз қичқираётганини эшитса, яхшилик эшитишига далилдир. Агар хўрознинг ўзига сакраб, тепганини туш кўрса, бировдан гаму андуҳ етишига далилдир. Тушдаги хўрознинг мояги ғуломни билдиради. Тушида кимдир унга жўжа хўроз берганини кўрса, унга бир ғулом бағишлаларига далилдир.

Жобир Мағрибий (р.а.) айтадики, ҳар ким тушида хўрози борлигини кўрса, ўғил туғилади ёки муаззин билан суҳбат қуришига далилдир. Чунончи, Расулуллоҳ (с.а.в.) буюрадилар: «Хўроз менинг яхши кўрганимдир, чунки у одамларни намозга чақиради».

Жаъфар Содик (р.а.) айтадики, тушида хўроз гўштини еганини кўрса, мартабали бир одам фарзанди устидан ғолиб бўлишини билдиради. Тушида хўрознинг тухумини топиб олганини ва синдирганини кўрса, улуғ ёки оддий одам устидан ғалаба қилишини билдиради.

Аллоҳ билимдонроқдир. Қайтиш ва бориш Унгадир, Аввал ҳам, Охир ҳам Удир. Аллоҳга ҳамдлар бўлсин, унинг пайғамбари Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламга, оиласига, асҳобларининг барчасига саловотлар бўлсин! Китоб тамом бўлди.

ИЗОҲЛАР

¹ Маҳдум Василийнинг тўлиқ таржимаи ҳоли ва разалари «Марҳамат илҳомлари» номи билан 2003-йили Тошкентда нашр қилинган. Андижон вилоятининг Марҳамат туманида олимнинг ҳовлисида Маънавий «Мерос Маркази» ташкил қилинган.

² «Мусо ва Иброҳимнинг Парвардигоридан уйқумда кўрган менинг диним, дунёйим ва маишатимга зарар келтирадиган тушлардан сақлашини сўрайман, мартабанг улуг ва Сенга бўлган мақтовлар улкан бўлсин, сендан ўзга Илоҳ йўқ».

³ Хулафои рошидин — тўғри йўлдан юрувчилар, бу сўз халифалардан Абу Бакр, Умар, Усмон ва Алийга Аллоҳ улардан рози бўлсин, нисбатан ишлатилади.

⁴ Аррода — ғидиракка ўрнатилган ва душманга ўқ отадиган курул номи.

⁵ Баззоз — либос ва шунга оид нарсаларни сотувчи киши.

⁶ Борбад — мусиқа асбоби.

⁷ Боқла — ловиянинг бир тури.

⁸ Бурд — либос номи, бурда ҳам дейилади (чопон).

⁹ Гудоб — мевалардан тайёрланадиган ширинлик (қиём ва мурабболар).

¹⁰ Гулоб — гул суви (шираси) билан асал, ёки шакарни арашштириб тайёрланган шарбат.

¹¹ Забод — Цибет ёки Виверра деб аталувчи Африка ҳайвонидан олинадиган мушк ҳидини берадиган модда. (Беруний, Сайдана, № 514).

¹² Зулайбийа — қадимда мавжуд бўлган ширинликнинг бир тури.

¹³ Зангула — қўнғироқча.

¹⁴ Зуннор — мусулмон давлатларда яшовчи насаролар мажбуран белга боғлаб юрадиган маълум бир рангдаги чилвир.

¹⁵ Йўл-йўл ақиқ — йўл-йўл қизил қимматбаҳо тош.

¹⁶ Ҳамалат ул-арш — Аршни кўтариб турувчи фаришталар.

- 17 Каманд — сиртмоқ, тузоқ, ов илнтирадиган нарса, арқон.
- 18 Кангар — ўсимлик номи (рус. Артишок).
- 19 Кариз — Ер ости суғориш йўли.
- 20 Катиро — русча Трагакант деб аталувчи ўсимликнинг елими.
- 21 Кожи — сут ва ундан тайёрланадиган емиш номи.
- 22 Кома — ялпиз, сут ва зирavorлардан тайёрланадиган ва овқатларга қўшиб истеъмол қилинадиган емиш.
- 23 Кофусипарғам — райҳоннинг бир тури.
- 24 Кунор меваси — тиканли дарахт, меваси жилонжийдага ўхшайди, шунинг учун уни ёввойи жилонжийда ҳам дейишади.
- 25 Кундру — Мастаки деб аталадиган писта туркумига мансуб дарахтнинг елими.
- 26 Ражъий талоқ — хотинни бир ёки икки талоқ қилиб, яна унга қайтиш мумкин бўлган талоқ.
- 27 Лавзина — бодомдан тайёрланган ҳалво тури.
- 28 Лаъл — қизил рангли тош.
- 29 Ҳожиблик — дарвазобон, эшик қоровули, эшик оғаси.
- 30 Майпўхта — узум сувини қайнатиб, қўюқ қолга келтирилгани.
- 31 Манжаниқ — душманга қарши тош отадиган қурол.
- 32 Мастакий — писта ўсимлиги туркумига мансуб дарахт елими, табобатда даво сифатида ишлатилади.
- 33 Мозарйун — рус тилида «Вольче лико» деб аталадиган ўсимлик.
- 34 Марқашин — марказит, пирит деб аталадиган минерал модда.
- 35 Момисо — рус тилида Мачок рогатўй деб аталадиган ўсимлик.
- 36 Наққод — танга ёки пулларнинг қалбаки ёки ҳақиқийлигини текширувчи киши.
- 37 Обкома — ялпиз, арпа уни ва тузни қориб, қуёш тифида тайёрланадиган ва овқат билан истеъмол қилинадиган емиш.
- 38 Обнус — уни «Қора дарахт» ҳам дейдилар, русча - эбен.
- 39 Ришта — касалик номи, баданнинг маълум еридан ипсимон қуртларнинг ўсиб чиқиши, бу ҳозирда йўқ бўлиб кетган.
- 40 Куништ — оташпарастлар оловга сифинадиган жой (синагога).
- 41 Пайкар — қомат, шакл, бадан, ташқи кўринишни билдиради.
- 42 Пайкон — найза учи ҳамда камондан отиладиган ўқнинг учини билдиради.
- 43 Паймона — қадах, коса, жом ҳамда ўлчов бирлигини билдиради. Бу ерда ўлчов идиши назарда тутилмоқда.

- 44 Пардадорлик қилмоқ — пардаларни илиш, олиш ва очиб-ёпиб туриш билан шуғуланмоқ.
- 45 Сабал — кўз пардасининг яллиғланиши.
- 46 Самур — сувсарлар оиласига кирувчи сутэмар ҳайвон (русча соболь).
- 47 Сақамуниё — ўсимлик елими.
- 48 Сиканжубин — асал ва сиркадан тайёрланадиган дори.
- 49 Сикбо — сирка, ун, гўшт ва ширинлик қўшиб тайёрланадиган суюқ овқат.
- 50 Синж — чангга ўхшаган мусиқа асбоби.
- 51 Соруж — оҳақ, цемент, кул ва сув қўшиб тайёрланадиган қурилиш материали.
- 52 Судоб — заҳарли ўсимлик даво сифатида ишлатилади, русча — рута.
- 53 Сурунж — қизил ёки қизғиш — жигарранг бўёқ (сурик).
- 54 Тайласон — Араблар, араб шайхлари, қозилар елкага ташлаб юрадиган, баъзан бошга ҳам ёпиладиган махсус либос (ридо).
- 55 Талқ — техника ёки медицинада ишлатиладиган оқ ёки кўкиш рангли минерал (талък).
- 56 Татмож — хамир овқат, (вермишельга ўхшаш).
- 57 Тахт — подшо тахтини ҳамда оддий ёғоч сўри ёки ҳозирги темир (кровать)ни ҳам билдиради.
- 58 Луватда жом дейилганда — мисдан қилинган идиш, тағора деганда сополдан қилинган идиш тушунилади.
- 59 Хонсолор — дастурхончи, подшоҳ хузурида овқат тортиш ишларини бошқарувчи.
- 60 Тозиёна — бу сўз қамчи ҳамда даррани билдиради.
- 61 Турбид — ўсимлик номи.
- 62 Тухма — ошқозоннинг ҳиқичоқ ва кекириш билан кечадиган ҳолати, овқатни ҳазм бўлмайд туриб қолиши.
- 63 Уд — оловга солганда хуш ис берадиган ёғоч.
- 64 Устурлоб — юлдузшуносликда ишлатиладиган асбоб номи.
- 65 Фанак — ҳайвон номи, русча — корсак.
- 66 «Асҳоб ул-фил» соҳиблари, Қуръони Каримдаги «Фил» сурасидаги воқеаларга ишора.
- 67 Фолуда ёки полуда — мева суви, шакар ва крахмалдан тайёрланадиган ширинлик.

⁶⁸ Фуққоъ — хмель ўсимлигидан тайёрланадиган ва сархуш қиладиган ичимлик.

⁶⁹ Фўта — 1) Белга ўраб олинадиган чорсига ўхшаган узун мато; 2) Шу ном билан аталадиган либос.

⁷⁰ Гўй — тўп.

⁷¹ Чағона — сапойил номли торли чолғу асбоби.

⁷² Шаҳристон — катта бир шаҳар ёки бир неча шаҳар ва қишлоқларни ўз ичига олган вилоят.

⁷³ Шиканжа — қийноқ асбоби.

⁷⁴ Широқ — зира қўшиб тайёрланган Эрон пишлоғи.

⁷⁵ Шодравон — 1) Подшоҳ саройи олдига осиладиган дарпарада; 2) Катта гилам; 3) Подшоҳ чодир.

⁷⁶ Қароба — 1) Дори солинадиган кичкина шиша идиш (фляк); 2) Сув ташиладиган катта идиш (фляга).

⁷⁷ Қарқара — қарқара, қўтон (лайлаксимон қуш).

⁷⁸ Қатойиф — мағиз, шакар ва хамир қўшиб тайёрланадиган ширинлик номи (Беруний, № 71).

⁷⁹ Қатрон елими — кедр, арча ва дарахтлардан олинадиган елим (смола).

⁸⁰ Қийр — битумнинг бир тури (смола).

⁸¹ Қовурилган гўшт, бирён — бирён деганда, одатда, гўшни сувда пишириб, сўнг ёғда қовурилгани тушунилади.

⁸² Қуст — ўсимлик номи ва елими (русча - костос).

⁸³ Голийф — мушк ва анбар аралашмасидан тайёрланадиган хушбўй модда.

⁸⁴ Ҳалила — иссиқ мамлакатларда ўсадиган дарахтнинг меvasи, унинг қора ва сариқ турлари бўлади.

МУНДАРИЖА

СЎЗ БОШИ	3
БУ ИЛМНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАҚИДА	9
Биринчи фасл	
ТУШНИНГ МИЗОЖИНИ БИЛИШ ҲАҚИДА	12
Иккинчи фасл	
ТУШНИНГ ҚИСМЛАРИНИ БИЛИШ БАЁНИДА	13
Учинчи фасл	
НАФС (ЖОН) ВА РУҲ БАЁНИДА	16
Тўртинчи фасл	
БЕЛГИЛАРГА ҚАРАБ ТУШНИНГ ТЎҒРИЛИГИНИ БИЛИШ ҲАҚИДА	17
Бешинчи фасл	
ТУШНИНГ РОСТ ЁКИ ЁЛФОНЛИГИНИ БИЛИШ	19
Олтинчи фасл	
ТУШЛАР ОРАСИДАГИ ФАРҚНИ БИЛИШ ВА ҲАР КИМ КЎРГАН ТУШНИНГ ТАФСИЛОТИ ҲАҚИДА	20
Еттинчи фасл	
ТУШЛАР ЎРТАСИДАГИ ФАРҚНИ БИЛИШ БАЁНИДА	23
Саккизинчи фасл	
НОДОНЛАР ОЛДИДА ТУШ АЙТИШ	24
Тўққизинчи фасл	
ТУШНИНГ ВАҚТГА БОҒЛИҚ ЭКАНЛИГИ, УНИНГ ХИЛЛАРИ ВА ШАКЛЛАРИ БАЁНИДА	25
Ўнинчи фасл	
ТАББИР ҚИЛИШНИНГ ШАРТ ВА ОДОБЛАРИ БАЁНИДА	27
Ўн биринчи фасл	
ТАББИРЧИ ВА САВОЛ БЕРУВЧИНИНГ ЎЗИНИ ТУТИШИ ҲАҚИДА	29

Ўн иккинчи фасл	
ТАЪБИРНИНГ НЕЧА ХИЛ БЎЛИШИ ҲАҚИДА	30
Ўн учунчи фасл	
ТАЪБИРИ ТЕСКАРИ БЎЛАДИГАН ТУШЛАР БАЁНИ	32
Ўн тўртинчи фасл	
ҲАҚ СУБҲОНАҲУ ВА ТАЪОЛО АЗЗА ВА ЖАЛЛАНИНГ ДИЙ- ДОРИНИ ВА ФАРИШТАЛАРНИ ҲАМДА ПАЙҒАМБАРЛАРНИ КЎ- РИШ ҲАҚИДА	32
Фаришталарни кўриш	36
Пайғамбарларни кўриш	39
Хулафои рошидинларни кўриш	43
«АЛИФ» БОБИ	45
«Б» БОБИ	62
«В» БОБИ	100
«Г» БОБИ	103
«Д» БОБИ	115
«Е» БОБИ	131
«Ё» БОБИ	135
«Ж» БОБИ	143
«З» БОБИ	154
«И» БОБИ	164
«Й» БОБИ	174
«К» БОБИ	179
«Л» БОБИ	221
«М» БОБИ	231
«Н» БОБИ	257
«О» БОБИ	272
«П» БОБИ	300
«Р» БОБИ	317
«С» БОБИ	321
«Т» БОБИ	361
«У» БОБИ	409

«Ф» БОБИ	418
«Х» БОБИ	425
«Ч» БОБИ	436
«Ш» БОБИ	450
«Э» БОБИ	464
«Ю» БОБИ	475
«Я» БОБИ	483
«Ў» БОБИ	488
«Қ» БОБИ	502
«Ғ» БОБИ	550
«Ҳ» БОБИ	550
Изоҳлар	567

Диний-маърифий нашр

ҲУСАЙН ИБН ИБРОҲИМ
МУҲАММАД АТ-ТАФЛИСИЙ

**МУКАММАЛ ТУШ
ТАЪБИРНОМАСИ**

Мусаҳҳиҳ:
Улуғбек Муталов

Рассом:
Абдулазиз Абдусалом ўғли

Техник муҳаррир:
Ихтиёр Саид

Босмаҳонага топширилди: 03.06.2008 й.
Босишга руҳсат этилди: 18.06.2008 й.
Бичими: 60x84 ¹/₁₆ Офсет босма усули. Офсет қозоғи.
Босма табоғи 36. Нашр. б.т. 28,8. Адади: 500
Буюртма рақами 15.
Баҳоси келишилган нарҳда.

«Мовароуннаҳр» нашриёти.
Тошкент шаҳри, Зарқайнар кўчаси, 18-уй.

«MUTARJIM» МЧЖ
Тошкент шаҳри, Хуршид кўчаси,
Қошиқчи 1-тор кўча, 1-уй.